

ПРЕВЕДЕ ОТ АРАБСКИЯ ОРИГИНАЛ ПРОФ. ДФН ЦВЕТАН ТЕОФАНОВ

ترجمة البرفسور دكتوراه دولة تيفيتان تيوفانوف

1.

СУРА АЛ-ФАТИХА (ОТКРИВАЩАТА)

(Пророка Мухамед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е казал: “Невалидна е молитвата на онзи, който не прочете Ал-Фатиха. Затова началната сура се произнася във всяка част на молитвата. Въпреки че е най-кратката, в нея се съдържа най-горещото и съкровено обръщение към Аллах. Тя включва някои от най-важните послания на Корана: човек да се покланя единствено на Аллах Всевишния и да не очаква помощ и напътствие от друг освен от Него – единствения Бог, достоен за възхвала и почит.”)

1. В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!
2. Хвала на Аллах – Господа на световете,
3. Всемилостивия, Милосърдния,
4. Владетеля на Съдния ден!
5. Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем.
6. Насочи ни по правия път,
7. пътя на онези, които си дарил с благодат, а не онези, над които тегне гняв, нито заблуждаващи се!

2.

СУРА АЛ-БАКАРА (КРАВАТА)

Мединска. Съдържа 286 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Мим.

(Някои сури започват с букви от арабската азбука (“буквени съкращения, които също са знамения, но истинският им смисъл е неясен (муташабих) и единствено Всевишният го знае.”)

2. Тази Книга – без съмнение в нея – е напътствие за богобоязливите,
3. които вярват в неведомото и отслужват молитвата, и раздават от онова, което сме им дали за препитание,
4. и които вярват в низпосланото на теб и в низпосланото преди теб, и в отвъдния живот са убедени.
5. Тези са напътствия от своя Господ и тези са сполучили.
6. За онези, които не повярваха, за тях е все едно дали си ги предупредил, или не си предупредил – те не вярват.
7. Аллах е запечатал и сърцата, и слуха им, и погледите им са под воал. За тях има огромно мъчение.
8. А някои от хората казват: “Появявахме в Аллах и в Сетния ден.” Ала те не са вярващи.
9. Стараат се да измамят Аллах и онези, които повярваха, ала мамят само себе си, без да усетят.
10. Носят в сърцата си болест и им надбави Аллах болест. За тях има болезнено мъчение, защото са лъгали.
11. И когато им се каже: “Не рушете по земята!”, казват: “Ние само поправяме.”
12. Но именно те са рушащи. Ала не усещат.
13. И когато им се каже: “Появрайте, както хората повярваха!”, казват: “Да вярваме, както глупците ли повярваха?” Но именно те са глупците. Ала не знаят.
14. И щом се срещнат онези, които повярваха, казват: “Ние повярвахме.” Но щом се уединят със сатаните си, казват: “Ние сме с вас, само им се присмиваме.”
15. Аллах се присмива на тях и ги отсрочва в своята престъпност да се лутат.

16. Тези са, които купуват заблудата вместо напътствието. Ала нито търговията им печели, нито са на правия път.
(В началото на сурата Аллах Всевишни говори първо за Своята величествена Книга – Корана, който е пътеводител и първоизточник на истинския път, после – за вярата в неведомото и за основните задължения – петте “стълба” (аркан) на Ислама. Хората се поделят на три групи с оглед на вярата им.

Първата са вярващи, чиито качества са обобщени в първите пет знамения.

Вторите са невярващи, за които се говори накратко в знамения б и 7.

Третата са лицемерите, чието поведение се разглежда в подробности до знамение 21.

Коранът е Книга, низпослана да приведе хората към права път. Затова той най-напред разкрива на човечеството, което е негов събеседник, коя вяра е права, и коя – не, какви отговорности налага вярата, какво положение ще заеме в земния и в отвъдния живот вярващият в истината и вярващият в лъжата. Когато се чете Коранът, следва да не се забравя, че той е Слово на Всевишниия, Който понякога дава възможност и на земните създания да говорят. Друг път разказва за събития, които илюстрира с примери и сравнения.)

17. Те приличат на човек, запалил огън, но щом наоколо се озари, Аллах отнася техния светлик и ги оставя вътре вътре, да не проглеждат.

18. Глухи, неми, слепи – те не се завръщат.

19. Или са като [застигнати от] дъждовен облак на небето – в него има тъмнини и гръм, и мълния. Запушват с пръсти ушите си от гръмотевиците, с уплахи пред смъртта. Аллах обгражда невернициите.

20. Мълният едва не отнема зрението им. Всякога, щом ги освети, вървят, а щом се стъмни над тях, спират. Но пожелае ли Аллах, Той ще отнел и слуха, и зрението им. Аллах за всяко нещо има сила.

21. О, хора, служете на своя Господ, Който е сътворил вас и онези преди вас, за да се побоите

22. от Онзи, Който стори за вас от земята постеля и от небето – свод, и изсипва вода от небето, и чрез нея вади плодовете – препитание за вас! И като знаете това, не сторвайте подобия на Аллах!

23. А ако се съмнявате в това, което сме низпослали на Нашия раб, донесете една сура, подобна на неговите, и призовете своите свидетели – освен Аллах, – ако говорите истината!

24. Но не го ли направите – а никога не ще [го] направите – бойте се от Огъня, горивото на който са хората и камъните! Подгответен е този за невернициите.

25. И благовестявай онези, които вярват и вършат праведни дела, че за тях са Градините, сред които реки текат! Всякога, щом бъдат нахранени с плод оттам, казват: “Това е [същото], с което и преди бяхме хранени.” А ще са дарени с негово подобие. Там за тях има пречисти съпруги и там ще пребивават вечно.

- 26.** Аллах не се свени да дава пример всякакъв – и колкото комар, и по-голям от него. Които са повярвали, знайт, че това е истината от техния Господ. А които са неверници, изричат: “Какво цели Аллах с този пример?” Заблуждава с него Той мнозина и напътва с него Той мнозина. Ала заблуждава с него само нечестивците,
- 27.** които нарушават обета пред Аллах след неговото потвърждаване и прекъсват онова, което Аллах е повелил да бъде съединено, и сеят по земята развала. Тези са губещите.
(*Обетът пред Аллах са думите, изречени от хората на Писанието, че непременно ще повярват в последния Пророк, за чието идване се провъзгласява в Гората и Инджила, ала когато той дошъл, не повярвали и нарушили думата си.*)
- 28.** Как отричате Аллах – бяхте мъртви, Той ви съживи! После ще ви умъртви, после ще ви съживи, после при Него ще бъдете върнати.
- 29.** Той е, Който сътвори за вас всичко на земята, после се насочи към [сътворяването на] небето и създаде седем небеса. Той всяко нещо знае.
- 30.** И когато твоите Господ рече на ангелите: “Ще създам на земята наместник.” – рекоха: “Нима ще създадеш там някой, който ще се събере от нея развала и ще лее кърви, докато ние Те славим с възвала и възнасяме Твоята святынност?” Рече: “Знам, каквото вие не знаете.”
- 31.** И научи Той Адам на имената на всички [неша], после ги представи на ангелите и рече: “Съобщете ми имената на тези [неша], ако говорите истината!”
- 32.** Рекоха: “Всички си Ти! Нямаме друго знание освен това, на което Ти ни научи. Ти си Всезнаещия, Всемъдрия.”
- 33.** Рече: “О, Адам, съобщи им имената!” И когато им съобщи имената, каза: “Не ви ли рекох, че знам неведомото на небесата и на земята, и знам какво разкривате и какво потулвате?”
- 34.** И когато рекохме на ангелите: “Поклонете се на Адам!”, те се поклониха, освен Иблис. Възпротиви се той, възгордя се и стана един от неверниците.
- 35.** И рекохме: “О, Адам, пребивавай с жена си в Рая и яжте оттам в доволство, откъдето пожелаете, но не приближавайте до онова дърво, та да не станете угнетатели!”
- 36.** А сатаната ги подмами да се подхълзнат и ги извади от Рая, където бяха. И казахме: “Напуснете – врагове един на друг! За вас на земята има пребиваване и ползване до време.”
- 37.** И получи Адам слова от своя Господ, и Той прие покаянието му. Той е Приемашня покаянието, Милосърдния.
- 38.** Казахме: “Напуснете оттук всички! И дойде ли при вас напътствие от Мен, за онези, които последват Моето напътствие, не ще има страх и не ще скърбят.
- 39.** А които не вярват и взимат за лъжка Нашите знамения, тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.”
- 40.** О, синове на Израил, помнете Моята благодат, с която ви обсипах, и спазвайте своя обет към Мен, за да спазвам и Аз Своя обет към вас, и само от Мен се страхувайте!
- 41.** И вярвайте в това, което низпослах, за да потвърди наличното у вас! И не бъдете първите неверници към него, и не продавайте на никаква цена Моите знамения, и и само от Мен се бойте!
(“... никаква цена” – буквально: “на нищожна цена”)
- 42.** И не смесвайте истината с лъжата, и не скривайте истината, когато [я] знаете!
- 43.** И отслужвате молитвата, и давайте милостинята закат, и се покланяйте с покланящите се!
- 44.** Нима повелявате на хората праведност, а забравяте себе си, въпреки че вие четете Писанието? Нима не проумявате?
- 45.** И искарайте помощта [на Аллах] с търпение и молитва! Тя наистина е трудна, ала не е за смирените,
- 46.** които мислят, че ще срециат своя Господ и че при Него ще се върнат.
- 47.** О, синове на Израил, помнете Моята благодат, с която ви обсипах, и че бях ви предположил измежду народите!
(*Народ, измежду които е изпратен пророк, превъзхожда другите народи от свое време, тъй като сред всички хора Всевишният Аллах е избрали именно този народ и този човек. От друга страна, той носи по-голяма отговорност. Впрочем, за синовете на Израил, за чието преъзходство тук се споменава, знамение 61 на същата сура разказва, че ги е сполетяло унижение и бедност, и са си навлекли гнева на Аллах.*)
- 48.** И бойте се от Деня, в който ни една душа не ще замени друга в нищо и не ще се приеме от нея застъпничество, и не ще се вземе от нея откуп, и никому не ще се помогне.
- 49.** И [спомнете си] когато ви избавихме от хората на Фараона. Те ви причиняваха най-лошото мъчение, като избиваха синовете ви, а пощадяваха жените ви. Това бе велико изпитание за вас от вашия Господ.
- 50.** ...И когато разделихме за вас морето на две и ви избавихме, и издавахме хората на Фараона пред очите ви,
- 51.** и когато определихме за Муса четирийсет нощи, после вие подир него приехте телеца [за бог], ставайки угнетатели,
- 52.** после ви простихме, за да сте признателни!
- 53.** И когато дадохме на Муса Писанието и Разграничението, за да се напътствате!
(*Аллах Всевишният дарява на Своите пратеници послания, чрез които се разграничава истината от заблудата.*)
- 54.** И когато Муса рече на своя народ: “О, народе мой, ти угнети себе си, като прие телеца. Покайте се пред своя Създател и убийте душите си! Това е за ваше добро пред Създателя ви. Той ще приеме вашето покаяние. Наистина е Той Приемашня покаянието, Милосърдния.”
- 55.** И когато изрекохте: “О, Муса, не ще ти повярваме, докато не видим Аллах наяве”, мълнията ви порази, както гледахте.
- 56.** После ви възкресихме след вашата смърт, за да сте признателни!
- 57.** И ви заслонихме с облака, и спуснахме над вас манната и пълпъдъците: “Яжте от благата, които ви дарихме!” Не Нас угнетиха, а себе си угнетиха.
- 58.** И когато рекохме: “Влезте в това селище и яжте оттам в доволство, където пожелаете! И влезте през вратата, кланяйки се, и кажете: “Опрощение!” Ние ще ви извиним прегрешенията и ще надавам за благодетелните.”
- 59.** Ала угнетателите подмениха словото, което им беказано, с друго. И изсипахме над угнетателите напаст от небето, защото бяха нечестивци.
- 60.** И когато Муса помоли за вода за своя народ, рекохме: “Удари с тоягата си камъка!” И дванайсет извора изближнаха от него. Вече всички хора знаеха своето място за пиене. “Яжте и пийте от препитанието на Аллах! И не сейте развала по земята, рушейки!”
- 61.** И когато рекохте: “О, Муса, не ще изтърпим на една и съща храна. Позови своя Господ заради нас, да ни даде от онova, което земята ражда от нейните треви и краставици, и жито, и леща, и лук.” Каза: “Нима ще замените по-доброто с по-лошото? Слезте към някой град и ще намерите онova, което търсите!” И бяха белязани с унищожението и бедността, и си навлякоха гнева на Аллах. То бе, защото не повярваха в знаменията на Аллах и убиваха пророците несправедливо. То бе, защото се противяха и престъпваха.

- 62.** Онези, които вярват, и юдите, и християните, и сабеите, онези [от тях] които вярват в Аллах и в Сетния ден, и вършат праведни дела, имат отплатата си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.
- 63.** И когато приехме вашия обет, и въздигнахме над вас Планината [ви рекохме]: “Хванете здраво това, което ви дадохме, и помнете какво има в него, за да се побоите!”
- 64.** После се отвърнахте и ако не бе над вас щедростта на Аллах и Неговата милост, щяхте да сте от губещите.
- 65.** И узнахте онези от вас, които престъпиха в Съботата, и им рекохме: “Бъдете маймуни презрени!”
- 66.** Сторихме го за назидание по тяхно време и след тях, и за поука на богоязливите.
- 67.** И когато Муса рече на своя народ: “Аллах ви повелява да заколите крава.” – рекоха: “На присмех ли ни взимаш?” Рече: “Опазил ме Аллах да съм от невежите!”
- 68.** Рекоха: “Позови ни своя Господ, да ни разкрие каква да бъде тя!” Рече: “Казва да е крава – нито стара, нито юница, а по средата на това. И направете, каквото ви се повелява!”
- 69.** Рекоха: “Позови ни своя Господ, да ни разкрие какъв да бъде цветът й!” Рече: “Казва да е крава съвсем жълта на цвят, за радост на очите.”
- 70.** Рекоха: “Позови ни своя Господ, да ни разкрие каква да бъде – за нас кравите си приличат. И ако Аллах желае, ще сме напътени.”
- 71.** Рече: “Казва да не бъде впрягана крава – нито да обръща земята, нито да напоява посева, читава, без петна по нея.” Рекоха: “Сега ти посочи истината.” И я заклаха, но без малко да не го направят.
- 72.** И когато убихте човек, засторихте за това. Но Аллах разкрива, каквото спотайват.
- 73.** И рекохме: “Ударете го с част от нея [и той ще се съживи]!” Така Аллах съживява мъртъвците и ви показва Своите знания, за да проумеете!
- 74.** После сърцата ви закоравяха и са като камъни, дори по-корави. Да! И сред камъните има такива, от които блъскват реки, и сред тях някои се разцепват и излиза оттам вода; а някои от тях падат в уплахи пред Аллах. Но Аллах не подминава вашите дела.
- 75.** Нима копнеете да ви повярват, щом част от тях слушаха Словото на Аллах, после го преиначаваха, знаейки, след като го бяха проумели?
- 76.** И щом срещнаха вървящите, казваха: “Ние повярвахме.” А щом се уединяха един с друг, казваха: “Нима ще им разправяте онова, което Аллах ви е разкрил, че да ви оспорват с него пред вашия Господ?” Нима не проумявате?
- 77.** Нима не знаят, че Аллах знае и каквото спотайват, и каквото разгласяват?
- 78.** Някои от тях са неграмотни, не познават Писанието, а само измислици. Ала те само предполагат.
- 79.** Горко на онези, които с ръцете си пишат Писанието, после изричат: “Това е от Аллах.” – за да го продадат на нищожна цена! Горко им заради онова, което ръцете им написаха и горко им заради онова, което придобиха!
- 80.** И казват: “Не ще ни докосне Огънят освен само в броени дни.” Кажи: “Нима сте взели обет от Аллах? Аллах никога не нарушиava Своя обет. Или говорите за Аллах, каквото не знаете?”
- 81.** Да, който придобива злина и грехът му го обгражда – тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.
- 82.** А които вярват и вършат праведни дела, тези са обитателите на Рај, там ще пребивават вечно.
- 83.** И приехме от синовете на Исраил обет: “Служете само на Аллах и се отнасяйте с добро към двамата родители и към близките, сираците и нуждаещите се! И говорете на хората с добро, и отслужвате молитвата, и давайте милостинията закат!” – после се отметиха, освен мащина от вас, и се отдръпнаха.
- (*Тези сведения за действията и постъпките на Израилевите синове в миналото се дават, защото в епохата, когато се появил Коранът, юдите преинчавали Тората и потуливали истината. Във времето, когато бил изпратен Пророкът Мухамед, в Арабия и най-вече в ал-Медина и околностите ѝ живееала многобройна юдейска общност. Преди да бъде изпратен последният Пророк, юдите разпространявали лъжата за предстоящото му избавение, но променили поведението си и започнали да преинчават това, което са говорили преди, защото очаквали пророкът да бъде един от тях. А когато той дошел измежду арабите, юдите проявили ревност. Последният Пророк, Аллах да го благослови и с мир да го дари, бил принуден да върва с тях и да ги прогони. Юдите до днес питаят вражда към мюсюлманите.)*
- 84.** И приехме от вас обет: “Не ще проливате [един на друг] кръвта си и не ще се прогонвате [взаимно] от домовете си.” После, засвидетелствайки, вие потвърдихте това.
- 85.** После се избивахте и прогонвахте от домовете им някои от вас, като си помагахте против тях с грех и вражда. И дойдеха ли при вас като пленници, ги откупвахте. А ви бе възбранено да ги прогонвате. Нима вярвате в част от Писанието, а друга не вярвате? За онези от вас, които вършат това, нима друго възмездие освен позор в земния живот, а в Дена на възкресението ще бъдат подложени на най-суртовото мъчение. Аллах не подминава вашите дела.
- 86.** Тези са, които избраха земния живот вместо отвъдния. И мъчението им не ще бъде облекчено, и не ще им се помогне.
- 87.** И дадохме на Муса Писанието, и подир него изпратихме един след друг пратениците, и дадохме на Иса, сина на Мариам, ясните знаци, и го подкрепихме със Светия дух. Нима не ви обзemanе надменност всеки път, щом пратеник ви донасяше онова, което душите ви не желаят? И някои отрекоха, а други убивате.
- (*Под Светия дух в Корана и в исламската традиция се разбира архангел Джайрел.*)
- 88.** И казаха: “Сърцата ни са под ключ.” Да, Аллах ги е проклел заради тяхното неверие. Те малко вярват.
- 89.** И щом при тях дойде от Аллах Книгата, потвърждаваща онова, което е у тях – а още отпреди бяха молили за помощ срещу неверниците, – и щом при тях дойде онова, което [вече] знаеха, не повярваха в него. Проклятието на Аллах е над неверниците.
- (*“Онова, което е у тях” е Тората.*)
- 90.** Колко лошо е онова, за което продадоха душите си – да не вярват в низпосланото от Аллах поради завист, че Аллах низпослава от Своята благодат комуто пожелае измежду Своите раби. И заслужиха гняв върху гняв. За неверниците има унищително мъчение.
- 91.** И когато им се каза: “Появявайте в онова, което Аллах низпосла!” – рекоха: “Вярваме в низпосланото нам.” И не вярват в онова, което е след него, а то е истината, потвърждаваща онова, което е у тях. Кажи: “А защо преди убивахте пророците на Аллах, ако сте вярващи?”
- 92.** И Муса ви донесе ясните знаци, а после приехте телеца [за бог], ставайки угнетатели.
- 93.** И когато приехме вашия обет, и въздигнахме над вас Планината [ви рекохме]: “Хванете здраво това, което ви дадохме, и послушайте!” Рекоха: “Чухме и се възпротивихме.” И в тяхното неверие сърцата им бяха пропити с телеца. Кажи: “Колко лошо е онова, което вашата въра ви повелява, ако сте вярващи!”
- 94.** Кажи: “Ако отвъдният дом при Аллах е само за вас, а не за другите хора, възжелайте смъртта, ако говорите истината!”

- 95.** А не ще я възжелаят никога, заради онова, което ръцете им са сторили преди. Аллах знае угнетителите.
- 96.** Наистина ще откриеш, че те са най-ненаситните за живот хора, [дори] повече от съдружаващите. Всеки от тях желае да би векувал хиляда години. Ала няма той да се отдалечи от мъчението, дори да векува. Аллах съзира техните дела.
- 97.** Кажи: "Кой е враг на Джибрил?" Той го низпосла в твоето сърце с пъвлението на Аллах в потвърждение на съществуващото вече и като напътствие, и благовестие за вярващите.
- 98.** Който е враг на Аллах и на Неговите ангели, и на Неговите пратеници, и на Джибрил, и на Микал – Аллах е враг на неверниците.
- 99.** Вече ти низпослахме ясни знамения. В тях не вярват само нечестивите.
- 100.** Нали всяко, щом се договаряха с договор, някои от тях го отхвърляха! Дори повечето от тях не вярват.
- 101.** И щом при тях дойде Пратеника на Аллах, за да потвърди наличното у тях, един от дарените с Писанието хвърлиха зад гърба си Книгата на Аллах, сякаш не знаят.
- 102.** И последваха онова, което сатаните разправяха против властта на Сулайман. И не бе Сулайман неверник, ала сатаните бяха – учеха хората на магия и на онова, което във Вавилон бе низпослано на ангелите Харут и Марут. Не учеха никого, докато и двамата не му кажат: "Ние сме само изпитание, тъй че не ставай неверник!" И [хората] се учеха от тях как да разделят мъжа от жена му, ала с това не вредяха никому, освен с пъвлението на Аллах. И се учеха на онова, което им вреди, а не им е от полза. И знаеха, че който го избере, не ще има дял за него в отвъдния живот. Колко лошо е онова, за което продадоха душите си, ако знаеха!
- 103.** Ако вярваха и се бояха, награда от Аллах е най-доброто, ако знаеха.
- 104.** О, вярващи, не казвайте: "Зачети ни!", а казвайте: "Пожали ни!" и послушайте! За неверниците има болезнено мъчение.
(Когато Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казвал на мюсюлманите нещо, те му казвали: "Райна!" ("Зачети ни!"). Юдеите употребявали свещата дума в значение на "хуля, ругая, псуващ" и започнали злонамерено да се обръщат така към Пророка. Ето защо е повелено да не се казва: "Райна!", а "Унзурна!" ("Пожали ни!").)
- 105.** Нито онези от хората на Писанието, които не повярваха, нито съдружаващите желаеха на вас да бъде низпослано благо от вашия Господ. Но Аллах определя за Своята милост когото пожелае. Аллах е Владетелят на великата благодат.
- 106.** Каквото и знамение да отнемим или накараме да се забрави, донасяме по-добро или подобно на него. Не узна ли ти, че Аллах за всяко нещо има сила?
- 107.** Не узна ли ти, че на Аллах принадлежи властта на небесата и на земята, и нямате освен Аллах нито покровител, нито избавител?
- 108.** Или искате да питате вашия Пратеник, както бе питан и Муса преди? А който подменя вярата с неверие, той се е отклонил от правия път.
- 109.** Мнозина от хората на Писанието, поради завист в душите, желаят, след като сте повярвали, да ви превърнат пак в неверници, след като им се разкри истината. Извинявайте и прощавайте, докато Аллах даде Своята повеля! Аллах за всяко нещо има сила.
- 110.** И отслужвате молитвата, и давайте милостинията закат, и каквото и благо да направите отнапред за душите си, ще го намерите при Аллах. Аллах съзира вашите дела.
- 111.** И рекоха [хората на Писанието]: "В Рая ще влязат само юдеи и християни." Това са техните въжделания. Кажи: "Дайте своя довод, ако говорите истината!"
- 112.** Да! Който всецияло се е отдал на Аллах и е благодетелен, ще има отплатата си при своя Господ. И не ще има страх за тях, и не ще скърбят.
- 113.** И рекоха юдеите: "Християните не се основават на нищо." И християните рекоха: "Юдеите не се основават на нищо." А четат Писанието. Така и незнаещите изричат подобни думи. Аллах ще отсъди помежду им в Дения на възкресението на онова, по което са в разногласие.
- 114.** И кой е по-голям угнетител от онзи, който в джамиите на Аллах възбранива да се споменава Неговото име и се стреми да ги разрушат? На тези не подобава да влизат там, освен със страх. За тях в земния живот има позор, за тях в отвъдния има огромно мъчение.
- 115.** На Аллах принадлежи и изтокът, и западът, и накъдето и да се обрънете, там е Ликът на Аллах. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.
- 116.** И рекоха: "Аллах се сдоби със син." Всичист е Той! Да, Негово е всичко и на небесата, и на земята. Всички на Него се покоряват.
(Юдеите казват: "Узайр е Божи син." Християните казват: "Иисус е Божи син." А съдружаващите араби казват: "Ангелите са Божи дъщери." Горното знамение известява, че Аллах Всевишния е най-чист от всичко това.)
- 117.** Първоздателя на небесата и на земята! И щом реши нещо, казва му само: "Бъди!". И то става.
- 118.** И рекоха незнаещите: "Аллах не ще ли ни продума, или да ни се яви знамение?" Така и онези преди тях изричаха подобни думи. Сърцата им си приличат. Вече обяснихме знаменията на хора убедени.
- 119.** Изпращаме те с истината Ние като благовестител и предупредител. И не ще бъдеш питан за обитателите на Ада.
- 120.** И не ще са доволни от теб нито юдеите, нито християните, докато не последваш тяхната вяра. Кажи: "Напътствие от Аллах е единственото напътствие." И ако последваш страстите им подир знанието, което си получил, никой не ще те защити от Аллах и не ще те избави.
- 121.** Тези, на които дадохме Писанието, го четат с правдиво четене. Те вярват в него. А който не вярват в него – тези са губещите.
- 122.** О, синове на Израил, помнете Моята благодат, с която ви обсипах, и че бях ви предпочел измежду народите!
- 123.** И бойте се от Дения, в който ни една душа не ще замени друга в нищо и не ще се приеме от нея откуп, и не ще ѝ бъде от полза никакво застъпничество, и не ще им се помогне!
- 124.** И когато Господът на Ибрахим го изпита със слова, той ги изпълни. Рече: "Правя те водител на хората." Каза: "А от моето потомство?" Рече: "Не получават Моя обет угнетителите."
- 125.** И сторихме Дома [ал-Кааба] място за събиране на хората и сигурно убежище: "Вземете мястото на Ибрахим да бъде за молитви!" И заръчахме на Ибрахим и Исмаил: "Почистете Моя Дом за тези, които обхождат, пребивават и се кланят, свеждайки чела до земята в суджуд!"
(Суджуд – допиране на челото до земята в израз на пълно смирене.)
- 126.** И когато Ибрахим рече: "Господи мой, стори го защитен град и храни с плодовете неговите жители – онези от тях, които повярваха в Аллах и в Сетния ден!", Той рече: "А който е неверник, ще го оставя малко да се понаслаждава, после ще го подкамам към мъчението на Ада. И колко лоша е тази участ!"

- 127.**И когато Ибрахим и Исмаил издигаха основите на Дома, [рекоха]: “Господи, приеми от нас! Наистина Ти си Всечувация, Всезнаещия.
- 128.**Господи, направи ни отدادени на Теб, и от нашето потомство – общност, отадена на Теб, и ни покажи нашите обреди, и приеми нашето покаяние! Ти си Приемащия покаянието, Милосърдния.
- 129.**Господи, проводи им пратеник измежду тях, да им чете Твоите знамения, да ги учи на Писанието и на мъдростта, и да ги пречиства! Ти си Всемогъщия, Всемъдрия.”
- 130.**А кой друг се отвръща от вратата на Ибрахим освен онзи, който е безразсъден за себе си? Него [Ибрахим] Ние избрахме в земния живот, а в отвъдния той е от праведниците.
- 131.**Когато неговият Господ му рече: “Отдай се!” – той рече: “Отдадох се на Господа на световете.”
- 132.**И завеша това Ибрахим на синовете си, [а също] и Якуб: “О, мои синове, Аллах избра вашата религия – умирайте само отдадени!”
- 133.**Нима бяхте свидетели, когато смъртта се приближи до Якуб и той рече на своите синове: “На какво ще служите след мен?” Рекоха: “Ще служим на твоя Бог и на Бога на твоите предци Ибрахим и Исмаил, и Исхак – на Единствения Бог, и Нему ще бъдем отдадени.”
- 134.**Те са общност, вече отминалата. Тяхно е онова, което са придобили, и ваше е онова, което вие сте придобили. И не ще бъдете питани какво те са извършили.
- 135.**И рекоха: “Станете юдеи или християни и ще тръгнете по правия път!” Кажи: “Не, ние следваме вратата на Ибрахим, правоверния, а той не бе от съдружаващите.”
- 136.**Кажете: “Върваме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и потомците [му], и в дареното на Муса и на Иса, и в дареното на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени.”
- 137.**И ако бяха повярвали в същото, в което и вие повярвахте, щяха да се напътят. Но ако са се отметнали, те са в раздор и Аллах ще ти е достатъчен срещу тях. Той е Всечувация, Всезнаещия.
- 138.**Баграта на Аллах! А кой е по-хубав от Аллах по багра? Само на Него служим.
(Под “баграта на Аллах” се има предвид исламската религия. Вратата бележи хората. Ако наблюдаваме двама души, единият от които се придръжва към религията, а другият – не, разликата е очевидна.)
- 139.**Кажи: “Нима спорите с нас за Аллах, а Той е нашият Господ, и вашият Господ? Нам са нашите дела и вам са вашите дела. На Него сме предани.”
- 140.**Или ще кажете, че Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и потомците [му] бяха юдеи или християни? Кажи: “Вие ли знаете повече, или Аллах?” И кой е по-голям угнетител от онзи, който е скрил у себе си свидетелство от Аллах? Аллах не подминава вашите дела.
- 141.**Те са общност, вече отминалата. Тяхно е онова, което са придобили и ваше е онова, което вие сте придобили. И не ще бъдете питани какво те са извършили.
(След преселението на Пратеника на Аллах в ал-Медина мюсюлманите запазили посоката си за молитви към Иерусалим още около година и половина. Това станало причина юдеите да се възгордеят и да разпространяват твърдението, че Мухаммед и сподвижниците му нямат своя посока за молитви, и че те са им показали пътя. Пратеника на Аллах видял глава към небето и настойчиво помогъл да му бъде посочена самостоятелна посока за молитви. Тогава дошли повелята за обръщане от Иерусалим към храма ал-Кааба. Юдеите и лицемерите отноvo започнали да недоволстват. Следващите знамения съобщават какво се е случило.)
- 142.**Ще кажат глупците от хората: “Какво ги отклони от досегашната им посока за молитва?” Кажи: “На Аллах принадлежи и изтокът, и западът. Той води когото желае към правия път.”
- 143.**И така ви сторихме общност по средата – за да сте свидетели за хората и Пратеника да е свидетел за вас. И сторихме твоята досегашна посока за молитви само за да разграничим последвалите Пратеника от онези, които се обръщат на пети. [Смяната] наистина е трудност, но не е за онези, които Аллах е напътил. А Аллах не би погубил вратата ви. Аллах към хората е състрадателен, милосърден.
- 144.**Виждаме лицето ти да се обръща към небето [о, Мухамед]. Ние непременно ще те обърнем в посока за молитви, която ще ти е угодна. Тъй че обърни лице към Свещената джамия! Където и да бъдете, обръщайте лице към нея! Дарените с Писанието знаят, че това е истината от техния Господ. Аллах не подминава техните дела.
- 145.**И каквото и знамение да донесеш на дарените с Писанието, те не ще последват твоята посока за молитви, а и ти не ще последваш тяхната посока. И едните от тях не ще последват посоката за молитви на другите. А ако последваш страстите им след онова, което си получил от знанието, тогава ти си от угнетителите.
- 146.**Онези, на които дарихме Писанието, го знаят, както знаят синовете си. Но едини от тях скриват истината, знаеци.
- 147.**Истината е от твоя Господ и не бъди от съмняващите се!
- 148.**Всеки има посока, накъдето се обръща. Надпровервайте се в добрините! Където и да сте, Аллах всички ви ще събере. Аллах за всяко нещо има сила.
- 149.**Откъдето и да тръгнеш, обръщай лице към Свещената джамия! Това е истината от твоя Господ. Аллах не подминава вашите дела.
- 150.**Откъдето и да тръгнеш, обръщай лице към Свещената джамия, и където и да бъдете, обръщайте лица към нея, за да нямат хората довод срещу вас, освен онези от тях, които угнетяват, и да изпълнят Своята благодат към вас, за да бъдете напътени! Затова не се страхувайте от тях, а се страхувайте от мен!
- 151.**Изпратихме ви пратеник измежду вас, да ви чете Нашите знамения и да ви пречиства, и да ви учи на Писанието и на мъдростта, и да ви учи на онова, което не сте знаели.
- 152.**И споменавайте Мене, за да ви споменавам и Аз, и благодарете Мене, и не Мен отхвърляйте!
- 153.**О, вярващи, искарайте помощта на Аллах с търпение и молитва! Аллах е с търпеливите.
- 154.**И не наричайте “мъртви” убитите по пътя на Аллах! Не, живи са! Но вие не усещате.
- 155.**И непременно ще ви изпитаме с малко страх и глад, и с отнемане от имотите, душите и плодовете. И благовествай търпеливите,
- 156.**които, щом беда ги сполети, казват: “Ние на Аллах принадлежим и при Него се завръщаме.”
- 157.**Върху тях има благослов и милост от техния Господ. Те са напътените.
- 158.**Ас-Сафà и ал-Мârua са от знаниците на Аллах, и който ходи при Дома на поклонение хадж или поклонение умра, той не върши грях, като ги обикаля. А който прави добро и по своя воля – Аллах е въздаващ, всезнаещ.
(Ас-Сафà и ал-Мârua са два хълма на изток от храма ал-Кааба. Търсейки вода за сина си Исмаил, Хаджар тичала седем пъти между тях. И до днес посетявациите ал-Кааба за поклонение хадж или поклонение умра изминават разстоянието между ас-Сафà и ал-Мârua. В знанието е казано, че няма грях в отиването до единия хълм и

връщането обратно до другия. През езическата епоха на всеки от двата хълма е имало по един идол. Въпреки че Исламът премахнал идолопоклонничеството, у някои хора останало съмнение, че нарушиват предписанията на Аллах. В горното знамение се дава отговор на този въпрос.)

- 159.**Които скриват низпосланите от Нас ясни знамения и напътствието, след като ги разяснихме на хората в Писанието, тях Аллах проклина и проклинащите ги проклинат,
- 160.**освен които се покаят и поправят, и разкрят. От тях ще приема покаяние. Аз съм Приемашкия покаянието, Милосърдния.
- 161.**А които не вярват и умират неверници, над тях е проклятието на Аллах и на всички ангели и хора –
162.вечно ще са в него. Мъчението им не ще бъде облекчено и не ще им се даде отсрочка.
- 163.**Вашият Бог е единственният. Няма друг Бог освен Него, Всемилостивия, Милосърдния.
- 164.**В сътворяването на небесата и на земята, и в смяната на нощта и деня, и в корабите, плаващи в морето с онова, което носи полза на хората, и във водата, която Аллах изсипва от небето, и съживява с нея земята, след като е била мъртва, и множи там всякакви твари, и в обръщането на ветровете, и в облаците, покорени между небето и земята – наистина има знамения за хора проумяващи.
- 165.**А някои от хората приемат за богове други вместо Аллах, обичат ги, както Аллах трябва да се обича. А които вярват, най-силно обичат Аллах. И ако угнетителите можеха да съзрат, когато видят мъчението, че цялата сила е на Аллах и че Аллах е суръв в мъчението...
- 166.**Тогава, щом видят мъчението, онези, които са били следвани, ще се отрекат от онези, които са ги следвали, и ще се прекъснат връзките между тях.
- 167.**А онези, които са ги следвали, ще кажат: “Ако има за нас връщане, ще се отречем от тях, както и те се отрекоха от нас.” Така Аллах ще им покаже техните деяния като горести за тях и не ще излязат от Огъня.
- 168.**О, хора, яжте от онова по земята, което е позволено, приятно! И не следвайте стъпките на сатаната! Той за вас е явен враг.
- 169.**Той ви повелява само злина и поквара, и да говорите за Аллах онова, което не знаете.
- 170.**И когато им се каже: “Следвайте онова, което Аллах е низпослав!” – казват: “Не, ще следваме онова, с което заварихме предците си!” Ала нима и ако техните предци не са проумели нищо и не са били напътени?
- 171.**Неверниците приличат на човек, ревяш към нещо, което чува само крясък и зов. Глухи, неми, слепи – те не проумяват.
- 172.**О, вярващи, яжте от благата, които Ние ви дарихме, и бъдете признателни на Аллах, ако на Него служите!
- 173.**Той ви забрани мършата, кръвта, свинското мясо и закланлото за друг, а не за Аллах. А който е принуден, без да е потисник, нито престъпващ, за него не е грях. Аллах е оправдаващ, милосърден.
(*Принудените да престъпят споменатата забрана не извършват грех, ако ядат, колкото да оцелеят.*)
- 174.**Скриващите онова, което Аллах е низпослав от Писанието, и продаващите го на нищожна цена, погълнат в своя стомах само Огъня. И не им проговори Аллах в Дения на възкресението, и не ги пречиства. За тях има болезнено мъчение.
- 175.**Те са, които купиха заблудата вместо напътствието и мъчението – вместо опрощението. И колко настойчиви са пред Огъня!
- 176.**Така е, защото Аллах низпосла Писанието с истината. А които спорят относно Писанието, те са в дълбок раздор.
- 177.**Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е у онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и в ангелите, и в Писанието, и в пророците, и раздава от своя имот, въпреки любовта си към него, на роднините и сираците, и на нуждаещите се, и на пътника [в неволя], и на простиците, и за освобождаване на робите, и отслужва молитвата, и дава милостинята *закат*; и у изпълняващите своя обет, когато са обещали, и у търпеливите в злочестие и беда, и във вихъра на битката. Те са искрените и те са богообразливатите.
- 178.**О, вярващи, предписано ви е възмездие за убитите, свободен – за свободен и роб – за роб, и жена – за жена. А който получи опрощение от своя брат, да го получи според обичая, а той да му се издължи с добрина. Това е облекчение и милост от вашия Господ. А който след това престъпи, за него има болезнено наказание.
- 179.**За вас във възмездието има живот, о, разумни хора, за да се побоите!
(*Изразът “във възмездието има живот...” наистина заслужава особено внимание. Ако се приложи възмездието, с побубането на един човек се осигурява живот на много други и така се предотвратяват кръвните вражди.*)
- 180.**Предписано ви е, когато смъртта надвисне над някого от вас, ако той остави благо, да го завеща на двамата родители и на близките според обичая. Това е дълг за богообразливатите.
(*Преди да бъдат низпослани знаменията, посветени на наследството, било повелено една част от имота на покойника да бъде завещана на неговите родители и близки. Ала със знаменията за наследството и Сура Ан-Ниса ясно е посочен дельтът на всеки един. Позволява се да се прави завещание на роднини и бедни, за които не е предвиден дял от наследството, а също – за благотворителни цели. Всеки мюсюлман може да завещае част от имота си на когото пожелае, при условие тя да не надвишава една трета от него.*)
- 181.**А който подмени [завещанието], след като го е чул, грехът е само за онези, които са го подменили. Аллах е всечуваш, всезнаещ.
- 182.**А който се опасява от грешка или грех на завещател, и помирява [наследниците], за него не е грех. Аллах е оправдаващ, милосърден.
- 183.**О, вярващи, предписано ви е говеенето, както бе предписано и за онези преди вас, за да се побоите –
184.определени дни. А който от вас е болен или на път – да се издължи в други дни. А за които не могат – откуп: да нахранят човек в нужда. А който по своя воля стори благо, това е най-доброто за него. И да говеете е най-доброто за вас, ако знаете.
(*Откуп се прилага при немощ поради старост или продължително заболяване без надежда за оправяне.*)
- 185.**Рамадан е месецът, през който беше низпослан Коранът за напътствие на хората и с ясни знаци от напътствието и разграничението. Който от вас стане свидетел на този месец, да говеет през него, а който е болен или на път – да се издължи в други дни. Аллах иска да ви улесни и не иска да ви затрудни, а да завършите докрай определените дни, да възвеличите Аллах за онова, с което ви е напътил и да сте признателни.
- 186.**И когато Моите работи те питат за Мен – Аз съм наблизо, откликувам на зова на зовящия, когато Мен позове. Нека и те Ми открикнат, и нека вярват в Мен, за да се напътят!
- 187.**Позволено ви е да прекарате нощите на говеенето при своите жени. Те са одеяние за вас и вие сте одеяние за тях. Аллах знае, че сте измамили самите себе си, но е приел вашето покаяние и ви е извинил. А сега ги обладавайте и се стремете към онова, което Аллах ви е предиспал: яжте и пийте, додето различите при [пукването на] зората белия конец от черния конец! После довършете говеенето до нощта и не ги обладавайте, когато пребивавате в джамийте! Това са

границите на Аллах, не ги доближавайте! Така Аллах обяснява Своите знамения на хората, за да се побоят!

188.И не изяждайте своите имоти помежду си с измама, и не ги подхвърляйте на съдите, за да изяждате с грях част от имотите на хората, знаеики!

189.Питат те за новолунието. Кажи: “То сочи определено време за хората и за поклонението хадж.” Праведността не е да идвate в домовете отзад, а праведността е у онзи, който се бои от Аллах. Влизайте в домовете през вратите им! И бойте се от Аллах, за да сполучите!

(*В периода на невежеството арабите смятали за проява на праведност по време на поклонение да не влизат в домовете си през входа, а от друго място.*)

190.И се сражавайте по пътя на Аллах с онези, които се сражават с вас, ала не престъпвайте! Аллах не обича престъпващите.

191.И ги убивайте там, където ги сварите, и ги прогонете оттам, откъдето и те ви прогониха! Да заблуждаваш е по-тежко, отколкото да убиваши. И не се сражавайте с тях при Свещената джамия, докато не започнат там да се сражават с вас! А ако се сражават с вас, убийте ги! Такова е възмездietо за неверниците.

(„Да заблуждаваш е по-тежко...” – под заблуда тук се разбира съдружаване с Аллах (ширк) и неверие (куфр).)

192.А престанат ли – Аллах е оправдаваш, милосърден.

193.И се сражавайте с тях, докогато не ще има заблуда и религията ще е на Аллах! А престанат ли, тогава да не се враждува, освен против угнетителите!

194.Месец на забрана – срещу месец на забрана! И за [нарушаване на] забраните – възмездие. А който ви нападне, нападните го така, както ви е нападнал! И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах е с богообразливите!

195.И раздавайте по пътя на Аллах, и не се хвърляйте със собствените си ръце към гибелта, и благодетелствайте! Аллах обича благодетелните.

196.И довършвате поклонението хадж, и поклонението умра заради Аллах! А ако сте възпрени, [дайте] жертвено животно според своите възможности! И не бърснете главите си, докато жертвеното животно не стигне местоназначението си! А който от вас е болен или има страдание по главата, тогава – да се откупи с говеене или подаяние, или жертвоприношение. А ако сте в безопасност, онзи, който се възползва от поклонението умра до поклонението хадж, [да даде] жертвено животно според своите възможности. А който не е в състояние, да говее три дни по време на поклонението хадж и седем, щом се върне, та пълни десет. Това е за онзи, чийто роднини не живеят в околностите на Свещената джамия. И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах е суров в наказанието!

197.Поклонението хадж е в знайни месеци и който през тях си наложи поклонението, да няма съвкупление, нито безпътство, нито прение по време на поклонението хадж! Каквато и добрина да сторите, Аллах я узнаява. И запасете се! Най-добрият запас е богообразливостта. И бойте се от Мен, о, разумни хора!

198.И не е грех за вас да търсите благодат от своя Господ. И когато се понесете от Арафат, споменавайте Аллах при Свещената планина! И Го споменавайте, както ви е наптил, дори да сте били преди това от заблудените!

(*Престоят в местността Арафат, изпълнен с молитви и богослужение, е върховният момент от поклонението хадж. После поклонниците се отправят към Муздалифа.*)

199.После се понесете, откъдето хората се понасят, и молете Аллах за прошка! Наистина Аллах е оправдаваш, милосърден.

200.И щом изпълните своите обреди, споменавайте Аллах, както споменавате предците си, дори по-силно! А някои от хората казват: “Господи, въздай ни в земния живот!” Няма дял за тях в отвъдния.

201.А някои от тях казват: “Господи, въздай ни добрина в земния живот и добрина – в отвъдния! И опази ни от мъчението на Огъня!”

202.За тях има дял от онова, което са придобили. Аллах бързо прави равносметка.

203.И споменавайте Аллах в броените дни! А който избръза в два дни, не е грех за него, и който се забави, не е грех за него – за онзи, който е богообразлив. И бойте се от Аллах, и знайте, че при Него ще бъдете събрани!

(“Броените дни” са трите дена след жертвоприношението. Позволява се поклонниците да ги съкратят на два дена.)

204.Сред хората има и такива, чиито думи те омайват в земния живот и призовават Аллах за свидетел на онова, което е в сърцата им. Но те са най-свирепи в разпрата.

205.И когато такъв се обърне, той тича по земята, за да се по нея развали и да погуби насажденията и приплода. А Аллах не обича развалита.

206.И когато му се каже: “Бой се от Аллах!”, го обзema гордост от греха. Стига му Адът и колко лоша постеля е той!

207.Някои хора отдават душите си в търсене на благоволение от Аллах. Аллах е състрадателен към рабите.

208.О, вървачи, въстъпете всички в покорството и не следвайте стъпките на сатаната! Той е ваш явен враг.

209.И ако се подхълзнете, след като сте получили ясните знаци, знайте, че Аллах е всемогъщ, всемъдър!

210.Нима очакват само Аллах и ангелите да дойдат при тях в сенките на облаците? А делото е отсъдено и при Аллах ще бъдат върнати делата.

211.Попитай синовете на Израил колко ясни знамения им дадохме! А който подмени благодатта на Аллах, след като е дошла при него, наистина Аллах е суров в наказанието.

212.Земният живот бе разкрасен за неверниците и те се присмиват на вървачите. Но които са богообразливи, ще бъдат над тях в Дена на възкресението. Аллах безмерно въздава комуто пожелае.

213.Хората бяха една общност и Аллах изпрати пророците – благовестители и предупредители, и заедно с тях низпосла Книгата с истината, за да отсъди между хората за онова, по което бяха в разногласие. А поради злобата помеждум им изпаднаха в разногласие за нея само онези, на които тя бе дадена, след като ясните знаци бяха дошли при тях. И поведе Аллах вървачите към онова от истината, по което бяха в разногласие, с Неговото позволение. Аллах води когото пожелае към правия път.

214.Или смятате да влезете в Раја, без да ви сполети същото, което сполетя и отминалите преди вас? Връхлитаха ги беда и горест, и бяха разтърсвани, докато Пратеника и онези, които повярваха заедно с него, не казаха: “Кога ще дойде подкрепата от Аллах?” Да, подкрепата от Аллах е наблизо.

215.Питат те какво да раздават. Кажи: “Каквото и добро да раздадете, нека е за родителите и близките, и сираците, и нуждаещите се, и пътника [в неволя]. Каквото и добро да сторите, Аллах го знае.

216.Предписана ви е битка, а тя е омразна за вас. Но може да мразите нещо, а то да е добро за вас, и може да обичате нещо, а то да е зло за вас. Аллах знае, вие не знаете.

217.Питат те за месеца на забрана, за битка през него. Кажи: “Тежка битка е тогава, но възпирането от пътя на Аллах, неверието в Него и в Свещената джамия, и пропъждането на обитателите й оттам е по-тежко пред Аллах, и да се заблуждава е по-тежко, отколкото да се убива.” И не ще престанат да се сражават с вас, докато не ви отвърнат от вашата

религия, ако могат. А които от вас отстъпят от религията си и умрат неверници, на такива пропадат делата и в земния живот, и в отвъдния, и те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.

218.Които повярваха и които се преселиха, и се бореха по пътя на Аллах, те се надяват на милостта от Аллах. Аллах е оправдаваш, милосърден.

219.Питат те за виното и за играта на късмет. Кажи: "В тях има голям гръх и изгоди за хората, но грехът им е по-голям от изгодата." И питат какво да раздават. Кажи: "Излишъка." Така Аллах ви обяснява знаменията, за да размислите
(Под "вино" (хамр) в Свещения Коран се подразбират всички видове опиянаващи напитки, а под "играта на късмет" – всички форми на hazard.)

220.за земния и за отвъдния живот. И питат за сираците. Кажи: "Най-хубаво е онова, което е за тяхно добро." И ако съжителствате с тях, те са ваши братя. Аллах различава кой носи вреда и кой носи добро. И пожелае ли Аллах, ще ви затрудни. Аллах е всемогъщ, всемълър.

221.И не встъпвайте в брак със съдружаващи жени, докато не повярват! Вярваща робиня е по-добра от съдружаваща жена, дори да ви е възхитила. И не встъпвайте в брак със съдружаващи мъже, докато не повярват! Вярващ роб е по-добър от съдружаващ мъж, дори да ви е възхитил. Съдружаващите зоват към Ада, а Аллах зове към Рая и оправдението с Негово познание. И обяснява Той знаменията Си на хората, за да се поучат.

222.И те питат за месечното кръвотечение. Кажи: "Това е страдание." И стойте далеч от жените с месечно кръвотечение, и не ги доближавайте, докато не се очистят! А щом се очистят, обладавайте ги, откъдето Аллах ви е повелил! Наистина Аллах обича каещите се и обича пречищаващите се.
(Предписанието не бива да се възприема буквално, а само като избягване на полов контакт с жените в месечен цикъл)

223.Вашите жени са като нива за вас. И отивайте при нивата си, както пожелаете, и подгответе се отнапред, и се бойте от Аллах, и знайте, че ще Го срещнете! И благовестявай вярващите!

224.И не правете клетвите си в името на Аллах пречка да сте праведни, да се боите и да помирявате хората! Аллах е всечуваш, всезнаещ.

225.Аллах не ви придири за празнословието в клетвите ви, ала ви придири за онова, което вашите сърца са придобили. Аллах е оправдаваш, всеблаг.

226.Онези, които се закълнат да не бъдат с жените си – да изчакат четири месеца. А върнат ли се – Аллах е оправдаваш, милосърден.

227.А решат ли да се разведат – Аллах е всечуваш, всезнаещ.

228.А разведените жени да изчакат във въздържание три месечни кръвотечения и не им е позволено да скриват онова, което Аллах е сътворил в утробите им, ако вярват в Аллах и в Сетния ден. Тогава техните мъже, ако искат помирение, имат най-голямото право да си ги възвърнат. И жените имат същите права, каквито и задължения съгласно общая, но мъжете са едно стъпало над тях. Аллах е всемогъщ, всемълър.

(От гледна точка на човешката природа и достойнство, както и на правата, мъжът и жената са равнопоставени.
Предимствата на мъжа са пророчеството, религиозното водачество, отговорността за семейството и ор.)

229.Разводът е два пъти – [после] или задръжте [жените] с добро, или пуснете с благо. И не ви е позволено да взимате нищо от онова, което сте им дали, освен ако двамата се опасяват да не пристъпят границите на Аллах. Ако се опасявате, че двамата не ще спазят границите на Аллах, не е прегрешение за тях, ако жената даде откуп. Това са границите на Аллах, не ги нарушавайте! А които нарушават границите на Аллах – те са угнетителите.

230.А ако се разведе с нея [за трети път], тя не му е позволена после, преди да встъпи в брак с друг мъж, и ако й даде развод и той, не е прегрешение за двамата да се съберат, ако мислят, че ще спазят границите на Аллах. Това са границите на Аллах. Той ги обяснява на хора, които разбираят.

231.А когато сте дали развод на жени и те са изпълнили срока [на изчакване], задръжте ги с благо или ги пуснете с благо! И не ги задръжайте с насилие, престъпвайки! А който направи това, угнетява себе си. И не се отнасяйте с насмешка към знаменията на Аллах, и споменавайте благодатта на Аллах към вас, и онова, което ви е низпославал от Книгата и мъдростта за ваше наставление! И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах всяко нещо знае!

232.А ако се разведете с жените и те са изпълнили своя срок, да не им се пречи да встъпят в брак със своите съпрузи, ако се споразумеят помежду си съгласно общая! С това се наставлява онзи от вас, който вярва в Аллах и в Сетния ден. Това за вас е най-добродетелното и най-чистото. Аллах знае, вие не знаете.

233.А майките да кърмят рожбите си две пълни години, когато мъжът поиска кърменето да завърши. Онзи, чието е новороденото, е длъжен да ги храни и облича според общая. На всяка душа се възлага само по силите ѝ. Да не се злостори на майка заради нейната ражба, нито на онзи, чието е новороденото, заради неговата ражба, и за наследника е същото. А ако и двамата искат отбиване, при взаимно съгласие и съветване, не е прегрешение за тях. И ако искате да поверите рожбите си на кърмачки, не е прегрешение за вас, щом се отплатите, давайки според общая. И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах съзира вашите дела!

234.А които от вас се поминат и оставят вдовици – те да изчакат сами със себе си четири месеца и десет дена. Щом изпълнят срока, няма прегрешение за вас в онова, което вършат със себе си според предписането. Сведущ е Аллах за вашите дела.

235.И не е прегрешение за вас да намекнете пред [овдовелите] жени за сгодяване или да го споделите в душите си. Аллах знае, че ще им споменете. Ала не им обещавайте скришом, а говорете само прилични думи и не пристъпвайте към сключване на брак, докато предписаният срок не се изпълни! И знайте, че Аллах знае какво е в душите ви, и бойте се от Него, и знайте, че Аллах е оправдаваш, всеблаг.

236.Не е прегрешение за вас да се разведете с жените, преди да сте ги докоснали или уговорили задължителната плата. Зарадвайте ги, богатият – според възможностите му, и бедният – според възможностите му, с добро! [То] е дълг за благодетелните.

(При исламски брак задължителната плата се дава от мъжа на съпругата и става нейна неприкосновена собственост.)

237.А ако сте им дали развод, преди да ги докоснете, но вече сте уговорили задължителната плата, за тях е половината от онова, което сте уговорили, освен ако те се въздържат или се въздържи онзи, в чийто ръце е сключването на брака. А да се въздържате е по-близо до богообразливостта. И не забравяйте благоволението помежду си! Аллах съзира вашите дела.

238.Спазвайте молитвите наред със средната молитва и заставайте смириeni пред Аллах!

239.Ако имате страх, спазвайте молитвата и като ходите, и като яздите! А щом сте в безопасност, споменавайте Аллах, както ви е научил на онова, което не сте знаели!

- 240.**А които от вас се поминат и оставят вдовици, да завещаят на своите съпруги да се ползват [от наследството] до една година, без да бъдат прогонвани. А ако напуснат, няма прегрешение за вас в онова, което направят със себе си според предписанието. Аллах е всемогъщ, всемъдър.
- 241.**На разведените жени – ползване според предписанието, – дълг е за богообоязливите.
- 242.**Така Аллах ви разяснява Своите знамения, за да проумеете.
- 243.**Нима ти не видя онзи, които излязоха от домовете си с хиляди, бягайки от смъртта? Аллах им каза: “Умрете!”, а после ги съживи. Аллах е прещедър към хората, ала повечето хора са неблагодарни.
- 244.**И се сражавайте по пътя на Аллах, и знайте, че Аллах е всечущащ, всезнаещ!
- 245.**На онзи, който заема хубав заем на Аллах, Той многократно ще му го умножи. Аллах отнема и въздава, и при Него ще бъдете върнати.
(Да се дава заем на Аллах Всевишния, Който всъщност не се нуждае от световете и от техните дела, означава да се изпълняват предписанията му.)
- 246.**Нима не видяти знатните измежду синовете на Израил след Муса, когато рекоха на един тяхен пророк: “Проводи ни владетел, за да се сражаваме по пътя на Аллах!” Рече: “Възможно ли е, ако ви е писано сражение, да не се сражавате?” Рекоха: “А защо да не се сражаваме по пътя на Аллах, след като ни прокудиха от нашите домове и синове?” А когато им бе писано да се сражават, те се отметнаха, освен неколцина измежду тях. Аллах знае угнетителите.
- 247.**И им рече техният пророк: “Ето, Аллах ви проводи Талут за владетел.” Казаха: “Как ще ни е владетел, след като ние сме по-достойни от него да властваме, а и не му е дадено обилно богатство!” Рече: “Аллах го избра да е над вас и му надбави щедро в знанието и в снагата. Аллах дарява Своята власт комуто пожелае.” Аллах е всеобхватен, всезнаещ.
- 248.**И им рече техният пророк: “Знамението, че той ще стане владетел, е идването на ат-Табут при вас. В него има успокоение от вашия Господ и запазени реликви, оставени от рода на Муса и рода на Харун. Носят го ангелите. Наистина в това има знамение за вас, ако сте вярвачи.”
(Ат-Табут – кивот (ковчег, саркофаг) – дървеният сандък, в който се намирали светини, свързани с пророчеството на Муса.)
- 249.**И когато Талут потегли с войските, рече: “Аллах ви изпитва с една река. Който пие от нея, той не е с мен, а с мен е онзи, който не я вкуси, също и онзи, който загребе с ръка само една шепа.” Но пиха оттам, освен малцина измежду тях. А щом я прегазиха той и повярвалите с него, – рекоха: “Днес сме безсилни пред Джалут и войските му.” А онзи, които се надяваха да срещнат Аллах, рекоха: “Колко малки дружини са надвивали многобройни с позволението на Аллах! Аллах е с търпеливите.”
- 250.**И щом се изправиха пред Джалут и войските му, рекоха: “Господи, излей търпение над нас и стъпките ни затвърди, и ни подкрепи срещу неверниците!”
- 251.**И ги сразиха с позволението на Аллах, и Дауд уби Джалут, и Аллах му даде властта и мъдростта, и го научи на каквото Той пожела. Ако Аллах не отблъскваше един хора чрез други, земята щеше да се провали. Но Аллах е носител на благодат за световете.
- 252.**Това са знаменията на Аллах, четем ти ги правдиво. Наистина ти си от пратениците.
- 253.**Тези са пратениците – предпочетохме едни от тях пред други; с някои Аллах разговаря, а други въздвигна по степени. И дадохме на Иса, сина на Мариам, ясните знаци, и го подкрепихме със Светия дух. Ако Аллах бе поискал, дошлите след тях нямаше да се сражават, след като получиха ясните знаци. Ала те се разделиха и някои от тях повярваха, а някои от тях не повярваха. Но ако Аллах бе поискал, нямаше да се сражават. Аллах прави каквото пожелае.
- 254.**О, вярващи, раздавайте от онова, което сме ви дали за препитание, преди да дойде Денят, в който не ще има нито откуп, нито приятелство, нито застъпничество! Неверниците са угнетителите.
- 255.**Аллах! Няма друг Бог освен Него – Вечноживия, Неизменния! Не Го обзема нито дрямка, нито сън. Негово е онова, което е на небесата и което е на земята. Кой ще се застъпи пред Него, освен с Неговото познание? Той знае какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. От Неговото знание обхващат само онова, което Той пожелае. Неговият Престол вмества и небесата, и земята, и не My е трудно да ги съхрани. Той е Всевишния, Всевеликия.
- 256.**Няма принудя в религията. Отличи се вече истината от заблудата. Който отхвърли идолите и повярва в Аллах, той се обвърза с най-здравата връзка, която не се къса. Аллах е всечущащ, всезнаещ.
(“идолите” (тагут) са всичко, което отклонява от пътя на Аллах – сатани, кумири, хора и т.н.)
- 257.**Аллах е Покровителя на вярващите. Той ги извежда от тъмнините към светлината. А сатаните са близни на невярващите. Те ги извеждат от светлината към тъмнините. Те са обитателите на Огъня, там ще пребиваватечно.
- 258.**Не видя ли ти онзи, който спореше с Ибрахим за неговия Господ, че Аллах му е дал властта? Когато Ибрахим рече: “Моят Господ е, Който отрежда живота и смъртта.”, [другият] рече: “Аз отреждам живота и смъртта.” Ибрахим рече: “Аллах довежда слънцето от изток, а ти го доведи от запад!” И се слиса онзи, който не бе повярвал. Аллах не напътва хората – угнетатели.
- 259.**Или като онзи, който минал през едно селище, рухнал под своите покриви, и рекъл: “Как Аллах ще съживи това след смъртта му?” И Аллах го умъртвил за сто години, после го възкресил. Рекъл: “Колко се забави?” Казал: “Забавих се ден или част от деня.” Рекъл: “Не, забави се сто години. Виж какво имаш за ядене и пиене! То не се е развалило. И виж магарето си! И за да те сторим знамение за хората, виж костите, как ги подреждаме, после ги обличаме в път!” И когато му се изяснило, рекъл: “Вече знам, че Аллах за всяко нещо има сила.”
- 260.**И когато Ибрахим рече: “Господи мой, покажи ми как съживяваш мъртвите!” Рече: “А нима не си повярвал?” Рече: “Да, повярвах! Но за да се успокои сърцето ми.” Рече: “Вземи тогава четири птици и ги събери, после върху всяка планина положи по къс от тях, после ги позови и те ще дойдат при теб с устрем! И знай, че Аллах е всемогъщ, всемъдър!”
- 261.**Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, приличат на зърно, родило седем класа, а във всеки клас по сто зърна. Аллах умножава комуто пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.
- 262.**Онзи, които раздават своите имоти по пътя на Аллах и после нито натякват, нито обиждат, имат отплатата си при своя Господ. И не ще има страхов за тях, и не ще скърбят.
- 263.**Добри думи и прошка са за предпочитане пред милостния, последвана от обида. Аллах е над всяка нужда, всеблаг.
- 264.**О, вярващи, не проваляйте своята милостния с натякане и обида, както онзи, който раздава своя имот за пред хората на показ, а не вярва в Аллах и в Сетния ден! Той прилича на гладка скала с пръст отгоре, но щом над нея се изсипе силен дъжд, оголва я. Така са безсилни за онова, което са придобили. Аллах не напътва невярващите хора.
- 265.**А които изразходват своите имоти заради благоволението на Аллах и с убеденост в душите си, приличат на градина

върху хълм – щом над нея се изсипе силен дъжд, тя дава двойно повече плодове, но дори и да не се изсипе силен дъжд, и дъждец [й стига]. Аллах съзира вашите дела.

266.Нима някой от вас иска да притежава градина с палми и грозде, с течачи сред тях реки, с всякакви плодове, но го сполетява старостта, а има невръстно потомство, и [градината] я сполетява вихър с огън, и я изгаря? Така Аллах ви разкрива Своите знамения, за да размислите.

267.О, вярващи, раздавайте от благата, които сте придобили, и от онова, което извадихме за вас от земята! И не възнамерявайте да раздадете от него лошото, което сами не бихте взели, освен ако не си затворите очите! И знайте, че Аллах е над всяка нужда, всеславен!

268.Сатаната ви заплашва с бедност и ви повелява поквара, а Аллах ви обещава от Себе Си опрощение и благодат. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.

269.Той дарява мъдростта комуто пожелае, а който е дарен с мъдростта, е дарен с голямо добро. Но само разумните се поучават.

270.Каквото и подаяние да раздадете, или обет да направите, Аллах го знае. А за угнетителите няма избавители.

271.Ако явно раздавате милостиния, колко хубаво е това! Но ако скътате и тайно дадете на бедняците, това е най-доброто за вас и то ще изкупи от лошите ви постыпки. Сведущ е Аллах за вашите дела.

272.Не е твой дълг [о, Мухамед] тяхното напътване, а Аллах напътва когото пожелае. И каквото и добро да раздадете, то е за самите вас. И давайте, стремейки се единствено към Лица на Аллах! И каквото и добро да раздадете, то докрай ще ви се изплати и не ще бъдете угнетени.

273.[Да се дарява] на бедните, които са се посветили по пътя на Аллах и не могат да обикалят [за препитание] по земята. Невежият ги смята за богати поради въздържанието [им]. Ще ги познаеш по техния белег – те не просят настойчиво от хората. И каквото и добро да раздадете, Аллах го знае.

274.Онези, които раздават своите имоти и нощем, и денем, и скрито, и явно, имат отплатата си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

275.Които изаждат лихвата, не ще се изправят, освен както се изправя някой, когото сатаната срази. Това е, защото казаха: “Търговията е като лихварството.” А Аллах позволи търговията и забрани лихварството. При когото е дошло наставление от неговия Господ и е престанал, негово е онова, което е било дотогава и делото му е за пред Аллах. А които пак се върнат [към лихварството], тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.

276.Аллах лишава лихвата от благодат, а надбавя за милостинята. Аллах не обича никой неблагодарник, грешник.

277.Онези, които вярват и вършат праведни дела, и отслужват молитвата, и дават милостинята *закат*, имат отплатата си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

278.О, вярващи, бойте се от Аллах и се откажете от надбавеното чрез лихвата, ако наистина вярвате!

279.А не го ли сторите, очаквайте война от Аллах и от Неговия Пратеник! А покащете ли се – ваша си е главницата на имотите ви. Не сте угнетатели и не сте угнетени.

(Исламът абсолютно забранява лихварството. И след покаянието взетата вече лихва не се смята за законна придобивка.)

280.Ако [дълъжник] е в затруднение, да има отсрочка до облекчение! И да се смилите е най-доброто за вас, ако знаете.

281.И бойте се от Деня, в който ще бъдете върнати при Аллах! После на всяка душа докрай ще се изплати онова, което е придобила. И не ще бъдат угнетени.

282.О, вярващи, когато си заемате един на друг заем за определен срок, записвайте го! И нека писар да записва помежду ви справедливо! И да не отказва писар да записва, както Аллах го е научил, и нека пише той, а да му диктува онзи, който е дълъжник. И да се бои от Аллах, от своя Господ, и да не намалява нищо. Ако дълъжникът не разбира или е немощен, или не може да диктува, нека неговият настойник да диктува справедливо. И вземете за свидетели двама от вашите мъже, ако не са двама, да бъдат мъж и две жени от свидетелите, за които сте съгласни, та заблуди ли се едната, другата да ѝ напомни. И свидетелите да не отказват, когато бъдат призовани. И да не ви дотяга да го записвате – малък или голям – със срока му. Пред Аллах това е най-справедливото и най-правото за свидетелство, и най-подобаващото, за да не се подозирате, освен ако е текуща търговия помежду ви. Тогава не е прегрешение за вас, ако не я записвате. И взимайте свидетели, когато се спазярвате. И да не се посяга на писар или на свидетел. Ако го сторите, за вас е нечестивост. И бойте се от Аллах! Аллах ви учи и Аллах всяко нещо знае.

283.И ако сте на път и не намерите писар, нека се вземе залог. Ако взаимно си вярвате, нека онзи, който е получил доверие, да отдаде повереното му и да се бои от Аллах, неговия Господ! И не потувайте свидетелството. А който го потули, сърцето му е грешно. Аллах знае вашите дела.

284.На Аллах е онова, което е на небесата и което е на земята. Дали показвате какво е в душите ви, или го скривате, Аллах ще ви подири сметка за него, и комуто пожелае, ще прости, и когото пожелае, ще накаже. Аллах за всяко нещо има сила.

285.Пратеника повярва в онова, което му бе низпослано от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях повярва в Аллах и в Неговите ангели, и Неговите писания, и Неговите пратеници. [И казаха:] “Разлика не правим между никого от Неговите пратеници.” И рекоха: “Чухме и се подчинихме. Опости ни, Господи наш! Към Теб е завръщането.”

286.Аллах възлага на всяка душа само според силите ѝ. За нея е онова, което е придобила и против нея е онова, което е придобила. Господи наш, не ни наказвай, ако сме забравили или съгрешили! Господи наш, не ни натоварвай с бреме, каквото стовари върху онези преди нас! Господи наш, не ни натоварвай с това, за което сме немощни! И се смили над нас, и ни прости, и ни помилвай! Ти си нашият Закрилник. Подкрепи ни Ти срещу невярващите хора!

3.

СУРА АЛ ИМРАН (РОДЪТ НА ИМРАН)

Мединска. Съдържа 200 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Мим.

2. Аллах! Няма друг Бог освен Него – Вечноживия, Неизменния!

3. Той ти низпосла Книгата с истината, потвърждаваща онова, което бе преди нея. И низпосла от по-рано Тората и Инджила.

(В Свещения Коран под Инджил (Евангелие) се имат предвид не познатите ни евангелия от Новия завет, а цялостно Писание, низпослано на пророка Иса, мир нему, за да потвърди истината в онова, което било низпослано на пророка Муса, мир нему.)

4. за напътствие на хората, и низпосла Разграничението. За онези, които не вярват в знаменията на Аллах, наистина има сурово мъчение. Аллах е всемогъщ, въздаващ отмъщение.

5. Ничко не е скрито от Аллах нито на земята, нито на небето.

6. Той е, Който ви оформя в утробите, както пожелае. Няма друг Бог освен Него, Всемогъщия, Всемъдрия.

7. Той е, Който низпосла на теб Книгата. В нея има понятни знамения – те са основата на Книгата, – и други – неясни. А онези, в чиито сърца има изkrивяване, следват неясното в нея, като се стремят към смут и се стремят към тълкуването му. Ала никой освен Аллах не знае тълкуването му. И утвърдените в знанието казват: “Появяхме в нея. Всичко е от нашия Господ.” Но само разумните се поучават

8. [и зоват:] “Господи, не отклонявай нашите сърца, след като си ни напъти! И дари ни с милост от Теб! Ти си Вседарящия.

9. Господи, Ти ще събереш хората в Деня, за който няма съмнение. Аллах не нарушава обещаното.”

10. Онези, които не вярват, с нишо не ще ги избавят от Аллах нито имотите, нито децата им. Те са горивото на Огъня.

11. Подобно на рода на Фараона и на онези преди тях те взеха за лъжа Нашите знамения, но Аллах ги погуби заради греховете им. Аллах е суров в наказанието.

12. [О, Мухамед] кажи на онези, които не повярват: “Ще бъдете поразени и насьбрани в Ада. И колко лоша постеля е той!”

13. Имаше за вас знамение в две дружини, които се срещнаха – една сражаваща се по пътя на Аллах, и друга – невярваща. И им се видяха на око двойно повече от тях. Аллах подкрепя със Своята помощ когото пожелае. В това има поука за прозорливите.

14. Разкрасена е за хората любовта към страстите към жените и децата, и струпаниите купища от злато и сребро, и към отбраните коне, и добитъка, и посевите. Това е насладата на земния живот, но най-прекрасният пристан е завръщането при Аллах.

15. Кажи: “Да ви известя ли за по-добро от това?” За богообразливите при техния Господ има градини, сред които реки текат – там ще пребивават вечно, – и пречисти съпруги, и благоволение от Аллах. Аллах съзира работите,

16. които казват: “Господи наш, повярвахме! Опрости греховете ни и опази ни от мъчението на Огъня!”

17. [Те са] търпеливите и искрените, и смирените, и раздаващите, и молещите о прощение в ранни зори.

18. Аллах свидетелства, че няма друг бог освен Него. И ангелите, и най-издигнатите в знанието свидетелстват същото Той отстоява справедливостта. Няма друг бог освен Него – Всемогъщия, Всемъдрия.

19. Исламът е религията при Аллах. Дарените с Писанието изпаднаха в разногласие заради злобата помежду им, едва след като знанието дойде при тях. А за невярващите в знанието на Аллах – Аллах бързо прави равносметка.

20. И ако спорят с теб, кажи: “Отдадох съ всецияло на Аллах – аз и онези, които ме последваха.” И кажи на дарените с Писанието, и на неграмотните: “Отдадохте ли се?” И ако се отдават, вече са на правия път, а ако се отвърнат – твой дълг е само да съобщиш. Аллах наблюдава работите.

21. Онези, които не вярват в знаменията на Аллах и убиват без право пророците, и убиват хората, повеляващи справедливост, възвести ги за болезнено мъчение!

22. Те са онези, чиито дела се провалят и в земния живот, и в отвъдния, и не ще има за тях избавители.

23. Не види ли ти дарените с дял от Писанието? Те са позовани към Писанието на Аллах, за да отсъди помеждумът им. После някои се отвърщат, противейки се.

24. Това е, защото рекоха: “Не ще ни засене Огънят, освен само в броени дни.” И ги заблуди в религията им онова, което бяха съчинили.

25. И как ще бъдат, щом ги съберем в Деня, за който няма съмнение, и на всяка душа напълно се изплати онова, което е придобила, и не ще бъдат угнетени.

26. Кажи: “О, Аллах, Владетелю на владението, Ти даряваш властта на когото пожелаеш и отнемаш властта от когото пожелаеш, и въздишаш когото пожелаеш, и унизишаш когото пожелаеш. Доброто е в Твоята Ръка. Ти за всяко нещо имаш сила.

27. Ти въвеждаш нощта в деня и Ти въвеждаш деня в нощта, и изваждаш живота от мъртвото, и изваждаш мъртвото от живота, и безмерно даваш препитание комуто пожелаеш.”

28. Върващите да не взимат неверници за близни вместо повярвалите. А който направи това, той няма нишо общо с Аллах, освен ако се страхуват от тях. Аллах ви предупреждава за Себе Си и към Аллах е завръщането.

29. Кажи: “И да скривате онова, което е в сърцата ви, и да го показвате, Аллах го знае. Знае Той какво е на небесата и какво е на земята. Аллах за всяко нещо има сила.”

30. В Деня всяка душа ще намери доброто, което е сторила, и злото, което е сторила, и ще иска то да се отдалечи от нея. Аллах ви предупреждава за Себе си. Аллах е състрадателен към работите.

31. Кажи: “Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обикне и ще опрости греховете ви. Аллах е оправдващ, милосърден.”

32. Кажи: “Подчинете се на Аллах и на Пратеника!” А отвърнете ли се – Аллах не обича неверници.

33. Аллах избра над народите Адам и Нуҳ, и рода на Ибрахим, и рода на Имран –

34. потомство един от други. Аллах е всечуващ, всезнаещ.

35. Когато жената на Имран рече: “Господи мой, посвети онова, което е в утробата ми, единствено на Теб да служи. Приеми го от мен! Наистина Ти си Всечущия, Всезнаещия.”

36. И когато го роди, каза: “Господи, родих го женско.” А Аллах най-добре знаеше какво е родила. Мъжкото не е като женското. “И я назовах Мариам. И Те моля да я закриляш от прокудения сатана заедно с потомството й!”

37. И я прие нейният Господ с хубав прием, и я отгледа като хубав кълн, и я повери на Закария. Всякога, щом Закария влизаше при нея в нейното светилище, намираше там препитание. Рече: “О, Мариам, откъде имаш това?” Тя рече: “От Аллах е. Аллах безмерно дава препитание комуто пожелае.”

38. Там Закария позова своя Господ. Рече: “Господи мой, дари ми от Теб добро потомство! Ти си Чувашия зова.”

39. И както стоеше, молейки се в светилището, ангелите го призоваха: “Аллах те благовества за Яхя, който ще потвърди Слово от Аллах, ще бъде господар, целомъдрен и пророк от праведниците.”

(Според тълкувателите под “Слово” в това знамение се има предвид зачеването на Иисус, което е станало в

результат на повелята на Аллах: „Бъди!”. В знамение 45 на сурата това ясно се изразява.)

40. Рече: „Господи мой, как ще имам син, когато вече ме застигна старостта, а жена ми е бездетна?” Рече: „Така! Аллах прави каквото пожелае.”
41. Рече: „Господи, дай ми знак!” Рече: „Знакът за теб е три дни да говориш с хората само като посочваш. И споменавай често своя Господ, и Го прославяй вечер и сутрин!”
42. И когато ангелите рекоха: „О, Мариам, Аллах те избра и те пречисти, и те избра над жените от народите!
43. О, Мариам, смири се пред свой Господ и сведи чело до земята в съдъсъд, и се кланяй с покланящите се!”
44. Това е от вестите на неведомото, Ние ти го разкриваме. Не бе ти при тях, когато хвърляха камените си – кой от тях да се грижи за Мариам. Не бе там и когато се караха.
45. Когато ангелите рекоха: „О, Мариам, Аллах те благовества за Слово от Него. Името му е Месията Иса, синът на Мариам, знатен в земния живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах].
46. И ще говори на хората още в лулката, и като възмъжее, и ще бъде от праведниците.”,
47. рече тя: „Господи мой, как ще имам син, щом мъж не ме е докосвал?” Рече: „Така! Аллах сътворява каквото пожелае. Щом реши нещо, казва му само: „Бъди!” И то става.
48. И ще го научи Той на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Инджила.
49. И ще го стори пратеник при синовете на Израил: „Донесох ви знамение от вашия Господ. Ще направя за вас фигура на птица от глина, ще духна в нея и ще стане птица с позволението на Аллах. И ще изцерявам слепи и прокажени, и ще съживявам мъртви с позволението на Аллах. И ще ви съобщавам какво ядете и с какво се запасявате по домовете си. Наистина в това има знамение за вас, ако сте върваци.
50. [И дойдох] в потвърждение на Тората, [низпослана] преди мен, и за да ви разреша част от онова, което ви бе възбранено... И ви донесох знамение от вашия Господ. И бойте се от Аллах, и ми се покорете!
51. Наистина Аллах е моят Господ и вашият Господ. На Него служете! Това е правият път.”
52. И когато Иса почувства неверието у тях, рече: „Кои са моите помощници [по пътя] към Аллах?” Неговите ученици рекоха: „Ние сме помощниците [по пътя] на Аллах. Появяхме се в Аллах и свидетелствай, че сме отدادени!”
53. Господи наш, повярвахме в онова, което Ти низпосла, и последвахме пратеника. Впиши ни редом със свидетелите!”
54. И лукавстваха [юдееите]. А Аллах провали тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.
55. Когато Аллах рече: „О, Иса, Аз ще те прибера и ще те въздигна при Мен, и ще те пречистя от невярващите, и до Деня на възкресението ще сторя онези, които те последваха, над онези, които не повярваха. После при Мен ще се завърнете и ще отсъдя между вас в онова, по което сте били в разногласие.”
56. А онези, които не повярваха, ще накажа с тежко мъчение в земния живот и в отвъдния. И не ще има за тях избавители.”
57. А на онези, които вярват и вършат праведни дела, Той ще изплати наградите. Аллах не обича угнетителите.
58. Това ти го четем [о, Мухаммед] от знаменията и от Мъдрото напомняне.
59. Примерът с Иса пред Аллах е като примера с Адам. Сътвори го Той от пръст, после му рече: „Бъди!” И той стана.
60. Истината е от твоя Господ. Не бъди от съмняващите се!
61. А на онзи, който спори с теб за нея, след като си получил знание, кажи: „Елате да извикаме нашите синове и вашите синове, нашите жени и вашите жени, нас самите и вас самите, а после да се помолим и призовем Аллах за проклятие над лъжците!”
62. Това е истинната вест. Няма друг бог освен Аллах. Аллах е Всемогъщия, Всемъдрия.
63. А отвърнат ли се, Аллах знае сеещите развали.
64. Кажи: „О, хора на Писанието, елате към слово, общо и за нас, и за вас – да не служим на друг освен на Аллах и да не Го съдружаваме с нищо, и един от нас да не приемат други за господари, освен Аллах!” А отвърнат ли се, кажете: „Засвидетелствайте, че сме мюсюлмани!”
65. О, хора на Писанието, защо спорите за Ибрахим? Тората и Инджилът бяха низпослани едва подир него. Нима не проумявате?
66. Ето, вие спорехте за онова, за което имате знание. А защо спорите за онова, за което нямате знание? Аллах знае, вие не знаете.
67. Ибрахим не бе нито юдей, нито християнин, а бе правоверен мюсюлманин, и не бе от съдружаващите.
68. Най-близките хора до Ибрахим са онези, които го последваха, и този Пророк, и тези, които повярваха. Аллах е Покровителят на вярващите.
69. Една група от хората на Писанието искаше, ако може, да ви заблуди. Ала заблуждават само себе си, но не усещат.
70. О, хора на Писанието, защо не вярвате в знаменията на Аллах, след като сте свидетели?
71. О, хора на Писанието, защо смесвате истината с лъжата и потуявате истината, знаеики?
72. А една група от хората на Писанието рече: „При начеването на деня вярвайте в низпосланото на вярващите, а в края му се откажете, та дано и те се преобърнат!
73. И се доверявайте само на онзи, който е последвал вашата религия!” Кажи [о, Мухамед]: „Напътствието е напътствието на Аллах. [Нима се опасявате,] че и другиму се дарява същото, каквото бе дарено и на вас, или ще ви оспорват пред вашия Господ.” Кажи: „Благодатта е в Ръката на Аллах. Дарява я комуто пожелае.” Аллах е всеобхватен, всезнаещ.
74. Той отличава с милостта Си когото пожелае. Аллах е Владетеля на великата благодат.
75. Сред хората на Писанието има и такива, на които и съкровище да повериш, ще ти го върнат, но сред тях има и такива, на които и динар да повериш, ще ти го върнат, само ако все над тях стоиш. Това е, защото рекоха: „Нямаме вина за неграмотните.” И изричат лъжа за Аллах, знаеики.
- (Юдееите смятат за „неграмотни” всички, които не са от тяхната вяра.)
76. Но онзи, който изпълнява своя обет и е богообразлив – Аллах обича богообразливите.
77. Онези, които продават на нищожна цена обета към Аллах и своите клетви, те нямат дял в отвъдния живот и Аллах не ще им проговори, и не ще ги погледне в Деня на възкресението, и не ще ги пречисти, и ще има за тях болезнено мъчение.
78. А група от тях – четеckи – си кривят езиците, за да смятате, че това е от Писанието, а то не е от Писанието, и казват: „Това е от Аллах”, а то не е от Аллах, и изричат лъжа за Аллах, знаеики.
79. Не се е случвало човек, дарен от Аллах с Писанието и мъдростта, и пророчеството, да каже на хората: „Бъдете на мен раби, а не на Аллах!”, а: „Бъдете всеотдайни към Господа съгласно Писанието, което сте преподавали и изучавали!”

(„всеподдайни към Господа...” – раббион – богослови, които са предани в службенето на своя Господ (рабби).)

80. И не ще ви повели такъв да приемете за господари ангелите и пророците. Нима ще ви повели неверието, след като сте се отдали на Аллах?

81. И когато Аллах прие обета на пророците: “Колкото и да ви дарявам от писане и мъдрост, после при вас ще дойде Пратеник, да потвърди наличното у вас. Вярвайте в него и му помагайте!”, рече: “Съгласни ли сте и приемате ли безусловния обет към Мен?” Рекоха: “Съгласни сме.” Рече: “Засвидетелствайте, и Аз ще бъда с вас от свидетелите!”

82. А който след това се отметне, тези са нечестивците.

83. Нима търсят друга религия освен тази на Аллах, когато на Него се подчинява всичко на небесата и на земята, доброволно или по принуда, и при Него ще бъдат върнати.

84. Кажи: “Вярваме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и потомците [му], и в дареното на Муса и на Иса, и на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени.”

85. А който търси друга религия освен Ислама, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.

86. Как ще напъти Аллах хора отрекли се, след като са повярвали и засвидетелствали, че Пратеника е истински, и при тях са дошли ясните знаци? Аллах не напътва хората-угнетатели.

87. Възмездietо им е, че над тях е проклятието на Аллах и на ангелите, и на всички хора –

88. в него те ще пребиваватечно. Нито ще се облекчи мъчението им, нито ще се забави,

89. освен на онези, които после се покаят и поправят. Аллах е оправдател, милостъден.

90. От онези, които се отричат, след като са повярвали, а после неверието им порасне, никога не ще се приеме покаянието им. Те са заблудените.

91. От онези, които се отрекат и умрат неверници, никога не ще се приеме за нито един от тях като откуп дори пълна със злато земя. За тях има болезнено мъчение и никой не ги подкрепя.

92. Не ще се сдобиете с праведността, додето не раздадете от онова, което обичате. А каквото и да раздадете, Аллах го знае.

93. За синовете на Израил бе разрешена всяка храна, освен онова, което Израил сам си възбрани, преди да бъде низпослана Тората. Кажи: “Донесете Тората и я прочетете, ако говорите истината!”
(Израил е прозвище на Якуб на иврит.)

94. А който след това измисли лъжа за Аллах – тези са угнетателите.

95. Кажи: “Аллах казва истината! И следвайте вярата на Ибрахим, правоверни! Той не бе от съдружаващите.”

96. Първият Дом, съграден за хората, е в Бека – благословен и за напътване на народите.

(Бека е едно от имената на Мека, където е построен първият Дом за поклонение – ал-Кааба.)

97. В него има ясни знамения – мястото на Ибрахим, – и който влезе там, е в безопасност. И дълг на хората към Аллах е поклонението хадж при Дома – за онзи, който може да отиде, а който откаже – Аллах не се нуждае от световете.

98. Кажи: “О, хора на Писанието, защо не вярвате в знаменията на Аллах? – Аллах е свидетел на делата ви.”

99. Кажи: “О, хора на Писанието, защо отклонявате от пътя на Аллах онези, които са повярвали, стремейки се да изкривите пътя, а сте свидетели [на истината]? Аллах не подминава вашите дела.”

100. О, вярващи, ако се покорите на група от дарените с Писанието, след като сте повярвали, те ще ви превърнат пак в неверници.

101. А как не вярвате, когато ви биват четени знаменията на Аллах и сред вас е Неговият Пратеник? А който се привърже здраво към Аллах, вече е напътен по правия път.

102. О, вярващи, бойте се от Аллах с истинска боязнь пред Него и умирайте само отدادени!

103. И се привържете всички за възжето на Аллах, и не се разделяйте, и помнете благодатта на Аллах към вас, когато бяхте врагове, а Той помири сърцата ви и станахте братя чрез Неговата благодат! И бяхте върху ръба на ров от огън, а Той ви спаси от него. Така Аллах ви разкрива Своите знамения, за да бъдете напътни.

(Под “възжето на Аллах” се разбира Неговата религия.)

104. И нека сред вас има общност, която зове към благото и повелява одобряваното, и възбранива отреченото! Тези са сполучилите.

105. И не бъдете като онези, които се разединиха и заспориха, след като при тях дойдоха ясните знамения! За тях има огромно мъчение

106. в Деня, когато лица ще побелеят и лица ще почернеят. А онези, чиито лица почернеят, [ще чуят]: “Нима станахте неверници, след като повярвахте? Вкусете мъчението заради своето неверие!”

107. А онези, чиито лица побелеят, те са в милостта на Аллах, в нея ще пребиваватечно.

108. Тези са знаменията на Аллах, четем ти ги с истината. Аллах не иска гнет за народите.

109. На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята, и при Аллах ще бъдат върнати делата.

110. Вие сте най-добрата общност, изведена за хората. Повелявате одобряваното и възбранивате отреченото, и вярвате в Аллах. А ако и хората на Писанието бяха повярвали, щеше да е най-хубаво за тях. Сред тях има и вярващи, но нечестивците са повече.

111. Не ще ви навредят, освен с обида. А ако се сражават с вас, ще ви обърнат гръб. После няма да им се помогне.

112. Белязани са те с унищожението, където и да се намират, освен ако са под закрила от Аллах и под закрила от хората. И изпитаха гнева на Аллах, и ги беляза нищетата. Това е, защото отричаха знаменията на Аллах и убиваха пророците без право. Това е, защото не се подчиниха и престъпваха.

(Когато немюсюлманите плачат данъка джизя, те се ползват с неприосновеност сред исламската общност. Този данък е равностоен на милостинията закат, която за мюсюлманите е задължителна и има важно социално значение.)

113. Те не са еднакви. Сред хората на Писанието има и праведна общност – четат знаменията на Аллах [и] в ношните часове, свеждат чела до земята в суджуд.

114. Вярват в Аллах и в Светния ден, и повеляват одобряваното, и възбраниват отреченото, и се надпреварват в добрините. Тези са от праведниците.

115. Каквото и добро да сторят, не ще им се отрече. Аллах знае богоизливите.

116. А отреклите вярата с нищо не ще ги избавят от Аллах нито имотите, нито децата им. Тези са обитателите на Огъня, там ще пребиваватечно.

117. Онова, което те изразходват в земния живот, прилича на мразовит вихър, поразил и погубил посева на хора, угнетили себе си. И не Аллах ги е угнетил, а те сами се угнетяват.

- 118.**О, вярващи, не взимайте доверени приятели, освен измежду вас! [Другите] не ще пропуснат да посегат помежду ви развала, те искат да изпаднат в беда. Омразата се показва от устата им, ала онова, което се тай в гърдите им, е по-голямо. Вече ви разкрихме знаменията, ако сте проумели.
- 119.**Ето, вие ги обичате, а те не ви обичат. И вярвате в цялото Писание, а те, щом ви срещнат, казват: "Вярваме", но щом се уединят, хапят си пръстите от яд заради вас. Кажи: "Умрете с яда си!" Аллах знае съкровеното в сърцата. („иялото Писание...“ – всички низпослани Божки откровения.)
- 120.**Ако ви постигне доброта, тя ги огорчава, а ако ви сполети злина, ликуват за нея. Но ако сте търпеливи и богообразливи, не ще ви навреди лукавството им с нищо. Аллах обгръща техните дела.
- 121.**[Припомнни, о, Мухамед] когато ти потегли от семейството си в зори, за да настаниш вярващите по места за битката... Аллах е всесъщущ, всезнаещ.
- 122.**Когато две ваши дружини тъкмо да се провалят, Аллах ги взе под покровителство. Нека на Аллах се уповават вярващите!
- 123.**Аллах вече ви помогна при Бадр, когато бяхте слаби. И бойте се от Аллах, за да сте признателни!
- 124.**Когато каза на вярващите: "Не ви ли стига да ви подкрепи вашият Господ с три хиляди низпослани ангели?"
- 125.**Да, ако сте търпеливи и богообразливи, и [съдружаващите] изникнат в ярост пред вас – тогава ще ви подкрепи вашият Господ с пет хиляди белязани ангели.
- 126.**Аллах стори това за вас да бъде само радостна вест и за да се успокоят сърцата ви с него. Подкрепата е единствено от Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия,
- 127.**за да откъсне една част от неверниците или да ги разгроми, за да се върнат покрусени.
- 128.**От теб нищо не зависи – Той или ще приеме покаянието им, или ще ги накаже, защото са угнетатели.
- 129.**На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Когото пожелае, Той ще оправи, и когото пожелае, ще накаже. Аллах е оправдаващ, милосърден.
- 130.**О, вярващи, не изаждайте лихвата, многократно умножена, и бойте се от Аллах, за да сполучите!
- 131.**И бойте се от Огъня, подгответ за неверниците!
- 132.**И покорявайте се на Аллах и на Пратеника, за да бъдете помилвани!
- 133.**И надпраеварвайте се към опрошление от своя Господ и към Градината с ширината на небесата и на земята, пригответна за богообразливите,
- 134.**които раздават и в охолство, и в осъдница, и за съдържащите гнева си, и за извиняващите хората, – Аллах обича благодетелните, –
- 135.**и за онези, които щом сторят непристойност или угнетят сами себе си, споменават Аллах и молят о прощение за своите грехове, – а кой освен Аллах опрощава греховете? – и не упорстват в своите деяния, знаеци, –
- 136.**на такива наградата им е орошение от техния Господ и Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. И колко прекрасна е отплатата за дейните!
- 137.**Вече минаха преди вас други събития. Вървете по земята и вижте какъв е краят на отричащите!
- 138.**Това е пояснение за хората и напътствие, и наставление за богообразливите.
- 139.**И не падайте духом, и не скърбете! Вие ще надделеете, ако сте вярващи!
- 140.**Ако вас засегна рана, то такава рана засегна и [другия] народ. Тези дни ги редуваме сред хората, за да узнае Аллах кои са повярвали и за да вземе от вас жертвачи се [за вярата] – Аллах не обича угнетителите, – (Тъй като знанието на Аллах е вечно, тълкувателите обясняват израза "за да узнае Аллах кои са повярвали" като: 1) за да разкрие; 2) за да отличи вярващите от лицемерите.)
- 141.**и за да пречисти Аллах повярвалите, и да съкруши неверниците.
- 142.**Или смятахте да влезете в Рај, без Аллах да е изпитал кои от вас се борят и без да е изпитал търпеливите?
- 143.**И възжелахте смъртта [в битка], преди да я срещнете. Но вече я видяхте с очите си.
- 144.**Мухамед е само Пратеник, преди когото отминаха пратениците. Нима ако бе умрял или бе убит, щяхте да се отвърнете? А който се отвърне, той не ще навреди на Аллах с нищо. Аллах ще въздаде на признателните.
- 145.**Никой не умира освен с позволението на Аллах в предписан срок. Който иска наградата на земния живот, Ние му даряваме от него, а който иска наградата на отвъдния, Ние му даряваме от него. И ще въздадем на признателните.
- 146.**И с колко пророци се сражаваха огромни множества, но те не изнемощаваха от онова, което ги сполетяваше по пътя на Аллах, и не прогиаваха слабост, и не се огъваха. Аллах обича търпеливите.
- 147.**Думите им бяха само да кажат: "Господи наш, оправи греховете ни и нашата невъздържаност в делата, и укрепи нашите стъпки, и ни помогни срещу невярващите хора!"
- 148.**И въздаде им Аллах наградата на земния живот, и прекрасната награда на отвъдния. Аллах обича благодетелните.
- 149.**О, вярващи, ако се покорите на неверниците, те ще ви тласкат назад [към неверието] и ще се върнете губещи.
- 150.**Да, Аллах е вашият Покровител и Той е Най-добрия помощник.
- 151.**Ще хвърлим ужас в сърцата на неверниците, защото съдружиха с Аллах онова, на което Той не е низпославал довод. Мистото им е Огънят и колко лошо е обиталището на угнетителите!
- 152.**Аллах изпълни Своето обещание към вас, когато ги съкрушихте с Неговото пълномощие, додето се поколебахте и започнахте да спорите относно заповедта [на Пратеника], и се възпротивихте, след като Той ви показа онова, което обичате. Някои от вас искат земния живот, а някои от вас искат отвъдния. После Той ви отклони от тях, за да ви изпита и вече ви извини. Аллах е носител на благодат за вярващите.
- 153.**[Спомнете си,] когато побягнахте нагоре и не се извръщахте към никого, а зад вас Пратеника ви зовеше. И ви въздаде Той печал след печал, та да не скърбите нито за онова, което ви е подминало, нито за онова, което ви сполетя. Сведущ е Аллах за вашите дела.
- 154.**После, подир скръбта, Той ви спусна за успокоение дръмка, обзела една група от вас, а на [друга] група тревога изпълни душите. Допускаха неправда за Аллах с помислите на невежеството, казвайки: "С какво зависи делото от нас?" Кажи [о, Мухамед]: "Делото принадлежи всецило на Аллах." Скриват в душите си онова, което не издават пред теб. Казват: "Ако делото с нещо зависи от нас, тук нямаше да ни убиват." Кажи: "И да си стояхте по домовете, онези, на които бе писано да бъдат убити, щях да излязат към своите [смъртни] ложета. [Това бе,] за да изпита Аллах какво е в гърдите ви и за да провери какво е в сърцата ви. Аллах знае съкровеното в сърцата."
- 155.**Онези от вас, които се отвърнаха в деня на сблъсъка между двете множества [при Ухуд], тях сатаната накара да се подхълзнат с дял от онова, което са придобили. Аллах вече ги извини. Наистина Аллах е оправдаващ, всеблаг. (През 624 г. при Бадр се разгоряла първата битка между мюсюлманите и съдружаващите. В нея мюсюлманите удържали пълна победа. През 625 г. съдружаващите се организирали за отмъщение и в същата година при Ухуд в началото на битката мюсюлманите имали надмоющие, но после настъпило безредие, някои се втурнали подир

(бягащите заради плячка, престъпвайки разпореждането на Пророка, мир нему, и след успешното начало претърпели поражение.)

156.О, вярващи, не бъдете като онези, които не вярваха и казваха на своите братя, когато странстваха по земята или бяха завоеватели: “Ако бяха при нас, нямаше да умрат и нямаше да ги убият.” Аллах го стори да е скръб в сърцата им. Аллах отрежда живота и смъртта. Аллах съзира вашите дела.

157.И ако бъдете убити или умрете по пътя на Аллах, о прощение и милост от Аллах е по-добро от онова, което трупат.

158.И ако умрете или ви убият, при Аллах ще бъдете на събрани.

159.По милост от Аллах ти се смекчи спрямо тях. А ако беше груб, с жестоко сърце, щяха да се разотидат от теб. Извини ги и моли за о прощението им, и се съветвай с тях по делата! А решиши ли [нещо], уповавай се на Аллах! Аллах обича уповаващите се Нему.

160.Ако Аллах ви подкрепи, няма кой да ви надвие, а ако ви изостави, кой след Него ще ви подкрепи? На Аллах да се уповават вярващите!

161.И не подобава на пророк да измени. А който измени, в Деня на възкресението ще дойде с онова, с което е изменил. После на всяка душа ще се изплати, каквото е придобила. И не ще бъдат угнетени.

162.Нима онзи, който следва благоволението на Аллах, е като онзи, който е изпитал гнева на Аллах и мястото му е Адът? Колко лоша е тази участ!

163.При Аллах те са на степени. Аллах съзира техните дела.

164.Аллах облагодетелства вярващите, когато измежду тях самите им проводи Пратеник, който им чете Неговите знамения и ги пречиства, и ги учи на Писанието и на мъдростта, въпреки че преди бяха в явна заблуда.
(Писанието е Свещеният Коран.)

165.Нима когато ви порази беда [при Ухуд], [а] вие поразихте с двойна [при Бадр], не рекохте: “Откъде е това?” Кажи: “То е от самите вас.” Аллах за всяко нещо има сила.

166.Онова, което ви порази в деня, когато двете множества се срещнаха, е с позволението на Аллах и за да отличи Той вярващите,

167.и за да отличи кои лицемерят. И им се рече: “Елате, сражавайте се по пътя на Аллах или се защитете!” Рекоха: “Ако знаехме как да се сражаваме, щяхме да ви последваме.” В онзи ден те бяха по-близо до неверието, отколкото до вярата, изричайки с уста онова, което не е в сърцата им. Аллах най-добре знае какво таят.

168.На онези, които рекоха на своите братя, когато си седяха върху: “Ако бяха ни послушали, нямаше да ги убият.”, кажи: “Тогава отблъснете смъртта от себе си, ако говорите истината!”

169.И не смятай за мъртви убитите по пътя на Аллах! Не, живи са! При своя Господ те се препитават,

170.ликуващи за онова, което Аллах им е дарил от Своята благодат, и се радват за онези, които [ще ги последват, но] все още не са ги настигнали, че няма страх за тях и не ще скръбят.

171.Радват се на обилие и благодат от Аллах. Не погубва Аллах отплатата на вярващите,

172.онези, които откликнаха на Аллах и на Пратеника, след като бяха ранени. За онези от тях, които облагодетелстваха и се бояха, има огромна отплата.

173.За онези, на които хората рекоха: “Враговете се насибраха против вас, страхувайте се от тях!”, но вярата им се усили и рекоха: “Достатъчен ни е Аллах. Колко прекрасен Довереник е Той!”

174.И се завърнаха с обилие и благодат от Аллах. Зло не ги докосна и следваха благоволението на Аллах. Аллах е владетел на велика благодат.

175.Именно сатаната плаши със своите приближени. Но не се страхувайте от тях, а само от Мен се страхувайте, ако сте вярващи!

176.И да не те наскърбяват онези, които се надпреварват в неверието! Те с нищо не ще навредят на Аллах. Аллах иска да не им отреди дял в отвъдния живот. За тях има огромно мъчение.

177.Онези, които купиха неверието вместо вярата, с нищо не ще навредят на Аллах. За тях има болезнено мъчение.

178.Неверниците да не смятат, че като удължаваме живота им, това е добро за душите им. Удължаваме им го само за да увеличим греха си. За тях има унизиително мъчение.

179.Аллах не ще остави вярващите в положението, в което сте, докато не отдели лошия от добрия. Аллах не ще ви разкрие неведомото, но Аллах избира от Своите пратеници когото пожелае. Вярвайте в Аллах и в Неговите пратеници! И ако вярвате и се боите, за вас има огромна отплата.

180.И да не смятат скъперниците, че благодатта, която Аллах им е дал, е добро за тях! Не, тя е зло за тях. В Деня на възкресението ще им бъде надяннато на врата онова, за което се скъпяха. На Аллах е наследството на небесата и на земята. Сведуш е Аллах за вашите дела.

181.Аллах чу словата на онези, които казаха: “Аллах е беден, а ние сме богати.” Ще запишем какво казаха и как избиваха пророчите без право. И ще кажем: “Вкусете мъчителното изгаряне!”

182.То е заради онова, което сторихте преди със своите ръце. Аллах не е угнетител на работите Си.

183.На онези, които казаха: “Аллах ни заръча да не вярваме на пратеник, додето не ни донесе жертва, която огънят да погълне.” Кажи: “Пратеници преди мен вече ви донесоха ясните знаци и онова, което казахте. Защо тогава ги убихте, ако говорите истината?”

184.И ако теб [о, Мухаммед] взеха за лъжец, то и преди теб бяха взимани за лъжци пратеници, донесли ясните знаци и писанията, и сияната Книга.

185.Всеки човек ще вкуси смъртта и вашите награди напълно ще ви се изплатят в Деня на възкресението. Който бъде отдалечен от Огъния и бъде въведен в Рај, той ще сполучи. А земният живот е само измамна наслада.

186.Наистина ще бъдете изпитани и в имотите, и в душите ви, и ще чуете много обиди от дарените с Писанието преди вас и от съдружаващите. Но ако сте търпеливи и богообязливи, това е от решаващите дела.

187.И когато Аллах взе обета от дарените с Писанието: “Да го разяснявате на хората и да не го скривате!”, те го захвърлиха зад гърба си и го продадоха на нищожна цена. Колко лошо е онова, което купуват!

188.Не смятай, че радващите се на онова, което са извършили и обичащите да ги хвалят за онова, което не са сторили, не смятай, че те са избегнали мъчението! За тях има болезнено мъчение.

189.На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята. Аллах за всяко нещо има сила.

190.В сътворяването на небесата и на земята и в смяната на нощта и деня има знамения за разумните,

191.които споменават Аллах и прави, и седнали, и легнали на хълбок, и размишляват за сътворяването на небесата и на земята: “Господи наш, Ти не си сътворил това напразно. Всечист си Ти! Опази ни от мъчението на Огъния!

192.Господи наш, когото вкараш в Огъния, опозорил си го. За угнетителите няма избавители.

193.Господи наш, чухме вестител да зове към врата: “Вярвайте в своя Господ!” И повярвахме. Господи, опрости греховете ни и прикрий провиненията ни, и ни прибери с праведниците!

194.И дари ни, Господи, онова, което си ни обещал чрез Своите пратеници, и не ни опозорявай в Деня на възкресението! Ти никога не нарушаваш обещанието.”

195.А техният Господ им отвърна: “Не ще погубя деяние на никого от вас, нито на мъж, нито на жена – вие сте един от друг – а онези, които участваха в преселението и бяха прогонени от домовете си, и бяха мъчени по Моя път, и се сражаваха, и ги убиваха, на тях ще прикрия провиненията и ще ги въведа в Градините, сред които реки текат – награда от Аллах. При Аллах е прекрасната награда.

(Преселението хиджра на мюсюлманите заедно с Пророка, мир нему, от Мека в ал-Медина през 622 г. поставя началото на исламското летоброене.)

196.Да не те мами оживленето на неверниците по земята –

(Като причина за низпослането на това знамение се посочват думите на някои вярващи, изречени по повод на благата, с които съдружаващите разполагали: “Ако се погледне това, което ние виждаме, враговете на Аллах тънат в охолство, а ние – в неволя.” Разбира се, подобни предупреждения се отправят към всички вярващи.)

197.кратко наслаждение, после мястото им е Адът. Колко лоша постеля е той!

198.Ала за онези, които се боят от своя Господ, са Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно – гостоприемство от Аллах. А при Аллах е най-доброто за праведниците.

199.Някои от хората на Писанието вярват в Аллах и в низпосланото на вас, и в низпосланото на тях, смирени пред Аллах. Те не продават знаменията на Аллах на никаква цена. Те имат отплатата си при своя Господ. Аллах бързо прави равносметка.

200.О, вярващи, бъдете търпеливи и надвивайте с търпение, и бъдете твърди, и се бойте от Аллах, за да сполучите!

4.

СУРА АН-НИСА

(ЖЕНИТЕ)

Мединска. Съдържа 176 знамения.

(Сурата разглежда мястото на жената в обществото, нейния правен и социален статут. С разпространението на Ислама след преселението хиджра възникнали нови условия, които наложили юридическите постановки, смененати в сурата.)

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. О, хора, бойте се от своя Господ, Който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени. И бойте се от Аллах, с Чието име се умолявате един друг, и от [прекъсване на] кръвните родства! Наистина Аллах ви наблюдава.

2. И давайте на сираците имотите им, и не подменяйте доброто с лошо, и не погълъщайте имотите им към вашите имоти! Това е голямо прегрешение.

3. А ако ви е страх, че няма да сте справедливи към сираците, [ако се ожените за тях,] въстъпвайте в брак с онези от жените, които харесват – две и три, и четири. А ако ви е страх, че няма да сте справедливи – с една или с [пленички] владени от десницата ви. Това е най-малкото, за да не се отклоните.

(Разрешението мъжете да встъпват в брак с повече от една жена, въпреки естествената в такива случаи ревност, много отдавна е превърнало знаменето в обект на критики от страна на немюсюлманите. Смененатото позовление трябва да се разглежда в светлината на променящите се исламски реалности. Исламът категорично забранява прелюбодеяството. Бракът с повече от една жена може да се окаже неизбежен, когато мъжът е силен и потенчен, а жената – слаба и апатична или неспособна да ражда, и когато поради войни и ред други причини боят на мъжете намалее, а този на жените се увеличи. Тогава бракът на мъжа с повече от една жена не е задължение, а разрешение. Освен това, то не е неограничено, а е обвързано с условието за справедливост, и на онези, които се страхуват, че не ще могат да го спазват, е повелено да се задоволят само с една съпруга. Когато всички тези ограничения и условия се разглеждат комплексно, става ясно, че от гледна точка на приспособяването към средата, променяща се във времето, това позовление е най-уместният подход.)

4. И давайте на жените задължителната плата от сърце! А ако ви отстъплят нещо от него, яжте го със здраве и охota!

5. И не давайте на несъзнаващите своите имоти, които Аллах е сторил опора за вас, но ги хранете от тях и ги обличайте, и им говорете благи думи!

6. И изпитвайте сираците, докато станат за брак, и щом забележите у тях зрелост, предайте им техните имоти и не ги изяджайте разточительно и припряно, да не би да порастат. И който [настойник] е богат, нека се въздържа, а който е беден, нека яде с прилиchie [от наследството на сираците]. И когато им предавате имотите, вземете свидетели пред тях. Достатъчен е Аллах да потърси сметка.

7. За мъжете има дял от онова, което са оставили родителите и най-близките, и за жените има дял от онова, което са оставили родителите и най-близките малко или много предписан дял.

(Като отхвърля някои предисламски традиции, това знамение разкрива, че и жената има дял в наследството и че този дял, отреден *и* от Аллах, трябва непременно да й се даде.)

8. И когато на подялбата присъстват близки и сираци, и нуждаещи се, дайте им от него и им говорете благи думи!

9. И да се плашат те [от несправедливост], както биха се страхували, ако оставят след себе си невръстни потомци! И да се боят от Аллах, и да говорят уместни думи!

10. Които погълъщат имотите на сираците несправедливо, те погълъщат в stomасите си огън и ще горят в пламъци.

11. Повелява ви Аллах за вашите деца: за мъжкото е дял, колкото за две женски. А ако са повече от две жени, за тях са две третини от останеното. А ако е една, за нея е половината. А за родителите му, за всеки един от тях, е шестината от останеното, ако е имал дете. А ако не е имал дете и го наследят родителите му, за майка му е третината. А ако е имал братя, за майка му е шестината след завещание, завещано от него, или дълг. Предписание от Аллах! Не знаете кой ви е по-близък по изгода, бащите или синовете ви. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

(При уреждането на наследството се търси справедлив баланс: наследствият дял се определя в зависимост от разходите. Според исламското семеен право мъжът дава зестра при встъпване в брак и поема разходите по сватбата. И след женитбата отново мъжът е този, който е длъжен да се грижи за препитанието на семейството и да подпомага близки роднини, изпаднали в нужда. Именно по тази причина за мъжете се определя два пъти по-голям наследствен дял.)

12. За вас е половината от онова, което са оставили съпругите ви, ако не са имали дете. А ако са имали дете, за вас е четвъртината от онова, което са оставили след завещание, завещано от тях, или дълг. А за съпругите е четвъртината от онова, което са оставили след завещание, завещано от вас, или дълг. Ако мъж или жена бъдат наследени и нямат родители и деца, но имат брат или сестра, за всеки един от тях е шестината. А ако са повече, те са съдружници в третината след завещание, което е завещано, или дълг, без да има ощетен. Това е завет от Аллах! Аллах е всезнаещ, всеблаг.

13. Тези са границите на Аллах. А който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, Той ще го въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е великото спасение.

- 14.** А който не се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, и престъпва Неговите граници, Той ще го въведе в Огъня. Там ще пребивава вечно и ще има унизително мъчение за него.
- 15.** А срещу онези от жените ви, които извършват прелюбодеяние, вземете четирима измежду вас за свидетели. А засвидетелстват ли, дръжте жените в домовете, докато смъртта ги приbere или Аллах им стори път.
- 16.** И на двамата от вас, които го извършват, причинете страдания! А ако се разкажат и поправят, оставете ги! Аллах е приемаш покаянието, милосърден.
- (*Първото от горните знамения разкрива наказанието за прелюбодеяние при семайни, а второто – при несемайни. Това се прилага през ранноислямския период. С по-късните знамения и хадиси тези положения са отменени и са въведени други наказания – определен брой удари с тояга за прелюбодеяние при несемайни и убиване с камъни при семайни.*)
- 17.** Аллах приема покаянието на онези, които правят зло в неведение, после скоро се покаяват. На тези Аллах приема покаянието. Аллах е всезнаещ, всемъдър.
- 18.** И не е покаянието за онези, които правят злини, а щом дойде при някого от тях смъртта, казва: “Сера се покаях.” – нито за онези, които умират неверници. За тях Ние сме приготвили болезнено мъчение.
- 19.** О, вярващи, не ви се позволява да взимате наследство жените против волята им. И не ги потискайте, за да отнемете част от онова, което сте им дали, освен ако извършват явно прелюбодеяние. И живейте с тях, както подобава. А ако сте ги възненавидили, то може и да възненавидите нещо, а Аллах да е вложил в него много добро.
- 20.** А ако пожелаете на мястото на една съпруга да вземете друга и сте дали голямо богатство на първата, не взимайте нищо от нея! Нима ще го вземете с измама и явен гръх?
- 21.** И как ще го вземете, след като се отдаходте един на друг, и те получиха от вас твърд обет?
- (*Вж. 2: 229*)
- 22.** И не въстъпвайте в брак с жените, за които са се женили бащите ви, освен което е било [преди Ислама]. Това е непристойност, гнусота и злочест път.
- 23.** Под възбрана са за вас майките ви, дъщерите ви, сестрите ви, лелите ви, вуйните ви, дъщерите на брата и дъщерите на сестрата, и жените, които са ви кърмили, и сестрите ви по кърмене, и майките на жените ви, и заварените под ваша опека дъщери на жените ви, при които сте влезли [в съружество], а ако не сте влезли – не е прегрешение за вас; и съпругите на синовете ви, които са ваша плът; и да съберете две сестри, освен което е било. Аллах е оправдаващ, милосърден.
- 24.** [Под възбрана са за вас] и омъжените жени, освен [пленничките] които десниците ви владеят. Това е предписанието на Аллах за вас. И отвъд него ви е позволено да търсите съпруги с имотите си целомъдрено, а не с разврат. А на съпругите, от които сте се възползвали, дайте в дар задължителната плата. И няма прегрешение за вас в онова, за което се споразумеете след платата. Аллах е всезнаещ, всемъдър.
- (*Под израза “съпругите, от които сте се възползвали” се подразбира временният брак, който в ранните години на Ислама бил разрешен, но по-късно се отменя.*)
- 25.** Този от вас, който не може да се разпростре да въстъпи в брак със свободни вярващи жени, тогава с някои от вашите вярващи момичета, които десниците ви владеят. Аллах най-добре знае вашата вяра. Вие сте един от друг. Въстъпвайте в брак с тях с позволението на техните господари и им дайте задължителната плата с добро. Да са целомъдрени, а не развратници, нито такива, които си взимат приятели. Ако извършват прелюбодеяние, след като се омъжат, за тях е половината от наказанието, което е за свободните жени. Това е за онзи от вас, който се страхува от гръх. А да търпите е най-доброто за вас. Аллах е оправдаващ, милосърден.
- 26.** Аллах иска да ви разясни и да ви насочи по пътищата на онези, които бяха преди вас, и да приеме покаянието ви. Аллах е всезнаещ, всемъдър.
- 27.** Аллах иска да приеме покаянието ви, а онези, които следват страстите, искат съвсем да ви отклонят.
- 28.** Аллах иска да ви облекчи. Човекът бе сътворен слаб.
- 29.** О, вярващи, не изаждайте своите имоти с измама помежду си, освен ако е търговия по ваше взаимно съгласие. И не убивайте сами себе си! Към вас Аллах е милосърден.
- 30.** А който върши това с престъпване и несправедливост, ще го изгаряме в Огъня. Това е лесно за Аллах.
- 31.** Ако избягвате големите грехове, които са ви забранени, ще прикрием провиненията ви и ще ви въведем в достойна обител.
- 32.** И не възжелавайте онова, с което Аллах предпочете един от вас пред други! За мъжете има дял от онова, което са заслужили, и за жените има дял от онова, което са заслужили. И молете Аллах за Неговата благодат! Аллах всяко нещо знае.
- 33.** На всеки сторихме наследници за онова, което са оставили двамата родители и най-близките. А на онези, с които се обвързаха вашите клетви, въздайте дела им! Аллах на всяко нещо е свидетел.
- (*Тези, които са обвързани с клетва, са нещо като наследници по договор – предислямски езически обичай, отхвърлен в сура 8: 75.*)
- 34.** Мъжете стоят над жените с това, с което Аллах предпочете едини пред други и защото харчат от имотите си. Целомъдрените жени са послушни, пазят съкровеното си, както Аллах ги е запазил. А онези, от чието непокорство се страхувате, увещавайте, [после] отдръпнете се от тях в постелите, и [ако трябва] ги удрайте! А покорят ли ви се, не търсете средство против тях! Аллах е всевишен, най-велик.
- 35.** А ако ви е страх от раздор между двамата, пратете съдник от неговото семейство и съдник от нейното семейство. Ако искат сдобряване, Аллах ще ги помири. Аллах е всезнаещ, свидущ.
- 36.** И служете единствено на Аллах, и нищо не съдружавайте с Него! И към родителите – добрина, и към близкия, и сираците, и нуждаещите се, и към близкия съсед, и към далечния съсед, и към другаря редом, и към пътника, и към подвластните ви! Аллах не обича горделивия, самохвалеща.
- 37.** които се скъпят и повеляват скъперничество на хората, и скриват онова, което Аллах им е дал от Своята благодат, – приготвихме Ние за неверниците унизително мъчение, –
- 38.** и онези, които раздават своите имоти на показ пред хората и не вярват нито в Аллах, нито в Сетния ден; и онзи, на когото сатаната е приятел. Колко лош приятел е той!
- 39.** И каква загуба те биха имали, ако повярваха в Аллах и в Сетния ден, и раздаваха от онова, което Аллах им е дал за препитание? Аллах добре ги знае.
- 40.** Аллах не угнетява дори с тежестта на прашинка. А щом е добрина, Той я удвоjava и дарява от Себе си огромна отплата.

- 41.** И как ще бъдат, щом доведем от всяка общност свидетел, и теб доведем [о, Мухаммед] да свидетелстваш за тях?
(Всеки пророк ще бъде свидетел за своята общност.)
- 42.** В Дения тогава онези, които не повярваха и не се подчиниха на Пратеника, ще поискат да се изравнят със земята. Ала не ще потулят от Аллах и една случка.
- 43.** О, вярващи, не пристъпвайте към молитвата, когато сте пияни, додето вече знаете какво говорите; нито омърсени – освен ако сте пътници, – докато не се окъпнете! И ако сте болни или на път, или някой от вас е дошъл от нужника, или сте обладавали жени, а не сте намерили вода, тогава потърсете чиста пръст и натрийте лицата и ръцете си. Аллах е извиняваш, оправшаваш.
- (Дава се предписание при липса на вода за предмолитвено измиване или изкъпване да се използва чиста пръст. Това е т.нр. таямум.)*
- 44.** Не видя ли ти, че дарените с дял от Писанието купуват заблудата и искат да се заблудят по пътя?
- 45.** Аллах най-добре знае враговете ви. Достатъчен е Аллах за покровител и достатъчен е Аллах за избавител.
- 46.** Някои от юдите променят местата на думите и казват: “Чухме и не се подчинихме!” и “Чуй, глух да си!”, и: “Зачети ни!”, като кривят език и хулят религията. А ако кажеха: “Чухме и се покорихме!” и “Чуй”, и “Погледни ни!”, щеше да е по-добре за тях и по-право. Но Аллах ги прокле за тяхното неверие и не вярват освен малцина.
- 47.** О, дарени с Писанието, повярвайте в онова, което низпослахме, за да потвърдим наличното у вас, преди ликове да изтрием и образа в тила да обърнем, или да ги прокълнем, както проклехме хората на Съботата. Повелята на Аллах непременно се изпълнява.
- (Хората на Съботата са юдете.)*
- 48.** Аллах не прощава да се съдружава с Него, но прощава всичко друго на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той измисля огромен гръх.
- 49.** Не видя ли ти онези, които изкарват себе си за най-чистите? Не, Аллах пречиства когото пожелае и не ще бъдат угнетени дори колкото с влакънце от форма.
- 50.** Виж как измислят лъжа за Аллах! Това стига за явен гръх.
- 51.** Не видя ли ти дарените с дял от Писанието? Вярват в магията и в сатаната, и казват на неверниците: “Тези са по-напътни от вярващите.”
- 52.** Тези са, които Аллах е проклел. А за онзи, когото Аллах прокълне, ти не ще намериш закрилник.
- 53.** Нима притежават дял от властта! Тогава те не ще дадат на хората и браздата от костишка на форма.
- 54.** Или завиждат на хората за онова, което Аллах им дари от Своята благодат? Ние дарихме вече рода на Ибрахим с Писанието и с мъдростта, и им дарихме огромна власт.
- 55.** Някои от тях повярваха в него, а някои се отвърнаха. Достатъчни са пламъците на Ада.
- 56.** Онези, които не вярват в Нашите знамения, ще ги изгаряме в Огъня. Всякога, щом кожата им се опече, я сменяваме с друга кожа, за да вкусят мъчението. Аллах е всемогъщ, всемъдър.
- (Това знамение съдържа едно от научните чудеса на Корана. В него безупречно се разкрива, че сетивните центрове на човешкото тяло се намират в кожата. Съвременните медицински открития потвърждават това.)*
- 57.** А онези, които вярват и вършат праведни дела, ще въведем в Градините, сред които реки текат и там ще пребивават вечно и завинаги. Ще имат там пречисти съпруги. И ще ги настаним под дебела синка.
- 58.** Аллах ви повелява да връщате поверените имущества на техните собственици и когато съдите между хората, да съдите със справедливост. Как прекрасно е това, с което Аллах ви наставлява! Аллах е всечуваш, всезрящ.
- 59.** О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника и на удостоените с власт сред вас! И спорите ли за нещо, отнесете го към Аллах и към Пратеника, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! Това е най-доброто и най-похвалното за изход.
- 60.** Не видя ли ти онези, които твърдят, че са повярвали в низпосланото на теб и в низпосланото преди теб? Искат да се съдят при тирана, а им бе повелено да го отхвърлят. Сатаната иска да ги въведе в дълбока заблуда.
- 61.** И когато им се каже: “Елате при онова, което Аллах низпосла, и при Пратеника!”, виждаш лицемерите напълно да се отвръщат от теб.
- 62.** А как ще бъдат, щом ги сполети беда заради онова, което ръцете им са сторили отнапред? После ще дойдат при теб, кълнейки се в Аллах: “Искахме само добротворство и умиrottворение.”
- 63.** Това са онези, за които Аллах знае какво имат в сърцата. Бъди въздържан с тях и ги поучавай, и им говори с красноречиви думи!
- 64.** Всеки пратеник изпращахме само да му се покоряват с позволението на Аллах. И ако те, когато угнетаваха себе си, дойдеха при теб [о, Мухамед] и помолеха Аллах за оправление, и Пратеника помолеше за оправдението им, щяха да видят, че Аллах е приемащ покаянието, милостъден.
- 65.** Но не – кълна се в твоя Господ! – те не ще станат вярващи, докато не те сторят съдник за всеки възникнал спор помежду им; после не намират затруднение у себе си относно онова, което си решил и напълно се подчиняват.
- 66.** И ако им предпишеме: “Убийте себе си!” или “Излезте от домовете си!”, не биха го сторили освен малцина от тях. А ако направеха това, за което са наставлявани, то щеше да е най-доброто за тях и най-силно да ги укрепи.
- 67.** Тогава щяхме да им дарим от Нас огромна отплата
- 68.** и да ги насочим по правия път.
- 69.** Които се покоряват на Аллах и на Пратеника, те са с онези, които Аллах е дарил: пророците, преданите, жертватащите се за вярата и благочестивите. Колко добри са те за другари!
- 70.** Такава е благодатта от Аллах. Достатъчно Аллах знае.
- 71.** О, вярващи, бъдете предпазливи и настъпвайте на отреди или настъпвайте вкупом!
- (Исламът разрешава войната за законна защита, за премахване на насилието и гнета по земята, за осигуряване на истинска свобода на религията и изповеданията. Дълг на мюсюлманите е да бъдат винаги готови за война, но без законна причина те не воюват, а превръщат войната си готовност в гаранция за мира.)*
- 72.** Сред вас все някой изостава и щом ви сполети беда, казва: “Аллах ме дари с благодат, защото не бях с тях.”
- 73.** А щом ви достигне обилие от Аллах, той все казва, сякаш не е имало между вас приятелство: “Ex, и аз да бях с тях, та да спечеля огромна печалба!”
- 74.** И нека се сражават по пътя на Аллах онези, които продават земния живот за отвъдния. А на онзи, който се сражава по пътя на Аллах и бъде убит или надвие, Ние ще дадем огромна отплата.
- 75.** И защо да не се сражавате по пътя на Аллах и заради слабите от мъжете, жените и децата, които казват: “Господи наш, изведи ни от това селище, обитателите на което са угнетатели! И стани наш покровител, и стани наш избавител!”

76. Вярващите се сражават по пътя на Аллах, а неверниците се сражават по пътя на идолите. Сражавайте се с приятелите на сатаните! Слабо е коварството на сатаната!

(“идолите” – тагут. *Вж. 2: 256*)

77. Не видя ли ти онези, на които бе казано: “Възпирайте ръцете си [от сражение] и извършвайте молитвата, и давайте милостинията *закат!*!” А когато им бе предписано сражение, ето че част от тях се уплаши от хората, колкото се плаши от Аллах, и дори повече. И рекоха: “Господи наш, защо ни предписа сражение? Защо не ни отсрочи за кратко време?” Кажи: “Насладата на земния живот е мимолетна, а отвъдният е най-доброто за богообоязливите. И не ще бъдете угнетени дори с влакънца от фурма.”

78. Където и да сте, смъртта ще ви догони, дори да сте във въздигнати кули. И ако ги достигне добрина, казват: “Това е от Аллахъ”, а ако ги сполети злина, казват: “Това е от теб [о, Мухамед]!” Кажи: “Всичко е от Аллахъ.” Какво им е на тези хора, та почти не проумяват дума?

79. Каквато и добрина да те достигне, тя е от Аллахъ, а каквато и злина да те сполети, тя е от самия теб. Пратеник те изпратихме при хората. Достатъчен е Аллах за свидетел.

80. Който се покорява на Пратеника, вече се е покорил на Аллахъ. А отметнат ли се, Ние не те изпратихме за течен пазител.

81. И казват: “Покоряваме се!”, а отделят ли се от теб, група от тях крои нощем противното на онова, което говори. Но Аллахъ записва какво кроят нощем. Бъди въздържан с тях и на Аллахъ се уповавай! Достатъчен е Аллах за довереник.

82. Нима не размишляват над Корана? И ако бе от друг, а не от Аллахъ, щяха да открият в него много противоречия. (*Свещеният Коран е цялостно послание като съдържание, идейност и изказ, а също и предписание. Думите, изречени от хората, са различни според положението и условията, в които се намират пишещият и говорещият. А Книгата на Аллах отначало докрай се отличава с неповторима красота и гладкост, със строга последователност, цялост, непоклатимост и хармония, въпреки че засига времето от преди сътворението до вечността. Това е достатъчно, за да се преумее, че Свещеният Коран не е човешко творение, а е низпослане от Аллах.*)

83. И щом дойде при тях известие за спокойствие или за страх, разгласяват го. А ако бяха го отнесли до Пратеника и удостоените с власт измежду им, щяха да го разберат онези от тях, които могат да го преумеят. И ако не бе благодатта на Аллахъ към вас, и Неговата милост, щяхте да последвате сатаната, освен малцина.

84. И сражавай се [о, Мухамед] по пътя на Аллахъ! Отговорен си единствено за себе си. И подбуждай вярващите! Дано Аллахъ възприе мощта на неверниците! Аллахъ е най-силен по мои и най-силен по наказание.

85. Който се застъпва за добро дело, ще има дял от него, а който се застъпва за лошо дело, ще има бреме от него. Аллахъ за всяко нещо въздава.

86. И щом ви поздравят с поздрав, поздравете с по-хубав от него или отвърнете със същия! Аллахъ за всяко нещо държи сметка.

87. Аллахъ! Няма друг бог освен Него! Ще ви събере Той в Дения на възкресението, няма съмнение в това. А кой е по-правдив в словото си от Аллахъ?

88. Какво ви е, та спрямо лицемерите сте две групи? Низвергна ги Аллахъ заради онова, което са придобили. Нима искате да напътите онзи, когото Аллахъ е оставил в заблуда? А когото Аллахъ остави в заблуда, ти не ще намериш път за него.

89. Желаят и вие да сте неверници, както и те са неверници, за да бъдете равни. И не взимайте близни от тях, докато не се преселят по пътя на Аллахъ! А отметнат ли се, хващайте ги и ги убивайте, където ги заварите – и не взимайте от тях нито близък, нито помощник –

90. освен добралите си до народ, с който имате договор; или дошли при вас със свити сърца, че са се сражавали срещу вас или че ще се сражават срещу своя народ. И ако Аллахъ бе пожелал, щеше да ги овласти над вас и да се сражават срещу вас. А отдръпнат ли се, без да се сражават, и ви предложат мир, Аллахъ не ще ви отвори път против тях.

91. Ще откриете и други, които искат и с вас да са в безопасност, и със своя народ – в безопасност. Всякога, щом биваха връщани към изкушението, биваха низвергвани в него. И ако не се отдръпнат и не ви предложат мир, и не удържат ръцете си, хващайте и ги убивайте, където ги заварите! Дадохме ви явен довод срещу тези.

92. И не трябва вярващ да убива вярващ, освен по погрешка. А онзи, който убие вярващ по погрешка – да освободи вярващ роб и да връчи откуп на семейството му, освен ако простият. А ако [убитият] е вярващ от враждебен вам народ – да се освободи вярващ роб. А ако е от народ с договор между вас – да се връчи откуп на семейството му и да се освободи вярващ роб. А онзи, който няма възможност да говее два поредни месеца за покаяние пред Аллахъ. Аллахъ е всезнаещ, всемъдр.

93. А за онзи, който умишлено убие вярващ, възмездиято му е Адът, там ще пребивава вечно. Аллахъ му се гневи и го проклина, и за него е приготвил огромно мъчение.

94. О, вярващи, когато странствате по пътя на Аллахъ, изяснявайте си и не казвайте на онзи, който ви отправи поздрав: “Ти не си вярващ”, стремейки се към мимолетното на земния живот. При Аллахъ има обилни богатства. Такива бяхте преди, но Аллахъ ви благодетелства. Изяснявайте си! Сведущ е Аллахъ за вашите дела.

(*При един от походите на мюсюлманската войска дошъл човек, поздравил и произнесъл свидетелството, че няма друг бог освен Аллахъ. Сподвижникът на Пророка Усама ибн Зайд, Аллах да е доволен от него, убил непознатия, защото си помислил, че е изрекъл свидетелството от страх. След като тази вест стигнала до Пророка, той се натъкнал и се скърпал на драгарите си: „Нима разтворихте сърцето му и разбрахте, че е сторил това от страх!“ Усама дълбоко се разказал. Пророка отправил зов за него към Аллахъ Всевинния, след което му наредил да освободи един роб.)*

95. Не са равностойни онези от вярващите, които си седят възъни, освен обезсилените, и онези, които се борят по пътя на Аллахъ чрез своите имоти и души. Аллахъ отреди на бореците се чрез своите имоти и души да са с едно стъпало над седящите. На всеки Аллахъ обеща Най-прекрасното, но Аллахъ отличи борещите се пред седящите – с огромна отплата: (*Обезсилените са ранените, слепите и хората с друг физически недостатък, както и тези на преклонна възраст.)*)

96. със степени от Него и с опрощение, и милост. Аллахъ е опрощаващ, милосърден.

97. Когато ангелите приберат душите на угнетилите себе си, ще им рекат: “В какво положение бяхте?” Ще рекат: “Бяхме безсилни на земята.” Ще рекат: “Не беше ли просторна земята на Аллахъ, та да се преселите из нея?” На тези мястото им е Адът – и колко лоша участ е той,

98. освен за слабите от мъжете, жените и децата, които са немощни и не намират път.

99. Тези Аллахъ може и да извини. Аллахъ е извиняващ, опрощаващ.

100. А който се пресели по пътя на Аллахъ, ще открие на земята много приют и обилие. А който напусне дома си, преселвайки се заради Аллахъ и Неговия Пратеник, и после го настигне смъртта, при Аллахъ му е отредена отплатата. Аллахъ е опрощаващ, милосърден.

(*Преди преселването в ал-Медина мюсюлманите преживели големи страдания, мъчения и беди, затова част от тях*

емигрирали в Етиопия. През 622 г. Пророка, мир нему, и неговите сподвижници се преселили в ал-Медина.)

101.А когато странствате по земята, не е прегрешение за вас да съкращавате молитвата, ако се страхувате, че ще ви навредят онези, които не са повярвали. Неверниците са ваш явен враг.

102.И когато си сред вярващите и им водиш молитвата, нека с теб стои група и да вземат своите оръжия. И щом се поклонят в суджуд, част от тях да застанат зад вас. После нека дойде друга група, която още не се е молила, и да извърши молитвата с теб, и да бъде предпазлива, и да вземе оръжиета си. Онези, които не повярваха, желаят да нехаете за своите оръжия и вещи, та да се нахвърлят срещу вас отведнък. И не е прегрешение за вас, ако дъжд ви напакости или сте болни, да положите оръжиета си, но бъдете предпазливи. Аллах приготви за неверниците унизително мъчение.

103.И когато завършите молитвата, споменавайте Аллах прави, седнали и на хълбок! А когато сте вън от опасност, отслужвате молитвата в цялост! За вярващите молитвата е предписание в определено време.

104.И не показвайте слабост издирането на [вражески] народ! Ако ви боли – и тях ги боли, както и вас е боляло, но вие се надявате на Аллах за онова, за което те не се надяват. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

105.Ние ти низпослахме Книгата с истината, за да отсъдиш между хората с онова, което Аллах ти показа. И не се препирай заради изменниците!

106.И моли прошка от Аллах! Аллах е оправдаваш, милосърден.

107.И недей да спориш за онези, които изменят на себе си! Аллах не обича никой изменник, грешник.

108.Прикриват се от хората, но от Аллах не се прикриват. Той е с тях, когато нощем замислят думи, от които е недоволен. Аллах обхваща техните дела.

109.Ето, вие спорехте заради тях в земния живот, но кой ще спори с Аллах заради тях в Дения на възкресението? Или кой ще им бъде покровител?

110.Който стори зло или себе си угнети, а седне помоли Аллах за прошка, ще открие, че Аллах е оправдаваш, милосърден.

111.И който придобие грях, той го придобива само в свой ущърб. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

112.И който придобие вина или грях, седне набеди за това невинен, той се е нагърбил с клевета и явен грях.

113.И ако не бе благодатта на Аллах, и Неговата милост към теб, група от тях щеше да те заблуди. Но единствено себе си заблуждават и с нищо не ще ти навредят. Аллах ти низпосла Книгата и мъдростта, и те научи на онова, което не си знаел. Огромна е благодатта на Аллах към теб.

114.Няма добро в много от тайната им разговор, освен у онзи, който повелява подаяние или благодеяние, или помирение между хората. И който върши това в стремеж към благоволението на Аллах, Ние ще го дарим с огромна отплата.

115.А който противоречи на Пратеника, след като му се изясни напътствието, и следва друг, а не пътя на вярващите, него ще насочим накъдето сам се е обрнал и ще го изгаряме в Ада. Колко лоша участ е той!

116.Аллах не проща да се съдружава с Него, но проща всичко друго на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той дълбоко се е заблудил.

117.Те не зоват Него, а само женски божества, и зоват само сатана–непокорник.

118.Прокле го Аллах и той рече: “Кълна се, ще отнема определена част от Твоите раби

119.и ще ги заблуждавам, и ще ги подбуджам към копнежи, и ще им повелявам да срязват ушите на добитъка, и ще им повелявам да изменят творението на Аллах.” Който приема не Аллах, а сатаната за близен, той ще понесе явна загуба.

120.Обещава им и ги подбуджа към копнежи. Ала сатаната им обещава само измамност.

121.На тези мястото им е Адът и не ще намерят избавление от него.

122.Ако когато вярват и вършат праведни дела, ще ги въведем в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно и завинаги – истинно обещание от Аллах. А кой е по-верен от Аллах в словата?

123.Нито е във вашите копнежи, нито е в копнегите на хората на Писанието – който върши зло, ще му се въздаде същото и не ще си намери освен Аллах нито покровител, нито избавител.

124.А който върши праведни дела, мъж или жена, и е вярващ, тези ще влязат в Рая и не ще бъдат угнететени дори с браздца по костишка на фурма.

125.И кой е с по-добра религия от онзи, който се е отдал на Аллах с истинска преданост и е последвал вярата на Ибрахим Правоверния? Аллах прие Ибрахим за приятел.

126.На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Аллах обхваща всяко нещо.

127.И те питат да постановиш за жените. Кажи [о, Мухаммед]: “За тях ви постановява Аллах, а и четеното вам в Книгата – за осиропелите жени, на които не давате, каквото им е предписано, желайки да въстъпите в брак с тях, и за невръстните сред децата, и да се отнасяте справедливо към сираците. Каквото и добро да извършите, Аллах го знае.

128.И ако жена се страхува от своя съпруг, от неприязнь или отдръпване, не е прегрешение за тях помежду им да се помирят. Най-добро е помирението. В душата е заложено скъперничеството. И ако благодателствате и сте богообразливи съвседи с Аллах за вашите дела.

129.И не ще съумеете да сте справедливи към жените [си], дори да се стремите. И не се увлечайте всесъяло по една, та да оставите друга висяща. И ако помирявате и сте богообразливи – Аллах е оправдаваш, милосърден. (“Висяща” е жената, чийто съпруг не общува с нея, но не ѝ дава развод.)

130.Ако двамата се разделят, Аллах ще обогати всекиго от Своето изобилие. Аллах е всеобхватен, всемъдър.

131.На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. И повелихме на дарените с Писанието преди вас и на вас да се боите от Аллах. А ако сте неверници на Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Аллах е над всяка нужда, всеславен.

132.На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Достатъчен е Аллах за довереник.

133.Ако пожелае, Той ще ви заличи, о, хора, и други ще доведе. Аллах има сила за това.

134.Който е пожелал наградата на земния живот – при Аллах е наградата и на земния живот, и на отвъдния. Аллах е всечуваш, всевиждаш.

135.О, вярващи, бъдете твърди в справедливостта, свидетели в името на Аллах, дори и срещу вас самите или срещу родителите и най-близките! Дали е богат или беден – Аллах е най-достоен за всеки от тях. И не следвайте страсти, за да не се отклоните! И ако изопачите или се откажете [от свидетелстване] – съвседи с Аллах за вашия дела.

136.О, вярващи, вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Книгата, която е низпославал на Своя Пратеник, и в Писанието, което е низпославал преди! А който отрича вярата в Аллах и в Неговите ангели, и в Неговите писания, и в Неговите пратеници, и в Сетния ден, той дълбоко се е заблудил.

- 137.**Които повярват, после станат неверници, после повярват, после пак станат неверници, после неверието им се усили – Аллах не им прощава, нито им посочва път.
- 138.**Извести лицемерите, че за тях има болезнено мъчение –
- 139.**за онези, които взимат неверниците за близки вместо вярващите. Нима у тях търсят могъществото? На Аллах е цялото мотъщество.
- 140.**Той вече ви низпосла в Книгата: “Щом чуете да бъдат отричани знаменията на Аллах и да бъдат подигравани, не сядайте с неверниците, докато не встъпят в друг разговор. Иначе ще сте като тях.” Аллах ще събере в Ада всички лицемери и неверници,
- 141.**които ви дебнат. Ако имахте победа от Аллах, казваха: “Не бяхме ли заедно с вас?” Ако неверниците надделееха, казваха: “Не ви ли завладяхме и ви защитихме от вярващите?” Аллах ще отсъди между вас в Дена на възкресението. Аллах не ще направи за неверниците път против вярващите.
- 142.**Лицемерите се стараят да измамят Аллах, но Той мами тях. Изправят ли се за молитва, се изправят мързеливи, за показ пред хората, и малко споменават Аллах,
- 143.**непостоянни са ту към тези, ту към онези. А когото Аллах оставя в заблуда, ти не ще намериш път за него.
- 144.**О, вярващи, не взимайте неверници за близки вместо вярващите! Нима искате да дадете на Аллах явен довод срещу вас?
- 145.**Лицемерите са най-ниско на дъното на Огъня и не ще намериш за тях избавител,
- 146.**освен които се разкажат и поправят, и се придържат към Аллах, и са искрени в своята религия пред Аллах. Тези са с вярващите. И ще дари Аллах вярващите с огромна отплата.
- 147.**За какво Аллах да ви измъчва, ако сте признателни и вярващи? Аллах е признателен, всезнаещ.
- 148.**Аллах не обича да се прогласява за злото освен от угнетения. Аллах е всечущ, всезнаещ.
- 149.**Ако показвате добро или го прикривате, или извинявате зло – Аллах е извинявящ, всесилен.
- 150.**Които не вярват в Аллах и в Неговите пратеници, и искат да отделят Аллах от Неговите пратеници, и казват: “Вярваме в един и не вярваме в други”, и искат да поемат среден път,
- 151.**тези са истинските неверници. И приготвихме за неверниците унизително мъчение.
- 152.**На тези, които повярваха в Аллах и в Неговите пратеници, и разлика не правеха между никого от тях, Той ще им даде наградите. Аллах е оправдаващ, милостърден.
- 153.**Хората на Писанието искат да им свалиш Писание от небето. И от Муса искаха дори повече от това. И рекоха: “Покажи ни Аллах наяве!” И ги порази мълнията заради техния гнет. Сетне приеха телца [за бог], след като ясните знаци дойдоха при тях, и Ние ги извинихме за това, и дадохме на Муса явен довод.
(В надменността си юдеите поискали Писание, низпослано наведнъж от небето, както по времето на Муса, мир нему.)
- 154.**И въздигнахме отгоре им Планината поради техния обет, и им рекохме: “Влезте през вратата, кланяйки се доземи!” И им рекохме: “Не престъпвайте в Съботата!” И взехме от тях твърд обет.
- 155.**Зашпото нарушиха своя обет и не повярваха в знаменията на Аллах, и убиваха пророците без право, и изричаха: “Сърцата ни са в броня.” да, Аллах ги запечата [сърцата] поради тяхното неверие и не вярват освен малцина –
- 156.**и защото не повярваха и изричаха срещу Мариам огромна клевета,
- 157.**и изричаха: “Ние убихме Месията Иса, сина на Мариам, пратеника на Аллах.” – но не го убиха и не го разпнаха, а само им бе оприличен. И които бяха в разногласие за това, се съмняваха за него. Нямат знание за това, освен да следват предположението. Със сигурност не го убиха те.
(Аллах Всевишния избавил Нух от потопа, Ибрахим – от огъня, Муса – от Фараона, Мухамед – от засадата на съдружаващите. Спасил и Иса от евреите – уподобил на него човека, който го предал и той бил убит вместо Иса.)
- 158.**Да, възнесе го Аллах при Себе си. Аллах е всемогъщ, всемъдър.
- 159.**Сред хората на Писанието няма такъв, който да не повярва в него преди неговата смърт, а в Дена на възкресението той ще е свидетел против тях.
(Според исламските извори Иса, мир нему, ще се завърне на земята, след като бил въздигнат от Аллах Всевишния на небето, и всички хора на Писанието ще узнаят истината за него и ще повярват, че той е пророк. На земята Иса, мир нему, ще отсъждъа според предписанията на Корана. Накрая и него, подобно на всички хора, ще го настигне смъртта.)
- 160.**И поради гнета на юдеите им възбранихме разрешени за тях блага, и защото възпираха много от пътя на Аллах,
- 161.**и защото взимаха лихвата, а им бе въз branена, и изяждаха имотите на хората с измама. И за неверниците сред тях приготвихме болезнено мъчение.
- 162.**Ала утвърдените в знанието сред тях и повярвалите вярват в низпосланото на теб и в низпосланото допреди теб, и извършващите молитвата, и даващите милостинията закат, и вярващите в Аллах и в Сетния ден – на тях ще въздадем огромна отплата.
- 163.**Ние ти дадохме откровение, както дадохме на Нух и на пророците след него, и дадохме откровение на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и потомците [му], и Иса, и Айоб, и Юнус, и Харун, и Сулайман, и на Дауд дарихме Забур;
(Забур – псалмите на Давид.)
- 164.**пратеници, за които вече ти разказахме преди, и пратеници, за които не сме ти разказали, – и Аллах говори пряко на Муса,
- 165.**пратеници–благовестители и предупредители, за да нямат хората довод пред Аллах подир пратениците. Аллах е всемогъщ, всемъдър.
- 166.**Но Аллах свидетелства, че онова, което низпосла на теб, го низпосла със Своето знание, и ангелите свидетелстват. И достатъчен е Аллах за свидетел.
- 167.**Които не вярват и възпират от пътя на Аллах, те дълбоко се заблуждават.
- 168.**Които не вярват и угнетяват, Аллах не ще им прости и не ще им посочи път,
- 169.**освен пътя към Ада, там ще пребиваватечно и завинаги. Това за Аллах е лесно.
- 170.**О, хора, Пратеника дойде при вас с истината от вашия Господ – и повярвайте! Това е най-доброто за вас. А ако не повярвате – на Аллах е всичко на небесата и на земята. Аллах е всезнаещ, всемъдър.
- 171.**О, хора на Писанието, не прекалявайте в своята религия и говорете за Аллах само истината! Месията Иса, синът на Мариам, е само пратеник на Аллах и Негово Слово, което Той извести на Мариам, и дух от Него. И вярвайте в Аллах и в Неговите пратеници, и не казвайте: “Троица!” Престанете! Това е най-доброто за вас. Аллах е единственият Бог. Всичист е Той, за да има рожба! Негово е всичко на небесата и всичко на земята. И достатъчен е Аллах за довереник.

172.Месията не ще презре да бъде раб на Аллах, нито приближените ангели. А който презре да Му служи и се възгордее – Той всички ще събере при Себе Си.

173.А които вярват и вършат праведни дела – Той ще изплати напълно техните награди и ще им надбави от Своята благодат. А които презират и се възгордяват – Той ще ги накаже с болезнено мъчение. И освен Аллах, за себе си не ще намерят нито покровител, нито избавител.

174.О, хора, при вас дойде довод от вашия Господ и ви низпослахме явна светлина.

175.А които вярват в Аллах и се привържат към Него – Той ще ги въведе в милост от Него и в благодат, и ще ги насочи към Себе Си по правия път.

176.И те молят да постановиш. Кажи: “Аллах ви постановява за умрелите без деца и бащи. Почине ли мъж и не е имал дете, а е имал сестра, нейно е половината от онова, което е оставил, а и той я наследява, ако не е имала дете. А щом са две, за тях са две третини от онова, което е оставил. А щом са повече братя и сестри, за мъжкото е дял, колкото за две женски.” Аллах ви обяснява, за да не се заблудите. Аллах знае всяко нещо.

5.

СУРА АЛ-МАЙДА (ТРАПЕЗАТА)

Мединска. Съдържа 120 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. О, вярващи, изпълнявайте обетите! Разрешено ви е всяко животно от добитъка освен онова, за което ви бъде прочетено, без да ви е разрешен ловът, когато сте на поклонение. Аллах отсъждда каквото поиска.

2. О, вярващи, не накърнявайте знаците на Аллах, нито месеца на забрана, нито жертвени животни, нито венците, нито устремените към Свещения дом в търсене на обилие и благоволение от техния Господ. А след освобождаването от забраните може да ловувате. И да не ви вкарва в грях омразата на някои хора, че са ви възприeli от Свещената джамия, та да престъпите! И си помагайте един другому в праведността и богообразливостта, а не си помагайте в греха и враждебността! И бойте се от Аллах! Аллах е сурът в наказанието.

(“Не слятайте за позовали... венците” – те са свещени и възхранени, а не позволени. Знамението повелява да не се волова през този месец, да не се пречи при белязването на жертвени животни с венци, както и да не се пречи на стремящите се към поклонението.)

3. Под възбрана за вас са мършата, кръвта, свинското месо и закланото за друг, а не за Аллах; и удущеното, пребитото, погиналото при падане, намушканото, и от което зря е ял – освен което сте заклали още живо според предписанието – и принесеното в жертва на каменните идоли; и да гадаете със стрелите. Това е нечестивост. Днес онзи, които не повървала, се отчаяха пред вашата религия. Не се плашете от тях, а се плашете от мен! Днес завърших вашата религия за вас и доведох докрай Своята благодат към вас, и одобрих Ислама за ваша религия. А за онзи, който е принуден от глад, без да е склонен към грях – Аллах е оправдаващ, милосърден.

4. Питат те какво им е разрешено. Кажи: “Разрешени са ви благата и онова, за което обучихте хищниците чрез дресировка, обучавайки ги на това, на което Аллах ви научи. Яжте от това, което хващат за вас и споменавайте над него името на Аллах! И бойте се от Аллах! Аллах бързо прави равносметка.

5. Днес ви бяха разрешени благата и храната на дарените с Писанието е разрешена за вас, и вашата храна е разрешена за тях, и целомъдрените жени от вярващите, и целомъдрените жени от дарените с Писанието преди вас, ако им дадете техните отплати – с целомъдрие, а не с разврат, и без да се взимат приятели. А който се отрече от вярата, делото му се провала и в отвъдния живот е сред губещите.”

6. О, вярващи, когато станете за молитвата, измийте лицето и ръцете си до лактите, и обършете главата, и измийте нозете си до глазените. И ако сте омърсени, почистете се; и ако сте болни или на път, или някой от вас е дошъл от нужника, или сте обладавали жени, а не сте намерили вода, тогава потърсете чиста пръст и обършете с [праха от] нея лицата и ръцете си. Аллах не иска да ви притечи, а иска да ви пречисти и да изпълни Своята благодат към вас. Дано сте признателни!

(“... омърсени” – отнася се и за мъже, и за жени след полов контакт, семеотделение, изтичане на секрет или след допирane на мъжкия и женския полов орган.)

7. И споменавайте благодатта на Аллах към вас, и договора с Него, за който се договори Той с вас, когато рекохте: “Чухме и се покорихме.” И се бойте от Аллах! Аллах знае съкровеното в сърцата.

8. О, вярващи, стойте твърдо зад Аллах – свидетели със справедливостта! И да не ви вкарва в грях омразата на някои хора, та да сте несправедливи! Бъдете справедливи, то е най-близо до богообразливостта! И се бойте от Аллах! Сведущ е Аллах за вашите дела.

9. Аллах обеща на онзи, които вярват и вършат праведни дела, оправдение за тях и огромна отплата.

10. А които не вярват и взимат за лъжа Нашиите знамения, те са обитателите на Ада.

11. О, вярващи, помнете благодатта на Аллах към вас, когато някои хора се готвеха да ви посегнат с ръце, а Той възпря ръцете им! И се бойте от Аллах! На Аллах да се уповатьт вярващите!

12. Аллах прие обета от синовете на Израил и проводихме от тях дванайсет старейшини. И рече Аллах: “Аз съм с вас. Щом отслужвате молитвата, давате милостинята *закат*, вярвате в Моните пратеници, подкрепяте ги и заемате на Аллах добър заем, Аз ще отмахна от вас лошите ви постырки и ще ви въведа в Градините, сред които реки текат. А който от вас след това е неверник, той се е отклонил от правия път.”

13. И защото нарушиха своя обет, Ние ги проклехме и сторихме сърцата им да закоравеят. Те преиначават словата, размествайки ги. И забравиха част от онова, което им бе напомнено. И не преставаш да откриваш тяхна измяна освен у малцината от тях. Но ги извини и прости! Аллах обича благодетелните.

14. И от онзи, които казваха: “Ние сме християни” приехме обет, но и те забравиха част от онова, което им бе напомнено. И възбудихме помежду им вражда и ненавист до Дения на възкресението. Тогава Аллах ще ги извести какво са направили.

15. О, хора на Писанието, Нашият Пратеник дойде при вас да ви поясни много от онова, което сте скривали от Писанието, и да ви извини за много. При вас дойде от Аллах светлина и ясно Писание.

16. Аллах насочва с него онзи, които следват Неговото благоволение по пътищата на спасението, и ги извежда от тъмнините към светлината с Неговото позволение, и ги насочва по правия път.

- 17.** Неверници са онези, които казват: "Аллах, това е Месията, синът на Мариам." Кажи: "А кой ще попречи с нещо на Аллах, ако поиска да погуби Месията, сина на Мариам, и майка му, и всички по земята?" На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята, и над всичко между тях. Той сътворява каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.
- 18.** И рекоха юдите и християните: "Ние сме синовете на Аллах и Неговите любимци." Кажи: "А защо ви измъчва Той заради вашите грехове? Не, вие сте само човеци от онези, които е сътворил. Прощава Той комуто пожелае и измъчва Той когото пожелае. На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята, и над всичко между тях. Към Него е завръщането."
- 19.** О, хора на Писанието, Нашият Пратеник дойде при вас, като ви даде разяснения подир прекъсване след пратениците, за да не кажете: "При нас не дойде благовестител, нито предупредител." Вече дойде при вас благовестител и предупредител. Аллах за всяко нещо има сила.
- 20.** И когато Муса рече на своя народ: "О, народе мой, помните благодатта на Аллах към вас, че стори от вас пророци и ви стори владетели, и ви даде, каквото не е дал на никой от народите!"
- 21.** О, народе мой, влезте в Свещената земя, която Аллах ви отреди, и не отстъпвайте назад, за да не се превърнете в губещи!"
- 22.** рекоха: "О, Муса, на нея има народ от потисници и не ще влезем, докато не излязат оттам. А излязат ли от нея, ще влезем."
- 23.** Двама мъже от богобоязливите, които Аллах бе дарил с благодат, рекоха: "Влезте срещу тях през вратата! И влезете ли през нея, вие сте победители. Единствено на Аллах се уповавайте, ако сте вярващи!"
- 24.** Рекоха: "О, Муса, никога не ще влезем в нея, докато са още там. Вървете ти и твоят Господ, и се сражавайте! А ние ще седим ето тук."
- 25.** Рече: "Господи, имам власт само над себе си и над брат си. Отдели ни от хората–нечестивци!"
- 26.** Рече: "Под възбрана им е за четирийсет години – те ще скитат по земята. И не скърби за хората–нечестивци!"
- 27.** И им прочети вестта за двамата синовете на Адам правдиво, как принесоха жертва и на единия бе приета, ала на другия не бе приета. Той рече: "Ще те убия!" [А първият] рече: "Аллах приема само от богобоязливите.
(Аллах приема жертвата от Хабил (Авел), защото бил праведник.)
- 28.** Протегнеш ли към мен ръка, да ме убиеш, аз не ще протегна своята ръка към теб, да те убия. Боя се от Аллах, Господ на световете.
- 29.** Искам да се обремениш с греха против мен и със своя грях, и ще бъдеш сред обитателите на Огъня. Такова е възмездietо за угнетителите."
- 30.** И го подтикна душата му да убие своя брат, и го уби, и стана един от губещите.
- 31.** И Аллах проводи гарван, който ровеше земята, за да му покаже как да скрие трупа на брат си. Рече: "О, горко ми, нима не мога да съм като този гарван, та да скрия трупа на брат си?" И стана един от съжалявящите.
- 32.** Заради това предписахме на синовете на Исаил, че който убие човек не за човек или заради покварата му по земята, той съкаш е убил всички хора. А който спаси човек, той съкаш е спасил всички хора. Дойдоха при тях Нашите пратеници с ясните знаци. После мнозина от тях подир това престъпаха на земята.
- 33.** Наказанието за онези, които воюват срещу Аллах и Неговия Пратеник, и се стремят към поквара по земята, е да бъдат убити или разпънати, или да се отсекат ръцете и нозете им кръстом, или да бъдат прокудени от земята [им]. Това за тях е позор на този свят, а в отвъдния за тях има огромно мъчение,
- 34.** освен които се покаят, преди да ги надвиете. И знайте, че Аллах е оправдаващ, милостъден!
- 35.** О, вярващи, бойте се от Аллах и търсете приближаване към Него, и се борете по Неговия път, за да сполучите!
- 36.** От неверниците – дори да бъде тяхно всичко на земята, и още толкова отгоре, за да се откупят с него от мъчението в Дена на възкресението, – не ще им се приеме и за тях ще има болезнено мъчение.
- 37.** Ще искат да излязат от Огъня, ала не ще излязат оттам. За тях ще има постоянно мъчение.
- 38.** А на крадеща, мъж или жена, отсичайте ръцете за наказание, защото са присвоили – възмездие от Аллах. Аллах е всемогъщ, всемъдър.
- 39.** А който се разкае и поправи, след като угнети, Аллах ще приеме разкаянието му. Аллах е всеопрощаващ, милостъден.
- 40.** Нима не знаеш, че на Аллах принадлежи властта над небесата и над земята? Измъчва Той когото пожелае и прощава Той комуто пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.
- 41.** О, Пратенико, да не те насърбяват надпреварващите се в неверието сред онези, чиито усти изричаха: "Повярвахме!", ала не вярваха сърцата им, и онези от юдите, които все лъжата слушаха, все други недошли при теб хора слушаха. Преиначават словата, разместявайки ги. Казват: "Ако ви се даде това, вземете го, а ако не ви се даде, възпрете се!" За онзи, когото Аллах иска да отклони – за него ти не разполагаш с нищо пред Аллах. Те са онези, чиито сърца Аллах не иска да пречисти. За тях в земния живот има позор и в отвъдния за тях има огромно мъчение.
- 42.** Те все лъжата слушат, все забраненото изяждат. И ако дойдат при теб, отсъди помеждум или се отдръпни от тях! И отдръпнеш ли се, те не ще ти навредят с нищо. А съдиш ли, отсъждай справедливо между тях! Аллах обича справедливите.
- 43.** И как ще ти отредят да съдиш, когато у тях е Тората с присъдата на Аллах в нея? После подир това се отмятат. Тези не са вярващи.
- 44.** Ние низпослахме Тората с напътствие в нея и със светлина. Пророците, които се отда доха, съдят юдите според нея; също така равините и правниците – според онова от Писанието на Аллах, което им бе поверено да го пазят, и му бяха свидетели. И не се страхувайте от хората, а се страхувайте от Мен! И не продавайте Моите знамения заради нищожна цена! А който не съди според онова, което Аллах е низпославал – тези са неверници.
- 45.** И предписахме им в нея: душа за душа, око за око, нос за нос, ухо за ухо, зъб за зъб, и за раните същото възмездие. А който прости като милостния, то е изкупление за него. А който не съди според онова, което Аллах е низпославал, тези са угнетителите.
- 46.** И изпратихме по следите им Иса, сина на Мариам, да потвърди Тората, която бе преди него, и му дарихме Инджила, в което има напътствие и светлина, и е потвърждение на Тората, която бе преди него, и напътствие, и поучение за богобоязливите.

- 47.** И нека хората на Инджила отсъждат според онова, което Аллах е низпослал в него! А който не съди според онова, което Аллах е низпослал, тези са нечестивци.
- 48.** И ти низпослахме Книгата с истината, за да потвърди Писаниета преди него и да бъде тяхен свидетел. И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им вместо истината, която си получил! За всеки от вас сторихме закон и път. И ако желаеше Аллах, щеше да ви стори една общност, но [така стори] за да ви изпита в онова, което ви е дарил. И надпреварвайте се в добрините! Завръщането на всички ви е при Аллах и Той ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие.
- 49.** И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им, и внимавай с тях, да не те отклонят в част от онова, което Аллах ти е низпослал! А отметнат ли се, знай, че Аллах иска да ги порази за някои от греховете им. Мнозина от хората са нечестивци.
- 50.** Нима търсят съда от времената на Невежеството? Кой отсъжда по-добре от Аллах – според хора убедени?
- 51.** О, вярващи, не взимайте юдите и християните за близки! Един на друг са близки те. А който измежду ви се сближи с тях, е от тях. Аллах не напътва хората – угнетатели.
- 52.** И виждаш онези, в чиито сърца има болест, да се надпреварват към тях с думите: “Страхуваме се да не ни сполети превратност.” Но Аллах може да донесе победата или Своя заповед, и да съжаляват за онова, което са спотаили в душите си.
- 53.** И ще рекат повярвалите: “Тези ли са, които се клеха в Аллах с най-усърдните си клетви, че наистина са с вас?” Пропаднаха делата им и те се оказаха губещи.
- 54.** О, вярващи, който от вас се отрече от своята религия, [знайте, че] Аллах ще доведе хора, които обича и те ще Го обичат смириeni пред вярващите, могъщи пред неверниците, и които се борят по пътя на Аллах, и не се страхуват от хула на хулител. Това е благодатта на Аллах. Той я дарява комуто пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.
- 55.** Ваш близкиен е само Аллах – и Неговият Пратеник, и вярващите, които отслужват молитвата и дават милостинията *закат*, и се покланят.
- 56.** Който се сближава с Аллах и с Неговия Пратеник, и с вярващите... Привържениците на Аллах, те наделяват.
- 57.** О, вярващи, не взимайте за близки онези от дарените с Писанието преди вас и от неверниците, които взеха вашата религия на присмех и шега! И бойте се от Аллах, ако сте вярващи!
- 58.** И когато зовете към молитва, те я взимат на присмех и шега. Това е, защото са хора, които не проумяват.
- 59.** Кажи: “О, хора на Писанието, нима ни корите само защото повярвахме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото преди, въпреки че мнозинството ви са нечестивци?”
- 60.** Кажи: “Да ви известя ли за по-голямо зло от това – като възмездие при Аллах?” Които Аллах прокле и им се разгневи, и направи от тях маймуни и свине, служещи на сатаната – тези са най-злочестите по място и най-отклонените от правия път.
- 61.** И когато дойдат при вас, казват: “Повярвахме”, а влизат с неверието и излизат с него. Аллах най-добре знае какво потуяват.
- 62.** И виждаш мнозина от тях да се надпреварват в греха, безчинството и погълщането на възбраненото. Колко лошо е това, което вършат!
- 63.** Защо равнините и правниците не ги възпират да изричат греховни думи и да погълъщат възбраненото? Колко лошо е това, което вършат!
- 64.** И рекоха юдите: “Ръката на Аллах е стисната.” Нека техните ръце са стиснати и те да бъдат прокълнати за онова, което са изрекли. Не, Неговите Ръце са разтворени – раздава както пожелае. И у мнозина от тях низпосланото на теб от твоя Господ увеличава тяхното престъпване и неверие. И хвърлихме сред тях вражда и ненавист до Дения на възкресението. Всякога, щом разпалят огън за война, Аллах го уgasява. И се устремяват по земята за развала, а Аллах не обича сеесщите развали.
- 65.** И ако хората на Писанието повярваха и се побояха, щяхме да ги избавим от лошите им постыкли и да ги въведем в Градините на блаженството.
- 66.** И ако спазваша Тората и Инджила, и низпосланото им от техния Господ, щяха да се препитават и от това над тях, и от това под нозете им. Сред тях има и умерена общност, но лоши са делата на мнозина от тях.
- 67.** О, Пратенико, оповести какво ти бе низпослано от твоя Господ! А не го ли сториш, ти не ще си оповестил Неговото послание. Аллах ще те защити от хората. Аллах не напътва неверниците.
- 68.** Кажи: “О, хора на Писанието, вие сте без опора, докато не спазите Тората и Инджила, и низпосланото ви от вашия Господ.” И у мнозина измежду им низпосланото на теб от твоя Господ увеличава тяхното престъпване и неверие. И не скърби за неверниците!
- 69.** Вярващите и юдите, и сабеите, и християните – които [от тях] повярват в Аллах и в Сетния ден, и вършат праведни дела наистина за тях не ще има страх и не ще скърбят.
- 70.** Приехме обета от синовете на Исаил и им изпратихме пратеници. Всеки път, щом пратеник им донесе онова, което душите им не желаеха, те отричаха един, а други убиват.
- 71.** И смятаха, че не ще има изпитание, и ослепяха, и оглушаха. После Аллах прие покаянието им, после мнозина от тях [пак] ослепяха и оглушаха. Аллах съзира техните дела.
- 72.** Неверници станаха онези, които казаха: “Аллах, това е Месията, синът на Мариам.” А Месията рече: “О, синове на Исаил, служете на Аллах – моя Господ и вашия Господ! За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рај и неговото място е Огънят. Угнетителите нямат закрилници.”
- 73.** Неверници станаха онези, които казаха: “Аллах, това е третият от троицата.” А няма друг бог освен единствения Бог. И ако не престанат да говорят това, болезнено мъчение ще сполети неверниците.
- 74.** Не ще ли се покаят пред Аллах и не ще ли Го помолят за оправдение? Аллах е оправдващ, милосърден.
- 75.** Месията, синът на Мариам, е само пратеник, преди когото отгинаха пратеници, а майка му е всеправдива. И двамата приемаха храна. Виж как им разясняваме знаменията, после виж как лъжат!
- (Юдеите не вярват, че пророкът Иса, мир нему, е роден от непорочна и целомъдрена жена, хулят майка му и твърдят, че той се е родил вследствие на незаконно съвкупление. Свещеният Коран отхвърля тази клевета, като преди това разказва как пророкът Иса е бил заченат по чудодоен начин, а тук се споменава, че майка му е праведна и непорочна. Освен това, с непоклатим довод Коранът отхвърля и доказва несъстоятелността и на прописваната от християните на него и на майка му божественост – след като и двамата са се хранели и са чувствали глад и жажда, нима са божове?)*
- 76.** Кажи: “Нима служите не на Аллах, а на онова, което не владее за вас нито вреда, нито полза, а Аллах е Всечувания, Всезнаещия?”

- 77.** Кажи: “О, хора на Писанието, не прекалявайте в религията си, като надхвърляте истината, и не следвайте страстите на хората, които вече се заблудиха и заблудиха мнозина, и изгубиха правия път!”
- 78.** Неверниците от синовете на Израил бяха прокълнати с езика на Дауд и на Иса, сина на Мариам. Това е, защото не се подчиняваха и престъпваха.
- 79.** Не се възпираха взаимно от отреченото, което сториха. Колко лошо е онова, което са сторили!
- 80.** Виждали мнозина от тях да се сближават с неверниците. Колко лошо е онова, което душите им направиха отнапред! Аллах им се разгневи и в мъчението ще пребиваватечно.
- 81.** И ако бяха повярвали в Аллах и в Пророка, и в низпосланото на него, не биха ги взели за близки, но мнозина от тях са нечестивци.
- 82.** Ще откриеш, че сред хората, най-силни по вражда към вярващите, са юдеите и онези, които съдружават, и ще откриеш, че сред тях най-близки по любов към вярващите са онези, които казват: “Ние сме християни.” Така е, защото сред тях има свещеници и монаси, и защото не се възгордяват.
- 83.** А щом чуят низпосланото на Пратеника, ти виждаш очите им да преливат от сълзи заради онова, което са узнали от истината. Казват: “Господи наш, повярвахме, впиши ни със свидетелите!”
- 84.** И защо да не повярваме в Аллах и в истината, дошла при нас, и да не копнеем да ни въведе нашият Господ заедно с праведните хора?”
- 85.** И ги възнагради Аллах за техните думи с Градините, сред които реки текат, там ще пребиваватечно. Това е въздаянието за благодетелните.
- 86.** А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знания, тези са обитателите на Ада.
- 87.** О, вярващи, не възбранивайте благата, които Аллах ви е разрешил, и не престъпвайте! Аллах не обича престъпващите.
- 88.** И яжте от онова, което Аллах ви е дал за препитание – разрешено, приятно! И бойте се от Аллах, в Когото вярвате!
- 89.** Аллах не ви придири за празнословието във вашите клетви, а ви придири, когато се обвързвате с клетвите. За изкупление десет нуждаещи се да бъдат нахранени от препитанието по средата на онова, с което храните семействата си, или да бъдат облечени, или да се освободи един роб. А който няма възможност – три дена да говее. Това е изкупленето за вашите клетви, ако сте се врекли. И спазвайте своите клетви! Така Аллах ви разяснява Своите знания, за да сте признателни!
- 90.** О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са марсията от делото на сатаната. Странете от нея, за да сполучите!
- 91.** Сатаната цели именно да всее между вас вражда и ненавист чрез виното и играта на късмет, и да ви възпре от споменаването на Аллах, и от молитвата. Не ще ли престанете?
- 92.** Покорявайте се на Аллах, и на Пратеника се покорявайте, и внимавайте! А отметнете ли се, знайте, че дълг за Пратеника Ни е само ясно да оповести!
- 93.** За онези, които вярват и вършат праведни дела, няма прегрешение в онова, което са вкусили [преди въз branata], ако са се бояли и вярвали, и вършли праведни дела, после са се бояли и вярвали, после са се бояли и благодетелствали. Аллах обича благодетелните.
- 94.** О, вярващи, Аллах наистина ви изпитва с улова, който достигат ръцете и копията ви, за да провери Аллах кой и в уединение се страхува от Него. А който след това престъпи, за него има болезнено мъчение.
- 95.** О, вярващи, не ловувайте, когато сте на поклонение! А за онзи от вас, който убие с умисъл – възмездието е добиче, равностойно на убитото. Определят го двама справедливи мъже от вас – жертвено животно, което да стигне до ал-Кааба; или като изкупление – да се нахранят нуждаещи се; или равно на това – да говее, за да вкуси тежестта на своето дяление. Аллах извинява за отмналото. А който повтори – Аллах ще му отмсти. Аллах е всемогъщ, въздаващ отмъщение.
- 96.** Разрешен ви е уловът от морето и яденето дори на изхвърленото от него – за възползване от вас и от пътниците. А ви е възбранен ловът по сушата, докато сте още на поклонение. И бойте се от Аллах, при Когото ще бъдете събрани!
- 97.** Аллах стори ал-Кааба, Свещения дом и месеца на забрана, и жертвено животно, и венците да бъдат опора за хората. То е, за да разберете, че Аллах знае какво е на небесата и какво е на земята, и че Аллах всяко нещо знае.
- 98.** Знайте, че Аллах е силен в наказанието и че Аллах е оправдващ, милосърден!
- 99.** Дълг за Пратеника е само да оповести. Аллах знае какво разкривате и какво потулвате.
- 100.** Кажи: “Не са равностойни скверното и приятното, дори да ти е харесала многото скверност. И бойте се от Аллах, о, разумни хора, за да сполучите!”
- 101.** О, вярващи, не питайте за неща, които ако ви бъдат разкрити, ще ви навредят! А питате ли за тях, когато се низпослава Коранът, ще ви бъдат разкрити. Аллах е премъчал това. Аллах е оправдващ, всеблаг.
(*Аллах не винаги дава обяснения, не защото е забравил, а защото е опростил и е покелал облекчение.*)
- 102.** Хора преди вас вече питаха за тях, после ги отрекоха.
- 103.** Не Аллах е отредил за камила с цепнати уши, за пусната на воля, за близнеша камила, нито за пазен самец... но тези, които са неверници, измислят лъжи за Аллах и повечето от тях не проумяват.
(*Сред суеверията и обичаите на арабите отпреди Ислама било и това, някои животни да се принасят в жертва на идолите или да бъдат пускани на свобода в името на божествата.*)
- 104.** И когато им се каже: “Елате при това, което Аллах е низпославал, и при Пратеника!”, казват: “Стига ни това, което сме заварили от своите предци.” А ако техните предци не са знаели нищо и не са били напътани?
- 105.** О, вярващи, ваш дълг е да пазите душите си. Не ще ви навреди онзи, който се е заблудил, ако сте на правия път. При Аллах всички ще се върнете и Той ще ви извести какво сте вършили.
- 106.** О, вярващи, когато се яви при някого от вас смъртта, да свидетелстват помежду ви по време на завещаването двама справедливи мъже от вас или други двама не от вас, ако сте странствали по земята и ви е сполетяла бедата на смъртта. Ще ги задържат след молитвата и ще се закълнат в Аллах, ако се съмнявате: “Не ще продадем това за никаква цена, дори ако е за роднина, и не ще потулим свидетелството на Аллах. Иначе да сме от грешниците.”
- 107.** А ако се разкрие, че са извършили грех [с лъжесвидетелство], местата им да заемат други двама измежду най-близките [наследници], чието право е било оценето. И ще се закълнат в Аллах: “Наистина свидетелството ни е по-върно от свидетелството им и не престъпваме. Иначе да сме от угнетителите.”
- 108.** Това е най-подходящо – да дойдат със свидетелството, каквото си е то, или да се страхуват, че ще се повторят клетви подир клетвите им. И бойте се от Аллах, и слушайте! Аллах не напътва хората-нечестивци.
- 109.** В Дения, когато Аллах събере пратениците и рече: “Какво ви бе отвърнато?”, ще кажат: “Нямаме знание, Ти си Всезнаещия неведомите неща.”

110. Когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух, та с хората да говориш в люлката и като възрастен! И как те научих на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Инджила. И ето, правиш фигура на птица от глина – с Моето познание, и духваш в нея, и става птица – с Моето познание. И изцеряваш слепия и прокажения – с Моето познание. И ето, извеждаш мъртвите с Моето познание. И как възприхът от теб синовете на Израил, когато им донесе ясните знаци. И рекоха неверниците измежду тях: “Това е само явна магия.”

111. И как въдъхнових учениците: “Да вярвате в Мен и в Моя пратеник!” Рекоха: “Ние повярвахме. И засвидетелствай, че сме отдавани!”

(*Както след Мухамед, мир нему, така и преди него, всички, които са се преклонили пред волята на Аллах и са били отдавани на Него, са мюсюлмани и религията им е Исламът.*)

112. Как учениците рекоха: “О, Иса, сине на Мариам, твоят Господ може ли да ни спусне трапеза от небето?” Рече: “Бойте се от Аллах, ако сте вярващи!”

113. Рекоха: “Искаме да ядем от нея и да се успокоят сърцата ни, и да знаем, че си ни говорил истината, и да бъдем свидетели на това.”

114. Рече Иса, синът на Мариам: “О, Аллах, Господи наш, спусни ни трапеза от небето! Тя ще е за нас празник, за първия и за последния от нас – знамение от Теб. И ни нахрани! Ти си Най-добрия от даващите препитание.”

115. Рече Аллах: “Аз ще ви я спусна, ала който от вас след това отхвърли вярата, ще го измъчвам с мъчение, с каквото не съм измъчвал нито един от народите.”

116. И когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, ти ли каза на хората: “Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!” – рече: “Всичист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не знам какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещия неведомите неща.”

117. Казах им единствено това, което Ти ми повели: “Служете на Аллах – моя Господ и вашия Господ!” И бях им свидетел, докато живеех сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел.

118. Ако ги измъчваш – те са Твои раби, а ако ги опростиш – Ти си Всемогъщия, Всемъдрия.”

119. Рече Аллах: “Това е Денят, когато за искрените ще е от полза искреността им.” Техни ще са Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно и завинаги. Аллах ще е доволен от тях и те ще са доволни от Него. Това е великото спасение.

120. На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята, и над всячко по тях. Той за всяко нещо има сила.

6.

СУРА АЛ-АНАМ (ДОБИТЬКЪТ)

Меканска, с изключение на знамения 20, 23, 91, 93, 114, 141, 151, 152 и 153, които са медински. Съдържа 165 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Слава на Аллах, Който сътвори небесата и земята, и стори тъмнините и светлината! После онези, които не вярват, към своя Господ приравняват.

2. Той е Онзи, Който ви сътвори от глина, после отсъди един срок и определен срок има при Него. После се съмнявате! (*Единият срок е смъртта, а другият – Частьт на възкресението.*)

3. И на небесата, и на земята Той е Аллах. Знае Той какво скривате и какво изявявате, и знае какво придобивате.

4. И не идваше при тях знамение от знаменията на техния Господ, без да се отвърнат от него.

5. И взеха за лъжа правдата, когато тя дойде при тях. Но ще ги достигнат вестите за онова, на което са се подигравали.

6. Не видяха ли колко поколения преди тях погубихме? Утвърдихме ги на земята повече, отколкото вас утвърдихме, и им изпратихме от небето обилен дъжд, и сторихме сред тях реките да текат, но ги погубихме заради прегрешенията им и създадохме след тях други поколения.

7. И ако ти бяхме низпослали написано Послание и го пипнаха с ръцете си, неверниците пак щяха да рекат: “Това е само явна магия.”

8. И рекоха: “Зашо не му бе проводен ангел?” А ако бяхме проводили ангел, щеше да е свършено с тях. И нямаше да бъдат изчакани.

9. И ако Пратеника сторехме ангел, щяхме да го сторим като човек и пак да им замъглим онова, което сами замъгливат.

10. Подиграваха се и на пратеници преди теб, но онези, които им се присминаяха, ги връхлят онова, на което се подиграваха.

11. Кажи: “Вървете по земята, после вижте какъв е краят на отричащите!”

12. Кажи: “На кого е онова на небесата и на земята?” Кажи: “На Аллах! Той отреди за Себе Си милостта. Непременно ще ви събере в Деня на възкресението, няма съмнение в това. Които погубиха душите си, те не вярват.

13. Негово е онова, което живее през нощта и през деня. Той е Всечувация, Всезнаещия.”

14. Кажи [о, Мухамед]: “Нима ще взема за закрилник друг, а не Аллах – Твореца на небесата и на земята? Той храни, а не е хранен.” Кажи: “Бе ми повелено да съм първият мюсюлманин [от тази общност]. И не бъди от съдружаващите!”

15. Кажи: “Страхувам се от мъчение във великия Ден, ако се възпротивя на своя Господ.”

16. От когото бъде отклонено в този Ден, Той го е помилвал. Това е явното спасение.

17. Ако Аллах те застигне с вреда, не ще я отмени друг освен Него, и ако те застигне с добро, Той за всяко нещо има сила.

18. Той е Всевластващия над Своите раби, Той е Всемъдрия, Сведущия.

19. Кажи: “Кое нещо е най-голямо за свидетелство?” Кажи: “Аллах е свидетел между мен и вас. Този Коран ми бе разкрит с откровение, за да предупредя с него вас и всеки, до когото стигне. Нима свидетелствате, че с Аллах има други богове?” Кажи: “Аз не свидетелствам.” Кажи: “Единственият Бог е Той и съм невинен за това, което съдружавате.”

20. Онези, на които дарихме Писанието, го знаят, както знаят синовете си. Онези, които погубиха душите си, те не вярват.

21. Кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах, или взима за лъжа Неговите знамения? Не ще сполучат угнетителите.

22. Един Ден ще съберем всички, после ще речем на онези, които съдружаваха: “Къде са ви съдружниците, за които твърдяхте?”

- 23.** После те не ще имат друго оправдание, освен само да рекат: “Кълнем се в Аллах нашия Господ, не бяхме съдружавали!”
- 24.** Виж как лъжат против себе си и от тях изчезна онова, което са измисляли!”
- 25.** И някои от тях те слушат, но сложихме сърцата им в броня, да не го разбират, а в ушите им глухота. И дори да видят всякакво знамение, не ще повярват в него. Когато идваша при теб да те оспорват, неверниците казваша: “Това са само легенди на предците.”
- 26.** И възпират от него [– Пратеника], и се отдалечават от него, но погубват само себе си, без да усетят.
- 27.** И ако ти би видял, когато бъдат изправени пред Огъня, как ще рекат: “О, ако бъдем върнати, не ще взимаме за лъжа знаменията на нашия Господ и ще сме от вярващите!”
- 28.** Да, ще им се яви онова, което преди са скривали; но и да бъдат върнати, пак ще повторят онова, от което бяха възпрени. Наистина те са лъжици.
- 29.** Казваша: “Няма друг освен земния ни живот и не ще бъдем възкресени.”
- 30.** И ако би видял, когато бъдат изправени пред техния Господ, как Той ще каже: “Не е ли истина това?” Ще кажат: “Да, кълнем се в своя Господ!” Ще каже: “Вкусете тогава мъчението, защото не повярвахте!”
- 31.** Загубили са онези, които взимат за лъжа срещата с Аллах. Когато при тях внезапно дойде Часът, ще кажат: “О, горкото ни за онова, което там пропиляхме!” И ще понесат на гръб своите товари. Колко лошо е онова, което носят!
- 32.** Земният живот е само игра и забава. А отвъдният дом е най-доброто за богообразливите. Нима не проумяват?
- 33.** Ние знаем, че те насърбява онова, което казват. Но не теб взимат за лъжец, а всъщност угнетителите отричат знаменията на Аллах.
- 34.** И други пратеници преди теб бяха взимани за лъжици, но търпяха да ги обвиняват в лъжа и да им причиняват страдания, докато дойдеше при тях Нашата подкрепа. Никой не може да подмени Словата на Аллах. И вече стигнаха до теб вести за пратениците.
- 35.** И ако за теб е тежко тяхното отвръщане, ако можеш да подириш проход в земята или стълба в небето, за да им донесеш знамение... И ако пожелаеше Аллах, щеше да ги събере на правия път. И не бъди от невежите!
- 36.** Откливат само тези, които чуват, а мъртвите Аллах ще възкresи, после при Него ще бъдат върнати.
- 37.** И рекоха: “Да бе му низпослано знамение от неговия Господ!” Кажи [о, Мухаммед]: “Аллах е способен да спусне знамение, ала повечето от тях не знаят.”
- 38.** И няма твар по земята, нито птица, летяща с крилата си, без да са в общности, подобно на вас. Не пропуснахме нищо в Книгата. После при своя Господ ще бъдат насьбрани.
- 39.** А тези, които взеха за лъжа Нашите знамения, са глухи и неми в тъмнините. Когото пожелае, Аллах оставя в заблуда, а когото пожелае, насочва по правия път.
- 40.** Кажи: “Мислите ли, че ако ви се явило наказанието на Аллах или ви се е явил Часът, ще зовете друг освен Аллах, ако говорите истината?”
- 41.** Да, Него ще зовете и Той ще премахне онова, за което зовете, ако е пожелал, и ще забравите онези, с които Го съдружавате.
- 42.** И на общностите преди теб изпращахме пратеници и с нищета и болести ги сграбчихме, за да се смирят.
- 43.** И поне когато идваше при тях Нашето мъчение, да се смиряваха! Ала сърцата им закоравяваха и сатаната им разкрасяваше онова, което вършеха.
- 44.** И щом забравяха какво им се напомняше, разтваряха сърцата им пред тях врати за всичко. И тъкмо когато ликуваха за онова, което им бе дадено, сграбчихме ги внезапно и ето ги – отчаяни!
- 45.** И бе изкореняван и последният угнетител. Слава на Аллах, Господа на световете!
- 46.** Кажи: “Как мислите, ако Аллах ви отнеме слуха и зрението, и ви запечата сърцата, кой друг бог освен Аллах би ви ги възстановил?” Виж как подробно им разясняваме знаменията! После пак се отвършат.
- 47.** Кажи: “Как мислите, ако мъчението на Аллах ви дойде внезапно или наяве, ще бъдат ли погубени други освен хората-угнетатели?”
- 48.** Ние изпращаме пратениците единствено като благовестители и предупредители. За които вярват и се поправят за тях не ще има страх и не ще скърбят.
- 49.** А които взимат за лъжа Нашите знамения, ще ги засегне мъчението заради нечестивостта им.
- 50.** Кажи: “Не ви казвам, че при мен са съкровищниците на Аллах, нито знам неведомото, и не ви казвам, че съм ангел. Следвам единствено онова, което ми се разкрива.” Кажи: “Нима са равностойни слепият и зрящият? Не ще ли размислите?”
- 51.** И предупреди с това онези, които имат страх, че ще бъдат събрани при своя Господ – нямай освен Него друг покровител, нито застъпник – за да се предпазят!
- (Когато първениците от племето Курайши отишли при Пратеника на Аллах, мир нему, те не пожелали редом с тях да присъстват бедни вярващи. Като се съобразил с тяхното желание, Пратеника на Аллах понечил да отпрати клетниците. Тогава Аллах предупредил Пророка с думи, съобщени в следващото знамение.)*
- 52.** И не прогонвай онези, които зоват своя Господ и сутрин, и вечер, искачки Неговия Лик! Ти не си отговорен с нищо за тяхната равносметка и те не са отговорни с нищо за твоята равносметка, та да ги прогонваш и да бъдеш от угнетателите.
- 53.** Така изпитвахме едни от тях чрез други, за да кажат: “Тези ли измежду нас Аллах облагодетелства?” Не знае ли Аллах признателните най-добре?
- 54.** И когато при теб дойдат вярващите в Нашите знамения, кажи: “Мир вам!” Вашият Господ отреди за Себе Си милостта, тъй че за онзи от вас, който е сторил зло в неведение, после се разкае след това и се поправи – Той е опрощаваш, милосърден.
- 55.** Така разясняваме знаменията, за да проличи пътят на престъпниците.
- 56.** Кажи [о, Мухамед]: “Под възбрана за мен е да служа на онези, които вие зовете, освен на Аллах.” Кажи: “Не ще последвам вашите страсти иначе да съм се заблудил и да не съм от напътените.”
- 57.** Кажи: “Аз имам ясен знак от своя Господ, а вие Го взехте за лъжа. Не е у мен това, за което бързате. Единствено Аллах отсъждва. Той отрежда правдата. Той е Най-добрия съдник.”
- 58.** Кажи: “Ако е у мен това, за което бързате, вече да е приключено делото между мен и вас. Аллах най-добре знае угнетателите.”

59. У Него са ключовете на неведомото. Не ги знае никой друг освен Него. Той знае какво е на сушата и в морето; не пада и лист дори, без Той да знае; и няма зърнце в тъмнините на земята, и нито мокро, нито сухо, без да е записано в ясна книга.

60. Той е, Който ви прибира [душите] през нощта и знае какво сте придобили през деня, после ви възкресява през него, докато се приключи определен срок. После при Него ще се завърнете и Той ще ви извести какво сте извършили.

61. Той е Всевластващия над Своите раби и ви изпраща [ангели] пазители. А щом при някого от вас дойде смъртта, Нашите пратеници го прибират и нищо не пропускат.

62. После [работите] ще бъдат върнати при Аллах, техния истински Господар. Единствен Той отсъжда. Той най-бързо прави равносметка.

63. Кажи: "Кой ще ви спаси от тъмнините на сушата и на морето, щом Го призовете със смирене и дори в уединение: "Ако Той ни спаси от това, непременно ще сме от признателните."

64. Кажи: "Аллах ви спасява от това и от всяка горест, а после пак съдружавате."

65. Кажи: "Той е Способния да прати срещу вас наказание – отгоре ви или изпод нозете ви, или да ви противопостави в групи и да накара един от вас да вкусят мъчение от други." Виж как подробно им разясняваме знаменията, за да проумеят!

(Народите от предишните епохи не повървали на изрнатените им пророци и тяхното непокорство и невъздържаност не секвали. Тогава Аллах погубил някои от тях с бъжд от камъни, други наказал със силно земетресение, а трети подтикнал да се самоунищожат чрез вътрешни междуособици. Знамението напомня именно за тези събития и предупреждава народа на последния Пророк.)

66. Твоят народ го взе за лъжа [Корана], въпреки че той е истината. Кажи: "Не съм над вас пазител."

67. Всяка вест си има определено време и ще узнаете.

68. И щом видиш такива, които празнословят за Нашите знамения, отстрани се от тях, докато не се впуснат в друг разговор! И ако те унесе в забрава сатаната, не сядай, щом си спомниш, с хората-угнетатели!

69. Онези, които се побоят, не са отговорни за тях с нищо, ала това е напомняне, за да се побоят!

70. Остави онези, които взеха своята религия за игра и забавление, и ги съблазни земния живот! И напомний с този [Коран], та да не погине душата заради това, което е придобила! Тя няма друг покоровител, нито застъпник, освен Аллах. И с какъвто и откуп да се откупва, не ще й бъде приет. Тези са погубените заради това, което са придобили. За тях има връча вода да пият и болезнено мъчение заради неверието им.

71. Кажи: "Нима ще зовем не Аллах, а онези, които нито са ни от полза, нито ни вредят, и ще бъдем тласнати назад, след като Аллах ни напъти, подобно на онзи, който има другари, зовящи го към правия път: "Ела при нас!", а сатаните го замаяха на земята и е списан. Кажи [о, Мухаммед]: "Напътствие от Аллах е единственото напътствие и ни бе повелено да се отдадем на Господа на световете."

72. И отслужвате молитвата, и бойте се от Него! Той е Онзи, при Когото ще бъдете събрани.

73. Той е, Който сътвори небесата и земята с мъдрост. В Дения, в който каже: "Бъди!", то става. Неговото Слово е истината. Негова е властта в Дения, в който се пропърби с Рога. Той е Знаещия и скритото, и явното. Той е Всемъдрия, Сведущия.

74. И каза Ибрахим на баща си Азар: "Нима приемаш идолите за богове? Виждам, че ти и твоят народ сте в явна заблуда."

75. И така показвахме на Ибрахим царството на небесата и на земята, за да е от убедените.

76. И когато го покри нощта, той видя звезда. Рече: "Това е моят Господ." А когато залезе, рече: "Не обичам залъзвашците."

77. И когато видя луната да изгрява, рече: "Това е моят Господ." А когато залезе, рече: "Ако не ме напъти моят Господ, ще бъда от заблудените хора."

78. И когато видя слънцето да изгрява, рече: "Това е моят Господ. То е най-голямото." А когато залезе, рече: "О, народе мой, невинен съм за онова, което съдружавате!"

79. Аз обърнах правоверен своето лице към Онзи, Който е сътворил небесата и земята. Не съм от съдружаващите."

80. И го оспорваше неговият народ. Рече: "Нима ме оспорвате за Аллах, след като Той ме напъти? Не ме е страхов на онова, което съдружавате с Него, освен ако моят Господ не пожелае друго. Моят Господ обгръща със знание всяко нещо. Не ще ли си припомните?"

81. И как да се страхувам от онова, с което Го съдружавате, щом вие не се страхувате, че съдружавате Аллах с онова, за което ви е низпослав довод? Коя от двете групи заслужава повече сигурност, ако знаете?"

82. За онези, които вярват и не смесват своята вяра с гнет – за тях е сигурността и те са напътни. *(Гнет (зулм) означава съдружаване с Аллах (ширк).)*

83. Това е доказателството, което Ние дадохме на Ибрахим срещу народа му. Въздигаме по степени когото пожелаем. Твоят Господ е всемъдър, всезнаещ.

84. И го дарихме с Исхак и Якуб. И двамата напътихме. Напътихме и Нуҳ преди, а от неговите потомци – Дауд и Сулейман, и Айюб, и Юсуф, и Муса, и Харун. Така възнаграждаваме благодетелните.

85. И Закария, и Яхя, и Иса, и Иляс – всички са от праведниците.

86. И Исмаил, и ал-Ясаа, и Юнус, и Лут, и предпочетохме всички пред народите.

87. И от техните басии, и от потомствата им, и от братята им. Избрахме тях и ги насочихме по правия път.

88. Това е напътствието на Аллах. С него Той напътва когото пожелае от Своите раби. И ако бяха Го съдружили, щеше да се провали онова, което вършеха.

89. Те са онези, на които дадохме Писанието и мъдростта, и пророчеството. И щом не вярват на това, Ние го възлагаме на хора, които не го отричат.

(Това знамение се отнася както за времето на пророчеството на Мухамед, мир нему, така и за всяка следваща епоха.)

90. [Пророците–] те са онези, които Аллах напъти. Следвай техния прав път! Кажи: "Не искам от вас отплата за това. То е само напомняне за народите."

91. И не оцениха [неверниците] Аллах с истинското му величие, когато рекоха: "Аллах не низпосла нищо на човек."

Кажи: "Кой тогава низпосла Писанието, което Муса донесе като светлина и напътствие за хората? Пишете го върху отрязъци, които показвате, но и много скривате. И бяхте научени на онова, което не знаехте нито вие, нито бащите ви." Кажи: "Аллах!" После остави ги в своята заблуда да се забавляват!

92. И това е Писание, което Ние низпослахме – благословено, за да потвърди наличното допреди него, и за да предупредиш Майката на градовете [Мека] и всички около нея. Които вярват в отвъдния живот, вярват и в него. Те спазват свояте молитви.

(*Мека е духовен център на исламския свят, затова в знамението той е наречен Умм ал-кура – Майката на градовете.*)

93. И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах или казва: “Бе ми разкрито”, а нищо не му е било разкрито. И който казва: “Ще спусна и аз нещо подобно на онова, което Аллах низпосла.” И да би видял как угнетителите са във въртопите на смъртта, и ангелите протягат ръце: “Извадете душите си! Днес ще ви се въздаде мъчението на позора заради неправдата, която говорехте за Аллах и защото пред Неговите знания се възгордявахте.”

94. Идвate при Нас поединично, както ви сътворихме първия път, и оставяте зад гърбовете си онова, което Ние ви дарихме. И не виждаме с вас застъпниците ви, за които твърдяхте, че са съдружници [на Аллах]. Вече е прекъсната връзката помежду ви и се изгуби от вас онова, за което твърдяхте.

95. Аллах разпуква зърното и костилката. Изважда Той живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото. Това е Аллах! Как сте подългани!

96. Той разпуква зазоряването и Той създаде нощта за покой, а слънцето и луната – за изчисление. Така е отредил Всемогъщия, Всезнаещия.

97. Той е Онзи, Който създаде за вас звездите, за да се напътвате с тях в тъмнините на сушата и на морето. Разясняваме знаменията на хора знаещи.

98. Той е Онзи, Който ви сътвори от една душа – и обиталище, и хранилище. Разясняваме знаменията на хора проумяващи.

(*„Обиталище“ са гърбовете на бащите, а „хранилище“ или „вместилище“ – майчината утроба.*)

99. Той е Онзи, Който изсипва вода от небето и изваждаме Ние с нея кълън за всяко нещо, и изваждаме от него зеленина; от нея изваждаме струпани зърна, и от палмите, от техния завръз – близки гроздове, и градини с лози и маслини, и нарове – сходни и несходни. Вижте плодовете на всяко, когато връзва плод, и неговото зреене! В това има знамения за хора вярващи.

100. И отредиха на Аллах съдружници и от джиновете, въпреки че Той ги е сътворил. И в своето неведение My измислиха синове и дъщери. Всечист е Той, превисоко е над онова, с което Го описват!

101. Първосъздателя на небесата и на земята! Как да има Той дете, щом няма съпруга и всяко нещо е сътворил, и всяко нещо знае?

102. Това е Аллах, вашият Господ! Няма друг бог освен Него – Твореца на всяко нещо. На Него служете! Той се разпорежда с всяко нещо.

103. Не Го достигат погледите, ала Той достига погледите. Той е Всепроникващия, Сведущия.

104. Получихте прозрения от вашия Господ. Който прогледне, то е за него самия, а който е слепец, то е против него самия. [Кажи, о, Мухаммед:] “Аз не съм за вас надзорател.”

105. Така подробно разясняваме знаменията, че [неверниците] да кажат: “Ти си учили”, и за да разкрием този [Коран] на хора знаещи.

106. Следвай това, което ти бе разкрито от твоя Господ: “Няма друг бог освен Него!”, и отстрани се от съдружаващите!

107. Ако Аллах бе пожелал, не биха Го съдружавали. Не сме ти отредили да си им надзорател и не си им разпоредител.

108. И не хулете онези, които зоват други освен Аллах, за да не похулят и те Аллах несправедливо, без да знаят! Така разкрасихме за всяка общност делата ѝ. После при своя Господ ще бъдат върнати и Той ще ги извести какво са правили.

109. И се заклеха в Аллах с най-усърдните си клетви, че ако дойде при тях знамение, непременно ще му повярват. Кажи: “Знаменията са от Аллах, а кое ще ви накара да усетите, че дори и те да дойдат, [съдружаващите] не ще повярват?”

110. И преобръщаме сърцата им и погледите, както не повярваха в това първия път, и ги оставяме в тяхната престъпност да се лутат.

111. И ангелите да им спуснеме, и мъртвите да им проговореха, и всичко да им съберяхме на показ, пак нямаше да повярват, освен ако Аллах не пожелае. Ала повечето от тях са невежи.

112. И така сторихме враг на всеки пророк – сатаните от хората и от джиновете. Един другиму си нашепват с измама разкрасената реч. А ако твоят Господ бе пожелал, нямаше да вършат това. Така че остави тях и това, което измислят,

113. и за да изпитват склонност към нея сърцата на тези, които не вярват в отвъдния живот, и за да се задоволяват с това, и за да придобият, каквото придобият.

114. [Кажи, о, Мухамед:] “Нима друг, а не Аллах ще потърся за съдник? Той е Онзи, Който ви низпосла Книгата, подробно разяснена. “Онзи, на които дадохме Писанието, знаят, че то е низпослано с правдата от твоя Господ. И никога не бъди от съмняващите се!”

115. Словото на твоя Господ бе завършено с истина и справедливост. Никой не ще подмени Неговите Слова. Той е Всечувания, Всезнаещия.

116. И ако се подчиниш на повечето от тези, които са на земята, ще те отклонят от пътя на Аллах. Те следват единствено догадката и само предполагат.

117. Твоят Господ най-добре знае кой се отклонява от Неговия път и най-добре знае напътнените.

118. Яжте от онова, над което е споменато името на Аллах, ако вярвате в Неговите знамения!

(*Предписва се мюслиманите да консумират мясо, при закълването на което е споменато името на Аллах.*)

119. И защо да не ядете от онова, над което е споменато името на Аллах, щом Той ви е разясnil какво ви е забранил, освен ако сте принудени? В неведение мнозина заблуждават със своите страсти. Твоят Господ най-добре знае престъпващите.

120. Изоставете и явния грях, и скрития! Които придобият грях, ще им бъде въздадено за онова, което са придобили.

121. И не яхте от онова, над което не е споменато името на Аллах! Това наистина е нечестивост. Сатаните внушават на своите близки да ви оспорват, ако им се покорите, наистина сте съдружаващи.

122. Нима онзи, който бе мъртъв и го съживихме, и му отредихме светлина, да върви с нея сред хората, е подобен на онзи, който е в тъмнините и не ще излезе оттам? Така се разкрасява за неверниците онова, което вършат.

123. Така сторихме във всяко селище големи да са неговите престъпници, за да лукавстват там. Ала лукавстват само със себе си, но не усещат.

124. И когато дойдеше при тях знамение, казваша: “Не ще повярваме, додето не ни се даде същото, което бе дадено и на пратениците на Аллах.” Аллах най-добре знае къде да положи Своето послание. Онзи, които престъпваха, ще ги сполети унижение при Аллах и сурово мъчение, защото лукавстваха.

125.И когото Аллах поиска да напъти, разтваря Той гърдите му за Ислама, а когото поиска да остави в заблуда, прави гърдите му тесни, свити, сякаш се издига към небето. Така Аллах отрежда скверността за онези, които не вярват.

(В това знамение Аллах Всевишния разкрива познат природен закон. С изкачването към небето, пропорционално с понижаването на налягането, се затруднява и дишането. Като изтъква този закон, Аллах Всевишния оповестява, че които не вярват в Ислама, ще дишат трудно и тежко, сякаш се изкачват към небето.)

126.Това е правият път на твой Господ. Вече разяснихме знаменията на хора, които се поучават.

127.За тях е Домът на мира при техния Господ. Той е Покровителят им за онова, което са вършили.

(Домът на мира е едно от имената на Рај.)

128.В Деня, когато Той ги събере всичките, [ще каже]: “О, джинове, заблудихте много от хората.” И близкните им сред хората ще рекат: “Господи, един от други се ползвахме и достигнахме срока, който си ни насрочил.” Той ще рече: “Огњят е вашето обиталище, там ще пребиваватеечно, освен ако Аллах пожелае друго.” Твойт Господ е всемъдър, всезнаещ.

129.Така сближаваме угнетителите едни с други заради онова, което са придобили.

130.О, сбърце от джинове и хора, не ви ли явиха пратеници измежду вас, които ви разказваха за Нашите знамения и ви предупредяваха за срещата с този ваш Ден? Ще рекат: “Свидетели сме за себе си.” И ги прельсти земният живот, и засвидетелстваха за себе си, че са били неверници.

131.Това е, защото твойт Господ не е такъв, че да погубва селищата за гнет, без жителите им да са предупредени.

132.За всички има степени от онова, което са извършили. Твойт Господ не подминава делата им.

133.Твойт Господ е Най-богатия, Владетеля на милостта. Ако пожелае, Той ще ви премахне и ще ви замести с когото пожелае, както ви създаде от потомството на други хора.

134.Онова, което ви бе обещано, непременно ще настъпи и не можете да го възпрете.

135.Кажи: “О, народе мой, работете според своите възможности, и аз ще работя, и ще узнаете чий ще е впоследствие Домът! Угнетителите не сполучват.”

136.И определиха за Аллах част от посевите и добитъка, които Той е създал, и рекоха: “Това е за Аллах! – според тяхното твърдение. – А това е за съдружаваните от нас.” Ала това, което бе за съдружаваните от тях, не стигаше до Аллах, а това, което бе за Аллах, стигаше до съдружаваните от тях. Колко лошо отсъждат!

137.Така за мнозина от съдружаващите умъртвяването на техните рожби бе разкрасено от онези, които те съдружаваха, за да ги погубят и да объркат религията им. А ако Аллах бе пожелал, нямаше да сторят това. Остави ги с техните измислици!

138.И казаха: “Това е добитък и посев под възбрана, с тях се храни само онзи, който ние пожелаем.” – според тяхното твърдение. И добичета, гърбовете на които са под възбрана, и добичета, над които не се споменава името на Аллах – това е измислица за Него. Той ще им въздаде, задето си измисляха.

139.И рекоха: “Това, което е в коремите на тези добичета, е само за мъжете ни и е под възбрана за жените ни. А щом е мъртвородено, в него те са съучастници.” Ще им въздаде Той за тяхното предписание. Той е всемъдър, всезнаещ.

140.Претърпяха загуба онези, които от безумие убиваха своите рожби в неведение и сложиха под възбрана онова, което Аллах им бе дал за препитание, с измислица за Аллах. Заблудиха се те и не бяха напъти.

141.Той е, Който създаде градини от растения с подпори и без подпори, и палмите, и насажденията с разни плодове, и маслините, и наровете – сходни и несходни. Яжте от плодовете им, когато са дали плод, и раздайте дължимото от тях в деня на беритбата им, но не прахосвайте – Той не обича прахосниците;

142.... и от добитъка – превоз и постеля. Яжте от онова, което Аллах ви е дал за препитание и не следвайте стъпките на сатаната! Той е ваши явен враг.

143.[Ето] осем чифта: от овцете – два и от козите – два. Кажи [о, Мухамед]: “Двата самеца ли Той възбрани или двете самки, или онова, което съдържаха утробите на самките? Известете ме със знание, ако говорите истината!”

144.И от камилите – два чифта, и от кравите – два. Кажи: “Двата самеца ли Той възбрани или двете самки, или онова, което съдържаха утробите на самките? Или бяхте свидетели, когато Аллах ви повели това?” И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисли лъжа за Аллах, за да заблуди хората в неведение? Аллах не напътства хората – угнетатели.

145.Кажи: “Сред онова, което ми бе разкрито, не намирям храна под възбрана за хранеция се, освен ако е мърша или пролята кръв, или свинско месо – те са нечистота, – или животно, заклано за друг, а не в името на Аллах.” А за който е принуден, без да е потисник, нито престъпващ – твойт Господ е оправдаващ, милостъден.

146.А на юдейте възбранихме всичко, което има цели копита и нокти. И от кравите, и от овцете възбранихме за тях тълстините, освен онова, което носят гърбовете им или вътрешностите, или примесеното с кост. Това им въздадохме за тяхното потисничество. Ние сме говорещите истината.

147.А ако те взимат за лъжец, кажи: “Вашият Господ е с всеобхватна милост, ала не ще бъде отклонено Неговото мъчение от престъпните хора.”

148.Онези, които Го съдружават, ще кажат: “Ако пожелаеше Аллах, нямаше да съдружим нито ние, нито нашите баси, и нямаше да възбраним нищо.” Така отричаха и онези преди тях, докато вкусиха Нашето мъчение. Кажи: “Имате ли знание, та да го изявите пред нас? Вие следвате единствено догадката и само предполагате.”

149.Кажи: “На Аллах принадлежи съвършеният довод. И ако Той бе пожелал, щеще да ви напъти всички.”

150.Кажи: “Доведете вашите свидетели, които ще засвидетелстват, че Аллах е възбранил това!” И ако засвидетелстват, не свидетелствай с тях и не следвай страстите на онези, които взеха за лъжа Нашите знамения, и на онези, които не вярват в отвъдния живот! Те към своя Господ приравняват.

151.Кажи: “Елате аз да прочета какво ви възбранива вашият Господ! Нищо с Него да не съдружавате! И се отнасяйте с добро към двамата родители! И не убивайте своите рожби поради бедност! Ние храним и вас, и тях. И не доближавайте скверностите – и явните от тях, и скритите! И не убивайте човек – това Аллах е възбранил, освен по право! Това ви повелява Той, за да преумеете!

152.И не доближавайте имота на сираца, освен с добронамереност, докато достигне зрелост! И изпълвайте мярката и везната справедливо! На всяка душа възлагаме само според силите ѝ. Когато говорите, бъдете справедливи, дори да е за роднина, и обета към Аллах изпълнявайте! Това ви повелява Той, за да се поучите.

153.Това е Моят път – правият път. Следвайте го и не следвайте пътищата, които ви отделят от Неговия път! Това ви повелява Той, за да се побобите.

(Предписанятията от знамение 151 допук са десет завета, включени в законите на всички пророци.)

154.После на Муса дадохме Писанието за пълнота на онзи, който е благодетелствал, и с разяснение за всяко нещо, и с напътствие и милост, за да повярват в срещата със своя Господ.

155.И това е Писание, низпослахме го Ние благословено. Следвайте го и се бойте, за да бъдете помилвани!

156. Да не казвате: “Писанието бе низпослано само на две общности допреди нас и към онова, което изучаваха, бяхме в неведение.”

(*Тъй като Тората и Инджилът са низпослани на други езици, а не на арабски, арабите биха могли да използват това като оправдание и да кажат: “Ние не разбираме техните езици и сме в неведение за тях.” Една от причините за низпославането на Корана на арабски език е именно да отпадне това оправдание.*)

157. Или да не казвате: “Ако и на нас бе низпослано Писанието, щяхме да сме по-напътени от тях.” Ето вече получихте ясен знак от вашия Господ, и напътствие, и милост. Кой е по-голям угнетител от онзи, който взима за лъжа знаменията на Аллах и се отвръща от тях? На онези, които се отвръщат от Нашите знамения, ще въздадем най-суртовото мъчение, защото са се отвръщали.

158. Нима чакат само да им се явят ангелите или да се яви твоят Господ, или да се явят някои от знаменията на твоя Господ? В деня, когато се явят някои от знаменията на твоя Господ, не ще помогне върата на душа, която преди не е вървала или не е придобила благо в своята вяра. Кажи: “Чакайте! И ние чакаме.”

159. С онези, които разединиха своята религия и станаха на групи – ти [о, Мухаммед] нямаш нищо общо. Делото им принадлежи на Аллах. Той после ще ги извести какво са вършили.

160. Който дойде с добрина, ще има десет като нея. А който дойде със злина, ще му се въздаде само колкото нея и не ще бъдат угнетени.

161. Кажи: “Моят Господ ме напъти по правия път – правата вяра, религията на Ибрахим, правоверният. Той не бе от съдружаващите.”

162. Кажи: “Моята молитва и моите обреди, и моят живот, и моята смърт са за Аллах, Господа на световете. (В случая под „моите обреди“ се разбира жертвоприношението.)

163. Нима Той съдружник. Това ми бе повелено и съм първият отдаден на Аллах.”

164. Кажи: “Нима друг, а не Аллах ще търся за Господ? Той е Господа на всяко нещо.” Всяка душа придобива [греха] единствено за себе си никой съгрешил не ще носи греха на друг. После при вашия Господ е завръщането ви и Той ще ви извести за онова, по което сте били в разногласие.

165. Той е Онзи, Който ви стори наследници на земята и възлигна по степени някои от вас над други, за да ви изпита в онова, което ви е дарил. Твой Господ е бърз в наказанието. Той е опрощаващ, милосърден.

7.

СУРА АЛ-ААРАФ (СТЕНАТА)

Меканска, с изключение на знамения от 163 до 170, които са медински. Съдържа 206 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Мим. Сад.
2. Бе ти низпослана Книга, за да предупредиш с нея и да е напомняне за върващите, и нека в твоето сърце няма притеснение от нея!
3. Следвайте това, което ви бе низпослано от вашия Господ и не следвайте освен Него други близни! Как малко се поучавате!
4. И колко селища погубихме! Застигаше ги Нашето мъчение нощем или когато денем отдъхваха.
5. И зовът им, когато ги застигаше Нашето мъчение, бе единствено да кажат: “Наистина бяхме угнетители.”
6. Непременно ще разпитаме онези, при които отиде пратеник, и ще разпитаме изпратените.
7. И всичко ще им разкажем със знание. Ние не отсъстваме.
8. Мярката през този Ден ще е правдата. Чинто везни натежат – тези са сполучилите.
9. А чинто везни олекнат – тези са, които своите души са ощетили, защото погазваха Нашите знамения.
10. И ви настанихме на земята, и сторихме там за вас поминък. Колко малко сте признателни!
11. И ви сътворихме, после ви дадохме образ, после казахме на ангелите: “Сведете чела пред Адам!” И те се поклониха освен Иблис. Той не бе от покланящите се.
12. Рече [Аллах]: “Какво ти попречи да се поклониш, когато ти повелих?” Рече [Иблис]: “Аз го превъзхождам. Ти ме сътвори от огън, а него сътвори от глина.”
13. Рече: “Напусни Рај! Не ти подобава да се гордееш тук. Вън! Ти си от унизиените.”
14. Рече: “Дай ми отсрочка до Дения, когато бъдат възкресени!”
15. Рече: “Ти си сред отсрочените.”
16. Рече: “За това, че Ти ме погуби, ще ги дебна по Твоя прав път.
17. После ще идвам при тях и отпред, и отзад, и отясно, и отляво, и ще откриеш, че повечето са неблагодарни.”
18. Рече: “Излез оттук порицан, прокуден! Който измежду тях те последва – Аз непременно ще напълня Ада с всички вас.
19. А ти, Адам, живей със съпругата си в Рај и яжте откъдето пожелаете, но не доближавайте онова дърво, та да не станете угнетители!”
20. Но им подслушна сатаната, за да им покаже техните срамотии, които бяха скрити за тях, и рече: “Вашият Господ ви възбрани онова дърво само за да не станете ангели или да не станете безсмъртни.”
21. И им се закле: “Наистина за вас съм от доброжелателите.”
22. И ги признеси с измама. И щом вкусиха от дървото, им се показаха срамотиите и двамата започнаха да се покриват с листа от Рај. И ги призова техният Господ: “Не ви ли възбраних това дърво и не ви ли рекох, че сатаната за вас е явен враг?”
23. Рекоха: “Господи наш, угнетихме себе си и ако Ти не ни опростиш, и не ни помилваш, ще сме от губещите.”
24. Рече: “Напуснете – врагове един на друг! За вас на земята има пребиваване и ползване до време.”
25. Рече: “На нея ще живеете, на нея ще умрете и от нея ще бъдете извадени.”
26. О, синове на Адам, спуснахме ви одежда, за да скрива срамотиите ви, и за украса. Ала одеждата на богообразливостта е най-доброто. Това е от знаменията на Аллах, за да се поучите.
27. О, синове на Адам, да не ви замае сатаната, както извади вашите родители от Рај, съмквайки от тях одеждата, за да им покаже срамотиите. Той ви вижда, той и неговият род, откъдето вие не ги виждате. Ние сторихме сатаните да са близки на неверниците.
28. И щом извършват скверност, казват: “Заварихме с това своите предци и Аллах ни го повели.” Кажи [о, Мухамед]: “Аллах не повелява скверността. Нима говорите за Аллах, каквото не знаете?”

- 29.** Кажи: "Моят Господ повели справедливост. И всецяло се обръщайте към Него при всяка молитва, и зовете Го, предани Нему в религията! Както ви е наченал, така и ще се завърнете."
- 30.** Едни Той напъти, а други заслужиха заблудата, защото взеха за близки сатаните вместо Аллах и смятат, че са на правия път.
- 31.** О, синове на Адам, обличайте се подходящо при всяка молитва! И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той не обича разхищаващите.
- 32.** Кажи: "Кой възбрани украсата на Аллах, която Той създаде за Своите раби, и благата от препитанието?" Кажи: "В Дена на възкресението те ще са всецяло за онези, които вярват през земния живот." Така разясняваме знаменията за хора знаещи.
- 33.** Кажи: "Моят Господ възбрани само скверностите, явните от тях и скритите, и греха, и гнета без право, и да съдружават Аллах с онова, на което не е низпослал довод, и да говорите за Аллах онова, което не знаете."
- 34.** За всяка общност има срок. И щом сръкът им дойде, и с миг дори не ще го забавят, и не ще го изпреварят."
- 35.** О, синове на Адам, явят ли ви се пратеници измежду вас, разказвайки ви за Моите знамения, то за онези, които се побоят и поправят, не ще има страх и не ще скърбят.
- 36.** А които взимат за лъжа Нашите знамения и се големеят пред тях, те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.
- 37.** А кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах или взима за лъжа Неговите знамения? Тези ще получат своя дял от книгата, докато им се явят изпратените от Нас да приберат душите им, и кажат: "Къде е онова, което сте призовавали вместо Аллах?" Ще кажат: "Скрих се от нас." И ще засвидетелстват за себе си, че са били неверници.
- 38.** Ще каже: "Влезте в Огъня сред отминали преди вас общности от джинове и хорал!" Всякога, щом влезе общност, тя ще проклина предходната. Когато всички се настигнат там, последните ще кажат за първите: "Господи наш, тези ни заблудиха, въздай им от Огъня двойно мъчение!" Ще каже: "За всеки е двойно, ала вие не знаете."
- 39.** И първите от тях ще кажат на последните: "Вие нямахте пред нас предимство. Вкусете и вие мъчението за онова, което сте придобили!"
- 40.** На онези, които взимат за лъжа Нашите знамения и се големеят пред тях, не ще им бъдат разтворени небесните двери и не ще влязат в Рај, додека камила не мине през иглено ухо. Така въздаваме на престъпниците.
- 41.** За тях от Огъня има и постеля, и покрива отгоре им. Така въздаваме на угнетителите.
- 42.** А които вярват и вършат праведни дела – на всяка душа възлагаме само по силите ѝ. Тези са обитателите на Рај. Там ще пребивават вечно.
- 43.** И ще премахнем от сърцата им всяка омраза. Ще текат сред тях реките. И ще казват: "Слава на Аллах, Който ни напъти за това! Нямаше да сме на правия път, ако Аллах не бе ни напътил. Пратениците на нашия Господ дойдоха с истината." И ще бъдат призовани: "Ето го Рај, оставен ви в наследство заради онова, което сте вършили."
- 44.** И обитателите на Рај ще извикат към обитателите на Огъня: "Открихме, че онова, което ни обеща нашият Господ, е истина, а дали и вие открихте, че онова, което ви обеща вашият Господ, е истина?" Ще кажат: "Да." И гласатай ще прогласи сред тях: "Проклятието на Аллах е върху угнетителите,
- 45.** които възпират от пътя на Аллах, стремейки се да изкривят пътя, и отвъдния живот отричат."
- 46.** Между тях ще има преграда, а върху Стената – мъже, които узnavат всеки по неговия белег. Те ще викат към обитателите на Рај: "Мир вам!" Не са влезли там, а копнеят.
(Араф – високи крепостни стени или планина между Рај и Ада, където ще останат онези, които имат по равен брой благодеяния и грехове, докато Аллах пожела да вземе решение за тях. По-късно, с добивайки се с Неговото опрощение, и те ще влязат в Рај. Белегът на обитателите на Рај е озареното лице, а почернялото е белегът на обитателите на Ада.)
- 47.** И когато погледите им ще бъдат обърнати към обитателите на Огъня, ще рекат: "Господи наш, не ни слагай заедно с хората – угнетатели!"
- 48.** И хората върху Стената ще извикат към мъже, които узnavат по техния белег, и ще кажат: "Не ви избави това, че трупахте и се възгордявахте.
- 49.** Тези ли са, за които се клехте, че Аллах не ще ги дари с милост?" [А на хората от Стената ще се рече:] "Влезте в Рај! Не ще има страх за вас и не ще скърбите."
- 50.** И обитателите на Огъня ще викат към обитателите на Рај: "Излейте за нас от водата или от онова, с което ви препитава Аллах!" Ще рекат: "Възбрани ги Аллах за неверници,
- 51.** които взеха своята религия за забавление и за игра, и ги съблазни земният живот. Днес ги забравяме Ние, както и те забравиха за срещата в този тежен Ден, и отхвърлиха Нашите знамения."
- 52.** Донесохме им Книга, която разяснихме със знание – напътствие и милост за хора вярващи.
- 53.** Нима очакват друго освен нейното тълкуване? В Дена, когато дойде нейното тълкуване, онези, които го забравиха преди, ще кажат: "Пратениците на нашия Господ бяха донесли истината. Имаме ли застъпници, да се застъпят за нас? Или да бъдем върнати и ще правим друго, а не онова, което сме правили?" Те се погубиха и се скри от тях онова, което измисляха.
- 54.** Вашият Господ е Аллах, Който сътвори небесата и земята в шест дена, после се въздишка [бездобен] Той на Трона. Покрива Той с нощта дена, който я следва беспрер. И слънцето, и луната, и звездите са покорни на Неговата повеля... Негови са творението и повелята. Благословен е Аллах, Господа на световете!
- (Някои тълкуватели интерпретират шестте дни, споменати в знамението като шест периода от време. За Всевишния Аллах денят означава и миг, и дълъг период от време. В сура 22: 47 се известява за един ден на Аллах, продължил по наши изчисления хиляда години, а в сура 70: 4 се споменава за ден, който продължавал по наши изчисления петдесет хиляди години. И така, при Аллах дененощето е относително понятие, което обозначава различни интервали от време. Денят, споменат в горното знамение, обозначава периода на образуването на небесата и земята. С други думи, Аллах е създал в шест дни вселената, т.е. – в шест периода от време. В сура 41: 7–12 това е описано с по-големи подробности.)*
- 55.** Зовете своя Господ със смирение и дори в уединение! Той не обича престъпвашите.
- 56.** И не рушете по земята, след като е в порядък! И Го зовете със страх и копнеж! Милостта на Аллах е близо до добродетелните.
- 57.** Той е Онзи, Който праща ветровете като благовестие пред Своята милост. Когато понесат тежък облак, Ние го насочваме към мъртва земя и изливаме там водата, и изваждаме с нея всякакви плодове. Така изваждаме и мъртвите, за да се поучите.

- 58.** В добрата страна растението изниква с позволението на нейния Господ, а в лошата то едва изниква с мъка. Така разясняваме знаменията на хора признателни.
- 59.** Изпратихме Нух при неговия народ и той каза: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямате друг бог освен Него! Страхувам се за вас от мъчение във великия Ден.”
(Нух, мир нему, е смятан за първия пратеник на Аллах. Той идва, след като за първи път в човешката история за богове били приеми идоли, т.е. след първото съдружаване с Аллах. По-нататък се изреждат следващи поколения народи, назовавани с имената на техните водачи.)
- 60.** Знатните от неговия народ казаха: “Виждаме, че си в явна заблуда.”
- 61.** Каза: “О, народе мой, не съм в заблуда, а съм пратеник от Господа на световете.
- 62.** Съобщавам ви посланието на своя Господ и ви наставлявам, и знам от Аллах онова, което вие не знаете.
- 63.** Нима се удивихте, че ви е дошло напомняне от вашия Господ с мъж измежду вас, за да ви предупреди и за да се побоите, та дано бъдете помилвани?”
- 64.** Но го взеха за лъжец и спасихме него и онези, които бяха с него на Кораба, и издавахме онези, които взеха за лъжа Нашите знамения, защото бяха хора слепи.
- 65.** И при адитите пратихме брат им Худ. Каза: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямате друг бог освен Него! Нима не се боите?”
- 66.** Знатните от народа му, които бяха неверници, казаха: “Виждаме, че си изпаднал в глупост и те смятаме за един от лъжците.”
- 67.** Каза: “О, народе мой, не съм изпаднал в глупост, а съм пратеник от Господа на световете.
- 68.** Известявам ви посланието на своя Господ и съм за вас достоверен наставник.
- 69.** Нима се удивихте, че ви е дошло напомняне от вашия Господ с мъж измежду вас, за да ви предупреди? Спомнете си как Той ви стори наследници подир народа на Нух и ви надбави ръст сред създанията! И помнете благата на Аллах, за да сполучите!”
- 70.** Казаха: “Нима дойде при нас, за да служим единствено на Аллах и да изоставим онова, на което са служили башите ни? Донеси ни онова, което ни обещаваш, ако говориш истината!”
- 71.** Каза: “Вече заслужихте наказание и гняв от своя Господ. Нима спорите с мен за имена, които вие и вашите бащи именувахте? Аллах не им е низпославал довод. Чакайте! И аз ще чакам с вас.”
- 72.** С милост от Нас спасихме него и онези, които бяха с него, и изкоренихме последния от онези, които взеха за лъжа Нашите знамения и не вярваха.
- 73.** И при самудяните пратихме брат им Салих. Каза: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямате друг Бог освен Него! При вас дойде вече ясен знак от вашия Господ. Това е камилата на Аллах – знамение за вас. Оставете я да пасе по земята на Аллах и не я докосвайте със зло, иначе ще ви обхване болезнено мъчение!
- (Когато на самудяните бил изпратен като пророк техният събрат Салих, те казали: “Ако наистина си пророк, помоли се от този камък да излезе камила, тогава ще повярваме, че си пророк.” Салих се помогол и от камъка излязла камила, както поискали. Част от онези, които видели това чудо, повярвали в него, а другите продължили да живеят в неверие. Въпреки че Салих наредил народът му да не посяга на камилата, те я убили. После този пророк напуснал земята, където живеел, а народът му погинал от силно земетресение.)*
- 74.** Спомнете си как Той ви стори наследници подир адитите и ви настани по земята! Правите в равнините й дворци и дълбаете в планините домове. Помнете благата на Аллах и не сеайте развали по земята, рушейки!”
- 75.** Знатните от народа му, които се възгордяха, казаха на вярващите измежду онези, които бяха немощни: “Нима знаете, че Салих е изпратен от неговия Господ?” Казаха: “Вярваме в онова, с което е изпратен.”
- 76.** Онези, които се възгордяха, казаха: “Ние не вярваме в онова, в което вие повярвате.”
- 77.** И заклаха камилата, и пренебрегнаха повелята на своя Господ, и казаха: “О, Салих, донеси ни онова, което ни обещаваш, ако си от пратениците!”
- 78.** И ги обхвана сътресението, и осъмнаха безжизнени в домовете си.
- 79.** А той се отвърна от тях и каза: “О, народе мой, съобщих ви посланието на своя Господ и ви наставлявах, ала вие не обичате наставниците.”
- 80.** И пратихме Лут, който каза на своя народ: “Нима вършите скверността, която преди вас не е сторвал никой народ?”
- 81.** При мъжете ходите със страст наместо при жените. Вие сте хора престъпващи.”
(Лут бил изпратен като пророк при жителите на град Содом, които вършили нечувани хомосексуални деяния. Те не се вслушали в наставленията му и продължили своите безчестия. Накрая този пророк напуснал града през нощта заедно с повярватите. А народът му бил погубен от пороен дъжд и земетресение.)
- 82.** А отговорът на народа му бе само да кажат: “Прогонете ги от вашето селище! Те били хора, които се пазят чисти.”
- 83.** И спасихме него и семейството му, освен неговата жена. Тя бе от оставащите.
- 84.** И изсипахме отпоре им дъжд [от нажежени камъни]. Виж какъв е краят на престъпниците!
- 85.** И при мадянитите пратихме брат им Шуайб. Каза: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямате друг Бог освен Него! При вас дойде вече ясен знак от вашия Господ. Изпълвайте мярката и везната, и не смалявайте от нещата на хората! И не рушете по земята, след като е в порядък! Това е най-доброто за вас, ако сте вярващи.
- 86.** И не заставайте на всеки друм, като заплашвате и възлирате от пътя на Аллах вярващия в Него, и се стремите да изкривите пътя! И си спомнете как бяхте малцина, а Той ви умножи! И вижте какъв е краят на рушащите!
- 87.** И ако група от вас повярва в онова, с което бях изпратен, а група не повярва, потърпете, докато Аллах отсъди помежду ни! Той е Най-добрия съдник.”
- 88.** Знатните от народа му, които се възгордяха, казаха: “Ще те пропъдим от нашето селище, о, Шуайб, заедно с онези, които повярваха с теб, или ще се върнете към вярата ни.” Каза: “Дори и ако сме отвратени от нея?”
- 89.** Ние ще сме измислили лъжа за Аллах, ако се върнем към вашата вяра, след като Аллах ни е избавил от нея. Не ни подобава да се върнем към това, освен ако пожелае Аллах, нашият Господ. Обгръща нашият Господ със знание всяко нещо. На Аллах се уповаваме. Господи наш, отсъди между нас и народа ни с правдата! Ти си Най-добрия съдник.”
- 90.** И знатните от народа му, които бяха неверници, казаха: “Ако последвате Шуайб, тогава ще сте губещи.”
- 91.** И ги обхвана сътресението, и осъмнаха безжизнени в домовете си.
- 92.** Които взеха за лъжец Шуайб, сякаш не бяха пребивавали там. Които взеха за лъжец Шуайб, те бяха губещи.
- 93.** И се отвърна от тях, и каза: “О, народе мой, известих ви посланието на своя Господ и ви наставлявах. И как да скърбя за хора-неверници?”
- 94.** И не изпращахме в никое селище пророк, без да притиснем жителите му със злочестие и беда, за да се смирят.
- 95.** Сетне подменяхме лошото с добро, докато се умножат и кажат: “И нашите бащи ги засягаше и беда, и радост.” И ги сграбчахме Ние внезапно, без да усетят.
- 96.** А ако жителите на селищата бяха повярвали и бяха се побояли, щяхме да разтворим пред тях дарове от небето и от

земята. Ала те отричаха и ги сграбчвахме заради онова, което са придобили.

97. Нима жителите на селищата имаха сигурност, че Нашето мъчение не ще ги сполети нощем, докато слит?

98. Или жителите на селищата имаха сигурност, че Нашето мъчение не ще ги сполети сутрин, докато се развлечат?

99. Нима те бяха в безопасност пред замисъла на Аллах? Само губещите хора смятат, че са в безопасност пред замисъла на Аллах.

100.Нима Той не показа на онези, които наследиха земята след найните [предишни] жители, че ако Ние желаем, бихме ги поразили заради греховете им и бихме запечатали сърцата им, та да не чуват?

101.За тези селища ти съобщаваме някои вести. Техните пратеници им донесоха ясните знаци, но не повярваха те в онова, което преди взимаха за лъжа. Така запечатва Аллах сърцата на неверниците.

102.И не намерихме у мнозинството им обет, а намерихме, че мнозинството им са нечестивци.

103.После подир тях с Нашите знамения проводихме при Фараона и знатните му хора Муса, а те ги отхвърлиха. Виж какъв е краят на рушащите!

104.И каза Муса: "О, Фараоне, аз съм пратеник от Господа на световете.

105.Мой дълг е да казвам за Аллах само истината. Донесох ви ясен знак от вашия Господ. Тъй че изпрати заедно с мен синовете на Израил!"

106.Каза [Фараонът]: "Щом си донесъл знамение, представи го, ако говориш истината!"

107.И [Муса] метна тоягата си, и ето я – явна змия!

108.И извади ръката си, и ето я – сияйнобяла за гледащите!

(*Тоягата, която се превръща в змия, е първото, а блестящата ръка – второто чудо – знамение за Муса.*)

109.Знатните от народа на Фараона казаха: "Този е вещ магьосник,

110.който иска да ви пропъди от вашата земя." [А Фараонът рече:] "И какво ще посъветвате?"

111.Казаха: "Дай отсрочка на него и брат му, и прати по градовете събирачи,

112.да ти доведат всички вещи магьосници!"

113.И надходха магьосниците при Фараона. Казаха: "Наистина ли ще получим отплата, ако ние победим?"

114.Каза: "Да, и ще бъдете от приближените."

115.Казаха: "О, Муса, ти ли ще мятashi, или ние да мятаме?"

116.Каза: "Вие мятайте!" А когато метнаха, омагьосаха очите на хората и ги ужасиха, и показаха велика магия.

117.И дадохме на Муса откровение: "Метни своята тояга!" И ето я – погълща онова, с което измамват!

118.И се установи правдата, и се провали онова, което направиха.

119.И бяха победени там, и станаха унизени.

120.А магьосниците паднаха, свеждайки чела до земята в судъждуд.

121.Казаха: "Появявахме в Господа на световете,

122.Господа на Муса и Харун!"

123.Каза Фараонът: "Нима му повярвахте, преди аз да съм ви позволил? Това е лукавство, което вие замислихте в града, за да прогоните от него жителите му. Но ще разберете!"

124.Ще ви отсека ръцете и краката кръстом, после всички ви ще разпъна."

125.Казаха: "При своя Господ ще се завърнем.

126.Отмъщаваш ни само защото повярвахме в знаменията на нашия Господ, когато дойдоха при нас. Господи наш, изпълни ни с търпение и приberи ни отгадени на Теб!"

127.А знатните от народа на Фараона казаха: "Нима ще оставиш Муса и народа му да сеят развала по земята и да изоставят теб и твоите богове?" Каза: "Ще избием синовете им и ще пощадим жените им. Ние сме техни господари."

128.Каза Муса на своя народ: "Зовете за подкрепа Аллах и търпете! Земята е на Аллах. Дава я Той в наследство на когото пожелае от Своите раби, а краят принадлежи на богообразливите."

129.Казаха: "Бяха ни причинени страдания и преди да дойдеш, и след като дойде при нас." Каза: "Може вашият Господ да погуби врага ви и да ви стори наследници на земята, за да види как ще постъпите."

130.И наказахме хората на Фараона с години [на суша] и с недоимък от плодове, за да се поучат.

131.И когато добрината идваше при тях, казваха: "Наша е тя!", а сполетеше ли ги злина, приписваха я на Муса и на онези, които са с него. Ала злочествието им е от Аллах, но повечето от тях не знаят.

132.И казаха: "Каквото и знамение да ни донесеш, за да ни омагьосаш с него, не ще ти повярваме."

133.И им изпратихме потопа и скакалците, и въшките, и жабите, и кръвта очевидни знамения. Но се големееха и бяха престъпни хора.

(*Понеже не повярвали на Муса, Всевишният Аллах изпратил на египтяните потоп, а по-късно – един подир друг – рояци скакалци, въшки, жаби. По-нататък направил така, че при всяко докосване на вода тя се превръщала в кръв. За да престанат тези беди, египтяните се обърнали към пророка Муса, той се помолил на Аллах и бедите секнали, ала хората казали: "О, Муса, ти си бил голям магьосник!" Й пак не повярвали.*)

134.Щом наказанието се стовареше върху тях, казваха: "О, Муса, призови ни твоя Господ с онова, което ти е обещал! Ако снемеш от нас наказанието, непременно ще ти повярваме и ще изпратим с теб синовете на Израил."

135.И щом снемахме от тях наказанието за срок, който да достигнат, ето ги – нарушават обета!

136.И им отмъстихме, и ги издавахме в морето, защото взимаха за лъжа Нашите знамения и бяха нехайни към тях.

137.И оставихме в наследство на народа, който бе потъпкан, земите и на изток, и на запад, които Ние благословихме. Съдбна се добрата дума на твоя Господ към синовете на Израил, защото изтърпяха. И опустошихме онова, което са направили Фараонът и неговият народ, и онова, което са въздигнали.

138.И преведохме синовете на Израил през морето, и минаха покрай хора, посветили се на своите идоли. Казаха: "О, Муса, направи ни божество, както те си имат божества!" Каза: "Наистина сте хора невежи.

139.За тези е погубено онова, което имат и е напразно онова, което вършат."

140.Каза: "Нима друг, а не Аллах ще ви търся за бог, след като ви предпочете Той пред народите [тогава]?"

141.И ви спасихме от хората на Фараона, които ви наложиха най-лошото наказание избиваха синовете ви, а пощадяваха жените ви. В това имаше за вас велико изпитание от вашия Господ.

142.И определихме за Муса трийсет нощи, и ги допълнихме с още десет. И се изпълни времето, определено от неговия Господ, за четирийсет нощи. Тогава Муса каза на брат си Харун: "Замести ме пред мой народ и поправяй, и не следвай пътя на рушащите!"

143.И когато Муса дойде за определеното от Нас време, и неговият Господ разговаря с него, рече: "Господи, покажи ми се, да Те погледна!" Рече: "Не ще Мe видиш, ала погледни към Планината! И ако се задържи на мястото си, ще Me

видиш.” А когато неговият Господ се яви на Планината, Той я срина на прах. И припадна Муса поразен. А когато се опомни, рече: “Всичист си Ти! Разкайвам се пред Теб. Аз съм първият вярващ.”

144.Каза: “О, Муса, Аз теб избрах над хората чрез Моите послания и Моето Слово. Вземи онова, което ти дарих, и бъди от приятелните!”

145.И му написахме върху скрижалите от всяко нещо поучение и обяснение за всяко нещо. “Придържай се твърдо към тях и повели на своя народ да се придържа към най-прекрасните! Аз ще ви покажа Дома на нечестивците.

146.От Моите знамения ще отклоня онези, които без право се възгордяват на земята. Каквото и знамение да видят, те не вярват в него. И да видят пътя на благоразумието, не ще го приемат за път. А ако видят пътя на заблудата, ще го приемат за път. Това е, защото взимат за лъжа Нашите знамения и са нехайни към тях.

147.А които взимат за лъжа Нашите знамения и срещат с отвъдния живот, делата им пропадат. Нима ще им се въздаде за друго освен за онова, което са извършили?”

148.А после народът на Муса направи от украсенията си образ на телец, който мучи. Не видяха ли, че той не им говори и не ги води по правия път? Приеха го и станаха угнетатели.

149.И когато съжалха, и разбраха, че са се заблудили, казаха: “Ако нашият Господ не се смили над нас и не ни оправди, ще сме от губещите.”

150.И когато Муса се завърна разгневен, огорчен при своя народ, каза: “Колко лошо сте постъпили, след като ви оставих! Нима искахте да ускорите повелята на вашия Господ?” И хвърли скрижалите, и сграбчи брат си за главата, и го дръпна към себе си. [Брат му] каза: “О, сине на майка ми, народът ме взе за безсилен и едва не ме уби. Не предизвиквай у враговете злодейство към мен и не ме причисляй към угнетателите!”

151.Рече [Муса]: “Господи, оправди мен и брат ми, и ни въведи в Своето милосърдие! Ти си Най-милосърдния от милосърдните.”

152.Които приеха телца, ги сполетя гняв от техния Господ и унижение в земния живот. Така наказваме набеждаващите.

153.А за които вършат злини, после се покаят и повярват, твой Господ след това е оправдаващ, милосърден.

154.И когато гневът стихна у Муса, той взе скрижалите. Вписано е в тях напътствие и милост за онези, които се страхуват от своя Господ.

(*Израиляните се разказали за това, че се покланяли на телца и Аллах Всешишиня повелил на пророка Муса да доведе избрани от него седемдесет представители на племето, всички заедно да помолят за прошка. Следващото знамение разкриava това събитие.*)

155.И Муса избра от своя народ седемдесет мъже за определеното от Нас време. И когато ги обхвана сътресението, рече: “Господи мой, ако ти пожелаеше, би ги погубил заедно с мен преди. Нима ще ни погубиш заради онова, което извършиха глупците сред нас? То е само Твоето изпитание. Оставяш с него Ти в заблуда когото пожелаеш и напътваш Ти когото пожелаеш. Ти си нашият Покровител, оправди ни, помилвай ни! Ти си Най-добрия от прощаващите.

156.Пиши ни доброта и в земния живот, и в отвъдния! Ние се завърнахме покаяни при Теб.” Каза [Аллах]: “С Моето мъчение поразявам когото пожелаят. Моето милосърдие обхваща всяко нещо – ще го пиша на онези, които са богообразливи и дават милостинята закат, и на онези, които вярват в Нашите знамения,

157.онези, които следват Пратеника, неграмотния Пророк, когото откриват записан у тях в Тората и Инджила. Той им повелява одобряването и ги въздържа от отреченото, и им разрешава благините, и им възбранява скверностите. И снема бремето и оковите, които са на тях. Които му повярват и го почитат, и го подкрепят, и следват Светлината, низпослана с него, тези са сполучилите.”

(*Аллах Всешишиня го назовава “неграмотния пророк”, но макар и неграмотен, той притежавал цялата зрелост на познанието. Това е наистина чудо.*

Важно е да се отбележи, че и в Стария, и в Новия завет се подсказва за появата на Мухамед, мир нему, като последен Пратеник на Аллах. Най-ясното от тези указания се съдържа в Йоан: “И аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, да бъде с вас до века.” (14: 16) Гръцката дума параклесос, която се тълкува от християните като “Светия Дух”, може да се прочете и като периклютос – гръцкият еквивалент на Мухамед “Възхваливан”.)

158.Кажи: “О, хора, аз съм Пратеника на Аллах при всички вас – на Онзи, Чиято е властта над небесата и над земята. Няма друг бог освен Него. Той отрежда и живота, и смъртта. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник – неграмотния Пророк, който вярва в Аллах и в Неговите Словя, и го следвайте, за да сте напътвани!”

159.И сред народа на Муса има общност, която напътва с истината и с нея отсъжда справедливо.

160.И ги разделихме [синовете на Израил] на дванайсет рода–общности. И дадохме на Муса откровение, когато народът му го помоли за вода: “Удари с тоягата си камъка!” И изблизнаха дванадесет извора от него. Вече всички хора знаеха мястото си за пиење. И ги засеняхме с облака, и спуснахме над тях манината и пълдъците: “Яжте от благата, които ви дарихме!” Не Нас угнетиха, а себе си угнетиха.

161.И когато им бе речено: “Обигавайте това селище и яжте оттам, откъдето пожелаете, и кажете: “Опрощение!”, и влезте през вратата, кланяйки се, Ние ще ви оправдим прегрешенията! И ще надбавим за благодетелните.”

162.Ала угнетателите подмениха с друго словото, което им бе казано. И пратихме върху тях наказание от небето, защото бяха угнетатели.

163.И ги питай [о, Мухамед] за селището, което бе край морето – как престъпваха в Съботата, как в деня на тяхната Събота рибите им издаваха по повърхността, а в ден, когато не празнуват Съботата, не издаваха при тях. Така ги изпитахме, защото бяха нечестивци.

(*Аллах Всешишиня забранил на израиляните да ловуват в събота и заповядал да почнат този ден. Тогава рибата излизала на повърхността на водата и плувала на воля, а в другите дни не излизала. Това било изпитание от Аллах, ала израиляните не издръжали и започнали да ловят риба и в този ден.*)

164.И когато една група от тях рече: “Зашо увещавате народ, който Аллах ще погуби и ще мъчи с тежко мъчение?”, рекоха: “За извинение пред вашия Господ и за да се побоят!”

165.И когато забравиха какво им бе припомнено, спасихме онези, които възбраняват злото, и сграбчихме със суроно мъчение онези, които угнетяваха, защото бяха нечестивци.

166.И щом пренебрегнаха онова, което им бе възбранено, им рекохме: “Бъдете маймуни презрени!”

167.Твой Господ прогласи, че непременно ще изпраща срещу тях до Дена на възкресението някои, които ще им причиняват най-суроно мъчение. Твой Господ е бърз в наказанието. Той е оправдаващ, милосърден.

168.И ги разделихме на общности по земята. Сред тях има и праведници, сред тях има и други освен това. И ги изпитахме с добрините и злините, за да се завърнат.

169.И остана след тях потомство, което наследи Писанието. Взимат мимолетностите на този свят и казват: “Ще ни се оправди.” И ако пак им дойде подобна мимолетност, взимат я. Не бе ли взет от тях обет в Писанието, че ще казват за

Аллах единствено истината? А изучаваха онова, което е в него. Отвъдният дом е най-доброто за онези, които се боят. Нима не проумявате?

170.А които твърдо се придържат към Писанието и отслужват молитвата – Ние не погубваме отплатата на подобряващите.

171.И когато въздигнахме Планината над тях, сякаш е облак, и помислиха, че ще падне отгоре им [рекохме]:
“Придържайте се твърдо към онова, което ви дадохме и помнете какво има в него, за да се побоите!”

172.И когато твой Господ извади от синовете на Адам, от гърба им, тяхното потомство, и ги накара да засвидетелстват за себе си: “Не съм ли Аз вашият Господ?”, казаха: “Да, свидетели сме.” Да не кажете в Деня на възкресението: “Бяхме нехайни за това!”

173.Или да не кажете: “Нашите бащи съдружаваха преди, а ние бяхме потомство след тях. Нима ще ни унищожиши заради онова, което провалящите вършеха?”

174.Така им разяснявам знаменията, за да се завърнат.

175.И прочети им вестта за онзи, на когото дарихме Нашите знамения, а той се изпълзна от тях. И сатаната го направи свой последовател, и стана той един от заблудените.

176.А ако пожелаехме, щяхме да го въздигнем с тях. Алла той се привърза към земята и последва страсти си, и е като кучето нахвърлиши ли му се, задъхва се, изплезило език, и оставиши ли го, задъхва се пак. Това е примерът за хората, които взимат за лъжа Нашите знамения. И им разказвай разказите, за да премислят!

177.Колко лош пример са хората, които взимат за лъжа Нашите знамения и угнетяват себе си!

178.Когото Аллах напъти, той е на правия път, а когото остави в заблуда, тези са губещите.

179.Създадохме за Ада много от джиновете и от хората. Имат сърца, с които не разбираят, имат очи, с които не виждат, имат уши, с които не чуват. Те са като добитька, даже са по-заблудени. Те са нехайните.

180.Аллах има Най-прекрасните имена. Зовете Го с тях и оставете онези, които богохулстват с Неговите имена! Ще им се въздаде за онова, което вършат.

181.Сред сътворените от Нас има общност, която напътва с истината и с нея отсъжда справедлива.

182.А които взимат за лъжа Нашите знамения, ще ги въвлечем [в гибел] оттам, откъдето не ще узнаят.

183.Ще им дам отсрочка. Силна е Моята промисъл.

184.Нима не разсъдиха? Няма никаква лудост у техния другар [Мухаммед]. Той е само явен предупредител.

185.Нима не погледнаха към царството на небесата и на земята, и към нещата, които Аллах е сътворил, и че може срокът им да е наблизил? И в кое слово подир това ще повярват?

186.Когото Аллах оставя в заблуда, за него няма водител. И ги оставя в тяхната престъпност да се лутат.

187.Питат те за Часа: “Кога ще настъпи?” Кажи: “Знанието за него е само при мя Господ. Само Той ще изяви неговото време. Терне този [Час] на небесата и на земята. Ще дойде при вас съвсем внезапно. Питат те, сякаш си осведомен за него. Кажи: “Знанието за това е само при мя Господ, ала повечето хора не проумяват.”

188.Кажи: “Не владея за себе си нито полза, нито вреда, освен ако Аллах не го е пожелал. И ако знаех неведомото, щях да си увеличи доброот и нямаше да ме засяга злото. Аз съм само предупредител и благовестител за хора вярващи.

189.Той е Онзи, Който ви сътвори от един човек и стори от него съпругата му, за да намери при нея спокойствие. И след като я облада, тя понесе лек товар и продължи с него. А когато натежа, двамата призоваха Аллах, своя Господ: “Ако ни дариш читаво дете, ще сме признателни.”

190.И когато им дари читаво дете, те Му отредиха съдружници в онова, което им е дарил. Всевишен е Аллах над онова, с което Го съдружават!

(От знамението се подразбира, че не Адам и Хаяуа [Ева] съдружават с Аллах, а тяхното потомство.)

191.Нима съдружават с Него такива, които нищо не творят, а самите те са сътворени?

192.И не могат да им помогнат, нито на себе си помагат.

193.И ако ги зовете към правия път, не ви следват. Едно и също е за вас дали ще ги зовете, или ще мълчите.

194.Онези, които зовете вместо Аллах, са раби, подобни на вас. Призовете ги, нека ви отклинят, ако говорите истината!

195.Нима те имат крака, с които ходят, или ръце, с които хващат, или очи, с които виждат, или уши, с които чуват? Кажи: “Призовете вашите съдружници, после ме надхитрайте и не ме изчаквайте!”

196.Моят покровител е Аллах, Който низпосла Книгата. Той покровителства праведниците.

197.Онези, които зовете вместо Него, не могат да ви помогнат, нито на себе си помагат.”

198.И ако ги зовеш към правия път, не чуват. И ги виждаш да те гледат, ала не съзират.

199.Придържай се към слизходженето и повелявай приличието, и страни от невежите!

200.А ако те изкуси от сатаната изкушение, потърси убежище при Аллах! Той е всечуващ, всезнаещ.

201.Когато натрапливо видение от сатаната засегне богобоязливите, те си спомнят [за Аллах] и ето ги зрящи!

202.А [сатаните] въвлечат в заблуда своите братя, после не престават.

203.И не им ли донесеш знамение, казват: “Зашо не си го ти създал?” Кажи: “Аз следвам само онова, което ми се разкрива от мя Господ. Това са прозрения от вашия Господ, и напътствие, и милост за хора вярващи.

204.Когато се чете Коранът, слушайте го и мълчете, за да бъдете помилвани!”

205.Споменавай своя Господ в душата си със смирене и страх, без гръмки слова сутрин и вечер, и не бъди от нехайните!

206.[Ангелите,] които са при твоя Господ, не се големеят да Му служат, възхваляват Го и Му се покланят в суджуд.

8.

СУРА АЛ-АНФАЛ (ПРИДОБИТОТО ВЪВ ВОЙНА)

Мединска, с изключение на знамения от 30 до 36, които са мекански. Съдържа 75 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Питат те за придобитото във война. Кажи [о, Мухамед]: “Придобитото е на Аллах и на Пратеника. Бойте се от Аллах и се помирявайте взаимно, и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник, ако сте вярващи!”

2. Вярващите са онези, които щом бъде споменат Аллах, сърцата им тръпнат, и щом им бъдат четени Неговите знамения, те усиливат вярата им, и на своя Господ се уповават;

3. които отслужват молитвата и от онова, което сме им дали, раздават.

- 4.** Тези са истинските вярващи. За тях има степени при техния Господ, и оправдание, и щедро препитание –
5. както твойт Господ те изведе от дома ти с истината, а на част от вярващите [това] не им хареса,
6. спорейки с теб за истината, след като тя пролича, – сякаш ги водят към смъртта и я виждат.
(През втората година по хиджера съдружаващите от Мека изпратили до Дамаск търговски керван начело с Абу Суфян. Когато Пратеника на Аллах узнал за завръщането му, решил да го спре. Потегли с повече от триста свои сподвижници. Ала Абу Суфян, осведомен за това, изпратил вест на курайшите да му се притекат на помощ, същевременно променил маршрута и спасил кървана. Мюсюлманите вече требовало да се сражават с хилядната армия на Кураиш. Една част от сподвижниците на Пророка проявили съдържаност и казали: "Ние потеглихме, за да пленим кървана, не сме готови за такава битка." Накрая постигнати съгласие да се сражават и победата била извоювана от мюсюлманите.)
- 7.** И когато Аллах ви обеща, че едната от двете групи ще е ваша, вие пожелахте онази, която е без оръжие, да е ваша. А Аллах искаше да възциари правдата със Своите Слова и да прекърши неверниците,
8. за да възциари правдата и да отмири лъжата, дори престъпниците да възnenавиждат това.
9. Когато призовахте своя Господ за помощ, Той ви откликна: "Аз ще ви подкрепя с хиляда ангели един след друг."
10. Аллах стори това само за радостна вест и за да се успокоят с него сърцата ви. Помощта е единствено от Аллах. Аллах е всемогъщ, всемъдър.
11. Той ви покри с дрямка за успокоение от Него и ви изиспа вода от небето, за да ви пречисти с нея и да премахне от вас скверността на сатаната, и да укрепи сърцата ви, и да заякчи с това стъпките.
12. Твойт Господ разкри на ангелите: "Аз съм с вас. Подкрепяйте вярващите! Ще вселя Аз ужас в сърцата на неверниците. Бийте ги по вратовете, бийте ги по всички крайници!"
13. Това е, защото се възпротивиха на Аллах и на Неговия Пратеник. А за който се възпротиви на Аллах и на Неговия Пратеник, Аллах е сурор в наказанието.
14. Ето, как се изпитват мъчението на Огъня.
15. О, вярващи, когато срещнете неверниците в настъплението, не им обръщайте гръб в бягство!
16. А който им обърне гръб в този ден, освен с намерение за бой, или за да премине към друга [ваша] дружина, той вече се е навлякъл гнева на Аллах и мястото му е Адът. Колко лоша е тази участ!
17. Не вие ги убихте, а Аллах ги уби, и не ти хвърли, когато хвърли, а Аллах хвърли, за да подложи вярващите на добро изпитание от Него. Аллах е всечуващ, всезнаещ.
(Когато воините-курайши се устремили, за да влязат в битка с мюсюлманите, Пратеника на Аллах, мир нему, видигнал ръце и казал: "О, Аллах, Курайши добде с надменните си първенци, които изългаха твоя Пратеник. О, Аллах, умолявам Те да изпълни обещанието, което ми даде!" И когато двете множества се срещнали, той взел шепа пръсти и я хвърлил в лицата на ераговете. Тогава курайшите се заслепили и накрая претърпели поражение. В горното знамение се споменава за това и се разкрива, че всъщност Аллах е хвърлил пръстта, защото Пророка, мир нему, я хвърлил не от свое име, а от името на Аллах.)
18. Това е, защото Аллах обезсила коварството на неверниците.
19. Ако молехте за победа [о, неверници], ето, дойде ви победата. И престанете ли, то е най-доброто за вас. А ако повторите [враждата], и Ние ще повторим. Не ще ви помогнат тълпите ви с нищо, дори да са многобройни. Защото Аллах е с вярващите.
20. О, вярващи, покорявайте се на Аллах и на Неговия Пратеник, и не се отмияйте от него, след като [го] чувате!
21. И не бъдете като онези, които казват: "Чухме!", ала не чуват.
22. Най-лошите твари пред Аллах са глухите, немите, които не проумяват.
23. И ако Аллах откриеше добро у тях, би ги накарал да чуят, но дори ако ги накараše да чуят, те пак щяха да се отметнат, отдръпвайки се.
24. О, вярващи, откликувайте се на Аллах и на Пратеника, щом ви зове към онова, което ще ви съживи! И знайте, че Аллах стои между човека и сърцето му, и че при Него ще бъдете събрани!
25. И бойте се от изпитание, което не сполетява само угнетителите сред вас! И знайте, че Аллах е сурор в наказанието!
26. И помнете как бяхът малцина безсилни на земята, уплашени, че хората ще ви заловят, а Той ви даде убежище и ви подкрепи със Своята помощ, и ви даде от благата, за да сте признателни.
27. О, вярващи, не изменяйте на Аллах и на Пратеника, и не изменяйте на онова, което ви е поверено, знаеци!
28. И знайте, че имотите и децата ви са изпитание, и че при Аллах има огромна отплата!
29. О, вярващи, ако се бойте от Аллах, Той ще направи да разграничивате [доброто и злото], и ще ви избави от лошите ви постыпки, и ще ви опрости. Аллах е Владетеля на великата благодат.
30. И когато неверниците лукавстваха срещу теб, да те задържат или да те убият, или да те прокудят... Те лукавстват, а Аллах проваля тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.
31. И когато им бъдат четени Нашите знамения, казват: "Чухме вече. Ако пожелаем, и ние същото ще изречем. Това са само легенди на предците."
32. И когато рекоха: "О, Аллах, ако това е правдата от Теб, изиспи над нас камъни от небето или ни прати болезнено мъчение!"
33. Но не ще ги мъчи Аллах, докато си сред тях, и не ще ги мъчи Аллах, докато молят за оправдание.
34. Но как да не ги мъчи Аллах, щом възпират от Свещената джамия и не са нейни пазители? Пазителите ѝ са само богоизвъните, ала повечето от тях не проумяват.
35. И молитвата им при Дома бе само свирикане и пляскане. "Вкусете мъчението, защото бяхте неверници!"
36. Неверниците харчат своите имоти, за да възпират от пътя на Аллах. И ще ги харчат, после те ще са за тях печал, после ще бъдат надвити. Неверниците ще бъдат в Ада събрани,
37. за да отдели Аллах лошия от добрия и да нахвърля лошите един връз друг, и да ги струпа всички, та да ги вика в Ада. Тези са губещите.
38. Кажи на неверниците, че ако престанат, ще им се опрости онова, което е било по-рано, а ако упорстват известна е вече съдбата на предците.
39. И се сражавайте с тях, докогато не ще има заблуда и религията ще е на Аллах! А престанат ли – Аллах е зрящ за техните дела.
40. И отвърнат ли се, знайте, че Аллах е вашият Покровител! Най-прекрасният Покровител е Той и най-прекрасният Избавител!
41. И знайте, че каквото и да придобиете във война, то една петина от него е за Аллах и за Пратеника, и близките, и сираците, и нуждаещите се, и пътника [в неволя], ако вярвате в Аллах и в онова, което низпослахме на Своя раб в Деня

на разграничението, в деня, когато двете множества се срещнаха [при Бадр]. Аллах за всяко нещо има сила.

42. Вие бяхте на по-близкия склон на долината, те – на по-далечния склон, а керванът – ниско под вас. И дори да се бяхте уговорили, щяхте да се разминете в уговорката, ала – за да изпълни Аллах дело отредено, да погине при ясен знак погиващият и да живее при ясен знак оживявящият... Аллах е всечуващ, всезнаещ.
43. Аллах ти ги показа в твоя сън малцина. А ако ти ги покажеше мнозина, щяхте да паднете духом и да спорите по делото. Но Аллах ви спаси. Той знае съкровеното във сърцата.
44. И направи те да изглеждат малцина във вашите очи, когато се срещнахте, и ви умали в техните очи, за да изпълни Аллах дело отредено. Към Аллах се връщат делата.
45. О, вярващи, когато се сражавате с отред, устоявайте и споменавайте Аллах често, за да сполучите!
46. И се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник, и не се оспорвайте един друг, за да не се провалите и да изчезне силата ви! И търпете! Аллах е с търпеливите.
47. И не бъдете като онези, които излязоха от домовете си с надменност и за показ пред хората! Те възпират от пътя на Аллах. Аллах обгръща техните дела.
48. И разкраси пред тях делата им сатаната, и рече: “Няма кой да ви надвие днес сред хората, щом съм аз до вас.” Но щом двета отреда се съглеждаха, той се обърна на пети и рече: “Непричастен съм към вас. Аз виждам онова, което вие не виждате. Страхувам се от Аллах. Аллах е суров в наказанието.”
49. И лицемерите, и онези, които имаха болест във сърцата, рекоха: “Тези ги подмами тяхната религия.” А който се упновава на Аллах Аллах е всемогъщ, всемъдър.
50. И ако ти [о, Мухамед] би видял, когато ангелите прибират душите на неверниците, как ги удрят по лицата и по гърбовете: “Вкусете огненото мъчение!”
51. Така е заради онова, което ръцете ви направиха отнапред. Аллах никога не угнетава работите.
52. Както се случи с рода на Фараона и с онези преди тях. Отрекоха знаменията на Аллах и заради греховете им Аллах ги сграбчи. Аллах е всесилен, суров в наказанието.
53. Това е, защото Аллах не променя благодатта, с която е облагодетелствал хора, докато не променят себе си. Аллах е всечуващ, всезнаещ.
54. Както се случи с рода на Фараона и с онези преди тях. Взеха за лъжа знаменията на своя Господ и Ние ги погубихме заради греховете им, и издавихме рода на Фараона. Всички бяха угнетители.
55. Най-ловите твари пред Аллах са онези, които Го отричат и не вярват,
56. онези, от които ти получи обет, после нарушават своя обет всеки път и не се боят.
57. И ако ги срещнеш във война, прогони с поражението им онези, които ги следват, за да се поучат!
58. И ако те е страх от изменничество на някой народ, отхърли ги по същия начин! Аллах не обича изменниците.
59. И неверниците да не смятат, че са се отървали! Те не ше [Ни] убегнат.
60. И пригответе за тях колкото можете сили и бойни коне! Ще наплашите с тях врага на Аллах и вашия враг, и други освен тях, които вие не знаете, но Аллах ги знае. Каквото и да раздадете по пътя на Аллах, то ще ви се изплати и не ще бъдете угнетени.
61. И ако склонят за мир, склони и ти, и се упновавай на Аллах! Той е Всечуващия, Всезнаещия.
62. И поискат ли да те измамят, Аллах ти е достатъчен. Той е, Който те подкрепя със Своята помощ и с вярващите.
63. Обединява Той сърцата им. А ти и да раздадеш всичко, което е на земята, не би обединил сърцата им. Но Аллах ги обедини. Той е всемогъщ, всемъдър.
- (Мединските племена Аус и Хазрадж били разделени от безкрайни вражди. Встъпвали в кървави битки помежду си и загивали мнозина и от двете страни. След като Аллах ги удостоил с Ислама, Той започнал у тях чувството за мъст. Те се сдобрали и обединили.)*
64. О, Пророче, Аллах е достатъчен – за теб и за вярващите, които те следват.
65. О, Пророче, подбуждай вярващите към сражението! Ако сред вас има двайсет търпеливи, те ще надвият двеста; а ако сред вас има сто, те ще надвият хиляда от неверниците, защото са хора, които не проумяват.
66. Сега Аллах ви облекчи. Той знае, че у вас има слабост. И ако сред вас има сто търпеливи, те ще надвият двеста; а ако сред вас има хиляда, те ще надвият две хиляди с пъзволението на Аллах. Аллах е с търпеливите.
67. Не подобава на пророк да има пленници, докато не е воювал по земята [с неверници]. Вие искате благата на земния живот, а Аллах иска [за вас] отвъдния. Аллах е всемогъщ, всемъдър.
68. Щеше да ви засегне огромно мъчение за онова, което сте придобили, ако преди това Аллах не бе отсъдил,
69. затова яжте от придобитото във война – позволено, приятно, и бойте се от Аллах! Аллах е оправдващ, милосърден.
70. О, Пророче, какви са на пленниците, които са в ръцете ви: “Ако Аллах види добро във сърцата ви, ще ви даде по-добро от онова, което ви е взето, и ще ви опрости. Аллах е оправдващ, милосърден.
71. И ако искат да ти изменят, те вече измениха на Аллах преди, затова Той ти даде власт над тях. Аллах е всезнаещ, всемъдър.
72. Които повярваха и се преселиха, и се бореха чрез своите имоти и души по пътя на Аллах, и които приютиха и подкрепиха, те са близки един на друг. А които повярваха, ала не се преселиха нямат нищо от вашата придобивка, докато не се преселят. И помолят ли ви за помощ в религията, ваш дълг е помощта, освен ако е срещу народ с договор помежду вас и него. Аллах съзира вашите дела.
73. А които са неверници, те са близки един на друг. Не извършите ли това, ще има заблуда по земята и голяма развала.
74. А които вярват и се преселят, и се борят по пътя на Аллах, и тези, които приютяват и подкрепят, тези са истинските вярващи. За тях има оправдение и щедро препитание.
75. А които впоследствие повярват и се преселят, и се борят заедно с вас, те са от вас. И роднините са по-близки едни на други според Книгата на Аллах. Аллах всяко нещо знае.
- (Това знамение премахва традицията за унаследяване без родствена връзка – по предпочтение.)*

9.

**СУРА АТ-ТАУБА
(ПОКАЯНИЕТО)**

Мединска, с изключение на последните две знамения, които са мекански. Съдържа 129 знамения.

- Снемане от Аллах и от Неговия Пратеник на задълженията спрямо съдружаващите, с които се договорихте.
- Затова странствайте по земята [о, съдружаващи] четири месеца и знайте, че не ще обезсилите Аллах и че Аллах опозорява неверниците!

3. И прогласяване от Аллах и от Неговия Пратеник към хората в деня на най-голямото поклонение *хадж*, че Аллах е непричастен към съдружаващите, а също – Неговият Пратеник. И ако се покаете, за вас е най-доброто, а ако се отметнете, знайте, че не ще обезсилите Аллах! И възвести неверниците [о, Мухамед] за болезнено мъчение,
4. освен онези от съдружаващите, с които се договорихте и после не ви ощетиха с нищо, и не подкрепяха никого срещу вас. И приключете своя договор с тях до срока му! Аллах обича богоизливите.
5. А изтекат ли месеците на забрана, убивайте съдружаващите, където ги сварите, и ги хващайте, и ги обграждайте, и ги причаквайте на всяко място за засада! И щом се покаят и отслужват молитвата, и дават милостинята *закат*, сторете им път! Аллах е оправдаващ, милосърден.
6. И ако те моли за защита някой от съдружаващите, защити го, та да чуе той Словото на Аллах! После го заведи на безопасно за него място! Това е, защото са хора незнаещи.
7. Как може да има за съдружаващите договор с Аллах и с Неговия Пратеник, освен за онези, с които се договорихте при Свещената джамия? И докато са честни спрямо вас, бъдете честни спрямо тях и вие! Аллах обича богоизливите.
8. Как? Надвият ли ви, те не спазват спрямо вас нито родство, нито обет. Угаждат ви на думи, а сърцата им се противят. И повечето от тях са нечестивци.
9. Продават на ищожка цена знаменията на Аллах и възпират от Неговия път. Лошо е онова, което вършат!
10. Не спазват спрямо вярващи нито родство, нито обет. Тези са престъпващите.
11. И ако се покаят и отслужват молитвата, и дават милостинята *закат*, тогава те са ваши братя в религията. Разясняваме знаменията на хора проумяваци.
12. И ако нарушат клетвите си подир своя обет, и поругают вашата религия, сражавайте се с водителите на неверието, за да престанат! Нима клетви за тях.
13. [О, вярващи] нима не ще се сражавате с хора, които нарушиха своите клетви и възнамеряваха да изгонят Пратеника? Първом те настъпиха срещу вас. Нима се страхувате от тях? Аллах най-много заслужава да се страхувате от Него, ако сте вярващи.
14. Сражавайте се с тях! Аллах ще ги накаже с вашите ръце и ще ги опозори, и ще ви помага срещу тях, и ще изцери гърдите на хора вярващи,
15. и ще премахне гнева от сърцата им. Аллах приема покаянието на когото пожелае. Аллах е всезнаещ, всемъдър.
16. Или смятате, че ще бъдете оставени, без Аллах да узнае кои от вас се борят и взимат за довереник само Аллах и Неговия Пратеник, и вярващите? Сведущ е Аллах за вашите дела.
17. Съдружаващите нямат право да устройват джамиите на Аллах, свидетелствайки сами за неверието си. На тези делата им са провалени и в Огъня ще пребивават вечно.
18. Устройва джамиите на Аллах само онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и отслужва молитвата, и дава милостинята *закат*, и се страхува единствено от Аллах. Тези са напътените.
19. Нима смятате, че да снабдяваш поклонниците с вода и да устройваш Свещената джамия, е като да вярваш в Аллах и в Сетния ден, и да се бориш по пътя на Аллах? Те не са равни пред Аллах. Аллах не напътства хората-угнетатели.
20. Които вярват и се преселят, и се борят по пътя на Аллах чрез своите имоти и души, те са с по-висока степен при Аллах и те са спечелили.
21. Възрадва ги техният Господ с вест за милосърдие от Него и за благоволение, и за Градини, в които ще имат постоянно блаженство,
22. там ще пребивават вечно и завинаги. При Аллах има огромна отплата.
23. О, вярващи, не взимайте за близки своите бащи и братя, ако са предпочели неверието пред вярата. А които от вас се сближат с тях, те са угнетателите.
24. Кажи: „Ако вашите бащи, синове, братя и съпруги, и родът ви, и имоти, които сте придобили, и търговия, за която се плашите от застой, и жилища, които харесвате, са ви по-любими от Аллах и от Неговия Пратеник, и от борба по Неговия път, то чакайте, докато Аллах даде Своята повеля! Аллах не напътства нечестивите хора.
25. Аллах ви помогна на много места и в Дения на Хунайн, когато ви възхити вашата многобройност. Ала тя не ви спаси от нищо. И отеся за вас земята, въпреки че е просторна. После обърнахте гръб в близкото.
(След като Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, завладял Мека, той потеглил с многоходийджа армия към ат-Таиф, срещу племената Хауазин и Сакиф. Подведени от своята моц, някои мюсюлмани самонадеянно казали: "Тази армия вече е непобедима". Ала в долината Хунайн претърпели поражение в сблъсък с много по-малобройна от тях езическа войска, тъй като се били предоверили на численото си превъзходство. В следващото знамение се споменава именно този факт.)
26. После Аллах низпосла успокоението Си на Своя Пратеник и на вярващите. И низпосла воини, които вие не видяхте, и наказа онези, които не повярваха. Това е възмездietо за неверниците.
27. После Аллах ще приеме покаяние подир това от когото пожелае. Аллах е оправдаващ, милосърден.
28. О, вие, които вярвате, съдружаващите са скверност! Да не се приближават до Свещената джамия след тази тяхна година! И ако ви е страх от бедност, Аллах ще ви надбави от Своята благодат, ако пожелае. Аллах е всезнаещ, всемъдър.
29. Сражавайте се с онези от дарените с Писанието, които не вярват в Аллах и в Сетния ден, и не възбраниват онова, което Аллах и Неговият Пратеник са възбрали, и не изповядват правата вяра – докато не дадат налога [джизия] безусловно и с покорство.
30. И рекоха юдеите: „Узайр е синът на Аллах.“ И рекоха християните: „Месията е синът на Аллах.“ Това го изрича устата им, подражават на изреченото от онези, които преди не повярваха. Аллах да ги порази! Как така се подълъгват!
31. Те взеха за господари не Аллах, а своите правници и своите монаси, и Месията, сина на Мариам. А им бе повелено да служат само на единствения Бог. Няма друг Бог освен Него. Всичист е Той от онова, което съдружават с Него!
32. Искат да угасят светлината на Аллах със словата си, но Аллах приема единствено да засияе в пълнота Неговата светлина, дори неверниците да възnenавиждат това.
33. Той е, Който проводи Своя Пратеник с напътствието и с правата вяра, за да я въздигне над всички религии, дори съдружаващите да възnenавиждат това.
34. О, вярващи, мнозина от правниците и монасите изядват имотите на хората с измама и възпират от пътя на Аллах. Които трупат злато и сребро, и не раздават от него по пътя на Аллах – извести ги за болезнено мъчение
35. в Дения, когато то ще бъде настъпено в Огъня на Ада и ще бъдат жигосани с него челата и хълбоците, и гърбовете им. „Това е, което натрупахте за себе си. Вкусете, каквото сте трупали!“
36. Броят на месеците при Аллах е дванайсет месеца според повелята на Аллах в деня, когато сътвори небесата и земята. Четири от тях са месеци на забрана. Това е правата вяра. Не угнетявайте през тях себе си и всички се сражавайте със съдружаващите, както и те всички се сражават с вас! И знайте, че Аллах е с богоизливите!
37. Отсрочването [на месеците на забрана] само увеличава неверието. Неверниците се заблуждават в това – разрешават

го в една година и го възбраниват в друга, за да натъкнат броя [на месеците], които Аллах е определил за месеци на забрана. Позволяват онова, което Аллах е възбранил. Разкрасено им бе злото на деянията им. Аллах не напътства невярващите хора.

38. О, вярващи, какво ви стана, та щом ви се рече: “Устремете се към битка по пътя на Аллах!”, закретахте по земята? Нима предпочетохте земния живот вместо отвъдния? Насладата на земния живот спрямо отвъдния е твърде малка.

39. Ако не се устремите към битка, ще ви накаже Той с болезнено мъчение и ще ви замени с друг народ, и не ще му навредите с нищо. Аллах за всяко нещо има сила.

40. Ако вие не му помогнете [на Мухамед], Аллах вече му помогна, когато неверниците го прогониха – и бе един от двамата, когато бяха в пещерата; когато рече той на своя другар: “Не страдай! Аллах е с нас.” И низпосла Аллах Своето успокояние над него, и го подкрепи с воини, които вие не видяхте, и стори Той словото на неверниците да е най-презянното, а Словото на Аллах – най-възвишеното. Аллах е всемогъщ, всемъдър.

41. Устремете се към битка и силни, и слаби, и се борете чрез своите имоти и души по пътя на Аллах! Това е най-доброто за вас, ако знаете.

(*С постановката в знамение 91 от същата сура болните и онези, които са толкова бедни, че не могат да намерят нищо, което да похарчат за война, са били освободени от това преописание.*)

42. Ако бе близка печалба и лесно пътуване, щяха да те последват. Но далечен им се видя трудният път и ще се кълнат в Аллах: “Ако можехме, щяхме да излезем заедно с вас.” Те погубват себе си, но Аллах знае, че са лъжци.

43. Аллах да те извини [о, Мухамед]! Защо им разреши [да останат], преди да ти се разкрият онези, които казват истината, и без да си узнал лъжците?

(*В горното знамение се усеща лек укор към Пратеника на Аллах, мир нему, защото позволил да не се включат в битка група лицемери, които го помолили да бъдат освободени.*)

44. Онези, които вярват в Аллах и в Сетния ден, не те молят за разрешение да се борят чрез своите имоти и души. Аллах знае богообразливите.

45. А те молят за разрешение само онези, които не вярват в Аллах и в Сетния ден, и се съмняват сърцата им, и в своето съмнение се колебаят.

46. А ако искаха да излязат [за битка], щяха да се подгответ за това. Но Аллах възненавида тяхното намерение и вся у тях леност, и им се рече: “Останете с оставащите!”

47. Ако бяха излезли сред вас, щяха да ви надбавят само объркане и щяха да се втурват, целейки смут помежду ви. Някои от вас се вслушват в тях. Аллах знае угнетителите.

48. Стремяха се и по-рано към смут и преобъръщаха заради теб делата, докато не дойде истината и не се прояви повелята на Аллах, въпреки че те ненавиждат това.

49. Сред тях някой казва: “Позволи ми [да остана] и не ме въвлечай в изкушение!” А нима те не бяха въвлечени в изкушение? Адът обгръща неверниците.

(*Някои лицемери поискали да бъдат освободени от похода, като се оправдавали с това, че имат слабост към жените и ако вземат участие в тази битка и видят византийските девойки, не ще се въздръжат и ще се поддадат на изкушение.*)

50. Ако те достигне добрина, ги огорчава, а ако те застигне беда, казват: “Навреме се заехме със своето дело.” И се разотиват весели.

51. Кажи [о, Мухамед]: “Ще ни достигне само онова, което Аллах ни е предписал. Той е нашият Покровител. На Аллах да се уповават вярващите!”

52. Кажи: “Нима очаквате за нас друго освен една от двете добрини, докато ние очакваме за вас Аллах да ви застигне с мъчение от Него или с нашите ръце? Очаквайте! С вас очакваме и ние!”

(*Едната добрина е победа в битката, а другата – да загинат по пътя на Аллах.*)

53. Кажи: “Раздавайте доброволно или по принуда! – Никога не ще се приеме от вас. Вие сте хора–нечестивци.”

54. Пречи да бъдат прети от тях подаянието само това, че не вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, и че идват на молитва само лениви и раздават само с нежелание.

55. И да не те възхищават имотите им, нито децата им! Аллах иска да ги накаже с това в земния живот. И ще излязат душите им, както са неверници.

56. И се кълнат в Аллах, че наистина са от вас, но те не са от вас, а са хора страхливи.

57. Ако намерят убежище или пещери, или проход, ще съврнат натам – необузданi.

58. Някои сред тях те клеветят заради милостиния. И ако им се даде нещо от няя – те са доволни, а ако не им се даде, ето ги негодуват!

59. А ако ли да бяха доволни от това, което им дари Аллах, и Неговият Пратеник, и кажеха: “Достатъчен ни е Аллах, ще ни дари Аллах от Своята благодат, и Неговият Пратеник... Към Аллах се стремим.”

60. Милостиният закат е за бедняците и за нуждаещите се, и за онези, които я събират, и за приобщаването на сърцата [към Ислама], и за [откуп на] робите, и за дължниците, и за тези по пътя на Аллах, и за пътника [в неволя] – задължение от Аллах. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

61. Сред тях са и онези, които обиждат Пророка и казват: “Той надава ухо за всичко.” Кажи: “Ухо за ваше добро.” Той вярва в Аллах и вярва на вярващите, и е милост за онези от вас, които вярват. А за онези, които обиждат Пратеника на Аллах, за тях има болезнено мъчение.

62. Кълнат ви се в Аллах, за да ви угодят. Но Аллах, а и Неговият Пратеник, най-много заслужава на Него да угаждат, ако са вярващи.

63. Нима не знаят, че който се противи на Аллах и на Неговия Пратеник, за него е огънят на Ада, там ще пребивава вечно. Това е огромният позор.

64. Лицемерите се опасяват да не бъде низпослано против тях сура, която ще извести какво крият в сърцата си. Кажи: “Подигравайте се! Аллах ще изяди онова, от което се опасявате.”

65. И ако ги попиташи, непременно ще рекат: “Само бърхреме и се забавлявахме.” Кажи: “Нима на Аллах и на Неговите знамения, и на Неговия Пратеник сте се подигравали?”

(*Когато Пратеника на Аллах, мир нему, потеглил на поход за Табук, група лицемери казали зад гърба му: “Вижте го, иска да завладее ромейските дворци. Кой е той, че да ги завоюва?” Аллах му разкрил тези техни думи. Когато лицемерите били извикани и попитани защо правят това, те се оправдавали, че се шегували.*)

66. Не се оправдавайте! Вие станахте неверници, след като бяхте вярващи. Дори да извиним някои от вас, ще накажем други, защото бяха престъпници.

67. Лицемерните мъже и жени са едни като други. Те повеляват отреченото и възбраниват одобряваното, и стискат в ръка. Забравиха Аллах, затова Той ги забрави. Лицемерите са нечестивците.

- 68.** Аллах обеща на лицемерните мъже и жени, и на неверниците огъня на Ада, там ще пребивават вечно. Достатъчен им е той. Аллах ги прокле. И за тях има постоянно мъчение,
- 69.** както за онези преди вас. Бяха по-силни от вас по мощ и с повече имоти и деца, и се наслаждаваха на своя дял. И вие се наслаждавахте на своя дял, както и онези преди вас се наслаждаваха на своя дял, и затънахте, както и те затънаха. На тези са пропаднали делата им и в земния живот, и в отвъдния. Тези са губещите.
- 70.** Не ги ли достигна вестта за онези преди тях – народа на Нух и адитите, и самудяните, и народа на Ибрахим, и жителите на Мадян, и на сринатите селища [на Лут]? Явиха им се пратениците с ясните знаци. Не Аллах ги угнетява, а те сами себе си угнетяват.
- 71.** А вярващите мъже и жени са близки един на друг. Те повеляват одобряваното и възбраняват отреченото, и отслужват молитвата, и дават милостинята *закат*, и се покоряват на Аллах и на Неговия Пратеник. Тези Аллах ще помилва. Аллах е всемогъщ, всемълътър.
- 72.** Аллах обеща на вярващите мъже и жени Градините, сред които реки текат – там ще пребивават вечно, – и приятна обител в Градините *Адн*. Благоволението на Аллах е още по-голямо. Това е великото спасение.
(Адн е една от степените на Рај.)
- 73.** О, Пророче, бори се срещу неверниците и лицемерите, и бъди твърд с тях! Мястото им е Адът. Колко лоша е тази участ!
- 74.** В Аллах се кълнат, че не са изрекли, но те изрекоха словата на неверието и станаха неверници, след като бяха отдадени. И се готвеха за онова, което не получиха, и ненавиждаха само защото Аллах – и Неговият Пратеник – ги обогати от Своята благодат. И ако се покаят, ще е най-доброто за тях, а ако се отметнат, Аллах ще ги накаже с болезнено мъчение в земния живот и в отвъдния. И нямат на земята нито покровител, нито избавител.
- 75.** Някои от тях дадоха обет пред Аллах: “Ако Той ни дари от Своята благодат, непременно ще даваме милостиня и ще бъдем от праведниците.”
- 76.** А когато им дари от Своята благодат, те се скъпяха за нея и се отметнаха, отдръпвайки се.
- 77.** Впоследствие Той вложи в сърцата им лицемерие до Дена, в който ще Го срецират, защото нарушиха пред Аллах онова, което Му обещаха, и защото са лъгали.
- 78.** Нима не знаеха, че Аллах знае какво потуляват и скришом шепнат, и че Аллах е Всезнаещия тайните?
- 79.** Които клеветят и се присмиват на даващите по своя воля милостиня измежду вярващите и онези, които не намират друго да дадат освен своето старание – Аллах им се е присмявал и за тях има болезнено мъчение.
- 80.** И да молиш [о, Мухаммед] за оправдението им, и да не молиш за него, и седемдесет пъти да молиш за оправдението им, Аллах никога не ще ги опости. Това е, защото не повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник. Аллах не напътва хората-нечестивци.
- 81.** Радваха се неизлезлите [за битката], че са останали противно на Пратеника на Аллах – и възненавиждаха борбата чрез своите имоти и души по пътя на Аллах, и казаха: “Не тръгвайте [на бой] в жегата!” Кажи: “Огънят на Ада е по-горещ!” – ако проумяват.
- 82.** Да се смятат малко и да плачат много – възмездие за онова, което придобиха!
- 83.** И ако Аллах те върне при част от тях и ти поискат разрешение да излязат, кажи: “Никога не ще излезете с мен и не ще се сражавате заедно с мен срещу враг. Предпочетохте да седите първия път, тъй че си седете с оставащите!”
- 84.** И никога не отслужвай молитва за тежен покойник, и не стой на гроба му! Те не повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник и умряха нечестивци.
- 85.** И да не те възхищават имотите и децата им! Аллах иска да ги накаже с това в земния живот. И ще излязат душите им, както са неверници.
- 86.** И когато бе низпослана сура: “Повярвайте в Аллах и се борете заедно с Неговия Пратеник!”, хората с богатство измежду им поискаха от теб разрешение и рекоха: “Остави ни да сме със седящите!”
- 87.** Предпочетоха да са заедно с оставащите и бяха запечатани сърцата им, та не разбират.
- 88.** Ала Пратеника и онези, които вярваха заедно с него, се бореха чрез своите имоти и души. За тези са благата и тези са сполучилите.
- 89.** Аллах е приготвил за тях Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Това е великото спасение.
- 90.** И дойдоха оправдаващите се измежду бедуините [които не излязоха] да искат разрешение, а останаха онези, които лъжеха Аллах и Неговия Пратеник. Онези от тях, които не повярваха, ще ги сполети болезнено мъчение.
- 91.** За слабите, както и за болните и за онези, които не намират какво да дадат, няма притеснение, ако са искрени към Аллах и Неговия Пратеник. За благодетелните няма вина – Аллах е оправдаваш, милосърден –
- 92.** нито за онези, на които ти рече, когато дойдоха при теб, за да ги откараш: “Не намирам какво да ви откарам.” И се обрънаха, а очите им пълни със сълзи от скръб, че не намират какво да дадат.
- 93.** Вината е само за онези, които искат разрешение от теб, а са богати. Предпочетоха да са заедно с оставащите и Аллах запечата сърцата им, та не знаят.
- 94.** Ще ви се извиняват, когато се върнете [след битката] при тях. Кажи: “Не се извинявайте, никога не ще ви повярваме! Аллах ни съобщи вести за вас. Аллах вижда вашите дела – и Неговият Пратеник. После ще бъдете върнати при Знаещия и скритото, и явното, и Той ще ви съобщи какво сте извършили.”
- 95.** Ще ви се кълнат в Аллах, когато се върнете при тях, за да се отдръпнете от тях. Отдръпнете се от тях! Те са скверност. Тяхното място е Адът – възмездие за онова, което са придобили.
- 96.** Кълнат ви се, за да бъдете доволни от тях. Но дори вие да сте доволни от тях, Аллах не е доволен от хората-нечестивци.
- 97.** Бедуините са най-силни по неверие и лицемерие, и най-склонни да не проумеят границите на онова, което Аллах низпосла на Своя Пратеник. Аллах е всезнаещ, всемълътър.
- 98.** Някои бедуини приемат онова, което дават, за загуба, и очакват да ви сполетят превратностите. Над тях да е злата превратност! Аллах е всичуващ, всезнаещ.
- 99.** А някои бедуини вярват в Аллах и в Сетния ден, и приемат онова, което дават, за приближаване към Аллах и към зова от Пратеника. То наистина е приближаване. Ще ги въведе Аллах в Своето милосърдие. Аллах е оправдаваш, милосърден.
- (“*зовя от Пратеника*” – букв.: “*молитвите на Пратеника*”, т. е. *той да се моли за тях*.)
- 100.** Най-предните, първите от преселниците и помощниците, и онези, които ги следват с добрина... Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Той е приготвил за тях Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно и завинаги. Това е великото спасение.

(Преселниците са вярващите, които в името на Аллах се преселили от Мека в ал-Медина, а помощниците са вярващите

от ал-Медина, които ги посрещнали и им помагали.)

101.И сред онези от бедуините, които са около вас, има лицемери. И сред жителите на ал-Медина има упорствщи в лицемериято, които ти не знаеш, а Ние ги знаем. Ще ги мъчим два пъти, после ще бъдат върнати към огромно мъчение.

102.И други, които си признават греховете... Смесиха доброто деяние с друго – зло. Аллах ще им приеме покаянието. Аллах е оправдаващ, милосърден.

103.Вземи от техните имоти милостиня, за да се пречистят с нея и да им се въздаде! И се моли за тях! Твоята молитва е успокояние за тях. Аллах е всечуваш, всезнаещ.

104.Не знаеха ли, че Той, Аллах, приема покаянието от Своите раби и взима подаянията, и че Той, Аллах, е Приемаш покаянието, Милосърдния?

105.И какъв: “Работете! Аллах вижда вашите дела – и Неговият Пратеник, и върващите. И ще бъдете върнати при Знаещия скритото и явното, и ще ви извести какво сте вършили.”

106.А други [от неизлезлите за битка] са получили отсрочка за решението на Аллах или ще ги накаже, или ще приеме покаянието им. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

107.А онези, които построиха джамии с цел вреда и неверие, и разединение сред върващите, и изчакване на онзи, който преди воюваше срещу Аллах и Неговия Пратеник, непременно ще се кълнат: “Искахме само доброто.” Аллах е свидетел, че са лъжици.

(Един християнски свещеник на име Абу Амир се сражавал срещу Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, при Ухуд и Хунайн. След разгрома на съдружаващите той се отчаял и избягъл в Дамаск, откъдето изпратил на лицемерите известие: “Въоръжете се, колкото можете, пригответе се и постройте за мен един храм. Аз отивам при византийския император, оттам ще дойда с голяма войска и ще помета, и прогоня Мухамед и сподвижниците му.” Тогава лицемерите издигнали джамии с цел да разединят мюсюлманите. Когато Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, се върнал от похода в Табук, те го поканили да отслужи молитва в построената от тях джамия. Но Аллах Всевишния му повелел да не прави това и да я разруши.)

108.Не влизай в нея никога! Джамията [Кубаа], основана върху богообразливостта от първия ден, е по-достойна да влизаш в нея. Там има хора, които обичат да се пречистват. Аллах обича пречистващите се.

109.Дали онзи, който основава постройката си върху боязнь и благоволение пред Аллах, е по-добър, или онзи, който основава постройката си накрай ронлива стръмнина и рухва с нея в огъня на Ада? Аллах не напътва хората-угнетители.

110.Постройката, която са изградили, остава съмнение в сърцата им, докато те се пръснат. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

111.Аллах изкупи от върващите душите и имотите им. Сражават се по пътя на Аллах, убиват и биват убивани, за да е тяхен Раят Негово истинно обещание, дадено в Тората, Инджила и Корана. А кой е по-верен в своето обещание от Аллах? Радвайте се на размяната, която направихте с Него! Това е великото спасение.

112.И благовествай върващите, които се разкайват, служат Нему, възхваляват Го, говорят, покланят се, свеждат чела до земята в суджуд, повеляват одобряваното и възбраниват отреченото, и спазват границите на Аллах!

113.Не подобава на Пророка и на върващите да молят прошка за съдружаващите, дори да са роднини, след като им стана ясно, че те са обитателите на Ада.

(Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, помогнал Аллах Всевишния да опости чично му Абу Талиб, което станало причина за низпославането на това знамение.)

114.Молбата на Ибрахим за прощение на баща му бе само обещание, което той му бе дал. А когато му се изясни, че е враг на Аллах, той се отрече от него. Ибрахим бе умоляващ, благ.

(По-рано пророкът Ибрахим обещал на баща си, че ще се моли на Аллах за неговото прощение и поискан прошка за него. Но когато разбрал, че баща му е враг на Аллах, престанал да се моли. По този повод е и горното знамение.)

115.Аллах никога не заблуждава хора след тяхното напътване, докато не им изясни от какво да се боят. Аллах всяко нещо знае.

116.На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята. Той съживява и Той умъртвява. Нямаете освен Аллах нито покровител, нито избавител.

117.Аллах прие покаянието на Пророка, преселниците и помощниците, които го последваха в тежкия час, след като едва не се отклониха сърцата на група от тях. После Той прие покаянието им. Наистина към тях Той е състрадателен, милосърден.

118.И към тримата, които не излязоха [за битката]... Докато отесня за тях земята, макар и просторна, и душите им отесняха, и се убедиха, че няма избавление от Аллах, освен при Него. После Той се смили над тях, за да се покаят. Той, Аллах, е Приемаш покаянието, Милосърдния.

(Примата: Кааб ибн Малик, Хисал ибн Умайя и Мурара ибн ар-Раби са върващите, посочени в знамение 106 като третата група измежду неизлезлите за битката.)

119.О, върващи, бойте се от Аллах и бъдете с правдивите!

120.Не бива жителите на ал-Медина и онези от бедуините, които са около тях, да не излязат с Пратеника на Аллах, нито да предпочитат себе си пред него. Това е, защото всякога щом ги сполети жажда или умора, или глад по пътя на Аллах, или направят дори и стъпка, която да гневи неверниците, или се сдобият с победа над враг, ще им се запише като праведно деяние. Аллах не погубва отплатата на благодетелите.

121.И малко да дадат, и много да дадат, и долина да прекосят, ще им се запише, за да им въздаде Аллах най-доброто за онова, което са вършили.

122.И не бива върващите да тръгват на бой вкупом. По една част от всяка тяхна група да се заеме с изучаване на религията, за да увещава народа си, когато се върне при него, та да се предпазят!

123.О, върващи, сражавайте се с неверниците, които са ви наблизо, и нека намерят твърдост у вас! И знайте, че Аллах е с богообразливите!

124.И когато се низпослава сура, някои от тях казват: “На кого от вас тази ще увеличи вярата?” А на тези, които върват, тя увеличава вярата и се радват.

125.А на тези, в чиито сърца има болест, тя увеличава скверността им с още скверност и умират като неверници.

126.Не виждат ли, че ги подлагат на изпитание всяка година един или два пъти? После нито се разкайват, нито се поучават.

127.И когато се низпослава сура срещу лицемерите, те се споглеждат един друг: “Вижда ли ви някой?” После се отклоняват. Аллах отклонява сърцата им, защото са хора непроумяващи.

128.Дойде вече Пратеник при вас измежду вас самите. Тежко е за него вашето затруднение, загрижен е за вас, към върващите е състрадателен, милосърден.

129.А отметнат ли се, какъв: “Достатъчен ми е Аллах! Няма друг Бог освен Него! На Него се уповавам. Той е Господа на великия Трон.”

10.

СУРА ЙОНУС (ЙОНУС)

Меканска, с изключение на знамения 40, 94, 95 и 96, които са медински. Съдържа 109 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Ра. Тези са знаменията на мъдрата Книга.
2. Нима е странно за хората, че на мъж измежду тях дадохме откровение: “Увещавай хората и благовествай вярващите, че за тях има въздигнато място при техния Господ!” Неверниците рекоха: “Този е явен магьосник.”
3. Вашият Господ е Аллах, Който сътвори небесата и земята в шест дена. После се въздигна [бездобен] Той на Трона, управлявайки делата. Никой не се застъпва без Неговото пълномощие. Това е Аллах, вашият Господ! На Него служете! Не ще ли се научите?
4. При Него ще се завърнете всички – истинно обещание от Аллах. Той начева сътворяването, после го повтаря, за да награди със справедливост онези, които вярват и вършат праведни дела. А онези, които са неверници – за тях има връщаща вода да пият и болезнено мъчение заради тяхното неверие.
5. Той е, Който стори слънцето блясък и луната – сияние, и я отмери по фази, за да знаете броя на годините и изчислението. Аллах сътвори това само с мъдрост. Той разяснява знаменията на хора знаещи.
6. Наистина в смяната на нощта и деня, и в онова, което Аллах е сътворил на небесата и на земята има знамения за хора богоизляви.
7. А които не се надяват, че ще Ни срещнат и се задоволяват със земния живот, и намират успокоение в него, и които към Нашите знамения са нехайни –
8. на тези мястото им е Огънят заради онова, което са придобили.
9. Които вярват и вършат праведни дела – техният Господ ще ги напъти заради тяхната вяра. Ще текат сред тях реките в Градините на блаженството.
10. Зовът им там ще бъде: “Всечист си Ти, о, Аллах!”, а поздравът им там ще бъде: “Мир!”, а краят на зова им ще бъде: “Слава на Аллах, Господа на световете!”
11. И ако Аллах избръзваше със злината за хората, както те бързат за добрината, вече щеше да им е приключен срокът. Но оставяме онези, които не допускат, че ще ни срещнат, в тяхната престъпност да се лутат.
12. И ако беда засегне човек, той Ни зове на хълбок или седнал, или прав. А щом снемем от него бедата му, отминава, сякаш не Ни е зовал заради бедата, която го е засегнала. Така бе разкрасено за престъпващите онова, което вършат.
(На праведния, било в беда, било в мигове на благоденствие, подобава винаги да споменава Аллах и да му се моли. Да се споменава Аллах единствено в мигове на беда и да се забравя в мигове на благоденствие не е нищо друго освен неблагодарност.)
13. И вече погубихме поколенията преди вас, когато угнетяваха, и техните пратеници им донасяха ясните знаци, а те не вярваха. Така въздаваме на престъпните хора.
14. После ви сторихме наместници на земята подир тях, за да видим как постъпвате.
15. И когато им бъдат четени Нашите ясни знамения, онези, които не допускаха, че ще ни срещнат, казват: “Донеси друг Коран, а не този, или го промени!” Кажи: “Нямам право да го променям по собствена воля. Следвам само онова, което ми е разкрито. Страхувам се, ако се възпротивя на своя Господ, от мъчение във великия Ден.”
16. Кажи: “Ако Аллах пожелаеше, не бих ви го чел и Той не би ви дал знание за него. Прекарах между вас цял един живот преди него. Нима не проумяваше?”
17. И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах или взима за лъжа Неговите знамения? Престъпниците никога не ще сполучат.
18. И служат не на Аллах, а на онова, което нито им вреди, нито им помага, и казват: “Тези са нашите застъпници пред Аллах.” Кажи: “Нима ще известите Аллах за нещо, както на небесата, така и на земята, което Той да не знае? Всечист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават!
19. Хората бяха само една общност, но се разделиха. И ако нямаше предишно слово от твоя Господ, щеше да е отсъдено между тях онова, по което са в разногласие.
20. И казват: “Зашо не му бе низпослано знамение от неговия Господ?” Кажи [о, Мухаммед]: “Неведомото принадлежи единствено на Аллах. Чакайте! И из чакам с вас.”
21. И щом дадем на хората да вкусят милост след беда, която ги е засегнала, ето ги – лукавстват спрямо Нашите знамения! Кажи: “Аллах е най-бърз в промисъла. Нашите пратеници [ангели] записват какво лукавствате.”
22. Той е, Който ви придвижва по суша и море. Когато сте на кораби и се носят с хората при попътен вятър, и те му се радват, връхлита ги бурен вятър и вълните ги връхлитат от всички страни, и мислейки, че са обградени, зоват Аллах, предани Нему в религията: “Избави ли ни от това, непременно ще сме от признателните!”
23. А щом ги избави, ето ги – сеят развали по земята в безправие! О, хора, вашата развали е срещу самите вас. Наслаждавайте се на земния живот! После при Нас е вашето завръщане и ще ви известим какво сте вършили.
24. Земният живот прилича на вода, която сме излели от небето и с нея по земята изникват растенията за препитание на хората и на добитъка. Когато земята получи своята украса и се накичи, и обитателите ѝ помислят, че имат власт над нея, идва ѝ Нашата повеля нощем или денем и я опустошаваме, сякаш довчера не е била цветуща. Така разясняваме знаменията на хора мислещи.
25. Аллах призовава към Дома на мира и насочва когото пожелае по правия път.
26. Благодетелните ще имат Най-прекрасното, и дори повече, и не ще почерни техните лица нито прах, нито унижение. Те са обитателите на Рај, там ще пребивават вечно.
(Според ал-Бухари, Муслим и др., на основата на това знамение Пратеника на Аллах, мир нему, заявява, че най-висшата награда в Рај е съзерцаването на Пика на Аллах.)
27. А които са придобили злини – възмездието за злина е също такава, и ще ги почерни унижение. Никой не ще ги защити от Аллах. Сякаш лицата им са покрити с късове тъмна нощ. Те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.
28. В Деня, когато ще ги съберем всички, после ще речем на онези, които съдружаваха: “Останете по местата си, вие и вашите съдружници!” И ще ги разделим, а съдружниците им ще кажат: “Не на нас служехте вие!”
29. Достатъчен е Аллах за свидетел между нас и вас. Бяхме в неведение за вашето служение.”

30. Там всяка душа ще изпита предишните си деяния. И ще бъдат върнати при Аллах, истинския им Покровител, и ще изчезне от тях онова, което са измисляли.
31. Кажи: "Кой ви дава препитание от небето и от земята? Или кой владее слуха и зрението? И кой изважда животот от мъртвото, и изважда мъртвото от живота? И кой управлява делото?" Ще рекат: "Аллах!" Кажи: "А нима не се боите?"
32. Това е Аллах, вашият истински Господ. И какво друго има извън истината освен заблудата? Как сте отклонявани!
33. Така се потвърди Словото на твоя Господ за онези, които са нечестивци, че те не ще вярват.
34. Кажи: "Има ли сред съдружаваните от вас някой, който да начене творението, после да го повтори?" Кажи: "Аллах начева творението, после го повтаря. Как сте подългани!"
35. Кажи: "Има ли сред съдружаваните от вас някой, който да напътства към истината?" Кажи: "Аллах напътства към истината. И кой е по-добреон да бъде следван който напътства към истината, или който не напътства, освен ако е напътен? Какво ви е, как отсъждате?"
36. Повечето от тях следват само догадки. Догадката с нищо не замества истината. Аллах знае вашите дела.
37. Този Коран е от Аллах, а не друг го е съчинил – в потвърждение на онова преди него и за разяснение на Писанието – няма съмнение в него! – от Господа на световете.
38. Или казват [за Мухамед]: "Той го е съчинил." Кажи: "Донесете една сура подобна на неговите и призовете когото можете освен Аллах, ако говорите истината!"
39. Дори взимат за лъжа знанието, което не обхващат и още не е дошло при тях неговото тълкуване. Така го взимаха за лъжа и онези преди тях. Виж какъв е краят на угнетителите!
40. Някои от тях вярват в него и някои от тях не вярват в него. А твой Господ най-добре знае сеещите развали.
41. И ако те взимат за лъжец, кажи: "Моето дело е за мен, а вашето дело е за вас. Не сте отговорни за това, което вършат, и из не съм отговорен за това, което вие вършите."
42. Някои от тях се вслушват в теб, ала нима ти ще накараши глухите да чуят, ако не проумяват?
43. И някои от тях гледат към теб, ала нима ще напътиши слепците, ако не съзират?
44. Аллах не угнетява хората с нищо, а хората сами себе си угнетяват.
45. В Дения, когато Той ще ги събере, сякаш са се забавили само един час от деня, те ще се познаят помежду си. Губят онези, които взимат за лъжа срещата с Аллах. И не са напътени.
46. И да ти покажем част от онова [наказание], което им обещахме, или да те приберем, към Нас е тяхното завръщане. Свидетел е Аллах на онова, което вършат.
47. За всяка общност имаше пратеник. И когато идваше техният пратеник, се отсъждаваше помежду им със справедливост, без да бъдат угнетявани.
48. И казват: "Кога [ще се събудне] това обещание, ако говорите истината?"
49. Кажи: "Нито мога да навредя, нито да си помогна, освен ако Аллах пожелае. За всяка общност има срок. И щом срокът им дойде, и с миг дори не ще го забавят, и не ще го изпреварят."
50. Кажи: "Какво мислите, ако Неговото мъчение дойде при вас нощем или денем? Какво ще ускорят от него престъпниците?"
51. Нима после, когато се случи, ще повярвате в Него? [Тогава ще ви се каже:] "Сега ли? А искахте да го ускорите."
52. После ще се каже на угнетителите: "Вкусете вечното мъчение! Нима ще ви се въздаде за друго освен за онова, което сте придобили?"
53. Искат да ги известиши истина ли е това. Кажи: "Да, кълна се в своя Господ, истина е то и не можете да го възпрете."
54. И ако всеки, който е угнетител, притежаваше всичко на земята, щеше да се откупва с него. И ще скрият разказанието, щом видят мъчението. И ще се отсъди между тях със справедливост, и не ще бъдат угнетени.
55. Да, на Аллах е всичко на небесата и на земята. Да, обещанието на Аллах е истина. Ала повечето от тях не знайт.
56. Той съживява и Той умъртвява, и при Него ще бъдете върнати.
57. О, хора, при вас дойде поучение от вашия Господ и изцеление на онова, което е в гърдите, и напътствие, и милосърдие за вярващите.
58. Кажи: "С благодатта на Аллах и с Неговото милосърдие, с това нека ликоват! То е по-добро от това, което трупат."
59. Кажи: "Виждате ли какво препитание ви низпосла Аллах, а сторихте от него възбанено и позволено?" Кажи: "Аллах ли ви позволи, или за Аллах измислят?"
60. И какво предполагат за Дения на възкресението онези, които измислят лъжа за Аллах? Аллах е носител на благодат за хората, ала повечето от тях са непризнателни.
61. С каквото и да се заемеш, и да четеш за него от Корана, и каквато и работа да вършите, над вас Ние сме свидетели още щом навлезете в това. И нищо не убягва на твоя Господ, дори и да е с тежест на прашинка, както на земята, така и на небето, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга.
62. Да, за приближените на Аллах не ще има страх и не ще скърбят.
63. Които вярват и са богообразливи –
64. за тях е радостната вест в земния живот и в отвъдния. Неизменни са Словата на Аллах. Това е великото спасение.
65. И да не те натъжават думите им! Могъществото принадлежи всецияло на Аллах. Той е Всечущия, Всезнаещия.
66. Да, на Аллах са всички на небесата и всички на земята. И какво следват онези, които зоват съдружници вместо Аллах? Следват единствено догадката и само предполагат.
67. Той е, Който стори за вас нощта, за да почивате в нея, и деня – светъл. В това има знамения за хора чуващи.
68. Рекоха: "Аллах се сдоби със син." Всечист е Той! Той е Всебогатия. Негово е всичко на небесата и всичко на земята. Нямате довод за това. Нима говорите за Аллах, каквото не знаете?
69. Кажи: "Които измислят лъжа за Аллах, те не ще сполучат."
70. Някаква наслада имат в земния живот, после към Нас е завръщането им, после ще ги накараме да вкусят сурвото мъчение заради тяхното неверие.
71. И им прочети вестта за Нуҳ! Когато каза на своя народ: "О, народе мой, ако ви тежат моите престой и моето напомняне за знаменията на Аллах, то на Аллах аз се уповавам. Съберете се с вашите съдружници, после си изяснете вашето дело, после отсъдете за мен и не ми давайте отсрочка!"
72. И да се отврнете, аз не съм търсил отплата от вас. Моята отплата е единствено от Аллах. И ми бе повелено да съм отдаден Нему."

- 73.** И го взеха за лъжец, и спасихме него и онези, които бяха с него на Кораба, и ги сторихме наследници. И издавихме онези, които взеха за лъжа Нашите знамения. И виж какъв е краят на предупредените!
- 74.** После изпратихме подир него пратеници при техните народи и дойдоха при тях с ясните знаци, но не искаха да повярват в онова, което преди взимаха за лъжа. Така запечатваме сърцата на престъпващите.
- 75.** После изпратихме подир тях Муса и Харун с Нашите знамения при Фараона и знатните му хора, но се възгордяха и бяха престъпни хора.
- 76.** И когато дойде при тях истината от Нас, казаха: “Това е явна магия.”
- 77.** Муса каза: “Нима така говорите за истината, когато тя дойде при вас? Нима е магия? Не ще сполучат магьосниците.”
- 78.** Казаха: “Нима дойде при нас, за да ни отлъчиш от онова, с което заварихме предците си, и да е за двама ви [о, Муса и Харун] величието по земята? Не ви вярваме.”
- 79.** И каза Фараонът: “Доведете ми всички знаещи магьосници!”
- 80.** И когато магьосниците дойдоха, Муса им каза: “Мятайте, каквото ще мятате!”
- 81.** И когато метнаха, Муса каза: “Магията е това, което вие донесохте. Аллах ще я провали. Аллах никога не поправя делата на сеещите развали.
- 82.** И утвърждава Аллах истината със Своите Слова, дори престъпниците да възненавиждат това.”
- 83.** Но поради страх от мъчението на Фараона и знатните му хора, на Муса повярваха само малцина от неговия народ. Фараонът бе надменен на земята и бе от престъпващите.
- 84.** И каза Муса: “О, народе мой, щом вярвате в Аллах, на Него се уповавайте, ако сте отدادени Нему!”
- 85.** И казаха: “На Аллах се уповаваме. Господи наш, не сторвай от нас изкушение за угнетващите хора!
- 86.** И спаси ни със Своето милосърдие от невярващите хора!”
- 87.** И повелихме на Муса и брат му: “Вземете домове за своя народ в Египет и сторете домовете си да са места за поклонение, и отслужявайте молитвата – и благовествай вярващите!”
(„места за поклонение” – посока за молитви (кюба).)
- 88.** И каза Муса: “Господи наш, Ти даде на Фараона и на знатните му хора украса и имоти в земния живот. Господи, те отклоняват от Твоя път. Господи, заличи имотите им и вкорави сърцата им, и да не повярват, докато не видят болезненото мъчение!”
- 89.** Каза: “Отклика се вече на вашия зов. Стойте на правия път и не следвайте пътя на онези, които не знаят!”
- 90.** И преведохме синовете на Израил през морето, а Фараонът и войските му ги преследваха с гнет и вражда. А когато ги настигна потопът, каза: “Вече повярвах, че няма друг бог освен Онзи, в Когото повярваха синовете на Израил, и съм сред отдадените Нему!”
- 91.** Сега ли? А се възпротиви ти преди и бе от сеещите развали.
- 92.** Днес спасяваме твоето тяло, за да бъдеш знамение за онези след теб. Ала мнозина от хората са нехайни към Нашите знамения.
- 93.** И настанихме синовете на Израил в жилище на правдата, и им дадохме препитание от благините. И не изпаднаха в разногласие, докато при тях не дойде знанието. В Дена на възкресението твоят Господ ще отсъди помежду им за онова, по което бяха в разногласие.
- 94.** И ако се съмняваш в онова, което ти низпослахме [о, Мухаммед], питай четящите Писанието преди теб! При теб вече дойде истината от твоя Господ. И не бъди от съмняващите се!
(Това знамение се отнася за общността на Пратеника, мир нему, който притежавал непоколебима вяра, способна да укрепи врата на мюсюлманите. Тук се известява, че Пратеника на Аллах, мир нему, е споменат в предишните писания.)
Катада казва: “Когато бе низпослано това знамение, Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, каза: “Нито се съмнявам, нито ще питам.”)
- 95.** И не бъди от онези, които взимат за лъжа знаменията на Аллах, за да не бъдеш от губещите!
- 96.** Онези, спрямо които се потвърди словото на твоя Господ, не ще повярват,
- 97.** дори при тях да дойде всякакво знамение, докато не видят болезненото мъчение.
- 98.** Нима имаше друго селище, което да е повярвало и да му е донесла полза неговата вяра, освен народа на Юнус? Щом повярваха, снехме от тях позорното мъчение в земния живот и им дадохме да се наслаждават до време.
- 99.** И ако твоят Господ пожелаеше, на земята щяха да повярват всички до един. Нима ти ще принудиш хората да повярват?
- 100.** Никой не ще повярва освен с позволението на Аллах. Той ще остави в заблуда онези, които не разсъждават.
- 101.** Кажи: “Погледнете какво има на небесата и на земята!” Но знаменията и предупредителите не ще избавят хора невярващи.
- 102.** Нима очакват дни, различни от тези на отминалите преди тях? Кажи: “Чакайте! И аз чакам с вас.”
- 103.** После спасяваме Нашите пратеници и онези, които са повярвали. Така Наш дълг е да спасяваме вярващите.
- 104.** Кажи [о, Мухамед]: “О, хора, ако се съмнявате в моята религия, то аз не ще служа на онези, на които вие служите вместо на Аллах, а ще служа на Аллах, Който ви прибира душите. И ми бе повелено да съм от вярващите.”
- 105.** И обрни лице към религията правоверен, и никога не бъди от съдружаващите!
- 106.** И не зови вместо Аллах онова, което нито ти помага, нито ти вреди! А сториш ли го, тогава наистина си от угнетителите.
- 107.** И ако Аллах те засене с вреда, не ще я отмени друг освен Него. И ако ти иска добро, никой не ще отклони Неговата благодат. Настига Той с нея когото пожелае от Своите раби. Той е Опрошаващия, Милосърдия.
- 108.** Кажи: “О, хора, вече дойде при вас истината от вашия Господ. И който се е напътил, единствено за себе си се напътива, а който се е заблудил, само в свой ущърб се заблуждава. И не съм над вас покровител.”
- 109.** И следвай, каквото ти се разкрива, и бъди търпелив, додето Аллах отсъди! Той е Най-добрия съдник.

11.

СУРА ХУД (ХУД)

Меканска, с изключение на знамения 12, 17 и 114, които са медински. Съдържа 123 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Ра. Книга, знаменията на която бяха утвърдени, после разяснени от всемъдър, сведущ,
2. за да служите единствено на Аллах – аз съм за вас предупредител и благовестител от Него –
3. и да молите за о прощение своя Господ. Сетне се покайте пред Него, Той ще ви зарадва с хубава наслада за определен срок и ще даде на всеки, сторил благо, заслужената благодат. А ако се отвърнете – страх ме е за вас от мъчение в големия Ден.
4. При Аллах е вашето завръщане. Той за всяко нещо има сила.
5. Ето, свиват гръд, за да се потулят от Него. Ето, и когато се покриват с дрехите си, Той знае какво спотайват и какво показват. Той знае всичко скрито в гърдите.
6. И няма по земята твар, препитанието на която да не е от Аллах. Той знае нейното обиталище и хранилище. Всичко е в ясна книга.
7. Той е, Който сътвори небесата и земята в шест дни, и Неговият Престол бе върху водата, за да ви изпита кой от вас е по-добър по деяние. И ако кажеш: “Ще бъдете възкресени след смъртта”, онези, които не вярват, непременно ще рекат: “Това е само явна магия.”
8. А ако забавим за тях мъчението до определено време, непременно ще рекат: “Какво го задържа?” В Дения, когато дойде при тях, то наистина не ще бъде отклонено и ще ги обгърне онова, на което са се присмивали.
9. И ако дадем на човека да вкуси милост от Нас, а после му я отнемем, той е отчаян, непризнателен.
10. И ако му дадем да вкуси благодат след беда, която го е засегнала, казва: “Отидоха си злините от мен” и е радостен, самохвалец,
11. освен онези, които са търпеливи и вършат праведни дела. За тях има о прощение и голяма отплата.
12. Може и да си склонен към изоставяне на част от онова, което ти е разкрито и да се свива сърцето ти, че ще рекат: “Зашо не му бе спуснато съкровище или не дойде заедно с него ангел?” – ти си само предупредител, Аллах се разпорежда с всяко нещо.
13. Или казват: “Той си го е измислил.” Кажи: “Донесете десет сури подобни на неговите – измислени – и позовете когото можете, освен Аллах, ако говорите истината!
14. И ако не ви отклинят, знайте, че той бе низпослан само със знанието на Аллах и че няма друг бог освен Него! Не сте ли вече отдадени Нему?”
15. Които желаят земния живот и неговата украса, през него ще им изплатим за деянията. И не ще бъдат ощетени през него.
16. Тези са, които в отвъдния живот ще имат само Огъня и ще се провали, каквото са сторили [на земята], и ще е напразно, каквото са вършили.
17. Нима е такъв онзи, който има ясен знак от своя Господ и му го чете свидетел от Него? Предхождаше го Книгата на Муса – водител и милост. Тези вярват в него. А който от съюзените племена не вярва в него, обещан му е Огънят. Не се съмнявай в него [о, Мухамед]! Той е истината от твоя Господ, ала повечето хора не вярват.
18. И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах? Тези ще бъдат доведени при своя Господ и свидетелите ще рекат: “Тези са, които лъжеха за своя Господ.” Да, проклятието на Аллах е над угнетителите,
19. които възпрират от пътя на Аллах, стремят се да изкривят пътя и отвъдния живот отричат.
20. Те са безсилни на земята и нямат покровители освен Аллах. На тях ще им се удвои мъчението. Те не са могли да чуят и не са видели.
21. Тези са, които себе си погубиха и се скри от тях онова, което измисляха.
22. Без съмнение, в отвъдния живот те са най-губещите.
23. Но които вярват и вършат праведни дела, и се смиряват пред своя Господ, тези са обитателите на Рая – там ще пребивават вечно.
24. Двете групи приличат на слепия и глухия, и на зрящия и чуващия. Нима те са еднакви при сравнение? И не ще ли се научите?
(Двете групи са вярващите и невернищите.)
25. И изпратихме Нух при неговия народ: “Аз съм за вас явен предупредител,
26. за да не служите на друг освен на Аллах. Страхувам се за вас от мъчение в болезнения Ден.”
27. Знатните от народа му, които бяха неверници, казаха: “Виждаме, че си само човек като нас и виждаме, че сред нас те следват само най-презрените, с прибързано мнение. И не виждаме да ни превъзхождате. Дори ви мислим за лъжци.”
28. Рече: “О, народе мой, ако имам ясен знак от своя Господ и ми е дал от Себе Си милост, скрита за вас, смятате ли, че ще ви я натрапим, щом й се противите?
29. О, народе мой, не искам от вас богатство за това. Моята отплата е единствено от Аллах. И не ще прогоня онези, които вярват. Наистина те ще срещнат своя Господ. Ала виждам, че сте хора невежи.
(Някои хора от народа на Нух не проявявали милост към бедните, които повярвали, и не желали да бъдат заедно с тях. Затова поискали от Нух да ги прогонят.)
30. О, народе мой, кой ще ме защити от [наказанието на] Аллах, ако ги прогоня? И не ще ли се научите?
31. И не ви казвам: “При мен са съкровищниците на Аллах.”, нито: “Зная неведомото”; и не казвам: “Аз съм ангел”; и не казвам на онези, които са презрени във вашите очи, че Аллах не ще им даде благо. Аллах най-добре знае какво имат в душите си. Иначе да съм от угнетителите.”
32. Казаха: “О, Нух, ти спореше с нас и все повече ни оспорваш, донеси ни онова, с което ни заплашваш, ако говориш истината!”
33. Каза: “Само Аллах може да ви го донесе, ако пожелае. А вие сте безсилни.
34. И не ще ви помогне моят съвет, ако искам да ви посъветвам, ако Аллах иска да ви унищожи. Той е вашият Господ и при Него ще бъдете върнати.”
35. Или казват: “Той го е измислил.” Кажи: “Ако аз съм го измислил, над мен е моят грех и съм невинен за онова, в което вие престъпвате.”
36. И бе разкрито на Нух: “Ще вярва измежду твоя народ само онзи, който вече е повярвал. Не се опечалявай заради онова, което са извършили!
37. И направи Кораба пред Нашите Очи и с Нашето откровение, и не Ми говори за угнетителите! Те ще бъдат издавени.”
38. И правеше той Кораба, и всяко що край него минаваха знатни от неговия народ, подиграваха го. Рече: “Щом се подигравате с нас, и ние ще ви се подиграваме, както и вие се подигравате.
39. И ще узнаете при кого ще дойде позорящо го мъчение, и ще го сполети постоянно мъчение.”

- 40.** Когато дойде Нашата повеля и кипна пещта, рекохме: “Натовари в него от всичко по чифт, и своето семейство, освен онези, за които имаше слово отпреди, и всеки, който е вървал.” А вървала заедно с него само малцина.
- 41.** И рече: “Качете се в него! В името на Аллах той ще плава и ще се закотви. Моят Господ е оправдващ, милосърден.”
- 42.** И заплава с тях по вълни като планини, и призова Нух своя син, който се бе отъчил: “Сине мой, качи се с нас и не бъди с неверниците!”
- 43.** Рече [синът]: “Ще се приюти на планина, която ще ме защити от водата.” Рече: “Няма днес защитник от повелята на Аллах, освен за онзи, когото Той помилва.” И ги разделиха вълните, и бе от удавените.
- 44.** И бе речено: “О, земя, погълни своята вода!” и “О, небе, престани!” И спадна водата. И се изпълни повелята. И [Ковчегът] заседна върху [планината] ал-Джуди. И бе речено: “Гибел за хората – угнетателите!”
- 45.** И позва Нух своя Господ, и рече: “Господи, синът ми е от моето семейство. Твоето обещание винаги е истина. Ти си Всемъдрия Съдник.”
- 46.** Рече [Аллах]: “О, Нух, той [вече] не е от твоето семейство. Неговото деяние не е праведно. И не Мe питай за онова, за което нямаш знание! Пουчавам те да не бъдеш от невежите.”
- 47.** Рече: “Господи, моля Те, опази ме да не Те питам за нещо, за което нямам знание! И ако не ме опростиш, и не ме помилваш, ще съм от губещите.”
- 48.** Речено бе: “О, Нух, слез [от Кораба] с благополучие от Нас и с благодат за теб и за общности от онези, които са с теб! А на други общини ще дадем да се понасят, после ще ги сполети болезнено мъчение от Нас.”
- 49.** Тези са от вестите на неведомото, които Ние ти разкриваме. Дотогава не ги знаеше нито ти, нито твоят народ. Затова търпи! Крайт принадлежи на богоизливите.”
- 50.** И при адитите – брат им Худ... Рече: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямате друг бог освен Него. Вие сте само клеветници.
- 51.** О, народе мой, не искам от вас отплата за това. Моята отплата е единствено от Онзи, Който ме е сътворил. Нима не проумявате?
- 52.** О, народе мой, молете за оправдение своя Господ и се покайте пред Него, и ще ви изпрати Той обилен дъжд от небето, и ще ви надбави сила към вашата сила! И не се отмияйте, престъпвайте!”
- 53.** Рекоха: “О, Худ, ти не ни донесе ясен знак и не ще изоставим божествата си заради твоите слова. И не ти върваме.
- 54.** Ще кажем само, че те е поразило със зло някое от нашите божества.” Рече: “Призовавам за свидетел Аллах и вие свидетелствайте, че съм невинен за онова, което съдружавате
- 55.** с Него. И лукавствайте срещу мен всички, и не ме изчаквайте!
- 56.** Аз се уповавам на Аллах, моя Господ и вашия Господ. Няма твар, която Той да не държи под Своя власт. Моят Господ е на Правия път.
(*В оригинална се споменава “държи за кичура”, което се възприема като “държи под Своя власт”. Съдбата на всяка твар е в ръцете на Аллах и Той на всекико отдава заслуженото, затова Неговият път е Правият път.*)
- 57.** А отметнете ли се – вече ви съобщих онова, с което бях пратен при вас. И ще ви подмени моят Господ с други хора. И никак не ще Му навредите. Моят Господ пази всяко нещо.”
- 58.** И когато Нашата повеля дойде, с милост от Нас спасихме Худ и онези, които върваха с него. И ги спасихме от сурово мъчение.
- 59.** Такива бяха адитите. Отрекоха знаменията на своя Господ и се възпротивиха на Неговите пратеници, и следваха повелята на всеки упорит деспот.
- 60.** И ги следва проклятие на този свят и в Деня на възкресението. Да, адитите отрекоха своя Господ. Да, гибел за адитите, народа на Худ!
(*Вж. 69: 6–8*)
- 61.** И при самудяните [изпратихме] брат им Салих. Рече: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямате друг бог освен Него. Той ви сътвори от земята и ви засели на нея. Затова Го молете за оправдение и се покайте пред Него! Моят Господ е наблизо и отклика.”
- 62.** Рекоха: “О, Салих, преди това ти възлагахме надежди. Нима ни забраняваш да служим на онова, на което служеха предците ни? Съмняваме се в онова, към което ни призоваваш.”
- 63.** Рече: “О, народе мой, как мислите, ако имам ясен знак от своя Господ и ми е дал от Себе Си милост, кой ще ме защити от Аллах, ако Му се възпротивя? Ще ми надбавите само загуба.”
- 64.** О, народе мой, това е камилата на Аллах – знамение за вас. Оставете я да пасе по земята на Аллах и не я докосвайте със зло, иначе ще ви обхване близко мъчение!”
- 65.** Но я заклаха и той каза: “Наслаждавайте се в своя дом три дена! Това не е лъжливо обещание.”
- 66.** И когато Нашата повеля дойде с милост от Нас, спасихме Салих и онези, които върваха с него, от позора на този ден. Твойт Господ е Всесилния, Всемогътъция.
- 67.** И Викът обхвана онези, които угнетаваха, и осъмнаха безжизнени в домовете си,
- 68.** сякаш не бяха пребивавали там. Да, самудяните отрекоха своя Господ. Да, гибел за самудяните!
- 69.** И дойдоха Нашите пратеници с радостната вест при Ибрахим. Казаха: “Мир!” Каза: “Мир!” И не се забави да поднесе печено тело.
(*Аллах Всевишния изпратил ангели, които да известят Ибрахим, че ще му се роди дете.*)
- 70.** И когато видя, че ръцете им не посягат към него, това не му хареса и спотаи страх от тях. Рекоха: “Не се страхувай! Ние сме пратени при народа на Лут.”
- 71.** А жена му стоеше и се смееше. И я благовестихме за Исхак, а отподир Исхак – Якуб.
- 72.** Тя рече: “О, горко ми! Аз ли ще родя, след като съм престаряла, а моят съпруг е този старец? Наистина това е никакво чудо.
(*Тълкувателите съобщават, че Ибрахим бил на 120 години, а съпругата му – на 90.*)
- 73.** Рекоха: “Нима те учудва повелята на Аллах? Милостта на Аллах и Неговите благослови са над вас, стопани на дома. Наистина Той е въславен, най-достоен.”
- 74.** И когато уплахата напусна Ибрахим, и радостната вест дойде при него, той настоя пред Нас за народа на Лут.
- 75.** Ибрахим бе състрадателен, умоляващ, каещ се.
- 76.** “О, Ибрахим, откажи се от това! Вече дойде повелята на твоя Господ. Необратимо мъчение ще ги връхлътят.”
- 77.** И когато Нашите пратеници отидоха при Лут, той се натъжи за тях и отмая [от страх] за тях, и рече: “Това е тежък ден.”

(Пророкът Лут, мир нему, се страхува от посегателство над ангелите, дошли като красиви младежи, защото сънародниците му били мъжелюбци.)

78. И дойде при него народът му, втурнат натам. И преди бяха вършили злинни. Рече: "О, народе мой, ето ви моите щерки. Те са по-чисти за вас. Бойте се от Аллах и не ме опозорявайте пред гостите ми! Нямало ли сред вас разумен мъж?" (За общността на пророка е като баща, затова Лут, мир нему, казва: "...моите щерки", т.е. жените от племето.)

79. Рекоха: "Вече си узнал, че нямаме нужда от твоите щерки. Знаеш какво искаш."

80. Рече: "Ех, да имах сила над вас или да се осланя на здрава опора!..."

81. Рекоха [гостите]: "О, Лут, ние сме пратеници на твоя Господ. Не ще те докоснат. Тръгни със своето семейство в част от нощта и никой от вас да не се обърне, освен жена ти – нея ще я порази, каквото порази и тях. Срокът им е утрото. Не е ли близо утрото?"

82. И когато Нашата повеля дойде, преобърнахме [селището] надолу и изсипахме над тях порой камъни от глина,

83. белязани при твоя Господ. Те не са далеч от угнетителите.

84. И при мадянитите – брат им Шуайб... Рече: "О, народе мой, служете на Аллах! Нямало друг бог освен Него. И не занижавайте мярката и везната! Виждам ви в благоденствие, но се страхувам за вас от мъчение в Дения всеобхватен."

85. О, народе мой, изпълвайте мярката и везната със справедливост, и не смалявайте от нещата на хората, и не сейте развала по земята, рушейки!

86. Това, което Аллах ви оставя, е по-добро за вас, ако сте вярващи. Аз не съм ви пазител."

87. Рекоха: "О, Шуайб, нима твоята молитва ти повелява да оставим онова, на което служеха предците ни, или да не постъпваме със своите имоти, както пожелаем?" Наистина ти си състрадателният, разумният!"

88. Рече: "О, народе мой, как мислите, ако имам ясен знак от своя Господ и Той ме е дарил с добро препитание от Него, и не искам да се отличавам от вас в онова, което ви забранявам? Искам само подобрение, колкото мога. Моят успех е само от Аллах. На Него се уповавам и към Него се обръщам."

89. О, народе мой, да не ви вкара в грях враждата [ви] към мен, та да ви порази същото като онова, което порази народа на Нуҳ или народа на Худ, или народа на Салих. А народът на Лут не е далеч от вас.

90. И момете за оправдение своя Господ, и се покаяте пред Него! Моят Господ е милосърден, любещ."

91. Рекоха: "О, Шуайб, не проумяваме много от онова, което казваш. Виждаме, че си много слаб сред нас. Ако не бе твоят род, щяхме да те пребием с камъни. Не си на почит при нас."

92. Рече: "О, народе мой, нима моят род е по-достоен за вас от Аллах? Вие Го загърбихте. Наистина моят Господ обхваща делата ви."

93. О, народе мой, работете, както можете! И аз ще работя. Ще узнаете при кого ще дойде позорящо го мъчение и кой е лъжец. И чакайте! И аз очаквам с вас."

94. И когато Нашата повеля дойде с милост от Нас, спасихме Шуайб и онези, които вярваха с него. И Викът обхвана онези, които угнетаваха, и осъмнаха безжизнени в домовете си,

95. сякаш не бяха пребивавали там. Да, гибел за мадянитите, както погинаха и самудяните!

96. Вече изпратихме Муса с Нашите знамения и с явен довод

97. при Фараона и знатните му хора. Те следваха повелята на Фараона, а повелята на Фараона не бе разумна.

98. Ще предвожда твой народа си в Дения на възкресението и ще ги въведе в Огъния. И колко лошо е мястото, където ще бъдат въведени!

99. И бяха следвани от проклятие на този свят, и в Дения на възкресението. Колко лошо е дарението, което ще им бъде дадено!

100. Тези са от вестите на селищата. Разказваме ги на теб. Има сред тях руини, има и покосени.

101. Не Ние ги угнетихме, а те себе си угнетиха. И не ги избавиха от нищо боговете им, които те зовяха, освен Аллах, щом дойде повелята на твоя Господ. И им надбавиха само загуба.

102. Така сграбчва твоят Господ, щом сграбчи селищата, когато угнетяват. Той сграбчва болезнено, силно.

103. Наистина в това има знамение за всеки, който се страхува от мъчението на отвъдния живот. Това е Денят, за който хората ще бъдат настъпани. Това е знаменателният Ден.

104. Не ще го забавим Ние освен за определен срок.

105. Когато Денят настъпи, никой не ще проговори освен с Неговото пълномощие. Сред тях ще има и злочести, и щастливи.

106. Онези, които са злочести, ще бъдат в Огъния. В него ще вдишват и издишват,

107. там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не пожелае друго твоят Господ. Твоят Господ прави, каквото пожелае.

108. А онези, които са щастливи, ще бъдат в Рая, там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не пожелае друго твоят Господ – дар неизчертаем.

(Както се разбира от сурата 14: 48, небесата и земята, споменати в това знамение, се различават от съществуващите днес.)

109. И не се съмнявай в [льжовността на] онова, на което те служат! Те служат само както и башите им служеха преди. И не изплатим Ние техния дял [от възмездията] ненакъренен.

110. Вече дадохме на Муса Писанието и настани разногласие за него. И ако нямаше предишно Слово от твоя Господ, щеше да е отсъдено между тях. И се съмнявахаха в него с подозрение.

111. И на всички твоят Господ ще изплати за деянията им. Сведущ е Той за онова, което вършат.

112. И бъди на правия път, както ти бе повелено, ти и всеки покаял се с теб, и не престъпвай! Зрящ е Той за онова, което вършите.

113. И не клонете към онези, които угнетяват, за да не ви засегне Огънят! Нямало освен Аллах покровители. После не ще ви се помогне.

114. И отслужвай молитвата в двата края на деня, и в началото на нощта! Наистина добрините премахват злините. Това е напомняне за поучаващите се.

115. И бъди търпелив! Аллах не погубва отплатата на благодетелните.

116. Имаше ли сред поколенията преди вас праведни, възбраниващи развалата по земята, освен малцината от тях, които спасихме? Угнетителите последваха разкоша, в който живееха. И бяха престъпващи.

117. Твоят Господ не погубва селищата с гнет, когато жителите им вършат праведни дела.

118. И ако твоят Господ бе пожелал, щеше да стори хората една общност. Ала те не престават да са в разногласие,

119. освен които [заслужават] твоят Господ да ги помилва и Той [така] ги е сътворил. И се съдържа Словото на твоя Господ: "Непременно ще напълни Ада с джинове и хора заедно."

- 120.**И всичко ти разказваме от вестите за пратениците, за да укрепим с него сърцето ти. С това при теб дойде истината и поучение, и напомняне за вярващите.
- 121.**И какви на онези, които не вярват: "Работете както можете! И ние ще работим.
- 122.**И чакайте! И ние чакаме."
- 123.**На Аллах е неведомото на небесата и на земята, и към Него ще бъдат върнати всички дела. Затова на Него служи и на Него се уповавай! Твойт Господ не подминава делата ви.

12.

СУРА *ЮСУФ* (*ЮСУФ*)

Меканска, с изключение на знамения 1, 2, 3 и 7, които са медински. Съдържа 111 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

- 1.** Алиф. Лам. Ра. Тези са знаменията на ясната Книга.
- 2.** Ние го низпослахме – Коран на арабски, за да проумеете!
- 3.** Ние ти разказваме най-хубавите разкази с откровението, което ти дадохме в този Коран, макар че преди него ти бе от нехайните.
- 4.** Юсуф рече на баща си: "О, татко мой, видях единайсет небесни светила и сълнцето, и луната, видях ги да ми се покланят."
- 5.** Рече: "О, сине мой, не разказвай своето видение на братята си, за да не замислят срещу теб коварство! Сатаната е явен враг за човека.
- 6.** Така ще те избере твойт Господ и ще те научи да тълкуваш сънищата, и ще изпълни Своята благодат към теб, и към рода на Якуб, както я изпълни и към предците ти – Ибрахим и Исхак. Твойт Господ е всезнаещ, всемъдър."
- 7.** В [разказа за] Юсуф и неговите братя има знамения за питащите.
- 8.** Когато казаха: "Наистина Юсуф и брат му [Бениамин] са по-любими от нас за баща ни, а ние сме група. Баща ни е в явна заблуда.
- 9.** Убийте Юсуф или го захвърлете на някоя земя, та да ви обърне и на вас внимание баща ви! И ще станете след това праведни хора."
- 10.** Един от тях рече: "Не убивайте Юсуф, а го хвърлете на дъното на кладенец, ако ще вършите нещо! Може да го прибере някой керван."
- 11.** Рекоха: "О, татко наш, защо не ни повериши Юсуф? Добронамерени сме към него.
- 12.** Изпрати го с нас утре да се понаслаждава и забавлява! Непременно ще го пазим."
- 13.** Рече: "Наистина ще ме опечали, ако го отведете и се плаша да не го изяде вълкът, когато сте нехайни към него."
- 14.** Рекоха: "Ако го изяде вълкът, както сме група, тогава и ние сме загубени."
- 15.** И когато го отведоха, и се говориха да го спуснат в кладенца на дъното, Ние му разкрихме: "Ти непременно ще ги известиш за това тяхно дело, когато не ще те познаят."
- 16.** И дойдоха при баща си вечера, плачайки.
- 17.** Рекоха: "О, татко наш, отидохме да се надбягваме и оставихме Юсуф при нашите вещи, и вълкът го изяде. Но ти не ще ни повярваш, макар и да казваме истината."
- 18.** И дойдоха с лъжлива кръв по ризата му. Рече: "Да, разкрасили са ви нещо душите ви. Но най-хубаво е да се търпи. От Аллах се търси помощ за това, което описвате."
- 19.** И дойде керван, и пратиха своя водоносец, и той спусна ведрото си. И рече: "О, радостна вест! Това е юноша." И го скриха като стока. Аллах знае техните дела.
- 20.** И го продадоха на ниска цена, за броени сребърници. И се отнесоха спрямо него с пренебрежение.
- 21.** И рече на жена си онзи египтянин, който го купи: "Отнасяй се добре с него! Може да ни е от полза или да го осиновим." Така укрепихме Юсуф на Земята, за да го научим да тълкува сънищата. Аллах наделява в Своята повеля, ала повечето хора не знаят.
- 22.** И когато достигна зрелостта си, Ние му дадохме мъдрост и знание. Така награждаваме благодетелните.
- 23.** И го съблазняваше онази, в чийто дом пребиваваше. Тя залости вратите и рече: "Хайде ела!" Рече: "Опазил ме Аллах! Моят господар се отнасяше добре с мен. Не ще сполучат угнетителите."
- 24.** Вълнуваше я той, но и тя щеше да го развалинува, ако не бе видял довода на своя Господ. Така бе, за да отклоним от него злото и покварата. Той бе от Нашите предани раби.
- 25.** И се погнаха към вратата, и жената скъса ризата му отзад. И се натъкнаха на господаря й при вратата. Тя рече: "Какво е възмездietо за онзи, който е поискал зло за твоето семейство, освен да го затворят, или пък болезнено мъчение?"
- 26.** Рече [Юсуф]: "Тя ме съблазняваше." И заяви свидетел от семейството й: "Ако ризата му е скъсана отпред, тя казва истината, а той лъже."
- 27.** Ако ризата му е скъсана отзад, тя лъже, а той казва истината."
- 28.** И когато [господарят] видя, че ризата му е скъсана отзад, рече: "Това е от коварството на вас, жените! Коварството ви е огромно."
- 29.** Юсуф, не споменавай това! А ти, жено, моли опрощение за своето прегрешение! Ти си от съгрешилите."
- 30.** И заговориха жени в града: "Жената на господаря съблазнява своя слуга. Омая се по него от любов. Виждаме, че тя е явно заблуждение."
- 31.** И когато чу за техните сплетни, тя ги покани и им приготви гощавка, и даде на всяка по един нож, и рече [на Юсуф]: "Излез при тях!" И когато го видяха, те му се възхитиха и поръзаха ръцете си, и рекоха: "Всечист е Аллах! Това не е човек. Това е само прекрасен ангел."
- 32.** Рече тя: "Това е онзи, за когото ме упреквахте. Аз го съблазнявах, а той отказа. Но ако не изпълни онова, което му повелявам, непременно ще го затворят и ще бъде един от унизиените."
- 33.** Рече той: "Господи, предпочитам затвора пред онова, към което ме подканят. И ако не отклониш от мен тяхното коварство, ще се увлека по тях и ще съм от безразсъдните."

34. И му се отзова неговият Господ, и отклони от него коварството им. Той е Всечувация, Всезнаещия.
35. После [на мъжете] им хрумна да го затворят за известно време, въпреки че видиха знаците.
36. И влязоха заедно с него в затвора двама юноши. Единият от тях рече: "Сънувах как изстисквам за вино." А другият рече: "Сънувах как нося върху главата си хляб, от който птиците кълват. Съобщи ни как да се тълкува това! Виждаме, че си от благодетелните."
37. Рече: "Каквато и храна да получите за препитание, ще ви известя как да се тълкува още преди да сте я получили." То е от онова, на което ме научи моят Господ. Отхвърлих вярата на хора, които не вярват в Аллах и отвъдния живот отричат.
38. И последваха вярата на своите предци Ибрахим и Исахак, и Якуб. Не бива да съдружаваме нищо с Аллах. Това е благодатта на Аллах към нас и към хората. Ала повечето хора са непризнателни.
39. О, мои двама другари в затвора, кое е по-добро – разни богове или Аллах, Единосъщия, Покорявания?
40. Вместо на Него, служите само на имена, които вие и предците ви сте именували. Аллах не е низпославал довод за това. Властиа е само на Аллах. Той повели да служите единствено Нему. Това е правата вяра, ала повечето хора не знаят.
41. О, мои двама другари в затвора, единият от вас ще дава на своя господар да пие вино, а другият ще бъде разпънат на кръст и птиците ще кълват от главата му. Отсъдено е делото, за което се допитахте до мен."
42. И рече на онзи от тях, за когото смяташе, че ще бъде спасен: "Спомени за мен пред своя господар!" Но сатаната го накара да забрави за споменаването пред неговия господар. И [Юсуф] престоя в затвора няколко години.
43. И рече царят: "Сънувах седем охранени крави да ги изядат седем мършави, и седем зелени класа, и други – изсъхнали. О, знатни хора, разясните мое видение, ако разгадавате виденията!"
44. Рекоха: "Объркани сънища. А и ние не знаем да тълкуваме сънищата."
45. А онзи от двамата, който бе спасен, си спомни след време и рече: "Аз ще ви съобщя неговото тълкуване. Пратете ме [до затвора]!"
46. "Юсуф, о, правдиви, разясни ни [видение] за седем охранени крави, които ги изядат седем мършави, и седем зелени класа, и други изсъхнали. За да се върна при хората и да узнаям!"
47. Рече: "Седем години ще сеете както обикновено и каквото пожънете, запазете го в класовете, освен малко за ядене.
48. Сетне ще дойдат подир това седем тежки години, изядящи подготвеното за тях отпреди, освен малко, което ще запазите.
49. Сетне ще дойде подир това година, в която ще бъде пратен дъжд на хората и през нея ще изстискват [плодове]."
50. И рече царят: "Доведете ми го!" И когато пратеникът дойде при него, [Юсуф] рече: "Върни се при своя господар и го питай какво подтикна жените да си порежат ръцете! Моят господар познава тяхното коварство."
51. Рече [царят]: "Какво ви бе намерението, когато съблазнявахте Юсуф?" Рекоха: "Всички са при своя господар и го искат какво подтикна жените да си порежат ръцете! Моят господар познава тяхното коварство."
52. [Рече Юсуф:] "Това е, за да узнае, че не му измених скришом. Аллах възпира коварството на изменниците.
53. И не оневинявам себе си. Наистина душата повелява злото, освен онази, която моят Господ помилва. Моят Господ е оправдаваш, милосърден."
54. И рече царят: "Доведете ми го, да го оставя при мен!" И след като разговаря с него, каза: "От днес ти си при нас довереник с положение."
55. Рече [Юсуф]: "Отреди ми съкровищниците на Земята [на Египет]! Аз съм знаещ пазител."
56. Така укрепихме Юсуф на Земята. Настаняваше се по нея, където пожелае. Ние отреждаме Нашата милост комуто пожелаем и не погубваме отплатата на благодетелните.
57. А отплатата на отвъдния живот е най-доброто за онези, които вярват и се боят от Аллах.
58. И дойдоха братята на Юсуф, и влязоха при него. Той ги позна, а те не го познаха.
59. И когато им даде техния товар, рече: "Доведете ми вашия брат от баща ви! Не виждате ли, че аз изпълвам мярката и съм най-гостоприемният стопанин?"
60. Ако не ми го доведете, не ще мерите повече при мен и не ще ме доближите."
61. Рекоха: "Ще настояваме за него пред баща му. Наистина ще го направим."
62. И рече той на слугите си: "Сложете [тайно] стоката им в техните вързопи, за да я познаят, когато отидат обратно при семейството си, та дано се върнат!"
63. И когато се върнаха при баща им, рекоха: "О, татко наш, бе ни забранено меренето, затова прати с нас брат ни, да отмерим! Ние непременно ще го пазим."
64. Рече: "Нима да ви го повери тъй, както ви поверих и неговия брат преди? Но Аллах е Най-добрая пазител и Той е Най-милосърдния от милосърдните."
65. И когато разтвориха техния товар, откриха, че стоката им е върната. Рекоха: "О, татко наш, какво повече да желаем? Това е нашата стока, върната ни е. И ще надбавим за семейството си храна, и ще запазим своя брат, и ще притурим мерило, колкото за една камила. Това е лесно [спечелено] мерило."
66. Рече: "Не ще го пратя с вас, докато не ми дадете обет пред Аллах, че непременно ще ми го върнете, освен ако бъдете обградени." А когато му дадоха своя обет, рече: "За онова, което говорим, Аллах е свидетел."
67. И рече: "О, синове ми, не влизайте през една врата, а влезте през различни врати! И с нищо аз не ще ви избавя от Аллах. Властиа принадлежи само на Аллах. На Него аз се уповавам и на Него да се уповават уповаващите се!"
68. И когато влязоха оттам, откъдето баща им повели, нищо не ги избави от Аллах – беше в душата на Якуб само една потребност, която той задоволи. Той притежаваше знание, защото Ние го научихме, ала повечето хора не знаят.
69. И когато влязоха при Юсуф, той настани своя брат при себе си. И му прошепна: "Аз съм твой брат. И не се опечаливай заради онова, което сториха!"
70. И когато им даде техния товар, той сложи царската чаша във вързопа на своя брат. После един глашатай прогласи: "Ей, хора от [кервана], вие сте крадци."
71. Когато пристъпиха към тях, казаха: "Какво сте изгубили?"
72. Рекоха: "Изгубихме бокала на царя и който го донесе, ще има товар за една камила. Аз съм негов поръчител."
73. Рекоха: "Кънлем се в Аллах, вече узнахте не сме дошли да пакостим по земята и не сме крадци."
74. Рекоха: "Какво ще е възмездието за това, ако сте лъжци?"
75. Рекоха: "Възмездието за това е онзи, в чийто вързоп се намери – той самият ще е възмездието за това. Така ние наказваме угнетителите."
- (Според законите на пророка Якуб заловеният крадец трябвало да служи една година при собственика на откраднатото имущество. Според египетските закони на крадеца удряли тояги и бил дължен да изплати откраднатото в двоен размер. Пророкът Юсуф решил да ги накаже според бащиния им закон.)

- 76.** И започна [Юсуф] с техните вещи преди вещите на брат си. После я извади от вещите на брат си. Така Ние подучихме Юсуф на хитрост. Нямаше да вземе своя брат според царския закон, освен ако Аллах не пожелаеше. Въздигаме Ние по степени когото пожелаем. А над всеки знаещ има един по-знаещ.
- 77.** Рекоха: "Ако той е откраднал, и негов брат преди крадеше." И спотай Юсуф това в душата си, и не им го разкри, каза си: "Вие сте в по-лошо положение. Аллах най-добре знае онова, което описвате."
- (Братята на Юсуф споменават като кражба случай от неговото детство, когато той взел и счупил една стапа, разгневен, че я обожават.)*
- 78.** Рекоха: "О, господарю, той има много стар баща. Вземи някой от нас вместо него! Виждаме, че наистина си от благодетелните."
- 79.** Каза: "Опазил ни Аллах да вземем друг освен онзи, у когото си намерихме вещта. Тогава ще сме угнетители."
- 80.** И когато се отчаяха за него, те се отделиха да се посъветват. Големият от тях рече: "Не знаете ли, че вашият баща взе от вас обет пред Аллах, а по-рано нарушихте обещанието си за Юсуф? Не ще напусна тази земя, докато не ми позволи моят баща или Аллах не отсъди за мен. Той е Най-добрая съдник."
- 81.** Върнете се при баща си и кажете: "О, татко наш, твоят син открадна. Свидетелстваме само за онова, което знаем. И не сме пазители на неведомото."
- 82.** И попитай селището, в което бяхме, и кервана, с който пристигнахме! Ние казваме истината."
- 83.** Рече: "Да, разкрасили са ви нещо душите ви. Но най-хубаво е да се търпи. Възможно е Аллах да ми ги доведе всички. Той е Всезнаещия, Всемъдрия."
- 84.** И се отвърна от тях, и рече: "О, как ми е жал за Юсуф!" И побеляха очите му от скръб, както бе сдържан.
- 85.** Рекоха: "Кълнем се в Аллах, не ще престанеш да си спомняш за Юсуф, докато не стигнеш до влошаване или умреш."
- 86.** Рече: "Изплаквам своята скръб и тъга само пред Аллах и знам от Аллах, каквото вие не знаете."
- 87.** О, мои синове, идете и проучете за Юсуф и брат му, и не губете надежда за милостта на Аллах! Само невярващите хора губят надежда за милостта на Аллах."
- 88.** [Върнаха се при Юсуф] и когато влязоха при него, рекоха: "О, господарю, беда сполетя наше и нашето семейство. Дойдохме с нищожна стока. Напълни за нас мярката и ни дай милостния! Аллах възнаграждава даващите милостния."
- 89.** Рече: "Дали разбрахте какво направихте с Юсуф и брат му в своето неведомие?"
- 90.** Рекоха: "Нима ти наистина си Юсуф?" Рече: "Аз съм Юсуф, а това е моят брат. Аллах ни облагодетелства. Който се бои от Аллах и търпи... Аллах никога не погубва отплатата на благодетелните."
- 91.** Рекоха: "Кълнем се в Аллах, предпочете те Аллах пред нас. Наистина съгрешихме."
- 92.** Рече: "Нима укор днес към вас. Аллах да ви опрости! Той е Най-милосърдния от милосърдните."
- 93.** Идете с тази моя риза и я поставете върху лицето на баща ми, и той пак ще стане зряц! И доведете при мен цялото си семейство!"
- 94.** И когато керванът потегли, техният баща рече: "Наистина усещам мириса на Юсуф, дори да ме сметнете за оглуял."
- 95.** Рекоха: "Кълнем се в Аллах, ти си в старата си заблуда."
- 96.** И когато благовестителят дойде [с ризата], постави я върху лицето му и той отново стана зряц. Рече: "Не ви ли казвах, че знам от Аллах, каквото вие не знаете?"
- 97.** Рекоха: "О, татко наш, моли се да ни бъдат опростени греховете! Наистина съгрешихме."
- 98.** Рече: "Ще моля своя Господ да ви опрости. Той е Опрощаващия, Милосърдния."
- 99.** И когато влязоха при Юсуф, той настани своите родители при себе си и рече: "Влезте в Египет, по волята на Аллах, в безопасност!"
- 100.** И възкачи родителите си на трона, и [всички] паднаха пред негоничком. И рече: "О, татко мой, това е тълкуването на видението ми от по-рано. Моят Господ го превърна в истината. Той ми стори добро, когато ме извади от тъмницата и ви доведе от пустинята, след като сатаната пося вражда между мен и моите братя. Моят Господ е жалостив към когото пожелае. Той е Всезнаещия, Всемъдрия."
- 101.** Господи мой, Ти ми даде от властта и ме научи да тълкувам сънищата. Творецо на небесата и на земята, Ти си моят Покровител и в земния живот, и в отвъдния! Прибери ме отдален на Теб и ме приобщи към праведниците!"
- 102.** Това е от вестите на неведомото, които ти разкриваме [о, Мухамед]. Не беше ти при тях [братята на Юсуф], когато се наговаряха за своето дело, лукавствайки.
- 103.** Повечето хора не ще повярват, дори и ти да се стремиш.
- 104.** И не просиши от тях отплата за това. То е само напомняне за световете.
- 105.** И край колко знамения на небесата и на земята минават, отвръщайки се от тях!
- 106.** И повечето от тях не вярват в Аллах, освен съдружавайки.
- 107.** Нима имат сигурност, че не ще ги покрие мъчение от Аллах или че не ще им се яви Часът внезапно, без да усетят?
- 108.** Кажи: "Това е моят път. Призовавам към Аллах с прозорливост – аз и всеки, който ме последва. Всичист е Аллах! Аз не съм от съдружаващите."
- 109.** Изпращахме и преди теб измежду жителите на селищата само мъже, на които давахме откровения. Не ходеха ли [неверници] по земята, за да видят какъв бе краят на онзи преди тях? Отвъдният дом е най-доброто за богоизливите. Нима не проумявате?
- 110.** Тогава, когато пратениците се отчаяха и мислеха, че са ги взели за лъжци, при тях идващо Нашата подкрепа и бяха спасявани онези, които Ние пожелаем. И не ще се отклони Нашето мъчение от престъпващите хора.
- 111.** В разказите за тях има поука за разумните хора. То не е предание измислено, а е потвърждение на онова, което е преди него и разяснение за всяко нещо, и напътствие, и милост за хора вярващи.

13.

**СУРА АР-РААД
(ГЪРМЪТ)**

Меканска, с изключение на знамения: "Неверници ще продължи да ги сполетяват..." (до края на знамението) и: "И казват неверници: "Не си изпратен" (до края на знамението), или медиска, с изключение на: "И да имаше такъв Коран" (двете знамения). Съдържа 43 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Мим. Ра. Тези са знаменията на Книгата. Низпосланото на теб от твоя Господ е истината. Ала повечето хора не вярват.
 2. Аллах е, Който въздигна небесата без видима за вас опора. После се въздигна [бездобен] Той на Трона и покори сънцето и луната, всяко да се движи до определен срок. Той управлява делата, разяснява знаменията, за да се убедите в срещата със своя Господ!
 3. Той е, Който разпростира земята и стори по нея непоклатими планини и реки, и от всички плодове стори там по двойки. Той покрива дена с нощта. В това има знамения за хора мислещи.
 4. По земята има съседни участъци и градини с грозде, и посеви, и палми с общ корен и поотделно, поливани с една вода. Ние правим едини от тях по-вкусни от други. В това има знамения за хора проумяващи.
 5. И ако нещо те учудва, учудващи са думите им: "Дори ако станем на пръст, нима наистина ще бъдем сътворени отново?" Тези са, които отричат своя Господ. Тези ще имат окови на врата. Тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.
 6. Искат от теб да ускориш злината преди добрината, а вече минаха преди тях примери за възмездие. Наистина твой Господ дава опрощение на хората, въпреки че угнетяват. Твой Господ е сувор в наказанието.
 7. Неверниците казват: "Зашо не му бе низпослано знамение от неговия Господ?" Но ти си само предупредител и за всеки народ има водител.
 8. Аллах знае какво носи всяка бременна и колко намаляват утробите, и колко се увеличават, и всяко нещо е с мярка при Него –
 9. Знаещия и скритото, и явното, Най-великия, Всевишния.
 10. Едни и същи са [за Него] онези от вас, които потуяват речта, и които я изявяват, и които се укриват през нощта, и които се показват през деня.
 11. [Ангели] следят всеки и отпред, и отзад. Пазят го по повелята на Аллах. Аллах не променя народ, докато той не промени себе си. И ако Аллах поискав злото за някой народ, то не може да бъде отклонено, и нямат покровител освен Него.
 12. Той е, Който ви показва мълниите за страх и надежда, и сътворява натежалите облаци.
 13. И гърмът възвхава Неговата слава, и ангелите – страхувайки се от Него. И праща Той светкавиците, и поразява с тях когото пожелае. Спорят за Аллах [неверниците], а Той е Силния по мощ.
 14. Негов е Зовът на истината, а онези, които [съдружаващите] зоват вместо Него, не им отвръщат с нищо, подобно на човек, протягащ длани си към водата, за да стигне до устата му, ала не стига тя до нея. Зовът на неверниците е само заблуда.
 15. На Аллах се покланят всички на небесата и на земята, с послушание или по принуда, и сенките им сутрин и привечер.
 16. Кажи: "Кой е Господа на небесата и на земята?" Кажи: "Аллах!" Кажи: "И нима приехте вместо Него покровители, които не допринасят за себе си нито полза, нито вреда?" Кажи: "Нима са равни слепият и зрящият? Или нима са равни тъмнините и светлината? Или отредиха на Аллах съдружници, които сътвориха творение като Неговото и се оприличи за тях творението?" Кажи: "Аллах е Творец на всяко нещо. Той е Единствения, Всевластвящия."
 17. Изсипва Той вода от небето и се пълнят долини според отреденото за тях, и понася потокът висока пяна. И от онова, което разпалват в огъня, желаейки украсяване или вещ, излиза подобна пяна. Така Аллах посочва истината и лъжата. И отива пяната напразно, а онова, което е полезно за хората, остава на земята. Така Аллах посочва примерите.
 18. За онези, които откликаха на своя Господ, е Най-прекрасното. А онези, които не му откликаха, дори да е тяхно всичко на земята и още толкова отгоре, не ще се откусят с него. Тяхна е лошата равносметка и мястото им е Адът, и колко гнусна постеля е той!
 19. И нима онзи, който знае, че низпосланото на теб от твоя Господ е истината, е като онзи, който е сляп? Поучават се само разумните хора,
 20. които спазват обета пред Аллах и не нарушават договора,
 21. и които свързват онова, което Аллах повелява да се свърже, и се боят от своя Господ, и се страхуват от лошата равносметка,
 22. и които търсят, стремейки се към Лица на своя Господ, и отслужват молитвата, и раздават скрито или явно от онова, което Ние сме им дарили, и отблъскват с добрина злината, за тях е Последната обител –
 23. Градините Ади. Ще влязат в тях и те, и който е праведник сред техните бащи и съпруги, и потомци. И ангелите ще влязат при тях от всички врати:
- (Вж. 9: 72)
24. "Мир вам, че изтърпяхте! И колко прекрасна е Последната обител!"
 25. А които нарушават обета пред Аллах, след като са го потвърдили, и прекъсват онова, което Аллах повели да се свърже, и сят по земята развали, за тези е проклятието и за тях е лошият завършък.
 26. Аллах увеличава препитанието за когото пожелае и Той го намалява. И радват се [неверниците] на земния живот, а земният живот пред отвъдния е само [кратко] наслаждение.
 27. И казват неверниците: "Зашо не му бе низпослано знамение от неговия Господ?" Кажи: "Аллах оставил в заблуда когото пожелае и напътва към Себе Си онзи, който се покайба –
 28. онези, които вярват и сърцата им се успокояват при споменаването на Аллах. О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват.
 29. За онези, които вярват и вършат праведни дела, ще има блаженство и прекрасно завърщане.
 30. Така те изпратихме сред общност, преди която минаха други общности, за да им четеш, каквото ти разкрихме, а те отричат Всемилостивия. Кажи: "Той е моят Господ. Няма друг бог освен Него! Нему се уповавам и към Него се обръщам."
 31. И да имаше такъв Коран, с който да се раздвижат планините или да се прореже с него земята, или да се говори чрез него с мъртвите... Да, на Аллах е цялата повеля. И нима вървящите не знаят, че ако Аллах пожелае, Той ще напъти всички хора? Неверниците ще продължи да ги сполетяват бедствие заради онова, което са сторили, или ти ще се настаниш близо до техния дом, докато не се яви обещаното от Аллах. Аллах не нарушава обета.
 32. И вече се присмиваха на пратеници преди теб. И дадох отсрочка на онези, които отричаха, после ги сграбих. И какво бе Моето наказание!

33. Нима Той, Който стои над всяка душа и знае какво придобива [е като вашите божества]? И отредиха съдружници на Аллах. Кажи: “Назовете ги! Или ще Го известите за нещо, което Той да не знае на земята, или са показни слова?” Да, разкрасено бе за онези, които отричаха, тяхното лукавство, и бяха възпрени от пътя на Аллах. А когото Аллах оставя в заблуда, той няма водител.

34. За тях има мъчение в земния живот, а мъчението на отвъдния е още по-тежко. И нямат закрилник пред Аллах.

35. Раят, обещан на богообразливите, е такъв сред него реки текат, препитанието там е постоянно, както и сянката. Това е въздаянието за онези, които се боят от Аллах. А въздаянието за неверниците е Огънят.

36. Онези, на които дарихме Писанието, ликуват с низпосланото на теб. А някои от съюзените племена отричат част от него. Кажи: “Повелено ми бе да служа единствено на Аллах и да не съдружавам с Него. Към Него зова и моето завръщане е при Него.”

37. Така го низпослахме отсъждане на арабски. И ако последваши страстите им подир знанието, което ти се яви, не ще имаш пред Аллах нито покровител, нито закрилник.

38. И изпратихме пратеници преди теб, и им отредихме съпруги и потомство. И не е било пратеник да донесе знамение, освен с позволението на Аллах. Всеки срок е записан.

39. Аллах изличава и утвърждава, каквото пожелае, и у Него е Книгата—майка.

40. И да ти покажем част от онова, с което ги заплашваме, или да те приберем преди това, твоя грижа е само посланието, а Наша грижа е равносметката.

41. И нима не виждат, че Ние стесняваме [за неверниците] земята по нейните краища? Аллах отсъжда, никой не ще отклони Неговото отсъждане. Той бързо прави равносметка.

42. Онези преди тях замисляха лукавство, но на Аллах е целият замисъл. Знае Той всяка душа какво придобива. И ще узнаят неверниците за кого е Последната обител.

43. И казват неверниците: “Не си пратеник.” Кажи: “Достатъчен е Аллах за свидетел между мен и вас, и онези, у които е знанието на Писанието.”

14.

СУРА ИБРАХИМ (ИБРАХИМ)

Меканска, с изключение на знамения 28 и 29, които са медински. Съдържа 52 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Ра. Тази Книга ти низпослахме Ние, за да изведеш хората от тъмнините към светлината с позволението на техния Господ към пътя на Всемогъщия, Всеславния

2. Аллах, Комуто е всичко на небесата и всичко на земята. И горко на неверниците от суроно мъчение!

3. Които предпочитат земния живот пред отвъдния и възпират от пътя на Аллах, стремейки се да изкривят пътя, тези са в дълбока заблуда.

4. Не изпращахме пратеник, освен с езика на неговия народ, за да им обясни. Аллах оставя в заблуда когото пожелае и напътства когото пожелае. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

5. Вече изпратихме Муса с Нашите знамения: “Изведи народа си от тъмнините към светлината и му припомняй за дните на Аллах!” В това има знамения за всеки многотърпелив, признателен.

6. Рече Муса на своя народ: “Помните благодатта на Аллах към вас, когато ви избави от хората на Фараона! Те ви причиняваха най-лошото мъчение убиваха синовете ви и пощадяваха жените ви. В това има велико изпитание за вас от вашия Господ.”

7. И прогласи вашият Господ: “Ако сте признателни, Аз непременно ще ви надбавя. А ако сте неблагодарни, мъчението Ми е суроно.”

8. И рече Муса: “Дори вие и всички по земята да сте неблагодарни, Аллах е преображен, всеславен.

9. Нима не получихте вестта за онези преди вас народа на Нух и адитите, и самудяните, и онези след тях? Знае ги само Аллах. При тях идваха техните пратеници с ясните знаци, а те тикваха ръце в устата си и казваха: “Не вярваме на това, с което сте изпратени, и се съмняваме с подозрение в това, към което ни зовете.”

10. Казваха техните пратеници: “Нима има съмнение спрямо Аллах Твореца на небесата и на земята? Зове ви Той, за да ви опрости греховете и да ви даде отсрочка до определен срок.” Казваха: “Вие сте само човеци, подобни на нас. Искате да ни възпрете от онова, на което са служили предците ни. Донесете ни явен довод!”

11. Казваха им техните пратеници: “Ние сме само човеци, подобни на вас. Но Аллах облагодетелства когото пожелае от Своите работи. И не можем да ви донесем довод освен с позволението на Аллах. На Аллах да се уповават вярващите!”

12. И защо да не се уповаваме на Аллах, след като Той ни насочи по нашите пътища? И непременно ще изтърпим онова, с което ще ни мъчиме. На Аллах да се уповават уповащите се!”

13. Неверниците казваха на своите пратеници: “Или ще ви прогоним от земята си, или ще се върнете към нашата вяра.” А техният Господ им разкри: “Непременно ще погубим угнетителите

14. и ще ви заселим на земята след тях. Това е за онзи, който се бои да застане пред Мен и се бои от Моята заплаха.”

15. И молеха [пророците] за помощ, и се проваляше всеки упорит деспот.

16. Пред него е Адът и ще бъде поен с гнойна вода,

17. от която отпива и едва я прегъльща, и смъртта го настига от всички страни, ала не е мъртъв и му предстои жестоко мъчение.

18. Делата на онези, които отричат своя Господ, приличат на пепел, която вътърът отвява в бурен ден. Нямат власт над нищо от онова, което са придобили. Такава е дълбоката заблуда.

19. Не видя ли ти, че Аллах е създал небесата и земята с мъдрост? Ако пожелае, Той ще ви премахне и ще доведе нови творения.

20. И това за Аллах не е трудно.

21. Всички ще излязат пред Аллах, тогава слабите ще рекат на онези, които се големееха: “Ние ви следвахме ще ни избавите ли с нещо от мъчението на Аллах?” Ще отвърнат: “Ако Аллах ни беше напътил, и ние щяхме да ви напътим. Все едно е дали ще тъжим или ще търпим. Няма за нас спасение.”

22. И ще рече сатаната, щом делото бъде отсъдено: “Аллах ви даде истинното обещание. И аз ви обещах, но ви измамих. И нямах власт над вас, освен да ви зова, а вие ми откликахте. Тъй че не упреквайте мен, а упреквайте себе си! Нито аз

- ще ви помогна, нито вие ще ми помогнете. Аз отхвърлях това, че ме съдружавахте с Аллах преди.” За угнетителите има болезнено мъчение.
23. А онези, които вярват и вършат праведни дела, ще бъдат въведени в Градините, сред които реки текат – там ще пребивават вечно с позволението на своя Господ. Поздравът им там ще бъде: “Мир!”
24. Не видя ли ти какъв пример дава Аллах? – Добрата дума е като доброто дърво. Коренът му е як, а клоните му са в небето.
25. То дарява плодовете си по всяко време с позволението на своя Господ. Аллах дава примерите за хората, за да се поучат.
26. А лошата дума е като лошото дърво. Изтръгнато е от земята и няма то устойчивост.
27. Аллах укрепва вярващите с непоколебимо слово и в земния живот, и в отвъдния. И оставя Аллах угнетителите в заблуда. Аллах прави, каквото пожелае.
28. Не видя ли ти онези, които подменят благодатта на Аллах с неверие и заселват своя народ в Дома на гибелта -
29. Ада, в който ще горят. Колко лош за пребиваване е той!
30. И сториха подобия на Аллах, за да отклоняват от Неговия път. Кажи: “Понаслаждавайте се! Вашето завръщане е в Огъня.”
31. Кажи [о, Мухамед] на Моите вярващи работи да отслужват молитвата и да раздават и скрито, и явно от онова, което сме им дарили, преди да дойде Денят, в който не ще има нито откуп, нито приятелство.
32. Аллах е, Който сътвори небесата и земята, и изсипа вода от небето, и извади с нея от плодовете препитание за вас, и подчини за вас корабите да плават по морето според Неговата повеля, и подчини за вас реките,
33. и подчини за вас сълънцето и луната – усърдни [в движението си], и подчини за вас нощта и деня,
34. и ви дава от всичко, за което Го молите. И ако пресмятате благодеянията на Аллах, не ще ги изчислите. Човек е голям угнетител, голям неблагодарник.
35. И рече Ибрахим: “Господи мой, стори този град [Мека] защитен и предпази мен и синовете ми, да не служим на идолите!
36. Господи мой, те заблудиха мнозина от хората. Който ме последва, той е с мен, а който ми се възпротиви Ти си оправдващ, милосърден.
37. Господи наш, аз заселих един от потомците си в долина без насаждения при Твоя Свещен дом. Господи наш, за да отслужват молитвата, благосклони сърцата на някои хора към тях, и им дай от плодовете препитание, за да са признателни!
38. Господи наш, Ти знаеш какво спотайваме и какво разгласяваме. Нищо не е скрито за Аллах нито на земята, нито на небето.
39. Слава на Аллах, Който въпреки моята старост ме дари с Исмаил и Исхак. Наистина моят Господ е Чувашия зова.
40. Господи мой, стори мен и потомството ми да отслужваме молитвата! Господи наш! И приеми зова ми!
41. Господи наш, оправди мен и родителите ми, и вярващите в Деня, когато ще настане равносметката!”
42. И не мисли [о, Мухамед], че Аллах е нехрен към онова, което угнетителите вършат! Той само ги забавя за Деня, в който погледите ще се вцепенят –
43. забързани, вдигнали глави – погледът им е неподвижен, а сърцата им са пусти.
44. И предупреди хората за Деня, в който ще дойде при тях мъчението! Тогава угнетителите ще кажат: “Господи наш, забави ни за кратък срок, та да отвърнем на Твоя зов и да последваме пратениците.” Нима и по-рано не се клехте, че не ще има край за вас?
45. И се настанихте в обиталищата на онези, които угнетяваха себе си, и ви се обясни как Ние постъпихме с тях, и ви дадохме примери.
46. И замисляха лукавство, ала при Аллах е замисълът им, дори техният замисъл да бе такъв, че да се разрушат от него планините.
47. И никога не смятай, че Аллах нарушава обещанието Си към Своите пратеници! Аллах е всемогъщ, въздаващ отмъщение
48. в Деня, когато земята ще бъде сменена с друга земя, както и небесата. И ще излязат [от гробовете си] пред Аллах, Единствения, Всевластвия.
49. В този Ден ще видиш престъпниците заедно, оковани във вериги.
50. Одеждите им – от нахежен катран и лицата им покрива Огънят,
51. за да въздае Аллах на всяка душа, каквото е придобила. Аллах бързо прави равносметка.
52. Това е [Послание] за хората и за да бъдат увещавани с него, и за да знаят, че Аллах е Единственият Бог, и за да се поучат разумните хора.

15.

СУРА АЛ-ХИДЖР (АЛ-ХИДЖР)

Меканска. Съдържа 99 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Ра. Това са знаменията на Книгата – ясния Коран.
2. Неверниците ще възжелаят да са били мюсюлмани.
3. Остави ги да ядат и да се наслаждават, и да ги отвлича надеждата! Те ще узнаят.
4. И не сме унищожили Ние никое селище, без да се знае какво му е писано.
(Нито една от страните, погубени, като ги е погълната земята или са били изтребени народите им, или чрез други бедствия, не е била унищожена слепешком и случайно, а по силата на Божието предопределение. Подобно на хората, и държавите, и народите имат предопределен живот. Както хората се раждат, израстват, оставят и накрая умират, така и държавите възникват, развиват се и накрая в деня, предопределен от Бога, рухват и преминават в историята. Подобно на хората, някои от тях живеят дълго, а други – кратко.)
5. Никоя общност не изпреварва своя срок и не го забавя.
6. И рекоха [неверниците]: “О, ти, комуто бе низпослано Напомнянето, ти си луд!
7. Защо не ни доведеш ангелите, ако говориш истината?”
8. Ние не низпославаме ангелите с друго освен с истината. И тогава [неверниците] не ще бъдат изчакани.
9. Наистина Ние низпослахме Напомнянето и Ние непременно ще го пазим.
(Напомнянето е Свещеният Коран.)
10. И преди теб изпращахме пратеници сред древните общини.

11. И не дойде при тях пратеник, без да го подиграят.
12. Така влагаме това [неверие] в сърцата на престъпниците
13. не вярват в него [– Корана], въпреки че е известна съдбата на предците.
14. И да разтворехме над тях врата в небето, и да продължаха там да се изкачват,
15. пак щяха да рекат: “Погледите ни бяха заслепени. Ние сме омагьосани хора.”
16. И направихме на небето съзвездия, и го разкрасихме за гледащите,
17. и го опазихме от всеки прокуден сатана –
18. всеки, който слуша скришом, го следва ярък пламък.
(Допреди изпращането на последния Пророк джиновете се изкачвали на небесата, подслушвали и предавали на гадателите чутото за съдбините на хората. След низпославането на Корана, както е отразено в знамението, джиновете били възпрени.)
19. И разпростряхме земята, и положихме върху нея непоклатими планини, и сторихме от нея да поникне от всяко нещо отмерено.
20. И сторихме там препитание за вас и за онзи, когото вие не храните.
21. И няма нещо, съкровищниците на което да не са при Нас, и го спускаме Ние само в знайно количество.
22. И изпращаме ветровете – оплождащи, и утоляваме жаждата с вода, която изсипваме от небето, а вие не можете да я съхраните.
23. Наистина Ние съживяваме и умъртвяваме, и Ние сме наследниците.
24. Знаем предишните от вас и знаем оставащите.
25. Наистина твой Господ е Онзи, Който ще ги събере. Той е всемъдър, всезнаещ.
26. И сътворихме човека от изсъхнала глина, от менлива кал.
27. А джиновете сътворихме от пламъка на огъня преди.
28. Твой Господ каза на ангелите: “Аз ще сътворя човек от изсъхнала глина, от менлива кал.
29. И когато го сътворя и му вдъхна от Своя дух, поклонете се пред него!”
30. И всички ангели се поклониха заедно,
31. освен Иблис, който се възпротиви да е с покланящите се.
32. Рече [Аллах]: “О, Иблис, какво ти е, че не си с покланящите се?”
33. Рече: “Не ми подобава да се поклоня на човек, когото Ти сътвори от изсъхнала глина, от менлива кал.”
34. Рече: “Излез тогава оттук! Ти си прокуден.
35. Над теб е проклятието до Съдния ден.”
36. Рече: “Господи мой, отсрочи ме до Дения, в който ще бъдат възкресени!”
37. Рече: “Ти си сред отсрочените
38. до Дения на знайното време.”
39. Рече: “Господи мой, затова, че Ти ме остави в заблуда, непременно ще им разкрасявам по земята и непременно ще заблуждавам всички,
40. освен Твоите предани раби сред тях.”
41. Рече: “Това е правият път към Мен.
42. Над Моите раби нямаш власт, освен за който те последва измежду заблудените.”
43. Наистина Адът е обещан за всички тях.
44. Той има седем врати. За всяка врата има отделена група.
45. Богообразливите ще бъдат сред градини и извори:
46. “Влезте там с мир в безопасност!”
47. И ще премахнем от сърцата им всяка омраза – братя на престоли един срещу друг.
48. Не ще ги засегне там умора и не ще бъдат оттам изведени.
49. Извести Моите раби [о, Мухамед], че Аз съм Опрошаващия, Милостърдния!
50. И че Моето мъчение е болезненото мъчение.
51. И ги извести за гостите на Ибрахим!
52. Когато влязоха при него и рекоха: “Мир!”, рече: “Ние се страхуваме от вас.”
53. Рекоха: “Не се страхувай! Ние те благовествуваме за син, надарен със знание.”
54. Рече: “Нима ме благовествувате, при все че ме настигна старостта? И с какво ще ме възрадвате?”
55. Рекоха: “Възрадваме те с истината. И не губи надежда!”
56. Каза: “А кой губи надежда за милостта на своя Господ освен заблудените?”
57. И каза: “А какво е намерението ви, о, пратеници?”
58. Казаха: “Изпратени сме при хора престъпващи,
59. освен семейството на Лут. Ще го спасим цялото,
60. освен неговата жена. Известено ни е, че тя ще бъде сред оставащите.”
61. И когато пратениците дойдоха при семейството на Лут,
62. той каза: “Вие сте непознати хора.”
63. Казаха: “Да, дойдохме при теб с онова, за което се съмняват [твоите хора].
64. И ти донесохме правдата. Ние казваме истината.
65. Тръгни със своето семейство в част от нощта и върви зад тях! И никой от вас да не се обърне! И продължете натам, където ви е повелено!”
66. И го предизвестихме с тази повеля, че коренът на тези ще бъде отсечен на сутринта.
67. И дойдоха жителите на града зарадвани.
68. Каза [Лут]: “Тези са ми гости. Не ме опозорявайте!
69. Бойте се от Аллах! И не ме посривайте!”
70. Казаха: “Не те ли възпряхме от хората [да ти гостуват]?”
71. Каза: “Ето дъщерите ми, ако ще вършите!”
(Вж. II: 78)
72. Кълна се в твоя живот [о, Мухамед], те в своето опиянение се лутат!
73. И Викът ги обзе при изгрев сълънце.
74. И преобърнахме селището наддолу, и изсипахме над тях порой камъни от глина.
75. В това има знания за прозорливите.

76. Те [селищата] са на все още съществуващ път.
 77. В това има знамение за вярващите.
 78. И обитателите на Горичката бяха угнетители.
 (“Обитателите на горичката” са народът на пророка Шуайб, които ограбвали керваните и отмервали с измама.)
 79. Затова им отмъстихме. И двете са на видим път.
 80. И обитателите на ал-Хиджр взеха за лъжци пратениците.
 (Ал-Хиджр е името на областта, където живеели самудяните – народът на пророка Салих.)
81. Дадохме им Наши знамения, ала се отдръпнаха от тях.
 82. И изсичаха домове в планините – в безопасност.
 83. Но Викът ги обзе на сутринта.
 84. И не ги избави онova, което бяха придобили.
 85. Сътворихме Ние небесата и земята, и онova, което е помежду тях, единствено с мъдрост. Часът непременно ще дойде, затова [о, Мухамед] прости с великолушна прошка!
 86. Твой Господ е Всеворяция, Всезнаенция.
 87. Ние вече ти дадохме седемте повтарящи се знамения и великия Коран.
 88. Не устремявай поглед към онova, което дадохме за наслада на групи от тях, и не скърби за тях! И спусни своето крило над вярващите!
 89. И кажи: “Аз наистина съм ясният предупредител.”
 90. Както низпослахме [наказание] и за поделящите,
 91. които сториха на части Корана.
 92. Кълна се в твоя Господ! Ще ги питаме всички
 93. за онova, което са извършили.
 94. Извести онova, което ти бе повелено, и се отдръпни от съдружаващите!
 95. Ние сме ти достъпъчни срещу присмехулните,
 96. които наред с Аллах приемат друг бог. Ала ще узнаят.
 97. И знаем Ние, че сърцето ти се свива от техните думи.
 98. Но прославяй с възхвала свой Господ и бъди от покланящите се в суджуд!
 99. И служи на своя Господ, докато дойде при теб неизбежното!
- (“Неизбежното” е смъртта.)

16.

СУРА АН-НАХЛ (ПЧЕЛИТЕ)

Меканска, с изключение на последните три знамения, които са медински. Съдържа 128 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Повелята на Аллах непременно ще дойде, но не прибръзвайте с това! Всичист е Той! Превисоко е над онova, с което Го съдружават!
 2. Той низпослава ангелите, разкривайки Своята повеля комуто пожелае от Своите раби: “Предупреждавайте, че няма друг бог освен Мен! И да се боят от Мен!”
 3. Той сътвори небесата и земята с мъдрост. Превисоко е над онova, с което Го съдружават!
 4. Той сътвори човека от частица сперма, и ето го – явен противник!
 5. И сътвори Той добитъка. В него има топлина за вас и ползи, и от него ядете.
 6. В него има и хубост за вас, когато го прибирате вечер и когато го подкарвате на паща.
 7. И носи вашите товари към страни, които не бихте стигнали освен с тежък труд. Вашият Господ е състрадателен, милосърден.
 8. [Сътвори] и конете, и мулетата, и магаретата – за да ги яздите и за украса. И сътвори Той каквото не знаете.
 9. Аллах насочва по Правия път, а другите [птища] отклоняват. И ако Той пожелаеше, би ви напътил всички.
 10. Той е, Който изсипва вода от небето. За вас от нея има за пиене и от нея [израства] хрести, откъдето пасете [добитъка].
 11. С нея Той за вас изважда посевите и маслините, и палмите, и гроздето, и всички плодове. В това има знамение за хора премислящи.
 12. И подчини Той за вас нощта и деня, и слънцето, и луната, и звездите са подчинени на Неговата повеля. В това има знамения за хора прouмняващи.
 13. И това, което създаде за вас по земята в различни цветове... В това има знамение за хора поучаващи се.
 14. Той е, Който подчини морето, за да ядете оттам прясно мясо и да извлечате оттам украшения, които носите. И виждаш корабите да го браздят, и за да търсите от Него благодат, и за да сте признателни.
 15. И положи на земята непоклатими планини, за да не се люлее с вас; и реки, и пътища, за да се напътите;
 16. и други знаци; и по звездите се насочват.
 17. И нима Онзи, Който сътворява, е като онзи, който не може да сътворява? Не ще ли се поучите?
 18. И ако пресмятате благодеянията на Аллах, не ще ги изчислите. Аллах е оправдаваш, милосърден.
 19. Аллах знае какво спотайват и какво разкривате.
 20. Онези, които [неверниците] ги зоват вместо Аллах, нищо не могат да сътворят, а и самите те са сътворени –
 21. безжизнени мъртвци. И не ще усетят кога ще бъдат възкресени.
 22. Вашият Бог е единственият Бог. А онези, които не вярват в отвъдния живот, сърцата им [Го] отричат и надменни са те.
 23. Без съмнение, Аллах знае какво спотайват и какво разкриват. Той не обича надменните.
 24. И когато им се казва: “Какво е низпославал вашият Господ?”, казват: “Легенди на предците!”,
 25. за да понесат в Дения на възкресението всички свои товари и някои товари на заблудените от тях хора в неведение. И колко лошо е онova, което ще понесат!
 26. И онези преди тях лукавстваха, но Аллах разруши тяхното здание из основи и рухна отгоре им таванът. И мъчението им дойде оттам, откъдето не им е хрумвало.
 27. После, в Дения на възкресението, Той ще ги опозори и ще каже: “Къде са Моите съдружници, заради които

- враждувахте?” Дарените със знанието ще кажат: “Позорът и злото днес са за неверниците,
- 28.** на които – угнетили себе си – ангелите прибират душите.” Тогава ще се смират: “Не сме вършили зло.” Да, Аллах знае какво сте вършили.
- 29.** Влезте през вратите на Ада, там ще пребивавате вечно! Колко лошо е обиталището на надменните!
- 30.** И ще се каже на богоязливите: “Какво е низпоспал вашият Господ?” Ще кажат: “Добро.” За благодетелните има добрина на този свят, а отвъдният дом е най-доброто. И колко прекрасен е Домът на богоязливите! –
- 31.** Градините Ади, в които ще влязат – сред тях реки текат. Там ще имат, каквото пожелаят. Така Аллах възнаграждава богоязливите –
- 32.** на които – пречисти – ангелите прибират душите. Ще им кажат: “Мир вам!” Влезте в Рая заради онова, което сте вършили!”
- 33.** Нима [неверниците] чакат друго освен да им се явят ангелите или да им се яви повелята на твоя Господ? Така постъпиха и онези преди тях. И не Аллах ги угнетява, а те себе си угнетяват.
- 34.** И ги сполетяха злините на онова, което извършиха. И ги обгради онова, на което се присмиваха.
- 35.** И рекоха съдружаващите: “Ако Аллах желаше, нямаше да служим на нищо освен на Него, нито ние, нито башите ни, и нямаше да възбраним без Него нищо. Така постъпваха и онези преди тях. А нима пратениците имат друг дълг освен ясно да оповестят?
- 36.** И при всяка общност изпратихме пратеник: “Служете на Аллах и странете от сатаните!” Някои от тях Аллах напъти, а някои заслужиха заблудата. Вървете по земята и вижте какъв е краят на отричащите!
- 37.** Дори ако ти копнееш да ги напътиш [о Мухамед], Аллах не напътва онзи, който избира заблудата. Те нямат помощници.
- 38.** И се заклеха в Аллах с най-усърдните си клетви: “Аллах не ще възкреси онзи, който умре.” Да, истинно е Неговото обещание. Ала повечето хора не знаят.
- 39.** [Аллах ще ги възкреси], за да им обясни онова, по което бяха в разногласие, и за да узнаят неверниците, че са лъжци.
- 40.** Нашето Слово към нещо, когато го пожелаем, е само да му кажем: “Бъди!”. И то става.
- 41.** А които се преселиха заради Аллах, след като бяха угнетени, ще ги настаним на добро място в земния живот, а отплатата в отвъдния е още по-голяма, ако знаят –
- 42.** онези, които търсят и на своя Господ се уповават.
- 43.** И преди теб изпращахме само мъже, на които давахме откровение – питайте хората на Писанието, ако вие не сте узнали –
- 44.** с ясните знаци и писанията... И низпослахме на теб [о, Мухамед] Напомнянето, за да обясниш на хората какво им е низпослано и за да размислят.
- 45.** Нима онези, които кроят злините, имат сигурност, че Аллах не ще накара земята да ги погълне или че мъчението не ще дойде при тях, откъдето не им хрумва?
- 46.** Или че Той не ще ги накаже при тяхното странстване, а те не могат да Го възпрат?
- 47.** Или че Той не ще ги сграбчи в упала? Вашият Господ е състрадателен, милостърден.
- 48.** Нима не видяха всяко нещо, което Аллах е сътворил? Свеждат се сенките му надясно и наляво, кланяйки се на Аллах със смирене.
- 49.** На Аллах се покланя в судъждуд всичко на небесата и всяка твар по земята, и ангелите – без да се големеят.
- 50.** Страхуват се от своя Господ, Който е над тях, и вършат, каквото им се повелява.
- 51.** И отреди Аллах: “Не приемайте два бога! Един е Бог. От Мен се бойте, само от Мен!”
- 52.** И Негово е всичко на небесата и на земята, и неизменно за Него е служенето. И нима се боите от друг освен от Аллах?
- 53.** И каквато и благодат да имате, тя е от Аллах. После, щом ви засегне беда, Него умолявате.
- 54.** После, щом Той ви отмахне бедата, ето – някои от вас съдружават своя Господ,
- 55.** за да отрекат онова, което сме им дали. Наслаждавайте се и ще узнаете!
- 56.** И отреждат за онова, което не познават, дял от препитанието, което Ние сме им дали. Кълна се в Аллах, непременно ще бъдете питани за онова, което сте измисляли.
(*Аллах Всевишния се кълне в Самия Себе Си, което изразява неотменността на Неговото наказание.*)
- 57.** И отреждат за Аллах дъщерите – всичист е Той!, – а за себе си – онова, което възжелават.
- 58.** И щом известят някого от тях за женска ражба, лицето му помрачнява и спотайва той печал.
- 59.** Скрива се от хората заради лошото, което са му съобщили – дали да я пощади за унижение, или [живи] да я зарови в пръстта. Колко лошо отсъждат!
- 60.** Онези, които не вярват в отвъдния живот, са най-лошият пример, а Аллах е най-висшият пример. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.
- 61.** И ако Аллах наказваше хората за техния гнет, Той не би оставил на земята дори една твар. Ала Той ги забавя за определен срок. И щом срокът им дойде, и с миг дори не ще го забавят, нито ще го изпреварят.
- 62.** И отреждат за Аллах онова, което мразят. И езиците им описват лъжата че за тях е най-хубавото. Без съмнение, за тях е Огънят и там ще бъдат изоставени.
- 63.** Кълна се в Аллах, вече изпращахме пратеници и на общности преди теб [о, Мухамед]. Но сатаната разкраси за тях делата им. Днес той е техният близък и за тях има болезнено мъчение.
- 64.** И низпослахме Книгата на теб, единствено за да им разясниш онова, по което са в разногласие – и с напътствие, и милост за хора вървящи.
- 65.** И изсипва Аллах вода от небето, и съживява с нея земята след нейната смърт. В това има знамение за хора чуващи.
- 66.** И в добитька има поука за вас. Даваме ви да пиете от онова, което е в стомаха му сред нечистотии и кръв – чисто мляко, приятно за пиещите.
- 67.** И от плодовете на палмите и гроздето взимате опияняваща напитка и хубава храна. В това има знамение за хора проумявачи.
- 68.** И внуши твоят Господ на пчелите: “Вземете си жилища сред планините и по дърветата, и в онова, което [хората] градят!
- 69.** После яжте от всички плодове и следвайте пътищата на своя Господ, улеснени [за вас]!” Излиза от стомаха им питие с различен цвят. В него има изцеление за хората. В това има знамение за хора премислящи.

- 70.** Аллах ви сътворява, после ви прибира душите. А някой от вас бива довеждан до най-окаяната възраст и тогава не знае нищо, след като е знаел. Аллах е всезнаещ, всесилиен.
- 71.** Аллах предпочете едини от вас пред други в препитанието. А онези, които са предпочетени, не споделят своето препитание с подвластните си, в него да са равни. Тогава благодатта на Аллах ли отричат?
- 72.** Аллах ви отреди съпруги от самите вас и ви отреди от съпругите ви деца и внучи, и ви дава препитание от благата. И нима в лъжата вярват, а щедростта на Аллах отхвърлят?
- 73.** И вместо на Аллах те служат на онези, които не владеят за тях никакво препитание от небесата и от земята, и са бессилни.
- 74.** И не сторвайте подобия на Аллах! Аллах знае, вие не знаете.
- 75.** Аллах дава пример с един притежаван роб, неспособен на нищо, и човек, на когото дарихме от Нас хубаво препитание, и той раздава от него тайно и явно. Нима двамата са равни? Слава на Аллах! Ала повечето от тях не знаят.
- 76.** И дава Аллах пример с двама мъже – единият е ням, неспособен на нищо, и е време за своя господар. Където и да го прати, той не донася добро. Нима са равни, той и онзи, който повелява справедливост и е на правия път?
- 77.** На Аллах принадлежи неведомото на небесата и на земята. Повелята за Часа е само колкото да мигне око, или още по-бързо. Аллах за всяко нещо има сила.
- 78.** И ви извади Аллах от коремите на вашите майки, без да имате знание, и Той направи за вас слуха и зрението, и сърцата, за да сте признателни.
- 79.** Не виждат ли те птиците, покорни [да летят] в небесния простор? – Само Аллах ги крепи. В това има знамения за хора вярващи.
- 80.** Аллах стори за вас домовете ви за отдих и стори за вас от кожите на добитъка домове, които са ви леки в дните на вашето пътуване и в дните на вашето отсядане; и от вълната и козината, и косъма им обзвеждане и ползване до време.
- 81.** И стори Аллах за вас сенки от онова, което е сътворил, и стори за вас в планините убежища, и стори за вас одежди, които ви пазят от жегата, и одежди, които ви пазят в битка. Така изпълнява Той Своята благодат за вас, за да се отدادете Нему.
- 82.** А отметнат ли се [о, Мухаммед], твой дълг е само ясно да оповестиши.
- 83.** Те узнават благодатта на Аллах, после я отричат. Повечето от тях са неверници.
- 84.** Един Ден ще възкресим от всяка общност по един свидетел. Тогава неверниците не ще бъдат чути и не ще бъде позволено покаяние.
- 85.** И когато угнетателите видят мъчението, не ще им се облекчи то и не ще бъдат изчакани.
(В Съдния ден всеки пророк ще бъде свидетел за своята общност, а Мухамед, мир нему, ще свидетелства за цялото човечество.)
- 86.** И когато съдружаващите видят онези, които те са съдружавали с Аллах, ще кажат: “Господи, те са нашите идоли, които зовахме освен Теб.” А те ще им отвърнат с думите: “Вие наистина сте лъжци.”
- 87.** Ище се отдадат на Аллах в този Ден със смирене, ище изчезне от тях онова, което са измисляли.
- 88.** На онези, които отричат и възпрират от пътя на Аллах, надбавяме мъчение върху мъчението, задето сеят развала.
- 89.** Един Ден ще възкресим от всяка общност по един свидетел за тях между техните редици. И теб [о, Мухамед] ще доведем като свидетел за тези. И ти низпослахме Ние Книгата за разяснение на всяко нещо и с напътствие и милост, и с радостна вест за мюсюлманите.
- 90.** Аллах повелява справедливост и благодетелност, и поддържане на връзките с роднините, и възбранива покварата и отреченото, и гнета. Наставлява ви Той, за да се научите.
- 91.** И изпълнявайте обета към Аллах, щом сте обещали, и не нарушавайте клетвите, след като сте ги потвърдили и вече сте приели Аллах за ваш Свидетел! Аллах знае вашите дела.
- 92.** И не приличайте на жена, която си разкъсва преждата, след като я е изпрела – да превръщате своите клетви в измама помежду ви, задето една общност е по-многобройна от друга. С това Аллах ви изпитва и в Дения на възкресението непременно ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие.
- 93.** И ако Аллах пожелаеше, Той щеше да ви стори една общност. Ала оставя Той в заблуда когото пожелае и напътва Той когото пожелае. И непременно ще бъдете питани за делата ви.
- 94.** И не превръщайте своите клетви в измама помежду ви, та да се подхълзне крак, след като е бил устойчив, и да вкусите злото, задето сте възприали от пътя на Аллах, и за вас да има огромно мъчение.
- 95.** И не продавайте обета на Аллах на никаква цена! Онова, което е при Аллах, е най-доброто за вас, ако знаете.
- 96.** Това, което е при вас, секва, а което е при Аллах, еечно. Ще въздадем Ние на търпеливите отплата по-хубава от онова, което са вършили.
- 97.** На всеки вярващ, мъж или жена, който извършва праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем отплата по-хубава от онова, което са вършили.
- 98.** И когато четеш Корана, при Аллах търси убежище от прокудения сатана!
- 99.** Няма той власт над онези, които вярват и на своя Господ се уповават.
- 100.** Властва му е само над онези, които се сближават с него и които съдружават с Аллах.
- 101.** И когато подменяхме едно знамение с друго – а Аллах най-добре знае какво низпослава, – рекоха: “Ти само си измисляш.” Но повечето от тях не знаят.
- 102.** Кажи [о, Мухамед]: “Светият Дух [Джибрил] го низпослава от твоя Господ с истината, за да укрепи вярващите, и за напътствие, и радостна вест за мюсюлманите.”
- 103.** И знаем Ние, че казват: “Някакъв човек го обучава.” Езикът на онзи, към когото клонят, е чуждоземен, а този [Коран] е на ясен арабски език.
(Съдружаващите търдели, че някакъв византиец научил Мухамед на Корана. Но щом и тогавашните араби, известни със своято красноречие, били неспособни да създадат дори едно знамение, подобно на знаменията на Корана, как би могъл чужденец да стори това на арабски език?)
- 104.** Които не вярват в знаменията на Аллах, не ще ги напъти Аллах и за тях има болезнено мъчение.
- 105.** Лъжа измислят само онези, които не вярват в знаменията на Аллах. Те са лъжци.
- 106.** Които отрече Аллах, след като е повярвал освен който е бил принуден, но сърцето му е спокойно с вярата... Ала които разтворят гръд за неверието, над тях е гневът на Аллах и за тях има огромно мъчение.
(Съдружаващите се опитали да принудят Аммар, баща му Ясир и майка му Сумайя да се отвърнат от своята религия. Родителите не се съгласили и пред очите на сина им били убити по най-жесток начин. Така те станали

първите мъченици в Ислама. След като не издържал на изтезанията, Аммар се отрекъл на думи от вярата. Когато известили Пратеника на Аллах за това, той казал: "Аммар е преизпълен с вяра, и плътта, и кръвта му са пропити от вяра!" А на Аммар рекъл: "Ако те принудят пак, какви каквото покъслят!" Този факт доказва, че отричанието от вярата на думи е допустимо, ако обстоятелствата го налагат.)

- 107.** Това е, защото възлюбиха земния живот повече от отвъдния и защото Аллах не напътва невярващите хора.
- 108.** Тези са, на които Аллах запечата сърцата и слуха, и зренето, тези са нехайните.
- 109.** Без съмнение, в отвъдния живот те са губещите.
- 110.** После твой Господ... – за онези, които се преселят след своето изпитание, после се борят по пътя на Аллах и търсят твой Господ след това е оправдаваш, милосърден.
- 111.** Един Ден всеки ще дойде да защити себе си и на всеки докрай ще се изплати за онова, което е вършил. И не ще бъдат угнетени.
- 112.** И дава Аллах пример с едно селище. То бе мирно, спокойно. Получаваше препитанието си отвсякъде в изобилие. Но отрече то благата на Аллах, тогава Аллах го накара да изпита одеянието на глада и страха заради онова, което [жителите му] са сторили.
- 113.** Вече дойде при тях Пратеника измежду им, но го взеха за лъжец. Тогава ги обзе мъчението, както угнетяват.
- 114.** Яжте от онова, което Аллах ви даде за препитание разрешено, приятно и бъдете признателни за щедростта на Аллах, ако само на Него служите!
- 115.** Възбрани ви Той мършата и кръвта, и свинското мясо, и закланото за друг, а не за Аллах. А който е бил принуден, без да е потисник, нито престъпващ – Аллах е оправдаваш, милосърден.
- 116.** И не изричайте лъжата, която езиците ви описват: "Това е позволено, а това е възбанено", за да не измислят лъжа за Аллах. Които измислят лъжа за Аллах, те не ще сполучат.
- 117.** Кратко наслаждение – и за тях има болезнено мъчение.
- 118.** А на юдите възбранихме онова, за което ти разказахме преди. И не Ние ги угнетихме, а те себе си угнетиха.
- 119.** А твой Господ... – за онези, които вършат зло в неведение и след това се разказат и поправят – твой Господ е оправдаваш, милосърден.
- 120.** Наистина Ибрахим бе водител, покорен на Аллах, правоверен, и не бе от съдружаващите –
- 121.** признателен бе за Неговите блага. Избра го Той и го насочи по правия път.
- 122.** И му отредихме добрина в земния живот, и в отвъдния е сред праведниците.
- 123.** После ти разкрихме [о, Мухаммед]: "Следвай религията на Ибрахим правоверни!" Той не бе от съдружаващите.
- 124.** Съботата бе сторена само за онези, които бяха в разногласие за нея. В Дения на възкресението твой Господ ще отсъди между тях за онова, по което бяха в разногласие.
(Когато юдите оспорили петъка като ден за седмично богослужение, Аллах Всевишния им отредил съботата.)
- 125.** Призовавай към пътя на твоя Господ с мъдрост и хубаво поучение, и спори с тях по най-хубавия начин! Твой Господ най-добре знае кой се е отклонил от Неговия път и знае напътените.
- 126.** И ако наказвате [о, вярващи], накажете със същото, с което са ви наказали! А ако търпите, това е най-доброто за търпеливите.
- 127.** И търпи! Твоето търпение е само с подкрепата на Аллах. И не скърби за тях, и не се притеснявай от тяхното лукавство!
- 128.** Аллах е с богообразливите и с благодетелните.

17.

СУРА АЛ-ИСРА

□□□□□ ВЪЗНЕСЕНИЕ

Меканска, с изключение на знамения 26, 32, 57 и от 73 до 80, които са медински. Съдържа III знамения.

(Сурата е озаглавена така, защото в нея се споменава за пътуването на Пророка Мухамед от Мека до Йерусалим, до "Най-далечната джамия" ("Ал-Акса"), което е част от неговото възнесение.)

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Всичист е Онзи, Който пренесе Своя раб нощем от Свещената джамия до Най-далечната джамия, околностите на която Ние благословихме, за да му покажем от Нашите знамения. Той е Всечуващия, Всезрящия.
2. И дадохме на Муса Писанието, и го сторихме напътствие за синовете на Израил: "Да не приемате друг покровител освен Мен,
3. о, потомство на онези, които пренесохме заедно с Нуҳ!" Той бе признателен раб.
4. Предрекохме Ние на синовете на Израил в Писанието: "Ще рушите по земята два пъти и ще потискате с огромен гнет."
5. И когато настъпи обещаното за първото от двете, изпратихме срещу вас Наши работи, които имаха огромна мощ, и ви издириха сред домовете. И това обещание бе изпълнено.
6. После ви дадохме надмошне над тях и ви подпомогнахме с имоти и синове, и ви отредихме повече военска сила.
7. Ако благодетелствате, за себе си благодетелствате, а ако вършите зло, то пак е за вас. И когато настъпи обещаното за втория път – [изпратихме други], за да ви унижат и да влязат в храма, както влязоха там първия път, и съвсем да унищожат онова, което надвика...
8. Може вашият Господ да ви помилва. И ако вие повторите, и Ние ще повторим. И сторихме Ада затвор за неверниците.
9. Този Коран напътва към най-правото и благовестя вярващите, които вършат праведни дела, че ще имат огромна отплата
10. и че за онези, които не вярват в отвъдния живот, сме приготвили болезнено мъчение.
11. Човек зове злото, както зове и доброто. Човек е припрян.
12. И сторихме нощта и деня да бъдат две знамения. И изличаваме знамението на нощта, и сторваме знамението на деня да озари, за да търсите благодат от своя Господ и за да знаете броя на годините и изчислението. И всяко нещо разяснихме подробно.
13. И привързахме делата на всеки човек на шията му. И в Дения на възкресението ще му извадим книга, която той ще намери разтворена:
14. "Чети своята книга! Достатъчен си Днес да направиш равносметка за себе си."
15. Който се е напътил, за себе си се напътва, а който се е заблудил, в свой ущърб се заблуждава. Никой съгрешил не ще носи греха на друг. И не наказвахме, докато не проводехме пратеник.

- 16.** И ако пожелаем да изтребим селище, повеляваме на живеещите в охолство там [да се смирят], а те престъпват. Тогава се събъда срещу него словото и напълно го опустошаваме.
- 17.** И колко поколения погубихме след Нух! Достатъчен е твой Господ – сведущ и всезрящ за греховете на Своите раби.
- 18.** Който възжелае преходното, в него му ускоряваме каквото пожелаем за когото поискаме. После му отреждаме Ада, там ще гори порицаван, прокуден.
- 19.** А който възжелае отвъдния живот и както подобава се старае за него, вярвайки – на тези старанието им ще се отплати.
- 20.** За всички набавяме – и за тези, и за онези – от дара на твоя Господ. Дарът на твоя Господ не е възбранен.
- 21.** Виж как предпокохме един над други, а отвъдният живот е по-велик по степени и по-велик за предпочтение.
- 22.** И не взимай друг за Бог заедно с Аллах, та да не се окажеш порицаван, унизиен!
- 23.** И повели твой Господ да не служите другим освен Нему, и към родителите – добрина! Ако единият от тях или и двамата достигнат старостта при теб, не им казвай: “Уф!” и не ги навиквай, а им казвай ласкави слова!
- 24.** И от милосърдие спусни за тях крилото на смиренитето и кажи: “Господи мой, помилвай ги, както и те ме отгледаха от малък!”
- 25.** Вашият Господ най-добре знае какво е в душите ви. Ако сте праведни, на разкрайващите се Той опрощава.
- 26.** И отдай на роднината правото му, и на нуждаещия се, и на пътника [в неволя], но не пилей с прахосничество!
- 27.** Прахосниците са братя на сатаната. Сатаната към своя Господ е голям неблагодарник.
- 28.** И ако се отдалечиш от тях, търсейки от своя Господ милост, на която се надяваш, кажи им поне блага дума!
- 29.** И не сторвай ръката ти да е прикована към шията [в скъперничество], и не я разтваряй всецило, та да не станеш упрекван, безпомощен!
- 30.** Твой Господ увеличава препитанието за когото пожелае и Той го намалява. За Своите раби Той е сведущ, всезрящ.
- 31.** И не убивайте децата си поради страх от бедност! Ние храним и тях, и вас. Убиването им е голям грех.
- 32.** И не пристъпвайте към прелюбодеянието! То е непристойност и е злочест път.
- 33.** И не убивайте човек – Аллах е възбранил това, освен по право! А който бъде убит с гнет, Ние даваме власт на неговия наследник, но да не прекалява в убиването! На него се дава подкрепа.
- 34.** И не пристъпвайте към имота на сираца, освен с добронамереност, докато не достигне зрелост! И изпълнявайте обета! За обета се носи отговорност.
- 35.** И изпълвайте мярката, когато мерите, и претегляйте с точни везни! Това е най-доброто и най-хубавото за изход.
- 36.** И не следвай онова, което не знаеш! И слухът, и зрението, и разумът – за всички тях ще бъде питано.
- 37.** И не върви по земята с надменност! Ти нито ще пробиеш земята, нито ще се въздигнеш колкото планините.
- 38.** Лошото във всичко това е оразно при твоя Господ.
- 39.** Това е от мъдростта, която твой Господ ти разкри. И не взимай друг за бог заедно с Аллах, та да не бъдеш хвърлен в Ада упрекван, прокуден!
- 40.** Нима [о, съдружаващи] вашият Господ е заделил за вас синовете, а за Себе Си е взел дъщери измежду ангелите? Наистина изричате прекомерни думи.
- 41.** И дадохме разяснения в този Коран, за да се поучат, а това им надбави само ненавист.
- 42.** Кажи [о, Мухамед]: “Ако имаше заедно с Него други божества, както казват, тогава те щяха да търсят път към Владетеля на Трона.”
- 43.** Всичист е Той и е много високо, превисоко над онова, което говорят!
- 44.** Прославят Го седемте небеса и земята, и всичко по тях. И няма нещо, което да не прославя Неговата възвхала. Ала вие не разбирате прославата им. Той е всеблаг, опрощаващ.
- 45.** И когато четеш Корана, спускаме невидима завеса между теб и онези, които не вярват в отвъдния живот.
- 46.** И сложихме сърцата им в броня, да не го разбират, и в ушите им – глухота. И когато споменаваш в Корана единствено своя Господ, те обръщат гръб с отвращение.
- 47.** Най-добре Ние знаем какво чуват, когато те слушат [скришом] и когато си шепнат, когато угнетителите си казват: “Вие следвате само един омагъсан мъж.”
- 48.** Виж как те уподобиха и се заблудиха, и вече са неспособни да намерят път!
- 49.** И казват: “Нима след като станем кости и пръст, нима наистина ще бъдем възкресени в ново творение?”
- 50.** Кажи: “Дори и да сте камъни или желязо,
- 51.** или творение от нещо, което смятате за велико!” И ще кажат: “Кой ще ни възстанови?” Кажи: “Онзи, Който ви създаде първия път.” И ще поклатят към теб глава и ще рекат: “Кога ще бъде това?” Кажи: “Може и да е скоро.”
- 52.** Деня, в който Той ще ви позове и ще отклъкнеш на Неговата повеля, и ще мислите, че само малко сте престояли.
- 53.** И кажи на Моите раби да говорят най-хубавото! Сатаната се раздор между тях. Сатаната е явен враг на человека.
- 54.** Вашият Господ най-добре ви познава. Ако пожелае, ще ви помилва, или ако пожелае, ще ви накаже. И не те изпратихме да бъдеш течен покровител.
- 55.** Твой Господ най-добре знае всички на небесата и на земята. И предпокохме един пророци пред други. И дадохме на Дауд псалми.
- 56.** Кажи: “Позовете онези, които приемате вместо Него, но те нито могат да премахнат бедата от вас, нито да я отклонят.”
- 57.** Онези, които [съдружаващите] зоват, се стремят да се доберат до своя Господ, кой от тях да бъде най-близо, и се надяват на Неговата милост, и се страхуват от Неговото мъчение. Мъчението на твоя Господ е за опасение.
- 58.** И не ще има селище, което Ние да не сме погубили преди Деня на възкресението, или да не сме измъчвали със сурово мъчение. Всичко това е записано в Книгата–майка.
- 59.** Въздържахме се да изпратим знаменията само защото предците ги взимаха за лъжа. И дадохме на самудяните камилата – явно знамение, а те го отхвърлиха. И изпращаме знаменията единствено за заплаха.
- (Съдружаващите поискали от Пратеника на Аллах да превърне хълма Сафа в златен и сребърен. Както става ясно от знамението, и предищните народи искали подобни чудеса, но не за да повярват. Аллах Всеединия изпълнявал тези искания, но след като хората не повярвали, Той ги погубвал. Това е закон на Аллах. Ако и Мухамед покажеше такива чудеса, искани от съдружаващите, те отново нямаше да повярват. В такъв случай, подобно на някогашните народи, и те щяха да бъдат унищожени.)*
- 60.** И ти казахме: “Твой Господ обгражда хората.” И сторихме видението, което ти показахме, и прокълнатото дърво в Корана, само за изпитание на хората. И ги заплашваме, но това им надбавя само голямо престъпление.
- (Видението е онова, което Пратеника на Аллах, мир нему, е видял в Нощта на възнесението, а прокълнатото дърво е*

Аз-Заккум. Вж. 37: 62.)

61. И когато казахме на ангелите: "Сведете чела пред Адам!", те се поклониха, освен Иблис. Рече: "Нима да се поклоня на този, когото Ти сътвори от глина?"
62. И рече: "Да Ти покажа ли какъв е този, когото Ти почете повече от мен? Ако ми дадеш отсрочка до Деня на възкресението, аз непременно ще завладея неговото потомство, освен малцина."
63. Рече: "Върви! А който от тях те последва, възмездиято ви е Адът – обилно възмездие.
64. И подбуждай с твоя глас когото можеш от тях, и ги призовавай с конниците и пехотинците си, и поделяй с тях имотите и децата, и им обещавай!" Но сатаната им обещава само измама.
65. "Над Моните рabi ти нямаш власт. И достатъчен е твой Господ за покровител."
66. Вашият Господ е, Който придвижва за вас корабите в морето, за да търсите от Неговата благодат. Той е милосърден към вас.
67. И когато ви засегне беда в морето, онези, които зовете, изчезват, освен Него. А когато Той ви изведе на сушата, вие се извръщате. Човекът е неблагодарник.
68. Имате ли сигурност, че Той не ще накара сушата да ви погълне, или че не ще изпрати срещу вас ураган от камъни? После не ще намерите за себе си покровител.
69. Или имате сигурност, че Той не ще ви върне там повторно, и не ще изпрати срещу вас ломящ вятър, та да ви издави заради вашето неверие? После не ще си намериш в това помощник срещу Нас.
70. И почетохме Ние синовете на Адам, и ги пренасяме по сушата и морето, и им даваме от благата. И ги предпочетохме да превъзхождат повечето от онези, които сътворихме.
71. В Деня ще позовем всички хора с техните водители. Онези, чиято книга е подадена в десницата им, ще четат [с доволство] книгата си и не ще бъдат угнетени дори с влакънце от фурма.
72. А който на този свят е сляп, той ще бъде сляп и в отвъдния, и ще бъде най-заблудения за пътя.
73. И се домогваха да те отклонят от онова, което ти разкрихме [о, Мухаммед], за да измислиш за Нас друго, и тогава щяха да те вземат за приятел.
74. И ако не те бяхме Ние подкрепили, за малко щеше да склониш към тях.
75. Тогава щяхме да те накараме двойно да вкусиш [мъчението на] живота и двойно – на смъртта. После не ще си намериш помощник срещу Нас.
76. И се домогваха да напуснеш земята [на Мека], за да те прогонят оттам. Тогава и те щяха да останат само малко след теб.
77. Такъв бе обичаят спрямо Нашите пратеници, които изпратихме преди теб... И не ще откриеш промяна в Нашия обичай.
78. Отслужвай молитвите от заника на слънцето до мрака на нощта, и утринната молитва! Утринната молитва се засвидетелства.
- (Слънцето тръгва да захожда от пладне, когато започва да слизга от своя зенит. В това знамение се споменават всекидневните молитви, задължителни за всеки мюсюлманин.)*
79. И в част от нощта бодърствай с [молитва] допълнително за теб. Твой Господ ще те въздигне на похвално място.
80. Кажи: "Господи мой, въведи ме с достойниство и ме изведи с достойниство! И дай ми за подкрепа власт от Теб!"
81. И кажи: "Дойде истината и погина лъжата. Несъмнено лъжата погива."
82. И низпославаме в Корана това, което е изцеление и милост за върващите, а на угнетителите той надбавя само загуба.
83. И когато дадем благодат на човек, той се извръща и се отдалечава по своя си път. А когато го засегне злото, той пътва в отчаяние.
84. Кажи: "Всеки постъпва по свой начин. Но нашият Господ най-добре знае кой е на по-прав път."
85. И те питат за духа. Кажи: "Духът е от делото на моя Господ и ви е дадено само малко от знанието."
86. И ако пожелаем, Ние ще отнемем онова, което ти разкрихме – после не ще си намериш покровител срещу Нас –
87. но само по милост от твоя Господ [не ще го отнемем]. Наистина благодатта Му към теб е голяма.
88. Кажи: "И да се съберат хората и джиновете, за да създадат подобен на този Коран, те не ще създадат такъв подобен, дори един на друг да си помогат."
89. И разясниме за хората всякакви примери в този Коран. А повечето хора се противяват само от неверие.
90. И казаха: "Не ще ти повърваме, докато не направиш да бликне за нас извор от земята,
91. или да имаш градина с палми и грозде, и да направиш да бликнат сред нея реки в изобилие,
92. или да направиш небето да падне – както твърдиш – върху нас на отломки, или да доведеш наслеща ни Аллах и ангелите,
93. или да имаш дом от злато, или да се възкачиш на небето. И не ще повърваме на твоето възкачване, докато не ни свалиш книга, която да прочетем." Кажи [о, Мухамед]: "Всичист е моят Господ! Не съм ли сам човек–пратеник?"
94. И пречеше на хората да повърват, когато им се яви напътствието, само това, че казваха: "Нима Аллах ни проводи човек–пратеник?"
95. Кажи: "Ако имаше на земята ангели, които да ходят спокойно, щяхме да им свалим от небето ангел–пратеник."
96. Кажи: "Достатъчен е Аллах за свидетел между мен и вас. Той за Своите рabi е сведущ, всезрящ."
97. Когото Аллах напъти, той е на правия път, а когото остави в заблуда – не ще намериш за тях защитници освен Него. И ще ги събърем в Деня на възкресението по очи – слепи, неми и глухи. Мястото им е Адът. Всякога, щом позагасне, ще им добавяме пламъци.
- (... по очи" – буквально: "по лица". Както разяснява сам Пратеника на Аллах, мир нему, в Съдния ден неверниците ще ходят с лицата си и това ще бъде особено унизително за тях. На въпроса как е възможно това Пратеника отговорил, че както Аллах е сторил хората да ходят с краката си, така Той е способен да ги накара да ходят и с лицата си.)*
98. Това е тяхното възмездие, защото не повърваха в Нашите знамения и казваха: "Нима след като станем кости и пръст, нима наистина ще бъдем възкресени в ново творение?"
99. Нима не виждат, че Аллах, Който сътвори небесата и земята, е способен да сътвори и подобни на тях? И отреди им срок, за който няма съмнение. А угнетителите се възпротивяват само от неверие.
100. Кажи: "Дори да притежавахте съкровищниците с милостта на моя Господ, и тогава щеше да ви се свиди поради страхов от [тяхното] изчерпване. Човекът е скъперник."
101. И вече дадохме на Муса девет ясни знамения. И питай [о, Мухамед] синовете на Израил как той дойде при тях и Фараонът му рече: "Мисля, о, Муса, че наистина си омагъсан."

- 102.**Рече [Муса]: “Ти вече узна, че тези [зnamения] ги низпосла като явни доводи не друг, а Господа на небесата и на земята. И мисля, о, Фараоне, че наистина ти си погубен.”
- 103.**И искаше да ги прогони от Земята [на Египет]. И издавихме него и всички заедно с него.
- 104.**И рекохме след него на синовете на Израил: “Обитавайте земята и когато настъпи обещаното за отвъдния живот, ще ви доведем стълпени.”
- 105.**С истината го низпослахме [Корана], с истината бе низпослан. И те изпратихме Ние [о, Мухаммед] само като благовестител и предупредител.
- 106.**Ние разделихме Корана на части, за да го четеш пред хората бавно. И го низпослахме постепенно.
- 107.**Какви: “И да вярвате в него, и да не вярвате, дарените със знанието преди него покорно свеждат чела до земята в судъсъд, когато им бъде чечен.”
- 108.**Й казват: “Всичист е нашият Господ! Обещанието на нашия Господ наистина се изпълни.”
- 109.**И покорно свеждат чела до земята, плачайки, и им надбавя той смирение.
- 110.**Какви: “Зовете [Го] Аллах или зовете [Го] Всемилостивия! Както и да [Го] зовете, Негови са Най-прекрасните имена. И не отслужвай гърмогласно своята молитва, нито я шепни, а потърси среден път в това!”
- 111.**И какви: “Слава на Аллах, Който не се е сдобивал със син и не е имал съдружник във властта, и не е имал помощник заради безсилие. И Го прославяй с възвеличаване!

18.

СУРА АЛ-КАХФ (ПЕЩЕРАТА)

Меканска, с изключение на знамение 28 и знамения от 82 до 101, които са медински. Съдържка 110 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

- 1.** Слава на Аллах, Който низпосла на Своя раб Книгата и не стори в нея изопачение!
- 2.** Достоверна – да предупреждава за сурво мъчение от Него и да благовества вярващите, които вършат праведни дела, че за тях ще има добра отплата [в Рај] –
- 3.** там ще останат вечно.
- 4.** И да предупреждава онези, които казват: “Аллах се сдоби със син.”
- 5.** Нито те имат знание за това, нито предците им. Голяма дума излиза от устата им. Те не изричат друго освен само лъжа.
- 6.** Не погубвай себе си от скръб по тях [о, Мухамед], ако не повярват в това послание.
- 7.** Ние сторихме това, което е на земята, да е нейна украса, за да ги изпитаме кой от тях е по-добър по деяние.
- 8.** И ще превърнем Ние това, което е на нея, в безплодна пръст.
- 9.** Нима смяташ, че [историята на] хората от пещерата и ар-Раким е някакво чудо сред Нашите знамения?
(За “ар-Раким” съществуват пет тълкувания: плоча, на която са записани имената на хората от пещерата; мастилница на езика на ромеите; село; долина; книга.)
- 10.** Когато младежите се приютиха в пещерата и рекоха: “Господи наш, дай ни милосърдие от Теб и ни пригответи напътствие за нашето дело!”
- 11.** И ги приспахме в пещерата за години наред.
- 12.** После ги събудихме, за да отличим коя от двете групи ще пресметне какъв срок са прекарали.
- 13.** Разказваме ти Ние [о, Мухамед] вестта за тях с истината. Бяха младежи, вярващи в своя Господ, и още повече ги напътихме.
- 14.** И укрепихме сърцата им, когато се възвправиха и казаха: “Нашият Господ е Господа на небесата и на земята. Ние не ще зовем друг Бог освен Него. Иначе ще сме изрекли голема лъжа.
(Младежите от пещерата се скрили в нея, за да запазят от гонения вярата си в Единия Бог. Те помогли Аллах Всевишния да им окаже милост и да им посочи правия път, и Той им спуснал сън, който продължил 309 години. Това време им се сторило като един ден или част от деня. Разказът за младежите от пещерата е сходен със създането за седемте вярващи ефески юноши, скрили се от преследванията на римския император Деций (249–251), който принуждавал еднобожнициите да се връщат към идолопоклонничеството.)
- 15.** Тези хора от нашия народ приеха други богове освен Него. Защо не донесат явен довод за тях? И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах?”
- 16.** [Един от тях скришом каза]: “Щом вие се отвръщате от тях и от онова, на което служат вместо на Аллах, приютете се в пещерата! нашият Господ ще разстеле за вас от Своята милост и ще ви пригответ подкрепа за вашето дело.”
- 17.** И виждаш сънцето, когато изгрява, да се отклонява отляво на пещерата им, и когато зализа, да ги отминава отляво, както са насреща на нея. Това е от знаменията на Аллах. Когото Аллах напътства, той е напътствият, а когото оставя в заблуда, не ще намериш за него покровителя да го води.
(Както е описано, входът на пещерата е обрънат на север и те са по гръб с лице към него. Сънцето изгрява от дясната им страна и зализа от лявата, тъй че през деня те остават в прохлада, без да ги засенят изгарящите сънчеви лъчи.)
- 18.** И ги смяташ за будни, а те са в дрямка и Ние ги обръщаме надясно и наляво. И кучето им е проснalo лапи на входа. Съзреш ли ги, че се отвърнеш от тях в бяг и ще се изпълниш с ужас.
- 19.** И така ги събудихме, за да се питат помежду си. Един от тях рече: “Колко време прекарахте [в пещерата]?” Рекоха: “Прекарахме ден или част от деня.” Рекоха: “нашият Господ най-добре знае колко прекарахте. Сега изпратете някого от вас с тези ваши монети до града и нека види там коя храна е най-чиста, и да ви донесе от нея за препитание! И да е внимателен, и да не ви издаде на никого!”
- 20.** Ако се натъкнат на вас, че ви пребият с камъни или ще ви върнат към тяхната вяра, и тогава никога не ще сполучите.”
- 21.** Така осведомихме [хората] за тях, за да знаят, че обещанието на Аллах е истинно и няма съмнение за Часа. Когато [хората] заспориха помежду си за тях, един рекоха: “Постройте над тях постройка! Техният Господ най-добре ги знае.” А онези, които надвиха в спора, казаха: “Да направим храм над тях!”
- 22.** Ще кажат [някои]: “Трима са, четвъртото е кучето им.” И ще кажат [други]: “Петима са, шестото е кучето им.” – в догадка за неведомото. И ще кажат [още]: “Седем са, осмото е кучето им.”. Какви [о, Мухамед]: “Моят Господ най-добре знае техния брой. Знаят това само малцина.” И не спори относно тях, освен за ясно казаното! И не се допитвай за тях до никого!
- 23.** И за нищо не казвай: “Ще свърша това утре.”,

24. [без да добавиш]: “Само ако Аллах пожелае.” И спомни си своя Господ, ако забравиш, и кажи: “Дано моят Господ ме насочи още по-близо до правия път!”
25. И прекарали в пещерата си триста години и още девет.
26. Кажи: “Аллах най-добре знае колко са прекарали. Негово е неведомото на небесата и на земята. Как добре Той [всичко] вижда и чува! Нямат те друг покровител освен Него. В Неговото владение никой не Му е съдружник.”
27. И чети [о, Мухаммед] онова, което ти бе разкрито от Книгата на твоя Господ! Никой не ще подмени Неговите Слова и не ще намериши убежище при друг освен при Него.
28. И бъди търпелив заедно с онези, които зоват своя Господ сутрин и вечер, искайки Неговия Лик! И не отмествай очи от тях, възжелавайки украсата на земния живот, и не се подчинявай на онзи, чието сърце оставяме да нехае за Нашето споменаване, и той следва страстите си, и делото му е погубено!
29. И кажи: “Истината е от вашия Господ. Който желае, да вярва, а който желае, да остане неверник! Ние пригответихме за угнетителите Огъня, загражденията на който ги обкръжават. И ако викнат за помощ, ще им се помогне с вода като разтопен метал, която изпича лицата. Колко гнусно е такова питие и колко лошо място е там за отсядане!
30. Които вярват и вършат праведни дела – Ние не ще погубим отплатата на никой благодетелен.
31. За тези са Градините Ади, сред които реки текат. Ще носят там украсения – гривни от злато, и ще са облечени в зелени одежди от коприна и брокат, облегнати там на престоли. Колко хубаво е за въздаяние и колко прекрасно място е там за отсядане!
32. И им дай пример с двама мъже. Направихме за единия от тях две градини с грозде, които обградихме с палми, и пръснахме помежду им посеви.
33. И двете градини даряваха своите плодове, без да се погуби нищо от тях. И сторихме река да бликне през двете.
34. И имаше той плодове, и каза на своя другар, говорейки с него: “Аз имам по-голямо богатство от теб и повече хора!”
35. И влезе в своята градина, угнетавайки себе си. Каза: “Не мисля, че това никога ще изчезне.
36. И не мисля, че Часът ще настъпи. А дори да бъда върнат при своя Господ, [там] имам по-добро място за връщане, отколкото тук.”
37. Неговият другар, говорейки с него, му рече: “Нима не вярваш в Онзи, Който те сътвори от пръст, после от частица сперма, после те направи мъж?”
- (*Сътвореният от пръст не е споменатият човек, а Адам – бащата на човечеството.*)
38. Ала за мен Той е Аллах, моят Господ, и не съдружавам никого със своя Господ.
39. И защо, когато влезе в своята градина, ти не рече: “Това е, което Аллах пожела. Силата е само от Аллах. Въпреки че ме виждаш с по-малко богатство и деца от теб,
40. мой Господ може да ми даде по-добра от твоята градина и да прати върху нея напаст от небето, та да се окаже тя бесплодна пръст.
41. Или водата ѝ да потъне на дъното и ти не ще си в състояние да я издириш.”
42. И плодовете му бяха погубени, и започна той да кърши ръце по онова, което е похарчил за нея, а тя е рухнала до основи. И рече: “О, да не бях съдружавал никого със своя Господ!”
43. И нямаше той хора, които да го защитят от Аллах, нито сам се защити.
44. Там закрълата е от Аллах, Истинния. При Него е най-доброто въздаяние и при Него е най-добрият завършек.
45. И им дай за пример земния живот, подобен на вода, която сме излели от небето и с нея изникват растенията по земята, после изсъхват и ветровете ги разпиливат. Аллах за всяко нещо има сила.
46. Имотите и децата са украсата на земния живот, но вечните праведни дела са най-доброто за въздаяние при твоя Господ и са най-доброто за надежда.
- (*Вечните праведни дела са изразите: “Всечист е Аллах” (Субханаллах), “Слава на Аллах” (Ал-хамдулиллах), “Аллах е Най-великий” (Аллаху акбар), “Няма друг бог освен Аллах” (Ля иляха иллаллах), “Няма власт и няма сила освен с Аллах.” (Ля хаула уя ля куудата илля биллах).*)
47. [Помните] Деня, в който ще раздвижим планините и ще видиш земята оголена, и ще ги съберем [тварите], и не ще пропуснем никого от тях.
48. И ще бъдат представени на твоя Господ в редици: “Ето, дойдохте при Нас, както ви сътворихме първия път. А твърдяхте, че Ние никога не ще ви срещнем.”
49. И ще бъде изложена книгата [на делата]. Тогава ще видиш престъпниците в уплахи от онова, което е в нея, и ще кажат: “О, горко ни!” Каква е тази книга, която не пропуска нищо, нито малко, нито голямо, без да го пресметне?” И ще намерят пред себе си всичко, което са вършили. Твой Господ никого не угнетява.
50. И когато рекохме на ангелите: “Сведете чела пред Адам!”, те се поклониха, освен Иблис. Той бе от джиновете и не послуша повелята на своя Господ. Нима него и потомството му ще приемете за покровители вместо Мен, а те са ваш враг? Колко лоша е за угнетителите тази замяна!
51. Не ги сторих Аз свидетели при сътворяването на небесата и на земята, нито при сътворяването на тях самите, нито приемам Аз заблуждаващите за помощници.
- (“*Не ги сторих Аз свидетели*” – тях, Иблис и неговото потомство.)
52. В Деня, когато Той ще каже: “Призовете Моите съдружници, за които твърдяхте!”... И ще ги призоват, но не ще им отклиknат. И ще сторим помежду им пропаст.
53. И щом престъпниците видят Огъня, ще се убедят, че ще попаднат в него. И не ще намерят избавление оттам.
54. И вече разяснихме за хората всякакви примери в този Коран. Но най-много от всичко друго човек оспорва.
55. И какво пречи на хората да повярват, когато им се яви напътствието, и да молят своя Господ за оправдение, или трябва да ги сполети обичаят с предците, или да дойде мъченето насреща им?
56. Изпрашаме Ние пратениците само като благовестители и предупредители. И се стремят неверниците чрез лъжата да заличат истината. И взимат на присмех Моите знамения и онова, с което бяха предупреждавани.
57. И кой е по-голям угнетител от онзи, комуто бяха напомнени знаменията на неговия Господ, а той се отдръпна от тях и забрави какво е сторил с ръцете си преди? Ние сложихме сърцата им в броня, за да не го разбират [– Корана], а в ушите им – глухота. Дори да ги призовеш към напътствието [о, Мухамед], и тогава никога не ще застанат на правия път.
58. Твой Господ – Опрошаващия, Владетеля на милосърдието, – ако ги накажеше за онова, което са придобили, щеше да им ускори мъченето. Ала за тях има определено време и не ще намерят убежище от него.
59. Погубихме Ние тези селища, когато угнетаваха, и сторихме за тяхната гибел определено време.
60. И каза Муса на своя слуга: “Не ще спра, додето не стигна мястото, където се събират двете морета, дори да продължа с години.”
61. И когато стигнаха мястото, където двете се събират, забравиха своята риба и тя пое пътя си, порейки морето.

(На Муса било повелено да се среци с един раб на Аллах, който бил дарен със знание. мястото на срецата било там, където рибата се съживи.)

62. И когато се отдалечиха, той рече на слугата си: “Дай ни [рибата] за нашия обяд! Усетихме изтощение от това наше пътуване.”
63. Рече [слугата]: “Видя ли, когато се приютихме до скалата, забравих рибата. Само сатаната ме накара да забравя за това и да не се сетя. И по чудо тя пое пътя си в морето.”
64. Рече [Муса]: “Това е, към което се стремяхме.” И се върнаха обратно, следвайки своите дири.
65. И намериха един от Нашите работници, комуто бяхме оказали милост и го бяхме научили на знание от Нас.
66. Муса му рече: “Може ли да те последвам, за да ме научиш на онова, на което си научен за верния път?”
67. Рече: “Ти не ще можеш да търпиш заедно с мен.
68. И как ще изтърпиши онова, за което нямаш знание?”
69. Рече [Муса]: “Ще откриеш, ако Аллах желае, че съм търпелив и не ще ти се противопоставя в нищо.”
70. Рече: “Ако ме последваш, не ме питай за нищо, докато аз сам не ти спомена за него!”
71. И тогава тръгнаха. Когато се качиха на кораба, [ал-Хидр] го проби. Рече [Муса]: “Нима го проби, за да издавиш пътниците му? Ти извърши нещо недопустимо.”
72. Рече: “Нали ти казах, че не ще можеш да търпиш заедно с мен?”
73. Рече: “Не ме упреквай за това, че забравих, и не ме натоварвай с нещо непосилно за мен!”
74. И пак тръгнаха, додето срециха едно момче, и той го уби. Рече [Муса]: “Нима ти уби една чиста душа не за възмездие? Ти извърши нещо скверно.”
75. Рече: “Нали ти казах, че не ще можеш да търпиш заедно с мен?”
76. Рече [Муса]: “Ако после те попитам за [оцене] нещо, тогава повече не ме води със себе си! Ти вече ще имаш извинение от мен.”
77. И пак тръгнаха, додето стигнаха при жителите на едно селище. Поискаха от жителите му да ги нахранят, а те отказаха да ги нагостят. И намериха там стена, готова да рухне. Той я изправи. [Муса] рече: “Ако пожелаеш, ти би взел отплата за това.”
78. Рече: “Това е раздялата между мен и теб. Ще ти съобщя тълкуването на това, за което не можа да изтърпиш.
79. Относно кораба – той бе на бедняци, работещи в морето, и искаха да го повредят, защото зад тях имаше цар, който отнема насила всеки кораб.
(Повреждайки кораба, ал-Хидр спасил бедняците от царя, който присвоявал с гнет всеки годен кораб.)
80. А относно момчето – родителите му бяха вярващи и се опасявахме то да не ги въвлече в произвол и неверие.
81. И искахме техният Господ да ги дари в замяна с по-добро по чистота и по-милосърдно.
82. А колкото до стената – тя бе на две момчета – сирачета от града и имаше под нея съкровище за тях. И баща им беше праведник. И твоят Господ поискаша да стигнат зрелост и да извадят съкровището си като милост от твоя Господ. А не по своя воля го направих. Такова е тълкуването на това, за което ти не можа да изтърпиш.”
83. И те питат за Зу-л-Карнайн. Кажи [о, Мухамед]: “Ще ви известя нещо за него.”
84. Наистина го укрепихме Ние на земята и му дадохме път към всяко нещо.
85. И пое той по един път,
86. докато стигна залеза на слънцето. Намери го да залязва в кална вода и намери там хора. Рекохме Ние: “О, Зу-л-Карнайн, можеш да ги измъчиш или да им сториш доброта.”
(Аллах Всевиния се обръща към Зу-л-Карнайн не директно, а чрез внушение. При залеза на слънцето водата изглежда като черна кал.)
87. Рече: “Онзи, който угнетява, ще го измъчим. После ще бъде върнат при своя Господ и Той ще го накаже със сурво мъчение.
88. А онзи, който вярва и върши праведни дела, негова е Най-прекрасната награда и ще му отредим нашата най-лека повеля.”
89. Сетне пое по друг път,
90. додето стигна изгрева на слънцето. Намери го да изгрява над хора, за които не бяхме сторили Ние никакво покривало срещу него.
91. Така обгръщаме Ние със знание всичко, което е у него.
92. После той пак тръгна на път,
93. додето стигна между двете планини. Намери в подножието им хора, които почти не схващаха слово.
94. Рекоха: “О, Зу-л-Карнайн, Яджудж и Маджудж пакостят по земята. Да ли сторим ли налог, та да направиш между нас и тях преграда?”
(Яджудж и Маджудж (сравни с библейските Гог и Магог) били народи от великани-злосторници. На друго място в Свещения Коран (21: 96) се споменава, че преди Съдния ден те “от всеки склон ще се втурнат.”)
95. Рече: “Онова, с което ме укрепи моят Господ, е по-добро. Помогнете ми със сила и ще направя между вас и тях здрава стена!
96. Носете ми железни късове, додето се изравни между двата склона!” Рече: “Раздухвайте!” Когато ги превърна в огън, рече: “Донесете ми да излея върху тях разтопена мед!”
97. И [Яджудж и Маджудж] нито можаха да я изкатерят, нито можаха да я пробият.
98. Рече [Зу-л-Карнайн]: “Това е милост от моя Господ, но когато дойде обещаното от моя Господ, Той ще я превърне в руини. Обещанието на моя Господ е истинно.”
99. Тогава Ние ще оставим едни от тях да се смесят с другите хора и ще се проръби с Рога, и всички ще ги съберем.
100. В този Ден наяве ще покажем Ада на неверниците
101. на онези, върху чиито очи има покривало пред Моето напомняне и не могат да чуят.
102. Нима неверниците смятат да приемат за покровители Мояте работници, а не Мен? Ние пригответихме Ада за обиталище на неверниците.
(“Моите работници”, т.е. – Узайр, Иса, ангелите, идолите или което и да е друго Божие творение).
103. Кажи [о, Мухамед]: “Да ви известим ли за най-губещите по деяния,
104. онези, чието старение в земния живот се погубва, а те си мислят, че вършат добро дело?”
105. Те са онези, които отхвърлят знаменията на своя Господ и срецата с Него. Техните деяния се провалиха и не ще им отадам тежест в Дения на възкресението.
106. Това е възмездietо за тях. Адът защото отхвърляха и се подиграваха с Моите знамения и с Моите пратеници.

107. А онези, които вярват и вършат праведни дела, техни ще са Градините Фирдаус – гостоприемство [от Аллах],
(*Фирдаус е име на една от степените в Раја*.)

108. там ще пребивават вечно и никога не ще пожелаят да се преместят оттам.

109. Кажи [о, Мухаммед]: “Дори морето да е от мастило за [да се записват] Словата на моя Господ, морето ще се изчерпи, преди да се изчерпат Словата на моя Господ, дори и да добавяме по толкова.”

110. Кажи: “Аз съм само човек като вас и ми се разкрива само, че вашият Бог е единственият Бог. Който копнееш за срещата със своя Господ, да върши праведни дела и в службенето си на своя Господ никого да не съдружава с Hero!”

19.

СУРА МАРИАМ

(МАРИАМ)

Меканска, с изключение на знамения 58 и 71, които са медински. Съдържа 98 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Каф. Ха. Йа. Айн. Сад.

2. [Това е] споменаване за милостта на твоя Господ към Неговия раб Закария.
(*Закария е един от пророците, изпратен от Аллах Всевишния при рода на Израил*.)

3. Когато призоваша твой своя Господ с таен зов,

4. рече: “Господи мой, отслабнаха костите ми и пламнаха бели коси по главата, и никога не останах без отговор в своя зов към Теб, Господи.

5. И се опасяваш от роднините след мен, а жена ми е бездетна. Дари ме с приемник от Теб,

6. който да ме наследи и да наследи рода на Якуб! И го стори богоугоден, Господи!”

7. “О, Закария, благовествам те Ние за момче. Името му е Яхя. Не сме сторвали негов съименник преди.”

8. Рече: “Господи мой, как ще имам момче, когато жена ми е бездетна, тъкъм аз вече грохнах от старост?”

9. Рече [ангелът]: “Тъй каза твой Господ: “Това за Мен е лесно. Сътворих те Аз преди, а ти бе нищо.”

10. Рече: “Господи, дай ми знак!” Рече: “Знакът за теб е три нощи да не говориш с хората, без [да имаш] недостатък.”

11. Излезеш при своя народ от светилището, и посочи към тях да възславят Аллах и в зори, и вечер.

12. “О, Яхя, твърдо се придържай към Писанието!” И дадохме му Ние мъдростта още като дете,

13. и състрадание от Нас, и чистота. И бе богообразлив,

14. и нежен с родителите си. И не бе насилиник, непокорник.

15. Мир нему в деня, когато бе роден и в деня, когато ще умре, и в Деня, когато ще бъде възкресен!

16. И спомени [о, Мухамед] в Книгата Мариам, когато се уедини от своето семейство на едно място на изток.
(*Вж. сура 3 след знамение 35*)

17. И се прикри от тях със завеса. И пратихме при нея Нашия Дух, който ѝ се представи като съвършен човек.
(*Духът е Джизирил*.)

18. Рече тя: “Всемилостивия да ме опази от теб! Ако си богообразлив...”

19. Рече [Джизирил]: “Аз съм само пратеник на твой Господ, за да те даря с пречисто момче.”

20. Рече: “Как ще имам момче, щом не ме е докосвал мъж и не съм блудница?”

21. Рече [ангелът]: “Тъй каза твой Господ: “Това за Мен е лесно. И за да го сторим знамение за хората, и милост от Нас. Това е предрешено дело.”

22. И зачена го тя, и се уедини с него в отдалечно място.

23. И родилните болки я доведоха при ствола на палмата. Рече: “О, да бях умряла преди това и да бях напълно забравена!”

24. И бе призована изпод нея: “Да не тъжиши! Твой Господ стори под теб ручей.

(*Едни от тълкувателите смятат, че Мариам била призована от току-що родения Иса, а други са на мнение, че гласът бил на ангела*)

25. И разклати към себе си ствола на палмата, за да се посипат свежи зрели фурми!

26. И яж, и пий, и се радвай! И ако видиш някого от хората, направи знак: “Дадох на Всемилостивия обет да се въздържам, затова днес с никого не ще говоря.”

27. И отиде с него при своя народ, носейки го. Рекоха: “О, Мариам, ти стори нещо осъдително.

28. О, сестро на Харун, баща ти не беше лош човек и майка ти не беше блудница.”
(*“О, сестро на Харун” тя прилича на Харун по праведност и сякаш е негова сестра. Споменатият Харун не е братът на Муса, а друг благочестив мъж*)

29. И посочи тя към него. Рекоха: “Как ще беседуваме с дете в люлка?”

30. Рече то: “Раб съм на Аллах. Даде ми Той Писанието и ме стори пророк.

31. И ме стори благословен, където и да се намирам, и ми повели да отслужвам молитвата, и да давам милостинията закат, докато съм жив.

32. И да бъда нежен към своята майка. И не ме стори Той горделив, непокорен.

33. И мир на мен в деня, в който съм роден, и в деня, когато ще умра, и в Деня, когато ще бъда възкресен!”

34. Това е Иса, синът на Мариам словото на истината, в която се съмняват.

35. Не подобава на Аллах да се сдобива със син. Всичист е Той! Щом реши нещо, Той само му казва: “Бъди!” И то става.

36. [И добави Иса:] “Аллах е моят Господ и вашият Господ. Служете Нему! Това е правият път.”

37. Но изпаднах в разногласие групите помежду си. Горко на онези, които не вярват, щом станат свидетели във великия Ден!

(*Тълкувателите посочват, че групите, изпаднали в разногласие, са юдеите и християните, или християнските секти, и че те са се противопоставляли едни на други, защото някои от тях наричали пророка Иса “син Божи”, други – “самия Бог”, трети – “един от Троицата”, а някои – “раб Божи и пророк”*)

38. Как ще чуват и виждат в Деня, когато дойдат при Нас! Ала угнетителите днес са в явна заблуда.

39. И предупреди ги ти [о, Мухамед] за Деня на горестта, когато ще бъде отсъдено делото, но те нехаят и не вярват!

40. Ние ще наследим земята и всички, които са по нея, и при Нас ще бъдат върнати.

41. И спомени в Книгата Ибрахим. Той бе всеправдив, пророк.

42. Когато каза на баща си: “О, татко мой, защо служиш на онова, което нито чува, нито вижда, и не може да те избави от нищо?”
43. О, татко мой, на мен наистина ми се яви от знанието онова, което не дойде при теб. Последвай ме, и аз ще те изведа на правия път!
44. О, татко мой, не служи на сатаната! Сатаната е непокорен пред Всемилостивия.
45. О, татко мой, страхувам се да не те засегне мъчение от Всемилостивия и да не станеш приближен на сатаната.”
46. Рече [башата]: “Нима се отвръщаш от моите богове, о, Ибрахим? Ако не престанеш, ще те пребия с камъни. И ме напусни завинаги!”
47. Рече: “Мир на теб! Ще моля да те опости моят Господ. Към мен Той е благосклонен.”
48. Оттеглям се от вас и от онова, което зовете вместо Аллах. Аз ще зова своя Господ. Няма да се разочаровам, зовейки своя Господ.”
49. И щом се оттегли от тях и от онова, на което служат вместо на Аллах, Ние го дарихме с Исхак и Якуб, и всеки от тях сторихме пророк.
50. И им дарихме милост от Нас, и им отредихме голяма прослава.
51. И спомени в Книгата Муса! Той бе избранник и бе пратеник–пророк.
(Пратениците донасят писание от Аллах Всевишния, а пророците са натоварени да наставляват хората, без да им е разкрыто писание.)
52. И призовахме го Ние от дясната страна на Планината, и го приближихме за съкровена беседа.
53. И му дарихме от Своята милост брат му Харун да стане пророк.
54. И спомени в Книгата Исмаил! Той бе верен в обещанието и бе пратеник–пророк.
55. И повеляваше той на своя народ да отслужва молитвата и да дава милостиния *закат*, и получи благоволение при своя Господ.
56. И спомени в Книгата Идрис! Той бе всеправдив, пророк.
57. И го въздигнахме Ние на извисено място.
58. Те са от онези пророци, които Аллах дари със Своята благодат, от потомството на Адам и от онези, които пренесохме заедно с Нуҳ, и от потомството на Ибрахим и Исаил, и от онези, които напътихме и избрахме. Когато им бъдат четени знаменията на Всемилостивия, те свеждат чела до земята в *суджуд*, плачайки.
59. Но дойдоха след тях поколения, които изоставиха молитвата и последваха страстите. Тях ще ги постигне изтребление,
(Употребената тук дума “поколения” (халф) се възприема главно в негативен смисъл – “скверни поколения”. Наред с нея съществува и позитивен вариант на думата – “добри поколения” (халаф).)
60. освен онези, които се покаят и вярват, и вършат праведни дела. Те ще влязат в Рај и с нищо не ще бъдат угнетени, –
61. в Градините Ади, които Всемилостивия обеща на Своите раби от неведомото. Неговото обещание винаги се изпълнява.
62. Не слушат там празнословия, а само “Мир!”, и имат там препитание и сутрин, и вечер.
63. Това е Рајят, който оставяме в наследство на всеки от Нашите богообразливи раби.
(Пратеника на Аллах, мир нему, поискал Джабрил да го посещава по-често. По този повод е низпослано следващото знамение.)
64. [Каза Джабрил:] “Слизаме ние само по повелята на твоя Господ. Негово е всичко пред нас и зад нас, и всичко по средата на това. Твойят Господ никога не забравя –
65. Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях. На Него служи и търпелив бъди в служенето My! Нима знаеш [друг] подобен Нему?”
66. И казва човекът: “Дали като умра, наистина ще бъда съживен?”
67. А нима човекът не помни, че Ние го сътворихме и преди, когато бе нищо?
68. Кънна се в твоя Господ, Ние ще съберем и тях, и сатаните, после ще ги наредим на колене около Ада.
69. После ще извадим от всяка общност най-непокорните пред Всемилостивия.
70. Най-добре Ние знаем кои заслужават да горят там.
71. И всеки от вас ще мине оттам. Това е окончателна присъда от твоя Господ.
(Всички ще минат през Ада, т.е. ще минат по моста Сират, който се намира над Ада и грешниците, натежали от бремето на своите товари, ще изпаднат в Огъня.)
72. После Ние ще спасим богообразливите и ще оставим там на колене угнетителите.
73. И когато им биваха четени Нашите ясни знамения, неверниците казваха на вярващите: “Коя от двете ни групи има по-хубаво положение и по-добро общество?”
74. И колко поколения преди тях Ние погубихме – по-богати и по-хубави на вид!
75. Каки [о, Мухамед]: “Който е в заблуда, Всемилостивия ще му даде отсрочка. И щом видят онова, което им е обещано мъчението или Часа, ще узнаят кой има най-лошото място и най-слабото войнство.”
(Това е отговор на въпроса от знамение 73.)
76. И надавя Аллах напътствие за напътените. Но непреходните праведни дела са най-доброто въздаяние при твоя Господ и най-добрата отплата.
(Вж. тълкуването към 18: 46.)
77. Не видя ли ти онзи, който отхвърли Нашите знамения и рече: “Непременно ще ми бъдат дадени имот и деца.”
78. Нима надникна той в неведомото, или взе обет от Всемилостивия?
79. Ала не! Ще запишем Ние какво казва и непременно ще му удължим мъчението.
80. И ще наследим от него онова, за което говори, и ще дойде сам-самичък той при Нас.
81. И приеха вместо Аллах други богове, за да им бъдат сила.
82. Ала не! Ще отрекат служенето на тях и ще им станат противници.
83. Не виждали ли ти, че изпращаме сатаните срещу неверниците, за да ги подстрекават непрестанно?
84. И не бързай против тях! Ние им отброяваме дните.
85. В Деня, когато съберем богообразливите на групи при Всемилостивия
86. и поведем престъпниците към Ада като на водопой,
87. за никого не ще има застъпничество, освен за онези, които получиха обещание от Всемилостивия.
88. И рекоха [неверниците]: “Всемилостивия се сдоби със син.”
89. Вие изрекохте нещо ужасно,
90. от което небесата биха се разъясали и земята – разцепила, и планините – сгромолясили в руини –

91. да приписват син на Всемилостивия!
92. Не подобава на Всемилостивия да има син.
93. Всеки на небесата и на земята ще дойде като раб при Всемилостивия.
94. Той добре ги знае и всички ги отброява.
95. И всеки от тях ще се яви при Него сам-самичък в Деня на възкресението.
96. На онези, които вярват и вършат праведни дела, Всемилостивия ще отреди любов.
97. Улеснихме го [като го низпослахме] на твоя език [о, Мухаммед] само за да благовестваш с него богообразливите и да предупредиш с него непокорни хора.
98. И колко поколения преди тях погубихме! Нима усещаш някого от тях или чуваш от тях дори шумолене?

20.

СУРА TA XA
(TA XA)

Меканска, с изключение на знамения 120 и 121, които са медински. Съдържа 135 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Та. Ха.
2. Ние не ти низпослахме Корана, за да страдаш,
3. а за напомняне на всеки, който се страхува [от Аллах] –
4. низпослане от Онзи, Който сътвори земята и високите небеса,
5. Всемилостивия, Който се вздигна [бездобрен] на Трона.
6. Негово е всичко на небесата и всичко на земята, и всичко между тях, и всичко под пръстта.
7. И дали ще говориш на глас [о, Мухамед], или не – Той знае и тайното, и най-скритото.
8. Аллах! Няма друг Бог освен Него. Негови са Най-прекрасните имена.
9. Стигна ли до теб разказът за Муса?
10. Когато видя огън, рече на семейството си: “Почакайте! Съзрях огън. Ще ви донеса оттам главня или ще намеря при огъння напътствие.”
(Муса потеглил със семейството си от Мадян за Египет. Огънят, видян от него при пътуването, всъщност бил знак, който да го подгответи за божественото откровение.)
11. И когато стигна там, бе призован: “О, Муса,
12. Аз съм твоят Господ. Свали сандалите си! Ти си в свещената долина Туя.
13. Аз те избрах. И чуй какво ще ти бъде разкрито!
14. Аз съм Аллах. Няма друг Бог освен Мен. Затова на Мен служи и извършвай молитвата, за да Ме споменаваш!
15. Часът – скривам го докрай – непременно ще дойде, за да се въздаде на всеки според делата му.
16. И никога да не твъзпира от това онзи, който не вярва в него и следва страстите си, за да не се погубиш!
17. А какво е това в десницата ти, о, Муса?”
18. Рече: “Това е тоягата ми. Опират се на нея и бруля за овцете си [листа], и за други нужди я ползвам.”
19. Рече [Аллах]: “Метни я, о, Муса!”
20. И я метна, и ето я – пълзяща змия!
21. Рече: “Вземи я и не се страхувай! Ние ще я върнем в първия й образ.
22. И сложи ръката си под мишницата, ще я извадиш сияйнояла, но не от болест – друго знамение, –
(Това е второто чудо на Муса.)
23. за да ти покажем от Нашите най-големи знамения.
24. Иди при Фараона! Той наистина престъпил.”
25. Рече [Муса]: “Господи мой, разтвори гръдта ми!
26. И улесни делото ми!
27. И развържи възела на езика ми,
28. за да разбират словото ми!
29. И ми отреди помощник от моето семейство –
30. брат ми Харун!
31. Добави ми сила чрез него!
32. И приобщи го към моето дело,
33. за да Те прославяме много
34. и за да Те споменаваме много!
35. Ти ни съзираш.”
36. Рече [Аллах]: “Изпълнена е вече твоята молба, о, Муса!
37. Вече те облагодетелствахме още преди,
38. когато разкрихме на майка ти следното откровение:
39. “Положи [Муса] в сандък и го метни в морето, и ще го изхвърли морето на брега. Ще го вземе един враг и на Мен, враг и на него.” И те обгърнаха с любов от Мен, за да бъдеш отгледан пред Очите Ми.”
40. Когато сестра ти отиде [при Фараона], каза: “Да ви посоча ли някой, който да се грижи за него?” Така те върнахме на майка ти, за да се радват нейните очи и да не скърби. И уби ти човек, а Ние те спасихме от печал. И те подложихме на изпитания. И прекара ти години сред жителите на Мадиан. После ти дойде по предопределение, о, Муса.
41. И те избрах за Себе Си.
42. Идете ти и брат ти с Моите знамения, и не преставайте да Ме споменавате!
43. Идете при Фараона! Той наистина престъпил.
44. И му говорете с благи слова, за да си припомните или да се побоите!”
45. Казаха: “Господи, страхуваме се да не избърза с наказанието или да не престъпим [още повече].”
46. Каза: “Не се страхувайте! Аз съм с вас. Чувам и виждам.
47. И отидете при него, и кажете: “Ние сме пратеници на твоя Господ. Изпрати с нас синовете на Израил и не ги измъчвай! Донесохме ти знамение от твоя Господ. Мир за онзи, който следва напътствието!”

48. Бе ни разкрито, че мъчението е за онзи, който отрича и се отвръща [от знаменията на Аллах].”
49. Каза [Фараонът]: “А кой е вашият Господ, о, Муса?”
50. Каза: “Нашият Господ е Онзи, Който дава на всяко нещо облика му, после го напътва.”
51. Каза: “А какво е положението на предишните поколения?”
52. Каза: “Знанието за тях е в Книга при моя Господ. Нито пропуска моят Господ, нито забравя.”
53. Той е, Който стори земята да е постеля за вас и прокара там пътища за вас, и изсипва вода от небето – чрез нея вадим Ние видове от различни растения.
54. Яжте и пасете добитък си! В това има знания за разумните хора.
55. От нея ви сътворихме и в нея ви връщаме, и оттам ще ви извадим още веднъж.
56. Вече му показахме [на Фараона] всякакви Наши знания, ала той ги взе за лъжа и се възпротиви.
57. Каза: “Нима ти дойде при нас, за да ни прогониш с магията си от нашата земя, о, Муса?
58. Но ние ще направим магия, подобна на нея. Насрочи между нас и теб среща, която нито ние ще нарушим, нито ти на справедливо място!”
59. Каза [Муса]: “Срещата с вас ще бъде в деня за разкрасяване и хората да се съберат сутринта!”
(Денят за разкрасяване е празничният ден.)
60. И се оттегли Фараонът, и подгответи своята хитрина, после пак дойде.
61. Муса им каза: “Горко ви! Не измисляйте лъжа за Аллах, та да не ви изкорени с мъчение! Измислящият лъжа непременно пропада.”
62. И спореха помежду си за своето дело, и скришом си шепнеха.
63. Казаха: “Тези двамата наистина са магьосници, искат да ви прогонят с магията си от вашата земя и да отнемат най-добрая ви път.
64. Затова подгответе своята хитрина, после елате в редици! Днес ще сполучи онзи, който превъзхожда.”
65. Казаха: “О, Муса, ти ли ще метнеш, или ние първи да метнем?”
66. Каза: “Вие метнете!” И ето – стори му се от магията им, че техните въжета и тояги запълзват.
67. И усети Муса в себе си страх.
68. Казахме Ние: “Не се страхувай, ти си превъзходящият!
69. И метни това, което е в десницата ти, ще погълне то стореното от тях. Те направиха само една хитрина на магьосник. А магьосникът не ще сполучи, където и да отиде.”
70. И магьосниците паднаха, свеждайки чела до земята в съдъсъд. Казаха: “Появяхме в Господа на Харун и на Муса.”
71. Каза [Фараонът]: “И нима му повярвахте, преди аз да съм ви позволил? Той ви е старейшината, който ви е научил на магия. Непременно ще отсека ръцете и краката ви кръстом, после ще ви разпъна по столовете на палмите и добре ще узиаете чие мъчение е по-силно и по-дълготрайно.”
72. Казаха: “Не ще те предпочетем пред ясните знаци, които ни се явиха, нито пред Онзи, Който ни сътвори. Отсъди, каквото ще отсъдиш! Ти отсъждаш само в този, в земния живот.
73. Ние наистина повярвахме в нашия Господ, за да ни опости греховете и магията, на която ти ни принуди. Аллах е най-добър и най-дълговечен.”
74. Който се яви като престъпник пред своя Господ, за него е Адът. Там нито ще умре, нито ще живее.
75. А който дойде при Него като вярващ, вършил праведни дела, за такива са висшите степени.
76. Градините Ади, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е въздаянието на всеки, който се е пречистил.
77. И разкрихме на Муса: “Потегли нощем с Мойте раби и просечи за тях път, сух в морето! Не се страхувай, че ще те застигне [Фараонът] и не се плаши!”
78. И ги последва Фараонът с войските си, които морето напълно погълна.
79. Фараонът заблуди своя народ и не го напъти.
80. О, синове на Израил, Ние ви спасихме от вашия враг и определихме за среща с вас дясната страна на Планината, и спуснахме над вас манната и пъдпъдъците.
81. Яжте от благата, които ви дарихме, и не прекалявайте в това, та да не ви сполети Моят гняв! Когото Моят гняв сполети, той неизбежно е погубен.
82. Аз опрощавам всеки, който се покое и вярва, и върши праведни дела, сегне продължава по правия път.
83. “И какво те накара да избързаш пред своя народ, о, Муса?”
84. Рече: “Те са наблизо след мен и избързах към Теб, Господи, за да бъдеш доволен.”
85. Рече: “Вече изпитахме Ние твоя народ след теб и ги заблудихи ас-Самири.”
(Както се разказва, ас-Самири принадлежал към племето Самира от рода на Исмаил. Той направил изваждане на телец, внушил на хората, че това е бог и се опитвал да ги отклони от правата вяра на Муса и Харун.)
86. И се върна Муса разгневен, огорчен при своя народ. Рече: “О, народе мой, не ви ли даде вашият Господ хубаво обещание? Дали срокът бе дълъг за вас, или искахте да ви сполети гневът на вашия Господ, та нарушихте вашето обещание към мен?”
87. Рекоха: “Не нарушихме обещанието си към теб по собствена воля, а бяхме обременени с укращенията на народа, но ги захвърлихме. Така ги запрати и ас-Самири.”
88. И направи той за тях образ на телец, който мучеше. И рекоха [заблудените]: “Това е вашият бог и богът на Муса, ала той забрави.”
(Вж. сура 7: 148)
89. А нима не виждат, че не им отвръща със слово и нито им вреди, нито им е от полза?
90. А Харун още преди бе им казал: “О, народе мой, това е само изпитание за вас. Всемилостивия е вашият Господ. Последвайте ме и се подчинете на моята повеля!”
91. Рекоха: “Не ще престанем да почитаме това, докато не се завърне Муса при нас.”
92. Рече [Муса]: “О, Харун, щом ги видя, че се заблуждават, какво ти попречи
93. да ме последваш? Нима се възпротиви на моята заповед?”
94. Рече: “О, сине на майка ми, не ме дърпай нито за брадата, нито за главата! Страхувах се да не речеш: “Ти разедини синовете на Израил и не удържа моето слово.”
95. Рече [Муса]: “А какво ти бе намерението, о, ас-Самири?”
96. Рече: “Аз видях това, което те не видяха. Стиснах шепа [пръст] от следата на посланика [Джибрил] и я метнах. Така ми го разкраси душата ми.”

97. Рече [Муса]: “Върви! През целия си живот ще казваш: “Не ме докосвайте!” И за теб ще има непременно Ден, който не ще избегнеш. И погледни към своя бог [–телеца], комуто продължаваш да служиш! Ще го изгорим, после ще го разпъснем всецияло в морето.”
98. Аллах е вашият бог. Няма друг бог освен Него. Той всяко нещо обхваща със знание.
99. Така ти съобщаваме [о, Мухаммед] от вестите за онова, което бе преди. И вече ти дадохме Напомняне от Нас.
100. Който се отдръпне от него, ще понесе товар в Дения на възкресението,
101. там ще пребивават вечно [в Огътия на Ада]. И колко лошо време е в Дения на възкресението!
102. В Дения, когато се пропърби с Рога, ще събера Ние в този Ден престъпниците с побелели от ужас очи...
103. Ще шепнат помежду си: “Пребивавахте [на земята] само десет [дни].”
104. Най-добре Ние знаем какво ще говорят, когато най-разумният от тях рече: “Пребивавахте само един [ден].”
105. И те питат за планините. Какви [о, Мухамед]: “Моят Господ всецияло ще ги разпъсне
106. и ще ги превърне в плоска равнина.
107. Не ще видиш там нито долина, нито хълм.”
108. В този Ден ще последват зовияния, без да се отклонят от него, и гласовете ще се смират пред Всемилостивия, и не ще чуеш друго освен трополене.
109. В този Ден застъпничеството не ще помогне, освен на онзи, комуто Всемилостивия позволи и одобри неговото слово.
110. Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. А те не обхващат нищо от Неговото знание.
111. И лицата ще се смират пред Вечноживия, Неизменния, и ще изгуби надежда всеки, който е носил гнет.
112. А който върши праведни дела е вярващ, не ще се страхува нито от угнетяване, нито от ощетяване.
113. Така Ние низпослахме Коран на арабски и повторихме заплахата в него, за да се побоят [рабите] от Нас или да им даде той поучение.
114. Всевишен е Аллах, Истинския владетел! И не избръзвай [о, Мухамед] с [четенето на] Корана, преди да завърши неговото откровение за теб! И кажи: “Господи, надбави ми знание!”
115. И вече повелихме на Адам преди, а той забрави. И не открихме у него решимост.
116. И когато рекохме на ангелите: “Поклонете се на Адам!”, те се поклониха, освен Иблис. Той отказа.
117. И рекохме: “О, Адам, той е враг на теб и на твоята съпруга, и да не ви прогони от Раја, та да страдаш!
118. За теб там има, да не си нито гладен, нито гол.
119. И не ще усетиш там нито жажда, нито зной.”
120. Но сатаната му подщушна, рече: “О, Адам, да ти покажа ли дървото на вечността и едно непреходно царство?”
121. И когато ядоха от него двамата, пред тях се разкриха срамотите им, и започнаха да се покриват с листа от Раја. И така Адам не се вслушва в своя Господ, и се заблуди.
122. После неговият Господ го избра – при покаянието му и го напъти.
123. И рече: “Напуснете двамата оттук – всички! Вие сте [със сатаната] врагове един на друг! И щом ви се яви напътствие от Мен, който следва Моето напътствие, той нито ще се заблуди, нито ще пострада.
124. А който се отдръпва от Моето напомняне, за него има живот в лишения и сляп ще го подкараме в Дения на възкресението.”
125. Ще рече: “Господи, защо ме подкара сляп, а бях зрящ?”
126. Ще рече: “Както идваша при теб Нашите знания, но ги забравяше, така Днес и ти ще бъдеш забравен.”
127. И така наказваме всеки, който престъпва и не вярва в знанията на своя Господ. Мъчението на отвъдния живот е най-сурвото и дълговечното.
128. И не им ли се изясни колко преди тях погубихме от поколенията, из чиито жилища сега те ходят? В това има знания за разумните хора.
129. И ако нямаши предишино Слово от твоя Господ, и назован срок, [мъчението] щеше да е неизбежно.
130. Бъди търпелив за това, което казват, и прославий Го в часове от нощта и през деня, за да си доволен! (“през деня” – буквально: “в двата края на деня”, т.е. сутрин и вечер.)
131. И не напрягай очите си с копнеж към онova от прелестите на земния живот, което дадохме на някои от тях, за да ги изпитаме с него! Препитанието на твоя Господ е най-доброто и дълговечното.
132. И повели на своето семейство да отслужва молитвата, и ти самият постоянно в нея търпеливо! И не искахме Ние от теб препитание, а Ние ти даваме препитание. Краят принадлежи на богообразливостта.
133. И рекоха: “Защо не ни донесе той [Мухамед] знание от своя Господ?” А нима не дойде при тях ясният знак за това в предишините Писания?
134. И ако бяхме ги погубили Ние с мъчение преди него, щяха да кажат: “Господи наш, ако ни беше изпратил пратеник, щяхме да следваме Твоите знания, преди да бъдем унизиени и опозорени.”
135. Кажи: “Всички чакаме. Чакайте и вие, и ще разберете кои са на правия път и кой е напътен!”

21.

**СУРА АЛ-АНБИЯ
(ПРОРОЦИТЕ)**

Меканска. Съдържа 112 знания.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Наближава за хората тяхната равносметка, а те нехайни се отдръпват.
2. Всякога, щом получат ново напомняне от своя Господ, те го слушат, подигравайки се,
3. с нехайни сърца. И скришом си шепнаха угнетителите: “Този [Мухамед] не е ли само човек като вас? Нима ще последвате магията, щом ясно я виждате?”
4. Рече [Мухамед]: “Моят Господ знае всяко слово на небесата и на земята. Той е Всечувация, Всезнаещия.”
5. А те рекоха: “Объркани сънища. Той само си го е измислил. Той е само поет. И нека ни донесе знание, както предишините бяха изпращани!”
6. Нито едно селище, което погубихме преди тях, не повярва, че те ли ще повярват?
7. И преди теб изпращахме Ние само мъже, на които давахме откровение. И питайте знаещите, ако самите вие не знаете!
8. И [пратениците] не ги сторвахме с тела, които не се хранят, и не бяха безсъмъртни.
9. Сетне им изпълнявахме обещаното и спасявахме тях и когото пожелаем, и погубвахме престъпвашите.

- 10.** Вече ви низпослахме Книга, в която има прослава за вас. Нима не проумявате?
- 11.** И колко селища, които угнетаваха, Ние разрушавахме и създадохме след тях други народи!
- 12.** И щом усетеха Нашето мъчение, ето ги – бягат от него!
- 13.** Не бягайте и се върнете там, където бяхте свикнали на разкош, и към своите жилища, за да бъдете питани!
- 14.** Казваха: “О, горко ни, наистина бяхме угнетатели.”
- 15.** И продължаваха така да викат, докато не ги покосихме и изпепелихме.
- 16.** Не сътворихме Ние небесата и земята, и всичко помежду им на шега.
- 17.** Ако търсехме забава – а не ще го сторим – щяхме да си я набавим от това, което е при Нас.
- 18.** Истината Ние хвърляме срещу лъжата и я поразявя, и ето я – погива! Горко ви заради онова, което приписвате [на Аллах]!
- 19.** Негови са всички на небесата и на земята. А онези, които са при Него, не се големят да Му служат и не се изморяват.
- 20.** Прославят Го нощем и денем, и не престават.
- 21.** Или [неверниците] се сдобиха от земята с божества, които възкресяват?
- 22.** Небесата и земята щяха да се разрушат, ако имаше на тях други богове освен Аллах. Всечист е Аллах, Господа на Трона, от онова, което Му приписват!
- 23.** Не Той ще бъде питан какво върши, а те ще бъдат питани.
- 24.** Или приеха вместо Него други богове? Кажи [о, Мухаммед]: “Дайте своя довод! Това е послание за онези, които са с мен, и послание за онези преди мен.” Но повечето от тях не знаят истината и се отдръпват.
- 25.** И на вски пратеник, когото Ние пратихме преди теб, дадохме откровението: “Няма друг бог освен Мен! Служете [единствено] на Мен!”
- 26.** И рекоха [неверниците]: “Всемилостивия се сдоби с рожба!” Всечист е Той! Ала не, те [ангелите] са само удостоени раби.
(*Това е отговорът на Аллах за онези, които твърдят, че ангелите са Негови дъщери.*)
- 27.** Не Го изпреварват със слово и по Неговата повеля действат.
- 28.** Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. И се застъпват само за онзи, от когото Той е доволен. И от страх пред Него тръпнат.
- 29.** А който от тях каже: “Аз съм бог освен Него!”, този ще накажем с Ада. Така наказваме угнетателите.
- 30.** Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме? И сторихме от водата всяко живо същество. Не ще ли повързват?
(*Това знамение е във пълно съответствие със съвременната наука, която установява обичия произход на небето и земята, и това, че водата е основният източник за съществуването на живот.*)
- 31.** И направихме по земята непоклатими планини, за да не се люпее с хората. И направихме в тях клисири за пътища, за да се насочват!
- 32.** И сторихме небето да е пазен свод. А те от Неговите знамения се отвръщат.
(*Знаменията, от които отрицателите са отврънали лица, са луната, слънцето и другите небесни тела, всяко едно от които е доказателство за съществуването и за могъществото на Аллах.*)
- 33.** Той е, Който сътвори нощта и деня, и слънцето, и луната. Всички по орбита плават.
- 34.** И за никой човек преди теб [о, Мухамед] не отредихме да е безсмъртен. Щом и ти ще умреш, нима те ще бъдат безсмъртни?
- 35.** Всеки човек ще вкуси смъртта. И ви изпитваме със злото, но и в доброто има изпитание, и при Нас ще бъдете върнати.
- 36.** И видят ли те неверниците, подиграват ти се: “Този ли приказва за вашите богове?” Те напомнянето на Всемилостивия отричат.
- 37.** Човек бе създаден припрян. Аз ще ви покажа Своите знамения, ала не искайте от Мен да прибързвам!
- 38.** И казват [неверниците]: “Кога [ще се събудне] това обещание, ако говорите истината?”
- 39.** Само ако знаеха неверниците времето, когато не ще могат да защитят от Огъня нито лицата, нито гърбовете си, и не ще им се помогне!...
- 40.** А Огънят ще ги връхлети внезапно и ще ги спира, и нито ще могат да го избегнат, нито ще бъдат изчакани.
- 41.** Бяха подигравани пратеници и преди теб, но онези, които им се присмиваха, ги обграждаше онова, на което са се подигравали.
- 42.** Кажи: “Кой друг ще ви закрия и денем, и нощем освен Всемилостивия?” Ала те от напомнянето на своя Господ се отвръщат.
- 43.** Или освен Нас имат богове, които да ги бранят? Те нито могат на себе си да помогнат, нито от Нас ще бъдат избавени.
- 44.** Но Ние оставяме тези и башите им да се понасладят, докато възрастта им напредне. Нима не виждат, че Ние стесняваме [за неверниците] земята по нейните краища? Нима те ще надделеят?
(*Стесняването на земята се доказва и от най-новите научни изследвания. Този факт, споменат в Свещения Коран, свидетелства за вложените в него дълбинни пластове.*)
- 45.** Кажи [о, Мухамед]: “Аз ви предупреждавам само чрез онова, което ми се разкрива.” Но не чуват глухите зова, когато ги предупреждават.
- 46.** И щом ги докосне и полъх от мъчението на твоя Господ, непременно казват: “О, горко ни! Наистина бяхме угнетатели.”
- 47.** Ще поставим Ние везните на справедливостта в Дения на възкресението, и никой не ще бъде угнетен с нищо. И [всяко дело] Ние ще прибавим, дори да е с тежест на синапено зърно. Достатъчни сме Ние за съдник.
- 48.** И вече дадохме на Муса и Харун Разграничението, и светлина, и напомняне за богообязливите,
- 49.** които и в уединение се боят от своя Господ, и се страхуват от Часа.
(“... и в уединение – и в най-скритите си помисли се боят от Всевишния Аллах, въпреки че Той е невидим за тях.)
- 50.** Този [Коран] е благословено напомняне, низпослано от Нас. Нима ще го отречете?
- 51.** И още отрано насочихме Ибрахим по правия път. Познавахме го Ние.
- 52.** Рече на своя баща и на своя народ: “Какви са тези извания, пред които се кланяте?”
- 53.** Рекоха: “Заварихме предците си на тях да служат.”
- 54.** Рече: “Вие и предците ви сте в явна заблуда.”

- 55.** Рекоха: "Нима ти ни носиш истината, или се шегуваш?"
- 56.** Рече: "Не, вашият Господ е Господа на небесата и на земята, Който ги е сътворил, и аз свидетелствам за това."
- 57.** Кълна се в Аллах, ще се разправя с вашите идоли, след като си идете."
- 58.** И ги стори на отломки, освен най-големия от тях, за да се обърнат към него.
- 59.** Рекоха: "Кой стори това с нашите божества? Той е угнетител."
- 60.** Рекоха: "Чухме един младеж да приказва за тях. Викат му Ибрахим."
- 61.** Рекоха: "Доведете го пред хората да засвидетелстват!"
- 62.** Рекоха: "Ти ли стори това с нашите божества, о, Ибрахим?"
- 63.** Рече: "Не, направи го това – най-голямото от тях. Попитайте ги, ако могат да говорят!"
- 64.** Тогава те, като дойдоха на себе си, рекоха: "Наистина вие сте угнетителите."
- 65.** После пак обърнаха глави назад [и рекоха]: "Ти знаеш – тези не говорят."
- 66.** Рече: "Нима вместо на Аллах ще служите на онова, което нико може да ви помогне, нико да ви навреди?"
- 67.** Уф и на вас, и на онова, на което служите вместо на Аллах! Нима не проумявате?"
- 68.** Рекоха: "Изгорете го и подкрепете своите божества, ако ще действате!"
- 69.** Рекохме Ние: "О, огън, бъди студен и безопасен за Ибрахим!"
- 70.** И желаеха неговата гибел, а Ние сторихме да са най-губещите.
- 71.** И спасихме него и Лут [и ги насочихме] към земята, която благословихме за световете.
(На тази земя ще бъдат събрани хората в Дена на възкресението. Там ще дойде повторно Иса и там ще бъде победен антихристът Даджжал.)
- 72.** И му дарихме Исхак, и освен него – Якуб, и всичките сторихме праведници.
- 73.** И ги сторихме водители, напътващи според Нашата повеля. И им разкрихме да вършат добрини и да отслужват молитвата, и да дават милостинята закат. Те служеха [единствено] на Нас.
- 74.** И на Лут дадохме мъдрост и знание, и го спасихме от селището, което вършеше скверности. То бе от хора на злото, нечестивци.
(Вж. тълкуването към 7: 81)
- 75.** И го въведохме в Нашата милост. Той бе от праведниците.
- 76.** По-рано спасихме и Нуҳ, когато призова и Ние му откликахме, и спасихме него и семейството му от огромната горест.
- 77.** И го защитихме от хората, които взимаха за лъжа Нашите знамения. Те бяха хора на злото, затова издавахме всичките.
- 78.** И [спомени] Дауд, и Сулейман, които отсъдиха за нивата, в която се разпръснаха през нощта овцете на хората. И свидетелствахме Ние за присъдата им.
- 79.** Ние сторихме Сулейман да проумее това. И на двамата дадохме мъдрост и знание. И накарахме планините и птиците да Ни прославят заедно с Дауд. Ние направихме това.
- 80.** И го научихме да изработва доспехи за вас, да ви пазят в битка. Не ще ли бъдете признателни?
- 81.** И подчинихме на Сулейман бурния вятър, който душише по волята му към земята, която Ние благословихме. Ние всяко нещо знаем.
- 82.** И му подчинихме от сатаните някои, които се гмуркаха за него и вършеха и друго освен това. И тях Ние надзоравахме.
- 83.** И [спомени] Айюб, който призова своя Господ: "Засегна ме беда, а Ти си Най-милосърдният от милосърдните."
- 84.** И му откликахме Ние, и премахнахме бедата му, и възстановихме семейството му, и го удвоихме – милост от Нас и напомняне за покланящите се.
- 85.** И [спомени] Исламил, и Идрис, и Зу-л-Кифл. Всички бяха от търпеливите.
(Един от тълкувателите са на мнение, че Зу-л-Кифл бил пророк, а други – че бил само праведник.)
- 86.** И ги въведохме в Нашата милост. Те бяха от праведниците.
- 87.** И [спомени Юнус –] човека в кита, който отиде разгневен и мислеше, че Ние не ще го прителим. И извика в тъмнините [в корема на кита]: "Няма друг бог освен Теб! Всичист си Ти! Наистина бях несправедлив."
- 88.** И му откликахме Ние, и го спасихме от скръбта. Така спасяваме вярващите.
- 89.** И спомени [Закария], който призова своя Господ: "Господи, не ме оставяй сам! Ти си Най-добрая наследник."
(Вж. сура 19: 7)
- 90.** И му откликахме Ние, и му дарихме Яхъя, и за него поправихме съпругата му. И те се надпреварваха в добрините, и Ни зовяха с копнеж и боязнь. И бяха смирени пред Нас.
- 91.** И [спомени Мариям –] онази, която се опази девствена и в която вдъхнахме от Нашия дух, и сторихме нея и сина й знамение за световете.
- 92.** Това е вашата вяра – единствената вяра, а Аз съм вашият Господ. Затова единствено на Мен служете!
(В това знамение Аллах Всевишния утвърждава, че всички Негови пророци и пратеници са следвали единствена религия – Ислама.)
- 93.** Но [общностите] изпаднаха в разногласие помежду си, ала всички при Нас ще се върнат.
- 94.** Който върши праведни дела и е вярващ, не ще се отхвърли неговото старание. Ние му го записваме.
- 95.** И възбранено е на всяко селище, което сме погубили, да се завърне [на земята].
- 96.** Когато бъдат пуснати [племената] Яджудж и Маджудж, които от всеки склон ще се втурнат,
- 97.** тогава ще е наближило истинното обещание. И с втрещени погледи неверниците ще рекат: "О, горко ни, бяхме нехайни към това! Наистина бяхме угнетатели."
- 98.** [О, неверници], вие и това, на което служите вместо на Аллах, сте горивото на Ада. В него ще влезете.
- 99.** Ако тези бяха богове, те нямаше да влязат в него. Всички там ще пребиваватечно.
- 100.** В него ще стенат и не ще чуват.
- 101.** А тези, които са получили най-доброто обещание от Нас, те оттам ще бъдат отдалечени.
- 102.** Не ще чуват от него дори шумолене. В това, което са желали, те ще пребиваватечно.
- 103.** И най-големият ужас не ще ги наскърби. И ангелите ще ги посрещат: "Това е вашият Ден, който ви е обещан."
- 104.** Денят, в който ще навием небето като свитък записане. Както наченахме първото сътворяване, така Ние ще го повторим – обещание от Нас. Ние непременно ще го направим.
(Светът, какъвто го поднашаме, ще бъде новият като пергамент, защото е изпълнил своето предназначение. След като Аллах Всевишния е сътворил вселената от нищото, Той е способен да създаде напълно нови небе и земя по съвсем неведом за нас план.)

- 105.** Написахме Ние в Забур подир Напомнянето, че Моите праведни раби ще наследят земята.
106. В този [Коран] има послание за хората, служещи на Аллах.
107. И те изпратихме [то, Мухаммед] наистина като милост за световете.
108. Кажи: "Разкрито ми бе, че вашият Бог е единственият Бог. Няма ли да Му се отадете?"
109. А отвърнат ли се, кажи: "Всички ви еднакво известих. И не знам дали е близко или далечно това, което ви е обещано.
110. Наистина Той знае явното слово и знае какво сподайвате."
111. И не знам дали това е изпитание за вас и наслаждение до време."
112. Каза [Мухамед]: "Господи, отсъди с правдата! Нашият Господ е Всемилостивия, Моления за помощ против това, което Му приписвате."

22.

СУРА АЛ-ХАДЖ

(ПОКЛОНЕНИЕТО ХАДЖ)

Мединска, с изключение на знамения 11, 19, 20, 21, 22, 23 и 24, които са мекански. Съдържат 78 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. О, хора, бойте се от своя Господ! Сътресението в Часа е нещо ужасно.
2. В Деня, когато ще го видите, всяка кърмачка ще забрави своето кърмаче и всяка бременно ще роди преждевременно, и ще видиш хората опиянени. Но не са опиянени те, ала мъчението на Аллах е сурово.
3. Някои от хората спорят за Аллах, без да имат знание, и следват всеки непокорен сатана,
4. за когото е писано – всеки, който се сближи с него, той ще го заблуди и ще го поведе към мъчението на Огъния.
5. О, хора, ако се съмнявате във възкресението, [вижте как] Ние ви сътворихме от пръст, после от частица сперма, после от съсирик, после от къчче, сякаш надълъкано мясо – оформено и неоформено, за да ви изявим [Нашата сила]. И оставяме в употребите когото пожелаем за определен срок, после ви изваждаме като деца, после [ви отглеждаме], за да стигнете своята зрелост. И някой от вас умира, а някой от вас бива доведен до най-окаяната възраст, и тогава не знае нищо, след като е знаел. И виждаш земята безжизнена, но когато изсипваме вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва, и отглежда всякакъв прелестен вид.
(„Съсирек“ на арабски означава и „нещо, което се закачва“. В хадис, предаден от Абдуллах ибн Масуд, Аллах да е доволен от него, Пратеника на Аллах, мир нему, казва: "Наистина сътворението на всеки един от вас се съсредоточава в употребата на малка му за четирийсет дни под формата на капка семенна течност, после се превръща в нещо, което се закачва за четирийсет дни, после – в къчче съдълкано мясо, отново за четирийсет дни, после бива изпратен ангелт, който вдъхва у него живот ...")
6. Това е, защото Аллах е Истината и Той съживява мъртвите, и Той за всяко нещо има сила.
(Мъртвите ще бъдат съживени от Аллах Всевишния, както Той съживява с водата мъртвата земя.)
7. И защото Часть непременно ще настъпи. Няма съмнение в това. И ще възкреси Аллах онези, които са в гробовете.
8. А някои хора спорят за Аллах, без да имат нито знание, нито напътствие, нито разясняващо писание,
9. извръщайки се надменно, за да отклонят от пътя на Аллах. За тях в земния живот има позор и ще ги накараме да вкусят мъчението на Огъния в Деня на възкресението.
10. То е заради онова, което с твоите ръце преди си сторил. Аллах не угнетява работите.
11. Някой от хората служи на Аллах с колебание. Ако му се случи добро, той се успокоява с него, а щом го сполети изпитание, преобърща се. Изгубил е и земния живот, и отвъдния. Това е явната загуба.
12. Зове твой не Аллах, а онова, което нито му вреди, нито му е от полза. Това е дълбоката заблуда.
13. Зове твой онзи, чиято вреда е по-близо от неговата полза. Колко лош е за близък и колко лош е за приятел!
14. Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. Аллах прави, каквото пожелае.
15. Който допусне, че [Мухамед] не ще го подкрепи Аллах и в земния живот, и в отвъдния, нека провеси въже от тавана, после нека прекъсне живота си и да види дали неговото коварство ще премахне онова, което го разгневява.
16. Така го низпослахме Ние ясни знамения. Аллах напътства когото пожелаете.
17. Между вярващите и юдеите, и сабейите, и християните, и магите, и съдружаващите наистина Аллах ще отсъди в Деня на възкресението. Аллах на всяко нещо е свидетел.
18. Не виждаш ли ти, че на Аллах се покланя в судъжуд всичко на небесата и всичко на земята, и сълнцето, и луната, и звездите, и планините, и дърветата, и животните, и мнозина от хората? А мнозина заслужават мъчението. Когото Аллах унизи, никой не ще го уважи. Аллах прави, каквото пожелае.
(Вж. тълкуването към 17: 34)
19. Тези са двама противници, които спорят за своя Господ. За неверниците ще бъде скроена дреха от огън и върху главите им ще бъде изливана вряща вода.
20. Ще бъдат разтопявани с нея и вътрешностите, и кожата им.
21. За тях ще има боздугани от желязо.
22. Всякога, щом поискат да излязат оттам заради страданието, ще бъдат връщани обратно: "Вкусете мъчението на Огъния!"
23. Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. Ще носят там украсения гривни от злато и бисери, и одеждата им там ще е коприна.
24. Те бяха водени към благото слово и бяха водени към пътя на Всеславния.
25. Неверниците и възпиращите от пътя на Аллах и от Свещената джамия, която Ние отредихме за хората – все едно обитатели или пришъпци, – и искащия там безбожие чрез гнет – тези Ние ще накараме да вкусят болезнено мъчение.
26. И посочихме на Ибрахим мястото за Дома [ал-Кааба]: "Не съдружавай нищо с Мен и почисти Моя Дом за онези, които обикалят и стоят в преклонение, и се кланят, и свеждат чела до земята в судъжуд!"
27. И зови хората за поклонението хадж! Ще идват при теб и пеш, и върху изнемощели камили. И ще идват от всякакви далечни пътища,
28. за да придобият облаги за себе си [и в земния живот, и в отвъдния] и в определени дни да споменават името на Аллах при жертвоприношение на добитьк, който Той им е дал. Яжте от него и хранете бедняка клетник!
29. После да се почистят и да изпълнят своите обети и да обикалят древния Дом!
(Под почистване в случая се има предвид премахване на всички телесни нечистоти. Едно от задълженията при поклонението е да се направят седем обхода около древния Дом – храма ал-Кааба.)

- 30.** Така е! Който зачита светините на Аллах, това е най-доброто за него при неговия Господ. Разрешен е за вас добитъкът освен онова, което ви бе прочетено. И избягвайте скверността на идолите, и избягвайте лъжливото слово!
- 31.** Бъдете правоверни към Аллах и не съдружавайте с Него! А който съдружава с Аллах, е като паднал от небето и птиците го грабват или вярът го отвява на далечно място.
- 32.** Така е! А който зачита обредите на Аллах, това е от набожността на сърцата.
- 33.** От тях [- животните] имате облага до определен срок. Накрая мястото [за жертвоприношението] им е при древния Дом.
- 34.** И за всяка общност отредихме жертвоприношение, за да споменават името на Аллах над животно от добитъка, който Той им е дал. Вашият Бог е единственият Бог. Затова единствено на Него се отдайте! И благовествай смирените,
- 35.** които, щом бъде споменат Аллах, сърцата им тръпнат, и търпеливите пред онова, което ги е сполетяло, и отслужващите молитвата, и раздаващите от препитанието, което сме им дали.
- 36.** И сторихме за вас от обредите на Аллах да бъде едрият жертвен добитък. В него има благо за вас. И споменавайте името на Аллах, докато [животните] са изправени [за колитба]! И когато рухнат по хълбок, яжте и хранете и доволствашкия, и просяка! Така сме ви ги подчинили, за да сте признателни.
- 37.** Не тяхното мясо, не тяхната кръв ще стигне до Аллах, а вашата набожност ще стигне до Него. Така Той ви ги е подчинил, за да възвеличавате Аллах, че ви е напътил. И възрадвай благодетелните!
- 38.** Аллах закрил вървящите. Аллах не обича никой изменник, неблагодарник.
- 39.** На онези, срещу които е обявена война, им се позволяли [да воюват], защото бяха угнетени – Аллах има сила да им помогне,
- 40.** онези, които бяха прокудени от техните домове несправедливо, само защото казват: “Аллах е нашият Господ!” И ако Аллах не отблъскваши едини хора с други, щяха да бъдат разрушени и манастирите, и църквите, и синагогите, и джамиите, където името на Аллах се споменава много. Аллах ще подкрепи онези, които Го подкрепят. Аллах е всесилен, всемогъщ.
- 41.** Онези, които, ако ги утвърдим на земята, отслужват молитвата и дават милостинята *закат*, и повеляват одобряваното, и възбраняват отреченото... При Аллах е завършекът на делата.
(Това знамение разкрива поведението на истинските вървящи – дори когато им е дадена власт на земята, те изпълняват повелите на Аллах и са градивният елемент на обществото.)
- 42.** И ако тези те взимат за лъжец [о, Мухаммед], то и преди тях народът на Нух и адитите, и самудяните взимаха за лъжци [пророците],
- 43.** и народът на Ибрахим, и народът на Лут,
- 44.** и жителите на Мадян. И Муса бе взет за лъжец. Дадох Аз отсрочка на неверниците, после ги сграбих. И колко тежко бе Моето отрицание!
- 45.** И колко селища погубихме, когато угнетаваха – и ето ги с рухнали покриви!, – и колко запустели кладенци, и високи дворци!
- 46.** Не ходеха ли по земята, със сърцата си да проумеят или с ушите си да чуят? Не очите са слепи, а сърцата в гърдите са слепи.
- 47.** И искат от теб [о, Мухаммед] да ускориш мъчението, но Аллах никога не нарушава Своето обещание. Един ден при твоя Господ е като хиляда години от онези, които вие броите.
- 48.** И на колко селища, когато угнетаваха, Аз дадох отсрочка, после ги сграбих! Завръщането е при Мен.
- 49.** Кажи: “О, хора, за вас съм само явен предупредител!”
- 50.** Които върват и вършат праведни дела, за тях има оправдение и щедро препитание.
- 51.** А които се стараят да обезсилят Нашите знамения, тези са обитателите на Ада.
- 52.** И не изпратихме преди теб нито пратеник, нито пророк, без да се намеси сатаната в тяхното желание, когато възжелаеха. Но Аллах премахва намесата на сатаната. После Аллах утвърждава Своите знамения Аллах е всезнаещ, всемъдр,
- 53.** за да превърне Той намесата на сатаната в изпитание за онези, в чийто сърца има болест и за онези, чийто сърца са корави – угнетителите са в дълбок раздор –
- 54.** и за да узнаят дарените със знанието, че този [Коран] е истината от твоя Господ, и да върват в него, и сърцата им да се смирият пред него. Аллах напътства вървящите към правия път.
- 55.** И не престават неверниците да се съмняват в него, докато внезапно дойде при тях Часът или дойде мъчение в безплоден Ден.
(Безплоден е Съдният ден, след който не ще последва друг.)
- 56.** Властва в този Ден принадлежи на Аллах. Той ще отсъди между тях. А онези, които са вървали и вършели праведни дела, те ще са в Градините на блаженството.
- 57.** А онези, които са били неверници и са взимали за лъжа Нашите знамения, за тях ще има унизително мъчение.
- 58.** А онези, които са се преселили в името на Аллах, после са били убити или починали, Аллах непременно ще им даде хубаво препитание. Аллах е Най-добрия от даряващите препитание.
- 59.** Ще ги въведе Той в място, което ще им хареса. Аллах е всезнаещ, всеблаг.
- 60.** Така е! А който накаже със същото, с каквото е бил наказан, после отново бъде потиснат, Аллах непременно ще го подкрепи. Аллах е извиваш, оправдващ.
- 61.** Така е, защото Аллах въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта. Аллах е всечуващ, всезрящ.
(Вж. тълкуването към 3: 27)
- 62.** Така е, защото Аллах е Истината, а онова, което зоват вместо Него, е лъжата. Аллах е Всевишния, Всевеликия.
- 63.** Не виждали ли, че Аллах изсипва вода от небето и тогава земята се раззелнява? Аллах е всепроникващ, сведущ.
- 64.** Негово е всичко на небесата и всичко на земята. Аллах е Всебогатия, Всеславния.
- 65.** Не виждали ли, че Аллах подчинява за вас всичко на земята, и корабите, плаващи в морето по Неговата воля, и Той държи небето да не падне върху земята, освен с Неговото позволение. Аллах към хората е състрадателен, милосърден.
- 66.** Той е, Който ви дава живот, после ви го отнема, после ще ви съживи. Човекът наистина е неблагодарник.
- 67.** За всички общини сторихме обреди, които да изпълняват. И да не се препират с теб за това! И призовавай към своя Господ! Ти си на правия път.
- 68.** А ако заспорят с теб, кажи: “Аллах най-добре знае вашите дела.”
- 69.** Аллах ще отсъди между вас в Дения на възкресението за онова, по което сте били в разногласие.

70. Нима не знаеш, че Аллах знае всичко на небето и на земята? Всичко това е в Книга. За Аллах то е лесно.
(*В това знамение се споменава Книгата на съдбите – “Запазеният скрижал” (“Ал-лаху ал-мағфуз”)).*

71. И вместо на Аллах те служат на онова, на което Той не е дал довод, и на онова, за което нямат знание. За угнетителите няма избавител.

72. И когато им бъдат четени ясните Ни знамения, разпознаваш по лицата на неверниците отрицанието. Едва не се нахвърлят срещу онези, които им четат Нашите знамения. Какви [о, Мухамед]: “Да ви известя ли за по-лошо от това? – Огъня!” Аллах го обеща на неверниците. Колко лоша е тази участ!

73. О, хора, пример ви се дава, чуйте го! Онези, които зовете вместо Аллах, не могат да сътворят и муха, дори да се обединят за това. И мухата да им грабне нещо, не могат да си го възвърнат. Слаб е както молителят, така и моленият.

74. Не оценяват те Аллах с истинското му величие. Аллах е всесилен, всемогъщ.

75. Аллах избира пратеници и сред ангелите, и сред хората. Аллах е всечуващ, всезрящ.

76. Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. При Аллах ще бъдат върнати делата.

77. О, вярващи, прекланяйте се и свеждайте чела до земята в суджуд, и служете на своя Господ, и вършете добро, за да сполучите!

78. И се борете в името на Аллах с подобаваша Нему борба! Предпочете ви Той и не ви наложи притеснение в религията – вратата на баща ви Ибрахим. Назова ви Той *отдадени* – и [в Писанията] преди, и в този [Коран], за да бъде Пратеника свидетел за вас, и вие да бъдете свидетели за хората. Затова отслужвате молитвата и давайте милостинята *закат*, и се придържайте твърдо към Аллах! Той е вашият Покровител. Колко прекрасен Покровител е, колко прекрасен Избавител е Той!

23.

СУРА АЛ-МУАМИНУН (ВЯРВАЩИТЕ)

Меканска. Съдържа 118 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Сполучата е за вярващите,

2. които в своята молитва са смириeni

3. и които от празнословието странят,

4. и които милостинята *закат* дават,

5. и които целомъдрито си пазят,

6. освен за своите съпруги или за наложниците си. Те не ще бъдат порицавани –

7. а които се стремят към друго, освен това, тези са престъпващи, –

8. и които поверили им и обетите си съблудават,

9. и които своите молитви редовно отслужват,

10. тези са наследници,

11. които ще наследят Градините *Фирдаус*, там ще пребивават вечно.

(Вж. 18: 107)

12. Сътворихме Ние човека от подбрата глина,

13. после го оставяме – частица сперма – на сигурно място,

14. после от частицата сперма създаваме съсилик и създаваме късче като надъвкано месо, и от късчето създаваме кости, и покриваме костите с плът, после го оформяме в друго творение. Благословен е Аллах, Най-прекрасния Творец!

15. После подир това ще умрете.

16. После в Съдния ден ще бъдете възкресени.

17. И сътворихме седем пътища над вас, и не сме нехайни към творението.

(Повечето тълкуватели са на мнение, че употребената в оригиналата дума “пътища” означава “небеса”.)

18. И изспиваме от небето вода с мяра, и я съхраняваме в земята, и несъмнено можем да я отнесем.

19. С нея сътворяваме за вас градини с палми и грозде – там има за вас много плодове и от тях ядете –

20. и [маслиново] дърво, което никне в Синайската планина. То дава мазнина и препитание за хранещите се.

21. И в добитъка има за вас поука. Даваме ви да пиете от онова, което е в стомаха им. Имате от тях много облаги и от тях ядете.

22. И с тях, и с корабите се превозвате.

23. Когато изпратихме Нух при неговия народ, рече: “О, народе мой, на Аллах служете! Нямate друг бог освен Него. Нима не се боите от Него?”

24. Знатните от неговия народ, които отричаха, казаха: “Този е само човек като вас. Той иска да ви превъзхожда. А ако Аллах бе пожелал, Той щеше да изпрати ангели. [Но да е човек] не сме чували такова нещо дори от древните ни предци.

25. Той е само луд. Изтърпете го известно време!”

26. Рече: “Господи мой, помогни ми, защото ме взеха за лъжец!”

27. И му разкрихме: “Направи Кораба пред Нашите Очи и с Нашето откровение! И щом дойде Нашата повеля и кипне пещта, натовари в него от всичко по чифт, и своето семейство, освен онези от тях, за които имаше слово отпреди! И не Ми споменавай за угнетителите! Те ще бъдат издавени.

28. И когато се настаниш, ти и онези с теб, в Кораба, кажи: “Слава на Аллах, Който ни спаси от хората – угнетатели!”

29. И кажи: “Господи мой, посели ме на благословено място! Най-добре Ти поселяваш.”

30. В това има знамения. Ние непременно изпитваме [рабите].

31. И създадохме след тях друго поколение.

32. И им изпратихме пратеник измежду тях, [който рече]: “На Аллах служете! Нямate друг бог освен Него! Нима не се боите от Него?”

(Според някои тълкуватели тук става дума за пророка *Худ* или пророка *Салих*, мир на тях.)

33. Знатните от неговия народ, които отрекоха и взеха за лъжа срещата от отвъдния живот – а бяхме ги отрупали с разкош в земния – рекоха: “Този е само човек като вас. Яде, каквото и вие ядете, и пие, каквото пиете.

34. И ако се покорите на човек като вас, тогава ще сте губещи.

35. Нима ви обещава, че след като умрете и станете пръст и кости, [отново] ще бъдете извадени?
36. Далеч, много надалеч е онова, което ви се обещава!
37. Съществува само земният ни живот. Умираме и живеем, и никога не ще бъдем възкресени.
38. Този е само мъж, който измисля лъжа за Аллах, и никога не ще му повярваме.”
39. Рече: “Господи мой, помогни ми, защото ме взеха за лъжец!”
40. Рече [Аллах]: “Скоро непременно ще съжаляват.”
41. И с право ги обхвана Викът, и ги превърнахме в съчки. Гибел за хората— угнетители!
42. После създадохме подир тях други поколения.
43. Никоя общност не изпреварва своя срок и не го забавя.
44. После изпратихме Нашите пратеници поред. Всяка, щом при някоя общност идваше нейният пратеник, те го взимаха за лъжец. И така ги накарахме една друга да се последват. И ги превърнахме в предания. Гибел за хората— неверници!
45. После изпратихме Муса и брат му Харун с Нашите знамения и с явен довод
46. при Фараона и знатните му хора. А те се възгордяха и бяха хора надменни.
47. И рекоха: “Нима да повярваме на двама като нас, щом хората им са наши слуги?”
48. И ги взеха за лъжици, и бяха от погубените.
49. И дадохме на Муса Писанието, за да се напътят.
50. И сторихме [Иса] сина на Мариам и майка му за са знамение, и ги приютихме на хълм, където имаше покой и извор.
51. О, пратеници, яжте от благата и вършете праведни дела! Каквото и да сторите, Аз го знам.
52. Това е вашата вяра — единствената вяра, а Аз съм вашият Господ. Затова единствено от Мен се бойте!
53. Но [общностите] се разделиха на групи и всяка от тях ликува с това, което е у нея.
54. Остави ги [о, Мухаммед] в бездната на заблудението им до време!
55. Нима смятат, че с имотите и синовете, които им набавяме,
56. Ние се надпреварваме да им сторим добро? Не, ала те не забелязват.
57. Онези, които в страхопочитание от своя Господ се боят
58. и които в знаменията на своя Господ вярват,
59. и които със своя Господ не съдружават,
60. и които дават, каквото дават, с боязливи сърца, защото при своя Господ ще се завърнат,
61. те се надпреварват в добрините и те първи ги извършват.
62. И на всяка душа Ние възлагаме само по силите й. При Нас има Книга, която казва истината и те не ще бъдат онеправдани.
63. Но сърцата им са в бездна [от заблуда] относно това. За тях [—неверниците] има и други деяния, които непременно ще извършат.
64. А когато сграбчим с мъчение свикналите на разкош сред тях, ето ги – роптаят!
65. “Не роптайте Днес! Не ще получите помощ от Нас.
66. Вече ви бяха четени Моите знамения, ала вие се отвръщахте –
67. високомерни към него, празнословещи по вечерни събирания.”
68. Няма ли да размислят над Словото или при тях дойде нещо, което не е идвало при древните им предци?
69. Или не узнаха своя пратеник, та го отричат?
70. Или казват: “Луд е.” Ала не, той им донесе истината, но повечето от тях ненавиждат истината.
71. Ако истината следваше техните страсти, непременно щяха да се разрушат и небесата, и земята, и всички, които са по тях. Въпреки че им дадохме [Корана–] тяхното напомняне, те от своето напомняне се отдръпват.
72. Или искаш от тях награда [о, Мухамед]? Но наградата на твоя Господ е най-доброто и Той е Най-добрия от давашите препитание.
73. Ти ги зовеш към правия път.
74. А онези, които не вярват в отвъдния живот, от пътя се отклоняват.
75. И да ги пощадяхме и избавехме от бедата, която ги е сполетяла, пак щяха да упорстват, в своята престъпност да се лутат.
76. И ги сграбчихме с мъчението, ала те нито се покориха на своя Господ, нито Го умоляваха.
77. А щом им отворихме врата към сурово мъчение, ето ги там – отчаяни!
78. Той е Онзи, Който създаде за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни!
79. Той е, Който ви размножи по земята и при Него ще бъдете наследници.
80. Той е, Който отрежда и живота, и смъртта, и от Него е смяната на нощта и деня. Нима не проумявате?
81. А те изричат същото, което изричаха и предците.
82. Казват: “След като умрем и станем пръст и кости, дали наистина ще бъдем възкресени?”
83. Това вече ни бе обещано, на нас и на предците ни, от по-рано. Това са само легенди на предците.”
84. Кажи: “Чии е земята и тези по нея, ако знаете?”
85. Ще кажат: “На Аллах!” Кажи: “Не ще ли се поучите?”
86. Кажи: “Кой е Господа на седемте небеса и Господа на великия Трон?”
87. Ще кажат: “Аллах!” Кажи: “Не ще ли се побоите?”
88. Кажи: “В чии ръце е властта над всичко, щом Той покровителства, а не е покровителстван, ако знаете?”
89. Ще кажат: “На Аллах!” Кажи: “Как тогава сте омагьосвани?”
90. Да, Ние им дадохме истината, а те са лъжици.
91. Аллах не се слоби със син и няма друг бог заедно с Него. Иначе вски божества да отнесе онова, което е сътворил, и един от тях щяха да надделеят над други. Всеист е Аллах над онова, което описват –
92. Знаещия и скритото, и явното, – превисоко е над онова, което съдружават с Него!
93. Кажи [о, Мухамед]: “Господи мой, ако ми покажеш онова, което им е обещано,
94. Господи мой, не ме поставяй сред хората— угнетители!”
(Тук се подразбира, че Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, моли Всевишния си Покровител да го избави от мъченията, на които го подлагат неверниците.)
95. Способни сме Ние да ти покажем онова, което им обещаваме.
96. Отвърни на злината с добрина! Ние повече знаем какво описват.
97. И кажи: “Господи мой, пази ме от подстрекателствата на сатаните!”

- 98.** И ме пази, Господи мой, да не ме спохождат!"
- 99.** А когато се яви при някого от тях смъртта, той казва: "Господи мой, върни ме,
- 100.** за да сторя праведно дело в живота, който оставил!" Ала не! Това си е негово слово. Но зад тях има преграда до Деня, когато ще бъдат възкресени.
- 101.** И когато се протръби с Рога, тогава не ще има родство между тях и не ще питат един за друг.
- 102.** Чинито везни натежкат, тези са сполучилите.
- 103.** А чинито везни олекнат, тези са погубили – в Ада ще пребиваватечно.
- 104.** Огънят ще обгаря лицата им и в него ще се гърчат.
- 105.** "Не ви ли биха четени Моите знамения, та ги взехте за лъжа?"
- 106.** Ще рекат: "Господи наш, надделяха над нас страстите ни и бяхме хора заблудени.
- 107.** Господи наш, извади ни оттук, ако пак повторим, тогава наистина ще сме угнетатели!"
- 108.** Ще рече: "Бъдете там презрени и не говорете с Мен!"
- 109.** Имаше група от Моите раби, казващи: "Господи наш, ние повярвахме. Опости ни и помилвай! Ти си Най-милосърдния."
- 110.** И ги взимахте на присмех, докато сториха да забравят Моето споменаване, а на тях се подигравахте.
- 111.** Днес Аз ги възнаграждавам, защото бяхъ търпеливи. Те са спечелилите."
- 112.** Ще рече [Аллах]: "Колко години престояхте в земята?"
- 113.** Ще рекат: "Престояхме ден или част от деня. Питай отброяващите [ангели]."
- 114.** Ще рече: "Престояхте само малко, ако знаете.
- 115.** Нима смятахте, че ви сътворихме напразно и че при Нас не ще бъдете върнати?"
(Както слъвба да се разбира от знамението, човекът е единственото живо създание на земята, което има дълг и носи отговорност пред Аллах. Това осмисля неговия живот и му придава значимост.)
- 116.** Всевишен е Аллах, истинският Владетел! Няма друг бог освен Него, Господа на прекрасния Трон!
- 117.** А който призовава друг бог заедно с Аллах без довод за това, равносметката му е при неговия Господ. Неверниците не ще сполучат.
- 118.** И каки [о, Мухаммед]: "Господи, опости и помилвай! Ти си Най-милосърдния."

24.

СУРА АН-НУР (СВЕТЛИНАТА)

Мединска. Съдържка 64 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

- 1.** Сура, която Ние низпослахме и наложихме. В нея низпослахме ясни знамения, за да се поучите!
- 2.** На всяка прелюбодеяка и всеки прелюбодеец ударете по сто бича и да не ви обземе състрадание към тях, като прилагате религията на Аллах, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! И да присъства на мъчението им група от вярващите!
(Съгласно юридическата терминология на Ислама, тази форма на наказание се нарича хад. Повелята в горното знамение се отнася само за онези, които не са семейни и прелюбодеят. Ако семейство мъж или жена са извършили прелюбодеяние, спрямо тях се прилага наказанието ради им – убиване с камъни.)
- 3.** Прелюбодеецът се свързва само с прелюбодеяка или съдружаваща и прелюбодеяката се свързва само с прелюбодеец или съдружаващ. Възбранено е това за вярващите.
- 4.** А на онези, които набедят целомъдрени жени, после не доведат четирима свидетели, ударете осемдесет бича и не приемайте никога тяхно свидетелство! Тези са нечестивците,
(Освен че преднаречава съдбата на прелюбодеите знамението забранява мюсюлманите да встъпват в брак с езичници.)
- 5.** освен които след това се покаят и поправят. Аллах е опрощаващ, милосърден.
- 6.** А които набедят своите съпруги и нямат свидетели освен самите те, всеки от тях да засвидетелства четири пъти в името на Аллах, че наистина е правдив.
- 7.** А петия път – проклятието на Аллах да е над него, ако лъже.
- 8.** И се отклонява от жената мъчението, ако четири пъти засвидетелства в името на Аллах, че наистина той лъже.
- 9.** А петия път – гневът на Аллах да е над нея, ако мъжът е правдив.
- 10.** И ако не бе благодатта на Аллах към вас, и Неговата милост, и не бе Аллах приемаш покаянието, всемъдър...
- 11.** Онези, които оклеветиха [Аиша], са [само] група от вас. Не смятайте, че то е зло за вас! Не, то е добро за вас. Над всеки от онези тегне грехът, който е придобил, а за най-големия виновник има огромно мъчение.
(Следващите няколко знамения са низпослани по конкретен повод. При един от походите, в който участвала и Аиша, съпругата на Пророка, лицемери разпространили клевета за нея, след като изостанала от кервана и я довел човек от охраната.)
- 12.** Защо когато чухте това, вярващите мъже и жени не помислиха добро в себе си и не рекоха: "То е явна клевета."
- 13.** Защо не доведоха за това четирима свидетели? И след като не са дошли със свидетелите, тези са лъжците пред Аллах.
- 14.** И ако не е благодатта на Аллах към вас, и Неговата милост в земния живот и в отвъдния, щеше да ви сполети огромно мъчение за измислицата, в която затънахте.
- 15.** Ето, вие я пренасяте с езика си и изричате с устата си онова, за което нямате знание, и го смятате за дребно, а при Аллах то е огромно.
- 16.** И зашо, когато чухте това, не рекохте: "Не ни подобава да приказваме за него. Всичист си Ти! Това е огромна клевета."
- 17.** Аллах ви наставлява никога да не повторите подобно нещо, ако сте вярващи.
- 18.** И ви разяснява Аллах знаменията. Аллах е всезнаещ, всемъдър.
- 19.** За онези, които желаят покварата да се разпространява сред вярващите, ще има болезнено мъчение в земния живот и в отвъдния. Аллах знае, вие не знаете.
- 20.** И ако не бе благодатта на Аллах към вас, и Неговата милост, и не бе Аллах състрадателен, милосърден...
- 21.** О, вярващи, не следвайте стъпките на сатаната! А който следва стъпките на сатаната, на него повелява той покварата и отреченото. И ако не бе благодатта на Аллах към вас и Неговата милост, никой от вас не ще бъде никога чист. Но Аллах

пречиства когото пожелае. Аллах е всечуваш, всезнаещ.

22. И удостоените с благодат и обилие сред вас да не се кълнат, че не ще даряват на [съгрешилите от] роднините и клетниците, и преселиците по пътя на Аллах! И нека извиняват, и нека прощават! Нима не искате Аллах да ви оправи? Аллах е оправшаваш, милосърден.

23. Онези, които набедят целомъдрена жена, наивна и вярваща, те са прокълнати в земния живот и в отвъдния, и за тях ще има огромно мъчение

24. в Дена, когато и езиките, и ръцете, и краката им ще свидетелстват за техните дела.

25. В този Ден Аллах напълно ще им изплати истинското въздаяние и ще узнаят, че Аллах е явната истина.

26. Лошото е за лошите хора и лошите хора са за лошото, а доброто е за добрите хора и добрите хора са за доброто. Тези са пречистени от онова, което се приказва. За тях има опрошление и щедро препитание.

(Горното знамение може да бъде разбрано и така: "Лошите жени са за лошите мъже и лошите мъже са за лошите жени, а добрите жени са за добрите мъже и добрите мъже са за добрите жени.")

27. О, вярващи, не влизайте в домове, освен в собствените си, докато не поискате разрешение и не поздравите обитателите им! За вас това е най-доброто, за да се поучите.

28. И ако не намерите никого там, не влизайте, докато не ви се позволи! И ако ви бъде казано: "Върнете се!", тогава се върнете! За вас това е най-чистото. Аллах знае вашите дела.

29. Не е грях за вас да влизате в необитаеми домове, в които има ваше имущество. Аллах знае какво разкривате и какво потулявате.

30. Кажи на вярващите мъже да свеждат погледите си и да пазят целомъдието си! За тях това е най-чистото. Сведущ е Аллах за техните дела.

31. И кажи на вярващите жени да свеждат поглед и да пазят целомъдието си, и да не показват своите украшения освен видното от тях, и да спускат покривалото върху пазвата си, и да не показват своите украшения освен пред съпрузите си или бащите си, или бащите на съпрузите си, или синовете си, или синовете на съпрузите си, или братята си, или синовете на братята си, или синовете на сестрите си, или жените [вярващи], или наложниците си, или слугите от мъжете без пътски нужди, или децата, непознали още женската голота. И да не тропат с крак, за да се разбере какво скриват от своите украшения. И се покайте пред Аллах всички, о, вярващи, за да сполучите!

(Допуска се за облеклото на мюсюлманката да се оставят открити лицето и ръцете до китките, а според някои тълкуватели – и ходилата.)

32. И встъпвайте в брак с несемейните сред вас и с праведните сред робите и робините ви! Ако са бедни, Аллах ще им даде от Своята благодат. Аллах е всесъдъръ, всезнаещ.

33. Които нямат средства да встъпят в брак, нека се въздържат, докато Аллах им даде от Своята благодат! А за онези от наложниците ви, които желаят договор [за освобождаване] – напишете им, ако виждате у тях добро! И им дайте от имота на Аллах, който Той ви е дал! В стремежа ви към благата на земния живот не принуждавайте слугините си да развратничат – те желаят целомъдиетие! Но принудят ли слугиня, то и след принуждаването Аллах [за нея] е оправшаваш, милосърден.

(От това знамение ясно проличава, че Исламът се обявява за премахване на робството.)

34. И вече ви низпослахме ясни знамения и пример от онези, които са си отишли преди вас, и поучение за богоизязливите.

35. Аллах е Светлината на небесата и на земята. Сиянието му е като ниша, в която има светилник. Светилникът е в стъкло. Стъклото е сякаш блестяща звезда. Разпалена е от [маслото на] благословено маслиново дърво, нито източно, нито западно. Едва докоснато от огъня, маслото му озарява. Светлина върху светлина. Аллах напътства към Своята светлина когото пожелае и дава Аллах примерите за хората – Аллах всяко нещо знае –

36. в домовете, които Аллах позволи да бъдат възвисени и да се споменава в тях Неговото име. Прославят Го там и сутрин, и вечер

37. хора, които нито търговия, нито продажба ги отвлича от споменаването на Аллах и от извършването на молитвата и даването на милостинията закат. Страхуват се от Дена, в който ще се преобърнат сърцата и очите,

38. за да им въздаде Аллах най-доброто за онова, което са вършили, и да им надбави от Своята благодат. Аллах безмерно дава препитание на когото пожелае.

39. А на неверниците делата са като мираж в пустиня. Жадният го смята за вода, но стигне ли там, не открива нищо. Там ще открие Аллах и Той ще му изплати въздаянието. Аллах бързо прави равносметка.

40. Или [делата им са] като тъмнини в морска бездна. Покриват я вълни едни над други, а над тях – облаци. Тъмнини една върху друга. Извади ли някой ръка, едва ще я види. Комуто Аллах не е отредил светлина, не ще има за него светлина.

41. Не виждаш ли, че Аллах прославят всички на небесата и на земята, и птиците, разтворили криле? Всеки знае как да се моли и да прославя. Аллах знае техните дела.

42. На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята, и към Аллах е завръщането.

43. Не виждаш ли, че Аллах подкарва облаците, после ги съединява, после ги сторва на купчина и виждаш как дъждът излиза от тях. И спуска от планини в небето градушка, и поразява Той с нея когото пожелае, и я отклонява от когото пожелае. И блъсъкът на нейната мълния едва не отнема зрението.

44. Аллах сменява нощта и деня. В това има поука за прозорливите.

45. Аллах сътвори от вода всяка твар. Някои от тях се движат по корем, някои от тях вървят на два крака, а някои от тях вървят на четири. Аллах сътворява, каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.

46. Вече низпослахме ясни знамения. Аллах води когото пожелае към правия път.

47. Казват [лицемерите]: "Повярвахме в Аллах и в Пратеника, и се покорихме." Сетне част от тях се отмята след това. Тези не са вярващи.

48. И когато бъдат призовани към Аллах и към Неговия Пратеник, за да отсъди помежду им, ето – част от тях се отвръща!

49. А ако правдата е в тяхна полза, отиват при него покорни.

50. Болест ли има в сърцата им, или се усъмняват, или се страхуват, че Аллах и Неговият Пратеник ще бъдат несправедливи към тях? Да, тези са угнетителите.

51. Ако вярващите бъдат призовани към Аллах и Неговия Пратеник, за да отсъди помежду им, те изричат само: "Чухме и се покорихме!" Тези са сполучилите.

52. Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, и се страхува от Аллах, и се бои от Него, тези са преуспявящите.

53. И се кълнат [лицемерите] в Аллах с най-усърдните си клетви, че ако им повелиш, непременно ще излязат [за битка].

Кажи [о, Мухаммед]: “Не се кълнете! Ясно е доколко се покорявате! Сведущ е Аллах за вашите дела.”

54. Кажи: “Покорявайте се на Аллах, покорявайте се на Пратеника! А отметнете ли се, негов дълг е само онова, което му е възложено и ваш дълг е само онова, което на вас е възложено. И покорите ли му се, ще сте на правия път. Дълг за Пратеника е само ясно да оповести.”

55. Аллах обеща на онези от вас, които вярват и вършат праведни дела, че ще ги остави наследници на земята, както оставил и онези преди тях, и непременно ще укрепи тяхната религия, която Той им избра, и в замяна след страха ще им дари сигурност. Те само на Мен ще служат и не ще Ме съдружават с нищо. А който подир това стане неверник, тези са нечестивците.

(*Неверието, злото и всякакъв вид лъжа са преходни, основен и истински житетийски закон е вярата, доброто, красотата и правдата. Ето защо Аллах Всеединия обещава сигурност подир страхъ за върващите, които не бива да глубят надежда и упование в Него.*)

56. И отслужвате молитвата, и давайте милостинята закат, и се покорявайте на Пратеника, за да бъдете помилвани!

57. Не смятай, че неверниците ще обезсилят [Аллах] на земята! Мястото им е Адът. И колко лоша участ е той!

58. О, вярващи, нека онези, които са под властта на десниците ви и онези от вас, които не са достигнали зрелост, да ви искат позволение три пъти: преди молитвата в зори и когато сваляте одеждите си по пладне, и подир нощната молитва – три случая, в които може да сте разсъблечени. Извън това не е грях нито за вас, нито за тях да влизате един при други. Така Аллах ви разяснява знаменията. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

59. А когато децата ви достигнат зрелост, да искат позволение, както искат и всички преди тях. Така Аллах ви разяснява Своите знамения. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

60. А престарелите жени, които вече не се надяват на брак, не е грех да свалят връхното си наметало, без да показват украсения. Но да се въздържат е по-доброто за тях. Аллах е всечуващ, всезнаещ.

61. Няма за слепеща притеснение и няма за кущия притеснение, и няма за болния притеснение, нито за самите вас да се храните в своите домове или в домовете на башите си, или в домовете на майките си, или в домовете на братята си, или в домовете на сестрите си, или в домовете на чичовците си, или в домовете на лелите си, или в домовете на вуйчовците си, или в домовете на вуйните си, или там, откъдето имате ключове, или при ваши приятел. Няма грех за вас да се храните заедно или поотделно. И щом влезете в домове, поздравете се взаимно с поздрав от Аллах – благословен, мил! Така Аллах ви обяснява знаменията, за да проумеете.

62. Вярващите са само онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, и щом са с него за общо дело, не си отиват, докато не му поискат позволение. Които ти искат позволение, те вярват в Аллах и в Неговия Пратеник. А щом ти поискат позволение за нещо свое, позволи на когото желаете! И моли Аллах да ги опрости! Аллах е оправдаващ, милостъден.

63. И не се обръщайте към Пратеника така, както се обръщате един към друг! Аллах знае онези от вас, които скришо се измъкват. И да се боят онези, които нарушават негово нареддане, да не ги сполети изпитание или да не ги сполети болезнено мъчение!

64. Да, на Аллах е всичко на небесата и на земята. Знае Той вашето положение. В Деня, когато бъдат върнати при Него, ще ги извести какво са вършили. Аллах знае всяко нещо.

25.

СУРА АЛ-ФУРКАН (РАЗГРАНИЧАВАНЕТО)

Меканска, с изключение на знамения 68, 69 и 70, които са медински. Съдържа 77 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Благословен е Онзи, Който низпосла на Своя раб Разграницаването, за да бъде предупредител за световете (“Разграницаването” е едно от имената на Корана, тъй като разграничава доброто от злото, истината – от лъжата.)

2. Онзи, Комуто принадлежи властта над небесата и над земята. И не се е сдобивал със син, и няма съдружник във властта, и е сътворил всяко нещо, и го е премерил с точна мера.

3. А вместо Него [неверниците] приеха божества, които нищо не творят, а те са сътворени, и не владеят за себе си нито вреда, нито полза, и не владеят нито смърт, нито живот, нито възкресение.

4. И казват неверниците: “Това е само лъжа, която той си е измислил. И са му помогнали за нея други хора.” Така угнетяват и мамят.

5. И казват: “Легенди на предците! Накарал е да му ги препишат и му се диктуват сутрин и вечер.”

6. Кажи [о, Мухамед]: “Низпосла го Онзи, Който знае неведомото и на небесата, и на земята. Той е оправдаващ, милостъден.”

7. И казват: “Що за пратеник е този? Яде храна и ходи по пазарите. Защо не му бе изпратен ангел, за да бъде с него предупредител?”

8. Или не му бъде спуснато съкровище, или не му се даде градина, от която да яде?” И казват угнетителите: “Вие следвате само един омагьосан човек.”

9. Погледни как скальпват за теб притчите и така се заблуждават, и не могат да намерят пътя.

10. Благословен е Онзи, Който ако пожелае, ти отрежда по-доброто от това – Градините, сред които реки текат, и дворци ти отрежда.

11. Но те взимат за лъжа Часа, а Ние приготвихме пламъци за онези, които взимат за лъжа Часа.

12. И когато те ги зърнат отдалеч, ще доловят тяхната ярост и вой.

13. И когато бъдат хвърлени там на тясно място – завързани, ще зоват за гибел.

14. [И ще им се каже]: “Не зовете Днес за една гибел, а за много гибел!”

15. Кажи [о, Мухамед]: “Това ли е по-доброто, или Градината на вечността, обещана за богообоязливите? Тя ще бъде въздаяние за тях и място за пребивание.”

16. Там ще пребивават вечно и ще имат, каквото пожелаят. Това е обещание, измолено от твоя Господ.

17. В Деня, когато Той насьбере тях и онова, на което служат вместо на Аллах, ще каже: “Вие ли заблудихте тези Мои раби, или сами се заблудиха по пътя?”

(Изразът “...онова, на което служат вместо на Аллах” има различни тълкувания: пратеници, почитани като богове, например Иса, Узайр, мир на тях, духове или идоли.)

18. Ще кажат: "Всичист си Ти! Не ни подобава да приемаме други покровители освен Теб. Ала Ти им даде, на тях и на баштите им, да се понасладят, докато забравиха споменаването и станаха хора погубени."

19. Изобличиха ви в лъжа за онова, което казвате [о, съдружаващи] и не можете нито да се защитите, нито да се спасите. И който от вас угнетява, ще го накараме да вкуси голямо мъчение.

20. И преди теб изпрашахме само пратеници, които ядат храна и ходят по пазарите. И сторихме едни от вас изпитание за други. Ще изтърпите ли? Твой Господ е всезрящ.

21. И казват онези, които не се надяват да Ни срещнат: "Зашо не ни бяха изпратени ангели или не видим своя Господ?" Възгордяват се и прекаляват в дързостта си.

22. В Дения, когато те ще видят ангелите, не ще има в този Ден радостна вест за престъпниците и [ангелите] ще кажат: "Възбранена преграда!"

23. И ще преценим всяко дело, което те са извършили, и ще го превърнем в разпиляна прах.

24. Обитателите на Рая в този Ден ще имат най-добрата обител и най-хубавото място за отдих.

25. В Дения, когато ще се разцепи небето с облациите и ще бъдат изпратени ангелите,

26. истинската власт в този Ден ще принадлежи на Всемилостивия. Ще бъде тежък Ден за неверниците.

27. В Дения, когато угнетителят ще хапе ръцете си, казвайки: "Ах, да бях поел път с Пратеника!

28. Ах, горко ми, да не бях взимал такъв за приятел!"

29. Той ме отклони от споменаването, след като бе дошло при мен. Сатаната за човека е предател."

30. И рече Пратеника: "О, Господи, моят народ пренебрегва този Коран."

31. И така на всеки пророк сторихме враг от престъпниците. Достатъчен е твой Господ за водител и закрилник.

32. И рекоха неверниците: "Зашо Коранът не му бе низпослан наведнъж?" Така е, за да укрепим с него твоето сърце. И го чetoхме отмерено.

33. И не ще дойдат при теб с пример, без да сме ти донесли истината [за него] и още по-добро тълкуване.

34. Тези, които бъдат подкарани към Ада по очи, ще са на най-лошото място и на най-заблудения път.

35. Вече дадохме на Муса Писанието и за негов помощник определихме брат му Харун.

36. И рекохме: "Отидете двамата при народа, който взе за лъжа Нашите знамения!" И го унищожихме напълно.

37. И народа на Нуҳ издавахме, когато взе за лъжа пратениците, и го сторихме знамение за хората. И приготвихме болезнено мъчение за потисниците .

38. И адитите, и самудяните, и обитателите на ар-Рас, и много поколения между тях.
(Адитите са племето на Худ, мир нему, самудяните са племето на Салих, мир нему. За ар-Рас има различни тълкувания, но то се сързва с племето на Шайб, мир нему, за което в Корана се съобщава, че е унищожено заради неговите дезияния. Подобна съдба е сполетяла и други народи.)

39. И на всеки от тях давахме примери, и всички напълно погубихме.

40. И минават [неверниците] край селището, над което бе изсипан бедственият дъжд. Нима не го виждат? Да, ала те не се страхуват от възкресението.
(Тук става дума за унищоженото селище на Лут.)

41. И щом те видят, взимат те само на присмех: "Този ли е, когото Аллах е проводил за пратеник?"

42. Той щеше да ни отклони от божествата ни, ако не постостоявашме за тях." А когато видят мъчението, ще узнаят кой е най-заблуден за пътя.

43. Не виждали онзи, който приема страстта си за божество? Нима над него си покровител?

44. Или смяташ, че повечето от тях чуват или проумяват? Те са като добитък, дори са още по-заблудени.

45. Не виждали как твой Господ разпростира сянката? А ако пожелаеше, Той би я сторил неподвижна. После сторваме сълнцето неин водител.

46. После малко по малко я скъсяваме.

47. Той е, Който стори за вас нощта да е одеяние, и съня да е за отдих, и стори деня да е за препитание.

48. Той е, Който праша ветровете като благовестители преди Своята милост. И изсипваме чиста вода от небето,

49. за да съживим с нея мъртвата земя и да пият сътворените от Нас многобройни хора и добитък.

50. И я прискаме между тях, за да се поучат. Ала повечето хора се противяват, освен за неверието.

51. И ако желаехме, щяхме да изпратим във всяко селище предупредител.

52. И не се покорявай на неверниците, и чрез него [-Корана] води срещу тях велика борба!

53. Той е, Който разположи в съседство двете морета, едното сладко, утоляващо жаждата, а другото – солено, горчиво. И стори между тях граница и възбранена преграда.

54. Той е, Който сътвори човека от вода и му отреди кръвно и брачно родство. Твой Господ е всемогъщ.

55. И вместо на Аллах служат на онова, което нито им помага, нито им вреди. Неверникът е помощник [на сатаната] срещу своя Господ.

56. Ние те изпратихме [о, Мухамед] само като благовестител и предупредител.

57. Кажи: "Не търся от вас друга отплата за това освен желанието на някого да поеме пътя към своя Господ."

58. И се уповавай на Вечноживия, Който не умира, и Го прославяй с възхвала! Достатъчно е сведущ Той за греховете на Сvoите раби –

59. Онзи, Който сътвори небесата и земята, и всичко помежду им в шест дни, после се въздигна [безподобен] на Троня. Всемилостивия – питай за Него знаещите!

60. И когато им се рече: "Сведете чела до земята в судъжуд пред Всемилостивия!", казват: "А какво е Всемилостивия? Нима ще се поклоним на онова, за което ни повеляваш ти?" И това им надбавя омраза.

61. Благословен е Онзи, Който стори съзвездия на небето и стори там светило и сияйна луна!

62. Той е, Който стори нощта и денят да се следват за желаещия да се поучи или желаещия да е признателен.

63. Работи на Всемилостивия са онези, които ходят по земята с кротост и ако невежите им отправят думи, казват: "Мир!" [и отминават];

64. и които прекарват нощта, като свеждат чела в судъжуд и се възправят пред своя Господ;

65. и които казват: "Господи, отклони от нас мъчението на Ада! Неотменимо е неговото мъчение."

66. И колко лош е той за обиталище и пребивanie!

67. И които ако харчат, нито прахосват, нито скъперничат, а са по средата на това.

68. И които не зоват друг бог заедно с Аллах, и не отнемат живот – Аллах е възбранил това, освен по право, – и не прелюбодействат. А който върши това, ще срещне възмездие.

69. В Деня на възкресението ще бъде удвоено за него мъчението, в което унизен ще пребиваваечно,
 70. освен онзи, който се е покаял и повярвал, и вършил праведни дела. На такива Аллах ще подмени злините с добрини.
 Аллах е оправдаващ, милосърден.
71. А който се е покаял и вършил праведни дела, той се връща към Аллах с прието покаяние.
 72. И които не свидетелстват с измама, и ако минат край празнословие, отминават достойно;
 73. и които, ако им се напомнят знаменията на техния Господ, не остават пред тях глухи и слепи;
 74. и които казват: "Господи наш, дари ни със съпруги и потомци – радост за очите ни! И ни стори водители на богоизливите!"–
 75. на тези ще се въздаде най-издигнатото място в Рај, защото са търпели, и там ще бъдат посрещнати с поздрав и мир.
 76. В него ще пребиваватечно. И колко прекрасно е то за обиталище и пребиваване!
 77. Кажи: "Не би ви обърнал внимание моят Господ, освен ако сте го призовавали. Но вие взимахте това за лъжа [о, неверници] и мъчението е неизбежно."

26.

СУРА АШ-ШУАРА (ПОЕТИТЕ)

Меканска, с изключение на знамение 197 и знамения от 224 до края, които са медински. Съдържа 227 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Та. Син. Мим.
 2. Тези са знаменията на ясната Книга.
 3. Не погубвай себе си, задето не искат да повярват!
 4. Ако Ние пожелаем, ще им спуснем знамение от небето и ще сведат глави пред него.
 5. И не идва при тях ново напомняне от Всемилостивия, без да се отвърнат от него.
 6. Те го взимаха за лъжа, но че дойдат при тях вестите за онова, на което се подиграваха.
 7. И нима не поглеждат към земята, колко полезни видове накарахме да поникнат от нея?
 8. В това има знамение, но повечето от тях не са вярващи.
 9. Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
 10. И когато твоят Господ призова Муса: "Иди при хората – угнетатели,
 11. хората на Фараона! Нима не ще се побояят?", -
 12. каза: "Господи мой, страхувам се да не ме вземат за лъжец
 13. и сърцето ми ще се свие, и езикът ми не ще се развърже. Дай [пророчеството] и на Харун!
 14. И имам гръх пред тях, затова ме е страх да не ме убият."
 15. Каза: "Не [няма да те убият]! Двамата вървете с Нашите знамения! Ние сме с вас чуващи.
 16. Идете при Фараона и кажете: "Ние сме пратени от Господа на световете.
 17. Пусни с нас синовете на Израил!"
 18. Каза [Фараонът]: "Не те ли отглеждаме сред нас от дете? И не прекара ли сред нас години от живота си?
 19. И направи, каквото направи. Ти си от благодарните."
- (Вж. 28:15)*
20. Каза: "Направих го тогава, когато бях от заблудените.
 21. И избягах от вас, когато ме уплашихте, а моят Господ ме дари с мъдрост и ме стори да бъда от пратениците.
 22. И каква е тази благодат, за която ме упрекваш, щом ти си поробил синовете на Израил?"
 23. Рече Фараонът: "А какво е Господа на световете?"
 24. Каза: "Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, ако сте убедени."
 25. Рече [Фараонът] на онези около него: "Чувате ли?"
 26. Каза [Муса]: "Вашият Господ и Господа на древните ви предци..."
 27. Рече [Фараонът]: "Вашият пратеник, изпратен при вас, е луд."
 28. Каза [Муса]: "Господа на изтоца и на запада, и на всичко между тях, ако проумявате."
 29. Рече [Фараонът]: "Ако приемеш друг бог освен мен, ще те тикна при затворниците."
 30. Каза: "А ако ти донеса нещо очевидно?"
 31. Рече [Фараонът]: "Дай го, ако казваш истината!"
 32. И метна Муса тоягата си, и ето я – явна змия!
 33. И извади ръката си, и ето я – сийнобяла за гледащите!
 34. Каза [Фараонът] на знатните около него: "Този е вещ магьосник.
 35. Иска да ви прогони с магията си от вашата земя. Какво ще посъветвате?"
 36. Казаха: "Дай отсрочка на него и брат му, и прати по градовете събиращи,
 37. да ти доведат всички вещи магьосници!"
 38. И магьосниците бяха наಸъбрани в часа на определения ден.
 39. И се рече на хората: "Събрахте ли се?"
 40. [Хората казаха:] "Ще последваме магьосниците, ако победят!"
 41. И когато магьосниците дойдоха, рекоха на Фараона: "Ще има ли за нас отплата, ако ние победим?"
 42. Рече: "Да, и тогава ще бъдете от приближените."
 43. Муса им рече: "Мятайте, каквото ще мятате!"
 44. И метнаха те своите въжета и тояги, и рекоха: "С могъществото на Фараона ние ще победим."
 45. И Муса метна своята тояга, и ето я – погълща онова, с което измамват!
 46. Тогава магьосниците паднаха, свеждайки чела до земята в суджуд.
 47. Рекоха: "Появяхме в Господа на световете,
 48. Господа на Муса и Харун!"
 49. Рече [Фараонът]: "Нима му повярвахте, преди аз да съм ви позволил? Той ви е старейшината, който ви е научил на магия. И ще разберете! Ще ви отсека ръцете и краката кръстом, и всички ви ще разпъна."
 50. Рекоха: "Не е беда! Наистина при нашия Господ ще се завърнем.
 51. Надяваме се да ни опрости нашият Господ прегрешенията, защото първи повярвахме."
 52. И дадохме на Муса откровение: "Отпътувай с Моите раби нощем! Вас ще ви преследват."

- 53.** И изпрати Фараонът събирачи в градовете:
54. „Тези [синове на Израил] са малко хора.
55. Те ни разгневяват,
56. но ние всички сме бдителни.”
57. И така Ние ги пропъдихме от градини и извори,
58. и от съкровища, и от знатно място.
59. Така е. И оставихме това в наследство на синовете на Израил.
60. И тръгнаха да ги преследват по изгрев [хората на Фараона].
61. И когато двете множества се съгледаха, спътниците на Муса рекоха: “Ние сме настигнати.”
62. Рече: “Не! Моят Господ е с мен и Той ще ме напъти!”
63. И разкрихме на Муса: “Удари с тоягата си по морето!” И то се разцепи. И всеки къс бе като огромна планина.
64. И сторихме там другите да се приближат.
65. И спасихме Муса и всички, които бяха с него.
66. После издавихме другите.
67. В това има знамение, но повечето от тях не вярват.
68. Твойт Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
69. Прочети им вестта за Ибрахим!
70. Когато рече на баща си и народа си: “На какво служите?”,
71. рекоха: “Служим на идоли и ше продължим да им се кланяме.”
72. Рече: “Чуват ли ви, когато ги зовете,
73. или ви помогат, или вредят?”
74. Рекоха: “Не, но заварихме бащите си така да правят.”
75. Рече: “Виждате ли онези [идоли], на които сте служили,
76. вие и древните ви предци?
77. Те са мои врагове, а не Господа на световете,
78. Който ме е сътворил и ме напътства,
79. и Който ме храни, и ми дава да пия,
80. и ако се разболея, Той ме изцелява,
81. и Който ще ме умъртви, а после ще ме съживи,
82. и на Когото се надявам да ми опрости греха в Съдния ден.
83. Господи, дари ми мъдрост и ме приобщи към праведните!
84. И стори достойно споменаването ми пред идните [поколения],
(Тази молба на Ибрахим, мир нему, била приемана от Аллах Всевisionия и той е споменаван и почитан от всички общности след него.)
85. и ме стори да бъда от наследниците на блажения Рай!
86. И опости баща ми! Той наистина е от заблудените.
87. И не ме опозорявай в Деня, когато [тварите] ще бъдат възкресени,
88. в Деня, когато нито богатство, нито синове ще помогнат,
89. освен който дойде при Аллах с чисто сърце.”
90. И Раят ще бъде приближен за богообразливите.
91. И Адът ще бъде показан на заблудените.
92. И ще им се рече: “Къде са онези, на които сте служили
93. вместо на Аллах? Дали ще ви помогнат, или на себе си ще помогнат?
94. Там ще бъдат хвърлени и те, и заблудените,
95. и войските на Иблис – всичките.
96. Ще рекат, карайки се там:
97. “Кълнем се в Аллах, наистина бяхме в явна заблуда,
98. когато вас приравнявахме с Господа на световете.
99. И ни заблудиха не други, а престъпниците.
100. Сега нямаме нито застъпници,
101. нито близък приятел.
102. Да имаше за нас завръщане, щяхме да сме от вярващите.”
103. В това има знамение, но повечето от тях не вярват.
104. Твойт Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
105. Народът на Нуҳ взе пратениците за лъжци.
106. Когато техният брат Нуҳ им каза: “Не се ли боите?
107. Аз съм доверен пратеник за вас,
108. затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!
109. И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световете,
110. затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!”, -
111. казаха: “Нима ще ти повярваме, щом те следват най-презрените?”
112. Каза: “Но знам ли аз какво са вършили?
113. Равносметката им е единствено при моя Господ, ако осъзнавате.
114. Аз не ще прогонвам вярващите.
115. Аз съм само явен предупредител.”
116. Казаха: “Ако не престанеш, о, Нуҳ, ще бъдеш пребит с камъни.”
117. Каза: “Господи, моят народ ме взе за лъжец.
118. Затова отсъди между нас и спаси мен и вярващите, които са заедно с мен!”
119. И спасихме него и онези, които бяха заедно с него в натоварения Кораб.
120. Сетне издавихме останалите.
121. В това има знамение, но повечето от тях не вярват.

- 122.**Твойт Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
123.И адигите взеха пратениците за лъжци.
124.Техният брат Худ им каза: "Не се ли боите?"
125.Аз съм доверен пратеник за вас,
126.затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!
127.И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световете.
128.Нима градите паметник на всяко възвишение за забавление?
129.И правите дворци, сякаш ще векувате.
130.И ако прилагате сила, прилагате я като тириани.
131.Затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!
132.И бойте се от Онзи, Който ви е дал вашето знание,
133.и ви е дал и добътък, и синове,
134.и градини, и извори!
135.Страхувам се за вас от мъчение във велик Ден."
- 136.**Казаха: "Все ни е едно дали проповядващ, или не си от проповедниците.
137.Това са само обичайте на предците.
138.И не ще бъдем измъчвани."
139.И го взеха за лъжец, и ги погубихме. В това има знамение, но повечето от тях не вярват.
140.Твойт Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
141.И самудяните взеха пратениците за лъжци.
142.Техният брат Салих им каза: "Не се ли боите?"
143.Аз съм доверен пратеник за вас,
144.затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!
145.И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световете.
146.Нима ще бъдете оставени тук в сигурност –
147.сред градини и извори,
148.и насаждения, и палми с узрял плод,
149.и да изсичате умело в планините домове?
150.Затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!
151.И не слушайте повелята на престъпващите,
152.които рушат по земята и не поправят!"
153.Казаха: "Ти си само омагьосан.
154.Ти си само човек като нас. Донеси знамение, ако говориш истината!"
155.Каза: "Това е камила. Тя да пие в определен ден и вие да пияте в друг.
156.И не я докосвайте със зло, да не ви сполети мъчение във великия Ден!"
157.Но я заклаха, после съжаляваша.
(Вж. 7: 73)
- 158.**И ги сполетя мъчението. В това има знамение, но повечето от тях не вярват.
159.Твойт Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
160.И народът на Лут взе пратениците за лъжци.
161.Техният брат Лут им каза: "Не се ли боите?"
162.Аз съм доверен пратеник за вас,
163.затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!
164.И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световете.
165.Нима ходите при мъжете от хората,
(Вж. 7: 81)
- 166.**а оставяте съпругите си, които вашият Господ е сътворил за вас? Да, вие сте престъпващи хора."
167.Казаха: "Ако не престанеш, о, Лут, ще бъдеш прокуден!"
168.Каза: "Аз мразя вашето деяние.
169.Господи, спаси мен и моето семейство от това, което вършат!"
170.И спасихме него и семейството му всички,
171.освен една старица сред останалите.
(Вж. 7: 83)
- 172.**После унищожихме другите.
173.И изсипахме върху им дъжд [от наежежени камъни]. И колко лош бе дъждът за предупредените!
174.В това има знамение, но повечето от тях не вярват.
175.Твойт Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
176.И обитателите на Горичката взеха пратениците за лъжци.
(Вж. 15: 78)
- 177.**Шуайб им каза: "Не се ли боите?"
178. Аз съм доверен пратеник за вас,
179.затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!
180.И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световете.
181.И изпълвайте мярката, и не бъдете от ощетявящите!
182.И претегляйте с точни везни!
183. И не смаявайте от нещата на хората, и не сейте развали по земята, рушейки!
184.И бойте се от Онзи, Който сътвори вас и предните поколения!"
185.Казаха: "Ти си само омагьосан.
186.Ти си само човек като нас. И мислим, че си лъжец.
187.Спусни върху нас късове от небето, ако говориш истината!"
188.Каза: "Моят Господ най-добре знае какво правите."
189.И го взеха за лъжец, и ги сполетя мъчението на облачния ден. Наистина бе мъчение във великия ден.
190.В това има знамение, но повечето от тях не вярват.
191.Твойт Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
192.Този [Коран] е низпослан от Господа на световете.

- 193.** Спусна го довереният Дух [Джибрил]
194. в твоето сърце, за да бъдеш от предупредителите
195. на ясен арабски език.
196. Той е [споменат] в писанията на предците.
197. Не е ли знамение за тях, че го знаят учените сред синовете на Израил?
198. И дори да го бяхме низпослали на някой чужденец,
199. и той им го четеше, пак нямаше да му повярват.
200. Така вложихме това [неверие] в сърцата на престъпниците.
201. Не ще повярват в него, докато не видят болезненото мъчение.
202. А то ще ги сполети внезапно, без да усетят.
203. Тогава ще кажат: "Дали ще ни се даде отерочка?"
204. А нима за Нашето мъчение бързат?
205. Как мислиш, ако им дам още години да се понаслаждават,
206. а после ги сполети онова, с която бяха заплашвани,
207. с какво ще ги избави даденото им за наслада?
208. Не погубихме никое селище, без [да му изпратим] предупредители
209. с напомняне. И не сме Ние угнетатели.
210. И не сатаните го спуснаха.
211. Не им е отредено и не могат да го сторят.
212. Недостъпно е за тях да го чуят.
213. И не зови друг бог заедно с Аллах, за да не бъдеш от измъчваните!
(Тук чрез Пророка, мир нему, се отправя обръщение към цялото човечество. Вж. 28: 86-88.)
214. Предупреди най-близките си роднини
215. и спусни крилото си над вярващите, които те последват!
216. А ако ти се противяват, кажи: "Далеч съм от онова, което вършиш."
217. И се уповавай на Всемогъщия, Милосърдния,
218. Който те вижда, като се изправяш [за молитва сам],
219. и [вижда] твоите движения сред покланящите се в судъждуд.
220. Той наистина е Всечувация, Всезнаения.
221. Да ви известя ли при кого слизат сатаните?
222. Слизат при всеки клеветник, грешник,
223. който надава ухо, и повечето от тях са лъжци.
224. Поестите ги следват заблудените.
225. Не виждаш ли, че бродят те из всяка долина?
226. И говорят, каквото не правят,
227. освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и споменават често Аллах, и се бранят, когато бъдат угнетени.
 Ще узнаят угнетателите към какво място ще се завърнат.
(От редица достоверни хадиси се разбира, че Исламът разграничава поезията, която не проповядва злото и е добронамерена, от онази, която по-горе е характеризирана като заблуда. Сред сподвижниците на Пророка, мир нему, е имало поети, заслужили неговото възхищение.)

27.

СУРА АН-НАМЛ

(МРАВКИТЕ)

Меканска. Съдържа 93 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Та. Син. Тези са знаменията на Корана – ясната Книга –
 2. напътствие и блага вест за вярващите,
 3. които отслужват молитвата и дават милостинята *закат*, и за отвъдния живот са убедени.
 4. На онези, които не вярват в отвъдния живот, разкрасихме делата им и те се лутат.
 5. За тези е лошото мъчение и те в отвъдния живот са най-тубещите.
 6. Наистина Коранът ти се дава [о, Мухамед] от всемъдър, всезнаещ.
 7. Муса рече на семейството си: "Забелязах огън. Ще ви донеса оттам вест или ще ви донеса главня, за да се сгреете!"
(Вж. 20: 10)
 8. И когато стигна там, бе призован: "Благословен да бъде този при огъня и тези край него! Всечист е Аллах, Господа на световете!
 9. О, Муса, Аз съм Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия.
 10. Хвърли тоягата си!" И когато я видя да се вие като змия, той се обърна и побягна, без да поглежда назад. "О, Муса, не се страхувай! Не се страхувай при мен пратениците,"
 11. а ако някой е угнетил, после е заменил злото с добро – Аз съм оправдаващ, милосърден.
 12. И пъхни ръката си в пазвата, ще я извалиши сияйнобяла, без да я е засегната болест – от деветте знамения за Фараона и неговите хора. Те са нечестиви хора."
- (Тоягата и блата ръка на Муса са две от деветте знамения, дадени му от Аллах. Вж. 20: 22.)*
13. И когато Нашите знамения дойдоха при тях очевидни, рекоха: "Това е явна магия."
 14. И ги отрекоха с гнет и надменност, въпреки че душите им се убедиха в тях. Виж какъв е краят на сеещите развали!
 15. И дадохме на Дауд и Сулайман знание, и рекоха: "Слава на Аллах, Който ни предпочете пред мнозина от Своите вярващи раби!"
 16. И Сулайман наследи [пророчеството от] Дауд, и рече: "О, хора, бяхме научени на говора на птиците и ни се даде от всяко нещо. Това е явната благодат."
 17. И бяха събрани за Сулайман воините му от джинове, хора и птици под строй.
 18. Когато пристигнаха в Долината на мравките, една мравка рече: "О, мравки, влезте в жилищата си, за да не ви премажат Сулайман и воините му, без да усетят!"

19. Той се засмя на словата й, рече: “Господи мой, отреди ми да бъда признателен за дара, който Ти дари на мен и на родителите ми, и да върши праведни дела, които Ти одобряваш, и ме въведи с Твоата милост сред праведните Си раби!”
20. И направи той преглед на птиците, и рече: “Зашо не виждам папуняка, или го няма?”
21. Ще го мъча със сурово мъчение или ще го заколя, ако не ми донесе явен довод.”
22. Но [папунякът] не се забави дълго и рече: “Узнах нещо, което ти не си узнал. Донесох ти от Саба сигурна вест. (*Саба е древно юеменско княжество, назовано така по името на неговите основатели.*)
23. Открих жената, която ги управлява. Всичко й е дадено и има велик трон.
24. Заварих нея и народа й да се покланят на сълнцето, а не на Аллах, и сатаната е разкрасил за тях делата им, и ги е заблудил, та не са напътни
25. да се покланят на Аллах, Който изважда скритото на небесата и на земята, и знае какво спотайвате и какво разкривате.
26. Аллах! Няма друг бог освен Него – Господа на великия Трон!”
27. Рече [Сулейман]: “Ще видим истина ли говориш или си лъжец.
28. Върви с това мое послание и им го спусни, после се отдръпни от тях и виж какво ще отговорят!”
29. Рече тя: “О, знатни, спуснато ми бе достопочтено послание.
30. То е от Сулейман и е: “В името на Аллах, Всемилостивия, Милостърния!
31. Не се възгордявайте и елате при мен отدادени на Аллах!”
32. Рече тя: “О, знатни, посъветвайте ме в делото ми! Не съм решила никое дело без ваше присъствие.”
33. Рекоха: “Ние имаме сила и огромна мощ. А повелятъя е твоя, ти реши какво ще повелиш!”
34. Рече тя: “Царете, когато нахлюят в някое селище, го разрушават и унизвяват най-благородните му обитатели. И те така ще постъпят.
35. Ще им изпратя подарък и ще видя с какво ще се върнат пратениците.”
36. И когато дойдоха при Сулейман, той рече: “Нима ще ми помогнете с имот? Не, онова, което Аллах ми е дал, е по-добро от онова, което на вас е дал. А вие с вашия подарък ликувате.
37. Върни се [водачо] при тях! И ще отидем там с войски, за които нямат сили, и ще ги прогоним оттам унизени и жалки.”
38. И рече: “О, знатни, кой от вас ще ми донесе нейния трон, преди да дойдат при мен отدادени на Аллах?”
39. Ифрит от джиновете рече: “Аз ще ти го донеса, преди да станеш от мястото си. Имам сила за това и съм достоен за доверие.”
- (*Ифрит – висок, силен джин, който се отличава със злост и хитрост.*)
40. Един, който имаше знание от Писанието, рече: “Аз ще ти го донеса, преди да мигнеш с око.” И когато [Сулейман] видя трона при себе си, рече: “Това е от благодатта на моя Господ, за да ме изпита дали съм признателен, или неблагодарен. Който е признателен, той е признателен за себе си. А който е неблагодарен, моят Господ е над всяка нужда, прещедър.”
41. Рече: “Преобразете за нея трона й, да видим дали тя ще го познае, или не!”
42. И когато тя дойде, бе казано: “Такъв ли е твойт трон?” Рече тя: “Прилича на него.” [Сулейман си каза:] “Знанието ни бе дарено преди нех и бяхме отدادени на Аллах.”
43. А тя бе отклонена от онова, на което служеше вместо на Аллах. Тя наистина бе от хора-неверници.
44. Рече й се: “Влез в двореца!” И когато го видя, помисли го за вир, и оголи глезените си. Рече [Сулейман]: “Това е гладък дворец от кристал.” Рече тя: “Господи мой, бях угнетила себе си, но заедно със Сулейман се отдавам на Аллах, Господа на световете.”
45. При самудяните пратихме брат им Салих: “Служете на Аллах!” И ето ги – две групи, които враждуват!
46. Рече: “О, народе мой, защо избързвате със злината преди добрината? Защо не помолите Аллах за опрощение, та да бъдете помилвани?”
47. Рекоха: “Предчувствувахе злочестие от теб и от онези, които са с теб.” Рече: “Вашето злочестие е при Аллах. Да, вие сте хора изпитвани.”
48. И имаше в града деветима, които сееха развали по земята и не се поправяха.
49. Рекоха: “Да се закълнем в Аллах, че през нощта ще нападнем Салих и неговите хора, после ще речем на близките му: “Не пристъпвахме при гибелта на хората му. Ние говорим истината.”
50. И лукавстваха те с умисъл, но провалихме Ние тяхното лукавство, без да усетят.
51. И виж какъв бе краят на лукавството им унищожихме тях и техния народ всички!
52. Ето домовете им в руини, защото угнетаваха. В това има знамение за хора знаещи.
53. И спасихме онези, които вярваха и се бояха.
54. И рече Лут на своя народ: “Нима вършите скверността, въпреки че се виждате?
55. Нима ходите със страст при мъжете вместо при жените? Да, вие сте хора невежи.”
56. А отговорът на народа му бе само да кажат: “Прогонете рода на Лут от нашето селище. Те били хора, които се пазят чисти.”
57. И спасихме него и неговото семейство освен жена му. Отредихме тя да бъде от оставашите.
58. И изсипахме отгоре им дъжд [от нажежени камъни]. И колко лош е дъждът за предупредените!
59. Каки [о, Мухамед]: “Слава на Аллах и мир за Неговите работи, които Той е изbral! Аллах ли е по-добър, или онези, с които Го съдружават?”
- (*Избраните работи на Аллах са пророците или сподвижниците и учениците на Пророка, или всички вярващи, които заслужават Божествено благоволение.*)
60. Или Онзи, Който сътвори небесата и земята, и изсипва за вас вода от небето, и чрез нея сторваме да израстват прелестни градини? Вие не бихте сторили дърветата им да израстат. И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Не, ала те са хора отклонени.
61. Или Онзи, Който направи земята устойчива и прокара през нея реки, и направи там непоклатими планини, и направи между двете морета преграда? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Не, ала повечето от тях не знаят.
62. Или Онзи, Който отклика на бедствия, ако Го позвове, и премахва злото, и ви сторва наследници на земята? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Ала вие рядко се поучавате!

63. Или Онзи, Който ви напътва в тъмнините на сушата и на морето, и Който изпраща ветровете като блага вест преди Своята милост? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Превисоко е Аллах над онова, с което Го съдружават!"
64. Или Онзи, Който начева творението, после го повтаря, и Който ви дава препитание от небето и от земята? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Кажи: "Дайте своя довод, ако говорите истината!"
65. Кажи: "Никой на небесата и на земята не знае неведомото, освен Аллах. И не ще усетят те кога ще бъдат възкресени.
66. Да, липсва им знание за отвъдния живот. Да, те се съмняват в него и за него са слепи.
67. И казват неверниците: "Нима след като станем пръст, ние и башите ни, нима наистина ще бъдем извадени [от гробовете]?"
68. Вече ни бе обещано това, на нас и на башите ни, по-рано. Това са само легенди на предците."
69. Кажи: "Вървете по земята и вижте какъв е краят на престъпниците!"
70. И не скърби заради тях, и не се притеснявай от тяхното коварство!
71. И казват: "Кога [ще се събудне] това обещание, ако говорите истината?"
72. Кажи: "Възможно е вече да е след вас нещо от онова [мъчение], за което избързвате."
- (Посочва се, че част от наказанието ще сполети неверниците още на земята и се подразбира, че истинското наказание е в отвъдния живот.)*
73. Твойт Господ е носител на благодат за хората, ала повечето от тях са непризнателни.
74. Твойт Господ знае какво потуяват сърцата им и какво разкриват.
75. И няма нищо, нито на небето, нито на земята, без да е в ясна книга.
76. Този Коран разказва на синовете на Израил за повечето от онова, по което са в разногласие.
77. Той е напътствие и милост за вярващите.
78. Твойт Господ ще отсъди помежду им със Своето решение. Той е Всемогъщия, Всезнаещия.
79. И се уповавай на Аллах! Ти имаш явната истини.
80. Ти не можеш да накараши мъртвите да чуят, нито глухите да чуят зова, щом обърнат гръб.
81. И не можеш да изведеш слепите от заблудата им. Ще те чуят само тези, които вярват в Нашите знамения. Те са отдендените на Аллах.
82. И когато се събудне за тях словото, ще им извадим Ние от земята едно животно да им проговори, че хората не са се убедили в Нашите знамения.
83. И един Ден ще съберем от всяка общност група от онези, които взимат за лъжа Нашите знамения, и ще бъдат поведени вкупом.
84. Щом пристигнат, Той ще каже: "Нима взехте за лъжа Моите знамения, въпреки че не ги проумявахте?" Или: "Какво сте извършили?"
85. И ще се събудне срещу тях словото, защото угнетяваха, а те не ще проговорят.
86. Не виждат ли, че Ние сторихме ношта, за да си почиват в нея, и деня светъл? В това има знамения за хора вярващи.
87. И един Ден ще се протърбии с Рога, и ще се ужасят всички на небесата и всички на земята, освен онези, за които Аллах покаже. И всички ще дойдат при Него покорни.
88. И ще видиш планините мислиш ги неподвижни, а те отминават, както облациите отминават. Сторено е от Аллах, Който всяко нещо прави съвършено... Той е сведущ за делата ви.
89. Които дойдат с добрина, ще имат по-голяма от нея. И пред ужаса на този Ден ще имат сигурност.
90. А които дойдат със злина, ще бъдат хвърлени в Огъня унизили. "Нима ви се въздава за друго освен за делата ви?"
91. Повелено ми бе да служа единствено на Господа на този град [Мека], който Той обяви за свещен и Негово е всяко нещо, и бе ми повелено да съм сред отдендените на Аллах,
92. и да чета Корана. Който се напътства, за себе си се напътства. А на когото се заблуждава, кажи [о, Мухамед]: "Аз съм само предупредител."
93. И кажи: "Слава на Аллах! Ще ви покаже Той Своите знамения и вие ще ги узнаете. Твойт Господ не подминава делата ви."

28.

СУРА АЛ-КАСАС (РАЗКАЗЪТ)

Меканска, с изключение на знамения от 52 до 55, които са медински. Знамение 85 е низпослано в ал-Джухфа по време на Преселението. Съдържа 88 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Та. Син. Мим.
2. Това са знаменията на ясната Книга.
3. Четем ти правдиво историята на Муса и на Фараона – за хора вярващи.
4. Фараонът се възгордя в страната си и раздели на групи нейните жители. Обезсилващ една част от тях – избиващ синовете им и пощадяваше жените им. Той бе от сеесците развали.

(Един гадател предсказал на Фараона, че от народа на Израил ще се роди човек, който ще му отнеме властта. Затова Фараонът разпоредил да бъдат избивани всички новородени еврейски момчета.)

5. А Ние пожелахме да облагодетелстваме онези, които бяха обезсилени в страната, и да ги сторим водители, и да сторим тях наследниците,
6. и да ги утвърдим в страната, и да покажем от тях на Фараона и на Хаман, и на войските им онова, от което са се пазели.
7. И разкрихме на майката на Муса: "Да го кърмиш, а когато се уплашиш за него, пусни го в морето! И не се плаши! И не скърби! Ние ще ти го върнем и ще му отредим да бъде от пратениците!"
8. И семейството на Фараона го прибра, а той щеше да стане тежен враг и тяхна скръб. Фараонът и Хаман, и техните войски бяха грешници.
9. И жената на Фараона му рече: "Радост за окото – на мен и на теб! Не го убивайте! Може да ни е от полза или да го вземем за син." Така и не усетиха.
10. И опустя сърцето на майката на Муса. Тя за малко да го издаде, ако не бяхме укрепили сърцето й, за да е вярваща.
11. И рече на сестра му: "Проследи го!" И тя го наблюдаваше отстрани, без да я усетят.

- 12.** Изпървом повелихме Ние да отказва да суче. И рече тя: “Да ви посоча ли семейство, което ще се грижи за него вместо вас и ще му бъде наставник?”
- 13.** И така го върнахме на майка му, за да се радват очите й, да не скърби и да узнае, че обещанието на Аллах е истина. Ала повечето от тях не знаят.
- 14.** И когато достигна своята зрелост и улегна, Ние му дадохме мъдрост и знание. Така награждаваме благодетелните.
- 15.** И влезе той в града по време, когато жителите му нехаеха, и завари там двама мъже да се бият, единият – от неговата общност, а другият – от враговете му. Онзи, който бе от неговата общност, го извика на помощ срещу онзи, който бе от враговете му. И Муса го удари с юмрук и [неволно] го уби. Рече: “Това е дело на сатаната. Той е заблуждаваш, явен враг.”
- 16.** Рече: “Господи, аз угнетих себе си. Опрости ме!” И Той го оправди. Той наистина е Опрашаващия, Милосърдния.
(След като чул думите на Муса, извикалият за помощ погрешно си помислил, че Муса се кани и него да убие, затова го издал.)
- 17.** Рече: “Господи, заради онова, с което Ти ме облагодетелства, никога не ще бъда опора за престъпниците.”
- 18.** На сутринта се озова в града, страхувайки се, дебнешком, и изведнъж онзи, който вчера се обърна към него за помощ, пак го повика. Муса му рече: “Ти си в явна заблуда.”
- 19.** И когато [Муса] поиска да нападне онзи, който е враг и на двамата, [другият] рече: “О, Муса, нима искаш да ме убиеш, както вчера уби човек? Ти искаш само да си деспот на земята, а не искаш да си от поправящите.”
- 20.** И дойде мъж от другия край на града – устремен. Рече: “О, Муса, знатните се съветват за теб, да те убият. Напусни! Аз съм твой доброжелател.”
- 21.** И излезе оттам страхувайки се, дебнешком. Рече: “Господи, спаси ме от хората – угнетатели!”
- 22.** И когато се отправи по посока на Мадян, рече: “Надявам се моят Господ да ме насочи по правия път.
(Мадян е селище извън царството на Фараона.)
- 23.** И когато стигна до водата на Мадян, завари там група хора да поят [добитък]. И завари освен тях две жени да възпитат [добитъка си]. Рече: “Какво ви се е случило?” Рекоха: “Не ще поим, докато пастирите не приключат. А баща ни е търде стар.”
- 24.** И той напои [добитъка им] вместо тях. После се оттегли на сянка и рече: “Господи, нуждая се от благо, което да ми спуснеш.”
- 25.** И дойде при него едната от двете, пристъпвайки със свяни. Тя рече: “Баща ми те кани да те възнагради, задето напои вместо нас.” А когато той отиде при него и му разказа историята си, [бащата] рече: “Не се плаши! Избавил си се от хората – угнетатели.”
- 26.** Едната от двете рече: “О, татко мой, наеми го! Най-добрания, когото можеш да наемеш, е силният, довереният.”
- 27.** Рече: “Искам да те оженя за една от двете си дъщери, ако ми работиш осем години. Ако ги изпълниш до десет, то си е от теб. Но не искам да те затруднявам. И ако Аллах пожелае, ще разбереш, че съм от праведните.”
- 28.** Рече [Муса]: “Това е между мен и теб. Който и да изпълни от двета срока, няма да е бреме за мен. На онова, което говорим, Аллах е свидетел.”
- 29.** И когато Муса изпълни срока, и тръгна със семейството си, забеляза огън откъм планината. Рече на семейството си: “Постойте! Забелязах огън. Може да ви донеса оттам вест или главня, за да се сгреете!”
- 30.** И когато стигна там, откъм десния склон на долината, в благословената местност, откъм дървото [откъдето излизаше огънят], бе призван: “О, Муса, Аз съм Аллах, Господът на световете!”
- 31.** Хвърли тоягата си! И когато я видя да се вие като змия, той се обърна и побягна, без да поглежда назад. “О, Муса, приближи се и не се плаши! Ти си в безопасност.”
- 32.** Пъхни ръката си в пазвата, ще я видиш сияйнобяла, без да я е засегнала болест. И прибери ръка към теб, за да не те е страх! Това са две доказателства от твоя Господ за Фараона и неговите знатни хора. Те са нечестивци.”
- 33.** Каза: “Господи, убих човек измежду тях и ме е страх да не ме убият.”
- 34.** А моят брат Харун е с по-красноречив език от мен. Изпрати го с мен за опора, та да ме подкрепя! Страхувам се да не ме вземат за лъжец.”
- 35.** Каза Той: “Ще те подкрепим с брат ти и ще ви отредим власт, и не ще ви засегнат. С Нашите знамения вие и онези, които ви последват, ще победите.”
- 36.** И когато Муса отиде при тях с Нашите ясни знамения, казаха: “Това е само измислена магия. И не сме чували за него от дrevните ни предци.”
- 37.** А Муса каза: “Моят Господ най-добре знае кой е дошъл с Неговото напътствие и на кого принадлежи краят. Угнетателите не ще сполучат.”
- 38.** И рече Фараонът: “О, знатни, аз не знам да имате друг бог освен мен. И ми разпали [пещ] за [тухли от] глина, о, Хаман, и ми построй кула, дано зърна бога на Муса! Ала аз го мисля за лъжец.”
- 39.** И той, и войските му без право се възгордяха на земята. И смятаха, че не ще бъдат при Нас върнати.
- 40.** И сграбихме него и войските му, и ги издавихме в морето. Виж какъв бе краят на угнетателите!
- 41.** И ги сторихме водители, призоваващи към Огъня. И в Дения на възкресението не ще им се помогне.
- 42.** И ги сподирехме на този свят с проклятие, а в Дения на възкресението ще са от презрените.
- 43.** И дадохме на Муса Писанието, след като погубихме първите поколения за прозрение на хората и за напътствие, и милост, за да се поучат!
- 44.** Ти не бе откъм западната страна [на планината, о, Мухаммед], когато дадохме на Муса повелята и не бе свидетел.
(Тук се посочва, че Мухамед, мир нему, не е бил на Синайската планина, а му е известено чрез откровение как Аллах Всевишния е удостоил Муса, мир нему, със Своето Слово.)
- 45.** Ала Ние създадохме поколения и измина дълго време оттогава. И не бе ти от обитателите на Мадян, да им четеш Нашите знамения, ала Ние изпращаме [вестите].
- 46.** И не бе ти откъм планината, когато призовавахме [Муса]. Ала е милост от твоя Господ да предупредиш хора, при които досега не е идвал предупредител, за да се поучат!...
- 47.** А ако ли не щом ги сполетеше беда за онова, което преди са сторили, щяха да рекат: “Господи, защо не ни изпрати пратеник, та да последваме Твоите знамения и да станем вървачи?”
- 48.** И когато при тях дойде истината от Нас, рекоха: “Зашо не бе дадено същото, което бе дадено и на Муса?” А нима не отрекоха онова, което по-рано бе дадено на Муса? Рекоха: “Две магии, които си помагат.” И рекоха: “Ние в нито една не върваме.”
(Меканските езичници обявявали Тората и Корана за магия.)
- 49.** Кажи: “Донесете от Аллах книга, по-напътваща от двете, да я последвам, ако говорите истината!”

- 50.** А ако не ти откликнат, знай, че следват само страстите си! А кой е по-заблуден от онзи, който следва своята страсти без напътствие от Аллах? Аллах не напътва хората-угнетатели.
- 51.** И направихме да стигне словото до тях, за да се поучат.
- 52.** Онзи, на които дадохме Писанието преди това, вярват в него.
- 53.** И когато им бъде четен, казват: "Вярваме в него. Той е истината от нашия Господ. Ние бяхме отدادени на Аллах и преди това."
- 54.** Тези ще бъдат възнаградени два пъти, защото са търпеливи и отвръщат на злината с добрина, и от онова, което сме им дали за препитание, раздават.
- 55.** И когато чутят празнословие, те се отдръпват от него и казват: "Нашите дела са си за нас, а вашите – за вас. Мир вам! Ние не желаем да общуваме с невежите."
- 56.** Не ти напътваш когото обичаш, а Аллах напътва когото пожелае. Той най-добре знае напъттените.
- 57.** И рекоха [неверниците]: "Ако последваме с теб напътствието, ще ни бъде отнета страната." Нима не ги укрепихме на сигурно, свещено място, към което биват събиращи всяка вид на плодове за препитание от Нас? Ала повечето от тях не знаят.
- 58.** И колко селища погубихме от онзи, които се възгордяваха заради своето благодеяние! Ето жилищата им – необитаеми след тях, освен за кратко. Ние ги наследихме.
- 59.** Твой Господ не ще погуби селищата, докато не проводи в главното от тях пратеник, да им чете Нашите знамения. И погубваме селищата само когато обитателите им станат угнетатели.
- 60.** И каквото и да ви се даде, то е наслада за земния живот и негова украса. Ала онова, което е при Аллах, е най-доброто и вечното. Нима не прouмяват?
- 61.** И дали онзи, комуто дадохме хубаво обещание и той непременно ще го получи, е като онзи, комуто позволихме да се понасят с насладата на земния живот, а после, в Дения на възкресението, ще е сред доведените [за наказание]?
- 62.** В този Ден Той ще ги призове и ще каже: "Къде са онзи, за които твърдяхте, че са Мои съдружници?"
- 63.** Онзи, срещу които се събуди словото, ще рекат: "Господи наш, това са онзи, които заблудихме. Заблудихме ги, както и самите ние се заблудихме. Невинни сме пред Теб. Те не са служили на нас."
- 64.** И ще им бъде казано: "Призовете своите съдружници!" И ще ги призоват, и не ще им откликнат, и ще видят мъчението. О, да бяха напътени!
- 65.** В този Ден Той ще ги призове и ще каже: "Какво отвърнахте на пратениците?"
- 66.** Ще помръкнат всички техни доводи в този Ден и дори не ще се питат един друг.
- 67.** А който се покая и повярва, и върши праведни дела, той ще бъде от сполучилите.
- 68.** Твой Господ сътворява каквото пожелае и Той избира. Не е течен изборът. Всички са Аллах, превисоко е над онова, с което Го съдружават!
- 69.** Твой Господ знае какво потуляват сърцата им и какво разкриват.
- 70.** Той е Аллах. Няма друг бог освен Него. Славата принадлежи Нему и в земния живот, и в отвъдния. Негово е отсъждането и при Него ще бъдете върнати.
- 71.** Кажи: "Как мислите, ако Аллах стори ношта да е дълговечна за вас до Дения на възкресението, кой бог освен Аллах ще ви донесе светлина? Нима не чувате?"
- 72.** Кажи: "Как мислите, ако Аллах стори деня да е дълговечен за вас до Дения на възкресението, кой бог освен Аллах ще ви донесе нош, за да си почивате в нея? Нима не виждате?"
- 73.** От милост към вас Той стори ношта, за да си почивате в нея, и деня, за да търсите от Неговата благодат, и дано да сте признателни!"
- 74.** В Дения Той ще ги призове и ще каже: "Къде са онзи, за които твърдяхте, че са Мои съдружници?"
- 75.** И ще извадим от всяка общност по един свидетел, и ще речем: "Дайте своя довод!" И ще узнаят, че истината принадлежи на Аллах. И ще изчезне от тях онова, което са измисляли.
(Ще бъдат призовани пророците, изпратени при тези народи, и те ще свидетелстват за делата им.)
- 76.** Карун бе от народа на Муса и ги потискаше. Но Ние му дадохме от съкровищата толкова, че група силни мъже едвам носеха ключовете му. Неговият народ му рече: "Не ликувай! Аллах не обича ликуващите [заради богатство].
(Карун бил братовчед на пророка Муса, мир нему. Първоначално той повярвал в пророка, но поради алчността и завистта си поел пътя на лицемерието, което станало причина за неговата гибел.)
- 77.** И чрез онова, което Аллах ти е дал, се стреми към отвъдния дом, и не забравяй своя дял от земния живот, и върши добро, както Аллах ти е сторил добро! И не се стреми към развали по земята! Аллах не обича сеесите развали."
(И в поуките, които съдържа разказът за притежаванията съкровища Карун, и в повелята на Свещения Коран да не забравяме своя дял от земния живот, се влага значението, което Исламът отдава на усилията, положани от хората на този свят. Наред с това следващите знамения разкриват бедите, които донася пълното попадяне в земния живот. Коранът препоръчва среден път, който да балансира между близките цели и високите идеали. Човек може да стане преобразител и в добро, и в зло, и в зависимост от това го очаква различен край. Достоверен хадис, предаден от Муслим, разяснява този проблем: "Който стане водител в дело, прието от Ислама, и се превърне в път, той ще получи отплата за извършеното от него благородно дело, така и всички негови последователи ще получат пътната си награда. А който стане водител в дело, отхърлен от Ислама, и се превърне в път, над него тегне грехът от извършеното зло, така и над всички негови последователи напълно тегне грехът.")
- 78.** Рече: "Всичко това ми бе дадено само заради моето знание." А не знаеше ли той, че Аллах погуби от поколенията преди него и по-силни, и по-богати? И не ще бъдат разпитвани престъпниците за греховете им.
- 79.** И се показваше той пред своя народ с разкоша си. Онзи, които желаеха земния живот, казваха: "О, да имахме и ние същото, което е дадено на Карун! Той има щастлива съдба."
- 80.** А дарените със знанието казваха: "Горко ви! Най-доброто е наградата на Аллах за онзи, който вярва и върши праведни дела. Но ще я получат само търпеливите."
- 81.** И сторихме земята да погълне него и дома му. И нито имаше кой да го защити от Аллах, нито можеше сам да се защити.
- 82.** А на сутринта онзи, които довчера мечтаеха да бъдат на негово място, казаха: "Ах, наистина Аллах разпростира препитанието за когото пожелае от Своите раби и Той го свива. Ако Аллах не бе ни пощадил, би сторил [земята] и нас да погълне. Ах, неверниците никога не сполучват!"
- 83.** Ще отредим Отвъдния дом за онзи, които нито искат да се възгордяват на земята, нито да рушат. Краят принадлежи на богоизливите.
- 84.** Който дойде с добрина, ще има по-голяма от нея, а който дойде със злина на вършещите злини ще се въздаде само за онова, което са извършили.

85. Онзи, който ти възложи Корана, Той ще те върне към Мястото на завръщането. Кажи [о, Мухаммед]: “Моят Господ най-добре знае кой е донесъл напътствието и кой е в явна заблуда.”

(Смята се, че това знамение е низпослано при Преселението от Мека в ал-Медина. Посочва се, че Пророка, мир нему, ще се върне отново в родното си място Мека, където е бил несправедливо угнетяван и откъдето е бил прокуден. Под “Мястото на завръщането” се подразбират и висините на небесните селения.)

86. И не си се надявал, че на теб ще бъде поверена Книгата, но това е милост от твоя Господ. Никога не поддържай неверниците!

87. И да не те възпират от знаменията на Аллах, след като са ти низпослани! И призовавай към своя Господ, и никога не бъди от съдружаващите!

88. И не призовавай друг бог заедно с Аллах! Няма друг бог освен Него! Всичко погива освен Него. Негово е отсъждането и при Него ще бъдете върнати.

29.

СУРА АЛ-АНКАБУТ (ПЛЯКЪТ)

Меканска, с изключение на знамения от 1 до 14, които са медински. Съдържа 69 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Мим.

2. Нима хората смятат, че ще бъдат оставени да казват: “Повярвахме!”, без да бъдат изпитвани?

3. Вече изпитахме онези преди тях. Аллах знае кои говорят истината и знае лъжците.

4. Или онези, които вършат злени, смятат да ни убият? Колко лошо отсъждат!

5. За който се надява да дрешне Аллах –сръкот от Аллах непременно ще настъпи. Той е Всечущия, Всезнаещия.

6. А който се бори, единствено за себе си се бори. Аллах не се нуждае от световете.

7. А които върват и вършат праведни дела, непременно ще отмахнем от тях провиненията им и ще им въздадем според най-хубавото от онова, което са извършили.

8. И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си. А ако те принуждават да съдружаваш с Мен онова, за което нямаш знание, не им се покорявай! Към Мен е вашето завръщане и Аз ще ви известя какво сте вършили.

9. А които върват и вършат праведни дела, непременно ще ги въведем сред праведните.

10. Някои хора казват: “Повярвахме в Аллах!”, но ако пострадат в името на Аллах, сторват изпитанието от хората да е като мъченето от Аллах. А когато дойде подкрепа от твоя Господ, казват: “Ние бяхме заедно с вас!” Нима Аллах не знае най-добре това, което е в гърдите на създанията?

11. Наистина Аллах знае вървящите и знае лицемерите.

12. Неверниците казват на вървящите: “Следвайте нашия път и ние ще понесем прегрешенията ви!” Ала не ще понесат нищо от прегрешенията им. Те са лъжци.

13. Наистина те ще носят своето бреме и друго бреме заедно със своето, и ще бъдат питани в Деня на възкресението за това, което са измисляли.

(В предходното знамение се казва, че невернициите не ще понесат възмездietо за чужд грех, а сега се добавя, че ще понесат и греховете на отклонилите се от правия път. Тук не съществува противоречие. Когато двете знамения се разглеждат като цялост, става ясно, че на никого не е по силите да отпости чужд грех, дори ако реши да отговоря за делата на друг човек. Онези, които отклоняват от правия път, ще понесат многократно по-голямо наказание, но и онези, които са се заблудили, не ще бъдат освободени от отговорност.)

14. И изпратихме Нух при неговия народ, и той прекара сред тях хиляда години без петдесет. И ги грабна потопът, както угнетяваха.

15. И спасихме него и обитателите на Кораба, и го сторихме знамение за световете.

16. И [изпратихме] Ибрахим, който рече на своя народ: “Служете на Аллах и бойте се от Него! Това е най-доброто за вас, ако проумявате.

17. Служите не на Аллах, а само на идоли, и измисляйте лъжа. Тези, на които служите вместо на Аллах, не могат да ви дадат препитание, затова от Аллах търсете препитанието, на Него служете и Му бъдете признателни! При Него ще бъдете върнати.”

18. И ако взимате за лъжа, то и други общности преди вас взимаха за лъжа. Дълг за Пратеника е само ясно да оповести.

19. Не виждат ли как Аллах начева творението, после го повтаря? За Аллах това е лесно.

20. Кажи: “Вървете по земята и вижте как Той начева творението! Така Аллах ще го пресъздаде в отвъдния живот. Аллах за всяко нещо има сила.

21. Наказва Той когото пожелае и помилва когото пожелае, и при Него ще бъдете върнати.

22. И не можете да възпирате нито на земята, нито на небето. И освен Аллах нямаете нито покровител, нито избавител.”

23. А които не върват в знаменията на Аллах и в срещата с Него, тези ще изгубят надежда за Моето милосърдие и за тях ще има болезнено мъчение.

24. И отговорът на народа му бе само да кажат: “Убийте го или го изгорете!” А Аллах го спаси от Огъня. В това има знамения за хора вървящи.

25. И рече: “Вместо Аллах приехте идоли само заради приятелството между вас в земния живот. После, в Деня на възкресението, ще се отричате един от друг и ще се проклинате един друг. В Огъня ще стоите и не ще имате избавители.”

26. И му повярва Лут, и рече: “Аз ще се преселя при своя Господ. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.”

(Лут е братов син на пророка Ибрахим и тъй като сам е пророк, трудно е да допуснем, че е бил неверник, а после е повярвал. В знамението се посочва, че тървият, който признал Ибрахим за пророк, е Лут, мир нему. Казват, че Ибрахим тръгнал от село Куса, вероятно родното му място, придружен от спътницата си Сара и пророка Лут. Запъти се към Харан, оттам отишъл в Дамаск и накрая в Палестина. Лут се спуснал на юг към място, наречено Содом. Знамението се тълкува според това предание, но може да се скъсане и в смисъл, че той намери подслон при своя Господ.)

27. И го дарихме с Исхак и Якуб, и отредихме за потомците му пророчеството и Писанието, и го възнаградихме в земния живот. И в отвъдния е сред праведниците.

28. И [изпратихме] Лут, който рече на своя народ: “Вие вършите скверността. Не ви изпревари в това никой народ.

29. Нима при мъжете ходите и дебнете по пътищата, и вършите отреченото там, където се събирате!” А отговорът на народа му бе само да кажат: “Донеси ни мъченето на Аллах, ако говориш истината!”

30. Каза: “Господи, подкрепи ме срещу хората, сеещи развали!”

- 31.** И когато Нашите пратеници [–ангели] отидоха с радостната вест при Ибрахим, казаха: “Ние ще погубим обитателите на това селище. Неговите обитатели са угнетатели.”
- 32.** Каза: “Но сред тях е Лут.” Казаха: “Ние най-добре знаем кой е сред тях. Ще спасим него и семейството му без неговата жена. Тя ще бъде от оставащите.”
- 33.** И когато Нашите пратеници дойдоха при Лут, домъчия му заради тях и му примали за тях. Казаха: “Не се страхувай и не тъгуй! Ние ще спасим теб и твоето семейство без жена ти. Тя ще бъде от оставащите.”
(Вж. 11: 77. Пратениците дошли, преобразени като хора. Пророкът Лут не могъл да разбере, че това са ангели. Имали вид на нежни юноши и той се разтръвожил, да не би неговите сънародници да се държат непристойно с тях. Тогава ангелите се намесили.)
- 34.** Ще стоварим върху обитателите на това селище напаст от небето, защото са нечестивци.”
- 35.** И оставихме от това ясен знак за хора проумяващи.
- 36.** И при мадийнитите брат им Шуайб... И каза: “О, народе мой, служете на Аллах и се надявайте на Сетния ден, и не сейте по земята развали!”
- 37.** Но го взеха за лъжец и ги обхвана сътресението, и осъмнаха безжизнени в домовете си.
- 38.** И [погубихме също] адитите, и самудяните... Това ви се изясни от [руините на] жилищата им... И сатаната разкраси за тях делата им, и ги възприя от пътя, въпреки че бяха прозорливи.
- 39.** И Карун, и Фараона, и Хаман... Муса дойде при тях с ясните знаци, но те се възгордяха на земята. Ала не ни убягнаха.
- 40.** И всекиго сграбихме заради неговия грех. Срещу някои пратихме ураган, а някои обзе Викът, а някои сторихме земята да ги погълне, а някои удавихме. Не Аллах ги угнетава, а те сами себе си угнетяват.
- 41.** Онези, които взимат за покровители други освен Аллах, приличат на паяка. Той си прави дом, но най-слабият от домовете е домът на паяка, ако проумят.
- 42.** Каквото и да зовете вместо Него, Аллах го знае. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.
- 43.** Даваме Ние тези примери на хората, но ги проумяват само знаещите.
- 44.** Аллах сътвори небесата и земята с мъдрост. В това има знамение за вярващите.
- 45.** Чети онова, което ти бе разкрито от Книгата! И отслужвай молитвата! Молитвата предпазва от покварата и от отреченото. Най-великото е споменаването на Аллах. Аллах знае какво правите.
- 46.** И спорете с хората на Писанието само по най-хубавия начин, но не и с онези от тях, които угнетяват, и кажете: “Вярваме в низпосланото на нас и в низпосланото на вас. Нашият Бог и вашият Бог е един и същ. Ние сме Нему отдадени.”
- 47.** И така низпослахме на теб Книгата. Онези, на които дадохме Писанието, вярват в нея, а и някои от тези вярват в нея. Само неверниците отричат Нашите знамения.
- 48.** Преди нея ти нито книга можеше да четеш, нито да пишеш с десницата си. Иначе празнодумците щяха да се усъмнят.
(Тук се разкрива истината за “неграмотността” на Пророка в буквалния смисъл това, че не владее четмата и писмото. След като дори за неграмотния Пророк твърди, че си е съчинил Корана и отричат очевидни чудеса, съдружаващите биха имали повече основания за своите клевети, ако Пратеника на Аллах, мир нему, можеше да чете и пише.)
- 49.** Да, това са ясни знамения, запечатани в сърцата на дарените със знание. Само угнетителите отричат Нашите знамения.
- 50.** И рекоха [неверниците]: “Зашо не му бяха низпослани и други знамения от неговия Господ?” Кажи: “Знаменията са само от Аллах, а аз съм само явен предупредител.”
- 51.** Не им ли бе достатъчно, че ти низпослахме Книгата, която се чете пред тях? В това има милост и поучение за хора вярващи.
- 52.** Кажи: “Достатъчен е Аллах за свидетел между мен и вас. Той знае всичко на небесата и на земята.” А които вярват в лъжата и не вярват в Аллах, те са губещите.
- 53.** И искат от теб [о, Мухамед] да ускориш мъчението. И ако нямаше определен срок, мъчението щеше да ги сполети. А то ще ги връхлети внезапно, без да усетят.
- 54.** И искат от теб да ускориш мъчението. А Адът обгръща неверниците
- 55.** в Деня, когато мъчението ще ги обхване отгоре и изпод краката им. И ще каже Той: “Вкусете онова, което сте вършили!”
- 56.** О, Мои вярващи рabi, обширна е земята Ми, затова където и да сте, единствено на Мен служете!
(Смята се, че това знамение било низпослано за подложението на мъчения мекански мюсюлмани. То призовава към преселване там, където служенето на Аллах може да се извърши в безопасност и на спокойствие. Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е казал: “Който се пресели от едно място на друго в името на религията, той е заслужил Рај.”)
- 57.** Всеки човек ще вкуси смъртта. После при Нас ще бъдете върнати.
- 58.** Които вярват и вършат праведни дела, ще ги настаним във висините на Рај, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Как прекрасна е отплатата за дейните,
- 59.** които са търпеливи и на своя Господ се уповават!
- 60.** И колко твари има, които не си набавят препитанието Аллах дава препитание и на тях, и на вас. Той е Всечеващия, Всезнаещия.
- 61.** А ако ги попиташ кой е сътворил небесата и земята, и е подчинил слънцето и луната, ще рекат: “Аллах!” Тогава защо биват подългвани?
- 62.** Аллах увеличава препитанието комуто пожелае от Своите рabi и Той му го намалява. Аллах всяко нещо знае.
- 63.** И ако ги попиташ кой изсипва вода от небето и с нея съживява земята след найната смърт, ще кажат: “Аллах!” Кажи: “Слава на Аллах!” Ала повечето от тях не проумяват.
- 64.** Този, земният живот, е само забава и игра. А Сетният дом е вечният, ако знаят.
- 65.** И когато се качат на кораб, те зоват Аллах, предани Нему в религията. А щом Той ги спаси към сушата, ето ги пак съдружават,
- 66.** за да отрекат онова, което сме им дали, и за да се наслаждават, но ще узнаят...

67. Не виждат ли, че Ние сторихме [Мека] свещено, сигурно място, а хората около тях биват похищавани? Нима в измамата вярват, а благодатта на Аллах отричат?
68. И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах и взима за лъжа истината, когато дойде при него? Нима не е в Ада мястото на неверниците?
69. А които се борят в Наше име, непременно ще ги водим по Нашите пътища. Аллах е с благодетелните.

30.

**СУРА АР-РУМ
(РОМЕИТЕ)**

Меканска, с изключение на знамение 17, което е мединско. Съдържа 60 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Мим.
2. Ромеите бяха победени
3. на най-ниската земя. Но след поражението им те ще победят
4. след няколко години. На Аллах е повелята и преди, и след това. В този ден вярващите ще ликуват (*Горните знамения съдържат едно от чудотворните предсказания на Свещения Коран за бъдещи събития. През 622 г. византийският император Ираклий изненада напада и разбива при Исос огромна персийска армия. През 624 г. с внезапна атака византийците отново побеждават своите врагове. Знаменията посочват, че победата на византийците ще съвпадне с тази на мюсюлманите. И това наистина се случва в битката при Бадр през 624 г. Враговете на Мухамед се радвали на персийските победи, защото виждали в тях опасност за Ислама и възможност той да бъде унищожен.*)
5. с помощта на Аллах. Помага Той комуто пожелае. Той е Всемогъщия, Милосърдния.
6. Обещано е от Аллах. Аллах не нарушава Своето обещание, ала повечето хора не разбират. (*Абу Бакр, Аллах да е доволен от него, повярвал в това истинно обещание на Аллах Всевишния и казал на съдружаващите, които ликували след победата на персите–зороастрици: "Аллах няма да позволи вашата радост да трае дълго, защото Той изпрати вести, че в рамките на няколко години византийците отново ще победят." Неверници се обзаложили на десет камили, че до три години византийците ще претърсят поражение. Абу Бакр разказал за случилото се на Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари. Той пояснил, че думата "биди" – "няколко години" – означава период между три и девет години, затова предложил и периодът, и броят на камилите да се увеличат. Неверници пак се обзаложили, вече на сто камили, че византийците ще бъдат победени до девет години. Както се съобщава в достоверните хадиси на ат-Тирмизи, дните на битката при Бадр съвпаднали с победата на византийците във войната им срещу персите. Така обещанието на Аллах се събрало. Абу Бакр получил спечелените при облоза камили и като изпълнил заръката на Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, ги раздал на бедните.)*
7. Те добре познават земния живот, ала нехаят за отвъдния.
8. Нима не размишляват за себе си? Аллах сътвори небесата и земята, и всичко между тях с мъдрост и за определен срок. А повечето хора не вярват в срещата със своя Господ.
9. И не ходят ли по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по- силни от тях и повече се възползваха от земята, и я населяваха по-дълго, отколкото я населяват те. И Нашите пратеници дойдоха при тях с ясните знаци. Не Аллах ги угнетява, а те себе си угнетяват.
10. После лош ще бъде краят за онези, които злосторстват, защото взимат за лъжа знаменията на Аллах и им се подиграват.
11. Аллах начева творението, после Той ще го повтори, после при Него ще бъдете върнати.
12. В Дена, когато настане Часът, отчаянието ще обхване престъпниците.
13. И не ще имат застъпници сред онези, които те са съдружавали, и от съдружаваните ще се отрекат.
14. В Дена, когато настане Часът, в този Ден ще се разделят.
15. Онези, които вярват и вършат праведни дела, ще бъдат възрадвани в Градината.
16. А онези, които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения и срещата с Нас в отвъдния живот, те ще бъдат въведени в мъчението.
17. Прославяйте Аллах, когато замръквате и когато осъмвате!
18. За Него е прославата на небесата и на земята, и по мрак, и по пладне! (*Както предава Абдулах, син на Аббас, Аллах да е довolen от двамата, в това знамение се съобщава за петте всекидневни молитви. Повечето исламски благослови са на мнение, че петте молитви са предписани именно в Мека.*)
19. Той изважда живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото, и съживява земята след нейната смърт. Така и вие ще бъдете извадени [от гробовете].
20. И от Неговите знамения е, че ви сътвори от пръст, после – ето ви – хора, които се множат!
21. И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.
22. И от Неговите знамения е сътворяването на небесата и на земята, и разнообразието на езиците и цветовете ви. В това има знамения за знаещите.
23. И от Неговите знамения е сънят ви нощем и денем и стремежът ви към Неговата благодат. В това има знамения за хора чуващи.
24. И от Неговите знамения Той ви показва мълнията за страх и надежда. И изсипва от небето вода, с която съживява земята след нейната смърт. В това има знамения за хора проумяваци.
25. И от Неговите знамения е, че небето и земята стоят по Негова повеля. После, когато ви призове, ето ви от земята излизате.
26. Негови са всички на небесата и на земята. Всички на Него се подчиняват.
27. Той е, Който начева творението, после ще го повтори, а това е още по-лесно за Него. Негово е върховенството на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.
28. Той ви дава пример от самите вас. Нима имате сред подвластните си съдружници в препитанието, което ви даваме, та в него да сте равни, и да се страхувате от тях, както се страхувате от самите себе си? Така обясняваме знаменията за хора проумяваци. (*Хората не приемат равноправие и съдружие в собствеността дори с робите си, които са от същия биологически вид и притежават сходни природни качества. Как тогава се приписват съдружници на Аллах Всевишния, Който няма равен и подобен на Себе Си. Отбелязва се, че знаменията на Корана са насочени към мислещите хора.*)

- 29.** Да, онези, които угнетяват, следват своите страсти в неведение. А кой може да напъти онзи, когото Аллах оставя в заблуда? Няма за тях закрилници.
- 30.** И обърни своето лице към религията – правоверен, – към природата, според която Аллах е създал хората! Творението на Аллах е неизменно. Това е правата вяра. Ала повечето хора не осъзнават.
(“Правоверни” – “ханифи” – са наричани последователите на монотеизма, изповядван и от пророка Ибрахим. Според хадис, предаден от ал-Бухари, всяко дете се ражда мюсюлманин по природа, впоследствие майка му и баща му го превръщат в юдей, християнин или зороастриец. Споменатата в знаменето природа разкрива, че Аллах създава хората с вярата в единния Бог по рождение. Неизменното творение на Аллах е религията.)
- 31.** Обърнете се към Него с покаяние! И бойте се от Него, и отслужвате молитвата, и не бъдете от съдружаваците –
- 32.** от онези, които разцепиха своята религия и станаха на групи! Всяка общност ликува с онова, което е у нея.
- 33.** И щом беда засегне хората, те зоват своя Господ, обръщайки се към Него с покаяние. А когато Той им даде да вкусят милост от Него, ето – част от тях съдружават със своя Господ,
- 34.** за да отрекат онова, което Ние сме им дали. Наслаждавайте се – ще узнаете!
- 35.** Или им низпослахме довод и той им казва да Го съдружават?
- 36.** И ако дадем на хората да вкусят милост, радват ѝ се. А щом ги сполети злина заради онова, което ръцете им са сторили преди, ето ги – отчайват се.
- 37.** Не виждат ли, че Аллах увеличава препитанието комуто пожелае, и Той го намалява? В това има знамения за хора вярващи.
- 38.** И отдавай на роднината правото му, и на нуждаещия се, и на останалия на пътя! Това е най-доброто за онези, които искат да видят Лика на Аллах. Те са сполучилите.
- 39.** Не очаквайте при Аллах богатство за онова, което давате с лихва, за да се обогатите от имотите на хората, а за онова, което давате като милостния *закат*, стремейки се към Лика на Аллах. На тези ще се умножи.
- 40.** Аллах е, Който ви сътворява, после ви дава препитание, после ви прибира душите, после ще ви съживи. Има ли сред съдружаваните от вас някой способен да направи нещо такова? Всичист е Той, превисоко е над това, с което Го съдружават!
- 41.** Разрушата по сущата и в морето се появява заради онова, което ръцете на хората сториха, за да ги накара Той да вкусят част от онова, което са извършили, и за да се върнат [към покаянието].
- 42.** Кажи: “Ходете по земята и вижте какъв бе краят на предишните хора! Повечето от тях бяха съдружаващи.”
- 43.** И обърни лицето си към правата вяра, преди да дойде неизбежният Ден от Аллах! В този Ден ще бъдат разделени:
- 44.** който е неверник, против него е неверието му, а които вършат праведни дела, за себе си подгответя,
- 45.** за да възнагради Той от Своята благодат онези, които вярват и вършат праведни дела. Той не обича неверниците.
- 46.** И от Неговите знамения е, че изпраща ветровете като благовестници, и за да ви даде да вкусите от милостта *Му*, и за да плават корабите според Неговата воля, и за да търсите от Неговата благодат. И за да сте признателни!
- 47.** И преди теб изпрашахме Ние пратеници при техните народи и им донасяха ясните знаци, и отмъстихме на онези, които престъпаха, и Наш дълг бе да подкрепим вярващите.
- 48.** Аллах е, Който прави ветровете, та надигат облаци, и ги разстила по небето, както пожелае, и ги натрупва, и виждаш как дъждът излиза от тях. И щом ги изсипе над когото пожелае от Своите раби, ето ги радват се,
- 49.** въпреки че са били отчаяни, преди да им бъде изпратен.
- 50.** И погледни следите от милостта на Аллах! Как съживява земята след нейната смърт! Той е, Който ще съживи мъртвите. Той за всяко нещо има сила.
- 51.** А ако им пратим вярът и видят посева пожътъл, те ще останат неверници и след това.
- 52.** Ти не можеш да накараши мъртвите да чуят, нито глухите да чуят зова, щом обърнат гръб.
- 53.** И не можеш да изведеш слепите от заблудата им. Ще те чуят само тези, които вярват в Нашите знамения. Тези са отдалените на Аллах.
- 54.** Аллах е, Който ви сътвори слаби, после след слабост ви даде сила, после след силата – слабост и посивяване. Сътворява Той каквото пожелае. Той е Всезнаещия, Всемогъщия.
- 55.** В Деня, когато настане Часът, престъпниците ще се кълнат, че са пребивавали [на земята] не повече от час. Така са били поддългани.
- 56.** А дарените със знанието и с вярата ще кажат: “Пребивавахте според предписането на Аллах до Деня на възкресението. Това е Денят на възкресението, ала вие не съзnavахте.”
- 57.** В този Ден не ще помогне на угнетителите тяхното извинение и не ще им бъде позволено покаяние.
- 58.** Дадохме вече на хората всякакви примери в този Коран. И ако им донесеш знамение, неверниците ще рекат: “Вие сте само празнодумци.”
- 59.** Така Аллах запечатва сърцата на онези, които не съзнават.
- 60.** И търпи! Обещанието на Аллах е истинно. И да не те разколебават онези, които не са убедени!

31.

СУРА ЛУКМАН (ЛУКМАН)

Меканска, с изключение на знамения 27, 28 и 29, които са медински. Съдържа 34 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Мим.
2. Тези са знаменията на мъдрата Книга –
3. напътствие и милост за благодетелните,
4. които отслужват молитвата и дават милостинята *закат*, и за отвъдния живот са убедени.
5. Тези са напътствия от своя Господ и тези са сполучилите.
6. А сред хората някой купува слова за забавление, за да отклонява в неведение от пътя на Аллах и да го взимат на присмех. За тези има унизително мъчение.
(Според преданието това знамение е низпослано по повод мъж на име Надир ибн Харис, който купувал и донасял книги с персийски приказки, и се обръщал към меканиците с думите: “Мухамед ви разказва историята за адитите и самудяните, а за ще ви чета приказки за гърците и персите.” Като забавлявал съдружаваците, той се стремял да отклони хората от слушането на Свещения Коран.)

7. И когато Нашите знамения му биват четени, той се отвръща високомерно, сякаш не ги чува, сякаш е оглушал. Възвести го за болезнено мъчение!
8. За онези, които вярват и вършат праведни дела, са Градините на блаженството,
9. там ще пребиваватечно – истинно обещание от Аллах. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.
10. Сътвори Той небесата без видима за вас опора и положи върху земята непоклатими планини, за да не се люпее с вас, и пръсна по нея всякакви животни. И изсипваме вода от небето, и караем с нея да пониква всяка сълз полезен вид.
11. Това е творението на Аллах. Покажете Ми какво са сътворили другите освен Него! Да, угнетителите са в явна заблуда.
12. И дадохме на Лукман мъдростта: “Бъди признателен на Аллах! Който е признателен, за себе си е признателен. А който е неблагодарен Аллах е над всяка нужда, всеславен.”
13. И рече Лукман на сина си, поучавайки го: “О, синко мой, не съдружавай с Аллах! Съдружаването е огромен гнет.”
14. И повелихме на человека да се отнася добре с родителите си... Ноши го майка му в слабост връз слабост и го отбива в две години. Бъди признателен на Мен и на родителите си! Завръщането е при Мен.
15. А ако те принуждават да съдружаваш с Мен онова, за което нямаш знание, не им се покорявай! И бъди добър с тях в земния живот, и следвай пътя на онзи, който се е насочил към Мен! После вашето завръщане е към Мен и ще ви известя какво сте вършили.
16. “О, синко мой, всяко твоето дело, дори и да е с тежест на синапено зърно, и то да е в скала, или да е на небесата, или на земята, Аллах ще го покаже. Аллах е всепроникащ, сведущ.”
17. О, синко мой, отслужвай молитвата и повелявай одобряваното, и възхранявай отреченото, и бъди търпелив към онова, което те сполти! Това е от решителните дела.
18. И не криви лице пред хората, и не върви по земята с високомерие! Аллах не обича никой горделивец, самохвалец.
19. И бъди умерен в своята походка, и снижавай своя глас! Най-противният от гласовете е магарешкият глас.”
20. Не виждате ли, че Аллах подчинява за вас всичко на небесата и всичко на земята, и щедро ви дава Своята благодат – и явна, и скрита? А някои от хората спорят за Аллах, без да имат нито знание, нито напътствие, нито просветляващописание.
21. И когато им се каже: “Следвайте онова, което Аллах е низпослал!”, казват: “Не, ще следваме онова, с което заварихме предците си.” Ала нима и ако сатаната ги е зовял към мъчението на Пламъците?
22. А който се отдава на Аллах и благодетелства, той се държи за най-здравата връзка. При Аллах е завръщането на делата.
23. А който не вярва, да не те наскърбява неверието му! Към Нас е тяхното завръщане и ще им известим какво са вършили. Аллах знае съкровеното във сърцата.
24. Даваме им да се насладят малко, после ще ги подкараме към тежко мъчение.
25. И ако ги попиташи кой е сътворил небесата и земята, непременно ще рекат: “Аллах!” Кажи: “Слава на Аллах!” Ала повечето от тях не съзнават.
26. На Аллах е всичко на небесата и на земята. Аллах е Всебогатия, Всеславния.
27. И ако всички дървета на земята станат калеми, и в морето придойдат още седем морета [мастило], няма да се изчерпат Словата на Аллах. Аллах е всемогъщ, всемъдър.
28. Вашето сътворяване и вашето възкресяване е само като на една душа. Аллах е всечуващ, всезрящ.
29. Нима не виждаш, че Аллах въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта, и подчинява слънцето и луната, всяко да се движи до определен срок, и че за вашите дела Аллах е сведущ?
30. Така е, защото Аллах е Истината и защото всичко, което зоват вместо Него, е лъжа, и защото Аллах е Всевишния, Всевеликий.
31. Нима не виждаш, че корабите плават по морето с милостта на Аллах, за да ви покаже Той от Своите знамения? В това има знамения за всеки многотърпелив, признателен.
32. И щом ги покрият вълни като сенчести планини, те зоват Аллах, предани Нему в религията. А щом Той ги спаси на сушата, някои от тях са въздържани. Отрича Нашите знамения не друг, а всеки изменник, неблагодарник.
33. О, хора, бойте се от своя Господ и се страхувайте от Дения, който нито на родителя ще се въздаде нещо заради детето му, нито на детето ще се въздаде заради родителя му! Обещанието на Аллах е истинно. И никога да не ви подмами земният живот, и никога най-изманият да не ви измами за Аллах!
34. Единствено при Аллах е знанието за Часа. Той изсипва дъждъ и знае какво има в утробите. И никой не знае какво ще придобие утре, и никой не знае къде ще умре. Аллах е всезнаещ, сведущ.

32.

**СУРА АС-САДЖДА
(ПОКЛОНОЙТ)**

Меканска, с изключение на знамения от 16 до 20, които са медински. Съдържа 30 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Мим.
2. Низпославането на Книгата – без съмнение в нея – е от Господа на световете.
3. А [неверниците] казват: “Той я е измислил!” Не, тя е истината от твоя Господ, за да предупредиш народ, при който дотогава не е идвал друг предупредител, та да бъдат напътени.
4. Аллах е, Който сътвори небесата и земята, и всичко между тях за шест дена. После се въздигна [бездобрен] Той на Трона. Нямаете освен Него друг покровител, нито застъпник. Не ще ли се поучите?
5. Той управлява делата от небето до земята, после те се въздвигат към Него в един Ден, колкото хиляда години, според вашето броене.
6. Той е Знаещия и скритото, и явното, Всемогъщия, Милосърдния,
7. Който сътвори със съвършенство всяко нещо и начена сътворяването на человека от глина.
8. После Той сътвори потомството му от капка нищожна вода.
9. После го осъразми и му въдъхна от Своя дух. И стори за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни!
10. И рекоха: “Нима след като изчезнем в земята, наистина ще бъдем сътворени отново?” Да, в срещата със своя Господ те не вярват.

11. Кажи: "Ще ви прибере душите Ангелът на смъртта, комуто сте възложени. После към своя Господ ще бъдете върнати."
12. Ако видиш как престъпниците свеждат глави пред своя Господ: "Господи наш, видяхме и чухме! Върни ни, за да сторим праведни дела! Ние вече сме убедени."
13. Ако пожелаехме, щяхме да дадем на всеки неговото напътствие. Но ще се потвърди Словото Ми – ще напълни Ада с джинове и хора заедно.
14. "Вкусете, защото забравихте срещата в този ваш Ден! Забравяме ви и Ние. Вкусете вечното мъчение заради онова, което сте извършили!"
15. Вярват в Нашите знамения само онези, които щом им се спомене за тях, падат, свеждайки чела до земята в суджуд и прославят с възхвала своя Господ, и не се възгордяват.
(*В хадис, предаден от Абу Хурайра, Аллах да е доволен от него, се казва: "Когато човек прочете знамение за покланянето в суджуд и отиде да се поклони, сатаната се оттегля в ридания с думите: "Горко му! На человека бе повелено да се поклони, той се подчини и получи Раја. И на мен бе повелено да се поклоня, ала аз се възпротивих и завърших в Огъня."*)
16. И напускат постелите си, и със страх и копнеж зоват своя Господ, и от онова, което сме им дали, раздават.
17. Никой не знае каква радост за окото е скрита за тях въздаяние за онова, което са вършили.
(*Тук много лаконично се разкрива невъзможността да се опише райската благодат, която Аллах Всевишния е подготвил за Своите любими раби. Земното ни човешко въображение е твърде ограничено, за да си представи небесните дарове.*)
18. Нима онзи, който вярва, е като онзи, който е нечестивец? Не са равни те.
19. Които вярват и вършат праведни дела, техни са Градините на обителта гостоприемство за онова, което са вършили.
20. А които са нечестивци, мястото им е Огънят. Всякога, щом поискат да излязат от него, ще бъдат връщани там. И ще им се казва: "Вкусете мъчението на Огъня, който взимахте за лъжа!"
21. И им даваме да вкусят от най-близкото мъчение преди най-голямото мъчение, за да се покаят.
22. И кой е по-голям угнетител от онзи, комуто се напомнят знаменията на неговия Господ, а после той се отвръща от тях? Отмъщаваме Ние на престъпниците.
23. И дадохме на Муса Писанието: "Не се съмнявай в срещата с Него!" И го сторихме напътствие за синовете на Израил.
24. И когато бяха търпеливи, и в Нашите знамения се бяха убедили, сторихме от тях водители, напътващи според Нашата повеля.
25. В Дения на възкресението твоят Господ ще отсъди между тях за онова, по което бяха в разногласие.
26. И нима на неверниците не им бе посочено колко поколения преди тях погубихме? [Сега] тези се движат в техните жилища. В това има знамения. Не ще ли се вслушат?
27. И нима не виждат, че Ние насочваме водата към сухата земя, и сторваме чрез нея да поникнат насаждения, от които се хранят и те, и техният добитък. Не ще ли прозрат?
28. И казват: "Кога ще бъде това отсъждане, ако говорите истината?"
29. Кажи: "За неверниците в Дения на отсъждането не ще е от полза, ако тогава повярват. И не ще им се даде отсрочка."
30. Отдръпни се от тях и чакай! И те чакат.

33.

**СУРА АЛ-АХЗАБ
(СЪЮЗЕНИТЕ ПЛЕМЕНА)**

Мединска. Съдържка 73 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. О, Пророче, бой се от Аллах и не слушай неверниците и лицемерите! Аллах е всезнаещ, всемъдър.
2. И следвай онова, което ти се разкрива от твоя Господ! За вашите дела Аллах е сведущ.
3. И се уповавай на Аллах! Достатъчен е Аллах за покровител.
4. Аллах не е сторил две сърца в гърдите на един човек. И не е отредил да ви станат като майки вашите съпруги, които оприличавате на своите майки. И не е отредил да ви станат синове осиновените от вас. Това са само думи, които вие изричате. Аллах казва истината и Той сочи правия път.
(*Както един човек не може да има две сърца, така не може да се съчетаят качествата на майката и на съпругата, на осиновеното дете и на истинския син. Коранът отхвърля древната арабска традиция мъжът да изоставя съпругата си с думите "Ти за мен си като майчиния ми гръб!" (т. нар. зихар). При положение, че все пак го направи, мъжът дава изкупление. Исламът не приема и осиновяването.*)
5. Назовавайте ги на башите им! То е най-справедливо при Аллах. А ако не знаете башите им, те са ваши братя в религията и ваши приятели. И нямате гръх за онова, в което сте събркали, а за онова, което вашите сърца са кроели. Аллах е оправдаващ, милосърден.
6. Пророка е по-блиъзък за вярващите от самите тях, и съпругите му за тях са като майки. И роднините – според Книгата на Аллах – са по-блиъзък едни за други при наследството, отколкото вярващите и преселниците, освен ако направите благодеяние за своите приятели. Така е предписано в Книгата.
(*Вярващите имали обичай да се наследяват един друг като роднини. В това знамение се подчертава предимството на кръвната връзка при унаследяването.*)
7. И приехме Ние от пророците обета им, и от теб, и от Нуҳ, и Ибрахим, и Муса, и Иса, сина на Мариам. Приехме от тях твърд обет,
8. за да пита Той правдивите за тяхната правдивост. А за неверниците е пригответ Той болезнено мъчение.
(*През петата година по Хиджра войска от племената Кураїш и Гатафан се отправила към ал-Медина. Племето Бану Кураїш, което насеявало ал-Медина и било склонено споразумение с мюсюлманите, нарушило договора и се присъединило към вражеската войска. Така тя вече наброявала 12000 души. Пророка, мир нему, приложил тактика, непривична дотогава за арабите – наредил да изкопают около ал-Медина длъбок ров и разположил бойците си зад струпваната пред изкопа пръст. По време на обсадата, която продължила около месец и завършила с неуспех за вражовете, мюсюлманите се източили. Тогава се случило чудо. Изведнъж се извила ледена буря, която изтръгвала вражеските шатри, гасяла огньовете, ужасявала конете им, задушавала хората с прахоляк. Сред мюсюлманите се понесли тайнствени гласове, които провъзгласявали: "Аллах е Най-великият!" Накрая вражеската войска била разгромена и се оттеглила, а племето Бану Кураїш понесло своята отговорност за нарушения договор. Знаменията споменават за тези събития.*)

9. О, вярващи, помнете благодатта на Аллах към вас, когато насреща ви настъпиха с войски, а Ние пратихме срещу им вярът и войски, които не видяхте. За вашите дела Аллах е зряц.
10. Когато настъпиха и отгоре, и отдолу срещу вас, и когато погледите се вцепениха и сърцата заседнаха в гърлото, и допуснахте за Аллах различни догадки,
11. там вярващите бяха изпитани и разтърсени от силно сътресение.
12. И лицемерите, и онези, в чиито сърца имаше болест, рекоха: "Аллах и Неговият Пратеник ни обещаха само измама."
13. И група от тях рече: "О, жители на Ясириб, [тук] няма място за вас, върнете се!" И част от тях помоли Пратеника за разрешение [да се върнат] казвайки: "Незашитени са ни домовете." А не бяха те незашитени. Искаха само да избягат.
14. И ако се нахлуе срещу тях от краищата [на града], и после бъдат подтикнати към бунт, несъмнено ще го направят. И само малко ще се забаят в това.
15. И преди бяха дали обет на Аллах, че не ще обърнат гръб. За обета пред Аллах се търси отговорност.
16. Кажи: "Не ще ви е от полза бягството, ако бягате от смъртта или убийството. И тогава ще бъдете оставени да се наслаждавате само за кратко."
17. Кажи: "Кой ще ви предпази от Аллах, ако Той пожелае вреда за вас или пожелае милост за вас?" И освен Аллах не ще намерят за себе си нито покровител, нито избавител.
18. Аллах знае кои препятстват сред вас и кои казват на своите братя: "Хайде при нас!" Те въстъпват в битката само за кратко
19. скъперници спрямо вас. И когато дойде страхът, ги виждаш да гледат към теб, въртейки очи като някой изпаднал в несвист пред смъртта. А когато страхът си отиде, те ви нападат с остри слова – скъперници в добрината. Тези не вярват и Аллах провали делата им, а за Аллах това е лесно.
20. Смятат, че съюзените племена не са си отишли, ако съюзените племена дойдат, биха пожелали да са в пустинята сред бедуините и да питат за вести от вас. Но дори да бяха сред вас, щяха да се сражават само за кратко.
21. Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас – за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден, и често споменава Аллах.
22. И когато вярващите видяха племената, рекоха: "Това е, което ни обещава Аллах, и Неговият Пратеник. Казва истината Аллах, и Неговият Пратеник." И това им надбави само вяра и покорство.
23. Сред вярващите има мъже, предани в своя обет към Аллах. Някои от тях загинаха в изпълнение на дълга си, а други още чакат. И с нищо на това не измениха,
24. за да награди Аллах преданите за предаността им и да накаже лицемерите, ако пожелае, или да им приеме покаянието. Аллах е оправдаващ, милосърден.
25. Аллах върна неверниците с тяхната ярост. Те не получиха никакво благо. Достатъчен бе Аллах за вярващите в сражението. Аллах е всесилен, всемогъщ.
26. Онези от хората на Писанието, които подкрепяха [неверниците], Той ги съмърна от техните крепости и хвърли в сърцата им ужаса. Една част вие убихте, а друга част пленихте.
(Когато съдружаващите се оттеглили и след като получили откровение, Пророка, мир нему, потеглиха срещу юдейското племе Бану Карайза, което нарушило споразумението си с мюсюлманите и извършило предателство. След двайсет и петдневна обсада крепостта на карайзите била превземата.)
27. Той ви остави в наследство земята им, домовете, имотите и земя, на която още не сте стъпили. Аллах за всяко нещо има сила.
28. О, Пророче, кажи на своите съпруги: "Ако сте пожелали земния живот и неговата украса, елате да ви дам [задължителната плата] и да ви освободя с добро!"
(По времето, когато е низпослано това знамение, Пророка вече бил завладял почти целия Арабски полуостров. То се нарича "Знамение на свободния избор" и е низпослано по повод желанието на съпругите на Пророка за повече охолство. В крайна сметка те предпочели него и наградата в отвъдния живот пред земната благодат.)
29. А ако сте пожелали Аллах и Неговия Пратеник, и Сетния дом, то Аллах е приготвил за благодетелните сред вас огромна отплата."
30. О, жени на Пророка, която от вас извърши явно безчестие, мъчението ѝ ще бъде удвоено. А това за Аллах е лесно.
31. А която от вас се покори на Аллах и на Неговия Пратеник, и върши праведни дела, ще й въздадем двойна отплата. И сме приготвили за нея щедро препитание.
32. О, жени на Пророка, вие не сте като никоя друга от жените. Ако сте богобоязливи, не говорете с нежност, та да не закопнеш онзи, в чието сърце има болест. И говорете, както подобава!
33. И стойте в домовете си, и не се показвайте, както се показваха жените по времето на Невежеството, и отслужявайте молитвата, и давайте милостинята закат, и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник! Аллах иска да отмахне от вас всяка нечистота, о, хора от дома [на Пророка], и напълно да ви пречисти.
34. И помнете онова от знаменията на Аллах и от мъдростта, което бива четено в домовете ви! Аллах е всепроникващ, свещудящ.
35. За мюсюлманите и мюсюлманките, вярващите мъже и вярващите жени, набожните мъже и набожните жени, искрените мъже и искрените жени, търпеливите мъже и търпеливите жени, смирените мъже и смирените жени, мъжете, раздаващи милостиня, и жените, раздаващи милостиня, говеещите мъже и говеещите жени, и целомъдрените мъже и целомъдрените жени, и мъжете, често споменаващи Аллах, и споменаващите жени – Аллах е приготвил за тях о прощение и огромна отплата.
36. И когато Аллах, и Неговият Пратеник, отсъди никакво дело, нито вярващ, нито вярваща имат право на избор в това дело. А който се противи на Аллах и на Неговия Пратеник, той вече е в явна заблуда.
37. И ето, казваш на онзи, когото Аллах облагодетелства, и когото ти облагодетелства: "Задърж съпругата си при себе си и бой се от Аллах!" И спотай ти в душата си онова, което Аллах разкри, и се притесни от хората, а Аллах повече заслужава да се боиш от Него. И когато Зайд се раздели с тази жена, Ние те оженехме за нея, за да нямат вярващите притеснение [да се женят] за съпругите на осиновените си деца, след като те са се разделили с тях. Повелята на Аллах непременно се изпълнява.
(Мъжът, споменат в това знамение, е Зайд ибн Хариса. Като дете той попаднал в плен, превърнали го в роб и го купила достойната Хайджа. После го подарила на Пророка, който го освободил и осиновил. Пратеника на Аллах много общил Зайд и сгоди за него братовчедка си Заинаб. Ала Заинаб била свободна жена от знатно семейство и не можела да живее в сговор с освободен роб. За да не огорчи Пратеника на Аллах, тя приела да се омъжи за Зайд, но непрекъснато подчертавала благородния си произход. Накрая съпругът ѝ пожелал да се разведат. Пророка разбрали основанията за подобно решение, но въпреки това казал на Зайд: "Задърж съпругата си!"
38. Няма за Пророка притеснение за онова, което Аллах му е наложил. Такъв бе обичаят на Аллах и спрямо отминалите преди [пророци] повелята на Аллах е предопределена съдба

39. онези, които оповестяваха посланията на Аллах и се бояха от Него, и не се бояха от никого освен от Аллах. Достатъчен е Аллах да направи равносметка.
40. Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците. Аллах знае всяко нещо.
41. О, вярващи, често споменавайте Аллах!
42. И Го прославявайте сутрин и вечер!
43. Той е, Който ви благославя, и Неговите ангели, за да ви изведе от тъмнините към светлината. Към вярващите Той е милосърден.
44. Поздравът им в Дения, когато ще Го срещнат, е: "Мир!" За тях Той е приготвил щедра отплата.
45. О, Пророче, Ние те изпратихме като свидетел, благовестител и предупредител,
46. и зовящ към Аллах с Неговото пълномощие, и като озаряващ светилник.
47. Въздрай вярващите, че за тях ще има голяма благодат от Аллах!
48. И не следвай неверниците и лицемерите, и отмини обидите им, и се уповавай на Аллах! Достатъчен е Аллах за покровител.
49. О, вярващи, ако сключите брак с вярващи жени, а после им дадете развод, преди да сте ги докоснали, нямайте към тях срок за изчакване. Възнаградете ги и ги освободете с добро!
(Жена, освободена от брачния съюз, преди още съпругът ѝ да е влязъл при нея, получава половината от сватбения дар, ако е определен такъв, или ѝ се дава по обичай някакъв дар. Когато се стига до развод по този начин, жената може да се омъжи, без да спази преописаното изчакване.)
50. О, Пророче, разрешихме ти за съпруги онези, на които си дал задължителната плата, и наложниците ти сред пленичките, които Аллах ти е дарил, и дъщерите на чиковите ти, и дъщерите на лелите ти, и дъщерите на вуйчовите ти, и дъщерите на вуйните ти, които се преселиха с теб. И [без зестра ти е позволено] всяка вярваща жена, ако дари себе си на Пророка и Пророка пожелае да се ожензи за нея – единствено за теб, а не за другите вярващи – знаем Ние какво им наложихме относно техните съпруги и наложници – за да няма притеснение за теб. Аллах е оправдаваш, милосърден.
51. Ти можеш да отсрочиш която от тях пожелаеш и да приютиш при себе си която пожелаеш. И не е грех за теб да приемеш която поискаш от онези, на които си отказал. Това е най-подходящото да се радват и да не скърбят, и да са доволни всички от онова, което си им дал. Аллах знае всичко в сърцата ви. Аллах е всезнаещ, всеблаг.
52. И не са ти разрешени отпосле други жени освен тези, нито да ги подменяш със съпруги, дори да те е възхитила тяхната красота, освен наложниците ти. Аллах всяко нещо наблюдava.
53. О, вярващи, не влизайте в домовете на Пророка, за да ядете, освен ако ви бъде позволено, но без да изчаквате сгответянето му. А поканят ли ви, влезте и когато се нахраните, разотидете се, без да се заседявате в разговори! Това огорчава Пророка. Той се свени от вас, но Аллах не се свени от истината. И ако помолите жените му за някоя вещ, помолете ги иззад завеса! Това е най-чисто и за вашите сърца, и за техните сърца. И нямайте право да огорчавате Пратеника на Аллах, нито да се жените някога за съпругите му след него! Това е огромно [прегрешение] пред Аллах.
(Това знамение било низпослано за хората, които посещавали Пророка и се задържали твърде много, увлечени от разговора, като не само изчаквали сгответянето на ястията, но оставали и дълго след прибирането на трапезата.)
54. Ако показвате нещо или го скривате – Аллах всяко нещо знае.
(След низпославането на тази повеля близките роднини започнали да питат дали се налага и те да говорят зад завеса, в отговор на което е низпослано следното знамение.)
55. Няма грех за жените [да се показват без покривало] пред башите си, синовете си, братята си, синовете на братята си, синовете на сестрите си, пред жените [вярващи] и пред наложниците си. О, жени, бойте се от Аллах! Аллах на всяко нещо е свидетел.
56. Аллах и Неговите ангели благославят Пророка. О, вярващи, благославяйте го и вие, и го поздравявайте с почит!
57. Които огорчават Аллах и Неговия Пратеник, Аллах ги проклина в земния живот и в отвъдния, и е приготвил за тях унизително мъчение.
(Според тълкуването това са юдеите, които казват: "Узайр е синът Божи, Божията ръка е вързана, Бог е беден, ние сме богати.>"; християните, които казват: "Иисус е синът Божи, той е третият от троицата.>"; съдружаващите, които казват: "Ангелите са дъщерите на Бога, а идолите са Негови съдружници.")
58. А които незадужено огорчават вярващите мъже и жени, те се нагърбват с клевета и явен грех.
59. О, Пророче, кажи на съпругите си и на дъщерите си, и на жените на вярващите, да спускат върху себе си покривалото [когато излизат]. Това е най-подходящото, за да бъдат разпознати и да не ги огорчават. Аллах е оправдаваш, милосърден.
60. Ако лицемерите и онези, в чиито сърца има болест, и разпространителите на слухове в ал-Медина не престанат, ще те подбудим срещу тях, после там само за кратко ще съживителстват с теб –
61. прокълнати. Където и да бъдат намерени те, ще бъдат сграбчени и напълно изтребени.
62. Такъв бе обичаят на Аллах и спрямо отмните преди, и не ще откриеш ти промяна в обичая на Аллах.
63. Хората те питат за Часа. Кажи: "Единствено Аллах знае за него." И откъде да знаеш ти? Часът може да е скоро.
64. Аллах проклие неверниците и приготви за тях Пламъци.
65. Там ще пребивават вечно и не ще намерят нито покровител, нито избавител.
66. В Дения, когато лицата им ще бъдат преобръщани в Огъня, ще рекат: "О, да бяхме се покорили на Аллах и да бяхме се покорили на Пратеника!"
67. И ще рекат: "Господи наш, покорявахме се на своите управници и големци, а те ни отклониха от пътя.
68. Господи наш, въздай им двойно от мъчението и ги прокълни с голямо проклятие!"
69. О, вярващи, не бъдете като онези, които огорчаваха Муса! Но Аллах го оневини за онова, което говореха и бе почитан при Аллах.
70. О, вярващи, бойте се от Аллах и изричайте правдиви слова!
71. Тогава Той ще поправи делата ви и ще опрости греховете ви. Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, той постига велико избавление.
72. Ние предложихме на небесата и на земята, и на планините отговорността, но те се възпротивиха да я носят и се уплашиха от нея. А човекът я понесе – той бе угнетител, невеж –
73. за да накаже Аллах лицемерните мъже и жени, и съдружаващите мъже и жени, и да приеме Аллах покаянието на вярващите мъже и жени. Аллах е оправдаваш, милосърден.

(САБА)

Меканска, с изключение на знамение 2, което е мединско. Съдържа 54 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Слава на Аллах, Комуто принадлежи всичко на небесата и всичко на земята! Негова е славата и в отвъдния живот. Той е Всемъдрия, Сведуция.

2. Знае Той какво прониква в земята и какво излиза от нея, и какво се спуска от небето, и какво се издига към него. Той е Милосърдния, Опрощавания.

3. Неверните казват: "Не ще настъпи никога за нас Часът!" Кажи: "Не, кълна се в своя Господ, непременно за вас ще настъпи, – в Знаещия неведомото, от Когото нищо не убягва, дори с тежест на прашинка, нито на небесата, нито на земята, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга, –

4. за да възнагради онези, които вярват и вършат праведни дела. За тях има о прощение и щедро препитание."

5. А за онези, които се стараят да осуетят Нашите знамения, има унизително, болезнено мъчение.

6. И дарените със знанието виждат, че онова, което ти бе низпослано от твоя Господ, е истината и води към пътя на Всемогъщия, Всеславния.

7. И рекоха неверниците: "Да ви посочим ли човек, който ще ви съобщи, че след като напълно бъдете разпилени, ще бъдете отново сътворени?"

8. Той лъжва ли за Аллах измисля, или пък е луд?" Ала не, които не вярват в отвъдния живот, те са в мъчението и в дълбокото заблуждение.

9. Нима не виждат онова над тях и онова под тях от небето и земята? Ако Ние пожелаем, ще накараме земята да ги погълне или ще спуснем върху тях отломки от небето. В това има знамение за всеки покайващ се раб.

10. И отدادохме на Дауд предпочтение от Нас: "О, планини, и вие, птици, възславяйте заедно с него [Аллах]!" И размекнахме за него желязото.

(Многобройни са достойнствата, дарени на Дауд – превъходство, пророческа мисия, книга, царуване, прекрасен глас и т.н.)

11. [И му рекохме]: "Направи широки ризници и ги оразмери! И вършете праведни дела! Зрящ съм Аз за вашите дела."

12. И на Сулайман – вята... Утринният му ход бе колкото месец [ход на другите], и вечерният колкото месец. И разтопихме за него медта като извор. И джиновете [подчинихме] да работят пред него със позволението на неговия Господ. А който сред тях се отълече от Нашата повеля, го карахме да вкуси от мъчението на Пламъците.

13. Правеха за него те каквото пожелае светилища и изваяния, и блюда, колкото басейни, и закрепени котли. О, роде на Дауд, служете [на Аллах] с признателност! Малцина от Моите рabi са признателни.

14. И когато отсъдихме да умре [Сулайман], нищо не им посочи, че е мъртъв, освен една земна твар, която гризеше тоягата му. И когато падна той, на джиновете се изясни, че ако са знаели неведомото, не биха търпели такова унизително мъчение.

(Когато пророкът Сулайман, мир нему, починал, тялото му дълго време останало изправено, подпряно на жезъла.

Джиновете, които вършили черната работа, не разбрали, че Сулайман е мъртъв и продължили известно време и след кончината му да вършат изнурителния си труд. Единствен Аллах знае неведомото.)

15. За народа на Саба имаше знамение в неговата земя – две градини, отдясно и отляво: "Яжте от препитанието на своя Господ и Му бъдете признателни! Имате прекрасно място и оправдяваш Господ!"

16. Но те се отвърнаха и изпратихме срещу тях пороя от бентовете, и заменихме техните градини с две градини, даващи горчиви плодове и тамариск, и съвсем малко бодливи хрести.

17. С това ги наказахме за тяхното неверие. Нима наказваме други освен неблагодарните?

18. А бяхме им устроили видни селища между тях и селищата, които Ние благословихме, и бяхме отмерили пътя между тях: "Движете се там нощем и денем в сигурност!"

19. Но те рекоха: "Господи, увеличи разстоянието в нашите пътувания!" И угнетиха сами себе си. И ги сторихме да са предания. И напълно ги разпилихме. В това има знамения за всеки многотърпелив, признателен.

20. И така Иблис изпълни своите замисли спрямо тях, и те го последваха, освен една група от вярващи.

21. А той нямаше власт над тях, освен за да узнаем кой вярва в отвъдния живот и кой се съмнява в него. Над всяко нещо твоят Господ е пазител.

22. Кажи: "Призовете онези, за които твърдите, [че са богове] освен Аллах!" Те нищо не владеят, дори с тежест на прашинка, нито на небесата, нито на земята, и нямат съучастие там, и няма Той сред тях помощник.

23. И не ще е от полза пред Него застъпничеството, освен комуто Той позволи. Щом бъде премахнат страхът от сърцата им, ще кажат: "Какво рече вашият Господ?" Ще кажат: "Истина! Той е Всевишния, Всевеликия."

24. Кажи: "Кой ви дава препитание от небесата и от земята?" Кажи: "Аллах! Или ние сме на прав път, или в явна заблуда, или вие."

25. Кажи: "Нито вие ще бъдете питани за нашите прегрешения, нито ние ще бъдем питани за вашите деяния."

26. Кажи: "Ще ни събере нашият Господ, после ще отсъди справедливо между нас. Той е Отсъдящия, Всезнаещия."

27. Кажи: "Покажете ми онези, които приобщихте за съдружници към Него!" Никак! Наистина само Той е Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия.

28. И те изпратихме Ние [о, Мухамед] за всички хора само като благовестител и предупредител, ала повечето хора не знаят.

29. И казват [неверниците]: "Кога [ще се събуди] това обещание, ако говорите истина?"

30. Кажи: "Обещан ви е Ден, който нито ще забавите, нито ще ускорите, дори с миг."

31. И рекоха неверниците: "Не ще повярваме нито в този Коран, нито в низпосланото преди него." Но да би видял как угнетителите, изправени пред своя Господ, се обвиняват един друг! Онези, които са били слаби, казват на горделивите: "Ако не бяхте вие, непременно щяхме да сме вярващи."

32. А горделивите казват на слабите: "Нима ние ви отвърнахме от напътствието, след като дойде при вас? Не, вие бяхте престъпници."

33. И слабите казват на горделивите: "Не, лукавството ви бе денем и нощем, като ни повеляхате да не вярваме в Аллах и да сторваме Негови подобия." И ще прикрият съжалението, щом видят мъчението. И ще окачим оковите на врата на неверниците. Нима ще бъдат наказани за друго освен за своите дела?

34. И не изпратихме в никое селище предупредител, без живеещите там в охолство да рекат: "Не вярваме в онова, с което сте изпратени."

35. И казаха: “Ние сме с повече имот и деца, и не ще бъдем наказани.”
36. Кажи: “Моят Господ увеличава препитанието комуто пожелае и Той го намалява. Ала повечето хора не знаят.”
37. Нито вашите имоти, нито вашите деца ще ви приближат към Нас, а само онези, които вярват и вършат праведни дела. За тях ще има умножена награда за онова, което са вършили, и във Висините ще имат сигурност.
38. А които се стараят Нашите знамения да обезсилят, тези в мъчението ще бъдат доведени.
39. Кажи: “Моят Господ увеличава препитанието комуто пожелае от Своите раби, и Той го намалява за тях. И каквото нещо раздадете [за милостния], Той го връща. Той е Най-добрия от даващите препитание.”
40. В Дения, когато Той ще ги събере всички и ще рече на ангелите: “Тези ли са служили на вас?”,
41. ще рекат: “Всичист си, Ти си нашият Покровител, а не те! Служеха на джиновете и повечето върваха в тях.
42. Днес никой от вас не ще бъде от полза за друг, нито във вреда.” И ще кажем на угнетителите: “Вкусете мъчението на Огъня, който взимахте за лъжа!”
43. И когато им ще бъдат четени ясните Ни знамения, казват: “Това е само човек, искащ да ви възпрепити от онова, на което служеха бащите ви.” И казват: “Те са само лъжа—измислица.” И казват неверниците за истината, когато тя дойде при тях: “Това е само явна магия.”
44. И не им дадохме преди теб писания, които да изучават, и не им изпратихме предупредител.
45. И онези преди тях смятаха, че е лъжа, а тези не достигнаха и една десета от онова, което дадохме на онези, но и те смятаха за лъжици Моите пратеници. И какво бе Моето наказание!
46. Кажи [о, Мухамед]: “Аз ви наставлявам само едно – да застанете пред Аллах по двама или поотделно, да размислите дали е луд вашият другар. Той е само предупредител за вас преди суворо мъчение.”
47. Кажи: “Не искам от вас отплата. Тя е за вас самите. Моята отплата е единствено от Аллах. Той на всяко нещо е свидетел.”
48. Кажи: “Моят Господ поразява с истината, Той е Всезнаещия тайните.”
49. Кажи: “Истината дойде, а лъжата нито начева, нито възстановява.”
50. Кажи: “Ако съм се заблудил, аз се заблуждавам само в своя вреда, а ако съм на правия път, то е от онова, което моят Господ ми разкрива. Той е всечуващ, близък.”
51. И да видял ти как ще се ужасят как не ще могат да се изпълзвнат, и как ще бъдат грабнати от близко място!
52. И ще рекат: “Появявахме!” Но как ще се доберат [до върата] от толкова далечно място?
53. А преди това отричаха и само предполагаха от далечно място.
54. И бе поставена преграда между тях и желанието им [да повярват], както бе направено преди и с подобните на тях. Те бяха в дълбоко съмнение.
(Празни са желанията на неверниците – те искат веднага да видят ползата от върата, да се избавят от Огъня и да отидат в Рај или, когато се убедят в наказанието през Съдния ден, отново да бъдат върнати на земята, за да вършат добри дела.)

35.

СУРА ФАТИР (ТВОРЕЦА)

Меканска. Съдържа 45 знамения.

- В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!
- Слава на Аллах, Твореца на небесата и на земята, Който стори ангелите пратеници с по две, по три, по четири крила! Той надбавя в творението, каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.
 - Никой не ще възпрепити на Аллах, ако Той реши да я дари на хората, и каквото Той задържи, никой после не може да го пусне. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.
 - О, хора, помните благодатта на Аллах към вас! Има ли друг творец освен Аллах, който да ви дава препитание и от небето, и от земята? Няма друг бог освен Него! Как тогава бивате подългвани?
 - И ако теб [о, Мухамед] взимат за лъжец, то и други пратеници преди теб бяха взимани за лъжици. При Аллах ще бъдат върнати делата.
 - О, хора, обещанието на Аллах е истинно. Никога да не ви подмамва земният живот и никога най-измамният да не ви измами за Аллах!
 - Сатаната е ваш враг. Затова го приемете като враг! Той призовава своите последователи, само за да станат обитатели на Пламъците.
 - За неверниците има суворо мъчение, а за тези, които вярват и вършат праведни дела, има орощение и голяма отплата.
 - А нима [получават същото] онези, на които са разкрасени лошите им деяния и им се струват хубави? Аллах оставя в заблуда когото пожелае и напътства когото пожелае. Затова не се погубвай от скръб по тях! Аллах знае какво правят.
 - Аллах е, Който праща ветровете и те понасят облаци, и ги насочваме Ние към мъртва земя, и съживяваме с тях земята следнейната смърт. Така ще бъде и възкресението!
 - Който търси могъщество – на Аллах принадлежи цялото могъщество. Към Него се възнася хубавото слово и праведното дело го въздига. Ако и замислят злини, за тях ще има суворо мъчение. И лукавството им ще пропадне.
(Само Аллах приема хубавото слово, подкрепено с праведни дела в съответствие с Неговите повели.)
 - Аллах ви сътвори от пръст, после от частица сперма, после ви стори съпрузи. И никоя жена не забременява и не ражда без Неговото знание. И нико се дава дълголетие на дълголетник, нико се скъсява възрастта, без да е записано в книга. Това е лесно за Аллах.
(В началото от пръст е създаден човешкият прародител пророкът Адам, а после се народили неговите потомци. Книгата, в която е описано всичко, е Книгата на съдбите (ал-лаух ал-махфуз) тя съдържа знанията и делата на Аллах.)
 - И не са единакви двете води [на реките и на моретата] едната е сладка, утолява жаждата, приятна е за пие, а другата е солена, горчива, и от всяка ядете прясно месо, и [от солената] извлечвате украсения, които носите. И виждаш корабите там да порят вълните, за да търсите от Неговата благодат. И за да сте признателни!
 - Той въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта, и Той подчини слънцето и луната – всяко да се движи до определен срок. Това е Аллах, вашият Господ. Негова е властта. А онези, които зовете освен Него, не владеят дори ципица от форма.
 - Призовете ли ги, те не чуват вашия зов, а дори да са чули, не ви откливат. И в Дения на възкресението те ще отрекат съдружаването им от вас. И няма никой свидетел [като Него], който да ви извести.

- 15.** О, хора, вие сте нуждаещите се от Аллах, а Аллах е Всебогатия, Всеславния.
- 16.** Ако пожелае, Той ще ви погуби и ще ви замени с ново творение.
- 17.** Това за Аллах не е трудно.
- 18.** Никой съгрешил не ще носи греха на друг. И ако някой натоварен с бреме призове, нищо от него не ще бъде облекчено, дори и от роднина. Ти ще можеш да убедиш само онези, които и в уединение се боят от своя Господ, и отслужват молитвата. А който се пречисти, единствено за себе си се пречиства. Към Аллах е завръщането.
- 19.** Не са равни слепият и зрящият,
- 20.** нито тъмнините и светлината,
- 21.** нито сянката и зиоят.
- 22.** И не са равни живите и мъртвите. Аллах кара когото пожелае да чуе. Но ти не можеш да накараши онези, които са в гробовете, да чуят.
(*Последните четири знамения налагат извода, че никога не могат да бъдат равнопоставени нравствените и добродетелни хора, които притежават вяра, знание, мъдрост и разум, следват правия път и в отвъдния живот ще заслужат благодат, и онези, които са лишиени от споменатите качества, вървят по пътя на заблудата и в отвъдния живот ги чака мъчение.*)
- 23.** Ти си само предупредител.
- (*Знаещите са онези, които търсят знание за Аллах и хранят почит към Него, като Го възвеличават. Един хадис гласи: "Най-висшата степен е тази на знанието." Най-ченно е знанието, което се слива с вярата в Аллах, защото тя е път към отвъдния живот.*)
- 24.** Ние те изпратихме с истината за благовестител и предупредител. И нямаше общност, сред която да не е минал предупредител.
- 25.** И ако теб [о, Мухамед] взимат за лъжец, то и онези преди тях взимаха за лъжци своите пратеници, които им донасяха ясните знаци, писанията и озарявящото Писание.
- 26.** После Аз сграбчиха онези, които не повярваха. И какво бе Моето наказание!
- 27.** Нима не виждаш, че Аллах изсипва вода от небето! Чрез нея вадим плодове с различни цветове и [прокарваме] сред планините пътища: бели и червени, с различни цветове, и гарвановочерни.
- 28.** И [сътворяваме] също хората, животните и добитъка с различни цветове. Боят се от Аллах само знаещите сред Неговите раби. Аллах е всемогъщ, опрощаващ.
- 29.** Онези, които четат Книгата на Аллах и отслужват молитвата, и дават скришом и явно от онова, което им дарихме, наистина се надяват на търговия, която не ще пропадне,
- 30.** защото Той ще им изплати напълно техните награди и ще им надбави от Своята благодат. Той е опрощаващ, признателен.
- 31.** Книгата, която Ние ти разкрихме, е истината, потвърждаваща предходните [Писания]. За Своите раби Аллах е сведущ, всезрящ.
- 32.** После оставихме Книгата в наследство на онези, които Ние избрахме сред Своите раби. Някои от тях сами угнетяват себе си, други са умерени, а трети изпреварват в добрините с позволението на Аллах. Това е великата благодат.
(*Избрали са на които е оставена в наследство Книгата, са сподвижниците на Мухамед и техните последователи, т.е. избраниците сред общността – получилитите знание. Да угнетяват себе си означава да пренебрегват извършването на делата, предиспани от Корана. Умерени са онези, които постъпват съгласно Корана, а изпреварващите в добрините са онези, които следват напътствията на Корана и насочват и другите хора към тях.*)
- 33.** В Градините Ади ще влязат с украсения – гравни от злато и бисери, и дрехата им там ще е коприна.
- 34.** И ще кажат: "Слава на Аллах, Който премахна от нас скръбта! Нашият Господ е опрощаващ, признателен.
(*Да се премахне скръбта означава да изчезне страхът от Ада и от смъртта, както и земната печал.*)
- 35.** Със своята благодат Той ни настани в Дома на вечното пребиване. Не ни засяга тук трудност, нито ни засяга тук умора."
- 36.** А за неверниците е Огънят на Ада. Там не ще им бъде съдено да умрат, нито ще им бъде смекчено мъчението. Така наказваме всеки неверник.
- 37.** И ще крещят там за помощ: "Господи наш, изведи ни, за да правим добро, а не онова, което сме правила!" А нима не ви дадохме достатъчно дълъг живот, за да се поучи през него, който иска да се поучи! И предупредителят дойде при вас. Затова вкусете [мъчението]! За угнетителите няма закрилник.
- 38.** Аллах знае неведомото на небесата и на земята. Той знае съкровеното в сърцата.
- 39.** Той е, Който ви стори наместници на земята. А който не вярва, неверието му е в негова вреда. Неверието на неверниците само увеличава омерзението у техния Господ. Неверието на неверниците само увеличава тяхната загуба.
- 40.** Какви: "Виждате ли онези, които съдружавате и зовете вместо Аллах? Посочете ми какво са сътворили на земята!" Или имат дял на небесата? Или им дадохме писание, та от него имат ясен довод? Не, угнетителите си обещават един другиму само измама.
- 41.** Аллах държи небесата и земята да не се разрушат, а ако се рушат, никой не може да ги държи освен Него. Той е всеблаг, опрощаващ.
- 42.** И се връчаха в Аллах с най-усърдните си клетви, че ако дойде при тях предупредител, непременно ще следват неговото напътствие повече от всяка друга общност. А когато дойде при тях [Мухамед като] предупредител, това само увеличи тяхното отвращение,
- 43.** от надменност на земята и лукавство в злината. Но злото лукавство поразява само онези, които го кроят. И нима чакат друго освен обичая спрямо предците? И не ще откриеш ти промяна в обичая на Аллах, и не ще откриеш отклоняване в обичая на Аллах.
- 44.** И не ходят ли по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? А те бяха по- силни от тях. Нищо не възпира Аллах нито на небесата, нито на земята. Той е всезнаещ, всеможещ.
- 45.** И ако Аллах наказващите хората за онова, което са заслужили, Той не би оставил на земята дори една твар. Ала Той ги забавя за определен срок. И щом срокът им дойде, Аллах и тогава ще е всезрящ за Своите раби.

36.

СУРА ЙА СИН (ЙА СИН)

Меканска, с изключение на знамение 45, което е мединско. Съдържа 83 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Йа. Син.
2. Кълна се в мъдрия Коран!
3. [О, Мухамед] ти наистина си от пратениците
4. по правия път –
5. низпослан от Всемогъщия, Милосърдния,
6. за да предупредиш хора, чито баси не бяха предупредени, затова са нехайни.
7. Събъдна се словото за повечето от тях – те не са вървачи,
8. и сложихме на врата им окови, та [ръцете им] са [стегнати] до брадата, и са държани с вдигната глава.
9. И сложихме пред тях ограда, и зад тях – ограда, и ги покрихме, та не виждат.
(Пътицата на вярата са затворени за тях, затова истината е недостъпна.)
10. И е все едно дали ги предупреждаваш или не ги предупреждаваш, те не върват.
11. Ти убеждаваш само онзи, който следва Напомнянето и се страхува от Всемилостивия и в уединение. Благовествай го за опрощение и щедра отплата!
12. Ние съживяваме мъртвите. И записваме какво са направили отнапред, и следите им подир тях, и отбелязваме всичко в ясна книга.
(Съживяването на мъртвите се тълкува и като извеждане на невежите към правия път, и като обръщане на съдружаващите от многобожието към истинската вяра.)
13. И им дай пример с жителите на селището, при което дойдоха пратениците!
14. Изпратихме им двама, а те ги взеха за лъжци. Тогава ги подкрепихме с трети и рекоха: "Наистина сме изпратени при вас."
15. Рекоха: "Вие сте само хора като нас. Всемилостивия не е низпославал нищо. Вие само лъжете."
16. Рекоха [пратениците]: "Нашият Господ знае, че наистина сме изпратени при вас.
17. Наш дълг е само ясно да оповестим."
18. Рекоха: "Предчувствува злочестие от вас. Ако не престанете, ще ви пребием с камъни и ще ви сполети от нас болезнено мъчение."
19. Рекоха: "Злочестието ви е от самите вас. Нима да ви се напомня [е злочестие]? Вие сте престъпващи хора."
20. И дойде мъж от другия край на града устремен. Рече: "О, народе мой, последвайте пратениците!"
21. Последвайте онези, които не търсят отплата от вас и са на правия път!
22. И защо да не служа на Онзи, Който ме е сътворил и при Когото ще бъдете върнати?
23. Нима ще приема други богове, а не Hero? Ако Всемилостивия поисква да ме сполети беда, тяхното застъпничество не ще ме избави от нищо и не ще ме спасят.
24. Тогава ще съм в явна заблуда.
25. Аз повярвах във вашия Господ [о, пратеници], чуйте ме!"
(След тези думи хората, пред които проповядвал, го убили с камъни и, умирайки, той чул цитираните по-долу слова.)
26. Речено му бе: "Влез в Рая!" Рече: "Ах, да знаеше мой народ
27. как ме опрости мой Господ и ме стори да съм от удостоените!"
28. И не изпратихме срещу народа му след него войнство от небето. Нямаше [нужда] да изпратим.
29. Бе само един Вик, и ето ги – изпепелени!
30. О, горко на работите! Не идва при тях пратеник, без да се подиграят с него.
31. Не виждат ли колко поколения преди тях погубихме? Те не ще се завърнат при тях.
32. А всички при Нас ще бъдат доведени.
33. И мъртвата земя е знамение за тях. Ние я съживяваме и изваждаме от нея зърно, от което ядат.
34. И създаваме там градини с палми и грозде, и сторваме там да бликнат извори,
35. за да ядат от техните плодове и от онова, което със своите ръце придобиват. Не ще ли бъдат признателни?
36. Всички са Онзи, Който сътвори по двойки всичко от онова, което земята ражда, и от тях самите, и от онова, което не знаят!
37. И нощта е знамение за тях. Ние отделяме от нея деня, и ето ги – в мрак!
38. И сълнцето е устремено към своето местопребиване. Така е отредил Всемогъщия, Всезнаещия.
39. И на луната отредихме фази, докато заприлича на изсъхнала палмова клонка.
40. Нито сълнцето може да настигне луната, нито нощта да изпревари деня. Всички по своя орбита плават.
41. И знамение за тях е, че пренесохме бащите им [с Нух] в натоварения Кораб.
42. И създадохме за тях негови подобия, на които се возят.
43. И ако пожелаем, ще ги издавим и нито ще имат избавител, нито ще бъдат спасени,
44. освен по милост от Нас и за времена наслада.
45. И когато им се рече: "Бойте се от онова, което е било преди вас и от онова, което ще бъде след вас [в Съдния ден], за да бъдете помилвани!",
46. и всяка, щом дойде при тях знамение от знаменията на техния Господ, те се отдръпват.
47. И когато им се рече: "Раздавайте от онова, което Аллах ви е дал!", неверниците казват на вървящите: "Нима да храмим онзи, когото, ако Аллах пожелае, би го на хранил? Вие сте в явна заблуда."
48. И казват: "Кога [ще се събудне] това обещание, ако говорите истината?"
49. Очаква ги само един Вик, който ще ги сграбчи, както спорят.
50. И не ще съумят нито да се разпоредят, нито при семействата си да се завърнат.
51. И ще се пропъби с Рога, и ето ги – от гробовете към своя Господ се втурват!
52. Ще рекат: "О, горко ни! Кой ни възкреси от нашите гробове?" [Ще им се каже:] "Това е, което Всемилостивия обеща, и пратениците говореха истината."
53. Ще е само един Вик, и ето ги – всички при Нас доведени!
54. Днес никой не ще бъде угнетен с нищо и ще ви се въздаде само за онова, което сте вършили.
55. Обитателите на Рая Днес ще са заети с наслади.
56. Те и съпругите им ще са на сянка, облегнати на престоли.
57. Там ще имат плодове и ще имат, каквото пожелаят.
58. [И ще им се каже:] "Мир!" Слово от милосърдния Господ.
59. Отделете се Днес, о, престъпници!
60. Не ви ли повелих, о, синове на Адам, да не служите на сатаната? Той е ваш явен враг.

61. А на Мен да служите! Това е правият път.
62. Заблуди той много народи сред вас. Не сте ли проумели?
63. Това е Адът, който ви бе обещан.
64. Горете днес в него, защото бяхте неверници!
65. Днес ще запечатаме устата им и ще Ни говорят ръцете им, и ще свидетелстват краката им какво са придобили.
66. И ако пожелаехме, щяхме да ги ослепим и щяха да се бълскат по пътя. Как тогава биха виждали?
67. И ако пожелаехме, на място щяхме да променим вида им и нямаше да могат нито да вървят напред, нито да се връщат.
68. И на когото дадем дълголетие, преобръщаме неговата природа. Нима не проумяват?
69. [Мухаммед] нито го научихме на поезия, нито му подобава. Това [на което го научихме] е само напомняне и ясен Коран,
70. за да предупреди онзи, който е жив, и да се събудне Словото спрямо неверниците.
71. Нима не виждат, че измежду онова, което йъзете Ни сториха, сътворихме за тях добитък, а те го владеят?
72. И им го подчинихме – от него са ездитните им животни и от него ядат.
73. И от него имат други облаги, и за пиене. Не ще ли бъдат признателни?
74. А вместо Аллах приеха други богове, за да им се помогне.
75. Не могат те да им помогнат и срещу тях ще бъдат войнство, което ще бъде доведено [в Съдния ден].
76. И да не те насързват словата им! Най-добре Ние знаем какво спотайват и какво разкриват.
77. Не вижда ли човекът, че Ние го сътворихме от частица сперма? А ето го явен противник!
78. И дава той пример на Нас, а своето сътворяване забравя. И казва: “Кой ще съживи костите, след като станат на пръст?”
79. Кажи: “Ще ги съживи Онзи, Който ги изгради първия път. Той знае всичко как се сътворява.
80. Онзи, Който стори за вас огън от зеленото дърво, и ето ви – от него палите!”
81. А нима Онзи, Който сътвори небесата и земята, не е способен да сътвори подобни [хора]? Да! Той е Всесътворящия, Всезнаещия.
82. Повелята Му, когато желае нещо, е само да му каже: “Бъди!” И то става.
83. Всичист е Онзи, в Чиято Ръка е всяко царство и при Когото ще бъдете върнати!

37.

**СУРА АС-САФФАТ
(СТРОЕНИТЕ В РЕДИЦИ)**

Меканска. Съдържа 182 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в строените в редици
 2. и в гонещите с решимост,
 3. и в четящите Напомнянето [ангели] –
 4. вашият Бог е единственият –
 5. Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, и Господа на изгревите.
 6. Украсихме Ние най-ниското небе с украса от звезди
 7. и го опазваме от всички непокорни сатани,
 8. за да не могат да чуят нищо от върховните небеса, и са замеряни от всички страни
 9. за да бъдат пропъждани, и за тях има постоянно мъчение,
(Вж. 15: 17–18)
 10. освен който долови слово [от ангелите] и тогава го последва изгарящ пламък.
 11. И ги попитай [неверниците] какво мислят те ли са по-трудни за сътворяване, или другите, които сътворихме! Тях сътворихме от лепища глина.
 12. Да, ти се удиви, а те се подиграват.
 13. И когато ги поучават, те не се поучават.
 14. И когато видят знамение, те се присмиват.
 15. И казват: “Това е само явна магия.
 16. Нима като умрем и станем пръст и кости, нима наистина ще бъдем възкресени?”
 17. А нима и древните ни предци?”
 18. Кажи: “Да! И ще бъдете унизени.”
 19. То ще е само един Вик, и ето ги – проглеждат!
 20. И ще кажат: “О, горко ни! Това е Съдният ден.”
 21. Това е Денят на разграничението, който вие отричахте.
 22. [Аллах ще повели на ангелите:] “Съберете онези, които угнетаваха, техните спътници и онова, на което са служили
 23. вместо на Аллах, и ги подкарайте по пътя към Ада!
 24. И ги задръжте!” Те непременно ще бъдат питани:
 25. “Какво ви е, та не си помагате един другиму?”
 26. Да, в този Ден ще са покорни.
 27. Ще се обръщат един към друг и взаимно ще се обвиняват.
 28. И ще кажат [на съдружаваните от тях]: “Вие ни се представяхте като праведни.”
 29. Ще кажат [съдружаваните]: “Не, вие не въвражахте.
 30. А ние нямахме власт над вас. Да, вие бяхте престъпващи хора.
 31. И се изпълни спрямо нас Словото на нашия Господ. И наистина ще вкусим [мъчението].
 32. И вас заблудихме, и ние самите бяхме заблудени.”
 33. В този Ден ще бъдат съучастници в мъчението.
 34. Да, така постъпваме с престъпниците.
 35. Когато им се рече: “Няма друг бог освен Аллах!”, те се възгордяваха.
 36. И казваха: “Няма ще изоставим боговете си заради луд поет”
- (Някои неверници наричали Мухамед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, “луд поет”. Трудно им било да го последват и да изоставят идолите.)*

37. Да, той донесе истината и потвърди пратениците.
38. Непременно ще вкусите болезненото мъчение –
39. ще ви се въздаде само за онова, което сте вършили.
40. Но не и за преданите рabi на Аллах.
41. За тях ще има знайно препитание –
42. плодове. И ще са удостоени
43. в Градините на блаженството,
44. на престоли един срещу друг.
45. Ще им поднасят стакани от извор
46. кристален, приятен за пиещите.
47. От него нито боли глава, нито се опияняват.
48. При тях ще има жени с целомъдрен поглед, с прелестни очи,
49. сякаш са скрити бисери.
50. Ще се обръщат един към друг и взаимно ще се разпитват.
51. Ще рече един от тях: “Аз имах приятел,
52. който казваше: “Нима наистина си от повървалите?
53. Нима като умрем и станем пръст и кости, нима наистина ще има за нас възмездие?”
54. Рече: “Ще надърнете ли?”
55. И надърна, и го видя в средата на Ада.
56. Рече: “Кълна се в Аллах, ти едва не ме погуби.
57. И ако не бе благодатта на мой Господ, щях да съм доведен [с теб].
58. А нали ние [вярващите] не ще умрем
59. освен първата ни смърт, и не ще бъдем наказани?”
60. Това е великото спасение.
61. За такова дейните да действат!
62. Дали това е по-добро за пребиваване, или при дървото аз-Закум?
63. Сторихме го изпитание за угнетителите.
- (При споменаването на дървото, което расте в Ада, неверниците се надсмели: “Как е възможно в Ада да има дърво, след като огънят изгър дърветата?” Това слово било изпитание за тях и след като не разбрали смисъла, вложжен в него, те изпаднали в още по-дълбоко неверие.)
64. То е дърво, изникващо от дъното на Ада.
65. Плодовете му са като главите на сатаните.
66. А те от него ще ядат и ще си пълнят stomасите.
67. После към това ще им се примесва питие от вряща вода.
68. После тяхното завръщане е към Ада.
69. Те завариха башите си заблудени
70. и выпреki това се впуснаха по техните следи.
71. А преди тях повечето от древните бяха в заблуда.
72. И изпращахме сред тях предупредители.
73. И виж какъв бе краят на предупреждаваните,
74. но не и за преданите рabi на Аллах!
75. И Нуҳ Ни призова. И как прекрасно откликоваме!
76. И спасихме него и семейството му от огромното бедствие.
77. И сторихме неговите потомци да просъществуват.
78. И оставихме за него спомен сред сегните.
79. Мир за Нуҳ сред народите!
80. Така награждаваме Ние благодетелните.
81. Той бе един от Нашите вярващи рabi.
82. После издавихме другите.
83. И сред неговите последователи бе Ибрахим.
84. Как се яви пред своя Господ с чисто сърце.
85. Рече той на своя баща и на своя народ: “На какво служите?
86. Нима искате лъжливи богове вместо Аллах?
87. И какво мислите за Господа на световете?”
- (Сънародниците на пророка Ибрахим гадаeli по звездите. Един празничен ден те му казали да дойде заедно с тях на мястото на тържеството.)
88. И отправи поглед към звездите.
89. И рече: “Аз съм болен.”
90. А те му обърнаха гръб и си отидоха.
91. И се прокрадна при боговете им, и рече: “Няма ли да похапнете?
92. Какво ви е, та не говорите?”
93. И се наведе над тях, и ги удари с десница.
94. [И щом видяха боговете си потрошени,] отидоха при него забързани.
95. Рече: “Нима служите на онова, което вие сте издялали?
96. А Аллах е сътворил и вас, и онova, което правите.”
97. Рекоха: “Издигнете за него клада и го хвърлете в пламъците!”
98. Замислиха коварство спрямо него, но Ние сторихме те да са унизили.
99. И рече [Ибрахим]: “Отивам при своя Господ. Той ще ме напъти.
100. Господи мой, дари ме с праведни потомци!”
101. И го благовестихме за смирен син.
102. И когато порасна, и започна да ходи с него, той рече: “О, синко мой, сънувах, че трябва да те заколя. Какво ще кажеш?” Рече: “О, татко мой, прави, каквото ти е повелено! Ще откриеш, ако Аллах е пожелал, че съм от търпеливите.”
- (Ибрахим имал двама сина Исмаил и Исахак, единият от които бил определен за жертвоприношение. Свещеният Коран не споменава неговото име, но повечето тълкуватели са убедени, че това е Исмаил. Ибрахим, мир нему, чул насиън да му се казва: “Бог ти повелява да пожертваш своя син.” Когато настъпило утрото, бащата се поколеба! дали не ще подвежда сатаната, но след като три ноци поред му

(се явянал същият сън, разбрал, че това е Божия повеля. Аллах искал само да изпита вярата на Своя раб и в последния миг отменил повелята.)

- 103.И когато двамата се подчиниха, и той го положи по лице,
104.Ние му извикахме: “О, Ибрахим,
105.ти изпълни съння.” Така награждаваме Ние благодетелните.
106.Това е явното изпитание.
107.И за него дадохме в замяна голямо жертвено животно.
108.И оставихме за него спомен сред сътните.
109.Мир за Ибрахим!
110.Така награждаваме Ние благодетелните.
111.Той бе от Нашите вярващи раби.
112.И го възрадвахме за Исхак – пророк от праведниците.
113.И благословихме него и Исхак. А сред техните потомци имаше и благодетелни, и явни угнетатели на себе си.
(Ибрахим, мир нему, бил дарен с много чада от потомството на Исхак. От пророка Якуб наследне са се появили редица пророди. Фактът, че заедно с добродетелните имало и такива, които угнетявали себе си, показва, че произходът и потеклото не са от значение при следването на правия път или отклоняването от него.)
114.И въздарихме Муса и Харун [с пророчеството].
115.И спасихме и тях, и народа им от огромното бедствие.
116.И им помогнахме, и те бяха победителите.
117.И дадохме на двамата разясняващото Писание.
118.И ги насочихме по правия път.
119.И оставихме за тях спомен сред сътните.
120.Мир за Муса и Харун!
121.Така награждаваме Ние благодетелните.
122.Двамата бяха от Нашите вярващи раби.
123.И Иляс бе от пратениците.
124.Рече той на своя народ: “Не се ли боите?
125.Нима призовавате Баал, а изоставяте Най-прекрасния Творец
126.Аллах, вашия Господ и Господа на древните ви предци?”
(Баал бил златен идол, който се намирал в Дамаск и го почитали жителите на град Бак, наричан днес Баалбак.)
127.Но го взеха за лъжец и затова те ще бъдат доведени [в Ада],
128.но не и преданите раби на Аллах.
129.И оставихме за него спомен сред сътните.
130.Мир за Иляс!
131.Така награждаваме Ние благодетелните.
132.Той бе от Нашите вярващи раби.
133.И Лут бе от пратениците.
134.Спасихме него и семейството му – всички –
135.освен [жена му] една старица, която бе сред оставащите.
136.После изтребихме другите.
137.А вие минавате покрай тях сутрин
138.и вечер. Не ще ли проумеете?
139.И Юнус бе от пратениците.
140.Избяга той на натоварен кораб.
141.И жребий хвърлиха, и той бе от губещите.
142.И го гълътна китът, и заслужи порицание.
143.И ако не бе от възхваляващите,
144.щеше да прекара в корема му до Деня, когато ще бъдат те възкресени.
145.Но го изхвърлихме изтощен на голия бряг.
146.И сторихме над него да израсне храст [с широки листа] от вида на тиквата.
147.И го изпратихме при сто хиляди души, дори повече.
148.И повърваха те, и ги оставихме да се наслаждават до време.
149.И ги питай [о, Мухамед] какво мислят нима за твоя Господ са дъщерите, а за тях синовете?
150.Или Ние в тяхно присъствие сътворихме ангелите от женски пол?
151.Ала не! Те изричат своя измислица:
152.“Аллах роди.” Те наистина са лъжки.
153.Нима Той предпочете дъщерите пред синовете?
154.Какво ви е, как отсъждате?
155.Не ще ли се поучите?
156.Или имате явен довод?
157.Тогава донесете вашето писание, ако говорите истината!
158.И измислиха родство между Него и джиновете. А джиновете знаят, че ще бъдат доведени [за равносметка].
159.Всички са Аллах от онова, което Му приписват тези,
160.но не и преданите раби на Аллах!
161.А вие [о, неверници], и онова, на което служите,
162.никого не можете да изкусите срещу Него
163.освен онези, които ще горят в Ада.
164.[Ангелите казват:] “Всеки от нас има свое определено място.
165.Наистина ние сме строените в редици
166.и ние сме прославящите.”
167.И [преди теб, о, Мухамед, неверниците] казваха:
168.“Ако имахме и ние писание като предците,
169.щяхме да сме предани раби на Аллах.”
170.[А когато дойде при тях,] не повърваха в него, но ще узнаят.
171.Още преди казахме на нашите раби-пратеници,

- 172.че именно те ще са подкрепените
 173.и че именно Нашето войнство ще победи.
 174.И се отвърни от тях за определен срок!
 175.И ги гледай, скоро и те ще видят!
 176.Нима за Нашето мъчение бързат?
 177.Ала спусне ли се то над домовете им, колко злощастна ще е утринта за предупредените.
 178.И се отвърни от тях за определен срок!
 179.И ги гледай, скоро и те ще видят!
 180.Пречист е твоят Господ, Господа на могъществото, от онова, което Му приписват!
 181.Мир за пратениците!
 182.И слава на Аллах, Господа на световете!

38.

СУРА САД
(САД)

Меканска. Съдържа 88 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Сад. Кълна се в Корана, носещ напомняне!
2. Ала неверниците тънат в надменност и противене.
3. Колко поколения погубихме преди тях! И стенеха те, но вече не бе време за спасение.
 (“...преди тях” – преди меканските неверници.)
4. И се удивиха, че им е дошъл предупредител измежду тях. И рекоха неверниците: “Този е магьосник-измамник.
5. Нима превърна той боговете в един бог? Това наистина е нещо изумително.”
 (С тези слова курайшиите отричали Мухамед. Когато той, мир нему, ги посъветвал да засвидетелстват, че Аллах е един, съдържаващите казали: “Как може единствен бог да управява всичките същества?”. И не склонили да повърнат.)
6. И си тръгнаха знатните от тях: “Вървете и отстоявайте вашите богове! Именно това се възнамерява.
 (С други думи, те внушават, че със своята проповед Мухамед желае да получи високо положение и надмоие.)
7. Не сме чували за това в последната религия. То е само измислица.
 (Последната религия за тях е християнството.)
8. Нима на него измежду нас е низпослано Напомнянето?” Да, съмняват се в Моето Напомняне. Но те все още не са вкусили Моето мъчение.
9. И нима при тях са съкровищниците с милостта на твоя Господ – Всемогъщия, Даряващия?
10. Или е тяхно цацлство на небесата и на земята, и на всичко между тях? Тогава да се възкачат по пътищата към небесата!
11. Те са някакво там разгромено войнство от съюзници.
12. Преди тях отричаха и народът на Нуҳ, и адитите, и Фараонът владетелят на войските,
13. и народът на Лут, и самудяните, и обитателите на Горичката. Те бяха съюзени.
14. Всеки отричащите пратеници и затова се изпълни Моето наказание.
15. И тези ги очаква само един Вик, за който няма отсрочка.
 (Този Вик е първото пропъръбяване от Рога в Съдния ден.)
16. И казват: “Господи, ускори нашия дял преди Дения на равносметката!”
17. [О, Мухамед] търпи онова, което изричат! И си спомни за нашия раб Дауд – притежателя на силата! Той винаги се обръща към Нас.
 (Силата на пророка Дауд се проявява в издръжливостта му при богослужението. Ден говеел, ден се хранел, спял само през една третина от нощта, а през останалото време се отдавал на покланяне.)
18. Накарахме Ние планините да прославят с него вечер и в зори.
19. И птиците на събрани – всички му се подчиниха.
20. И укрепихме неговото царство, и му дадохме мъдростта, и точното отсъждане.
21. А стигна ли до теб вестта за спорещите, когато се покатериха в светилището?
22. Те влязоха при Дауд и той се уплаши от тях. Рекоха: “Не се страхувай! Ние сме двама спорещи, единият от които ощети другия. Отсъди между нас с истината и не бъди угнетител, и ни насочи по правия път!”
23. [Единият рече:] “Това е моят брат. Той има деветдесет и девет овци, а пък аз имам само една овца. И рече: “Повери ми я!” И ме надви в спора.”
24. Рече [Дауд]: “Угнетил те е, като е добавил твоята овца към своите овци. Мнозина от съдружниците се потискат един друг, освен онези, които вярват и вършат праведни дела, ала мащина са те.” И разбра Дауд, че Ние само го изпитвахме, и помоли своя Господ за оправдение, и падна, свеждайки чело до земята в съджуд, и се разкая.
25. И му опростихме това. При Нас той е приближен и има прекрасна обител.
26. О, Дауд, сторихме те Ние наместник на земята, затова отсъждай между хората с правдата и не следвай страстта, та да не те отклони от пътя на Аллах! За онези, които се отклоняват от пътя на Аллах, има сурово мъчение, защото са забравили Дена на равносметката.
27. И не сътворихме Ние небето и земята, и всичко между тях напразно, както си мислят неверниците. Горко на неверниците от Огъня!
28. Нима ще сторим онези, които вярват и вършат праведни дела, да са като сеещите развали по земята? И нима ще сторим богобоязливите да са като разпътните?
29. Това е Книга, която низпослахме на теб [о, Мухамед] благословена, за да размишляват над нейните знамения и за да се поучават разумните хора...
30. И на Дауд дарихме Сулайман. Прекрасен раб! Той винаги се обръща към Нас.
31. Един следобед му бяха показани бързоноги коне, чаткащи с копита.
32. И рече: “Заради любовта към благата пренебрегнах споменаването на своя Господ, докато [слънцето] се скри зад покривалото [на ношта].
33. Върнете ги при мен!” И започна да пляска краката и шиите им.
34. Вече изпитахме Сулайман. И на неговия престол сложихме [чуждо] тяло. После той се разкая.
35. Рече: “Господи мой, опости ме и ми дай власт, с която да не бъде удостоен никой след мен! Наистина Ти си Даряващия.”
36. И му подчинихме вята на леко да духа според неговата повеля, където поиска.
37. И сатаните – едини да строят, други да се гмуркат,

38. а трети – вързани в окови...
39. Това е Нашия дар [затеб, о, Сулайман], облагодетелствай, или се въздържай безмерно!
40. И той при Нас е от приближените, и има прекрасна обител.
41. И спомни си Нашия раб Айюб. Той позова своя Господ: “Сатаната ми причини беда и мъчение.”
42. [Аллах рече:] “Тропни с крак! И ще имаш [вода] за миене, студена за пиене.”
(*Айюб, мир нему, се измил с тази вода и се избавил единовременно от всички свои болести.*)
43. И му дарихме [отново] неговото семейство, и още толкова заедно с тях милост от Нас и поука за разумните хора.
(*След като били разделени, пророкът Айюб и неговото семейство се събрали. Числеността им се удвоила и ги обезърнало изобилие. Според преданието жената на Айюб, мир нему, един ден се провинила и Айюб се заклел, че когато оздравее, ще ѝ удари сто тояги. Но съпругата му проявила грижи и саможертва, затова Аллах Всевишния определил стоте сламки като символичен жест в изпълнение на клетвата.*)
44. “И вземи в длан снопче сламки, и удари с него, и не нарушавай клетвата си!” И наистина го намерихме търпелив. Прекрасен раб! Той винаги се обръща към Нас.
45. И спомни си Нашите работи Ибрахим и Исахак, и Якуб – притежатели на сила и прозорливост!
46. И ги пречистихме, за да си спомнят винаги Дома [на отвъдното].
47. И те са при Нас сред добрите избраници.
48. И спомни си Исмаил и ал-Ясаа, и Зу л-Кифл! И те са сред добрите.
49. Това е напомняне. За богообразявите има прекрасна обител –
50. Градините Ади с разтворени за тях врати.
51. Облегнати там, пожелават разни плодове и питиета.
52. И ще има при тях връстнички с целомъден поглед.
53. “Това ви е обещано за Дения на равносметката.
54. Това е Нашето препитание. Няма то изчерпване.”
55. Така е! А за престъпилите има злочастно завръщане
56. Адът, в който ще горят. И колко лош е за постеля той!
57. Така е! И нека вкусят това – връща вода и гной!
58. И други [мъчения] от същия вид.
(*Големите грешници в Огъня ще кажат на своите последователи:*)
59. “Това е тъпка, нахълтала заедно с вас. Няма поздрав за тях. Те ще горят в Огъня.”
60. Ще отвърнат: “Не, за вас няма поздрав. Вие ни навлякохте това. И колко лошо е то за обиталище!”
61. Ще рекат: “Господи наш, за онзи, който ни навлече това, надбави двойно мъчение в Огъня!”
62. И ще рекат [за вярващите]: “Зашо не виждаме [сред нас] хора, които смятахме за злосторници?
63. Тогава им се подигравахме или не ги забелязвахме.”
64. Такава е истината за свадата между обитателите на Огъня.
65. Кажи [о, Мухамед]: “Аз съм само предупредител. Няма друг бог освен Аллах, Единосъщия, Покоряващия,
66. Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, Всемогъщия, Многоопощаващия!”
67. Кажи: “[Коранът –] това е велико известие,
68. от което вие се отвръщате.
69. Нямах знание за най-върховните на небесата [ангели] как спорят.
70. Разкрива ми се само, че съм явен предупредител.”
71. Твойт Господ рече на ангелите: “Ще сътворя Аз човек от глина.
72. И когато го завърши, и му вдъхна от Своя дух, сведете чела до земята пред него!”
73. И се поклониха ангелите всички вкупом,
74. освен Иблис. Той се възгордя и стана от неверниците.
75. Рече [Аллах]: “О, Иблис, какво ти попречи да се поклониш на онова, което сътворих със Своята Ръка? Възгордя ли се, или си високопоставен?”
76. Рече: “Аз съм по-добър от него. Мен Ти сътвори от огън, а него сътвори от глина.”
77. Рече: “Тогава излез от Рая! Ти си прокуден.
78. И над теб ще тегне Моето проклятие до Съдния ден.”
79. Рече: “Господи, дай ми отсрочка до Дения, когато ще бъдат възкресени!”
80. Рече: “Ще си сред отсрочените
81. до определения Ден.”
82. Рече [Иблис]: “Кълна се в Твоето могъщество, аз непременно ще ги изкушавам всички,
83. освен Твоите предани работи сред тях.”
84. Рече [Аллах]: “Истина е, само истината казвам
85. непременно ще напълни Ада с теб и всички от тях, които те последват.”
86. Кажи [о, Мухамед]: “Не моля от вас отплата за това и не съм от онзи, които добавят от себе си.”
87. Това е само Напомняне за световете.
88. След време ще узнаете вестите в него.

39.

**СУРА АЗ-ЗУМАР
(ТЪЛПИТЕ)**

Меканска, с изключение на знамения 52, 53 и 54, които са медински. Съдържа 75 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

- Низпославането на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия.
- Низпослахме на теб Книгата с истината. На Аллах служи, предан Нему в религията!
- Единствено Аллах е достоен за чистата религия. А които приемат покровители вместо Него, казват: “Служим на тях само за да ни приближават още повече до Аллах.” Аллах ще отсъди между тях в онова, за което са в разногласие. Наистина Аллах не напътва никой лъжец, неблагодарник.
- Ако Аллах искаше да се сдобие със син, Той щеше да избере от Своите творения което пожелае. Всечист е! Той е Аллах, Единосъщия, Покоряващия!

- 5.** Сътвори Той небесата и земята с мъдрост. Той заставя нощта да следва деня и заставя деня да следва нощта. И подчини Той сълнцето и луната, всяко да се движки до определен срок. Той е Всемогъщия, Многоопрощаващия.
- 6.** Той ви сътвори от един човек. После от него създаде съпругата му. И ви даде осем чифта от добитъка. И ви сътворява Той в коремите на майките ви – творение подир творение в три тъмнини. Това е Аллах, вашият Господ! Негова е властта. Няма друг Бог освен Него! Как тогава бивате отклонявани?
- (Аллах Всевишния е сътворил Адам, от него – съпругата му, а чрез тях – човечеството. Сътворените осем двойки – мъжки и женски животни – са камилата, кравата, овцата и козата. Трите мрака са утробата, матката и обивката на плода. Под прехода от творение към творение се разбира спермата, съсирекът кръв, късчето пътът, костите и зародишът, които представляват етапите на развитие на човешкия ембрион в майчината утроба.)*
- 7.** Ако Го отричате, Аллах не се нуждае от вас. И не приема Той неверието у Своите раби. А да сте признателни, това приема Той за вас. Никой прегрешил не ще понесе греха на друг. После при вашия Господ е завръщането ви и Той ще ви извести какво сте вършили. Той знае съкровеното във сърцата.
- 8.** А когато беда сполети човек, той зове своя Господ, покайвайки се пред Него. А когато го дари от Своята благодат, забравя той за какво Го е зовял по-рано и сторва на Аллах подобия, за да отклонява от Неговия път. Кажи: “Понаслаждавай се малко на своето неверие! Ти си от обитателите на Огъня.”
- 9.** Нима [такъв е като] онзи, който се моли в часовете на нощта изправен и свеждащ чело до земята в судъждуд, и се опасява за отвъдния живот, и се надява на милост от своя Господ? Кажи: “Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора.”
- 10.** Кажи [о, Мухаммед]: “О, Мои вървящи раби, бойте се от своя Господ! За онези, които вършат добро в този живот, ще има добрина. Земята на Аллах е обширна. На търпеливите непременно се изплаща безмерна отплата.”
- 11.** Кажи: “Повелено ми бе да служа на Аллах, предан Нему във вярата.
- 12.** И ми бе повелено да бъда първият Нему отдан.”
- 13.** Кажи: “Страх ме е, ако се възпротивя на своя Господ, от мъчение във велик Ден.”
- 14.** Кажи: “На Аллах служа, предан Нему в моета религия.
- 15.** А вие служете на каквото желаете вместо на Него!” Кажи: “Губещите са онези, които ще погубят себе си и своите семейства в Дения на възкресението. Да, това е явната загуба!”
- 16.** Над себе си ще имат слоеве от Огъня, и под себе си слоеве. С това Аллах заплашва Своите раби: “О, раби Мои, бойте се от Мен!”
- 17.** А които отказват да служат на идолите и се разказват пред Аллах, за тях е благата вест. И благовести Моите раби,
- 18.** които слушат Словото и следват най-хубавото от него! Тези са, които Аллах е напътил и тези са разумните хора.
- 19.** Нима [ти можеш да напътиш] онзи, спрямо когото се събъдне Словото за мъчението? И нима ти [о, Мухаммед] ще спасиш онзи, който е в Огъня?
- 20.** А онези, които се боят от своя Господ, ще имат въздигнати обиталища, изградени върху други обиталища, реки сред тях ще текат. Обещано е от Аллах! Аллах не нарушава обещанието.
- 21.** Нима не виждаш [о, човеко], че Аллах изсипва вода от небето и я влива в потоци под земята, после чрез нея води посеви от различни видове. После те изсъхват и ги виждаш пожълтели, после ги превръща в съчки. В това има напомняне за разумните хора.
- 22.** И нима [коравосьрдечният е като] онзи, чиято гръд Аллах е разтворил за Ислама и е получил светлина от своя Господ? Горко на коравосьрдечните за напомнянето на Аллах! Тези са в явна заблуда.
- 23.** Аллах низпосла най-прекрасното Слово в Книга със сходни, повтарящи се части. Настръхва от него кожата на онези, които се страхуват от своя Господ, после кожата и сърцата им се смекчават при споменаването на Аллах. Това е напътствието на Аллах. Напътства с него Той когото пожелае. А когото Аллах оставил в заблуда, никой не ще го напъти.
- 24.** А нима онзи, който с лице се брани от най-лошото мъчение в Дения на възкресението, [е като онзи в Рая]? И ще се каже на угнетителите: “Вкусете онова, което сте придобили!”
- 25.** И онези преди тях отричаха, и мъчението ги връхлетя, откъдето не им бе хрумвало.
- 26.** И Аллах ги накара да вкусят позора в земния живот, а мъчението в отвъдния е още по-голямо, ако знаят.
- 27.** И дадохме в този Коран всякакви примери на хората, за да се поучат –
- 28.** Коран на арабски без изопачавания в него, за да се побоят!
- 29.** Аллах дава пример за човек с [много] господари, каращи се помеждуди, и човек, подчинен само на един мъж. Нима двамата са равни? Слава на Аллах! Ала повечето от тях не знаят.
- 30.** И ти ще умреш [о, Мухамед], и ти ще умрат.
- 31.** После в Дения на възкресението пред вашия Господ ще се оспорвате.
- 32.** А кой е по-голям угнетител от онзи, който лъже за Аллах и взима за лъжа истината, щом тя дойде при него? Нима в Ада няма място за неверниците?
- 33.** А онзи, който донесе истината и я потвърди, тези са богобоязливите.
- 34.** Те ще имат при своя Господ, каквото пожелаят. Такава е наградата за добротворстващите,
- 35.** за да ги избави Аллах и от най-лошите им деяния, и да им въздаде тяхната отплата според най-добрите им дела.
- 36.** Нима Аллах не е достъпчен за Своя раб? И заплашват теб с други освен Него. Но когото Аллах оставил в заблуда, никой не ще го напъти.
- (Съдружаващите казали на Пророка: “Не осквернявай нашите божества, защото ще те поразят.” Когато Пророка, мир нему, изпратил Халид ибн ал-Уалид да разрушат идола, наречен ал-Узза, пазителите му рекли: “Погледни, той е разгневен, внимавай да не ти се случи нещо!” Но Халид счупил носа на идола и така се разбрало, че заплахите им били голословни.)*
- 37.** И когото Аллах напътва, никой не ще го заблуди. Нима Аллах не е всемогъщ, въздаващ отмъщение?
- 38.** И ако ги попиташи кой е сътворил небесата и земята, непременно ще рекат: “Аллах!” Кажи: “Видяхте ли? Ако Аллах поискав да ми причини беда, нима онези, които зовете вместо Аллах, могат да премахнат Неговата беда? Или ако поискава Той да ми дари милост, нима те ще възпрат Неговата милост?” Кажи: “Достъпчен ми е Аллах! На него се уповават уповаващите се.”
- 39.** Кажи: “О, народе мой, работете според своите възможности, и аз ще работя, и скоро ще узнаете
- 40.** при кого ще дойде позорящо го мъчение и кого ще сполети постоянно мъчение!”
- 41.** Низпослахме Ние на теб [о, Мухамед] Книгата с истината за хората. И който се напъти, то е за самия него, а който се заблуди, само в свой ушърб се заблуждава. Ти не си над тях покровител.
- 42.** Аллах прибира душите по време на смъртта, а на онези, които все още не са мъртви – в съня им. Задържа Той душата на онзи, комуто е отсъдил да умре и връща другата до определен срок. В това има знамения за хора мислещи.
- (В мига на смъртта връзката между душата и тялото се прекъсва напълно. Отделенето на душата от тялото в*

съня е привидно. Действителното и привидното отделяне на душата от тялото при смъртта и в съня е доказателство за това, че Аллах има силата да умъртвява и да съживява, и че Той притежава способността да възкресява и след смъртта.)

43. Или [неверниците] се сдобиха със застъпници вместо Аллах? Кажи: "Нима дори ако не владеят нищо и не проумяват?"
44. Кажи: "На Аллах принадлежи застъпничеството изцяло. Негово е царството на небесата и на земята. После при Него ще бъдете върнати."
45. И щом бива споменаван единствено Аллах, сърцата на онези, които не вярват в отвъдния живот, се отвращават, а щом биват споменавани други [богове] освен Него, те се радват.
46. Кажи: "О, Аллах, Творец на небесата и на земята, знаещ и скритото, и явното, Ти ще отсъдиш сред Своите рabi в онова, по което са били в разногласие."
47. И дори да притежаваха всичко на земята, а и още толкова отгоре, угнетителите биха го дали за откуп от сурвото мъчение в Деня на възкресението. И Аллах ще им покаже, каквото не са допускали.
(Угнетителите ще изпитат Божия гняв и Божието наказание, защото са изключвали неговото съществуване и са забравили за него.)
48. И ще им се явят лошите последствия на онова, което са придобили, и ще ги обгради онова, което са подигравали.
49. И щом беда сполети човек, той Нас зове. После, щом му дарим от Нашата благодат, казва: "Това ми бе дарено само заради моето знание." Ала не, то е изпитание. Но повечето от тях не знаят.
50. Казваха го вече и онези преди тях. И не ги избави онова, което са придобили.
51. И ги поразиха лошите последствия на онова, което са придобили. И угнетителите сред тези ще ги поразят лошите последствия на онова, което са придобили, и не ще могат нищо да предотвратят.
52. Нима не знаят, че Аллах увеличава препитанието комуто пожелае, и Той го намалява. В това има знамения за хора вярващи.
53. Кажи: "О, раби Мои, които престъпвате в ущърб на себе си, не губете надежда за милостта на Аллах! Аллах оправдава всичките грехове [щом се покаете]. Той е Опрощавания, Милосърдния."
54. И се обърнете към своя Господ, и Mu се отдайте, преди мъчението да дойде при вас, защото после не ще ви се помогне.
55. И следвайте Най-прекрасното, което ви бе низпослано от вашия Господ, преди мъчението да дойде при вас внезапно, без да усетите!"
56. Някой ще каже: "О, горко ми, че нехах за подчинението пред Аллах и че бях от присмиващите се!"
57. Или ще каже: "Ако ме бе напътил Аллах, щях да съм от богообязливите."
58. Или ще каже, когато види мъчението: "Ако можех да се върна [на земята], щях да съм от добровърствящите."
59. Не, вече дойдоха при теб Моите знамения, а ти ги взе за лъжа и се възгордя, и бе от неверниците.
60. В Деня на възкресението ще видиш онези, които лъжеха за Аллах, с почернели лица. Нима в Ада няма място за горделивите?
(Под лъжи за Аллах се разбира да My се приписват съдружници и потомство, и да се отричат Неговите качества.)
61. И ще спаси Аллах богообязливите с тяхното избавление [в Рая]. Не ще ги докосне злото и не ще скърбят.
62. Аллах е Творец на всяко нещо и Той е Разпоредителя за всяко нещо.
63. Негови са ключовете на небесата и на земята. А които отричат знаменията на Аллах, те са губещите.
(Изразът "ключовете на небесата и на земята" илюстрира абсолютното могъщество и господство на Аллах, както и закрилата от Него.)
64. Кажи: "Нима на друг, а не на Аллах, ми повелявате да служа, о, невежи?"
65. И вече се разкри на теб и на онези преди теб: "Ако съдружиш с Аллах, твоето дело пропада и ще бъдеш от губещите.
66. Служи единствено на Аллах и бъди от признателните!"
67. И не оцениха те Аллах с истинското My величие. Земята цялата ще бъде в Неговата Длан в Деня на възкресението, а небесата ще са сгънати в Десницата My. Всичист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават!
(Абу Хурайра, Аллах да е довolen от него, предава следното: "Чух Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, да казва: "Аллах ще сграбчи земята [в Соята Длан] и ще сгъне небето в Десницата Си, после ще каже: "Аз съм Царят, къде са царете на земята?")
68. И щом се проръби с Рога, всички на небесата и на земята ще паднат безжизнени, освен за когото Аллах не е пожелал. После още веднъж ще се проръби, и ето ги – станали – чакат!
69. И ще засия земята със светлината на своя Господ. И ще бъде положена книгата [на делата], и ще бъдат доведени пророчите и свидетелите, и ще се отсъди между хората справедливо, и не ще бъдат угнетени.
70. И напълно ще се въздаде на всеки за онова, което е вършил. Най-добре Той знае техните дела.
71. И на тълпи ще бъдат подкарани към Ада неверниците. Когато стигнат там, вратите му ще се разтворят. И неговите пазители ще им кажат: "Нима не дойдоха при вас пратеници измежду ви, за да ви четат знаменията на вашия Господ и да ви предупредят за вашата среща в този Ден?" Ще кажат: "Да!" Ала словото за мъчението ще се изпълни спрямо неверниците.
72. Ще бъде казано: "Влезте през вратите на Ада, тук ще пребиваватеечно!" И колко лошо е обиталището на горделивите!
73. А богообязливите ще бъдат поведени към Рая на групи. Когато стигнат там, вратите му ще се разтворят. И неговите пазители ще кажат: "Мир вам! Бяхте праведни, затова влезте, тук ще пребиваватеечно!"
74. А те ще кажат: "Слава на Аллах, Който изпълни към нас Своето обещание и ни остави в наследство тази земя, в Рая да се настаним, където пожелаем." И колко прекрасна е отплатата за дейните!
75. И ще видиш ангелите, обградили Трона, прославящи с възхвала своя Господ. И ще се отсъди между творенията справедливо, и ще се каже: "Слава на Аллах, Господа на световете!"

40.

**СУРА ГАФИР
(ОПРОЩАВАЩИЯ)**

Меканска, с изключение на знамения 56 и 57, които са медински. Съдържа 85 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ха. Мим.

- 2.** Низпославането на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Всезнаещия,
- 3.** Опрошаващия греха и Приемашня покаянието, Строгия в наказанието, Владетеля на благодатта. Няма друг Бог освен Него. При Него е завръщането.
- 4.** Само неверниците спорят за знаменията на Аллах. И да не те мами оживлението им по земята!
(Оживлението на неверниците се тълкува като спокойните им и безопасни пътувания за търговия и изгодни печалби, превъзходството, което са си осигурили на земята, и че Аллах Всевишния им е дал отсрочка за това.)
- 5.** Преди тях и народът на Нуҳ, и общностите след него отричаха, и всяка общност кроеше да премахне своя пратеник, и спореха чрез лъжа, за да унищожат с нея истината. Затова Аз ги сграбих и какво бе Моето наказание!
("Преди тях" – и преди жителите на Мека е имало неверници. Налице са опустошението домове и следите от трагедията на тези народи вследствие на тяхното неверие.)
- 6.** Така се изпълни словото на твоя Господ спрямо неверниците. Те са обитателите на Огъня.
- 7.** Онези [ангели], които носят Трона, и онези, които са около него, прославят с възвала своя Господ и вярват в Него, и молят опрощение за вярващите: "Господи наш, Ти обгръща всяко нещо с Твоята милост и знание. Опрости онези, които се покаят и следват Твоя път, и ги опази от мъчението на Ада!"
- 8.** Господи наш, и въведи ги в Градините на Ади, които си обещал на тях и на праведниците сред башите им и съпругите им, и потомците им! Ти си Всемогъщия, Всемъдрия.
- 9.** И опази ги от злините! И когото опази от злините в този Ден, него си помилвал. Това е великото спасение."
- 10.** На неверниците ще се прогласи: "Гневът на Аллах към вас е по-голям от вашия гняв към самите вас, защото бяхте позовани към вярата, а вие я отхвърлихте."
- 11.** Ще рекат: "Господи наш, Ти ни умъртви два пъти и ни съживи два пъти. И признаваме своите грехове. Няма ли път за спасение?"
(Първата смърт е състоянието на человека във вид на семенна течност или това, което го предхожда. С раждането започва първият живот. Смъртта след раждането е втората смърт. Възкресението в отвъдния свет е вторият живот. Пътят за излизане от Огъня, за който неверниците питат, е начин да излязат от Ада, да се подчинят на Аллах или повторно да бъдат върнати на земята.)
- 12.** Това е, защото като бе позован единственно Аллах, вие не повярвахте, а като се съдружаваше с Него, повярвахте. А отсъждането е на Аллах, Всевишия, Всевеликия.
- 13.** Той е, Който ви показва Своите знамения и спуска за вас препитание от небето. Но се поучава само онзи, който се покайва.
("... препитание от небето" – т.е. дъжд, който носи препитание.)
- 14.** Зовете Аллах, предани Нему в религията, дори неверниците да възненавиждат това.
- 15.** Най-въздвигната, Владетеля на Трона! По Своя повеля Той праща Духа [Джабрил] на когото пожелае от Своите раби, за да предупреди за Дения на срещата
- 16.** Деня, в който ще се покажат и нищо от тях не ще бъде скрито от Аллах. На кого е Днес властта? – На Аллах, Единосъщия, Покорявация.
- 17.** Днес ще се въздаде на всяка душа за онова, което е придобила. Няма Днес угнетяване. Аллах бързо прави равносметка.
- 18.** И предупреди ги ти за наближаващия Ден, когато, спотаили ужас, сърцата ще са в гърлата! За угнетителите не ще има нито приятел, нито застъпник, който да бъде послушан.
- 19.** Знае Той скришните погледи и онова, което гърдите спотайват.
- 20.** Аллах отсъжда справедливо, а онези, които [съдружаващите] зоват вместо Него, нищо не отсъждат. Аллах е Всечувания, Всезряция.
- 21.** И не ходят ли по земята, та да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по-силни от тях и с повече следи по земята. Но Аллах ги сграбчи заради греховете им и нямаше кой да ги защити от Аллах.
- 22.** Това е, защото техните пратеници им донасяха ясните знаци, а те не повярваха и затова Аллах ги сграбчи. Той е всесилен, суръв в наказанието.
- 23.** И Муса изпратихме с Нашите знамения и с явен довод
- 24.** при Фараона и Хаман, и Карун, и рекоха те: "Магъбоник]измамник!"
- 25.** И когато им донесе той истината от Нас, рекоха: "Убийте синовете на онези, които му повярваха, и пощадете жените им!" Но коварството на неверниците винаги е напразно.
- 26.** И рече Фараонът: "Оставете ме да убия Муса и нека зове своя Господ! Страхувам се да не промени вашата вяра или да не посете развала по земята."
- 27.** И рече Муса: "Опазил ме моят Господ и вашият Господ от всеки горделивец, който не вярва в Дения на равносметката."
- 28.** Един вярващ мъж от рода на Фараона, който скриваше своята вяра, каза: "Нима ще убийте човек, защото казва: "Моят Господ е Аллах", а той ви е донесъл ясните знаци от вашия Господ? Ако е лъжец, в негов ущърб е лъжата му. Но ако казва истината, ще ви сполети нещо от онова, с което ви заплашва. Аллах не напътва никой престъпващ, измамник."
- 29.** О, народе мой, днес властта е ваша, господствате по земята, но кой ще ни защити от наказанието на Аллах, ако то ни връхлети?" Рече Фараонът: "Аз ви показвам само каквото виждам. И ви насочвам само по правия път."
- 30.** И рече онзи, който повярва: "О, народе мой, страхувам се за вас от ден като деня на общностите
- 31.** като обичая спрямо народа на Нуҳ и адитите, и самудяните, и онези след тях. А Аллах не желае гнет за работите.
- 32.** О, народе мой, страхувам се за вас от Дения на призыва –
- 33.** Деня, в който ще обърнете гръб в бягство и никой не ще ви защити от Аллах. А когото Аллах оставил в заблуда, няма за него водител."
- 34.** И Юсуф преди ви донесе ясните знаци, но продължихте да се съмнявате в онова, което ви е донесъл. Когато умря, казахте: "Аллах не ще проводи след него пратеник." Така Аллах оставя в заблуда всеки престъпващ, съмняващ се –
- 35.** които оспорват знаменията на Аллах, без да са получили довод – огромен е гневът [към тях] на Аллах и на вярващите. Така Аллах запечатва сърцето на всеки горделив, надменен.
- 36.** И рече Фараонът: "О, Хаман, построй ми кула, за да достигна пътищата
- 37.** пътищата на небесата, дано зърна бога на Муса! Но аз мисля, че е лъжец." Така бе разкрасено за Фараона лошото му деяние и бе отклонен от пътя. Коварството на Фараона винаги бе напразно.
- 38.** И рече онзи, който повярва: "О, народе мой, следвайте ме, аз ще ви насоча по правия път!"
- 39.** О, народе мой, този, земният живот, е само [кратко] наслаждение, а отвъдният е Домът на вечността!

40. Който върши зло, ще му се въздаде само колкото него. А който върши праведно дело, мъж или жена, и е вярващ, тези ще влязат в Рай и ще бъдат наградени там безмерно.
41. И о, народе мой, как аз ви зова към спасението, а вие ме зовете към Огъния?
42. Вие ме зовете да не вярвам в Аллах и да съдружавам с Него онова, за което нямам знание, а аз ви зова към Всемогъщия, Многоопрощаващия.
43. Без съмнение, за онова, към което ме зовете, няма зов нито в земния живот, нито в отвъдния, и нашето завръщане е към Аллах, и престъпвашите са обитателите на Огъния.
44. И ще си припомните какво ви казвам. Аз повериавам своето дело на Аллах. Аллах е всезрящ за рабите.”
45. И го опази Аллах от злини, които те замисляха. И злото мъчение обгради рода на Фараона.
46. В огъня ще бъдат слагани и сутрин, и вечер. А в Деня, когато настъпи Часът: “Въведете хората на Фараона в най-суртовото мъчение!”
(Злото мъчение, споменато в знамение 45, е удавянето на войската на Фараона. В гроба те също са подлагани на мъчение сутрин и вечер. А в Съдния ден ги очаква най-голямото възмездие.)
47. И тогава ще се препират в Огъния, и слабите ще рекат на онези, които се големееха: “Ние ви следвахме. Ще отмахнете ли от нас поне част от Огъния?”
48. Онези, които се големееха, ще рекат: “Ние всички сме в него. Аллах отсъди вече между рабите.”
49. И онези, които са в Огъния, ще рекат на пазителите на Ада: “Позовете своя Господ да ни облекчи поне за ден мъчението!”
50. Ще рекат: “Не дойдоха ли при вас вашите пратеници с ясните знаци?” Ще рекат: “Да!” Ще рекат [пазителите]: “Зовете тогава!” Но зовът на неверниците е само напразно.
51. Ние подкрепяме Своите пратеници и вярващите в земния живот и в Деня, когато свидетелите ще се изправят,
52. в Деня, когато на угнетителите не ще помогне оправданието им. Над тях е проклятието и за тях е Лошото обиталище.
53. И дадохме на Муса напътствието. И оставихме в наследство на синовете на Израил Писанието –
54. напътствие и напомняне за разумните хора.
55. Затова бъди търпелив и ти [о, Мухаммед]! Обещанието на Аллах е истинно. Моли о прощение за своя грях! И прославяй с възхвала своя Господ привечер и в зори!
56. Онези, които спорят за знаменията на Аллах, без да са получили довод, имат в сърцата си само величие, което не ще достигнат. Затова при Аллах търси убежище! Той е Всеучуващия, Всеизрящия.
57. Сътворяването на небесата и на земята е по-велико от сътворяването на хората. Ала повечето хора не знаят.
58. И не са равни слепецът и зрящият, нито онези, които вярват и вършат праведни дела – със злосторника. Малко се поучавате.
59. Часът непременно ще дойде. Няма съмнение в него. Ала повечето хора не вярват.
60. И рече вашият Господ: “Зовете Мене, и Аз ще ви отклика! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще влязат в Ада унизиени!”
61. Аллах е, Който стори за вас нощта, за да почивате в нея, и деня – светъл. Аллах е носител на благодат за хората. Ала повечето хора са непризнателни.
62. Това е Аллах, вашият Господ, Творецът на всяко нещо. Няма друг Бог освен Него. Как тогава бивате поддългвани!
63. Така се поддългват онези, които отхвърлят знаменията на Аллах.
64. Аллах е, Който стори за вас от земята обиталище, и от небето – свод, и ви даде образ, и направи образа ви превъзходен, и ви дава препитание от благата. Това е Аллах, вашият Господ. Благословен е Аллах, Господа на световете!
65. Той е Вечноживия. Няма друг Бог освен Него, затова Него зовете, предади Нему в религията! Слава на Аллах, Господа на световете!
66. Кажи: “Забранено ми бе да служа на онези, които вие зовете вместо Аллах, след като при мен дойдоха ясните знаци от моя Господ. И ми бе повелено да се отдам на Господа на световете.”
67. Той е, Който ви сътвори от пръст, после – от частица сперма, после – от съсириек, после ви изважда – деца, после [ви оставя] да стигнете зрелостта си, после – да останеете, но никой от вас умират преди това. И [ви оставя Той] да стигнете определен срок, за да проумеете.
(След като се посочва, че първият човек Адам, мир нему, е бил създаден от пръст, в знамението се описват различните фази в развитието на човека от майчината утроба до старостта.)
68. Той е, Който отрежда и живота, и смъртта. И щом отсъди нещо, му казва само: “Бъди!” И то става.
69. Нима не влядаш онези, които спорят за знаменията на Аллах? Как биват отклонявани!
70. Онези, които взимат за лъжа Книгата и онова, с което изпратихме Своите пратеници... Но ще узнаят,
71. когато оковите и веригите ще са на врата им. Ще бъдат влечени
72. към връщата вода, после в Огъния ще бъдат горени.
73. После ще им се каже: “Къде са онези, на които служехте
74. вместо на Аллах?” Ще кажат: “Те ни напуснаха. Да, онова, което зовяхме преди, бе нищо.” Така Аллах оставя неверниците в заблуда.
75. Това е, защото на земята сте се радвали незаслужено и защото сте ликували.
76. Влезте през вратите на Ада – там ще пребиваватеечно! И колко лошо е обиталището на горделивите!
77. Затова бъди търпелив [о, Мухамед]! Обещанието на Аллах е истинно. И да ти покажем част от онова, което им обещаваме, или да те приберем, те при Нас ще бъдат върнати.
78. Преди теб изпратихме и други пратеници за някои ти разказахме, а за други не сме ти разказали. Никой пратеник не идва със знамение без позволението на Аллах. А щом дойде повелята на Аллах, ще се отсъди с истината и тогава измамниците ще понесат загуба.
79. Аллах е, Който създаде за вас добитъка – някои да яздите, с други да се храните,
80. и за да имате полза от тях, и за да удовлетворявате желания в гърдите си. Върху тях и върху корабите бивате пренасяни.
81. И ви показва Той Своите знамения. Кои от знаменията на Аллах ще отречете?
82. Не ходят ли по земята, да видят какъв бе краят на онези преди тях? Те бяха по-многобройни и по- силни от тях, и с повече следи по земята. Ала не ги избави онова, което са придобили.
83. И когато пратениците им донасяха ясните знаци, те ликуваха със своето знание и тогава ги обграждаше онова, на което се присмиваха.

84. И когато виждаха Нашето наказание, казваха: “Повярвахме в Аллах, единствено в Него, и отхвърляме онова, с което Го съдружавахме.”

85. Но не им бе от полза вярата им, когато виждаха Нашето наказание. Такъв бе обичаят на Аллах спрямо Неговите работи и преди. Тогава неверниците губеха.

41.

**СУРА ФУССИЛАТ
(РАЗЯСНЕНИЕ)**

Мединска. Съдържка 54 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ха. Мим.

2. Низпосление от Всемилостивия, Милосърдния –

3. Книга с разяснени знамения – Коран на арабски за хора разбиращи –

4. благовестител и предупредител. Но повечето от тях се отвръщат и не се вслушват.

5. И казват: “Сърцата ни имат броня срещу онова, към което ни зовеш, и в ушите ни има глухота. Между нас и теб има преграда. Затова работи! И ние ще работим.”

6. Кажи [о, Мухамед]: “Аз съм само човек като вас. Разкрито ми бе, че вашият Бог е единственият Бог. Затова към Него се обръщайте и Го молете за прощение! Горко на съдружаващите,

7. които не дават милостинията закат и отвъдния живот отричат.

8. А за онези, които вярват и вършат праведни дела, ще има безспирна отплата.”

9. Кажи: “Нима наистина отричате Онзи, Който сътвори земята в два дни и сторвате Нему подобия? Той е Господ на световете.”

10. И стори по нея непоклатими планини, и я благослови, и разпредели там препитанието й точно в четири дни поравно за търсещите...

11. После се насочи към [сътворяването на] небето, а то бе дим, и рече на него и на земята: “Покорете се доброволно или по принуда!” Рекоха: “Покоряваме се доброволно.”

(Аллах повелява на земята и небето всяко от тях да изпълнява възложените му функции, както подобава.)

12. И ги направи седем небеса в два дни, и отреди Той на всяко небе делото му. И украсихме най-ниското небе със светилищи, и за опазване. Така е отредил Всемогъщия, Всезнаещия.

13. А ако се отвърнат, кажи: “Предупреждавам ви с мълния, подобна на мълниятията за адитите и самудяните.”

14. Пратениците дойдоха при тях и отпред, и отзад: “Не служете на друг освен на Аллах!” Рекоха: “Ако нашият Господ бе пожелал, щеше да спусне ангели. Ние не вярваме в това, с което сте изпратени.”

15. А адитите се възгордяха на земята без право и казаха: “Кой е по-силен от нас?” Нима не видяха, че Аллах, Който ги е сътворил, е по-силен от тях? Така те отричаха Нашите знамения.

16. И затова изпратихме срещу им леден вихър в злополучни дни, за да ги накараме да вкусят мъчението на позора в земния живот. А мъчението в отвъдния е още по-позорно и не ще им се помогне.

17. И самудяните напътихме, но те предпочитаха слепотата пред напътствието. Тогава ги обхвана мълниятата на унизителното мъчение заради онова, което са придобили.

18. И спасихме онези, които повярваха и бяха богообразливи.

19. В Деня, когато враговете на Аллах бъдат събрани за Огъня, те ще бъдат подредени.

20. Когато стигнат там, и слухът, и зрението, и кожата им ще свидетелстват против тях за онова, което са вършили.

21. И ще кажат на кожата си: “Зашо засвидетелства против нас?” Ще каже: “Накара ме да говоря Аллах, Който кара всяко нещо да проговори. Той ви сътвори първия път и при Него е завършването ви.”

22. И не се опасявахте, че и слухът, и зрението, и кожата ви ще свидетелстват за вас, а предполагахте, че Аллах не ще узнае много от онова, което правите.

23. Тази ваша догадка, която допускатахте за своя Господ, ви донесе гибел и така се озовахте сред губещите.

24. Дори да търпят, обиталището им е Огънят. И дори да молят милост, не ще получат милост.

25. И им отредихме приятели, които им разкрасяваха всичко пред тях и всичко зад тях. И така се събъдна и спрямо тях словото [за мъчението], както и за предишни общности от джинове и хора. Несъмнено те са губещи.

(Това, което лошият приятели разкрасяват пред неверниците, са земните дела, защото виждат в тях само онази страна, която е удобна за извлечане на материална полза и пълтски наслади, и възхисват единственно на нея. А делата за постигане на отвъдния живот захвърлят зад гърба си. Лошият приятели внушават, че отричанието на Възкресението и Съдия ден носи покой.)

26. И казваха неверниците: “Не слушайте този Коран и вдигайте гълчка там, [където го четат] за да надвиете вие!”

27. Непременно ще накараме неверниците да вкусят суроно мъчение и непременно ще им въздадем според най-лошото, което са вършили.

28. Това е възмездиято за враговете на Аллах – Огънят – Вечният дом за тях – възмездие, защото отхвърляха Нашите знамения!

29. И ще кажат неверниците: “Господи наш, покажи ни онези от джиновете и хората, които ни заблудиха, да ги сложим под краката си, та да бъдат най-отдолу [в Ада]!”

30. При онези, които казват: “Аллах е нашият Господ!” и следват правия път, ангелите ще слязат: “Не се страхувайте и не скърбете! И се радвайте на Рая, който ви е обещан!

31. Ние сме вашите близки и в земния живот, и в отвъдния. Ще имате там, каквото пожелаят душите ви и ще имате там, каквото поискате –

32. гостоприемство от опрощаващ, милосърден.”

33. И кой има по-хубаво слово от онзи, който зове към Аллах и върши праведни дела, и казва: “Аз съм отдален!”

34. Не са равни добрината и злината. Отблъсквай я с най-доброто и тогава онзи, от когото те е деляла вражда, става като близък приятел.

(Лошото се предотвратява с най-доброто: на гнева се отговаря с търпение, на невежеството със снизходжение, на злото с прошка.)

35. Но с това са удостоени само търпеливите. С това са удостоени само щастливците.

36. И ако те подбуди сатаната, при Аллах търси убежище! Той е Всечуващия, Всезнаещия.
37. И от Неговите знамения са ноцта и денят, и слънцето, и луната. Не се покланяйте нито на слънцето, нито на луната, а се покланяйте на Аллах, Който ги е сътворил, ако на Него служите!
38. И ако [неверниците] се възгордяват, то [ангелите] които са при твоя Господ, Го прославят нощем и денем, и това не им дотига.
39. И от Неговите знамения е, че виждаш земята безжизнена. А щом изиспем вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва. Онзи, Който я съживява, може и мъртвите да съживи. Той за всяко нещо има сила.
40. Онзи, които изопачават Нашите знамения, не са скрити за Нас. Дали онзи, който ще бъде хвърлен в Огъня, е по-добър, или онзи, който ще дойде в безопасност в Деня на възкресението? Вършете, каквото пожелаете! Той съзира вашите дела.
41. Онзи, които не вярват в Напомнянето, след като дойде при тях... а то е защитена книга,
42. която лъжа не я доближава нито отпред, нито отзад, и е низпослание от всемъдър, всеславен.
43. Не ти се казва [от неверниците] друго освен каквото бе казано на пратениците преди теб. Твой Господ е владетел на оправдение и владетел на болезнено наказание.
44. А ако го сторехме Коран на чужд език, [неверниците] щяха да рекат: "Зашо знаменията му не са разяснени?" [Коран] на чужд език и [пратеник] арабин? Кажи: "За вярващите той е напътствие и изцеление, а онзи, които не вярват, имат в ушите си глухота и той за тях е непонятен, сякаш са призовавани от далечно място."
45. И на Муса дадохме Писанието, и настана разногласие по него. И ако нямаше предишно Слово от твоя Господ, щеше да е отсъдено между тях. И те с подозрение се съмняваха в него.
46. Който върши праведни дела, то е за самия него, а който стори зло, то е в негов ущърб. Твой Господ не е угнетител за работите.
47. При Него е знанието за Часа. И не излиза плод от своята обивка, и не забременява женска, и не ражда без Неговото знание. В този Ден Той ще ги призове: "Къде са Моите съдружници?". Ще рекат: "Известяваме те, няма сред нас свидетел."
48. И ще изчезне от тях онова, което зовяха преди, и ще се убедят, че няма за тях избавление.
49. Не му дотяга на человека да зове доброто, а засегне ли го злото, той се отчайва, унива.
50. А дадем ли му да вкуси милост от Нас подир беда, която го е засегнала, казва: "Аз заслужавам това и не мисля, че ще настъпи Часът. Но дори да бъда върнат при своя Господ, при Него ще имам най-доброто." Ала Ние ще съобщим на неверниците какво са извършили и ще ги накараме да вкусят сурово мъчение.
51. И щом облагодетелстваме човек, той се отдръпва и се възгордява. А засегне ли го злото, дълго [Ни] зове.
52. Кажи: "Как мислите, щом този [Коран] е от Аллах, а вие после го отхвърляте, кой ще е по-заблуден от онзи, който е в дълбок раздор?"
53. Ще им покажем Нашите знамения по хоризонтите и в тях самите, додето им се изясни, че това е истината. Нима не е достатъчно, че твой Господ е свидетел на всяко нещо?
54. Съмняват се в срещата със своя Господ. А Той всяко нещо обгръща.

42.

**СУРА АШ-ШУРА
(СЪВЕЩАВАНЕТО)**

Меканска, с изключение на знания 23, 24, 25 и 26, които са медински. Съдържа 53 знания.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ха. Мим.
2. Айн. Син. Каф.
3. Така Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия разкрива на теб и на онези преди теб [о, Мухаммед].
4. Негово е всичко на небесата и всичко на земята. Той е Всевишния, Всевеликия –
5. небесата едва не се разцепват отгоре и ангелите прославят с възхвала своя Господ, и молят оправдение за онези, които са на земята. Да! Аллах е Опрощаващия, Милосърдния.
6. А които приемат други покровители вместо Него – Аллах ги наблюдава. Ти не си над тях разпоредител.
7. Така разкрихме на теб Коран на арабски, за да предупредиш Майката на градовете [Мека] и онези около нея, и да предупредиш за Дена на събора, в който няма съмнение. Някои – в Рај, други – в Пламъците...
8. А ако Аллах бе пожелал, щеше да ги стори една общност. Ала Той въвежда в Своята милост когото пожелае. А угнетителите нямат нито покровител, нито избавител.
9. Нима приемат те други покровители вместо Него? Но Аллах, Той е Покровителя. Той съживява мъртвите. Той за всяко нещо има сила.
10. И за всяко нещо, по което сте в разногласие, отсъждането е на Аллах. Това е Аллах, моят Господ! На Него се уповавам и към Него се обръщам –
11. Твореца на небесата и на земята. Създаде Той за вас съпруги от самите , и от добитъка – чифтове. Така Той ви множи. Няма подобен Нему. Той е Всечуващия, Всезряция.
12. Негови са ключовете на небесата и на земята. Той увеличава препитанието за когото пожелае и Той намалява. Той всяко нещо знае.
13. Той предписа за вас в религията онова, което завеща на Нух и онова, което разкрихме на теб [о, Мухамед], и онова, което завещахме на Ибрахим и на Муса, и на Иса: "Привържете се към религията и не се разединявайте в нея!" За съдружаващите е тежко онова, към което ги зовеш. Аллах избира за Себе Си когото пожелае и напътства онзи, който се обръща към Него.
14. И се разединява едва след като при тях идващо знанието – от завист помежду им. И ако нямаше предишно Слово от твоя Господ за отсрочване до определено време, щеше да е отсъдено между тях. А онзи, на които бе оставено в наследство Писанието подир тях, с подозрение се съмняваха в него.
("... подир тях", т.e. Писанието е оставено в наследство на юдеите и християните.)
15. За това зови и правдив бъди, както ти бе повелено! И не следвай страстите им, а кажи: "Появях се в Писанието, които Аллах низпосла, и ми бе повелено да отсъждам справедливо между вас. Аллах е нашият Господ и вашият Господ. За нас са нашите дела, за вас – вашите дела. Няма [основания за] спор между нас и вас. Аллах всички ни ще събере и към Него е завръщането."
16. А онзи, които спорят за Аллах, след като Му е било откликнато, спорът им е напразен пред техния Господ. Върху

тях тегне гняв и за тях има суроно мъчение.

17. Аллах е, Който низпосла Книгата с истината и справедливостта. И откъде да знаеш, може би скоро Часът ще настъпи.

18. Искат да го ускорят онези, които не вярват в него. А вярващите се страхуват от него и знаят, че той ще се събудне. Но спорещите за Часа са в дълбока заблуда.

19. Аллах е жалостив към Своите раби. Дава Той препитание на когото пожелае. Той е Всесилния, Всемогъщия.

20. Този, който желае да живе в отвъдния живот, на него ще увеличим жътвата му, а който желае да живе в земния живот, ще му дадем от него, ала той не ще има дял в отвъдния.

21. Нима имат съдружници, узаконяващи им в религията онова, което Аллах не им е позволил? И ако не бе словото за отсрочка, ще да е отсъдено между тях. За угнетителите има болезнено мъчение.

22. Ще видиш угнетителите да се ужасяват от онова, което са придобили, щом то ги сполети. А които вярват и вършат праведни дела, ще бъдат в Градината на Раја. Ще имат каквото пожелаят при своя Господ. Това е великата благодат.

23. С това Аллах благовества Своите раби, които вярват и вършат праведни дела. Кажи [о, Мухаммед]: “Не искам от вас отплата за това, а само любов към близкните.” А който стори доброта, ще му въздадем с по-добро за нея. Аллах е оправдаваш, признателен.

(Наред с изискването за любов към близкните знамението предписва да се възжелава доближаване единствено до Аллах.)

24. Или казват: “Съчинил си е лъжа за Аллах.” Но ако Аллах пожелае, ще запечата сърцето ти и ще премахне Аллах лъжата, и ще утвърди истината със Своите Слова. Той знае съкровеното в сърцата.

(Онези, които не вярват, че Свещеният Коран е низпослан от Аллах Всевишния, смятат, че Пророка не говори истината. Но Аллах разяснява, че на Неговия Пратеник никак не подобава да измисля лъжи и че ако си позволи това, Той ще запечата сърцето му. В действителност на Пророка, мир нему, са низпослани знамения, които изявяват истината и доказват неговия авторитет.)

25. Той е, Който приема покаянието от Своите раби и оправдава лошите дела, и знае какво вършите.

26. И отклика Той на онези, които вярват и вършат праведни дела, и им надбавя от Своята благодат. А за неверниците има суроно мъчение.

27. И ако Аллах дадеше изобилно препитание за всички Свои раби, щяха да престъпват по земята, ала Той го спуска с мяра, както пожелае. За Своите раби Той е сведущ, зрящ.

28. Той е, Който изсипва дъжда, след като се отчаят, и разпростира Своята милост. Той е Покровителя, Всеславния.

29. И от Неговите знамения е сътворяването на небесата и на земята, и на тварите, които там е намножил. Той е способен да ги събере, ако пожелае.

30. Каквато и беда да ви сполети, тя е заради онова, което сами сте извършили. А и много Той извинява.

31. И не можете да Го възпрете на земята. И освен Аллах нямаете нито покровител, нито избавител.

32. И от Неговите знамения са носещите се по морето кораби като планини.

33. Ако Той пожелае, спира вятъра и тогава остават неподвижни на повърхността – в това има знамения за всеки многотърплив, признателен

34. или ги погубва Той заради онова, което [хората] са придобили. А и много Той извинява.

35. За да знаят онези, които спорят за Нашите знамения, че не ще има за тях избавление.

36. Каквото и да ви се даде, то е от насладата на земния живот. А онова, което е при Аллах, е най-доброто и вечното за онези, които вярват и на своя Господ се уповават,

37. и за онези, които отбягват големите грехове и скверностите, и дори да се гневят, прощават;

38. и за онези, които откликват на своя Господ и отслужват молитвата, и по делата се съвещават помежду си, и от онова, което им дарихме за препитание, раздават;

(Това знамение доказва, че исламската форма на управление се гради върху решенията на съвет, избиран сред мюсюлманите.)

39. и които, ако ги сполети насилие, се бранят.

40. Възмездието за злина е злина като нея. А който извинява и се помирява, неговата отплата е при Аллах. Не обича Той угнетителите.

41. А който се брани, след като го угнетят, за такива няма вина.

42. Вина имат само онези, които угнетяват хората и престъпват по земята без право. За тях има болезнено мъчение.

43. А който търпи и прощава, това е от значимите дела.

44. А когото Аллах оставил в заблуда, той няма покровител след това. И ще видиш угнетителите, когато съзрат мъчението, да казват: “Няма ли път за върщане [към земята]?”

45. И когато бъдат докарани [пред Огън], ще ги видиш смирени от унищожението, гледащи скришом. А вярващите ще рекат: “Губещите са онези, които погубиха себе си и семействата си в Деня на възкресението.” Да! Угнетителите ще са в постоянно мъчение.

46. Те нямат покровители, които да ги бранят, освен Аллах. А когото Аллах оставил в заблуда, няма за него спасение.

47. Откликвайте на своя Господ, преди да е дошъл Денят, който Аллах не ще върне назад! Не ще има за вас убежище в този Ден и не ще отречете [своите грехове].

48. А ако се отвърнат – Ние не сме те изпратили за тежен пазител. Твой дълг е само посланието. И щом дадем на човек да вкуси милост от Нас, той ликува с нея. А сполети ли ги злина заради онова, което сами са направили, тогава човекът става неблагодарник.

49. На Аллах принадлежи царството на небесата и на земята. Сътворява Той каквото пожелае – дарява момичета на когото пожелае и дарява момчета на когото пожелае,

50. или дарява момчета и момичета. И сторва безплоден когото пожелае. Той е всезнаещ, всемогъщ.

51. С хората Аллах говори само чрез откровение или зад преграда, или като изпрати пратеник и му разкрива по Своя воля каквото пожелае. Той е всевишен, всемъдър.

(Божественото откровение може да се предаде чрез низпославане на сън или чрез влагане в сърцето, както и посредством слова, изречени от Аллах Всевишния, без Той да се показва (така е постъпил с пророка Муса, мир нему). Джихат е онзи, когото Аллах изпраща със Своето откровение.)

52. Така и на теб [о, Мухамед] разкрихме дух от Нашата повеля. А преди ти не знаеш нито какво е Книгата, нито вярата. Ала Ние го сторихме светлина, с която напътваме когото пожелаем от Нашите раби. Ти насочваш към правия път

53. пътя на Аллах, Комуто принадлежи всичко на небесата и всичко на земята. Да! При Аллах се връщат делата.

СУРА АЗ-ЗУХРУФ
(УКРАСАТА)

Меканска, с изключение на знамение 45, което, както се твърди, е мединско. Съдържва 89 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ха. Мим.
2. Кълна се в ясната Книга.
3. Ние я сторихме Коран на арабски, за да проумеете.
4. Той е в Книгата–майка при Нас – възвисен, мъдър.
5. Нима ще ви лишим от Напомнянето, защото сте хора престъпвачи?
6. И колко пророци изпратихме сред предците!
7. И не е отиваше при тях пророк, без да му се подиграят.
8. И погубихме по-силни от тях. Отминаха много примери с предците.
9. И ако ги попиташ кой е сътворил небесата и земята, ще рекат: “Сътворил ги е Всемогъщия, Всезнаещия,
10. Който стори земята да е постеля за вас и прокара там друмища, за да се напътвате.
11. И Който изсипва от небето вода с мярка, и съживява с нея мъртвата земя. Така ще бъдете извадени [от гробовете].
12. И Който сътвори всички видове, и стори за вас корабите и добъръка да са средство за пътуване,
13. за да се настанявате на гърбовете им и да споменавате благодатта на своя Господ, щом се настаните върху тях, и да казвате: “Всечист е Онзи, Който подчини това на нас! Ние сме неспособни за това.
14. При своя Господ ще се завърнем.”
15. И Му приписаха [неверниците] част от Неговите раби. Човекът е явен неблагодарник.
(Някои неверници обявявали ангелите за дъщери на Аллах.)
16. Нима от онова, което е сътворил, Той си взе дъщери, а на вас дари синовете?
17. И когато известят някого от тях за раждането на онова, което той приписва на Аллах, лицето му помрачнява и спотайва печал.
(Щом чуели за раждането на момиче, те недоволствали. Съществувал древен езически обичай да бъдат живи погребвани новородени момичета.)
18. Нима [Му приписват] онези, които израстват сред накити и в спора са бессилни?
19. Те сметнаха за женски ангелите, които са работите на Всемилостивия. Нима присъстваха на тяхното сътворяване? Ще се запише тяхното твърдение и ще бъдат разпитвани.
20. И казват: “Ако Всемилостивия пожелаеше, нямаше да им служим [на идолите].” Те нямат знание за това, а само съчиняват.
21. Или им дадохме друга книга преди това, та към нея се придръжат?
22. Не! Рекоха: “Заварихме предците си с религия. И ние по техните стъпки вървим.”
23. И така, преди теб не изпратихме в никое селище предупредител, без живеещите там в доволство да рекат: “Заварихме предците си с религия и ние техните стъпки следваме.
(Това знамение съдържа утеша за Пратеника на Аллах, мир нему, като наред с това то изтъква, че подражателството е отдавна познато от правия път.)
24. Рече: “Нима и ако съм дошъл при вас с по-добро напътване от това, с което заварихте предците си?” Рекоха: “Не върваме в това, с което сте изпратени.”
(Всеки от пророчите се обръщал към своя народ по този начин, но отговорът, който в повечето случаи получавал, бил отрицание на религията и продължаване на сляпото подражателство.)
25. И им отмъстихме. И виж какъв бе краят на отричащите!
26. Ибрахим рече на своя баща и на своя народ: “Аз отхвърлям това, на което служите,
27. а [служъ] само на Онзи, Който ме е създал. Той ще ме напъти.”
28. И стори Той това слово да остане у неговите потомци, за да се върнат [към него].
(Словото за единобожието е останало в наследство у потомството на Ибрахим. Вратата в единия Бог не е престанала да съществува у тях.)
29. Да, на тези [неверници] и на техните предци дадох да се насладят, докато при тях дойде истината и явен пратеник.
(Истината е Свещеният Коран, а явният пратеник – Мухамед, Аллах да го благослови и мир да го дари.)
30. И щом истината дойде при тях, рекоха: “Това е магия. Ние не върваме в нея.”
31. И рекоха: “Зашо този Коран не бе низпослан на някой големец от двете селища?”
(Според неверниците Коранът трябвало да бъде низпослан или на богатия меканец ал-Уалид ибн ал-Мугира, или на таифянин Уруа ас-Сакафи. Ал-Уалид казал: “След като аз съм първенец на курайшите и Уруа е най-велик измежду сакифитите, нима Коранът ще бъде изпратен на Мухамед?” Ала пред Аллах величиято не се измерва с богатство и знатен произход, а с благочестие. Всъщност Мухамед бил от знатен род, но останал кръгъл сирак, а и не бил заможен.)
32. Нима те разпределят милостта на твоя Господ? Ние разпределяме помежду им тяхното препитание в земния живот и въздигаме едни от тях над други, та едните да се възползват от другите. А милостта на твоя Господ е по-добро от онова, което те трутат.
33. Ако хората не биха станали единна общност от [неверници], щяхме да направим за домовете на онези, които не върват във Всемилостивия, сребърни покриви и стълбища, по които да се изкачат,
34. и [сребърни] врати за домовете им, и престоли, на които да се облягат,
35. и украса. Но всичко това е само насладата на земния живот. А отвъдният при твоя Господ е за богообразливите.
36. А за онзи, който се отдръпва от напомнянето на Всемилостивия, определяме един сатана, той да му е приятел.
37. Тези [сатани] ги възпират от пътя, а те мислят, че са напътени.
38. А когато се яви той пред Нас, казва [на сатаната]: “Ах, да имаше между мен и теб разстояние, колкото от изток до запад! Колко лош приятел си бил!”
39. И не ще ви е от полза Днес съучастието в мъчението, щом бяхте угнетители.
40. Нима ти [о, Мухамед] ще накараш глухия да чуе или ще напътиш слепия и онзи, който е в явна заблуда?
41. И да те приберем, Ние ще им отмъстим.
42. Или ще ти покажем онова, с което ги заплашвахме. Ние имаме надмощие.
43. И се придържай към откровението, което ти бе разкрито! Ти си на правия път.

44. То наистина е чест за теб и за твоя народ. И ще бъдете разпитвани.
45. И питай онзи от Нашите пратеници, които изпратихме преди теб, дали сме сторвали Ние други богове, на които да се служи, вместо на Всемилостивия!
- (Когато детайлно се проучат предходните небесни религии, се разбира, че нито една от тях не съдържа призив към идолопоклонство. Всички пророци без изключение споделят вярата в единния Бог.)*
46. И Муса изпратихме с Нашите знамения при Фараона и знатните му хора, и той рече: “Аз съм пратеник от Господа на световете.”
47. И когато им донесе Нашите знамения, те им се подиграха.
48. И всяко знамение, което им показвахме, бе по-голямо от предишното. И ги сграбчавахме с мъчението, за да се завърнат [към правия път].
49. И рекоха: “О, вълшебнико, позови за нас своя Господ за онова, което ти е обещал! И непременно ще се напътим.”
50. И когато отмахнахме от тях мъчението, ето ги – нарушиха обещанието!
51. И призова Фараонът своя народ, и рече: “О, народе мой, нима не принадлежи на мен властта над Египет и над тези реки, течащи край мен? Нима не виждате?
- (Когато говори за дворците и за река Нил, която тече под тях, Фараонът изтъква своята моц, богатство и великолепие, и същевременно напомня за слабостта и бедността на пророка Муса.)*
52. Нима не съм по-добър от този, който е slab и едвам обяснява?
53. И защо не му бяха дарени гривни от злато или защо не дойдоха ангелите с него за подкрепа?”
54. И така подведе той своя народ, и те му се покориха. Наистина бяха нечестиви хора.
55. И когато Ни разгневиха, им отмъстихме и ги издавахме всичките.
56. И ги сторихме да са поука и пример за идните.
57. И когато синът на Мариам бе даден за пример, ето – твоят народ му се подигра!
- (При спор за Иса и матка му Мариам един съдружаващ рекъл: “Ако почитаните Иса, Мариам, Узайр и ангелите са в Ада, аз съм съгласен да бъда с тях.” При тези думи другите съдружаващи високомерно се изсмели. Знанието е низпослано по повод на това тяхно безогледно поведение.)*
58. И рекоха: “Нашите богове ли са по-добри или той [Иса]?” Дадоха ти го само за спор. Да, те са заядлив народ.
59. Той е само раб, комуто Ние дадохме благодат и го сторихме пример за синовете на Израил.
- (Иса, мир нему, е велика личност, удостоена с милостта да стане пророк. Чрез него на израиляните бил даден пример за Божията сила, способна да сътворява без наличие на баща.)*
60. И ако пожелаеме, щяхме да сторим антили вместо вас да останат на земята.
61. Той е знак за Часа. И не се съмнявайте в него, и Ме следвайте! Това е правият път.
- (Появата на Иса е знак за настъпването на Съдния ден.)*
62. И сатаната да не ви отклони! Той е ваш явен враг.
63. И когато Иса донесе ясните знаци, рече: “Дойдо при вас с мъдростта и за да ви обясня част от онова, по което сте в разногласие! Затова бойте се от Аллах и ми се покорете!
64. Аллах е моят Господ и вашият Господ. Затова единствено на Него служете! Това е правият път.”
65. Но групите сред тях изпаднаха в разногласие [относно Иса]. Горко на угнетителите от мъчение в болезнения Ден!
66. Нима очакват друго освен Часть да дойде при тях внезапно, без да усетят?
67. В този Ден приятелите ще са врагове един на друг освен богобоязливите.
68. “О, раби Мои, Днес няма страх за вас и не ще скърбите!
69. Вие, които повярвахте в Нашите знамения и бяхте отадени –
70. влезте в Рая, вие и съпругите ви, възрадвани!”
71. Обслужвани са с блюда от злато и със стакани, и има в тях, каквото душите поискат и каквото радва очите. Там ще пребивавате вечно.
72. Това е Раят, който ви е оставен в наследство заради вашите дела!
73. Има там за вас много плодове, от които ще ядете.
74. Престъпниците ще пребивават вечно в мъчението на Ада.
75. То не ще бъде облекчено и ще ги обземе отчаяние.
76. Не ги угнетихме Ние, а те себе си угнетаваха.
77. И ще зоват: “О, Малик, нека твоят Господ ни унищожи!” Ще рече: “Тук ще останете!”
- (Неверниците се обръщат със зов към Малик, пазача на Ада, и възжелават да умрат, защото предпочитат смъртта пред живота в страдания. Но Малик им разкрива, че няма за тях спасение.)*
78. Донесохме ви истината, ала повечето от вас мразят истината.
79. Нима [неверниците] нещо друго са решили? Но Ние също сме решили.
80. Или смятат, че не чуваме техните тайни и скришните им беседи? Да, и Нашите пратеници [–ангели] при тях [всичко] записват.
81. Кажи [о, Мухамед]: “Ако Всемилостивия имаше син, Аз щях да съм първият от поклонниците.
82. Всечист е Господа на небесата и на земята – Господа на Трона – от онова, което Му приписват!”
83. Остави ги да затъват и да се забавляват, додето срещнат своя Ден, който им е обещан!
84. Той е Бога на небето и Бога на земята. Той е Всемъдрия, Всезнаещия.
85. Да бъде благословен Онзи, Чието е царството на небесата и на земята, и на всичко между тях! При Него е знанието за Часа и при Него ще бъдете върнати.
86. А онзи, които [съдружаващите] зоват вместо Него, не могат да се застъпят, освен онези, които потвърждават истината и я знаят.
87. И ако ги попиташи кой ги е сътворил, ще кажат: “Аллах!” Как тогава биват подългани?
88. И словата му: “О, Господи мой, тези са хора невярващи!...”
- (Това са думи, които Мухамед, мир нему, е отправил към Аллах Всевишния в израз на отчаяние от тези хора.)*
89. Отдърпни се от тях [о, Мухамед] и кажи: “Мир!” Те ще узнаят.

44.

СУРА АД-ДУХАН
(ДИМЪТ)

Меканска, с изключение на знамение 15. Съдържа 59 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

- 1.** Ха. Мим.
- 2.** Кълна се в ясната Книга.
- 3.** Низпослахме я Ние в благословена нощ. Ние предупреждаваме.
("благословена нощ" – Ноцта на могъществото. Вж. 97: 1)
- 4.** През нея се решава всяко мъдро дело
- 5.** по заповед от Нас. Ние пращаме [пратениците] –
- 6.** милост от твоя Господ. Той е Всечущия, Всезнаещия –
- 7.** Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, ако сте убедени.
- 8.** Няма друг Бог освен Него. Той отрежда и живота, и смъртта – вашият Господ и Господа на древните ви предци.
- 9.** Но те в съмнение се забавляват.
- 10.** Изчакай Деня, в който небето ще донесе явен дим!
- 11.** Той ще обгрне хората. "Това е болезнено мъчение."
- 12.** [Неверниците ще кажат:] "Господи наш, премахни от Нас мъчението! Ние вече вярваме."
(За този дим са изказани две основни тълкувания: 1) димът означава суша и недоимък. Арабските земи познават бедността и дори съллеменниците на Пророка се съветвали с него как да облечат тази си участ; 2) димът е едно от знаменятията, който вещаят Часа на Съдния ден. Той ще забули небето. По думите на Пророка, мир нему, едно от преознаменованията на Часа е и дим, който ще обхване пространството между източка и запада.)
- 13.** Как ще се поучили, когато при тях дойде явен Пратеник,
- 14.** а те се отметнаха от него и рекоха: "Той е подучен, луд."
- 15.** Ние ще отмахнем за малко мъчението, но пак ще се върнете.
*(Когато неверниците видят дима, обхванал всичко наоколо преи настъпването на Часа, те ще потърсят помощта на Аллах.
За кратко време Аллах Всевишния ще премахне дима и тогда тя пак ще се върнат към неверието.)*
- 16.** В този Ден най-силно ще ги сграбим. Ние отмъщаваме.
- 17.** Преди тях изпитахме народ на Фараона, когато при тях дойде достоен пратеник:
- 18.** "Предайте на мен рабите на Аллах! Аз съм ваш доверен пратеник."
(Вж. 20: 47)
- 19.** И не се възгордявайте пред Аллах! Донесох ви явен довод.
- 20.** И опазил ме моят Господ и вашият Господ да не ме пребиете с камъни!
- 21.** А ако не ми вярвате, оставете ме!"
- 22.** И позова той своя Господ: "Тези хора са престъпници."
- 23.** [Аллах каза:] "Върви с Моите раби нощем! Вас ще ви преследват.
- 24.** И остави морето разцепено! Те са войници, които ще бъдат издавени."
(Муса удари с жезъла си по морето, водата се разголови и народът му спокойно преминал на отсрещния бряг, а Фараонът и неговата войска, които го преследвали, се издавали.)
- 25.** Колко градини и извори оставиха те,
- 26.** и ниви, и прекрасни места,
- 27.** и блаженство, на което се наслаждаваха!
- 28.** И така оставихме това в наследство на друг народ.
(Оставено е в наследство на синовете на Израил.)
- 29.** И не ги оплака нито небето, нито земята. И не им бе дадена отсрочка.
- 30.** И спасихме синовете на Израил от унизителното мъчение,
- 31.** от Фараона. Той бе горделив от престъпващите.
- 32.** И ги избрахме знаеци да превъзхождат те народите [по тяхно време].
- 33.** И им дадохме от знаменятията онова, в което имаше явно изпитание.
(Те били удостоени с блага като разголовяването на морето, сянката от облака, манната, която им дала сили, пъдълъците за препитание и т.н.)
- 34.** Те [– неверниците] казват:
- 35.** "Смъртта е само веднъж. И не ще бъдем възкресени.
- 36.** Доведете нашите предци, ако говорите истината!"
- 37.** Те ли са по-добри, или народът на Туббаа и онези преди тях? Погубихме ги, защото бяха престъпници.
("Туббаа" се наричали владетелите на древен Йемен. Както разяснява самият Пророк, този владетел притежавал добродетели, ала народът му се отклонил от правия път. Вниманието се напомня, че в сравнение с Туббаа племето Курайши е по-слабо по моќ и численост.)
- 38.** И не сътворихме напразно небесата и земята, и всичко между тях.
- 39.** Сътворихме ги само с мъдрост. Ала повечето от тях не знаят.
- 40.** Денят на разделението е срокът за всички тях.
- 41.** Денят, в който близък не ще избави близък с нищо. И не ще им се помогне,
- 42.** освен когото Аллах пощади. Той е Всемогъщия, Милосърдния.
- 43.** Дървото аз-Закум
- 44.** е храната на всеки грешник.
- 45.** Подобно на разтопен метал тя ще кипи в стомасите,
- 46.** сякаш кипи връща вода.
- 47.** "Вземете го и го замъкнете в средата на Ада!
- 48.** После излейте върху главата му от мъчението на връщата вода:
- 49.** "Вкуси! Нали ти бе могъщият, знатният."
- 50.** Това е, в което се съмнявахте.
- 51.** Богобоязливите ще са на сигурно място –
- 52.** сред градини и извори,
- 53.** ще са облечени в коприна и брокат, един срещу друг.
- 54.** Така! И ще им дадем за съпруги красавици с големи очи.
- 55.** Ще пожелават там всякъкъв плод – в сигурност.
- 56.** Не ще са вкусили там друга освен първата смърт [в земния им живот]. Ще ги опази Той от мъчението на Ада –
- 57.** благодат от твой Господ. Това е великото спасение.
- 58.** Сторихме го [Корана] лесен – на твоя език, за да се поучат.

59. И чакай! Те също очакват.

45.

**СУРА АЛ-ДЖАСИЯ
(КОЛЕНОПРЕКЛОНАТА)**

Меканска, с изключение на знамение 13, което е мединско. Съдържа 37 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

- 1.** Ха. Мим.
- 2.** Низпославането на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия.
- 3.** На небесата и на земята има знамения за вярващите.
- 4.** И във вашето сътворяване, и в това на тварите, пръснати [по земята], има знамения за хора убедени.
- 5.** И смяната на нощта и деня, и онова, което Аллах изсипва от небето за препитание, и съживява с него земята след нейното умиране, и обръщането на ветровете, са знамения за хора проумяваци.
- 6.** Това са знаменията на Аллах. Четем ти ги според истината. Тогава в кое слово след това на Аллах и след Неговите знамения ще повярват?
- 7.** Горко на всеки лъжец, грешник!
- 8.** Чува той знаменията на Аллах да му се четат, после надменно упорства, сякаш че не ги е чул. Възвести го за болезнено мъчение!
- 9.** И щом узнае нещо от Нашите знамения, той им се подиграва. За тези има унизително мъчение.
- 10.** Пред тях е Адът. И не ще ги избави с нищо онова, което са придобили, нито онова, което са взели за покровител вместо Аллах. За тях има огромно мъчение.
- 11.** Този [Коран] е напътствие. А за онези, които не вярват в знаменията на своя Господ, за тях има изтезание – болезнено мъчение.
- 12.** Аллах е, Който подчини за вас морето, за да плават там корабите според Неговата повеля и за да търсите от Неговото обилие. И за да сте признателни.
- 13.** И подчини Той за вас всичко на небесата и всичко на земята – всичко е от Него. В това има знамения за хора мислещи.
- 14.** Кажи на вярващите да прощават на онези, които не очакват дните на Аллах, но Той ще въздаде на всички хора, каквото са придобили!
- 15.** Който върши праведни дела, то е за самия него, а който върши злини, то е в негов ущърб. После при своя Господ ще бъдете върнати.
- 16.** И дадохме на синовете на Исаил Писанието и отсъждането, и пророчеството, и им дарихме от благата, и ги предпочетохме над народите [тогава].
- 17.** И им дадохме ясни знаци за [съдбовната] повеля. Но те изпаднаха в разногласие от завис помежду си, щом при тях дойде знанието. В Деня на възкресението твой Господ ще отсъди между тях за онова, по което са били в разногласие.
(На израиляните било съобщено кое е позволено, и кое не, както и това, че Мухамед е пророк, показани им били чудеса, но особено по въпроса за мисията на Пророка, мир нему, юдеите изпаднали във вражда и разногласие от завис.)
- 18.** После ти отредихме [о, Мухамед] да си на правия път в повелята. Следвай него, а не следвай страстите на онези, които не знаят!
(Първенците на Курайш непрекъснато призовавали Пророка, мир нему, да се върне към религията на дедите си. Горното свещено знамение напомня, че Исламът е религията, която трябва да се следва, и че други пристрастия не бива да отклоняват човека от този път.)
- 19.** Те не могат да те избавят от Аллах с нищо. Угнетителите са близни един на друг. А Аллах е Покровителя на богобоязливите.
- 20.** Този [Коран] е прозрение за хората и напътствие, и милост за убедените.
- 21.** Нима онези, които вършат злини, смятат, че в живота им и в смъртта им ще ги сторим равни с онези, които вярват и вършат праведни дела? Колко лошо отсъждат!
- 22.** И сътвори Аллах небесата и земята с мъдрост, и за да се въздаде на всяка душа, каквото е придобила, и не ще бъдат угнетени.
- 23.** Не виждали ли онзи, който взима за божество своите страсти? И го оставил Аллах в заблуда, знаеики, и запечата слуха и сърцето му, и сложи пелена пред погледа му. Кой ще го напъти подир Аллах? Не ще ли се поучите?
- 24.** И казват: "Съществува само земният ни живот. Умираме и живеем, и само времето ни погубва." А те нямат знание за това и само предполагат.
- 25.** И когато им бъдат четени ясните Ни знамения, техният довод е само да рекат: "Елате с предците ни, ако говорите истината!"
- 26.** Кажи: "Аллах ви съживява, после ви умъртвява, после ще ви събере в Деня на възкресението, за който няма съмнение. Ала повечето хора не знаят."
- 27.** На Аллах принадлежи царството на небесата и на земята. И в Деня, когато Часът настъпи, в този Ден измамниците ще загубят.
- 28.** И ще видиш всяка общност на колене. Всяка общност ще бъде призована към своята книга: "Днес ще ви се въздаде за вашите дела."
- 29.** Това е Нашата Книга. Тя говори истината за вас. Ние сме записали делата ви.
(Привържениците на всички религии ще бъдат събрани пред Аллах, за да получат книгите, в които са записани делата им и тогава ще им се въздаде за постъпките.)
- 30.** Онези, които вярват и вършат праведни дела, техният Господ ще ги въведе в Своята милост. Това е явното спасение.
- 31.** А на онези, които не вярват [ще се каже]: "Не ви ли бяха четени Моите знамения? Но се възгордяхте и бяхте хора престъпници.
- 32.** И когато се каза, че обещанието на Аллах е истинно, и че няма съмнение за Часа, рекохте: "Не знаем какво е Часът – само предполагаме, но не сме убедени."'''
- 33.** И ще се появят пред тях злини, които те извършиха, и ще ги обгради онова, на което се подиграваха.

34. И ще се рече: “Днес ще ви забравим, както и вие забравихте срещата в този свой Ден. Мястото ви е Огънят и не ще има за вас закрилини.
35. Това е, защото се подигравахте със знаменията на Аллах и ви изкуси земният живот.” А в този Ден не ще бъдат изведени оттам и не ще им се позволи покаяние.
36. Прославата е за Аллах – Господа на небесата и Господа на земята, Господа на световете.
37. Негово е величието на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

46.

СУРА АЛ-АХКАФ
(ПЯСЪЧНИТЕ ХЪЛМОВЕ)

Меканска, с изключение на знамения 10, 15 и 35, които са медински. Съдържа 35 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ха. Мим.
2. Низпославането на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия.
3. Сътворихме Ние небесата и земята, и всичко между тях, единствено с мъдрост и за определен срок. А които не вярват, се отвръщат от това, за което са предупредени.
4. Какви: “Виждате ли онези, които зовет вместо Аллах? Покажете ми какво сътвориха те от земята, или имат съучастие на небесата? Донесете ми книга отпреди тази или остатък от знание, ако говорите истината!”
5. И кой е по-заблуден от онзи, който зове не Аллах, а онези, които не ще му откликнат до Деня на възкресението и неговия зов не чуват?
6. И когато хората бъдат събрани, те ще се окажат техни врагове и ще отричат служенето им.
7. И когато им бяха четени ясните Ни знамения, неверниците казваха за истината, след като дойде при тях: “Това е явна магия.”
8. Или казваха: “Той си го е съчинил.” Какви [о, Мухамед]: “Ако съм си го съчинил, вие с нищо не ще ме избавите от Аллах. Той най-добре знае в какво [слово] се впускате за това. Достатъчен е Той за свидетел между мен и вас. Той е Опрощавания, Милосърдния.”
9. Какви: “Аз не съм първият пратеник и не знам нито с мен какво ще стане, нито с вас. Следвам само каквото ми бъде разкрито. Аз съм сам явен предупредител.”
10. Какви: “Виждате ли какво ще стане, ако този [Коран] наистина е от Аллах, а вие го отричате! И въпреки че един от синовете на Израил е засвидетелствал, че [Коранът и предишните писания] са сходни, и затова е повярвал, вие се възгордявате. Аллах не напътва хората угнетатели.”
11. Неверниците рекоха за вървящите: “Ако той беше добро нещо, нямаше да ни изпреварят към него.” И тъй като не пожелаха да се напътят чрез него, казват: “Той е стара лъжа.”
12. А преди него бе Писанието на Муса – водител и милост. А този [Коран] е потвърждаваща Книга на арабски език, за да предупреди угнетателите и да е радостна вест за благодетелните.
13. За онези, които казват: “Нашият Господ е Аллах!”, после следват правия път – не ще има страх за тях и не ще скърбят.
14. Те са обитателите на Рај, там ще пребивават вечно – въздаяние за техните дела.
15. И повелихме на человека да се отнася добре с родителите си. Носила го е майка му с усилие и го е родила с усилие. И бременността с него заедно с отбиването му е трийсет месеца. Когато достигне своята зрелост и достигне четирийсет години, той казва: “Господи мой, отреди ми да Ти бъда признателен за дара, който си дарил на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които Ти одобряваш! И дай ми праведно потомство! Аз се покайвам пред Теб и само на Теб се отдавам.”
16. На такива ще приемем хубавите дела и ще им опростим лошите постылки. Те са от обитателите на Рај истинно обещание, което им е обещано.
17. А който казва на родителите си: “Уф, пък и вие! Нима ме плашите, че ще бъда възкресен а предишните поколения си отидоха?...” родителите му зоват Аллах на помощ: “Горко ти! Бъди върваш! Обещанието на Аллах е истинно.”, а той казва: “Това са само легенди на предците.” –
18. спрямо такива се съдбна словото сред отминали преди тях общности от джиновете и от хората. Те са губещите.
19. За всички има степени от онова, което са извършили. Той ще им изплати за техните деяния и не ще бъдат угнетени.
20. И в Дена, когато неверниците бъдат докарани пред Огъня, [ще им бъде казано:] “Пропилияхте своите блага в земния живот и им се наследихте, а Днес ще ви се въздаде с унизищителното мъчение, защото на земята бяхте надменни без право и защото бяхте нечестивци.”
21. И спомни си [Худ –] брата на адитите, който предупреждаваше своя народ при пясъчните хълмове, където бяха минали много предупредители и дотогава, и след това: “Служете единствено на Аллах! Страхувам се за вас от мъчение във велик Ден.”
(Народът на Худ – адитите – живеещ сред пясъчни хълмове край морето в Йемен, поради което областта е наречена “Пясъчните хълмове” – “Ал-ахкаф”).
22. Рекоха: “Нима дойде при нас да ни отльчиши от нашите богове? Донеси ни онова, което ни обещаваш, ако говориш истината!”
23. Рече: “Знанието е само при Аллах, а аз ви оповествявам само онова, с което съм изпратен. Ала виждам, че сте невежи хора.”
24. И когато го видяха – широк облак, прииждащ към техните долини, – рекоха: “Това е облак, който ще изсипе дъжд над нас”. Но не, то е онова, за което бързахте – вятър с болезнено мъчение в него.
25. Той опустошава всяко нещо по волята на своя Господ. А от тях останаха само [руините на] домовете им. Така наказваме хората престъпници.
(Този ужасен вихър понесъл хората и тяхното имущество между земята и небето, разкъсал ги и напълно ги унищожил. Спасили се единствено пророкът Худ и онези, които повярвали в зова му.)
26. И ги бяхме утвърдили повече, отколкото вие утвърдихме [о, жители на Мека]. И им дадохме слух и зрение, и разум. Но с нищо не ги избави нито слухът им, нито зрението, нито разумът, защото отхвърляха знаменията на Аллах. И ги обгради онова, на което се подиграваха.
27. И погубихме селищата около вас, и разяснихме знаменията, за да се завърнат [към вярата]!

(Унищожените наоколо селица са на живелите някога там самудяни, адити, народа на Лут и други подобни народи.)

28. И защо не им помогнаха онези, които те приеха за богове, и на които се отдоха вместо на Аллах? Да, изоставиха ги. Това е само тяхна лъжа и измислица.
 29. [И спомни си о, Мухаммед] как насочихме към теб група джинове, за да слушат Корана. И когато пристигнаха там, рекоха: “Слушайте!” И щом бе приключено, те се завърнаха при своя народ с предупреждение.
 30. Рекоха: “О, народе наш, чухме Книга, низпослана подир Муса в потвърждение на онова, което е преди нея. Насочва тъй към истината и към правия път.
 31. О, народе наш, откликнете на зовящия към Аллах и му вярвайте! Ще ви опости Той греховете и ще ви предпази от болезнено мъчение.
 32. А който не откликне на зовящия към Аллах – той е безсилен на земята и няма друг покровител освен Него. Такива са в явна заблуда.”
 33. Не виждат ли, че Аллах, Който сътвори небесата и земята, и не се умори от тяхното сътворяване, има сила да съживи мъртвите? Да, Той за всяко нещо има сила.
 34. В Дения, когато неверниците бъдат докарани пред Огъния [ще им се каже]: “Не е ли това истината?”, ще кажат: “Да, кълнем се в своя Господ!” Ще каже [Аллах]: “Вкусете тогава мъчението, защото бяхте неверници!”
 35. Затова и ти бъди търпелив [о, Мухамед], както търпяха пратениците, удостоени с търпост, и не бързай за тези [неверници]. В Дения, когато видят онова, което им е обещано, ще им се стори, че са престояли само един час от деня. Този [Коран] е послание. А нима ще бъдат побгубени други освен нечестивците?
- (... удостоени с търпост” – Аллах е изпрацал много пророци и пратеници, двадесет и петима от които са споменати в Свещенния Коран. Измежду тях само петима са “удостоени с търпост” – Нух, Ибрахим, Муса, Иса и Мухамед, мир на всички тях.)*

47.

СУРА МУХАММЕД (МУХАММАД)

Мединска, с изключение на знамение 13, което е меканско. Съдържа 38 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. На онези, които не вярват и възпитат от пътя на Аллах, Той ще провали делата им.
2. А на онези, които вярват и вършат праведни дела, и вярват в низпосланото на Мухамед – а то е истината от техния Господ, – Той ще им прикрие провинненията и ще подобри положението им.
3. Така е, защото неверниците следват лъжата, а вярващите следват истината от своя Господ. Така Аллах дава на хората примери за тях.
4. И когато [в битка] срещнете неверниците, съсчитайте им враговете, додето ги надвишите, и [плениците] здраво ги вържете! А после – или милост, или откуп, когато войната приключи. Така е! Ако Аллах пожелае, би им отмъстил, но иска Той да изпита един от вас чрез други. А на онези, които бъдат убити по пътя на Аллах, Той не ще провали делата им.
(Както разяснява знамението, по време на война всеки срещнат враг е обречен на гибел. При победа се взимат пленици, които се освобождават или безвъзмездно, или откуп под формата на имущество, или чрез размяна на пленици. Повелята за война се дава в името на възвишената цел, която ако бъде постигната, участниците в сраженията ще получат заслужена награда.)
5. Той ще ги напъти и ще подобри положението им.
6. И ще ги въведе в Раја, за който ги е известили.
7. О, вярващи, ако подкрепите [делото на] Аллах, и Той ще ви подкрепи, и ще заяки стъпките ви.
8. А който не повярват – гибел за тях! Ще провали Той делата им.
9. Така е, защото възненавиждат низпосланото от Аллах и затова Той прави безплодни делата им.
10. Нима не ходят по земята и не виждат какъв бе краят на онези преди тях? Аллах ги унищожи. Подобно на това очаква и неверниците.
11. Така е, защото Аллах е Покровителя на вярващите, а неверниците нямат покровител.
12. Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. А неверниците се наслаждават и ядат, както добъръкът яде. И Огънят ще им е обиталище.
13. И колко селища погубихме, по-силни от твоето селище [Мека], което те прогони! И никой не им помогна.
14. Нима са равни онзи, който има ясен знак от своя Господ, и онзи, чието лошо деяние му е разкрасено и следва своите страсти?
15. Нима Раят, обещан на богообразливите, с реки от вода, която не застива, и реки от мляко с вкус, който не се променя, и реки от вино, приятно за пиещите, и реки пречистен мед, и в който има за тях от всякакви плодове, и оправление от техния Господ, е като онзи, който ще бъдеечно в Огъния... И ще им се дава връщаща вода, която разкъсва червата.
16. А някои от тях те изслушват, но щом си отидат от теб, казват на дарените със знанието: “Какво рече той преди малко?” Те са онези, чиито сърца Аллах запечата и които следват своите страсти.
(Този тип неверници са лицемерите, които се отдават на подигравки – за да осмеят думите на Пророка, мир нему, те се обръщат към учени от неговото обкръжение (като Ибн Масуд и Ибн Аббас) и на шега ги питат какво е казал преди малко.)
17. А на онези, които следват правия път, Той увеличава напътствието и ги дарява с богообразливост.
18. И нима очакват друго освен внезапно за тях да настъпи Часът? Вече се появилият неговите признания. Но за какво ще им е тяхното напомняне, щом той настъпи за тях?
19. И знай [о, Мухамед], че няма друг Бог освен Аллах! И моли о прощение за своя грех и за вярващите мъже и жени! Аллах знае къде се движите и къде пребивавате.
20. Вярващите казват: “Да бе низпослана сура [за сражение]!” А щом бъде низпослана неотменима сура и в нея се споменава за сражение, виждаш как онези, в чиито сърца има болест, те гледат с поглед на изпаднал в несвят пред смъртта. А най-достойното за тях
21. е покорство и благо слово. А щом се даде твърда повеля [за сражение], да бъдат искрени пред Аллах е най-доброто за тях.
22. А щом се отвърнете, нима от вас се очаква друго освен да се се развали по земята и да прекъсвате родствените си връзки?
23. Тези са, които Аллах прокле и ги стори глухи и слепи.
24. И нима не размишляват над Корана или сърцата им са под ключ?

25. Онези, които обръщат гръб, след като напътствието им се изясни, тях сатаната ги подвежда и им дава празни надежди.
26. Това е, защото казват на онези, които възненавиждат низпосланото от Аллах: "Ще ви последваме в част от делото." А Аллах знае какво спотайват.
27. А как ще бъде, когато ангелите ги приберат, удряйки ги по лицето и гърба?
28. Така е, защото следват онова, което предизвиква гнева на Аллах и възненавиждат Неговото благоволение, затова Той проваля делата им.
29. Нима онези, в чиито сърца има болест, смятат, че Аллах не ще разкрие злобата им?
30. И ако желаехме, шяхме да ти ги покажем [о, Мухаммед] и ти би ги познал по чертите им, и би ги познал по словото им. Аллах знае вашите дела.
(След низпослането на това знамение Пророка, мир нему, започнал да разпознава лицемерите по техния вид и поведение, по начина им на говорене, по осърбителните за мюсюлманите намеси.)
31. И ще ви подложим на изпитание, докато отличим сред вас борещите се по пътя на Аллах и търпеливите, и разкрием вестите за вас.
(Ще бъдат разкрити вестите за техните дела.)
32. Онези, които не вярват и възпират от пътя на Аллах, и се противят на Пратеника, след като им се изясни напътствието, не ще навредят на Аллах с нищо и Той ще провали делата им.
33. О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника, и не погубвайте делата си!
34. На онези, които не вярват и възпират от пътя на Аллах, и умират неверници, Аллах не ще оправи.
35. И не падайте духом [при сражение], та да зовете за мир! Вие ще надделеете! Аллах е с вас и Той не ще погуби вашия дела.
36. Земният живот е само игра и забава. И ако повярвате и се боите, Той ще ви въздаде наградата. Той не иска имотите ви.
37. Ако ви ги поиска и ви принуди, вие ще се посъкъпите и Той ще изкара наяве злобата ви.
(Знамението разкрива отношението на човешката душа към материалните блага и скъперничеството, което ще се прояви, ако бъде поискано цялото състояние.)
38. Ето, вие сте онези, които са позовани да раздават по пътя на Аллах. Но сред вас има скъперници, а който е скъперник, той само спрямо себе си е скъперник. Аллах е Всебогатия, вие сте бедните. И отвърнете ли се, Той ще ви замени с други хора и те не ще бъдат като вас.
(Дълг за хората е да изпълняват религиозните си задължения, иначе обществото им е обречено на гибел.)

48.

СУРА ПОБЕДАТА (АЛ-ФАТХ)

Мединска. Низпослана е по пътя при напускането на долината ал-Худайбия. Съдържка 29 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ние ти дарихме [о, Мухамед] явна победа,
2. за да оправсти Аллах твоите предишни грехове, и следващите, и за да довърши Той Своята благодат към теб, и за да те насочи по правия път,
3. и за да те подкрепи Аллах с могъща подкрепа.
(Божествената благодат, с която Пророка, мир нему, е удостоен завинаги далеч от всеки грех, се проявила при завладяването на Мека и ат-Таиф, разпространението на неговата слава навред по земята, помощта и победите от Аллах Всевинния, преклонението на упорстващите неверници. Наистина Мухамед е Божият любимец. Той е разкрил истината за предходните законодателства, удостоен е с въздигане до най-недостъпните висини, станал е Пророк на хора и джинове, за него и неговата общност е дадено разрешение да използват придобитото във воина. Той ще бъде застъпник за вярващите в Съдния ден. Възризи към молитва и на много места в Свещения Коран Мухамед се споменава наред с Аллах Всевинния, неговото име се включва в свидетелството, което декларира съществуването на единния Бог и това е най-големият дар от Аллах.)
4. Той е, Който низпосля спокойствие в сърцата на вярващите, за да подсили тяхната вяра. На Аллах принадлежат войнствата и на небесата, и на земята. Аллах е всезнаещ, всемъдръ
5. и за да въведе вярващите мъже и жени в Градините, сред които реки текат там ще пребивават вечно, и да ги избави от лошите им постылки. Това е велико спасение при Аллах.
6. И за да накаже лицемерните мъже и жени, и съдружаващите мъже и жени, които допускат за Аллах лоша догадка. Над тях да е лошата превратност! Аллах им се разгневи и ги прокле, и приготви за тях Ада. Колко лоша участ е той!
7. На Аллах принадлежат войнствата и на небесата, и на земята. Аллах е всемогъщ, всемъдръ.
8. Изпратихме те Ние [о, Мухамед] за свидетел и благовестител, и предупредител,
9. за да вярвате в Аллах и в Неговия Пратеник, и да Го прославяте, и да Го почитате, и да Го възхвалявате сутрин и вечер.
10. Онези, които заявяват вярност към теб [о, Мухамед], заявяват вярност към Аллах. Ръката на Аллах е върху ръцете им. А който наруши, само в свой ущърб нарушиava. А който изпълнява обета си пред Аллах, Той ще му дари огромна награда.
(През шестата година от Хиджра Пророка, мир нему, се отправил заедно с 1400 мюсюлмани на поклонение хадж в Мека. Обаче курайшиите не желаяха да ги допуснат в града и преградили пътя, но мюсюлманите успели да се доберат до долината ал-Худайбия. Пророка имал миролюбиви намерения, не желал сражения, затова изпратил при курайшиите достойния Осман. Той не се завърнал в очаквания срок и под едно дърво Пророка получил от сподвижниците си обет, че ще воюват до последната капка кръв и ще останат верни до смъртта на делото, ако техният посланик бъде убит.
Според обичая те дали обет, като поставили ръка върху ръката на Пророка. Но достойният Осман се завърнал и между курайши и мюсюлмани бил сключен договор за десет години. Горното знамение споменава обета за вярност.)
11. Останалите [по домовете си лицемери] бедуини ще ти рекат: "Задържаха ни нашите имоти и семейства, затова моли за нас опрощение!" Изричат с езиците си онова, което не е в сърцата им. Каки: "Кой ще опречи с нещо на Аллах, ако Той пожелае да ви засегне с беда или пожелае благо за вас?" Да, сведущ е Аллах за вашия дела.
12. Но вие мислехте, че Пратеника и вярващите никога не ще се върнат при своите семейства. И бе разкрасено това в сърцата ви. И допуснахте лоша догадка. И станахте погубени хора.
13. А за онези, които не вярват в Аллах и в Неговия Пратеник Ние сме приготвили за неверниците пламъци.
14. На Аллах принадлежи царството на небесата и на земята. Опощава Той комуто пожелае и наказва Той когото пожелае. Аллах е опощаваш, мюсърден.

- 15.** Останалите [по домовете си] ще рекат, когато се отправите [на война] към богатства, за да ги вземете: “Позволете ни да ви последваме!” Искат да променят Словото на Аллах. Кажи: “Не ще ни последвате. Така рече Аллах от по-рано.” Ще кажат: “Не, вие ни завиждате.” Ала те малко проумяват.
- 16.** Кажи на останалите [по домовете си] бедуини: “Ще бъдете призовани срещу хора с огромна сила. Или ще се сражавате с тях, или ще се покорят. Аллах ще ви дари хубава награда, ако се подчините. А ако се отметнете, както се отметнахте преди, ще ви накаже Той с болезнено мъчение.”
- 17.** За слепеца не е грех, нито за куция е грех, нито за болния е грех, [ако не излязат на сражение]. А който се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, ще го въведе Той в Градините, сред които реки текат. А който се отметне, ще го накаже Той с болезнено мъчение.
- 18.** Аллах бе доволен от вярващите, когато ти заявиха вярност под дървото [о, Мухаммед]. И узна Той какво имат в сърцата си. И спусна Той спокойствието над тях. И им въздаде близка победа.
(Близката победа е превезането на оазиса Хайбар от мюсюлманската войска.)
- 19.** И много богатства ще вземат. Аллах е всемогъщ, всемъдър.
(Скоро мюсюлманите получили много блага и придобивки от битките.)
- 20.** Аллах ви обеща да вземете [във война] много богатства и ускори това за вас. И възприя от вас ръцете на хората, за да бъде то знак за вярващите и да ви насочи по правия път.
(При Хайбар мюсюлманите извоювали първата от многобройните победи, обещани им от Аллах Всевишни, Който предотвратил и нападенията на враждебно настроените племена Асад и Гатафан – съюзници на жителите на Хайбар. С мира при ал-Худайбия се слага край на меканская агресия.)
- 21.** А други [победи], които не бяха по силите ви, Аллах потули. Аллах за всяко нещо има сила.
- 22.** Ако неверниците бяха се сражавали с вас, щяха да обрънат гръб в бяг. И нямаше да намерят нито покровител, нито избавител.
- 23.** такъв бе обичаят на Аллах и преди. И ти не ще откриеш промяна в обичая на Аллах.
- 24.** Той е, Който възприя край Мека техните ръце от вас и вашите ръце от тях, след като ви отреди да ги победите. Аллах е зрящ за вашите дела.
(Чрез споразумението при ал-Худайбия Аллах Всевишни дарил на мюсюлманите Мека. Осемдесет пленени при мюсюлманската обсада бойци от вражеската армия били отведени при Пророка и освободени от него. Този акт станал причина враговете да поискат мир.)
- 25.** Те са онези, които не повярваха и ви възпряха от Свещената джамия, и задържаха жертвите животни, да не стигнат местоназначението си. И ако нямаше вярващи мъже и жени, които не познавахте, и да ги прегазите, без да знаете, и така да ви сполети грех... Аллах въвежда в Своето милосърдие когото пожелае. Ако бяха разделени [едини от други], щяхме да накажем неверниците сред тях с болезнено мъчение.
(Крайните не допуснали мюсюлманите да влязат в Мека, като им попречили да извършат поклонение в храма ал-Кааба и да направят ритуалните жертвоприношения. Аллах Всевишни не позволил на Своите раби да отворят на предизвикателство, защото в Мека се намирали немалко вярващи, които все още не можели открито да заявят своята вяра. Завземането на града било отложено, защото вярващите живеели редом с крайните неверници.)
- 26.** Когато неверниците възприха в сърцата си яростта – яростта на невежеството, – Аллах спусна спокойствието Си над Своя Пратеник и над вярващите, и ги обвърза със словото на богообразята. И бяха най-достойни те за него, и го заслужаваха. Аллах всяка нещо знае.
(При обръщането към богообразята успокоило духовете, когато мекани и мюсюлмани подписвали споразумението при ал-Худайбия. Пророка, мир нему, казал на достойния Али: “Пиши: “Това е споразумение, сключено между Пратеника на Аллах и народа на Мека.” Представителите на Крайните казали: “Ако знаехме, че ти си пратеник на Аллах, не бихме ви попречили да влезете в ал-Кааба. Пиши така: “Това е споразумение между Мухамед, сина на Абдулах, и народа на Мека.” Пророка, мир нему, приег този компромис и различията били загладени.)
- 27.** Аллах превърна съновидението на Своя Пратеник в истина. “Ще влезете в Свещената джамия, ако Аллах е пожелал, в безопасност, с бръснати глави или подстригани, без да се страхувате.” И знае Той, каквото вие не знаете. И освен това ви отреди близка победа.
- 28.** Той е, Който изпрати Своя Пратеник с напътствието и с правата религия, за да я въздигне над всички религии. Достатъчен е Аллах за свидетел.
- 29.** Мухамед е Пратеника на Аллах. А онези, които са заедно с него, са строги към неверниците, милостиви помежду си. Виждаш ги да се покланят и да свеждат чела до земята в суджуд. Търсят щедрост от Аллах и благоволение. Техният белег е по лицата им – вследствие на поклоните. Такова е описанието им и в Тората, и в Инджила като посев, който подава кълни и го укрепва, и той наедрява, и се възправя върху стъблото си за радост на сеяните за да гневи Той чрез това неверниците. Аллах обеща на онези, които вярват и вършат праведни дела, оправдение и велика награда.

49.

**СУРА АЛ-ХУДЖУРАТ
(СТАЙТЕ)**

Меканска. Съдържа 18 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

- 1.** О, вярващи, не предварвайте Аллах и Неговия Пратеник, и бойте се от Аллах. Аллах е всечуващ, всезнаещ.
(Забранено е на думи или дела да се противоречи на Аллах и на Неговия Пратеник или да се оповестяват еонолични решения по религиозни въпроси.)
- 2.** О, вярващи, не надигайте глас над гласа на Пророка и не му говорете високо, както говорите помежду си, за да не пропаднат делата ви, без да усетите!
(В знамението се забранява да се говори на висок глас и да се креци в присъствието на Пратеника на Аллах, мир нему. Историята на Сабит ибн Каїс, един от сподвижниците на Пророка, внася яснота в тълкуването на горната повеля. Той бил търде гърмогласен и се притеснял, че ако проговори пред Пророка, делата му ще пропаднат, затова престанал да го посещава. Но Пророка, мир нему, заръчал да го повикаят и го успокои, като го благовестил, че ще бъде един от обитателите на Рај.)
- 3.** Онези, които снишават глас пред Пратеника на Аллах, те са онези, чийто сърца Аллах е изпитал за богообразята. За тях има оправдение и велика награда.
- 4.** Онези, които те призовават иззад стаите – повечето от тях не проумяват.
(Около седемдесет души от бедуинското племе Тамим дошли по обед при Пратеника на Аллах, мир нему, точно когато си почиват в своята стая. Водачите им извикали: “О, Мухамед, излез на вън, ела при нас!” Знамението отхвърля подобно отношение.)
- 5.** А ако бяха изтърпели, докато им се покажеш, щеше да е най-доброто за тях. Аллах е оправдаващ, милосъден.

6. О, вярващи, ако нечестивец ви донесе вест, проучете я, за да не засегнете някои хора от неведение, та за онова, което сте извършили, да съжалявате!
7. И знайте, че сред вас е Пратеника на Аллах! Ако той се вслушваше във вас за много дела, щяхте да пострадате. Но Аллах вдъхна у вас любов към вярата и я разкраси в сърцата ви, и пробуди у вас омраза към неверието, нечестивостта и неподчинението. Тези вървят по правия път.
8. Това е щедрост и благодат от Аллах. Аллах е всезнаещ, всемълър.
9. И ако две групи от вярващите се сбият, помирете ги! Но ако едната от тях престъпи спрямо другата, сражавайте се против онази, която е престъпила, докато се върне към повелета на Аллах! А щом се върне, помирете ги справедливо и постыпете безпристрастно! Аллах обича безпристрастните.
10. Вярващите са братя, затова помирявайте своите братя и бойте се от Аллах, за да бъдете помилвани!
11. О, вярващи, един мъж от вас да не се присмиват на други! Може да са по-добри от тях. Нито жени на жени... Може да са по-добри от тях. И не се хулете, и не се оскърбявайте прякори! Колко лошо е името *нечестивост* подир вярата! А които не се покаят тези са угнетителите.
12. О, вярващи, много странете от подозрението! Понякога подозрението е грех. И не се дебнете, и не злословете един за друг! Нима на някого от вас ще се хареса да яде плътта на мъртвия си брат? Вие се отвращавате от това. И бойте се от Аллах! Аллах е приемаш покаянието, милосърден.
13. О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Найдостоен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е всезнаещ, свидуц.
(Всички хора произхождат от Адам и Хауа – Ева), и имат майка и баща. В този смисъл е неуместно да се гордеят със знатно родословие. Истинското превъзходство се крие в богобоязънта.)
14. Бедуините рекоха: “Ние повярвахме.” Кажи: “Не сте повярвали, ала кажете: “Отдадохме се на Аллах!””, защото вярата не е влязла още в сърцата ви. И ако се покорите на Аллах и на Неговия Пратеник, Той не ще отнеме нищо от делата ви. Аллах е оправдаващ, милосърден.”
15. Вярващи са именно онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, после не се усъмняват и се борят чрез своите имоти и души по пътя на Аллах. Те са искрените.
16. Кажи: “Нима Аллах известявате вие за своята религия, след като Аллах знае всичко на небесата и всичко на земята. Аллах всяко нещо знае.”
17. Смятат, че теб облагодетелстват, като приемат Ислама. Кажи [о, Мухамед]: “Не мен облагодетелствате, като приемате Ислама, а Аллах ви облагодетелства, че ви напъти за вярата, ако сте искрени.”
18. Аллах знае неведомото на небесата и на земята. Аллах съзира вашите дела.

50.

СУРА КАФ (КАФ)

Меканска, с изключение на знамение 38, което е мединско. Съдържа 45 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Каф. Кълна се в славния Коран.
2. Да, учудиха се, че им се яви предупредител измежду тях. И рекоха неверниците: “Това е чудно нещо.
3. Нима след като умрем и станем на пръст [ще бъдем възкресени]? Такова завръщане е невероятно.”
4. Знаем Ние какво земята отнема от тях и имаме съхраняваща Книга.
5. Ала те взеха за лъжа истината, когато дойде при тях и са в недоумение.
6. Нима не виждат небето над тях, как Ние го изградихме и го украсихме, и е без процепи?
7. И земята разпростирахме, и положихме по нея непоклатими планини, и сторихме от нея да поникнат всякакви прекрасни видове –
8. поука и напомняне за всеки покайващ се раб.
9. И изсипваме от небето благословена вода, и сторваме да израстват чрез нея градини и зърно за жътва,
10. и високи палми с гроздове, скучени един връз друг –
11. препитание за рабите. И съживяваме с нея мъртва земя. Така ще бъде и възкресението.
12. Преди тях смятаха, че е лъжа и народът на Нуҳ, и обитателите на ар-Рас, и самудяните,
(Вж. 25: 38)
13. и адитите, и Фараонът, и братята на Лут,
14. и обитателите на Горичката, и народът на Туббаа. Всички смятаха за лъжци пратениците и се изпълни Моето обещание.
(Вж. 15: 78 и 44: 37)
15. Нима Ни затрудни първото сътворяване? Ала се съмняват те в новото сътворяване.
16. Сътворихме Ние човека и знаем какво му нашепва неговата душа. Ние сме по-близо до него, отколкото вената на шията [му].
17. Отдясно и отляво до него стоят двама записващи ангели,
18. не изрича и една дума, без да има готов надзорник при него.
19. И смъртната агония ще донесе истината: “Това е, което си избиявал.”
20. И ще се пропръби с Рога. “Това е Денят на обещанието!”
21. И с всеки човек ще дойде водач и свидетел [от ангелите].
22. [И ще му се каже:] “Ти нехаше за това. Но схеме от теб покривалото и твойт поглед Днес е проницателен.”
23. А съпътствалият го [ангел] ще каже: “Готово е това, което е у мен.”
(Аллах Всевишния ще каже:)
24. “Хвърлете в Ада всеки упорстващ неверник,
25. възпиращ доброто, престъпващ, съмняващ се,
26. който прие за бог друг заедно с Аллах! Затова го хвърлете в суртовото мъчение!”
27. Съпътствалият го [сатана] ще каже: “Господи наш, не аз го накарах да престъпва, а сам той бе в дълбока заблуда.”
28. Ще каже [Аллах]: “Не се карайте пред Мен! Аз ви предупреждавах.
29. Не се променя Моето Слово. И не съм угнетител на рабите.”
30. В този Ден ще кажем на Ада: “Напълни ли се?” А той ще каже: “Има ли още?”
31. И не след дълго Раят ще бъде приближен за богобоязливите.
32. Това е, което ви бе обещано за всеки покайващ се, спазващ [повелите],

33. който и в уединение се бои от Всемилостивия, и идва със сърце, молещо за прошка.
34. “Влезте тук в мир! Това е Денят на вечността!”
35. Ще имат там, каквото пожелаят, а при Нас има повече.
36. И колко поколения преди тях погубихме, а бяха по-силни от тях и обикаляха по земята! Но има ли избавление?
37. Наистина в това се съдържа поука за всеки, който има сърце или надава слух като свидетел.
38. Сътворихме Ние небесата и земята, и всичко между тях за шест дена, без да Ни засегне умора.
(С това знамение се отхвърлят думите на юдеите: “Бог се оттегли за почивка в Съботата и поседна на земята.” Според някои тълкуватели под “шест дена” трябва да се разбира “шест периода.”)
39. Бъди търпелив към това, което казват, и прославяй с възвхала своя Господ преди изгрева на слънцето и преди залеза!
40. И през нощта Го прославяй, и след поклоните!
41. И вслушвай се в Дена, когато прогласяваният ще прогласи от близко място!
(Притомия се на хората да не забравят за зова на Исафил, който ще пропърби с Рога от небесата и ще пропърби за Часа на равносметката.)
42. В този Ден ще чутят Вика с истината. Това е Денят на възкресението.
(Оттук се разбира, че хората ще чутат и втората тръба на Исафил, след което ще възкръснат и ще излязат от гробовете.)
43. Ние отреждаме и живота, и смъртта, и при Нас е завръщането.
44. В този Ден земята ще се разцепи над тях – забързани. Това е събиране, лесно за Нас.
45. Най-добре Ние знаем какво изричат. А ти не си за тях принудител. И поучавай с Корана всеки, който се страхува от Моето предупреждение!

51.

**СУРА АЗ-ЗАРИЙАТ
(ОТВЯВАЩИТЕ)**

Меканска. Съдържа 60 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в отвявящите с веене [ветрове]
2. и в носещите товар [облаци],
3. и в плаващите с лекота [кораби],
4. и в разпределящите по повеля [ангели],
5. че е истина това, което ви е обещано!
6. И че възмездieto ще настъпи.
7. Кълна се в небето, осеняно с пътища!
8. Объркани са вашите слова [о, неверници].
(Както се споменава и в Свещения Коран, противниците на Пророка го нарочали “магьосник”, “поет”, “гадател” – тървания, които той неведнъж бил принуден да отхвърля.)
9. Отклонява се от него онзи, който е бил отклонен.
10. Проклети да са лъжците,
11. които в бездната [на неверието] нехайт!
12. Питат: “Кога ще е Съдият ден?”
13. В този Ден върху Огъня ще бъдат измъчвани.
14. “Вкусете своето мъчение! Това е, за което бързахте.”
15. Богобоязливите ще бъдат сред градини и извори,
16. ще взимат онова, което им дарява техният Господ. Преди това те вършеха добро
17. малко спяха през нощта
18. и на развиделяване молеха за оправдение,
19. и от имотите си заделяха за просяка и нуждаещия се.
20. За убедените на земята има знамения
21. и в самите вас. Нима не съзирате?
22. На небето има препитание за вас и там е онова, което ви е обещано.
23. А то, кълна се в Господа на небето и на земята, е истина, както това, че говорите.
(Както човек не се усъмнява, че думите, които изрича, са негови, така не трябва да има колебание и за това, което му се известява.)
24. Стигна ли до теб разказът за почетните гости на Ибрахим?
(Вж. 15: 51)
25. Влязоха при него и рекоха: “Мир!” Каза: “Мир!” И си рече: “Непознати хора!”
26. И без да го видят, съврна към своето семейство и дойде с тълсто [печено] теле,
27. и им го поднесе. Рече: “Ще похапнете ли?”
28. И спотаи страх от тях. Рекоха: “Не се страхувай!” И го благовестиха за знаещ син.
29. И пристъпи жена му с вик, удрийки лицето си, и рече: “Но аз съм бездетна старица!”
30. Рекоха: “Тъй каза твойт Господ. Той е Всемъдрия, Всезнаещия.”
31. Рече: “А какво ви е намерението, о, пратеници?”
32. Рекоха: “Изпратени сме при хора престъпници,
33. за да изсипем върху тях камъни от глина,
34. белязани при твоя Господ за прекаляващите.”
35. И изведохме Ние само върващите, които бяха там.
36. И намерихме там отدادени [на Аллах] само в един дом.
37. И оставихме там знамение за онези, които се страхуват от болезненото мъчение.
38. ...И за Муса, когато го изпратихме при Фараона с явен довод.
39. И се отвърна той със своята опора, и каза: “Магьосник или луд.”
40. И сграбтихме него и войските му, и ги хвърлихме в морето. Вината бе негова.
41. И за адитите, срещу които изпратихме опустошителния вятър...
42. И не остави той нищо, над което премина, без да го превърне в прах.
43. И за самудяните, когато им бе казано: “Наслаждавайте се до време!”

44. И се възгордяха пред повелята на своя Господ, [затова] мълният ги порази, както си гледаха.
 45. И не можаха да се изправят, и не им се помогна.
 46. И народа на Нух [погубихме] преди. Те бяха нечестиви хора.
 47. И небето изградихме с [Нашата] сила. Ние разширяваме.
 48. И земята Ние разстлахме. Колко прекрасно разстиламе!
 49. И от всяко нещо сътворихме двойки, за да се поучите!
- (Аллах Всевишния е създал всякакъв вид двойки – мъжко и женско, земя и небе, слънце и луна, равнина и планина, море и сула, лято и зима, живот и смърт, сладко и горчиво, светлина и мрак. Така човекът, който разширява над съчетаването на противоположностите в едно, би трябвало да повярва в абсолютния, единствения Бог и абсолютния Творец, и да стане Негов раб.)*
50. Затова към Аллах се устремете! Аз съм Негов явен предупредител за вас.
51. И не приемайте друг Бог заедно с Аллах! Аз съм Негов явен предупредител за вас.
52. Така и онези преди тях, щом дойдеше пратеник, казваха: “Магьосник или луд.”
 53. Нима си завещаваха това един другому? Не, ала те са престъпващи хора.
 54. Отвърни се от тях и не ще бъдеш упрекван!
 55. И поучавай! Наистина поучението носи полза на вярващите.
 56. Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат.
 57. Не искам от тях препитание и не искам да Ме хранят.
 58. Аллах! Той е Давашния препитанието, Владетеля на силата, Най-непоклатимия.
 59. Угнетителите имат участ като участта на своите другари. Затова да не избръзват!
 60. Горко на неверниците в техния Ден, който им е обещан!

52.

СУРА АТ-ТУР (ПЛАНИНАТА)

Меканска. Съдържа 49 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в Планината
2. и в Книгата, написана
3. на разгънат свитък,
4. и в посещавания Дом,
(Планината, в името на която се изрича клетвата, е Синай в Мадян, където Аллах Всевишния говорил на пророка Муса. Книгата е Петокнижето, Коранът или Книгата на събитие. Посещаваният Дом е храмът ал-Кааба или небесното място, където ангелите обхождат.)
5. и във въздингнатия [небесен] свод,
6. и в препълненото море
7. мъчението на твоя Господ ще настъпи!
8. Никой не ще го отблъсне
9. в Деня, когато небето бурно се завърти
10. и планините силно се разместят.
11. Горко в този Ден за отричащите,
12. които в празнословие се забавляват!
13. В Деня, когато ще бъдат подкарани към огъня на Ада:
14. “Това е Огънят, който взимахте за лъжа.
15. Магия ли е това, или не съзирате?
16. Горете там и да търпите, и да не търпите, все едно е за вас! Ще ви се въздаде само за вашите дела!”
17. Богообразливите ще са в градини и в блаженство,
18. радостни с онова, което им е дарил техният Господ и ги е предпазил техният Господ от мъчението на Ада.
19. Яжте и пийте със здраве за онова, което сте вършили!
20. Облегнати на подредени престоли... И ще им дадем за съпруги хубавици с големи очи.
21. Към онези, които вярват и тяхното потомство ги последва с вяра – ще присъединим към тях потомството им и не ще отнемем нищо от делата им. Всеки човек ще отговаря за делата си.
22. И ще им дарим в изобилие плодове и месо, каквито пожелаят.
23. Ще си подават там един на друг стакан, който не ще носи нито празнословие, нито подбуда към грях.
24. И ще им прислужват юноши, които сякаш са скрити бисери.
25. И ще се обръщат един към друг, разпитвайки се.
26. Ще рекат: “Бояхме се [от Аллах] и преди, когато бяхме сред своите роднини.
27. Но Аллах ни облагодетелства и ни опази от изгарящото мъчение.
28. Ние Го зовяхме и преди. Той е Владетеля на доброто, Милосърдния.”
29. И поучавай [о, Мухамед]! Ти не си – по милост от твоя Господ – нито гадател, нито луд.
30. Или казват: “Ти си поет! Изчакваме превратностите на съдбата.”
31. Кајки: “Чакайте! И аз чакам с вас.”
(Знамението посочва, че онези, които очакват смъртта на Пророка, мир нему, непременно ще ги сполети беда.)
32. Нима умовете им повеляват това, или са престъпващи хора?
33. Или искат да кажат: “Сам си го е съчинил!” Не, те не вярват.
34. Нека донесат слово, подобно на него, ако казват истината!
35. Нима бяха сътворени от нищо, или те са творците?
36. Или те сътвориха небесата и земята? Не, ала не се убеждават.
37. Или при тях са съкровищниците на твоя Господ, или те са властващи?
38. Или имат стълба, от която подслушват? Тогава нека онзи от тях, който е чул нещо, да донесе явен довод!
39. Или за Него са дъщерите, а за вас – синовете?

40. Или искаш отплата от тях [о, Мухаммед], та са обременени с дълг?
41. Или при тях е неведомото и те записват?
42. Или кроят хитрина? Ала онези, които не вярват, те ще са надхитрените.
43. Или имат друг бог освен Аллах? Всичист е Аллах от онова, с което Го съдружават!
44. И дори да видят отломък, падащ от небето, казват: "Скупчени облаци."
45. Остави ги, докато срещнат своя Ден, когато ще бъдат поразени от мълнията!
46. Деня, когато нито хитрината им ще ги избави, нито ще им се помогне.
47. А за угнетителите има и друго мъчение освен това, ала повечето от тях не знаят.
(*Това е мъченето, което ще понесат преди смъртта или в гроба. Иначе в земния живот те са изпитали много други страдания като бедност, поражения в битки и редица нещастия.*)
48. И бъди търпелив пред повелята на своя Господ! Ти наистина си пред Очите НИ. И прославяй своя Господ с възхвала, когато ставаш!
49. И нощем Го прославяй, и при скриването на звездите!

53.

СУРА АН-НАДЖМ

(ЗВЕЗДАТА)

Меканска, с изключение на знамение 32, което е мединско. Съдържа 62 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в звездата, когато зализва,
2. не се е заблудил вашият спътник [Мухамед] и не се е отклонил,
3. и не говори той от себе си.
4. Това е само откровение, което [му] се разкрива.
5. Научи го [на него] многосилният [Джибрил],
6. който има мощ. Той се възправи,
7. когато бе на най-високия хоризонт,
8. после се приближи и се спусна,
9. и бе на разстояние два лъка или по-близо.
10. Тогава Той разкри на Своя раб, каквото разкри.
(*Аллах Всевишни низпослава Своите откровения на Мухамед чрез Джибрил.*)
11. Сърцето му не го изънга за онова, което видя.
12. Нима ще го оспорвате за онова, което видя?
13. И отново го видя при друго спускане
14. до лотосовото дърво на крайния предел,
(*Мухамед, мир нему, е видял Джибрил в истинския му образ два пъти в началото на откровението и при възнесението до седмото небе, където се намира обрътото Лотос (Сидра) отясно на божия Трон.*)
15. където е Градината на обителта.
16. Когато дървото бе покрито с онова, което го покрива...
17. И не се отклони погледът [на Мухамед], и не се откъсна.
18. Той видя някои от най-големите знамения на своя Господ.
19. А нима не виждате какво са ал-Лат и ал-Узза,
20. и също – третото [божество] Манат?
21. Нима за вас е мъжкото, а пък за Него – женското?
22. Това тогава е несправедлив дележ.
23. Те са само имена, които назовавате вие и предците ви. Аллах не им низпосла довод. [Неверниците] следват само догадката и онова, което душите обичат, выражи че при тях дойде напътствието от техния Господ.
24. Или човек притежава всичко, което пожелае?
25. На Аллах принадлежи и отвъдното, и настоящето.
26. И колко ангели има на небесата, чието застъпничество не избавя от нищо, освен след като Аллах позволи комуто пожелае, и благоволи.
(*След като и ангелите не могат да се застъпят без позволението на Аллах, как тогава неверниците се надяват тяхните божества да се застъпят за тях.*)
27. Онези, които не вярват в отвъдното, назовават ангелите с женски имена,
28. без да имат знание за това. Те следват само догадката. Ала догадката с нищо не заменя истината.
29. И се отдръпни от онзи, който се отвръща от Нашето напомняне, и пожелава само земния живот!
30. Толкова са достигнали те от знанието. Твой Господ най-добре знае кой се е отклонил от Неговия път и знае кой се е насочил.
31. На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята, за да въздаде на злосторниците за деянятията им и за да въздаде на благодетелните с Най-прекрасното
32. на онези, които се предпазват от големите грехове и скверностите, освен малките провинения. Твой Господ е Щедрия в опрощението. Най-добре Той ви знае, и когато ви сътвори от земята, и когато бяхте зародили в майчините си утроби. Тъй че не самохвалствайте! Най-добре Той знае богообразливите.
33. Виждаш ли онзи, който се отвръща
34. и дава малко, и му се свиди?
(*Разказват, че ал-Уалид ибн ал-Мугира седял с Пратеника, мир нему, и чул неговата проповед. Той силно се впечатли от нея и почти бил готов да приеме Ислама, но един съдружаващ го посрещнал с думите: "Ти изостави религията на предците ни и търбиши, че ще горят в Огъня." Ал-Уалид отговорил: "Аз се боя от мъченето на Аллах." А мъжът отвърнал, че ако му даде част от имота си и се върне към езичеството, той ще поеме наказанието вместо него. Ал-Уалид му дал част от обещаното, но останалото му се досвидило.*)
35. Нима той има знание за неведомото и го вижда?
36. Или не бе известен за онова, което е в свитъците на Муса
37. и Ибрахим, който изпълни [повелята]
38. че никой претръшил не ще носи греха на друг
39. и човек ще има само онова, за което се е постарал,
40. и старанието му ще бъде видяно,
41. после напълно ще му се въздаде,
42. и че при твоя Господ е завършкът,
43. и Той поражда смяха и плача,

44. и Той отрежда и живота, и смъртта,
 45. и Той създава двойките мъжко и женско, –
 46. от капка сперма, когато се изхвърля [в утробата],
 47. и от Него е повторното сътворяване,
 48. и Той дарява богатство и удовлетворение,
 49. и Той е Господа на Сириус,
- (Ярката звезда Сириус била обожествявана от племето Хузас.)*

50. и Той погуби древните адити,
51. и самудяните, и не остави никого от тях,
52. и също народа на Нуҳ преди, те биха още по-угнетаващи и престъпващи,
53. и Той опустоши сринатите [селища на Лут],
54. и ги покри, каквото ги покри.
55. Тогава в кой благодействия на своя Господ се съмняваш [о, човече]?
56. И този [Мухаммед] е предупредител, подобен на първите предупредители.
57. Близкият Час наближава.
58. Никой освен Аллах не ще го разкрие.
59. Нима на тази вест се чудите
60. и се смеете, а не плачете,
61. и нехайно се забавлявате?
62. Сведете чела до земята в судът пред Аллах и на Него служете!

54.

СУРА АЛ-КАМАР (ЛУНАТА)

Меканска, с изключение на знамение 45, което е мединско. Съдържа 55 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Наближи Часът и се разцепи луната.
(Както разказват мнозина сподвижници на Пророка, Аллах да го благослови и с мир да го дари, меканците поискали от него да извърши чудо. Тогава той отправил зов към Аллах и луната се разцепила, а после възвърнала целостта си. Измените съдружаващи не можели да отрекат чудото, но го обяснили с магьосничество.)
2. Но и да видят знамение, те се отдръпват и казват: "Продължаваща магия."
3. И го взимат за лъжа, и следват своите страсти. Но за всяко дело има край.
4. Дойдоха вече при тях вести, които да ги възпират,
5. зряла мъдрост [Коранът] ала безполезни са за тях предупредителите.
6. Затова се отвърни от тях [о, Мухамед]! В Деня, когато зовящият призове към нещо ужасно,
7. те със сведен поглед ще излязат от гробовете като пръснати скакалци,
8. забързани към зовящия. Ще кажат неверниците: "Това е тежък Ден."
9. Отричаше преди тях и народът на Нуҳ. Отричаха Нашия раб и казваха: "Той е луд!", и бе прогонен с крясъци.
10. Тогава призова той своя Господ: "Аз съм победен, помогни ми!"
11. И разтворихме Ние вратите на небето със струяща вода,
12. и сторихме да бликнат извори от земята, и водите се срещнаха за предопределена повеля.
13. А него понесохме върху [Кораба от] дъски и гвоздеи,
14. плаващ пред Очите Ни – въздаяние за онзи, който бе отричан.
15. И оставихме това за знамение, но има ли кой да се поучи?
16. И какво бе Моето мъчение и Моето предупреждение!
17. И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?
18. И адитите отричаха. И какво бе Моето мъчение и Моето предупреждение!
19. Изпратихме срещу тях вихър в ден на непрестанно злочестие,
20. изтръгващ хората, сякаш са столове на изскубнати палми.
21. И какво бе Моето мъчение и Моето предупреждение!
22. И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?
23. И самудяните отричаха предупредителите.
24. И рекоха: "Нима човек от нас ще последваме? Тогава ние ще изпаднем в заблуда и безумие.
25. Нима на него бе разкрито Поучението сред нас? Не, той е надменен лъжец."
26. Утре ще научат кой е надменен лъжец.
("Утре" е Съдният ден.)
27. Изпрашаме Ние камилата като изпитание за тях. Наблюдавай ги и търпи!
28. Иги извести, че водата е поделена между [нея и] тях! И пиенето на всеки е разпределено.
(Вж. 26:141–159)
29. Но извикаха тяхен другар и той се зае, и я закла.
30. И какво бе Моето мъчение и Моето предупреждение!
31. Изпратихме срещу тях само един Вик и станаха като сухите сламки на сеното.
32. И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?
33. И народът на Лут отричаше предупредителите.
34. Изпратихме срещу тях ураган от камъни, освен за семейството на Лут. Спасихме ги на развиделяване
35. благодарение от Нас. Така въздаваме на онзи, който е признателен.
36. Той ги предупреди за Нашето мъчение, но те се усъмниха в предупреждението.
37. И поискаха от него да ги допусне до гостите си, но ослепихме очите им. Вкусете Моето мъчение и Моето предупреждение!
(Вж II: 77–83)
38. И рано сутринта ги сполетя трайно мъчение.
39. Вкусете Моето мъчение и Моето предупреждение!
40. И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?
41. Предупредителите дойдоха и при хората на Фараона,
42. [но] те взеха за лъжа всичките Ни знамения. Затова ги сграбтихме, както подобава на всесилен, всемогъщ.

43. Нима вашите неверници са по-добри от онези, или за вас има оневиняване в Писанията?
(В знамението се отпира въпросът към съдружаващите меканци, дали са получили гаранция, че ще се избавят от наказанието благодарение на превъходството си над народите, живели от времето на Нух до епохата на Фараона.)

- 44.** Или казват: "Не сме ли ние непобедимо множество?"
45. Ще бъде разгромено множеството и ще обърне то гръб в бяг.
46. Часът е обещаният им срок. Часът е най-злочестият и най-горчивият.
47. Престъпниците ще са в заблуда и безумие
48. в Деня, когато бъдат влечени по лице в Огъня: "Вкусете допира на Ада!"
49. Ние всяко нещо сътворихме с мяра.
50. Нашата повеля се изпълнява, докато мигне окото.
51. Вече погубихме подобните на вас. Но има ли кой да се поучи?
52. И всяко нещо, което са вършили, го има в писанията.
52. Всичко, малко или голямо, е записано.
54. Богобоязливите ще пребъдат сред градини и реки –
55. истинно обещание при Владетеля, Всемогъщия.

55.

СУРА АР-РАХМАН (ВСЕМИЛОСТИВИЯ)

Меканска, с изключение на знамение 29, което е мединско. Съдържа 78 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

- 1.** Всемилостивия
2. научи на Корана,
3. сътвори человека,
4. научи го да говори.
5. Слънцето и луната [се движат] по изчисление,
6. и звездите, и растенията се прекланят.
(Растенията – шаджар – дървета и хрести.)
7. И въздигна Той небето, и положи везните,
8. за да не престъпват мярката.
9. И отмервайте справедливо, и не ощетявайте в мярката!
10. И положи Той земята за тварите.
11. На нея има плодове и палми с обвити гроздове,
12. и зърно с плява, и уханни треви.
13. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
(Това повтарящо се знамение е отправено към две общности хора и джинове.)
14. Сътвори Той човека от зърнка глина като грънчарско изделие.
15. И сътвори Той джиновете от пламък на огъня.
16. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
17. Господа на двата изгрева и Господа на двата залеза.
(Тълкувателите смятат, че изразите "двата изгрева" ("източка") и "двата залеза" ("запада") обозначават различните положения на слънцето през лятото и зимата. Възможно е тук да се има предвид и Сириус – най-ярката звезда на небосвода, която е образувана от две звезди, кръстящи една около друга.)
18. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
19. Пусна Той двете морета да се срещнат,
20. но между тях има преграда, която не престъпват.
21. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
22. От двете излизат бисери и корали.
23. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
24. И Негови са плаващите кораби, въздушни се като планини в морето.
25. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
26. Всичко тук погива.
27. Но пребъдва Ликът на твоя Господ, Владетеля на величието и почитта.
28. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
29. Умолявай Го всичко на небесата и на земята. Всеки миг изявява Той някакво дело.
(На думи и в постъпките си създанията желаят от Аллах помощ по различни въпроси като служение, препитание, орошение и др. Всеки миг Аллах ръководи вселената, като възкресява, унищожава, влага стойност и обезценява, създава богати и бедни, и т.н.)
30. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
31. Ще ви направим равносметка, о, два свята [на джинове и хора]!
32. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
33. О, множество от джинове и хора, ако можете да проникнете зад пределите на небесата и на земята, проникнете! Не ще проникнете освен с власт [от Нас].
34. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
35. Ще бъде пратен срещу вас пламък от огън и дим, и не ще ви се помогне.
36. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
37. И когато небето се разцепи, и стане червено като разтопено масло...
("... масло" може да се преведе и като "червена кожа". Някои тълкуватели разясняват, че небето в Съдния ден ще се променя по цвет, както мазните бащи имат различни цветове.)
38. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
39. В този Ден не ще бъде питан за греха му нито човек, нито джин.
40. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
41. Престъпниците ще бъдат разпознати по техния белег. И ще бъдат хванати за перчена и за краката.
42. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?

43. Това е Адът, който престъпниците взимат за лъжа.
44. Те ще обикалят между него и връща, кипяща вода.
45. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
46. А за онзи, който се страхува да застане пред своя Господ, има две Градини
47. та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
48. с разни дървета.
49. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
50. В двете два извора текат.
51. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
52. Там от всеки плод има по два вида.
53. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
54. Облегнати на постели с подплата от брокат. И плодовете на двете градини ще са близо.
55. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
56. Има там жени с целомъдрен поглед, недокоснати нито от човек преди тях, нито от джин.
57. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
58. Сякаш са рубини и корали...
59. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
60. Нима взъдянието за добрината е друго освен добрина?
61. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
62. И освен тях – още две градини –
63. та кой блага на своя Господ взимате за лъжа? –
64. тъмнозелени.
65. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
66. В тях има два бликащи извора.
67. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
68. Там има плодове и палми, и нарове.
69. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
70. Там има добродетелни и прекрасни жени –
71. та кой блага на своя Господ взимате за лъжа? –
72. хубавици, пазени в щати –
73. та кой блага на своя Господ взимате за лъжа? –
74. недокоснати дотогава нито от човек, нито от джин...
75. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
76. Облегнати върху зелени възглавници и хубави килими...
77. Та кой блага на своя Господ взимате за лъжа?
78. Благословено да е името на твоя Господ, Владетеля на величието и почитта!

56.

**СУРА АЛ-УАКИА
(СЪБИТИЕТО)**

Меканска, с изключение на знамения 81 и 82, които са медински. Съдържжа 96 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Когато Събитието настъпи,
2. никой не ще възпре неговото настъпване –
3. приinizиращо и въздигащо.
4. Когато земята се разтърси в трус
5. и планините се разломят на отломки,
6. и станат разпилена прах,
7. вие ще бъдете три групи:
8. получилите отдясно, – какво ще е за получилите отдясно?; –
9. и получилите отляво, – какво ще е за получилите отляво?; –

(Буквално – “хората на десницата”, т.e. онези, на които книгата за делата им ще бъде подадена отдясно, и “хората на левицата” – отляво.)

10. и първенците [в богоизливостта], – те са първенците [в Рая] –
11. тези са приближените [на Аллах]
12. в Градините на блаженството –
13. повечето са от предците –
14. и малцината от сестрите –
15. на украсени престоли,
16. облегнати там един срещу друг.
17. Вечномлади юноши им поднасят
18. бокали и канари, и стакани [вино] от извор.
19. Не ще ги боли глава от това и не ще губят разум.
20. И плод, какъвто изберат,
21. и птиче месо, каквото обичат.
22. И ще имат хубавици с големи очи,
23. подобни на скрити бисери –
24. въздаяние за делата им.
25. Не ще слушат там нито празнословие, нито подбуда към грях,
26. а само словото: “Мир! Мир!”.
27. А получилите отдясно... Какво ще е за получилите отдясно? –
28. Сред лотоси без бодли
29. и натежали бананови дървета,
30. и просторна сянка,

31. и лееща се вода,
32. и обилен плод,
33. несекващ и невъзбранен,
34. и въздигнати постели.
35. Сътворихме ги Ние с [прекрасно] сътворяване
36. и отредихме да са девици
37. любещи, връстнички –
38. за получилите отдясно –
39. група от предците –
40. и група от сестните.

(*Горните знамения разкриват живота на праедниците в Раја. Тълкувателите допълват, че обитателите на небесните Градини ще влязат там като млади мъже между 30 и 33 години, жените не ще раждат, а стариците ще се превърнат в девствени девойки.*)

41. А получилите отляво... Какво ще е за получилите отляво? –
42. Сред изгарящ вятер и вряща вода,
43. и сянка от черен дим,
44. нито прохладна, нито приятна.
45. Те живееха сред разкош преди това.
46. И упорстваха в огромния грях.
(*Огромният грех е съдружаването с Аллах.*)
47. И казаха: “Нима като умрем и станем пръст и кости, нима наистина ще бъдем възкресени?
48. А нима и древните ни предци?”
49. Кажи [о, Мухамед]: “И древните, и сестните
50. наистина ще бъдат събрани по време на знанияния Ден.”
51. После, о, вие, заблудените, отричащите,
52. наистина ще ядете от дървото аз-Закум
53. и ще си пълните от него стомасите,
54. и ще пияте след това от връщата вода.
55. Ще пияте, както пият прежаднелите камили.
56. Това е угощението им в Съдния ден.
57. Ние ви сътворихме. Защо тогава не повярвате?
58. Не виждате ли семето, което изливате?
59. Вие ли го сътворявате, или Ние сме Творец?
60. Ние отредихме смъртта за вас и не ще бъдем възпрени
61. да променим такива като вас и да ви пресъздадем в нещо, което не ви е познато.
62. И узнахте вече първото сътворяване. Не ще ли се поучите?
63. И не виждате ли какво сеете?
64. Вие ли го карате да расте, или Ние го караме?
65. Ако пожелаехме, бихме го сторили на сухи съчки и щяхте да останете слисани:
66. “Наистина сме задължнели.
67. Да, и сме лишени [от прехрана].”
68. И не виждате ли водата, която пияте?
69. Вие ли я изсипвате от облака или Ние я изсипваме?
70. Ако пожелаехме, бихме го сторили солена, защо тогава не сте признателни?
71. Не виждате ли огъня, който разпалвате?
72. Вие ли създавате дървото за него, или Ние сме Създателя?
73. Ние го сторихме за поучение и за ползване от онези, които се нуждаят.
74. Затова прославяй името на своя Господ, Всевелики!
75. Но не, кълна се в орбитите на звездите –
(*Точният смисъл на “орбитите” (маяки) е “местоположенията” и дори – “местата на падане”. Според съвременни тълкуватели знанието сочи наличието на черните дупки.*)
76. а това е клетва – ако знаете – велика,
77. той наистина е свещен Коран
78. в съхранената Книга [-майка].
79. Докосват го само пречистените.
80. Низпослане от Господа на световете.
81. Нима това Слово пренебрегвате?
82. И превъръщате отрицанието си в свое препитание?
(*Според преданието съдружаващите съвързвали дъждъа с изгрева и залеза на различни звезди. По повод на това от знанието става ясно, че вместо да изпитват признателност за дадената им благодат, хората се отклоняват от истината.*)
83. И когато [душата на умирация] стигне гърлото,
84. тогава вие само гледате,
85. а Ние сме по-близо до него от вас, ала не виждате
86. и защо, ако не сте длъжници,
87. не я върнете обратно, ако говорите истината?
88. И ако [умиращият] е от приближените [на Аллах],
89. тогава покой и удовлетворение, и Градината на блаженството.
90. А ако е от получилите отдясно,
91. тогава [ще му се каже]: “Мир на теб, защото си от получилите отдясно!”
92. А ако е от отричащите, заблудените,
93. тогава – угощение от връща вода
94. и изгаряне в Огъния.
95. Това е достоверната истина.
96. Затова прославяй името на твоя Господ, Всевелики!

СУРА АЛ-ХАДИД
(ЖЕЛЯЗОТО)

Мединска. Съдържа 29 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.
2. Негова е властта на небесата и на земята. Той съживява и Той умъртвява. Той за всяко нещо има сила.
3. Той е и Първия, и Последния, и Явния, и Скрития. Той всяко нещо знае.
(Както разяснява Пратеника на Аллах, мир нему, Аллах е Изначалния, преди Когото не е съществувало нищо; Онзи, след Когото не ще остане нищо; Той е Явния, или – над Него няма нищо, и Скрития – нищо не е така близко, както Той.)
4. Той е, Който сътвори небесата и земята в шест дни, после се въздигна [безподобен] на Троната. Той знае какво прониква в земята и какво излиза от нея, и какво пада от небето, и какво се издига на него. Той е с вас, където и да сте. Аллах съзира вашите дела.
5. Негово е царството на небесата и на земята. При Аллах биват връщани делата.
6. Той въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта. И знае съкровеното във сърцата.
7. Вървайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и раздавайте от онова, на което ви стори Той наследници! За онези от вас, които върват и раздават, за тях има голяма награда.
8. И какво ви е, защо да не повярвате в Аллах, когато Пратеника ви зове да повярвате в своя Господ, и Той вече получи вашия обет, ако сте върваци?
9. Той е, Който низпослава на Своя раб ясни знамения, за да ви изведе от тъмнините към светлината. Аллах към вас е състрадателен, милосърден.
10. И какво ви е, защо да не раздавате по пътя на Аллах? На Аллах принадлежи наследството на небесата и на земята. Онези от вас, които раздаваха преди завземането [на Мека] и се сражаваха, не са равни [с останалите]. Те са на по-високо стъпало от онези, които раздаваха след това и се сражаваха. Но на всички тях Аллах обеща Най-прекрасното. Сведущ е Аллах за вашите дела.
11. На онзи, който дава хубав заем [по пътя] на Аллах Той му го умножава и за него има щедра награда.
12. В Деня, когато видиш вървящите мъже и жени с тяхната светлина, устремена пред тях, и в десниците им [тогава ще им се каже:] “Радостната вест за вас Днес са Градините, сред които реки текат. В тях ще пребивавате вечно. Това е великото спасение.”
13. В този Ден лицемерите и лицемерките ще кажат на вървящите: “Почакайте ни, за да придобием от вашата светлина!” Ще им бъде казано: “Върнете се назад и търсете светлина!” И ще се въздигне между тях стена с врата. Отвътре ще е милостта, а от външната страна ще е мъчението.
14. Ще им се прогласи: “Не бяхме ли с вас?” Ще кажат [вървящите]: “Да, наистина, ала ви изкусиха вашите души и дебнехте, и се съмнявахте, и ви подмамиха мечтите ви, докато се яви повелята на Аллах. Измамникът [сатана] ви измами за Аллах.”
(Лицемерите привидно постъпват като мюсюлмани, но наблюдават безучастни бедите на вървящите, обзети са от съмнения за Ислама, следват страстите си, обсебени са от изкушенията и заблудите на сатаната.)
15. Днес не ще бъде взет откуп нито от вас, нито от онези, които не повярваха. Вашето обиталище е Огънят. Той най-добре ви подхожда. И колко лоша е тази участ!
16. Не е ли настъпило за вървящите време сърцата им да се смират при споменаването на Аллах и пред истината, която бе низпослана, и да не станат като дарените с Писанието преди, за които срокът бе дълъг, и закоравяха сърцата им, и мнозина от тях са нечестивци.
(Знамението напомня, че сърцата на истинските върваци омекват при споменаването на Аллах и на Корана. То насочва вниманието към поведението на юдеите и християните, но в частност е било низпослано, за да предупреди някои сподвижници на Мухаммед, които в Мека живеели в бедност, а след преселението се сдобили с блага и това ги направило донякъде равнодушни към делото. Именно за тях се подчертава, че споменаването на Аллах смекчава коравосърдечето.)
17. Знайте, че Аллах съживява земята след нейната смърт! Разясняваме ви знаменията, за да проумеете!
18. На раздаващите милостиня мъже и жени, които дават хубав заем на Аллах, това се умножава и има за тях щедра награда.
19. Онези, които върват в Аллах и в Неговите пратеници, те са всеправдивите и мъчениците. При своя Господ ще имат награда и светлина. А онези, които не върват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Огъня.
20. Знайте, че земният живот е само игра и забава, и украса, и хвалба между вас, и умножаване на имотите и децата, подобно на растения след дъжд възхищават сеячите, после изсъхват и ги виждаш пожълтели, после стават на съчки. А в отвъдния живот има сурво мъчение или опрощение от Аллах и благоволение. А земният живот е само измамна наслада.
(При съпоставянето на земния и отвъдния живот в това знамение земният живот не се осъжда и отрича, – той не е създаден направо, – само се изтъква, че мирските дела и мимолетните наслади не бива да отклоняват хората от мъсълта за вечния Дом и да ги тласкат към неподчинение спрямо Аллах и Неговия Пратеник.)
21. Надпровервайте се към опрощение от своя Господ и към Градината с ширина, колкото ширината на небето и на земята, пригответна за онези, които повярваха в Аллах и в Неговите пратеници! Това е благодатта на Аллах. Дава я Той комуто пожелае. Аллах е Господаря на великата благодат.
22. Не се случва беда, преди да сме я породили, нито на земята, нито с вас самите, без да е [записана] в Книга. За Аллах това е лесно.
23. За да не страдате за онова, което ви се е изпълзяло и да не ликувате за онова, което ви е дошло. Аллах не обича горделивите, самохвалците,
24. които се скъпят и повеляват на хората скъперничество. А който се отвърне Аллах е Всебогатия, Всеславния.
25. Изпратихме Нашите пратеници с ясните знаци и низпослахме заедно с тях Книгата и везната, за да постъпват хората справедливо. И създадохме желязото. В него има огромна сила и облаги за хората, и за да изпита Аллах кой дори в уединение помага на Него [в религията] и на Неговите пратеници. Аллах е всесилен, всемогъщ.
26. И изпратихме Нух и Ибрахим, и отредихме сред тяхното потомство да бъдат пророчеството и Писанието. Някои от тях са на правия път, но мнозина от тях са нечестивци.

27. Сетне проводихме по стъпките им Нашите пратеници, и проводихме след тях Иса, сина на Мариам, и му дадохме Инджил, и вложихме в сърцата на онези, които го последваха, състрадание и милосърдие. Но монашеството го измислиха те, не сме им го предписали Ние – освен стремежа към благоволението на Аллах, – а и не го спазваха, както трябваше да се спазва. И дадохме на вярващите измежду им тяхната награда, но мнозина от тях са нечестивци.

28. О, вярващи, бойте се от Аллах и вярвайте в Неговия Пратеник! Той ще ви даде двоен дял от Своята милост. И ще стори за вас светлина, с която ще вървите. И ще ви опрости. Аллах е оправдаващ, милосърден.

29. За да узнаят хората на Писанието, че нямат власт над нищо от благодатта на Аллах и че благодатта е в Ръката на Аллах. Дава я Той комуто пожелае. Аллах е Владетеля на великата благодат.

58.

СУРА АЛ-МУДЖАДАЛА (СПОРЪТ)

Меканска. Съдържа 22 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Чу Аллах думите на онази, която спореше с теб за своя съпруг и се оплака на Аллах. Аллах чу вашия разговор. Аллах е всевиждащ, всезрящ.

(Арабите имали обичай, наречен зихар – мъжът казвал на жена си: “Ти си като майчиния ми гръб (захр)!” и това било достатъчно основание да я изостави завинаги. Един от сподвижниците на Пророка – Аус ибн ас-Самит – се разделил със съпругата си по този начин. Тя се оплакала на Пророка, че на младини е служела на семейството си, отглеждала е деца, грижела се е за мъжа си, а сега, на стара година, вместо благодарност, е подложена на унижения. Жената помогнала Пророка да отсъди в нейна полза и да възстанови разтрогнатия брак. Въпреки че настоявала, Пратеника на Аллах не можел да вземе решение, което противоречи на съществуващите традиции и законни положения. По-късно било низпослано горното знамение, в което споменаватим обичай се определя като погрешна практика и се подчертава, че съпругата не може да се превърне в майка на своя съпруг. Следващите знамения разясняват и утвърждават повелята на Аллах.)

2. На онези от вас, които изоставят жените си с думите: “Ти за мен си като майчиния ми гръб!” – те не са им майки. Майки са им само онези, които са ги родили. Те наистина изричат скверни думи и лъжа. Аллах е извиняваш, оправдаващ.

3. Онези, които [така] изоставят жените си, но после си върнат думите – да освободят роб, преди да са ги докоснали. С това бивате поучавани. Сведущ е Аллах за вашите дела.

4. А който не може – да говее два поредни месеца, преди да се докоснат. А който не е в състояние – да нахрани шейсет нуждаещи се. Това е, за да вярвате в Аллах и в Неговия Пратеник. Тези са границите на Аллах. А за неверниците има болезнено мъчение.

5. Които се противяват на Аллах и на Неговия Пратеник, ще бъдат сломени, както бяха сломени и онези преди тях. Вече низпослахме ясни знамения. А за неверниците има унизително мъчение.

6. Един Ден Аллах ще ги възкреси всички и ще ги извести за техните дела. Аллах пресметна, а те забравиха. Аллах на всяко нещо е свидетел.

7. Не виждаш ли, че Аллах знае всичко на небесата и всичко на земята? И няма таен разговор на трима, без Той да е четвъртият, нико на петима, без Той да е шестият, и нико по-малко от това, и нико повече, без Той да е с тях, където и да са. После, в Дена на възкресението, ще ги извести за делата им. Аллах всяко нещо знае.

8. Не виждаш ли онези, на които бе забранен тайнният разговор? После се връщат към онова, което им бе забранено, и тайно разговарят за грях и вражда, и неподчинение на Пратеника. И когато идват при теб, те поздравяват с онова, с което Аллах не те поздравява, и си казват: “Зашо Аллах не ни наказва за нашите думи?” Достатъчен им е Адът. Ще горят в него. Колко лоша е тази участ!

(Това били юдеите и лицемерите, които се опитвали да всеят смут сред мюсюлманите, да разколебаят надеждите им за избавление от бедите, да им внушат страх, че и оцелелите ще бъдат избити. Тук се оставя тяхното поведение. Също така при среща с Пророка, мир нему, юдеите отправляли към него поздрав, който в действителност означавал “Смърт на теб!”. Пратеника на Аллах отвръщал: “И на вас!”, без да измени на обичайната си любезност.)

9. О, вярващи, ако разговаряте тайно, не разговаряйте за грех и вражда, и неподчинение на Пратеника, а разговаряйте за праведност и богобоязливост, и се бойте от Аллах, при Когото ще бъдете събрани!

10. Тайнният [враждебен] разговор е само от сатаната, за да насъкърбява вярващите. Но той не ще им навреди с нищо без позволението на Аллах. На Аллах да се уповават вярващите!

11. О, вярващи, когато ви се каже: “Направете място при събиранията!”, направете! И Аллах ще ви направи място. И щом се каже: “Станете!”, станете! Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които вярват и са дарени със знание. Сведущ е Аллах за вашите дела.

12. О, вярващи, ако ще разговаряте насаме с Пратеника, раздайте преди вашия разговор милостния! Това е най-доброто за вас и най-чистото. А ако не можете – Аллах е оправдаващ, милосърден.

(Тази повеля включва изисквания като засвидетелстване на почит към Пророка, подпомагане на бедните, въздържане от излишини въпроси и други предписания. Знаменето регламентира и реда за срещи и беседи с Пратеника на Аллах, който не намира покой от безкрайните посещения.)

13. Нима ви е страх да раздавате милостина преди разговора си насаме? Ако не го извършите, а Аллах вече ви позволи това, отслужвате молитвата и давайте милостиният закат, и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник! Сведущ е Аллах за вашиите дела.

(Тук се отменя повелята от предишното знамение – даването на милостния, и се оповестява, че ако не се даде, това не се поричава.)

14. Не виждаш ли сближилите се с народ, комуто Аллах се е разгневил? Те не са нито от вас, нито от тях и се кълнат в лъжата, знаеши.

(Общността от хора, които трябва да бъдат разпознати, са лицемерите. Те се стремят към съдружие с юдеите, които си навлекли Божия гняв и в същото време се кълнат, че са вярващи и заявяват принадлежността си към мюсюлманската общност.)

15. Аллах е приготвил за тях сурово мъчение. Лошо е онова, което вършат!

16. Те сторват от своите клетви прикритие и възпрират от пътя на Аллах. За тях има унизително мъчение.

17. С нищо не ще ги избавят от Аллах нито имотите, нито децата им. Тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.

18. Един Ден Аллах ще ги възкреси всички и ще му се кълнат, както се кълнат и на вас, и ще мислят, че имат полза. Ала те са лъжци!

(Клетвите им пред Аллах, че са мюсюлмани, не ще им бъдат от полза.)

19. Завлада ги сатаната и ги накара да забравят споменаването на Аллах. Тези са привържениците на сатаната. Ала привържениците на сатаната са губещите.
20. Онези, които се противяват на Аллах и на Неговия Пратеник, те са сред най-унизиените.
21. Аллах предписа: "Аз ще надвия, и Моите пратеници." Аллах е всесилен, всемогъщ.
22. Не ще намериш хора, които вярват в Аллах и в Сетния ден, да обичат противящите се на Аллах и на Неговия Пратеник, дори да са бащите или синовете им, или братята, или роднините им. На тези Той вложи вярата в сърцата им и ги подкрепи с дух от Себе си. И ще ги въведе в Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Те са привържениците на Аллах. А привържениците на Аллах са сполучилите.

59.

**СУРА АЛ-ХАШР
(ИЗСЕЛВАНЕТО)**

Мединска. Съдържа 24 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.
2. Той е, Който прогони от домовете им при първото изселване неверниците сред хората на Писанието. Вие не мислехте, че ще излязат, а те мислеха, че крепостите им ще ги защитят от Аллах. Но повелята на Аллах дойде при тях оттам, откъдето не очакваха, и всeli във сърцата им ужас, та разрушиха своите домове със собствените си ръце и с ръцете на върващите. Поучете се, о, зрящи хора!

(Когато Пратеника на Аллах пристигнал в ал-Медина, той сключил с юдеите договор за неутралитет. След победата на мюсюлманите в битката при Бадр юдеите казали: "Това е Пророка, комуто в Петокнижето е обещана победата." Ала след битката при Ухуд те напълно променили своето отношение и нарушили споразумението. Юдейският водач Кааб ибн ал-Аварф отишъл в Мека, съпроводжен от конници, и сключил с Абу Суфян съюз срещу мюсюлманите. В отговор на това Пророка наредил на млечния брат на Кааб да го убие в дома му. После Пратеника на Аллах обсадил с отред войници жилищата на юдейското племе ан-Надир и не видигнал обсадата, докато не приели неговото условие да се изселят. Повечето отишъл в Дамаск, Йерихон, Азраат, ан-Хира, а някои родове се насочили към Хайбар. Това е поводът за низпославането на началните шест знамения от сурата.)

3. И ако Аллах не им бе предписал отпращане, щеше да ги мъчи в земния живот, а в отвъдния за тях е мъчението на Огъния.
4. Това е, защото се противяха на Аллах и на Неговия Пратеник. А за който се противи на Аллах – Аллах е суров в наказанието.
5. Каквато и палма да отсечете или да я оставите изправена върху корените ѝ, то е с позволението на Аллах и за да опозори Той нечестивците.
6. За онова, което Аллах дари от тях на Своя Пратеник, вие не сте препускали нито на коне, нито на камили. Но Аллах овластява Своите пратеници над когото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.

(Приобиквите от похода срещу племето ан-Надир Пророка разпределил сред преселниците по своя преценка, като направил дар и на трима медински бедняци.)

7. Онова, което Аллах е дарил на Своя Пратеник от жителите на селищата, принадлежи на Аллах и на Пратеника, и на роднините [му], и на сираците, и нуждаещите се, и пътниците [в нужда], за да не бъде в обращение сред богатите измежду вас. И каквото Пратеника ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го! И бойте се от Аллах! Аллах е суров в наказанието.
8. [Част от това ѝ] за бедняците-преселници, които бяха прогонени от своите домове и имоти, търсейки обилие и благоволение от Аллах, и помагайки на Аллах и на Неговия Пратеник... Те са искрените.
9. Настанилите се в дома [на преселните ал-Медина] и [приели] вярата преди онези, които се преселиха там, ги обичат и не усещат във сърцата си завист за онова, което им бе дарено. Предпочитат ги пред себе си, дори ако те самите са в нужда. А които се опазят от скъперничеството на душите си те са сполучилите.

10. Ако дойдоха след тях, казват: "Господи наши, оправди нас и братята ни, които ни изправариха във вярата, и не влагай във сърцата ни омраза към онези, които повярваха!" Господи наш, Ти си състрадателен, милосърден."
(Последвалит преселниците и помагачите са всички вярвали, приели вярата след тях до Деня на възкресението. Тук се споменават с почит сподвижниците на Пророка, мир нему. Те са предпазени от лоши думи и не таят в душата си злоба.)

11. Не виждаш ли как лицемерите казват на своите братя сред хората на Писанието, които не повярваха: "Ако бъдете прогонени, ще излязат заедно с вас и не ще се подчинят заради вас никого, и ако бъдете нападнати, ще ви подкрепим." Аллах е свидетел, че наистина са лъжци.
12. Това е свидетел, че наистина са лъжци.
13. Във сърцата им вие сте по-страшни от Аллах. Това е, защото са хора, които не схващат.
14. И не ще се сражават с вас вкупом, освен ако са в укрепени селища или зад стени. Враждебността помежду им е сила. Смяташ ги, че са вкупом, ала сърцата им са разединени. Това е, защото са хора, които не проумяват.

(Когато юдеите и лицемерите воювали срещу Аллах и Неговия Пратеник, мир нему, сърцата им обземал страх. Те вървели по грешен път във вярата и целите им си противоречали, поради което не можели да стигнат до обединени действия. Фактът, че не били в състояние да въстъпят открито във война, говори за тяхната слабост и нерешителност.)

15. Подобно на онези, които бяха преди тях неотдавна, те вкусиха пагубността на своето дело и за тях има болезнено мъчение,
16. подобно на сатаната, който казва на человека: "Отхвърли вярата!" А щом стане неверник, казва: "Непричастен съм към теб. Страхувам се от Аллах, Господа на световете."
17. Последствието и за двамата е, че ще пребъдат в Огъния, там ще пребивават вечно. Такова е възмездието за угнетителите.

18. О, вярващи, бойте се от Аллах! И всеки да види какво е приготвил за Утре! И бойте се от Аллах! Сведуц е Аллах за вашите дела.

(Под "Утре" се има предвид Денят на възкресението, защото според времевите измерения на Аллах земният живот е само като единствен ден. Повелята "Бойте се от Аллах!" се повтаря в знамението, за да се подчертава необходимостта от послушание пред повелите на Всевишния.)

19. И не бъдете като онези, които забравиха Аллах – Той ги накара да забравят себе си! Те са нечестивците.

20. Не са равни обитателите на Огъня и обитателите на Рая. Обитателите на Рая са спасените.

21. Ако бяхме низпослали този Коран върху планина, щеше да я видиш смириена, разцепена от страх пред Аллах. Тези примери ги даваме на хората, за да размислят.

22. Той е Аллах, няма друг Бог освен Него – Знаещия и неведомото, и явното. Той е Всемилостивия, Милосърдния. (Аллах знае всичко за земното и отвъдното, всичко съществуващо и несъществуващо. Неговите Имена "Всемилостивия" (Ар-Рахман) и "Милосърдия" (Ар-Рахим) имат общ корен, който означава "милост". "Всемилостив" означава, че милостта на Бога се разпростира върху всички създания, а "Милосърден" – че в Дена на възкресението тя ще се ограничи единствено върху вярващите.)

23. Той е Аллах, няма друг Бог освен Него – Владетеля, Всесветия, Съвършения, Утвърждаващия, Наблюдаващия, Всемогъщия, Подчиняващия, Превъходния! Всеечист е Аллах от онова, с което Го съдружават!

24. Той е Аллах – Сътворителя, Изкусния, Ваятеля! Негови са Най-прекрасните имена. Прославя Го всичко на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

60.

СУРА АЛ-МУМТАХАНА

(ИЗПИТВАНАТА)

Мединска. Съдържа 13 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. О, вярващи, не взимайте за близки Мояте врагове и вашите врагове! Вие се отнасяте с обич към тях, а те не повървиха в истината, която дойде при вас. Прогонват Пратеника и вас, защото вярвате в Аллах, вашия Господ. Ако излизате на борба по Моя път и се стремите към Моето благоволение... Скривате обичта към тях, но Аз най-добре знам какво сподявате и какво показвате. А който от вас направи това, той се е отклонил от правия път.

(Знамението е низпослано по конкретен повод. Един от сподвижниците на Пророка – Хатиб ибн Аби Балтаа – решил да извести меканите за представянето мюсюлманско настъпление към града. Направил това, за да предупреди семейството си, което останало в Мека. Написал писмо и го изпратил по една жена неверница. Но Пратеника на Аллах научил за представянето и изпратил конен отряд подир жената, която била заповена на точно посоченото от Пророка място. Взели скритото в косите ѝ послание и я освободили. Пратеника на Аллах извикал Хатиб, разговарял с него и въпреки гнева на достойния Омар му прости. Така всички мюсюлмани били предупредени за възможните им врагове.)

2. Ако ви надвият, ще ви станат врагове и със зло ще простират към вас ръцете и езиците си. И желаят да сте неверници.

3. Не ще ви помогнат нито вашите роднинства, нито вашите деца в Дена на възкресението. Той ще ви раздели. Аллах е зряц за вашите дела.

4. Хубав пример за вас са Ибрахим и онези, които бяха заедно с него, когато казаха на своя народ: "Непричастни сме към вас за онова, на което служите вместо на Аллах!" Ние ви отхвърляме и ще се прояви вражда и омраза помеждуни, докато не повярвате единствено в Аллах." Освен думите на Ибрахим към баша му: "Ще моля за твоето опрощение, но нямам власт да се застъпя за теб пред Аллах. Господи наш, на Теб се уповавам и пред Теб се покайвам, и към Теб е завършането.

(Ибрахим е пример за хората освен цитираните негови думи.)

5. Господи наш, не ни подлагай на изпитание чрез неверниците и ни опрости! Господи наш, наистина Ти си Всемогъщия, Всемъдрия."

6. Те са хубав пример за вас – за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден. А който се отвърне Аллах е Всебогатия, Всеславния.

7. Аллах може да породи обич между вас и онези от тях, с които враждувате. Аллах е всемогъщ. Аллах е оправдаваш, милосърден.

(В това значение Аллах Всевишния повелява да не се отива до крайност във враждата, защото след време враждебното общество може да промени своето отношение. И наистина, заклетите врагове на Пророка, мир нему, и на мюсюлманите – съдружаващите от Мека и околностите ѝ – встъпили в Ислама, техните потомци също приели правата въра и воювали по пътя на Аллах. Така Божието обещание, изречено в знамението, станало факт.)

8. Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите.

9. Аллах ви забранява само да се сближавате с онези, които воюват с вас в религията и ви прогонват от домовете ви, и помагат за прогонването ви. А които се сближават с тях – те са угнетителите.

10. О, вярващи, ако дойдат при вас вярващите жени като преселнички, изпитайте ги! Аллах най-добре знае вярата им. И ако узнаете, че са вярващи, не ги връщайте при неверниците! Нито жените са разрешени за тях, нито пък те са разрешени за жените. И дайте на мъжете им онова, което те са похарчили! Не е грех за вас да се ожените за такива, ако им дадете сватбените дарове. И не задържайте [о, вярващи мъже] вашите отрекли се от вярата жени, и си искарайте, каквото сте похарчили, и те [невярващите мъже] нека искат, каквото са похарчили [за своите повървали жени]! Това е присъдата на Аллах. Той отсъща между вас. Аллах е всезнаещ, всемъдрий.

(Тук се уреждат проблемите, възникнали след споразумението при ал-Худайбия. Вярващите жени, намерили убежище при мюсюлманите, нямали да бъдат предавани на неверниците и с тях цяло да се постъпва така, както е посочено в знамението. Съгласно споразумението, вярващите, които произхождат от средите на неверниците, е трябвало да бъдат връщани при тях, но това условие се отменя за жените, защото те не могат да останат свързани в брачен съюз с неверници.)

11. И ако сте изпуснали нещо от [похарченото за] съпругите ви [отишли] при неверниците, и вземете придобивка [в битка], тогава дайте на онези, чийто съпруги са ги напуснали, толкова, колкото те са похарчили, и бойте се от Аллах, в Когото вярвате!

12. О, Пророче, ако дойдат при теб вярващите жени да ти се закълнат, че не ще съдружават нищо с Аллах и не ще крадат, и не ще прелиюбодеят, и не ще убиват децата си, и не ще скальзват лъжа за онова, което е между ръцете и краката им, и че ще те слушат в одобряваното, приеми клетвата им и моли Аллах за тяхното опрощение! Аллах е оправдаваш, милосърден.

(Изразът "онова, което е между ръцете и краката им" е намек за децата, заченати от чужди мъже.)

13. О, вярващи, не се сближавайте с хора, на които Аллах се е разгневил! Изгубили са те надежда за отвъдния живот, както и неверниците са изгубили надежда за намиращите се в гробовете.

61.

**СУРА АС-САФФ
(РЕДИЦАТА)**

Мединска. Съдържа 14 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

2. О, вярващи, защо говорите онова, което не вършите?

(Според преданието мюсюлманите казали: „Ако знаехме кое е любимото действие за Аллах, щяхме да пожертвуваме за него и имотите, и душите си.“ Вответът на думите им било низпослано знамението: „Аллах обича онези, които се сражават по Неговия път“. Но отстъплението на някои в битката при Ухуд станало причина за порицанието, изразено в горното знамение.)

3. Най-омразно пред Аллах е да говорите онова, което не вършите.

4. Аллах обича онези, които се сражават по Неговия път в редица, сякаш са здрава крепост.

5. И рече Муса на своя народ: “О, народе мой, защо ме огорчивате, след като вече узнахте, че аз съм пратеник на Аллах при вас?” И когато се отклониха, Аллах отклони сърцата им. Аллах не напътва нечестивите хора.

6. И рече Иса, синът на Мариам: “О, синове на Израил, аз съм пратеник на Аллах при вас, да потвърдя Тората отпреди мен и да благовестя за пратеник, който ще дойде след мен. Името му е Ахмад.” А когато [Мухамед] им донесе ясните знаци, рекоха: “Това е явна магия.”

(Ахмад е едно от имената на Пророка Мухамед, мир нему.)

7. И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах, когато го зоват към Ислама? Аллах не напътва хората угнетители.

(Да се измислят лъжи за Аллах означава да се приписват съдружници, да се твърди, че Той има потомство и Неговите знамения да се определят като магия.)

8. Те искат да уgasят светлината на Аллах с уста. Но Аллах ще стори да засияе в пълнота Неговата светлина, дори неверниците да възненавиждат това.

(Те, дори неверниците да клеветят на религията на Аллах и Неговата Книга, като я наричат “магия”, “поезия” и “гадателство”, тя пак ще се извърши.)

9. Той е, Който изпрати Своя Пратеник с напътствието и с правата религия, за да я издигне над всички религии, дори съдружаващите да възненавиждат това.

10. О, вярващи, да ви посоча ли търговия, която ще ви спаси от болезнено мъчение?

11. Да възвратите в Аллах и в Неговия Пратеник, и да се борите по пътя на Аллах чрез своите имоти и души. Това е най-доброто за вас, ако знаете.

12. Тогава Той ще ви опрости греховете и ще ви въведе в Градините, сред които реки текат, и в хубави жилища в Градините Ади. Това е великото спасение.

13. И друго, което обичате – помош от Аллах и близка победа. И възрадрай вярващите!

14. О, вярващи, бъдете помощници [по пътя] на Аллах, както Иса, синът на Мариам, рече на учениците си: “Кои са моите помощници [по пътя] на Аллах?” Учениците рекоха: “Ние сме помощниците [по пътя] на Аллах.” И част от синовете на Израил повярва, а друга не повярва. И подкрепихме вярващите срещу врага им, и те станаха победители.

(Учениците са дванайсет святи и чисти хора, повярвали преди всички други, че Иса е раб Божи и Негов пророк, и че именно като такъв е възнесен на небето. Отричащите пророк Иса са онези, които заявяват, че той е син Божи и е третият от Троицата.)

62.

**СУРА АЛ-ДЖУМУА
(ЛЕТЪКЪТ)**

Мединска. Съдържа 11 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах – Владетеля, Всесветия, Всемогъщия, Всемъдрия.

2. Той е, Който проводи при неграмотните [араби] Пратеник измежду тях да им чете Неговите знамения и да ги пречисти, и да ги учи на Книгата и на мъдростта, а преди бяха в явна заблуда.

3. И при други освен тях, които още не са ги последвали... Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

(Мухамед е изпратен не само за арабите, но и за другите народи, защото неговата мисия на Пророк и Пратеник на Аллах е универсална и непреходна. Той е вестител за всички хора до Съдия ден.)

4. Това е благодатта на Аллах. Дарява я Той комуто пожелае. Аллах е Владетеля на великата благодат.

5. Онези, които бяха натоварени с Тората, а после не понесоха товара, приличат на магаре, носещо книги. Колко лош е примерът на хората, които взимат за лъжа знаменията на Аллах! Аллах не напътва хората-угнетатели.

6. Какви: “О, юдеи, щом твърдите, че вие сте близките на Аллах без другите хора, възжелайте смъртта, ако говорите истината!”

(От юдеите, които казвали, че са синове и възлюбени на Бога, било поискано мигом да възжелаят смъртта, защото тя е началото на отвъдния живот.)

7. Ала не ще я възжелаят никога заради онова, което със своите ръце са сторили отпреди. Аллах знае угнетателите.

8. Какви: “Смъртта, от която бягате, непременно ще ви срещне. После ще бъдете върнати при Знаещия и неведомото, и явното, и Той ще ви извести какво сте вършили.”

9. О, вярващи, щом се призове за молитвата в петъчния ден, устремете се към споменаването на Аллах и оставете търговията! Това е най-доброто за вас, ако знаете.

10. И щом молитвата завърши, разпръснете се по земята и търсете благодат от Аллах, и често споменавайте Аллах, за да сполучите!

11. И щом видяха търговия или забавление, разотидоха се натам и те оставиха да стоиш. Какви [о, Мухамед]: “Това, което е при Аллах, е по-добро от забавлението и от търговията. Аллах е Най-добрия от даряващите препитание.”

63.

**СУРА АЛ-МУНАФИКУН
(ЛИЦЕМЕРИТЕ)**

Мединска. Съдържка 11 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Когато идват при теб, лицемерите казват: "Свидетели сме, че ти си Пратеника на Аллах." Аллах знае, че ти си Неговият Пратеник. Аллах е свидетел, че лицемерите са лъжци.
2. Те превръщат клетвите си в прикритие и взъпират от пътя на Аллах. Лоши са делата им!
3. Така е, защото повярваха, после станаха неверници, затова бяха запечатани сърцата им, та не разбират.
4. И като ги гледаш, видът им ти харесва, като говорят, вслушващ се в думите им. Те са като подпрени дървета. Смятат, че всеки вик е против тях. Те са врагът. Пази се от тях! Да ги порази Аллах, как така се подългват!
5. И когато им се каже: "Елате Пратеника на Аллах да моли за вас о прощение!", те извръщат глави и ги виждаш как надменно се отказват.
6. Все едно е дали ще молиш о прощение за тях, или не ще молиш. Аллах не ще им о прости. Аллах не напътва нечестивите хора.
7. Те са, които казват: "Не харчете за онези, които са при Пратеника на Аллах, за да се разотидат!" Но на Аллах принадлежат съкровищниците на небесата и на земята. Ала лицемерите не проумяват.
8. Казват: "Щом се върнем в ал-Медина, по-могъщият там непременно ще пропъди по-слабия." А могъществото принадлежи на Аллах и на Неговия Пратеник, и на вярващите. Ала лицемерите не разбират.
9. О, вярващи, да не ви отвличат от споменаването на Аллах нито вашите имоти, нито вашите деца! А които сторват това, те са губещите.
10. И раздавайте от онова, което ви дарихме за препитание, преди да е дошла при някого от вас смъртта и той да каже: "Господи, да би ми дал малко време, щях да раздавам милостиня и да бъда от праведните!"
11. Но Аллах на никого не ще даде отсрочка, щом му дойде времето. Сведущ е Аллах за вашите дела.

64.

СУРА АТ-ТАГАБУН

(РАЗКРИВАНЕТО НА ЗАБЛУДАТА)

Мединска. Съдържка 18 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Негова е властта и Негова е възхвалата. Той над всяко нещо има сила.
2. Той е, Който ви сътвори. Някои от вас са неверници, а други – вярващи. Аллах е зрящ за вашите дела.
3. Той сътвори небесата и земята с мъдрост, и ви придае образ, и направи образа ви превъзходен, и към Него е завършването.
4. Той знае всичко на небесата и на земята. И знае какво спотайвате и какво разкривате. Аллах знае съкровеното в сърцата.
5. Не стигна ли до вас вестта за онези, които не повярваха преди и вкусиха пагубността на своето дело? За тях има болезнено мъчение.
6. Така е, техните пратеници им донасяха ясните знаци, а те казваха: "Нима хора ще ни напътват?" И не повярваха, и се отвърнаха. Но Аллах не се нуждае от тях. Аллах е всебогат, всеславен.
7. Неверниците твърдят, че не ще бъдат възкресени. Кажи: "Не, кълна се в своя Господ, ще бъдете възкресени, после ще бъдете известени за вашите дела. За Аллах това е лесно."
8. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Светлината, която низпослахме! Сведущ е Аллах за вашите дела.
9. Когато Той ви събере за Деня на събирането, това е Денят, в който ще се разкрие заблудата. От онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела, Той ще отмахне прегрешенията и ще ги въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е великото спасение.
10. А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно. И колко лоша е тази участ!
11. Никоя беда не идва без позволението на Аллах. А който вярва в Аллах, Той напътва сърцето му. Аллах всяко нещо знае.
(Без знанието, волята и одобрението на Аллах никакви беди не споделяват човека. Онзи, който вярва, че несгоди като бедност, болест, смърт и други нещастия са по волята на Аллах, той се примирява с тях по-лесно и без колебание.)
12. И се покорявайте на Аллах, и се покорявайте на Пратеника! А ако се отвърнете, дълг за Пратеника Ни е само ясно да оповести.
13. Аллах! Няма друг Бог освен Него! Затова на Аллах да се уповават вярващите!
14. О, вярващи, сред вашите съпруги и деца имате и врагове – пазете се от тях! А ако се въздържите и извините, и простите – Аллах е оправдаващ, милосърден.
15. Вашите имоти и деца са изпитание. А при Аллах има велика награда.
(Когато някои мюсюлмани решили да се изселят от Мека, съпругите и децата им поискали да ги отклонят от намерението с довода, че ще изпаднат в опасно положение. Когато тези мюсюлмани научили за големите предимства на преселението, те понесли да накажат близките си. Тогава било низпослано знанието, което повелява оправдаване на тяхното прегрешение, но се посочва, че при определени обстоятелства имотът и семейството могат да въвлекат човека в грех и да го отклонят от подготовката му за отвъдния живот.)
16. Затова бойте се от Аллах, колкото ви е по силите, и слушайте, и се покорявайте, и раздавайте за свое добро! А който се предпази от скъперничеството на своята душа тези са сполучилите.
17. Ако заемете хубав заем на Аллах, Той ще ви го умножи. И ще ви о прости. Аллах е признателен, всеблаг –
18. Знаещия и неведомото, и явното, Всемогъщия, Всемъдрия.

65.

СУРА АТ-ТАЛАК

(РАЗВОДЪТ)

Мединска. Съдържка 12 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. О, Пророче, ако се развеждате с жените, развеждайте се с тях в срока, затова и пресмятайте срока, и бойте се от Аллах, вашия Господ! Не ги пропъждайте от домовете им, а и те да не излизат, освен ако са сторили явна скверност. Това са границите на Аллах. А който престъпва границите на Аллах, той угнетява себе си. Откъде да знаеш, Аллах може да породи след това и нещо ново.

(*Въпреки че това знамение съдържа обръщение към Пророка, разпореждането има универсален характер и се отнася за цялата исламска общност. Според него жените, чито съпруги са пожелали развод, се освобождават от брачния съюз, като се вземе под внимание установените в тях законен срок на изчакване. Преди да са изтекли три периода на неразположение и изчистане при жената, мъжът може да се събере отново с нея и да запази брака. Разводните жени не се прогонват, а им се предоставя възможност да останат в дома до изтичането на срока за изчакване, освен ако възникне пречка. След развод може обстоятелствата да се променят оразмата да се превърне в любов, да дойде разкажане и съпругите отново да пожелаят съвместен живот. Възможност разводът е акт, който не се нрави на Аллах и до него трябва да се прибягва в краен случай.*)

2. И когато жените изпълнят своя срок, задържте ги с добро или ги напуснете с добро! И вземете за свидетели двама справедливи мъже измежду вас! И свидетелствайте в името на Аллах! Това е наставление за онзи, който вярва в Аллах и в Светния ден. За онзи, който се бои от Аллах, Той сторва изход,

(*Знамението посочва какво трябва да стори съпругът по отношение на съпругата, чийто срок на изчакване вече изтича или повторна женитба с нея, или развод, без да е се причинява зло. При всеки от тези два случая трябва да присъстват двама свидетели. Предписанията за развода в горните знамения могат да бъдат обобщени така: разводът да се извърши в съответствие със суната, да се зачета установеният срок, да не се принуждават жените да напускат дома, да присъстват свидетели и те да говорят истината.)*

3. и ще му даде препитание оттам, откъдето не е предполагал. И който се упovава на Аллах, Той му е достатъчен. Аллах осъществява Своята повеля. Аллах направи мярка за всяко нещо.

4. А за онези от жените ви, които изгубят надежда за месечното кръвотечение, ако се съмнявате, срокът им е три месеца, [също] и за онези, които все още нямат кръвотечение. А за бременните срокът е, докато родят. За онзи, който се бои от Аллах, Той ще облекчи неговото дело.

5. Това е повелята на Аллах. Низпосла я Той на вас. На онзи, който се бои от Аллах, Той потува провиненията и увеличава наградата.

6. И ги настанивайте [жените в развод], където и вие живеете, според своите възможности, и не им навреждайте, за да ги притесните! А ако са бременни, издържайте ги, докато родят! А ако кърмят децата ви, дайте им тяхната отплата и се разберете с добро! А ако не се разберете – да кърми друга.

7. Заможният да даде [за жената и детето] според своите възможности! И комуто препитанието е ограничено, да даде от онова, което Аллах му е дарил! Аллах възлага на всяка душа само според онова, което й е дал. Аллах сторва облекчение след затруднението.

8. И колко селища се възпротивиха на повелята на своя Господ и на Неговите пратеници, и затова им подирихме строга сметка, и ги мъчихме с ужасно мъчение!

9. И вкусиха те пагубността на своето дело. И последицата на делото им бе загуба.

10. Аллах приготви за тях сурово мъчение. Затова бойте се от Аллах, о, разумни хора, които вярвате! Аллах ви низпосла напомняне –

11. [чрез] Пратеник, който ви чете знаменията на Аллах – разясняващи, за да изведе от тъмнините към светлината онези, които вярват и вършат праведни дела. Онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела, Той ще ги въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Аллах е приготвил за тях хубаво препитание.

12. Аллах е, Който сътвори седем небеса, и от земята – също толкова. Повелята се спусна сред тях, за да узнаете, че Аллах за всяко нещо има сила и че Аллах обгражда със знание всяко нещо.

66.

СУРА АТ-ТАХРИМ

(ВЪЗБРАНАТА)

Мединска. Съдържка 12 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. О, Пророче, защо си възбраниваш онова, което Аллах ти е разрешил, стремейки се да угодиш на своите съпруги. Но Аллах е оправдаващ, милосърден.

(*За низпославането на това знамение има конкретен повод. Пророка, мир нему, пил шербет от мед в дома на една от съпругите си – Заинаб и се забавил по-добълго при нея. Обхванати от ревност, дружите му две съпруги – Аиша и Хафса – се наговорили и когато Пророка, мир нему, отпали при тях, му казали, че от него се носи отъх на цветен пращец. Той отговорил, че не е докосвал цветен пращец, а те му рекли: „Тогава това е от пчелите.“*)

2. Аллах вече наложи изкупление при отмятане от вашите клетви. Аллах е вашият Покровител. Той е Всезнаещия, Всемъдрия.

3. Пророка тайно довери на една от своите съпруги новина. А когато тя я съобщи [на Аиша] и Аллах му разкри това, той сподели [с нея] част и избягна друга. И щом е го съобщи, тя рече: „Кой ти го съобщи?“ Рече: „Съобщи ми го Всезнаещия, Сведуция.“ (*Тайната, която Пророка, мир нему, съобщил на Хафса, е, че се заклел да не вкусва повече меден шербет, или че след като той напусне земния живот, отредено е халиф да стане първо Абу Бакр, а после – Омар. Когато достойната Хафса разкрила тази тайна на достойната Аиша, Пророка научил за постъпката ѝ чрез низпосланото му откровение и се състоял споменатият разговор.*)

4. И двете се покайте пред Аллах, защото сърцата ви са се подвели. Но ако си помагате срещу него, то Аллах е неговият Покровител, и Джабрил, и праведните вървачи, и ангелите освен това са [му] помощници.

(*Знамението е отправено към достойните Аиша и Хафса – да доставят радост на Пророка, мир нему, да се въздържат от ревност, да пазят поверените им тайни и да избягват крайни постъпки. Той не се е развел с нито една от своите съпруги, което само по себе си е красноречив факт.*)

5. Ако той се разведе с вас, неговият Господ може да му дари в замяна съпруги, по-добри от вас, отدادени на Аллах, вървачи, покорни, разказващи се, служещи [на Аллах], говеещи, омъжвани преди и девици.

(*„говеещи“ се разбира и като „преселници [по пътя на Аллах]“).*

6. О, вървачи, пазете себе си и своите семейства от Огъня, гориво на който са хората и камъните! Там бдят строги и сурови ангели, които не се противяват на Аллах в Неговата повеля към тях и вършат, каквото им се повели.

7. О, неверници, не се оправдавайте Днес! Ще ви се въздаде само за онова, което сте вършили.

8. О, вървачи, покайте се пред Аллах с искрено покаяние и вашият Господ ще потули провиненията ви и ще ви въведе в Градините, сред които реки текат – в Деня, в който Аллах не ще посрами Пророка и вървачите заедно с него.

Светлината им ще се устремява пред тях и в десниците им [отвсякъде]. Ще казват: „Господи, придай ни още светлина и ни оправсти! Ти за всяко нещо имаш сила.“

9. О, Пророче, бори се с неверници и лицемерите, и бъди твърд с тях! Мястото им е Адът. И колко лоша е тази участ!

10. Даде Аллах пример на неверниците с жената на Нух и жената на Лут. Те бяха омъжени за двама Нации праведни работи, но им измениха [във вярата] и с нищо не ги избавиха от Аллах [мъжете им], и бе речено: “Влезте в Огъня с влизашите!”

11. И даде Аллах пример на вярващите с жената на Фараона, която рече: “Господи мой, построй ми при Теб дом в Градината и спаси ме от Фараона и от неговите дела, и спаси ме от хората угнетатели!”

12. И с Мариам, дъщерята на Имран, която пазеше целомъдрието си, и вдъхнахме в нея от Своя дух. И повярва тя в Словата на своя Господ, и в Неговите писания, и бе от набожните.

(*В знаменятията става дума за съпругата на пророка Нух, която заявявала на всеослушание, че е луд, и за съпругата на пророка Лут, която известявала скверните луде за гостите на мъжа си (нощем палела огън, а денем пускала дим). И двете ги споделяло наказанието, което заслужили. Съпругата на Фараона – Асия – повярвала на пророка Муса, затова мъжът ѝ завърздал ръцете и краката ѝ за четири кола, сложил на гърдите си огромен камък и я оставил под жаркото слънце. Тя починала от изтезанията, като произнасяла споменатия зов.*)

67.

**СУРА АЛ-МУЛК
(ВЛАСТТА)**

Меканска. Съдържа 30 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Благословен е Онзи, в Чиято Ръка е властта. Той за всяко нещо има сила.

2. Той е, Който сътвори смъртта и живота, за да ви изпита кой от вас е по-добър в делата. Той е Всемогъщия, Опрощаващия,

3. Който сътвори седем небеса на слоеве. Не ще видиш несъразмерност в творението на Всемилостивия. Пак обърни взор! Нима виждаш пукнатини?

4. После пак обърни взор веднъж и още веднъж. Взорът ще се върне към теб безсилен и морен.

5. И украсихме най-близкото небе със светилищи, и ги сторихме да са за прогонване на сатаните. И приготвихме за тях мъчението на Пламъците.

6. За онези, които не вярват в своя Господ, е мъчението на Ада. И как лоша е тази участ!

7. Когато бъдат хвърлени там, ще чуят неговия рев, както ври,

8. едва не избухва от ярост. Всякога, щом в него бъде хвърлена тълпа, стражите му ги питат: “Не дойде ли при вас предупредител?”

9. Ще казват: “Да, наистина, дойде при нас предупредител, но [го] взехме за лъжец и казахме: “Аллах нищо не е низпославал. Вие сте в голяма заблуда.””

10. И ще кажат: “Ако се бяхме вслушали или размислили, нямаше да сме сред обитателите на Пламъците.”

11. И така ще признаят своя грех. Гибел за обитателите на Пламъците!

12. За онези, които и в уединение се боят от своя Господ, наистина има опрощение и голяма награда.

13. Тайно или открито да изричате думите си, Той знае съкровеното в сърцата.

14. Нима Онзи, Който е сътворил, не знае? Той е Всепроникващия, Сведущия.

15. Той е, Който подчини за вас земята, затова ходете из нейните краища и яжте от Неговото препитание! Към Него е възкресенето.

16. Нима имате сигурност, че Онзи, Който е на небето, не ще накара земята да ви погълне? И ето я тресе се!

17. Или имате сигурност, че Онзи, Който е на небето, не ще изпрати срещу вас ураган от камъни, та да разберете какво е Моето предупреждение?

18. И онези преди тях отричаха. А какво бе Моето наказание!

19. Не виждат ли те птиците над себе си, разтварящи и свивящи криле? Държи ги само Всемилостивия. Той съзира всяко нещо.

20. И кое ваше войнство ще ви помогне без Всемилостивия? Неверниците са само в заблуда.

21. Или кой може да ви даде препитание, ако Той задържи Своето препитание? Ала упорстват в надменността и отдалечаването [от истината].

22. Нима онзи, който върви с наведена глава, е по-напътен от онзи, който върви изправен по правия път?

23. Кажи [о, Мухамед]: “Той е, Който ви сътвори и създаде за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни!”

24. Кажи: “Той е, Който ви намножи по земята и при Него ще бъдете насьбрани.”

25. И казват: “Кога [ще се събудне] това обещание, ако говорите истината?”

26. Кажи: “Знанието е само при Аллах, а аз съм само явен предупредител.”

27. И когато го видят отблизо, лицата на неверниците ще помръкнат и ще им бъде казано: “Това е, което търсехте.”

28. Кажи: “Виждате ли? Дори Аллах да погуби мен и тези с мен, или да ни пощади, кой ще защити неверниците от болезненото мъчение?”

29. Кажи: “Той е Всемилостивия. Вярваме в Него и на Него се уповаваме. И ще узнаете кой е в явна заблуда.”

30. Кажи: “Виждате ли? Ако водата ви потъне, кой ще ви даде изворна вода?”

68.

**СУРА АЛ-КАЛАМ
(КАЛЕМЪТ)**

Меканска. Съдържа 52 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Нун. Кълна се в калема и в онова, което пишат!

(“Нун” се тълкува като един от онези буквенi знаци, смисълът на които е известен само на Аллах. “Нун” означава и “голяма риба, кит”, и още “мастилница”, и тогава клетвата тук се изрича в името на мастилницата, на калема и на онова, което той пише. Така се подчертава ролята на грамотността и познанието.)

2. Ти [о, Мухамед] – по милостта на твоя Господ – не си луд.

(Това знамение отхвърля твърденията на съдружаващите, че Пратеника на Аллах, мир нему, е “безумен”, а следващите знамения потвърждават неговата извесеност, както и ценността на пророческата му мисия.)

3. За теб има несекваща награда.

4. Ти наистина имаш велик нрав.

5. Ти ще видиш и те ще видят

6. кой от вас е безумният.
7. Най-добре твоят Господ знае кой се е отклонил от Неговия път и най-добре Той знае напътените.
8. И не се покорявай на отричащите!
9. Желаят, ако се смекчиш, и те да се смекчат.
10. И не се покорявай на онзи, който все се кълне и е жалък,
11. клеветник, който разнася сплетни,
12. възпира доброто, престъпва, съгрешава,
13. грубиян и дори извънбрачен син.
14. А тъй като има богатство и синове,
15. когато му бъдат четени Нашите знамения, казва: "Легенди на предците!"
16. Ще го бележим по носа.
17. Изпитахме ги, както изпитахме и стопаните на градината, когато се заклеха [тайно] да я оберат на сутринта.
(Според преданието един човек от племето Сакиф имал близо до Сана градина с лозя, фури и посеви. Когато прибирали реколтата, той заделял голяма част от нея за бедняците. След като починал, синовете му не продължили този обичай под предлог, че имат многообразни семейства и препитанието не им стига. Тогава Аллах изпепели градината им. Бедствието, изпратено на меканските съдружаващи, се обяснява като недоимък и глад.)
18. И да не правят изключение.
19. И я споходи бедствие от твоя Господ, докато спяха.
20. И тя стана като черна нощ.
21. И си викаха един другиму на сутринта:
22. "Търгнете към своята реколта в зори, ако ще берете!"
23. И се отправиха, шепнейки един на друг:
24. "Днес да не влиза там при вас бедняк!"
25. И тръгнаха в зори с твърдо намерение.
26. И когато я видяха, рекоха: "Наистина сме се заблудили.
27. Не, ние сме лишиени."
28. Най-разумният от тях рече: "Не ви ли казах – защо не прославяте Аллах?"
29. Рекоха: "Слава на нашия Господ! Бяхме угнетатели."
30. И започнаха взаимно да се укоряват.
31. Рекоха: "О, горко ни, наистина сме престъпващи!
32. Дано нашият Господ ни даде в замяна по-добра от нея. Ние своя Господ умоляваме."
33. Такова е наказанието. А наказанието в отвъдния живот е още по-голямо, ако знаят.
34. Наистина за богообразливите са Градините на блаженството при техния Господ.
35. Нима отدادените на Аллах ще сторим да са като престъпниците?
36. Какво ви е, така да отсъждате?
37. Или имате книга, от която се учате,
38. и в нея имате, каквото изберете?
39. Или имате обещание от Нас до Дения на възкресението да имате онова, което сами отсъждате?
40. Питай ги кой от тях е поръчител за това?
41. Или имат съдружини? Да доведат своите съдружини ако говорят истината
42. в Дения, когато пищялът се оголи и бъдат приканени да се поклонят, а не ще могат.
("пищялът се оголи" – освен че това е арабски израз, който кодира силно напрежение при беда и бягство, тук е вложен смисъл на цялостно разкриване на тайните. Кракът е двойно покрит – от плътта и от дрехите. Неверниците ще бъдат накарани да се поклонят не непременно с думи, а и чрез лотиката на фактите, когато реалността напълно ще се разбули.)
43. Свели поглед, ще ги покрие унижение, а бяха приканвани да се покланят, когато бяха здрави.
44. Остави на Мен [о, Мухаммед] взимащите за лъжа тази Вест! Постепенно ще ги въвлечем [в погибел], без да разберат.
45. Ще им дам отсрочка. Моята промисъл е силна.
(Вж. 7: 182)
46. Или търсиш от тях отплата, та са обременени с дълг?
47. Или при тях е неведомото и те го записват?
48. Изтърги до присъдата на своя Господ и не бъди като човека в кита, който зовеше, изпълnen със скръб!
(Вж. 37: 139-148)
49. Ако не бе го достигнала милост от неговия Господ, щеше да е изхвърлен на голия бряг с упрек.
50. Но неговият Господ го пречисти и го стори праведник.
51. И едва не те сразяват с погледи неверниците, когато слушат Напомнянето, и казват: "Той е луд."
("Напомняне" е едно от имената на Свещения Коран.)
52. А то не е друго освен напомняне за световете.

69.

**СУРА АЛ-ХАККА
(НЕИЗБЕЖНОТО)**

Меканска. Съдържа 52 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Неизбежното!
2. Какво е Неизбежното?
3. И откъде да знаеш ты какво е Неизбежното?
(Поначало красноречието и лаконизъмът на Корана не позволяват той да се предаде на друг език с цялото му величие, дълбоchina и прелест, но тези и подобни знамения ни изпраят пред още по-големи трудности, свързани с невъзможността преводът да достигне съвършенството на Божието Слово. Тук се разкрива ужасастият в Дения на възкресението, който непременно ще настъпи.)
4. Самудяните и адитите взеха за лъжа Бедствието.
5. Самудяните бяха погубени от Вика.
6. А адитите бяха погубени от бушуващ леден вихър.
(Вж. 11: 50, 61)

7. Накара го Той да вилнее срещу тях седем нощи и осем дни поред, и виждаш там хората покосени, сякаш са стволове на повалени палми.
8. И нима виждаш някой останал от тях?
9. И Фараонът, и онези преди него, и сринатите [селища на Лут] вършеха грях.
10. И се възпротивиха на пратеника от своя Господ, затова Той могъщо ги сграбчи.
11. Когато водата преля, Ние ви понесохме в плаващия Кораб,
12. за да го сторим поука за вас и да го запомнят помнешци уши.
(Тук се визират потопът и Ноевият ковчег . "Ние ви понесохме", т.e. спасихме вашиите предци и благодарение на това днес съществувате.)
13. И когато се претърби с Рога първия път,
14. и бъдат вдигнати земята и планините, и бъдат натрошени с един удар,
15. тогава ще се случи Събитието.
16. И ще се разцепи небето, и ще бъде слабо в този Ден.
17. И ангелите ще са по краишата му. В този Ден осмина [от тях] ще носят Трона на твоя Господ.
18. В този Ден ще бъдете изправени [пред Аллах]. Не ще бъде скрита и една ваша тайна.
19. И онзи, чиято книга му се даде в Десницата, ще каже: "Ето ви, прочетете моята книга!
20. Предполагах, че ще получа своята равносметка."
21. И ще живее в доволство
22. сред въздигната Градина.
23. Плодовете ѝ ще са сведени.
24. Яжте и пийте със здраве за нова, което сте вършили преди, в отминалите дни!
25. А онзи, чиято книга му се даде в Левицата, ще каже: "О, да не ми бе давана моята книга
26. и да не бях узнал каква е моята равносметка!"
27. О, да бе приключило всичко [със смъртта]!
28. Не ме избави моето богатство.
29. Пропадна моята власт."
30. Хванете го и го оковете!
31. После в Ада го хвърлете!
32. После го нанижете на верига, дълга седемдесет лакти!
33. Не повярва той в Аллах, Всевеликия.
34. И не подканваше да бъде нахранен нуждаещият се,
35. затова Днес няма тук за него близък,
36. нито храна освен кръв и гной.
37. Ядат я само грешниците."
38. Ала не! Кълна се в това, което съзирате
39. и в това, което не съзирате,
40. наистина то е слово на достоен Пратеник,
41. а не е слово на поет. Но вие малко вярвате.
42. И не е слово на гадател. Ала малко се поучавате.
43. Низпослание от Господа на световете.
44. И ако той Ни приписваше някакви слова,
45. щяхме да го сграбчим с Десницата,
46. после да му прережем аортата.
47. И никой сред вас не ще Ни възпре от това.
48. То е напомняне за богообразливите.
49. И добре знаем, че сред вас има отричачи.
50. То е скръб за неверниците.
51. То е достоверната истина.
52. Затова прославяй името на своя Господ, Всевеликия!

70.

**СУРА АЛ-МААРИДЖ
(НЕБЕСНИТЕ СТЪПАЛА)**

Меканска. Съдържа 44 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Един човек попита за неизбежното мъчение.
2. Никой не ще го отблъсне от неверниците.
3. То е от Аллах, Владетеля на небесните стъпала.
4. Ще се въздигнат към Него ангелите и Духът [Джибрил] в Ден, колкото петдесет хиляди години,
5. затова търпи с добро търпение [о, Мухаммед]!
6. Те го виждат далечен.
7. А Ние го виждаме близък.
8. В този Ден небето ще е като разтопена мед
9. и планините ще са като вълна,
10. и приятеля не ще пита за приятеля,
11. въпреки че ще се виждат. Престъпникът ще желае, да би се откупил от мъчението в този Ден с децата си
12. и съпругата си, и брат си,
13. и рода си, който го подслонява,
14. и всички, които са на земята, само за да се спаси.
15. Ала не! Това е лумнал Огън,
16. смъкващ кожата,
17. зове твой всеки, който се отдръпва и обръща гръб,
18. и трупа, и не раздава.
19. Човекът бе създаден колеблив –

20. щом го настигне злото – страхлив,
 21. а щом го настигне доброто – скъперник,
 22. освен отслужващите молитвата,
 23. които в своята молитва са постоянни
 24. и от имотите си заделят знаен дял
 25. за просяка и бедняка,
- (В тези знамения става дума за задължителната милостния закат, от която се възползват и други групи хора освен споменатите тук.)*

26. и които смятат за истина Съдния ден,
 27. и които се страхуват от мъчението на своя Господ –
 28. мъчението на техния Господ не е безопасно, –
 29. и които целомърдието си пазят,
 30. освен за своите съпруги или за наложниците си. Те не ще бъдат упреквани.
 31. А които се стремят към друго освен това тези са престъпващите.
 32. И които за повереното им и за своя обет внимават,
 33. и които в своите свидетелства са правдиви,
 34. и които молитвите си усърдно отслужват,
 35. те ще бъдат на почит в Градините.
 36. Какво им е на неверниците, втреничили в теб погледи
 37. отдясно и отляво на тълпи?
 38. Нима всеки от тях копнеш да влезе в Градината на блаженството?
- (Като прииждали на групи, съдружаващите се смесвали с множеството, заобиколило Пророка. Слушали неговото слово и се подигравали: „Ако те, както казва Мухамед, влязат в Раја, ние, разбира се, ще влезем преди тях.“)*
39. Ала не! Сътворихме ги от онова, което знаят.
 40. И не! Кълна се в Господа на изгревите и на залезите, Ние сме способни
 41. да ги заменим с по-добри от тях. И не ще бъдем възпрени.
 42. Остави ги да тънат и да се забавляват, додето срещнат своя Ден, който им е обещан! –
 43. Деня, в който ще излязат забързани от гробовете, сякаш се устремяват към идолите,
 44. със сведен поглед, покрити с унижение. Това е Денят, който им е обещан.

71.

СУРА НУХ (NUX)

Меканска. Съдържа 28 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ние изпратихме Нуҳ при неговия народ: „Предупреди народа си, докато не го е сполетяло болезнено мъчение!“
2. Рече: „О, народе мой, аз съм явен предупредител за вас.
3. Служете на Аллах и се бойте от Него, и ми се покорете!
4. Тогава Той ще ви опрости греховете и ще ви даде отсрочка за определено време. Срокът на Аллах, когато дойде, не ще бъде забавен, ако знаете.“
5. Рече: „Господи мой, зовях народа си нощем и денем,
6. но зовът ми само увеличи тяхното бягство.
7. И всяко, щом ги зовях, за да ги опростиш, запушваха с пръсти ушите си и се загръщаха в дрехите си, и упорстваха, и все повече се възгордяваха.
8. После ги зовях открыто,
9. после им прогласявах явно и им шепнех тайно.
10. И казах: „Молете своя Господ за орощение – Той е многоопрощаваш,
11. за да ви праша обилен дъжд от небето
12. и да ви подкрепя с имоти и синове, и да сторва за вас градини, и да сторва за вас реки.
13. Какво ви е, защо не зачитате величието на Аллах?
14. Сътвори ви Той на етапи.

(Аллах Всевишния сътворява материята, от нея – спермата, яйцеклетката, плода, който расте в майчината утроба и така човек се появява на белия свет, преминава през различните периоди на своя живот, за да стигне до смъртта. Същото се отнася и за етапите на духовното израстване. Това сътворяване на етапи е доказателство за величието на Аллах.)

15. Нима не виждате как Аллах сътвори седем небеса на слоеве?
16. И стори Той там от луната сияние, и стори от слънцето светилник.
17. И ви създаде [от пръст] от земята да израснете.
18. После ще ви върне в нея и отново ще ви извади [в Съдния ден].
19. Аллах стори за вас от земята постела,
20. за да ходите там по широки пътища.“
21. Рече Нуҳ: „Господи мой, те ми се възпротивиха и последваха онези, чиито имоти и деца само увеличиха тяхната загуба.
22. И лукавстваха те с огромно лукавство.
23. И казаха: „Никога не изоставяйте своите божества, не изоставяйте нито Уад, нито Суаа, нито Ягус и Яук, и Наср!“
24. И вече заблудиха те мнозина. И надбавяй на угнетителите само заблуда!“

(Нуҳ възксичал това, след като категорично му било разкрито с откровение, че по правия път не ще тръгнат други освен вече повярвалите.)

25. Заради своите грехове те бяха издавени и въведени в Огъня, и не намериха за себе си други помощници вместо Аллах.
26. И рече Нуҳ: „Господи мой, не оставай по земята нито един неверник!
27. Оставил ли ги, те ще заблудят Твоите раби и ще народят само нечестивци, неблагодарници.
28. Господи мой, опрости на мен и на родителите ми, и на всеки вярващ, който влезе в моя дом, и на вярващите жени, и надбавай на угнетителите само гибел!“

СУРА АЛ-ДЖИНН
(ДЖИНОВЕТЕ)

Меканска. Съдържа 28 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кажи [о, Мухамед]: “Разкрито ми бе, че няколко джинове слушали и рекли: “Чухме удивителен Коран.
2. Насочва той по правия път. Затова повярвахме в него и никого не ще съдружим със своя Господ.
3. Той – върховно е величието на нашия Господ! – не се е сдобивал нито със съпруга, нито със син.
4. Глупците измежду нас говорят измислици за Аллах.
(Глупците са сатаната Иблис или съдружаващите измежду джиновете.)
5. А ние предполагахме, че хората и джиновете никога не ще изрекат лъжа за Аллах.
6. Някои хора търсеха убежище при някои джинове, а им надбавиха безразсъдство.
7. И те предполагаха, както и вие предполагахте, че Аллах не ще взъркеси никого.
8. И досегнахме небето, и открихме, че е пълно със сила стража и с огнени факли.
9. А преди седяхме там на места, за да подслушваме. А който сега подслушва, го дебне огнена факла.
10. И не знаем дали зло е поискано за онези, които са на земята, или техният Господ е поискал добро за тях.
11. Сред нас има правдиви, сред нас има и други освен това. Следваме различни пътища.
12. Вече сме убедени, че никога не ще обезсилим Аллах на земята и никога не ще Го обезсилим с бягство.
13. И когато чухме Напътствието, повярвахме в него. А който вярва в своя Господ, да не се страхува нито от ощетяване, нито от угнетяване.
14. Сред нас има отдали се на Аллах, но сред нас има и отклонили се. Онези, които са се отдали на Аллах – те са избрали правия път.
15. А отклонилите се – те са горивото за Ада.”
16. И ако се бяха придържали към правия път, Ние щяхме да им дадем вода в изобилие,
17. за да ги изпитаме с това. А който се отдръпва от споменаването на своя Господ, Той ще го въведе в тежко мъчение.
18. Джамиите са само за Аллах и затова не зовете никой друг заедно с Аллах!
19. Когато работът на Аллах [Мухамед] се изправи да Го позове, те едва не се скучиха около него.
(Когато Пророка ставал да отслужи молитва, джиновете се струпвали един връз друг около него в стремеж да слушат Корана. Това знамение се тълкува и по друг начин – че хората-идолопоклонници и джиновете се вклончвали един в друг за противодействие срещу мисията на Пророка.)
20. Кажи: “Зова единствено своя Господ и никого не съдружавам с Него.”
21. Кажи: “Аз нито мога да ви навредя, нито да съм ви от полза.”
22. Кажи: “Никой не може да ме защити от Аллах и не ще намеря убежище освен при Него.
23. Аз предавам само известие от Аллах и Негови послания. А които не се подчиняват на Аллах и на Неговия Пратеник, за тях е Огънят на Ада, там ще пребивават вечно.”
24. Когато видят обещаното им, че научат кой има по-слаби и по-малобройни помощници.
25. Кажи: “Не знам близо ли е това, което ви е обещано, или е сторил да има предел за него моят Господ –
26. Знаещия неведомото. Той на никого не разкрива Своите тайни,
27. освен на онзи пратеник, когото е изbral. И сторва Той пред него и зад него да има пазители,
28. за да знае, че са съобщили посланията на своя Господ. Обгръща Той това, което е у тях, и пресмята всяко нещо.”
(Според преданието, когато Аллах разкрива на Пророка вести от неведомото, Той праща ангели пазители, за да не бъдат подслушвани и обръквани вестите.)

СУРА АЛ-МУЗЗАМИЛ
(ЗАГРЪЩАЩИЯТ СЕ)

Меканска, с изключение на знамение 20, което е мединско. Съдържа 20 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. О, ти, който се загръщаши,
(Когато Пророка, мир нему, за първи път видял Джибрил в истинския му образ, той бил обхванат от треска. Оттукът въръщи и рекъл на достойната Хадиджа: “Завий ме!” После Джибрил му се явил с откровение и се обърнал към него с тези слова.)
2. ставай [за молитва] през нощта, но не цялата,
3. а наполовина, или по-малко от това,
4. или повече, и чети Корана отмерено!
5. Ще ти пратим Ние тежко Слово.
6. Ставането [за молитва] нощем е най-силно по въздействие и най-подходящо за размисъл.
7. През деня ти си много зает.
8. И споменавай името на своя Господ, и с всеотдайност се посвети на Него
9. Господа на Изтока и на Запада! Няма друг Бог освен Него. Него вземи за покровител!
10. И бъди търпелив към онова, което говорят! И ги напускай с достойнство!
11. И остави на Мен отричащите, които живеят в благодеяние, и им дай малка отсрочка!
12. При Нас има окови и пламъци,
13. и храна, която присядя, и болезнено мъчение
14. в Деня, в който ще се разтресат земята и планините, и ще се превърнат планините в купища от пясък.
15. Изпратихме ви Пратеник – свидетел за вас, както изпратихме при Фараона пратеник.
16. Но възпротиви се Фараонът на пратеника, и затова силно го сграбчихме.
17. И как ще се предпазите, ако сте неверници, от Деня, който ще стори и децата да посивеят?
18. Небето тогава ще се разцепи. Обещанието Му се събъдва.
19. Това е напомняне. Който желае, поема пътя към своя Господ.

20. Твоят Господ знае, че стоиш по-малко от две трети от нощта, [понякога] и половината от нея, а [понякога] и една трета, – и група от тези, които са заедно с теб. Аллах отмерва нощта и деня. Знае Той, че не ще смогнете и затова ви помилва. Ето защо четете, колкото можете, от Корана! Знаеше Той, че сред вас ще има болни и други, които пътуват по земята, търсейки благодатта на Аллах, и други, които се сражават по пътя на Аллах. Затова четете, колкото можете, от него! И отслужвате молитвата, и давайте милостинията *закат*, и заемайте хубав заем на Аллах! И каквото добро сторите отнапред за себе си, ще го намерите при Аллах още по-хубаво и с по-голяма отплата. И молете Аллах за прощение! Аллах е оправдаващ, милосърден.

(Една част от сподвижниците на Пророка следвали неговия пример и прекарвали значителна част от нощта в богослужение. Сред тях имало и такива, които не можели да преценят колко остава до утром и от предполагащото прекарвали цялата нощ в поклонение, и краката им се подували. Тъй като Аллах Всевиждия знае, че това не е по силите им, Той не ги забържал да извършват нощно служение. Под члене на Корана тук се разбира нощната молитва и се има предвид тя да се отслужва според възможностите.

“Хубав заем” означава даването на доброволна милостина наред със задължителната милостиня закат.)

74.

СУРА ОБВИВАЩИЯТ СЕ
(АЛ-МУДДАСИР)

Меканска. Съдържа 56 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. О, ти, който се завиваш [в своите одежди],

2. стани и предупреждавай,

3. и своя Господ възвеличавай,

4. и дрехите си почиствай,

5. и скверността отбягвай,

6. и давайки, не се стреми да получиши вдовече,

7. и в името на своя Господ бъди търпелив!

8. И когато се пропърби с Рога,

9. тогава този Ден ще е тежък Ден,

10. за неверниците – нелек.

11. Остави на Мен онзи, когото сътворих самoten

12. и комуто отредих големо богатство,

13. и синове до него,

14. и всичко му улесни!

(Ал-Уайд ибн ал-Мугира, посочен като причина за низпостяването на тези знамения, бил човек с изключителен авторитет сред курдите, много богат, баща на синове, които винаги били на негово разположение, защото нямало нужда да ги праща по търговия и други дела.)

15. А после той ламти да му надбавя.

16. Ала не! Пред Нашите знамения той упорства.

17. Ще го подложа на непоносимо мъчение.

18. Размисли той и прецени,

19. и – проклет да е! – как прецени!

20. И пак – проклет да е! – как прецени!

21. После погледна.

22. После се напръщи и навъси.

23. После се отвърна и се възгордя.

24. И рече: “Това е само разпространена магия.

25. Това е само хорска реч.”

(Ал-Уайд ибн ал-Мугира чул Пророка да чете сура, после отиша при съдружаващите и казал: “Кълна се, чух от Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го бари, слово, което не причиня нищо на словата на хората, нито на тези на джиновете. Много атайни, много красиви слова. Той е като дърво, обсипано с много плодове, а стволът му напояван обили с вода. Несъмнено той ще възпроизвеждаща на всичко и никога не ще бъде победен.” Съдружаващите курди се изплашили, че и други ще последват неговия пример и ще се отмътят от вървата си. Брат му Абу Джакал го разубедил, но ал-Уайд отказал да използва обидните прозвища “луд”, “магъобсник”, “поет” и “льясец”, с които се обръщали към Мухамед, мир нему. Въпреки това след дълги увещания той казал: “Мухамед е само маѓъобсник.”)

26. Ще го пека Аз в Преизподнята.

27. И откъде да знаеш ти какво е Преизподнята? –

28. Тя нищо не оставя и не пощадява –

29. обгаря кожата.

30. Пазят я деветнайсет [ангели].

31. И сторихме пазители на Огъня да бъдат само ангели, и сторихме броя им единствено за изпитание на неверниците, за да се убедят дарените с Писанието и да се усили вярата на повярвалите, и да не се съмняват дарените с Писанието и вярващите, и за да кажат онзи, в чиито сърца има болест, и неверниците: “Какво цели Аллах с този пример?” Така Аллах оставя в заблуда когото пожелае и напътва Той когото пожелае. И никой освен Него не знае войнствата на твоя Господ. А този [Огън] е само напомняне за хората.

32. Ала не! Кълна се в луната

33. и в нощта, когато отминава,

34. и в утроба, когато засиява!

35. Този [Огън] е едно от великите изпитания

36. предупреждение за хората,

37. за всеки от вас, който пожелае да напредва или да изостава.

38. Всеки е заложник на онова, което е придобил,

39. освен получилите отдясно.

40. В градини те ще разпитват

41. за престъпниците.

42. “Какво ви отведе в Преизподнята?”

43. Ще рекат: “Ние не бяхме сред отслужващите молитвата

44. и не хранехме нуждаещия се,

45. и затъвахме в празнословие със затъващите,

46. и взимахме за лъжа Съдния ден,

47. докато ни застигна смъртта.”

48. Затова не ще им помогне ничие застъпничество.

49. Какво им е, защо се отдръпват от напомнянето,

50. сякаш са подплашени диви магарета,
51. бягачи от лъв?
52. И всеки от тях иска да му се даде разясняващата книга.
53. Ала не! Те не се страхуват от отвъдния живот.
54. Ала не! Той [– Коранът] е поучение.
55. И който пожелае, ще се поучи.
56. И не се поучават, без Аллах да пожелае. Той е Достойния да се боят от Него и е Достойния да опрости.

75.

СУРА АЛ-КИЙАМА
(ВЪЗКРЕСЕНИЕТО)

Меканска. Съдържа 40 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в Деня на възкресението.
2. И кълна се в многоукорявящата [се] душа.
3. Нима човек смята, че Ние не ще събрем костите му?
4. Наистина Ние можем да възстановим и върховете на пръстите му.
5. Ала човек упорства в греха си
6. и питай: “Кога е Денят на възкресението?”
7. Тогава, когато погледът се заслепи
8. и луната се затъмни,
9. и слънцето, и луната се слеят,
10. човекът ще каже в този Ден: “Накъде да се бяга?”
11. Ала не! Няма убежище.
12. При твоя Господ в този Ден е местопребиваването.
13. Човекът в този Ден ще бъде известен за ранните си дела и за късните.
14. Да, човекът сам за себе си ще е свидетел,
15. дори да дава извинения.
16. Не си движки езика с това Слово [о, Мухамед], за да избръзаш [да го запомниш]!
(За да не забрави новонаписаното откровение, Пратеника на Аллах, мир нему, се стараел да го повтори още докато му било четено. Възнамението се споменава именно за това.)
17. Да бъде събрано [в твоите гърди] и четено [от теб] е Наша грижа.
18. И когато го четем, следвай неговото четене!
19. После неговото разясняване е Наша грижа.
20. Ала не! Вие обичате преходността [на земния живот]
21. и изоставяте отвъдния.
22. Едни лица в този Ден ще възсият,
23. към своя Господ ще гледат,
24. а други в този Ден ще бъдат мрачни,
25. ще се убедят, че и е сполетяла беда, пречупваща гръбнака.
26. А когато душата стигне гръкляна
27. и се рече: “Кой ще те избави?”
28. и той се убеди, че [това] е раздялата,
29. и се преплете крак с крак –
30. тогава към твоя Господ ще е отправянето.
31. Той нито вярваше, нито отслужваше молитвата,
32. а отричаше и се отвръщаше.
33. После отиваше при своите хора с горделива походка.
34. Горко ти, горко!
35. И пак – горко ти, горко!
36. Нима човек смята, че ще бъде оставен без надзор?
37. Нима той не бе частица сперма, която се изхвърля?
38. После бе съсирак, а Той го сътвори и осъразмери.
(“Съсирак” (на арабски – “алак”) произлиза от глагола “алака”, което означава “закачвам”, тъй че в арабския оригинал “съсирак” се възприема и като “закачава се материя”.)
39. И създаде от нея двата пола – мъжка и жената.
40. Нима Той не е способен да съживи мъртвите?

76.

СУРА АЛ-ИНСАН
(ЧОВЕКЪТ)

Мединска. Съдържа 31 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Не премина ли човекът през период от време, когато той бе нещо неназовано?
2. Сътворихме Ние човека от частица сперма с примеси, за да го изпитаме, и го сторихме чуващ, зрящ.
3. Ние му показахме пътя – или признателен, или неблагодарник.
4. Приготвихме Ние за неверниците вериги, окови и пламъци.
5. Праведниците пият от чаши с добавено питие от Камфор –
6. извор, от който пият работите на Аллах – пускат го в обилие да бликва.
7. Те изпълняват обета и се страхуват от Деня, злото на който се разпростира.
8. И дават храна – въпреки че и те я обичат – на нуждаещ се и на сирац, и на пленник:
9. “Храним ви в името на Аллах. Неискаме от вас нито отплата, нито признателност.
10. Страхуваме се от своя Господ в Дения свъсцен, зловещ.”
11. Но Аллах ще ги предпази от злото на този Ден, и ще им дари сияние и щастие.

12. И ще ги възнагради – защото бяха търпеливи – с Градина и с коприна,
 13. облегнати там на престоли. Не ще виждат там ни зной, ни мраз.
 14. Близо над тях ще санейните сенки и ще са сведени плодовете с ниско.
 15. Ще бъдат обслужвани със съдове от сребро и с кристални стакани
 16. от сребърен кристал. Ще им се отмерва с мярка.
- (Тълкувателите посочват, че изобразяването на райските съдове като направени от сребро и кристал е сравнение с цел донякъде да се оприличи непознатото чрез познато. Абдуллах ибн Аббас например е казал: "Междуду райските и земните блага има прилика само в назованията.")*
17. И ще им се дава там да пият от питие, смесено с джинджифил,
 18. от извор там, наречен Салсабил,
 19. и ще ги обикалят вечномлади юноши когато ги видиш, ще ги помислиш за разпръснати бисери.
 20. Където и да погледнеш там, ще видиш блаженство и огромно царство.
 21. Ще бъдат облечени в зелени одежди от коприна и брокат, и ще носят украсения гривни от сребро, и ще им дава техният Господ да пият от чиста напитка.
 22. "Това е награда за вас. Вашето старание заслужи признание."
 23. Ние ти низпослахме Корана постепенно.
 24. Затова и ти [о, Мухамед] бъди търпелив към повелята на своя Господ, и не се покорявай на никой грешник от тях, или на неверник!
 25. И споменавай името на своя Господ и сутрин, и вечер,
 26. и в част от ноцата Mu се покланяй, и дълго нощем Go прославяй!
 27. Тези обичат преходността и нехаят за тежкия Ден пред тях.
 28. Ние ги сътворихме и укрепихме телата им, а ако пожелаем, напълно ще ги заменим с подобни на тях.
 29. Това е поучение. Който желае, поема пътя към своя Господ.
 30. Тогава ще пожелавате само онова, което Аллах желае. Аллах е всезнаещ, всемъдър.
 31. Той въвежда когото пожелае в Своята милост, а за угнетителите е приготвил болезнено мъчение.

77.

**СУРА АЛ-МУРСАЛАТ
(ИЗПРАЩАННИЕ)**

Меканска. Съдържа 50 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

(Под "изпращаните" може да се има предвид част от ангелите, на които се възлагат определени задачи, или ветровете, или пророците, или знаменията.)

1. Кълна се в изпращаните поред
2. и в бушуващите бурно,
3. и в пръскащите навред,
4. и в разделящите ясно,
5. и в донасящите откровение,
6. с извинение или предупреждение –
7. онова, което ви е обещано, ще се събудне.
8. Когато звездите бъдат угасени
9. и когато небето бъде разцепено,
10. и когато планините бъдат разпилени,
11. и когато за пратениците бъде определено време –
12. за кой ден бяха отсрочени? –
13. За Дения на разделението.
14. А ти откъде да знаеш какво е Денят на разделението?
15. Горко в този Ден за отричащите!
16. Не погубихме ли Ние предците?
17. Към тях ще добавим и сетните.
18. Така се отнасяме с престъпващите.
19. Горко в този Ден за отричащите!
20. Не ви ли сътворихме Ние от нищожна вода?
21. И я сложихме на сигурно място
22. за определен срок.
23. И сме способни. И как прекрасни са способните!
24. Горко в този Ден за отричащите!
25. Не сторихме ли Ние земята да събере
26. и живи, и мъртви,
27. и положихме върху нея непоклатими високи планини, и ви дадохме за пиене прясна вода.
28. Горко в този Ден за отричащите!
29. "Тръгнете към онова, което отричахте!"
30. Тръгнете към сянката [на Ада] с три разклонения,
31. която не носи прохлада и не избавя от пламъците!
32. Те пръскат искири, колкото дворци
33. сякаш са жълти камили."
34. Горко в този Ден за отричащите!
35. Това е Денят, в който не ще проговорят.
36. И не ще им бъде позволено да се оправдават.
37. Горко в този Ден за отричащите!
38. Това е Денят на разделението. Събираме ви с предците.
39. И ако имате коварство, коварствайте срещу Мен!
40. Горко в този Ден за отричащите!
41. Богобоязливите ще бъдат сред сенки и извори,

42. и плодове, каквите пожелаят.
 43. „Яжте и пийте със здраве за онова, което сте вършили!
 44. Така награждаваме Ние благодетелните.”
 45. Горко в този Ден за отричащите!
- (А на неверниците Аллах Всевишния казва:)*
46. „Яжте [на земята] и се наслаждавайте за кратко! Вие сте престъпници.”
 47. Горко в този Ден за отричащите!
 48. И когато им се каже: „Поклонете се!”, не се покланят.
 49. Горко в този Ден за отричащите!
 50. В кое слово след този [Коран] ще повярват?

78.

**СУРА АН-НАБА
(BECCTA)**

Меканска. Съдържа 40 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. За какво се питат един друг? –
2. За Великата вест,
3. за която са в разногласие.
4. Ала не! Те ще узнаят.
5. И пак не! Те ще узнаят.
6. Не сторихме ли Ние земята да е постеля
7. и планините – подпори?
8. И ви сътворихме по двойки,
9. и сторихме съня ви за покой,
10. и сторихме нощта да е покров,
11. и сторихме деня за препитание,
12. и съградихме над вас седем непоклатими небеса,
13. и сторихме [слънцето да е] горящ светилник,
14. и изсипваме от дъждовните облаци обилна вода,
15. за да извадим чрез нея зърна и растения,
16. и гъсти градини.
17. Денят на разделението е уречен –
18. Денят, когато се протръби с Рога и ще дойдете на тълпи,
19. и ще се разтвори небето, и ще стане на двери,
20. и планините ще бъдат раздвижени, и ще станат на мираж.
21. Адът е в очакване
22. за престъпващите – място за завръщане,
23. където ще останат столетия.
24. Не ще вкусят там нито прохлада, нито питие,
25. освен връща вода и гной –
26. съответстващо въздействие.
27. Не се надяваха те на равносметка.
28. И взимаха за пълна лъжа Нашите знамения.
29. Но всяко нещо вписахме в книга.
30. Затова вкусете! Не ще увеличим за вас друго освен мъчението.
31. За богообразливите има сполука [в Рај] –
32. градини и лозя,
33. и с напълнили гърди девствени връстнички,
34. и пълни стакани.
35. Не ще чуват там нито празнословие, нито лъжа –
36. въздействие от твоя Господ – достатъчен дар, –
37. Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, Всемилостивия. Не ще могат да говорят с Него
38. в Деня, в който Духът [Джибрил] и ангелите се възправят в редица. Не продумат освен комуто Всемилостивия позволи, и той правдиво ще говори.
39. Този е Денят на истината. А който пожелае, да търси пристан при своя Господ.
40. Предупредихме ви за близко мъчение в Деня, в който всеки ще види какво е сторил преди с ръцете си. И неверникът ще каже: „О, да можех да съм прах!”

79.

**СУРА АН-НАЗИАТ
(ИЗТРЪГВАЩИТЕ)**

Меканска. Съдържа 46 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в изтръгващите [душите] с все сила
 2. и в изваждащите [ги] нежно,
 3. и в спускащите се бързо,
 4. и в гонещите се в надпревара,
 5. и в изпълняващите повелите!
- (Аллах Всевишния се кълне в Своите ангели, натоварени с различни задължения. Неговата клетва е израз на тържествено утвърждаване.)*
6. В Деня, когато [се протръби с първия Рог] ще се разтърси тресящата се [вселена],
 7. ще последва второто [протръбяване].
 8. Някои сърца в този Ден ще тръпнат.
 9. Погледите им ще бъдат сведени.

10. Ще кажат: "Нима ще бъдем върнати към предишното,
нима, след като станем изгнили кости?"
11. Ще кажат: "Това тогава е завръщане със загуба."
12. То е само едно пропръбяване –
13. иeto всички – възкръснали!
14. [О, Мухамед], стигна ли до теб разказът за Муса?
15. Когато неговият Господ го призова в свещената долина Тъя:
16. "Иди при Фараона! Той престъпи.
17. И кажи: "Не ще ли се пречистиши,
да те напъти към твоя Господ и да се побоиш?"
18. И му показва [Муса] най-голямото знамение.
19. И взе го за лъжа, и се взяропти.
20. После се отвърна с упорство.
21. И настъбра [хората си], и прогласи.
22. Каза: "Аз съм вашият господ, върховният."
23. И Аллах го сграбчи с наказание в отвъдния и в земния живот.
24. В това има поучение за всеки богоязлив.
25. Вие ли сте по-трудни за сътворяване или небето? Той го съгради.
26. Въздигна неговия свод и го изравни,
27. и потъмни нощта му, и изведе утрото му,
28. и земята след това разпростря.
(В знамението се разкрива едно от научните чудеса на Корана, тъй като на арабски глаголът "разпростря" (даха) има и значение на "забли се като яйце".)
29. Извади от нея водите и пасбищата е,
30. и планините поби
31. за ползване от вас и от вашия добитък.
32. И когато настъпи Голямото прииждане,
33. тогава в Дения човек ще си припомнзи за какво се е старал,
34. и Адът ще бъде показан на всеки, който вижда...
35. За който е престъпвал
36. и е предпочел земния живот,
37. обиталището е Адът.
38. За който се е страхувал да не застане пред своя Господ [с грях] и е въздържал душата от страстта,
39. обиталището е Раят.
40. Питат те [о, Мухамед] за Часа: "Кога ще настъпи?"
41. Какво [знание имаш] ти да го споменеш?
42. При твоя Господ е пределът му.
43. Ти си само предупредител за всеки, който се страхува от него.
44. В Дения, когато го видят, те сякаш ще са пребивавали само една привечер или утрин.

80.

СУРА АБАСА

(ТОЙ СЕ НАМРЪЩИ)

Меканска. Съдържа 42 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Той се намръщи и обърна гръб,
2. че при него е дошъл слепецът.
3. Но ти откъде знаеш, може да се пречисти.
4. Или да се поучи, та да му е от полза поуката.
(Повод за низпослането на това знамение е намръщването на Пророка, мир нему, когато слепецът Ибн Ум Мактум прекъснал обръщението му към група видни съдружаващи. В знаменията се съдържа упerek за тази негова постъпка. В същото време те са категорично доказателство за пророчеството му и че Коранът не е негово дело, а е низпослан от Аллах Всевишния.)
5. А онзи, който е безразличен,
6. с него си се заел.
7. И не е твоя грижа, че не се пречиства.
8. А от онзи, който е дошъл при теб с упоритост
9. и е богоязлив,
10. от него ти се отклоняваши.
11. Ала не! Това е поучение
12. и кийто пожелае, той се поучава –
13. в Писания почитани,
14. въздигнати, пречистени,
15. [преписани] от ръце на писари
16. достойни, благочестиви.
(Знатните писари са натоварени с тази мисия ангели.)
17. Проклет е човекът! Колко е неблагодарен!
18. От какво нещо го сътворява Той?
19. От частица сперма Той го сътворява и осъразмерява.
20. После пътя му облекчава.
21. После му отрежда смъртта и повелява да бъде погребан.
22. После, щом Той пожелае, ще го взяропти.
23. Ала не! Не изпълни той Неговата повеля.
24. Да погледне човекът своето препитание!
25. Ние проливаме обилно водата.
26. После разпукваме земята
27. и правим от нея да поникнат зърна
28. и грозде, и зеленина,

29. и маслинни, и палми,
30. и гъсти градини,
31. и плод, и трева –
32. за ползване от вас и от вашия добитък.
33. И когато Грохотът настъпи,
34. в Деня, когато мъжът избяга от брат си
35. и от майка си, и от баща си,
36. и от жена си, и от дщерата си –
37. всеки от тях в този Ден ще е зает с дело, което ще го погълща.
38. Едни лица в този Ден ще бъдат сияещи,
39. засмени, възрадвани,
40. а по други в този Ден ще има прах,
41. ще ги покрива чернилка.
42. Тези са неверниците, нечестивците.

81.

**СУРА АТ-ТАКУИР
(ОБВИВАНЕТО)**

Меканска. Съдържа 29 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Когато слънцето бъде обвito [в мрак]
2. и когато звездите изпопадат,
3. и когато планините бъдат раздвижени,
4. и когато бременните камили бъдат изоставени,
5. и когато зверовете бъдат насьбрани,
6. и когато моретата закипят,
7. и когато душите се съединят,
8. и когато живопогребаното момиче бъде попитано
9. за какъв грях е било убито,
10. и когато книгите [за делата] бъдат разгърнати,
11. и когато небето бъде премахнато,
12. и когато Адът бъде нажежен,
13. и когато Раят бъде приближен,
14. тогава всеки ще узнае какво е извършил.
15. О, кълна се в залязвашите планети,
16. движещи се, скривящи се,
17. и в нощта, когато се здрачава,
18. и в утринта, когато се развиделява –
19. той [Коранът] е слово на достоен пратеник,
(To – словото на Свещения Коран – е предадено от знатния пратеник на Аллах, т.е. Джисбили.)
20. имаш сила, утвърден при Владетеля на Трона.
21. Покоряват му се [ангелите] там, доверен е.
22. И не е луд вашият другар [Мухамед].
23. Той го видя на ясния хоризонт.
(Тук се говори за срещата на Мухамед, мир нему, с Джисбили.)
24. И [вести] от неведомото не укрива.
25. И не е [Коранът] слово на прокуден сатана.
26. Къде отивате тогава?
27. Това е само поучение за световете –
28. за всеки от вас, който желае да е на Правия път.
29. Тогава ще пожелавате само опова, което желае Аллах, Господа на световете.

82.

**СУРА АЛ-ИНФИТАР
(РАЗКЪСВАНЕТО)**

Меканска. Съдържа 19 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Когато небето се разкъса
2. и когато планетите се разпръснат,
3. и когато моретата бъдат отприщени,
4. и когато гробовете бъдат преобърнати,
5. ще узнае всяка душа какво е направила преди и какво е оставила.
6. О, човече, какво те отвлече от твоя щедър Господ,
7. Който те сътвори и съчлени, и осъразмери?
8. В какъвто образ пожела, в такъв те нагласи.
9. Ала не! Вие взимате за лъжа Възмездieto.
10. Но има над вас надзоратели
11. благородни, записващи.
12. Знай какво вършите.
13. Праведниците ще са в блаженство,
14. а разпътниците ще са в Огън.
15. Ще горят там в Съдния ден
16. и не ще избягат от него.

17. Но откъде да знаеш ти какво е Съдният ден?
18. И пак – откъде да знаеш ти какво е Съдният ден? –
19. Денят, в който никой не ще има власт за никого в нищо – повелята в този Ден принадлежи на Аллах.

83.

**СУРА АЛ-МУТАФИФИН
(ОЩЕТЯВАЩИТЕ)**

Меканска. Съдържа 36 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Горко на ощетявящите,
2. които щом взимат от хората, изпълват мярката,
3. а щом им отмерват или им претеглят, причиняват загуба!
4. Не допускат ли тези, че ще бъдат възкресени
5. за велик Ден –
6. Дения, в който хората ще застанат пред Господа на световете?
7. Не! Книгата [за делата] на разътнците е в Сиджкин.
8. Но откъде да знаеш ти какво е Сиджкин? –
(“Книгата на разътнците е в Сиджкин” означава, че те самите са в там, в затвора на Ада.)
9. Книга, ясно записана.
10. Горко в този Ден за отричащите,
11. които взимат за лъжа Съдния ден!
12. Взема го за лъжа само всеки престъпник, грешник.
13. Когато му четат Нашите знамения, казва: “Легенди на предците!”
14. Ала не! Сърцата им с ръжда покрива онова, което са придобили.
15. Ала не! Тогава не ще бъдат допуснати до своя Господ.
(“Не ще бъдат допуснати” – между тях и Аллах ще има преграда. Повечето тълкуватели представят това знамение като доказателство, че в Съдния ден вярващите ще видят Всевишния Аллах.)
16. После ще горят в Ада.
17. После ще се каже: “Това е, което отричахте!”
18. Ала не! Книгата [за делата] на праведниците е в Иллийун.
(“Книгата на праведниците е в Иллийун” означава, че те самите са в Иллийун – въздигнати места в Рај.)
19. Но откъде да знаеш ти какво е Иллийун? –
20. Книга, ясно записана.
21. Свидетелстват за нея приближените.
22. Праведниците са в блаженство,
23. от престоли гледат [към техния Господ].
24. Ще узнаеш по лицата им сиянието на блаженството.
25. Ще им се поднесе запечатано, пребистро питие.
26. Дори утайката му е като [ухание на] мускус. Нека за това се надпреварват надпреварващите се!
27. Сместа му е от Тасним –
28. извор, от който пият приближените.
29. Онези, които престъпиха, се смееха на онези, които повярваха.
30. И когато минаваха край тях, си смигваха.
31. И когато се завръзаха при своите хора, те се завръзаха развеселени.
32. И когато ги виждаха, казваха: “Тези са заблудени.”
33. А те не бяха пратени за техни надзоратели.
34. Но в този Ден вярващите се смеят на неверниците.
35. От престоли гледат.
36. Не се ли въздаде на неверниците за онова, което са вършили?

84.

**СУРА АЛ-ИНШИКАК
(РАЗЦЕПВАНЕТО)**

Меканска. Съдържа 25 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Когато небето се разцепи
2. и се вслуша в своя Господ, и се подчини,
3. и когато земята бъде разстлана,
4. и изхвърли онова, което е в нея, и се оправни,
5. и се вслуша в своя Господ, и се подчини...
6. О, човече, ти се напрягаш с усилие към своя Господ и ще Го срећнеш.
(Усилието, което човек полага, е щастливата човешка дейност – и добрините, и злините.)
7. А от онзи, чиято книга [за делата] му се даде в десницата,
8. ще се потърси лека сметка
9. и ще се завърне при своите хора [в Рај] щастлив.
10. А онзи, чиято книга му се даде откъм гърба,
11. той ще зове за [своето] унищожение
12. и ще гори в пламъци.
13. Той бе сред своите хора щастлив [на земята],
14. той предполагаше, че не ще се завърне [при Нас].
15. Да, неговият Господ бе над него зрящ.
16. Но не! Кълна се в заревото
17. и в ноцта, и в нова, което тя събира,
18. и в луната, когато се изпълни
19. ще преминавате от положение в положение.
20. Какво им е, та не вярват
21. и когато им се чете Коранът, не свеждат чела до земята в суджуд?
22. Да, онези, които не вярват, отричат.

23. Но Аллах най-добре знае какво потулват.
24. И възвести ги за болезнено мъчение,
25. освен онези, които вярват и вършат праведни дела! За тях има безспорна награда.

85.

СУРА АЛ-БУРУДЖ
(СЪЗВЕЗДИЯТА)

Меканска. Съдържа 22 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в небето със съзвездията
2. и в обещания Ден,
3. и в свидетел, и в освидетелстван!
- (Според повечето тълкуватели под “ден свидетел” и “ден освидетелстван” се разбира съответно петъчният ден и денят за Арафа най-важният момент от поклонението хадж. По този начин се показва значението както на клетвата, така и на самите дни.)
4. Проклети да бъдат хората, изкопали ямата
5. за огъня, пълен с гориво!
6. Когато седяха около нея
7. и на [всичко] онова, което вършеха с вярващите, бяха свидетели.
(Изкопалите ямата подлагали вярващите на мъчение, като ги обличали на изгаряне в пламъците.)
8. И ги възнавидиха само защото вярваха в Аллах, Всемогъщия, Всеславния,
9. Комуто принадлежи царството на небесата и на земята. Аллах на всяко нещо е свидетел.
10. За онези, които изгаряха вярващите мъже и жени, а после не се разкажаха, за тях е мъчението на Ада и за тях е мъчението на кладата.
11. За онези, които вярват и вършат праведни дела, за тях са Градините, сред които реки текат. Това е голямото спасение.
12. Сграбчването от твоя Господ е могъщо.
13. Той начева и Той пресъздава.
14. Той е Опрошаващия, Любещия,
15. Владетеля на Троня, Вседостойния,
16. Вършещия всичко, което пожелае.
17. Стигна ли до теб разказът за войските,
18. за Фараона и за самудяните?
19. Да, онези, които не вярват, отричат.
20. Но Аллах ги обгражда в гръб.
21. Да, това е славен Коран
22. в съхраняван скрижал.

86.

СУРА АТ-ТАРИК
(ВЕЧЕРНИЦАТА)

Меканска. Съдържа 17 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в небето и във Вечерницата!
2. А откъде да знаеш ти какво е Вечерницата?
3. Звездата с пронизваща светлина.
(Някои тълкуват “Вечерницата” като “нощния посетител”, други – като “Зорница”, трети – като “планетата Сатурн”, а също – “Сиркус”, “Плеяд” или кометите. Това е олицетворение на звездите, които пронизват нощния мрак.)
4. Над всяка душа има надзорник.
5. И да погледне човекът от какво бе сътворен!
6. Бе сътворен от изпласкаваща се вода,
7. която излиза измежду гръбнака и ребрата.
8. Способен е Той да го върне –
9. в Деня, когато ще бъдат изявени тайните
10. и не ще има той нито сила, нито избавител.
11. Кълна се в небето, от кюто вали,
12. и в земята, която се разпуска,
13. че това е слово разграничение.
14. А не е шага.
15. Те замислят с умисъл.
16. И Аз замислям с умисъл.
17. И дай отсрочка на неверниците, отсрочи ги за кратко!

87.

СУРА АЛ-АЛИЯ
(ВСЕВИШНИЯ)

Меканска. Съдържа 19 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Прославяй всечистото име на своя Господ, Върховния,
2. Който сътвори и осъразми,
3. Който прецени и напъти,
4. Който изважда [тревата на] пасбището
5. и го превръща в черно стърнище!
6. Ще ти дадем да четеш [Корана, о, Мухаммед] и не ще забравиш,
7. освен каквото Аллах пожелае. Той знае явното и скритото.
8. И ще те улесним за лесното.
(Тук под “лесното” се има предвид пътят на Ислама, който е достъпен за всеки и е лесен за следване.)
9. Напомняй, ако има полза от напомнянето!
10. Ще си спомни онзи, който се страхува.

11. И ще се отдръпне от това най-лошият,
12. който ще гори в най-тотемия Огън.
13. После там нито ще умре, нито ще е жив.
14. Сполучил е онзи, който се пречиства
15. и споменава името на своя Господ, и отслужва молитвата.
16. Да, предпочитате земния живот,
17. но отвъдният е по-хубав и по-дълготраен.
18. Това е [записано] в предишните писания –
19. писанията на Ибрахим и на Муса.

88.

СУРА АЛ-ГАШИЯ
(ВСЕПОКРИВАЩИЯТ ДЕН)

Меканска. Съдържка 26 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Стигна ли до теб разказът за Всепокривация ден?
- (Това е едно от имената на Съдния ден, който ще покрие всичко с ужас.)
2. Едни лица в този Ден ще са сведени,
3. обременени, изнурени,
4. ще горят в пламтящ огън,
5. ще им се даде от кипящ извор да пият,
6. не ще имат друга храна освен от тръни,
7. които нито угояват, нито избавят от глад.
8. А други лица в този Ден ще са блажени,
9. поради своето старение – доволни,
10. във възвищена Градина.
11. Не ще слушат в нея празнословие.
12. Има там течащ извор.
13. Има там въздигнати престоли
14. и готови стакани,
15. и подредени възглавници,
16. и разслани килими.
17. И нима не виждат как бяха сътворени камилите
18. и как бе въздигнато небето,
19. и как бяха възпрашени планините,
20. и как бе разпростряна земята?
21. И напомняй! Ти си само за да напомняш.
22. Не си над тях властващ,
23. но който се отвърне и не повярва,
24. него Аллах ще мъчи с най-голямото мъчение [в Ада].
25. При Нас е завръщането им.
26. После Наша грижа е равносметката им.

89.

СУРА АЛ-ФАДЖР
(ЗОРАТА)

Меканска. Съдържка 30 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в зората
2. и в десетте нощи [от месеца за поклонение хадж],
3. и в четното, и в нечетното,
4. и в ношта, когато отминава!
5. Нима в това няма клетва за разумния?
6. Не видя ли ти как постыпи твоите Господ с адитите
7. и с [град] Ирам, имащ високи колони,
8. подобни на които не бяха сътворени по страните,
9. и със самудяните, които изсичаха скалите в долината,
10. и с Фараона, владетеля на коловете, –
11. с онези, които безчинстваха из селищата
12. и множаха в тях развалата?
13. Тогава твойт Господ стовари върху тях бича на мъчението.
14. Твойт Господ надзирава.
15. И ако неговият Господ го подложи на изпитание, като го почете и облагодетелства, човекът казва: “Моят Господ ме почете.”
16. А ако го подложи на изпитание, като ограничи препитанието му, казва: “Моят Господ ме осърби.”
17. Ала не! Вие не почитате сира
18. и не подканвате да бъде нахранен нуждаещият се,
19. и изядвате наследството [дори ако е чуждо] с лакомия.
20. И общате богатството с голяма обич.
21. Ала не! Когато земята бъде стрита на прах
(Земетрес ще обхване земята и в резултат на разрушенията тя ще се превърне в плоска равнина.)
22. и твойт Господ дойде с подредените в редици ангели,
23. и Адът бъде докаран в този Ден, човекът ще си спомни тогава, ала защо ще му е спомнянето?
24. Ще казва: “О, да бях сторил отнапред добрини заради своя [отвъден] живот!”

25. В този Ден никой друг не ще измъчва, както Той измъчва,
26. и никой друг не ще оковава, както Той оковава.
27. О, душа успокоена,
28. завърни се при своя Господ доволстваща, заслужила благосклонност!
29. Влез сред Моите раби,
30. влез в Моя Рай!

90.

СУРА АЛ-БАЛАД
(ГРАДЪТ)

Меканска. Съдържа 20 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Не! Кълна се в този град [Мека] –
 2. на теб [о, Мухамед] този град ти бе позволен, –
 3. и в прародителя [Адам], и в неговото потомство!
 4. Ние сътворихме человека в трудности.
 5. Нима смята, че никой не ще го надмогне?
 6. Казва: “Пропилия огромно богатство.”
 7. Нима смята, че никой не го е видял?
 8. Не му ли дадохме Ние две очи
 9. и език, и устни,
 10. и му посочихме двата пътя,
 11. ала той не пое стръмния път.
 12. Но откъде да знаеш ти какво е стръмният път? –
 13. Да се освободи роб
 14. или да се даде храна в ден на глад
 15. на сирақ роднина
 16. или на окаян клетник.
 17. После стана от онези, които вярват и взаимно се наставляват за търпение, и взаимно се наставляват за състрадание.
 18. Тези са получилите отдясно.
 19. А които отхвърлят Нашите знамения, те са получилите отляво.
 20. Ще бъдат затворени в Огъня.
- (Получилите книгата на делата си отдясно са обитателите на Раја, а отляво – на Ада.)*

91.

СУРА АШ-ШАМС
(СЛЪНЦЕТО)

Меканска. Съдържа 15 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в слънцето и в неговото сияние,
 2. и в луната, която го следва,
 3. и в деня, който го изявява,
 4. и в нощта, която го покрива,
 5. и в небето, и в Онзи, Който го е съградил,
 6. и в земята, и в Онзи, Който я е разпрострял,
 7. и в душата, и в Онзи, Който я е създал
 8. и я е разкрил нечестивостта и богоубоязливостта ѝ!
 9. Солучува онзи, който я пречиства.
 10. А губи онзи, който я омърсява.
 11. Самудяните отричаха поради своето непокорство.
 12. Когато най-злосторният от тях се втурна към камилата
 13. и пратеникът на Аллах [Салих] им каза: “Това е камилата на Аллах и нейният водопой!”,
 14. ала го взеха за лъжец и я заклаха, – тогава техният Господ ги унищожи заради греха им – поравно.
 15. Не се страхува Той за последствието.
- (Вж. 7: 73)*

92.

СУРА АЛ-ЛАЙЛ
(НОЩТА)

Меканска. Съдържа 21 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в нощта, когато се спуска
2. и в деня, когато засиява,
3. и в Онзи, Който е сътворил мъжа и жената, –
4. вашите стремежи са различни!
5. Който раздава и се бои,
6. и вярва в Най-прекрасното,
7. ще го улесним към лесното.
8. А който е скъперник и пренебрегва,
9. и взима за лъжа Най-прекрасното,
10. ще го улесним към трудното
11. и не ще го избави неговото богатство, когато пропадне.

12. Наша грижа е напътването.
13. На Нас принадлежи и отвъдното, и настоящето.
14. И ви предупредих за Огъня пламтящ.
15. Ще гори в него само най-злосторният,
16. който отрича и се отвръща.
17. И ще бъде предпазен от него най-богобоязливият,
18. който раздава своето богатство, за да се пречисти,
19. на никого не прави благодеяние, за да бъде възнаграден,
20. а само в стремеж към Лика на своя Господ, Върховния.
21. И непременно ще е доволен.

93.

СУРА АД-ДУХА
(УТРОТО)

Меканска. Съдържа 11 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в утрото
2. и в ноцта, когато настане мрак –
3. не те изостави твой Господ [о, Мухамед] и не те възненавиди.
(Веднъж обичайното откровение се забавило. съдружаващите заговорили: "Неговият Бог го изостави и му се разгневи." Тези подмятания много натъжавали Пратеника.)
4. Отвъдният живот е по-добър за теб от настоящия.
5. И ще ти въздаде твой Господ, и ще си доволен.
6. Не те ли намери Той сирак и не те ли приюти?
7. И те намери заблуден, и те напъти.
8. И те намери беден, и те замогна.
9. Тъй че не огорчавай сираха!
10. И не отпъждай умоляващия!
11. И за благодатта на своя Господ възвестявай!

94.

СУРА АЛ-ИНШИРАХ
(РАЗТВАРЯНЕТО)

Меканска. Съдържа 8 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Не разтворихме ли Ние твоята гръд [о, Мухамед]?
2. И сnehme от теб бремето,
3. което тегнеше на гърба ти.
4. И възвисихме твоето споменаване.
5. С трудността идва и леснина.
6. Да, с трудността идва и леснина.
7. И когато приключиш, [пак] се труди усърдно,
8. и на своя Господ се посвещавай!

95.

СУРА СМОКОВНИЦАТА
(АТ-ТИН)

Меканска. Съдържа 8 знамения.

В името на Аллах Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в смоковницата и в маслината,
2. и в Синайската планина,
3. и в [Мека] този град на сигурност –
(Аллах Всевинния отпрая клятва в името на смоковницата и маслината символ на Палестина, където Иса е бил изпратен с пророческа мисия; в името на Синайската планина мястото, където Аллах е говорил на Муса; и в името на Мека града, където е роден и е проповядвал Пратеника на Аллах Мухамед, мир на всички тях.)
4. Ние сътворихме человека с превъзходен облик.
5. После го отхвърляме най-унижен от унизиените,
(Сред живите създания във Вселената човекът има най-превъзходен облик и е дарен с разум. Тогава, ако той не изпълнява дълга си към Аллах и е неверник, се превръща в най-униженния и наказанието му съответства на неговото превъзходство.)
6. освен онези, които вярват и вършат праведни дела. За тях има безспорна награда.
7. И какво тогава те кара [о, човече] да взимаш за лъжа Възмездието?
8. Не е ли Аллах Най-мъдрия съдник?

СУРА АЛ-АЛАК
(СЪСИРЕКЪТ)

Меканска. Съдържа 19 знамения. Началото е до "на онова, което не си знаел", са първите слова, низ послани от Корана.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Чети [о, Мухамед] в името на своя Господ, Който сътвори
2. сътвори человека от съсиerek!
3. Чети! Твой Господ е Най-щедрия,
4. Онзи, Който научи чрез калема,
5. научи человека на онова, което не е знал.
6. Ала не! Човек престъпва,
7. защото се е видял богат.

8. Към твоя Господ е завръщането.
 9. Видя ли ти онзи, който пречи
 10. на раб, когато отслужват молитвата?
- (Тези знамения са низпослани за Абу Джахл, който безпокоял Пророка, докато той отслужувал молитвата.)*
11. Видя ли дали той бе на правия път,
 12. или повелява богобоязни?
 13. Видя ли дали той отрича и се отмята?
 14. Не знае ли той, че Аллах вижда?
 15. Ала не! Ако не престане, ще го повлечем за перчема
 16. перчема лъжлив, грешен.
 17. И да зове той своето сбوريще!
 18. Ние ще призовем стражата.
- (Ще бъдат извикани ангелите, които пазят Ада.)*
19. Ала не! Не му се подчинявай! И свеждай чело до земята в судъгуд, и [към Аллах] се приближавай!

97.

СУРА АЛ-КАДР
(МОГЪЩЕСТВОТО)

Меканска. Съдържа 5 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ние го низпослахме в Нощта на могъществото.
- (В тази нощ Свещеният Коран бил низпослан изцяло от тайнството на Запазения скрижал (Аллах ал-махфуз) на земното небе. Освен "Нощта на могъществото" и "Нощта на предопределението", "Лайлату-л-кадр" означава и "Нощта на почитта", защото тя е израз на почит, която Аллах Всевишний е оказал на отдаените на Него.)*
2. Но откъде да знаеш ти какво е Нощта на могъществото?
 3. Нощта на могъществото е по-добра от хиляда месеца.
 4. Слизат ангелите и Духът [Джибрил] през нея – с позволението на своя Господ – за всяка повеля.
 5. Мир е тя до началото на развиделяването.

98.

СУРА АЛ-БАЙНА
(ЯСНИЯТ ЗНАК)

Мединска. Съдържа 8 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Онези от хората на Писанието и съдружаващите, които не вярваха, не се разделиха [с неверието си], докато при тях не дойде ясният знак –
 2. Пратеник от Аллах, четящ пречистени свитъци [от Корана],
 3. в които има истински писания.
 4. И дарените с Писанието се разединиха едва след като при тях дойде ясният знак.
 5. И бе им повелено да се покланят единствено на Аллах, предани Нему в религията, правоверни, и да отслужват молитвата, и да дават милостинията *закат*. Това е истинската религия.
 6. Онези от хората на Писанието и от съдружаващите, които не вярват, ще бъдат в Огъня на Ада, там ще пребивават вечно. Те са най-лошите от създанията.
 7. Онези, които вярват и вършат праведни дела, те са най-добрите от творенията.
 8. Въздаянието им при техния Господ са Градините Ади, сред които реки текат, там ще пребивават вечно и завинаги.
- Аллах ще е доволен от тях и те ще бъдат доволни от Него. Това е за всеки, който се страхува от своя Господ.

99.

СУРА АЗ-ЗАЛЗАЛА
(ЗЕМЕТРЪСЪТ)

Мединска. Съдържа 8 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Когато земята бъде разтърсена в трус
 2. и земята изхвърли своите товари,
 3. и човек рече: "Какво й е?",
 4. в този Ден ти ще разкаже своите вести,
 5. защото твойт Господ ѝ е внушил.
 6. В този Ден хората ще излязат на групи, за да им бъдат показани техните дела.
 7. Който иззвърши добро, дори с тежест на прашинка, ще го види.
 8. И който иззвърши зло, дори с тежест на прашинка, ще го види.
- (В Съдния ден, когато земята се разтресе, тя ще изхвърли всичко, което е криела в недрата си – руда, газове, огнена лава, съкровища, тела на покойници.)*

100.

СУРА АЛ-АДИАТ
(ПРЕПУСКАЩИТЕ)

Меканска. Съдържа 11 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в [конете –] препускащите с пръхтене
2. и мятащите искри с чаткане,
3. и връхлиташите сутрин,
4. и вдигащи с това прахоляк,

5. и врязващи се в множество [от врагове] –
6. човекът е голям неблагодарник към своя Господ.
7. И сам на това е свидетел.
8. И е сила любовта му към благата.
9. Нима не знае, че когато бъде изкарано онова, което е в гробовете,
10. и бъде разкрито онова, което е в сърцата,
11. техният Господ ще е сведущ за тях в този Ден?

101.

СУРА АЛ-КАРИА
(БЕДСТВИЕТО)

Меканска. Съдържа 11 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Бедствието!
2. Какво е Бедствието?
(*Това е едно от имената на Съдния ден, който с ужаса си поразява сърцата.*)
3. И откъде да знаеш ти какво е Бедствието? –
4. Деня, в който хората ще станат като пръснати пеперуди
5. и планините ще станат като разпокъсана ~~вълна~~...
6. Онзи, чийто везни натежат,
7. ще има живот в доволство,
8. а онзи, чийто везни олекнат,
9. завръщането му е бездна.
10. А откъде да знаеш ти какво е тя? –
11. Пламтящ огън.

102.

СУРА АТ-ТАКАСУР
(ПРЕУМНОЖАВАНЕТО)

Меканска. Съдържа 8 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Увелича ви преумножаването,
2. додето легнете в гробовете.
3. Ала не! Ще узнаете.
4. И пак не! Ще узнаете.
5. Ала не, ако знаете с достоверното знание –
6. ще видите Ада.
7. После ще го видите с достоверен поглед.
8. После ще бъдете питани в този Ден за благата.
(*Всеки човек поотделно ще се изповядва за прекарания на земята живот, за здравето, за привлечено и противяното състояние, за изразходваното и спестеното. Както се казва в хадис, предаден от ал-Бухари, "има две блага, цената на които повечето хора не знаят: здравето и свободното време. Това е така, защото пречеленето и добротворството са в зависимост от тях".*)

103.

СУРА АЛ-АСР
(СЛЕДОБЕДЪТ)

Меканска. Съдържа 3 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в следобеда –
2. човекът е в загуба,
3. освен онзи, които вярват и вършат праведни дела, и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението.

104.

СУРА АЛ-ХУМАЗА
(КЛЕВЕТНИКЪТ)

Меканска. Съдържа 9 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Горко на всеки клеветник-хулигал,
2. който трупа богатство и все го брои!
(*Исламът забранява подигравките, засловенето, сплетниченето и всички недостойни постъпки.*)
3. Смята, че неговото богатство ще гоувековечи.
4. Ала не! Ще бъде хвърлен в Трошилото.
(*Трошилото е Адът, който чупи всичко хвърлено в него.*)
5. А откъде да знаеш ти какво е Трошилото? –
6. Разпаленият Огън на Аллах,
7. който прониква до сърцата.
8. Той ще бъде затворен над тях
9. във високи стълбове.

105.

СУРА АЛ-ФИЛ

(СЛОВЪТ)

Меканска. Съдържа 5 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Не видя ли [о, Мухамед] как постыни твоите Господ с владетелите на слона?
2. Не превърна ли Той коварството им в заблуда?
3. И изпрати срещу тях ята от птици,
4. които ги замеряха с камъни от печена глина.
5. И ги стори да приличат на проядени листа.

(В тази сура Аллах дал на съдружаващите араби поука. Той им съобщил за трагичните последици от оскверняването на храма ал-Кааба, който е смятан за свещено място още от епохата преди Ислама. Онези, които разбрали поуката, станали мюсюлмани, а които се поддарили на сатаната, ги сполетяло нещастие.)

106.

СУРА КУРАЙШ

(КУРАЙШ)

Меканска. Съдържа 4 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Заради обичая на Курайш,
2. техния обичай да пътуват зиме и лете,
3. нека служат на Господа на този Дом,
4. който им даде храна срещу глада и сигурност срещу страхът! (“Обичая” може да се преведе и като “договор”, тъй като Курайши сключили договор с владетелите на съседните страни (Сирия, Персия, Йемен, Абисиния), които осигурявали безопасност на меканските търговски кервани през обичайните две пътувания – зиме и лете. И още – същата дума означава и “подготовка” [за пътуванията], и “съвръзане” [на зимното и лятното пътуване].)

107.

СУРА АЛ-МАУН

(УСЛУГТИЕ)

Меканска. Съдържа 7 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Видя ли ти онзи, който взима за лъжа Възмездиято?
2. Това е онзи, който пъди сираха
3. и не подканва да бъде нахранен нуждаещият се.
4. Горко на отслужващите молитва,
5. които своята молитва [съзнателно] пренебрегват, (Както разяснява Пратеника на Аллах, мир нему, нехайните, споменати тук, са онези, които отсрочват своята молитва.)
6. които лицемерят
7. и се въздържат дори от дребни услуги!

108.

СУРА АЛ-КАУСАР

(АЛ-КАУСАР)

Меканска. Съдържа 3 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ние ти дадохме [о, Мухамед реката] ал-Каусар. (“Каусар” е името на реката на изобилието, дарена на Мухамед, мир нему, същевременно означава “голямо изобилие”. В тази сура се повелява да се прави жертвоприношение и се дава отговор на съдружаващите, които обиждали Пророка, наричани го “Лишия” (“Ал-абтар”), защото нямали мъжка рожба.)
2. Затова отслужвай молитвата към своя Господ и [жертвено животно] коли!
3. Твойт ненавистник – той е лишеният.

109.

СУРА АЛ-КАФИРУН

(НЕВЕРНИЦИТЕ)

Меканска. Съдържа 6 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кажи [о, Мухамед]: “О, неверници,
2. аз не служа на това, на което вие служите,
3. и вие не служите на това, на което аз служа.
4. И аз не ще служа на това, на което вие сте служели,
5. и вие не ще служите на това, на което аз служа.
6. Вие си имате своята религия и аз имам своята религия.”

110.

СУРА АН-НАСР

(ПОДКРЕПАТА)

Низпослана е в Мина, при Процълното поклонение хадж. Смятат я за мединска и е последната низпослана сура.
Съдържа 3 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Когато дойде подкрепата на Аллах и победата,
2. и видиш хората да встъпват на тълпи в религията на Аллах,
3. прославяй своя Господ с възхвала и Го моли за опрощение! Той винаги приема покаянието.

111.

СУРА АЛ-МАСАД (СПЛЕТЕНИТЕ ВЛАКНА)

Меканска. Съдържа 5 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Погинаха и двете ръце на Абу Лахаб. И той погина.
2. Не го избави неговият имот и онова, което е придобил.
3. Ще гори в огън с пламъци той –
4. и жена му, носещата дърва.
5. На шията ѝ ще има въже от сплетени влакна.

(Пратеника на Аллах повикал близките си роднини и ги приканил да приемат Ислама. С осърбителни думи чично му Абу Лахаб рекъл: "Затова ли ни извика?" Сурата била низпослана по този повод. Впоследствие ръцете на Абу Лахаб изсъхнали и той умрял в дома си, без някой да разбере. Открили тялото му след три дена и бил погребан от наст за целта човек.)

112.

СУРА АЛ-ИХЛАС (ПРЕЧИСТВАНЕТО)

Меканска. Съдържа 4 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кажи [о, Мухаммед]: "Той е Аллах – Единствения,
 2. Аллах, Целта [на всички въжделания]!"
 3. Нито е раждал, нито е роден,
 4. и няма равен Нему."
- (Едно от най-прекрасните имена на Аллах Всеединия – ас-Самад – тук е преведено като "Целта [на всички въжделания]", но в неговото съдържание се влагат няколко значения – Той е Онзи, към Когото тварите се обръщат в нужда; Той е Всеединия, Който ще просъществува и след края на Вселената; Той е Върховният Повелител, Който не се подчинява на никого, а всички на Него се подчиняват; Той не се нуждае от храна и питье за разлика от Неговите творения.)*

113.

СУРА АЛ-ФАЛАК (РАЗСЪМВАНЕТО)

Меканска. Съдържа 5 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кажи [о, Мухамед]: "Опазил ме Господа на разсъмването
2. от злото на онова, което е сътворил,
3. и от злото на тъмнината, когато настъпи,
4. и от злото на духащи по възлите [магьосници],
5. и от злото на завистник, когато завиди!"

114.

СУРА АН-НАС (ХОРАТА)

Меканска. Съдържа 6 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кажи [о, Мухамед]: "Опазил ме Господа на хората,
2. Владетеля на хората,
3. Бога на хората,
4. от злото на шепнешния съблазни [сатана], побягващия,
5. който нашепва в гърдите на хората,
6. [сатана] от джиновете и от хората!"